A 6 a
1870
306

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

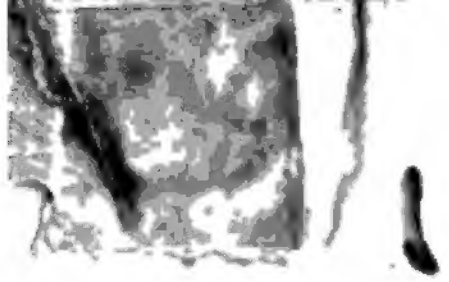

Hac versio in collectionem Lectii adoptata

Digitized by Google

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ-
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΓΑΛΛΑΙΩΝ
ὡς ἐπὶ βιβλία ἑπτὰ διῃρημένη.

FLORILEGIVM

Omnium veterum Græcorum Poetarum
Epigrammatum in ſeptem libros
DIVISVM

Interprete Eilhardo Lubino.

BIBLIOTECA

In Bibliopolio Commeliniano.

ANNO cIↃ IↃ CIV.

Digitized by Google

ILLVSTRISSIMO, POTENTISSIMOQ.
PRINCIPI AC DOMINO, DN.

MAVRITIO

LANTGRAVIO HASSIÆ,
COMITI IN CATZENELNBOGEN, DIETZ, ZIEGENHAIN ET NIDDA,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

PRÆSENS hoc Epigrammatum Græcorum Florilegium, cum Græcolatinum edere, publiciq; iuris facere decernerem, inque hâc patronorum raritate, Mæcenatem quendam circumspicerem, sub cuius felicibus patrocinij auspiciis præclarum hoc, & nunquam satis laudandum opus, lucem cerneret: Tu cum primis oblatus es, Principum doctissime, & doctorum nostro sæculo patrone incomparabilis, præ reliquis omnibus præsenti operi mihi deligendus: idque multis quidem nominibus, sed duobus potissimum, tum huius operis, tum tuo. Et de utroque sanè satiùs fortè sit, nihil, quàm parùm dicere. Certè ad præsens opus hoc quod spectat, magno sanè illud verborum ambitu prolixè Illustri tuæ Celsitudini laudarem & commẽdarem, nisi pudor me revocaret, æstimantem, me ad illum verba facere, qui quid de hoc opere, aliisque autoribus tum Græcis tum Latinis judi-

Digitized by Google

eandem esse longe reflexa, longe remotissima: Postulo, quæso, inquisitionem positionis nullam facultam in Cathedrali illa tenebrarum Inquisitione, de qua loquor, & nunc præcipue agam, ad remotissima ista confinia.

Ad Lectorem Epistola Secunda.

Mirandi impendit magis, quod nata latens in lucis Hesperiæ, & Solis Occidui, quam quod in Oriente, & ortus proximus. Sol vitæ ejusdem diebus in meridie Mundi, & Virtutis & Sapientiæ fuerit. Vitam enim ejus non indicio, sed memoria, non ætatis, sed rei gestæ numero æstimo. Ita nec Cato minor a non minore ejus Uticæ die dictus est, quam Cæsar a Pharsalico. Quod si Cæsar ipse, & Cato, & Uticæ vitæ pudor in ejus corpus Cæsarem fudisset, non tam vetus, vere quo ista scribo, quam quod dies & locus ejus, ut nunc primum literis datum, ita primum Mundo natus fuisset. Quantum fuit, quæso, Agrippinæ fœminæ Postumi ejus matri, quod Rhenum, & Castra Germanica, quæ tum exercitu tenebat, Treviros indicio dedit, quam fuit Liviæ, quod Romam? Quæ tamen ambæ, non tam exulis, quam Principis matres, ut Principem, & Exulem, ita Romæ, & Castris dantes, quarum plurimum, nemini, nisi sibi, non magnum esse voluere. Atque utinam ego Mundi hic primordium, Cæsarem, non Augustum, & Cæsarem, non Tiberium, & Cæsarem, non Neronem, & Cæsarem, non Domitianum, & Cæsarem in eorum successore, & nominibus, & Imperio, & Virtutibus, & Vitiis, & Fatis, & Cæsarem, & Augustum, & Tiberium, & Neronem, & Domitianum in eodem Principe, & Imperatore, & Cæsare, & Augusto, & Tiberio, & Nerone, & Domitiano designare possem. Sed Romanum non est, nisi Romæ. Et parvum non est Romanum, nisi maximum fuisse. Si genus, & nomen, & ingenium, & magnitudinem Romanam, Tiberium quem nominavi, nisi ex ipsis Romæ, & Imperii Romani fastis, & annalibus, & historiis, & ex ipsa Romana Republica, & Imperio Romano, & ex ipsa Roma, & Romanis, & ex ipsis Romanis, & Romanorum gest

mi Heroës & Principes, quos clementior DEI benignitas armorum pariter & literarum ſtudiis voluit inclareſcere, nec ſuorum præclarorum facinorum & egregiè factorum præcone indigere. Memorabile illud Caij Iulij Cæſaris exemplum eſt, quem an rerum geſtarum gloriâ, an Eloquentiæ & Sapientiæ laudibus, quibus res ſuas præclarè geſtas ipſe poſteritati transmiſit commentariis admirandis, magis ſuſpicias ac venereris, non iniuria ambigas. Tale quicquam futuris ſæculis etiam poſteritas in te demirabitur, niſi Sapientiæ ac virtutis ſtudiis nulli acceptum referendum. Sed ne quod in Proverbio dicitur, Noctuas Athenas deportem, ad Sapientiorem Principem, de hiſce fuſiùs dicere erubeſco. Porrò præſens hoc Græcorum Epigrammatum Florilegium inprimis Illuſtri Celſitud. Tuę, Principi in tam excelſo Virtutis ac Sapientiæ faſtigio per literarum ſtudia evecto cumprimis offerendum fuit, nectareum illud Apollinis, Muſarum, Venerum, Gratiarum & Nympharum mellificium. Nimirum in quo totum illud, ſive Sapientiæ, ſive deliciarum, & gratiarum (in vtroq; præ omnibus mũdi nationibus Græcia feliciſſima fuit & plurimum valuit) quicquid in hoc genere feſtiviſſima pariter & ſapientiſſima Græcia, & ipſæ Ἑλλάδ' Ἑλλὰς Ἀθῆναι habuere, copioſiſſimè pariter & vberrimè congeſtum eſt. Adeoque ſi Horatij verum illud; quod

Omne tulit punctum qui miſcuit vtile dulci,

hoc Epigrammatum Græcorum volumen omnis Græcanicę pariter Sapiẽtiæ & feſtivitatis theſaurum jure merito judicaverimus. Nimirum quæ auctorũ & argumentorũ varietate & nobilitate, invẽtionum ſolertiâ & acumine admirando, ſententiarum gravitate & dignitate, dictionis rotundâ elegantiâ & ingeniosâ brevitate legenti dulcedinem cum vtilitate ſic miſcẽt, ſic temperant, vt in hoc genere reliquis omnibus, quicquid in vllis linguis vnquam proditum fuit, omnium ſapientum & rectè judicantium calculo palmam haud dubiè præripiat. Si quis enim Epigrammatum argumenta conſideret, non poſſunt legenti non immenſam jucunditatem pariter & vtilitatem adferre. Continent enim non memorabilia ſolum, verum etiã varia admodum & diverſiſſima rerum admirandarum partim verè geſtarum, partim more Poëtis proprio effictarum. Hoc

Digitized by Google

EPISTOLA

enãa Valgrauium vtilitatem ex cometi motu nouiter ad nos

Cometa is qui præcessit præcedenti anno peruolauit circumpolum Arcturi, & Coronæ, & Herculis, & Draconis, & Cephei, & Cassiopeæ, & Andromedæ, & Trianguli, & Arietis, & Piscium, & ita tam longe recessit ab his locis ad quæ peruolauit. Et iam quidem ab ortu Pleiadum cœpit apparere, & ita quotidie magis & magis apparebat, & ita quotidie tardius mouebatur, & ita quotidie minus splendebat, & ita quotidie minus magnificabatur. Et ultimo visus est quasi stella parua nebulosa, & ita quotidie magis & magis euanesc

bolas ſuas certatim contulerunt: Meumque hunc ſubmiſſum amoris ac honoris erga Celſitudinem Tuam adfectum favoris ac clementiæ tuæ aurâ clementiſſimè fove. Sic Deorum ille Optimus & Maximus conatus tuos patriæ ac ſubditis tuis ſalutares efficiat, & Heroïcas tuas virtutes benignâ favoris ſui aurâ clementer adſpiret, ut litterarum pariter & armorum ſtudiis (ut dextro ſidere feliciter cœpiſti) toto vitæ tempore, porro auctus, patriæ tuæ utibilis ac ſalutaris eſſe poſſis. Salve & Vale Illuſtriſs. Princeps. Roſtochij, Anno à Chriſto nato M D CIII. 2. Septemb.

Illuſtriſs. tuæ Celſitudini

Devotiſſimus
Obſequentiſſimus

EILHARDUS LUBINUS *Academiæ Roſtochienſis hoc tempore Rector.*

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜ-
μάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία
διηρημένης,

ΤΟΠΡΩΤΟΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΝΤΟΣ

ΕΙΛΑΡΔΟΥ ΛΟΥΒΙΝΟΥ.

FLORILEGII
VARIORVM EPIGRAM-
matum in ſeptem libros
diſtributi,

PRIMVS, INTERPRETE

EILHARDO LVBINO PROFESSORE

Poëſeos in Academiâ Roſtochinâ publico.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Κεφάλαιον Α.

Αρχιου εἰς τοὺς τέτταρας ἀγῶνας.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ελλάδα, τέτταρες ἱεροί·
Οἱ δύο μὲν, θνητῶν· οἱ δύο δ', ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Λητίδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
Ἆθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

IN CERTAMINA ET CERTATORES.

Caput I.

Archii, in quatuor Certamina.

Epigramma I.

QVATVOR sunt certamina in Græciâ, quatuor sacra:
Duo quidem mortalium, duo verò immortalium:
Iouis, Apollinis, Palæmonis, Archemori.
Præmia verò illorum olea, poma, apium, pinus.

Διοτίμου εἰς Ηρακλῆ καὶ Αἰτητόν.

Ταὶ πόλαι εἰς ἄεθλα πάλας ἤσκησε χερεταῖς
Ἀπὶ Γοσηδῶνος, καὶ Διὸς Ἀλφεά.
Κἤτα δὲ σφῶν ἀγών, ὁ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
Ἀλλ' ὃς τις ζωὰ οἴσεται ἢ θάνατον.
Αἰτητοῦ τὸ πάθημα. τρέπει δ' Ηρακλέα νικᾶν
Τὸν Διός. Ἀργείων ἁ πάλα, δ' Λιβύων.

Epigramma 2.

DIOTIMI, In Herculem & Antæum.

Iuuentam ſuam in certamine luctę fortis exercuit,
Et Neptuni,& Iouis progenies.
Propoſita autem illis eſt pugna non ob ęneum lebetem,
Sed vter vitam auferat, aut mortem.
Antæi fuit ruina.Fas enim eſt Herculem vincere
Iouis filium.Argiuorum enim lucta eſt,non Libycorum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Ἀρίαν.

Ὁ ϛαδιὰς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος οὐ κατιλέξῃ
Περσέα σὸν κτίϛην Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτίλωοὶ πόδες. οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
Οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτα δέδειξε θέων.
Ἦ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγων ἢ πέρματος εἰδέτις ἀκρὸν
Ἵϛορ', μίαν δ' οὐπώ τιν' ἐν ϛαδίῳ.

ANTIPATRI, In Ariam. 3

Curſor in ſtadio Arias Meneclis filius,non redarguit
Perſea conditorem tuum,ô Tarſe,civitas in Ciliciâ.
Adeo enim illius iuuenis volucres pedes.Neque ipſi
Vel ipſe Perſeus tergum demonſtraſſet currens.
Aut enim in carceribus, aut metâ vidit aliquis vltimâ
Illum iuuenem. medio autem nunquam in ſtadio.

ΛΕΟΝΤΟΣ φιλοσόφου εἰς ὃ μοιμμέριον.

Τοξόπα, Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
Εἰπὲ καταγνήτῃ κεκτιεσι ἵνα θῆρας ἐλαίρῃ,
Ὅσσον ὀπιφαύσσας μεσσηρὶν δίμας, ὅσσον ἀΐσσῃ
Λαιὸν περπωλώνι ἐφὶ σῶμα· μηδὲ νοήσῃ
Ζωὸς μηλιχίοιο λαχὼν θέρμον, ἀμέρσας οἶτον.

LEONTIS Philoſophi in vnius diei ſpectaculum. 4

Sagittarie,Muſarum rex, eminus iaculans, Apollo,

Ille dicet nobis, et quo modo dicet heroa,
Quo sermone memor nostros intendat amores,
Anchisen generum, an potius reor, et quos ego Troas
Inde viros, magnamque nepotum accendam in gloria.

ANTIPHATES.

Tadijo Sicilio, quo pacto Vlixes
Ad nostros ejecta, & quibus Troiugena
Expositi: cur tanta, & Scylla, Cyclopia
Memoret, quam sit, Dulichium
Ithacumque Vlixi, & Laertiæ
Propria cuius Troiæ Phrygiæ.

Tum Amphimedon ad Virgilium. 1

Amphimedon, & Virgilio Mantuano.

Ad hæc Amphimedon, & Virgilius Mantuanus,
Mirabantur, quod tam multa, & tam varia
Medicus Cyrenæus de patria sua, & Troia
Interrogatus hæreret: cum tamen
Ille ipse Virgilius, & Troiæ, & Italiæ
Cultor, & historiarum, & poematum
Esset peritissimus. Quæ cum ita essent,
Ille respondere pro se cœpit, & dixit.

MANTVS.

Neque Medicus, neque Mantuanus, quod ajebatis,
Natus sum: sed Tuscus ortu genitus sum.
Et Medici duplex est genus: unum conjectorii
Iam dictum: alterum Methodicum.

ANTIPHATES.

Cui illi esset superadditus Empiricus.

MANTVS.

Ego Methodicus sum, non Empiricus.
Et Empiricis Medicis ipse ab adolescentia

SIMONIDIS. 7

Cognoſce Theocritum aſpiciens, qui Olympia vicit,
Puer adhuc, qui in lucta inſignis moderator erat:
Pulcherrimum quidem aſpectu, pugnando verò non peiorem
Qui bonorum parentum coronauit vrbem. (formâ:

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰσθμια δ' Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
Ἅλμα, ποδωκείῳ, δίσκῳ, ἄκοντι, πάλῃ.

Eiuſdem. 8

Iſthmia & Pythia Diophon Philonis filius vicit
Saltu, curſu, diſco, iaculo, lucta.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ, ϰϵ΄ βΔ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς σε πάϊς δυσέρημος, ἀήλιος, ἄξενθρεψεν;
Ἢ βορέου Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
Ἢ Κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ χρυμφόδιες Ἄλπεις,
Τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος;
Ἢ τιν' ὀμφακοφάγας ἐγκίναο τις ἀπεπαίτις
Βότρυας, οἳ ξυφελιὴ δέξεχον ταλάνα.
Δίζημαι Λυκοεργὲ τιὰς χέρας, ὡς ἀπορίζης
Κλήματος ὠμοτόκου, βλαστὸν ὅλον θερίσης.

IN VITEM, Cap. II.

PHILIPPI. 1

Quis te rupes deſerta, ſole carens produxit?
An Borealis Scythiæ, agreſtem racemum,
An Celtarum niuibus conſperſæ ſemper frigidæ Alpes,
Atque ferrum gignens ager Iberiæ?
Quæ acerbos acinos produxeris immaturas
Vuas, quæ ingratam profuderunt guttam.
Deſidero, Lycurge, tuas manus, vt radicitus
Sarmenti immaturi germen totum demetas.

Adeſpoti.

Τίς ποθ' ἁγνὸν οἰνοβρῶτα σύμφανκα Βάκχου
Ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
Χείλεα δ' ὑφλὴς, χαμάδις βάλει, ὡς ἂν ὁδίταις
Εἴη ἡμισμήνοις ἡμίδαὲς σπύβαλον.
Εἴη οἱ Διόνυσος ἀπάρατος οἷα Λυκούργῳ,
Ὅτι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν ὀφρυόαν.
Τὤνδι γὰρ ἄν τάχα τις ἁβρὰ πώματος ἢ παρὰ φωτὸς ἀοιδὰς
Ἤλυθεν, ἢ χερσὶ κήδεος ἔσχε λύσιν.

Incerti. 2

Quiſnam temerè vinum gignentem vuam crudam Bacchi
Vir viteo palmite abſcidit,
Et labra ſtrictus humo proiecit, vt viatoribus
Sit prætereuntibus ſemeſum putamen.
Sit illi Dionyſus inimicus, quemadmodum Lycurgo,
Quòd ipſi creſcentem exſtinxerit lætitiam.
Huius enim plerunque aliquis per potum, aut ad cantum
Venit, aut flebilis curæ liberationem habet.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ, κβ΄ γ΄

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θρίγκιον ἀναψας
Ἄρης, τοὐτέῳ τῷ δ' ἄγαγεν χάρτα.
Ἀσπλαστοι μὲν χῶνοι, δυσαίματοι δὲ γυμῶσαι
Ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κόμακες.
Αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐν ᾧ μετώπου
Ἱδρὼς παιδίων σῆμος ὕπτια λάφ.
Γαστάδα τίς ζωοῖσδε, ὦ ἀνδρόφωνα, καὶ αὐλάν
Κοσμεῖτω, τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Ἁρδὲ δ' αἱματόεντα Διωξίππου λιβάνῳ
Νῦν κοσμοῦντες γὰρ ἐξεπόμεθα.

IN DONARIA, Cap. III.

Leonidæ. 1

Non mea hæc ſunt ſpolia. quis parietibus ſuſpendit
Martis hoc ingratum munus?
Infractæ enim galeæ, ſine ſanguine etiam ſplendentia
Setta, & infracta vibranda haſtarum ligna.
Pudore tota facie rubeo: E fronte autem
Sudor ſcaturiens ſuper pectus diſtillat.
Nuptialem his aliquis, & conclaue, & aulam
Exornet & ſponſalem lectum.
Martis verò cruenta Dioxippi ſpolia
Templum ornent. His enim delectamur.

Antipatrou εἰς τὸ αὐτό.

Τίς ἦπο μὴ μιαιφόνοιο βοὸς λεία; τίς δ' ἀφόρυκτα
Δοῦρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας
Ἀγκρεμάσας Ἀρηϊ μιαίστορι, κόσμον ἄκοσμον;
Οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψας ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
Ἀπολέμων πάρα δ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεθάμβοις
Κεῖσθαι, οὐ θριγκῷ σὸν τὸν Ἐνυαλίου.
Σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἄδε λύθρῳ
Ἀνδρῶν, εἰ καὶ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης.

Antipatri, In idipſum. 2

Quis poſuit ſplendida ſcuta è corio boum? quis autem incruẽta
Ligna & haſce infractas galeas?
Suſpendiſti Marti homicidæ ornamentum deforme,
Nónne meis eiiciet hæc aliquis arma è templis?
In imbellium hæc conueniunt ebrioſis tabernaculis
Poni: non parietibus Martis.
Spolia mihi vndique lacerata, & pereuntium placet ſanguis
Virorum, poſtquam natus ſum homicida Mars.

Mnaſalkou τῇ Ἀφροδίτῃ.

Ἀ σύλογξ, πῇ τοι ὧδε πὸς Ἀφροδίτᾳ δέρμασα;
Τί πῆ' ἀπὸ ποιμνίου χείλεος ὧδε πόκη;

Οὔτι

Οὔ τι καθέζεις ἐπ' ὤϊ', ὕβη' ἄϊτεια, πώϊτα μ' ἔρωτες,
Καὶ ποθος· αἰὲν' ἀγρεία μοῦσ' ὀρφνέμεται.

MNASALCI, Ad Venerem. 3

Fistula quî huc ad Veneris fanum prosiluisti?
Quid à pastoris labrjs hîc præsto es?
Non hîc colles amplius, neque valles: at cuncta amores,
Et desiderium. Hęc verò rustica Musa in monte pascitur.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ παῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, παῖς Ερμοκρέων τάδε δῶρα
Εἵσατο, καλλιάου πίδακος ἀμπαύσας,
Χαίρετε, καὶ σπίδοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
Τόνδε δόμον, καθαρῷ πιμπλάμεναι πόματος.

HERMOCREONTIS, Nymphis. 4

Nymphæ fontanæ quibus Hermocreon hæc dona
Posuit, pulcrè fluentis fontis obuiam factus.
Saluete, & calcate iucundis pedibus aquosam
Hanc domum, puro implentes potu.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου τοῖς ἀγρέοις θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵθ' ὑπὸ πέτρῃ
Πίδακες, ἥθ' ὕδασιν γλυκερώτατα πίτυς,
Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοφόρε Μαιάδος Ερμᾶ,
Ος τε τὸν αἰγιβότῃσιν Πᾶνα κατέχεις σκόπελον,
Ἱλαοὶ, τὰ φαγεσθ', ὀτὶ σκύφος ἔμπλεον οἴνης
Δέξασθ', Αἰακίδαο δῶρα Νεοπτολέμου.

LEONIDÆ Tarentini, agrestibus diis. 5

Domicilia ruri, & Nympharum sacer collis, & sub saxo
Fontes, & aquis vicina pinus,
Et tu quadrate ouium custos Maiæ fili, Mercuri,
Quique caprarum pastor Pan tenes scopulum,
Beniuoli hæc liba, & hunc scyphum plenum vino
Accipite, Æacidæ dona Neoptolemi.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ, ϗ ἡ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ϗ δέ, ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς ὁ μέν, γήροις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
Εἰς αὐτοὺς ὃ τύχης ὐστερέες ἐφένισαν.
Τυφλὸς γὰρ λιπόγηρον ἐπωμάδιον βάρος ἄρων,
Ταῖς χείνου φωναῖς ἀσφαλέως ὠρθοβάτει.
Παῦτα δ' ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
Ἀλλήλοις μερίσαι τὰ λίπη εἰς ἔλεον.

IN MVTILATOS, Cap. IIII.

PHILIPPI, vt alij, ISIDORI. I

Mutilus hic quidem membris, ille oculis: ambo autem
In se inuicem quod fortuna abstulerat contulerunt.
Cæcus enim claudum humeris sublatum onus tollens
Ipsius vocibus semitam rectè ingreditur.
Hęc autem omnia docuit amara omnia audens necessitas,
Aliis mutuari id quod deest in misericordiam.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀλλοτρίων χωλὸν πόδας ἤρταζεν,
Ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντιφανιζόμενος.
Ἀμφὼ δ' ἡμιτελῆ πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
Τὰ λλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαλαχόμενοι.

LEONIDÆ, in idem. 2

Cæcus errans claudum pedibus portabat,
Oculis alienis remuneratus.
Ambo autem semiperfecti ad vnius naturam apti sunt,
Quod deerat sibi inuicem retribuentes.

Εἰς τὸ αὐτό, ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεωτέρου.

Ἀνέρα τις λιπόγηον ἐπὶ νῶτον λιπαυχὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμμασι χρησάμενος.

In idem PLATONIS iunioris adhuc. 3

Virum aliquis claudum in dorso cæcus
Portauit,pedes commodatò dans,oculos accipiens.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω μὲν πηρεὶ ἐς ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψις,
Ὡς δὲ, βάσις· ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρετίη.
Τυφλὸς γὰρ χωλοῖο καπωμάδην βάρος ἄρας,
Ἀτρεκὲς ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβατεῖ.
Ἡμίεα δ' ἀμφοτέρῳσι πόρεν φύσις. ἐν γὰρ ἑκάτῳ
Τοὐλλιπὲς, ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἡρμόσατο.

ANTIPHILI in idem. 4

Ambo quidem mutili,& mendici: sed hic quidem oculis
Ille autem pedibus.Alterius autem alter auxilium est.
Cæcus enim claudi ex humeris dependens onus portans
Semitam alienis oculis erectus ambulat.
Vna vtrique natura satis fuit. In vnoquoque enim
Quod deerat illis inuicem in totum communicauit.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
βασιλέα ἔψον.

Ἡμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μου βασιλεῦ μοῖραν ἡμίσεον.

In semitabidum ab Adriano rege cibum
petentem. 5

Dimidium mei mortuum est,& dimidium fames premit.
Serua quod in me est,rex,semitoni sonitus.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.

Ἀμφοτέρῃς ἀδικεῖς, Ἅιδην καὶ Πλουτέα καὶ Φαέθοντα,
Τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦδ' ἀπολειπόμενος.

Responsio regis. 6

Vtrumque iniuria afficis & infernum & solem:
Hunc,quòd adhuc intueris,illum autem quòd abes ab illo.

AMPHITRYO Hic quidem ita dicendo ut
Iuno non queat,
Nisi me ex Amphitryone Iouem fecisse
Meum Cadmeiam sororem, Alcumenæ
Virum: & dicebat
Se ex Amphitryone Iouem fecisse
Alcumenæ, ut is ex eo compressu
Superare posset Amphitryonem.

Ita ut ne ipsa quidem Iuno sese purgabat meum ut non
Quidam corrumpat.
Ratebat se ad corrumpendum duos posse non nullos.
Nec filium ullum habere posse nisi ex Amphitryone.
Exercitum ut reliquit ne Dea Deorum. Non sat quod spes
Ita ut ne ipsa quidem Iuno sese purgabat meum
Spe hortus sustinet, nisi quod Cybele
Pomiferam custos ingo perfossum gerit longâ.

EXCVSS.

ALCES Ac videant Iouis ut nequeat Mulciber
Ut nequeat Iuno
Tornella, ut nequeat Mars, ut nequeat
Et quidem ut non desideretur quo pacto
Minerua dedit, ut non desideretur.

EXCVS. II

Lupus fam fessus per vrnos ouile ad Molon.
Lanos lanosis in ouium pupas prodire
Et ouium pupas ouium pupas ouium mordet ut agna.
Ouis ouium pupas ouium pupas ouium
Dubitabam interea ab illa ut vellem quidnam ea gereret
Vasper ut prorsus hanc ut ouium

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ, ΚΕΦ. Ε

Αδηλον, εἰς Λάκαιναν.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίνδρομον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα·
Ἀντίη αἴξασα, δι' ἵππαλος ἤλασε λόγχην,
Ἄρρενα ῥήξασ' ἐν φθόγγον ὀπὶ κταμένῳ·
Ἀλλότριον Σπάρτᾳ (εἶπεν) γένος, ἔρρε πρὸς ἄιδην·
Ἔρρ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέτην.

IN FORTITVDINEM ET FORTES, Cap. V.

Incerti, in Lacænam. 1

Nudum cùm vidisset Lacæna reuertentem ex bello
Suum filium in patriam celerem mittentem pedem:
Ex aduerso impellens per epar transuerberauit hastam
Virile rumpens verbum super interfecto.
Alienum à Spartâ, dixit, genus, malè peri ad orcum,
Peri, postquam mentitus es patriæ, & ortui tuo.

ΓΑΛΛΑΔΑ, εἰς τὸ αὐτό.

Φεύγων Λάκων ποτὲ δῆριν ὑπαντιάσασα ἰὼ μήτηρ
Εἶπε, κἀπ' ἀορὶ δῶκε διαμπερὲς αἶψα δαΐφρων·
Ζώων μέν, σὸν μὲ τεὶ λῆμα μιαρὲς αἶσχος ἀναπλῇς,
Καὶ κεφαλῇ Σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύῃς·
Ἢν δ' ἀλίης παλάμῃσιν ἐμῇς, μάτηρ μὴν ἀκούσω
Δείμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένᾳ.

PALLADÆ, in idipsum. 2

Fugit Lacon aliquando pugnam: occurrens autem mater
Dixit illi per pectus ensem transadigens:
Viuens quidem tuæ matri vtrinque traiectum dedecus alligas,
Et fortis Spartæ paterna iura soluis:

Iam certe mentem hoc tetrastichon non parum exhilarat, habitus ille non quam pictura.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄστρων ἐς πόλον ἀμβατὸν ἐν ἀγῶνι τετραπτὸν
Πυθόμενος Δαφνὶς ἐστεφανώθη ἄναξ.
Καὶ χρύσεον ἔσχεν ἀλλοιβὰν ἐκπώματι
Δεξάμενος Δαφνὶς ἐκ βασιλῆος χέρα.

Astrorum ad polum ascendendum in agone quadruplici
Pythium victorem Daphnis rex coronatus est.
Et aureum habuit libamen in poculo
Accipiens Daphnis e regis manu.

Mirum in modum placet, quod Daphnis ille, Mauritii imperatoris, qui Persarum regem Chosroen vicerat, amicus fuerit, et ab eo poculum aureum acceperit. Sed de his alias.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἱππεῦ Θεσσαλικὸν δρόμον ἀμβατὸν ἐν ἀγῶνι
Πυθόμενος Δαφνὶς ἐστεφανώθη ἄναξ.
Καὶ χρύσεον ἔσχεν ἀλλοιβὰν ἐκπώματι
Δεξάμενος Δαφνὶς ἐκ βασιλῆος χέρα.

Equestre Thessalicum cursum ascendendum in agone
Pythium victorem Daphnis rex coronatus est.
Et aureum habuit libamen in poculo
Accipiens Daphnis e regis manu.

Nempe ad Pythia ludos Daphnis ille Thessalos, et equestres certamina celebrabat.

Ἐκ τῶν Ἀγαθίου τοῦ Σχολαστικοῦ.

Ἐκ τῶν Ἀγαθίου τοῦ Σχολαστικοῦ.

Quidquid Thessalia olim nobilitavit, id omne Daphnis ille Pythia ludis celebravit.
Hesperus pervenit ad Indos, Daphnis ad Persas.
Terram non aliquam ille Barbarorum non subegit.
Nec Barbarorum ullus Daphnidem non timuit.

Ex Agathia Scholastico.

Ex Agathia Scholastico.

Ad Nolas mittunt Cives bella cruenta,
Hæc propria dicitur Campania & Samnium,
Apuliæ finibus mittunt arma.
Qui ab Ago descendunt, arma ad Sena Gallica
Mittunt.

S. Hæc Regiones ex Italia.
Hæc ex Provincia Transalpina dicuntur Bella.
Quæ Regiones ex Italia Bella cruenta?
Campania, Samnium, Apulia, Sena Gallica.
Quæ Cives Romani Arma mittunt?
Qui ab Ago descendunt, arma ad Sena Gallica
Mittunt. Hæc dicuntur Arma.

D. Quid est Campania?

S. Ager Campanus dictus ab agro Capuano.

D. Quid est Samnium?

S. Samnium dictum, quod Samnites ibi habitant.

D. Quid est Apulia?

S. Apulia dicta, quod Apuli ibi habitant.

D. Quæ sunt Arma?

S. Arma dicuntur Scuta, Gladii, Hastæ.

D. Quæ Regiones ex Italia Bella cruenta?

S. Campania, Samnium, Apulia, Sena Gallica.

D. Quæ Cives Romani Arma mittunt?

S. Qui ab Ago descendunt, arma ad Sena Gallica mittunt.

D. Quæ sunt Arma?

S. Arma dicuntur Scuta, Gladii, Hastæ.

Scuta dicuntur, quod ea scutentur corpora.
Gladius dictus ab eo, quod gladiet.
Hasta dicta, quod hastet.

Hæc Arma sunt Militum.

Quæ Arma sunt Militum?

Scuta, Gladii, & quæ supra scripta sunt.

Quæ Arma sunt Militum?

*Hæc arma sunt Militum

Nostrum in certo fundat, & ordinem in phlegra
In nostrum ludos follatus Mavo ligavit.

APOLLO.

Cur nobis, Iuno? Deos ad cur, quos vocas
Ordinque & ad Thy virtus Tua est data,
Ad hoc ego quem Tu? Ego quem ad? Quem ad
Ordine, & mandato qui cum ut nitimur.

PALLAS.

Quem habeat ordinem hoc est prodite, nec ei modo
Ordo ullus, ullum nec modum habet ordo.
Sed perpendiculum ad hoc, & norma valet
Mentes regentibus & mandatis, ut alter bellum.

Time ut Mavo Diitis Virtus ita
Tuus
Mihi Iuno Lucifer ordine ad Ordine
Animo qui Tuum Mavo ordinem mandatis
Hic Mavo ordine & Ordine qui
Ego Pallas Iuno Iuno ad qui ordine Ordine Ad,
Tuus Ordine qui Ordine ad ordine Ordine,
Ego Tuus ordine qui Ordine Ad mandatis,
Ego Iuno ad Ordine qui Ordine ad Ordine.

Quæ verba dicere Pythia prædicta est
Tonans. 8

Labore parata mei non ipsa est ovulum facta tuendi,
Vestigia quæ Tonantis ore ante fore cernatur
Vestra domicilia ego fastorum ordinem ornatus,
Ordine Tu Mavo ordine ad Ordine Mavo,
Omnes Iunonis ad Iuno ad omnes valent mandatis,
Et Tonas opulum Martium vehabit,
Et Deum dominatum mea hodie laborum fuisse.

Tum

Quique colunt Ideæ Phrygiæ Phrygiumque Cybebe,
Quique Deum Deûm Matrem Dictæumque Parentem.

Vocabere quem cunctus Ida mirabitur alto
Vertice, cui pictis vehitur leo frænatus in armis.
Ergo age, diuinæ matri date vela, Camenæ,
Et Phrygium ad litus mecum nate linque sonantem
Pectora nec Fauni verbis agitata moueri
Nec vatum credas dulci fallacia lymphis
Somnia: finitimi fingunt hæc omnia vates,
Aut qui nil sani somnum vitamque malorum
Cogitat, ipse sibi somnum non sentit, et errat
Ni face Cybeleia vatum pectora Mater
Incendit, furiisque facit Parnasia laurus
Plena suis. Deus ille, deus, quicunque canenti
Hæc adflauit, Apollo. Tibi Delphica tripus
Dicta canit, tibi quæ volucres, tibi quæ sonat alto
Cortina, et tripodum motu loquitur mihi Phœbus
Diuinæque domus, postquam deprensa per artem
Sum semel, et certis miserum me fatibus urget
Admonet et Triuiæ furiali pectora bacchor
Fassa deæ. Cernit frustra Saturnia Pallas
Stare sacrum, et saeuo Vulcanum in limine adesse.
Quin ades, et vatem terris cognoscere matrem
Assuesce, et primis da iussa canenti alumnis.
Dixerat, et niueis hinc atque hinc agmina mollis
Cycnorum adridens alarum suauibus vntis
Ora fouet fultumque leui per gramina collum
Sustinet, et facilem pronum dat ad oscula rostrum.
Ille autem insolitæ mentem nouitate morantem
Multiplici lymphatus inani
Ludit, et alterno crebras ad pectora motu
Percutit, et facilis circumuolat arua canendo.
Iamque ratis cursu medium secat æquor, et vndæ
Spumigeræ sulcum propulsa carina relinquit.
Cum Dea prospiciens suetum simul aduena nautis
Anchora de prora iacitur, stant litore puppes.
Egressi optatæ gentis pulcherrima tecta
Mirantur, viridique nouum stabulantur in horto.
Ille autem postquam gelidi fluenta liquoris
Ingressus, sacris lymphatus fontibus, vndis
Purpureis maduit rorantiaque ora capillis,
Ad matrem sese recipit, matrique canorum
Integrat inde melos, Musam modulatur auenam.
Carmina quam modo pastorum sub arundine lusit
Tityrus, et agresti meditatus auena.
Cantabat vacuas coram latrantibus vndas
Carmina fluminibus ripisque habitantia circum
Et quæ silua vadis abscondita gignit opacis.
Omnia quæ Phrygiæ matris tibi, Gallia, sacris
Grata ferunt, omnes quibus advolat Ida Dryades.
Quæque sedent patulis nantes in gurgitibus Nymphæ.
Carmina tum motus animos et lenia primum
Mollibus in longum numeris erexit alumnum.
Mox erecta nouis crescentem in bella sonabat
Exercetque pedem, gressumque in prælia temptat.
Tum sese tollens in equum, quam pulcher et acer
Arboris Idææ per mutum graditur nemus, auro
Fulgentem frenis, dum Lydius interritus hastam
Concutit, et sonitu galeæ terretur equorum.
Ipse volans tereti cursu latera ardua circum
Tollit se, et pronum facili per deuia motu
Concitat, ac longe sonitum dat pulsa per auras
Vngula, quadrifidum quatit ictibus ungula campum.
Inde ubi clara domum sonitumque accepit alumni
Diua parens, gemino curru leonas ad vrbem
Frena ferunt, manibusque leues agitare flagellos
Instituit, frenisque premit consueta iuuenta
Colla leæ, pronique ferunt per inane magistri.
Hinc exultantes Corybantes ad sua templa
Tympana reddebant resonoque cauabat in aere cymbalum.
Bellatrix, hinc hasta sonat, hinc mollia cornua
Stridunt tibicenis, sinistra quibus intonat ore
Tibia Lydorum informis, tremit agmina Phrygum.
Ipsa sedens curru solio Cybebe coronam
Turrigeram gestans, matrona incessit, alumnum
Cum grege complexa omni, gaudetque choreis
Inter se cunctis, gaudet plausuque sonoque.
Et cum Dea primum post hæc ingressa solum est
Vrbis opum gaudens, et turribus ora superbis
Iactat, et assiduo plaudit sibi turba tumultu.
Non secus ac si qua penitis vallata remotis
Vrbibus arua colens, ac diuum nescia nullos
Fingere quæ norit simulacra nec arte magistra
Effigiem ponere operum, duris agat annos
Glebarum curis, nec sit mollire paratum
Flexibus arte æs, rigidumque domare in pectus aenum,
Tum demum magnæ Romam si forte Cybebes
Aduehat, aut alio cernat Dea sancta locorum
Progressa, et plausu populi gaudere frequenti,
Obstupuit, primamque putat lucere videndo
Quæ sit diuitiis, quæ tanto nomine Roma
Digna sit, et tanti cognomen habere Parentis.
Sic ait, et secum diuersa in parte volutat.
Ecquæ tanta fuit virtus, tam clara propago
Ilia Deum genetrix, tantique Palatia Martis
Romulei, quæ prima dedit fundamina Troiæ?
Ecquæ tanta fides Italis, tam certa futuri
Nominis, aut tanti quæ sit spes aemula regni?
Ecquæ tam prudens populis dicacibus æuum
Ingenium, quæ tam facilis sententia? Quamue
Ob rem digna putem tantis se attollere rebus?
Ecquæ tam facilis

Quando haec sunt? Hoc quidem est in proclivi cognitu.
Cum Troia capta a Graecis fuit.
Ab urbe condita quot anni sunt?
Sescenti et quinquaginta duo.
Quot libros ad hanc rem noster paene parat?
Non plus quam unum.
Pergin' porro?
Quid ni pergam?
Tu modo istuc dicas.
Ita dicam.
Tum Nilus ubi primum ex se mittit aquas?
Ante mare rubrum.
Quot homines dicunt lavisse?
Nescio quos.
Quot autem lavisse negant?
Nescio quos item.
Reliqui ut aiunt, quique sunt, nihil sciunt.
Quid est, cur non omnia aeque nota sint omnibus?
Quia non omnes omnia aeque curant scire.
Cur ergo quidam ea curant scire, quae nemo scit?
Quia nescire ea, quae omnes sciunt, turpe existimant.
Quae tandem ea sunt?
Quae liberum, honestumque sit scire.
Quae sunt ea?
Quae ad laudem, non quae ad quaestum pertinent.
Quae ergo ea sunt, quae nemo scit?
Quae nihil ad rem pertinent scire.

Cap. 6. Quibus rebus Deus ad officium hortetur. 18
Cap. 7. Quibus rebus Deus ad officium deterreat. 19
Cap. 8. Quibus rebus Deus ad officium allicere. 20
Cap. 9. Quibus rebus Deus ad officium impellat. 21
Cap. 10. Quibus rebus Deus ad officium retrahat. 22
Cap. 11. Quibus rebus Deus ad officium dirigat. 23
Cap. 12. Quibus rebus Deus ad officium corroboret. 24
Cap. 13. Quibus rebus Deus ad officium consolidet. 25
Cap. 14. Quibus rebus Deus ad officium perficiat. 26
Cap. 15. Quibus rebus Deus ad officium ornet. 27
Cap. 16. Quibus rebus Deus ad officium augeat. 28
Cap. 17. Quibus rebus Deus ad officium conservet. 29
Cap. 18. Quibus rebus Deus ad officium restituat. 30
Cap. 19. Quibus rebus Deus ad officium reparet. 31
Cap. 20. Quibus rebus Deus ad officium emendet. 32
Cap. 21. Quibus rebus Deus ad officium reformet. 33
Cap. 22. Quibus rebus Deus ad officium instituat. 34
Cap. 23. Quibus rebus Deus ad officium exerceat. 35
Cap. 24. Quibus rebus Deus ad officium probet. 36
Cap. 25. Quibus rebus Deus ad officium examinet. 37
Cap. 26. Quibus rebus Deus ad officium explicet. 38
Cap. 27. Quibus rebus Deus ad officium declaret. 39
Cap. 28. Quibus rebus Deus ad officium manifestet. 40
Cap. 29. Quibus rebus Deus ad officium ostendat. 41
Cap. 30. Quibus rebus Deus ad officium demonstret. 42
Cap. 31. Quibus rebus Deus ad officium probet. 43
Cap. 32. Quibus rebus Deus ad officium confirmet. 44
Cap. 33. Quibus rebus Deus ad officium roboret. 45
Cap. 34. Quibus rebus Deus ad officium stabiliat. 46
Cap. 35. Quibus rebus Deus ad officium firmet. 47
Cap. 36. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 48
Cap. 37. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 49
Cap. 38. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 50
Cap. 39. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 51
Cap. 40. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 52
Cap. 41. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 53
Cap. 42. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 54
Cap. 43. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 55
Cap. 44. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 56
Cap. 45. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 57
Cap. 46. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 58
Cap. 47. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 59
Cap. 48. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 60
Cap. 49. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 61
Cap. 50. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 62
Cap. 51. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 63
Cap. 52. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 64
Cap. 53. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 65
Cap. 54. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 66
Cap. 55. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 67
Cap. 56. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 68
Cap. 57. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 69
Cap. 58. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 70
Cap. 59. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 71
Cap. 60. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 72
Cap. 61. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 73
Cap. 62. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 74
Cap. 63. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 75
Cap. 64. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 76
Cap. 65. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 77
Cap. 66. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 78
Cap. 67. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 79
Cap. 68. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 80
Cap. 69. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 81
Cap. 70. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 82
Cap. 71. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 83
Cap. 72. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 84
Cap. 73. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 85
Cap. 74. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 86
Cap. 75. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 87
Cap. 76. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 88
Cap. 77. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 89
Cap. 78. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 90
Cap. 79. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 91
Cap. 80. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 92
Cap. 81. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 93
Cap. 82. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 94
Cap. 83. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 95
Cap. 84. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 96
Cap. 85. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 97
Cap. 86. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 98
Cap. 87. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 99
Cap. 88. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 100
Cap. 89. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 101
Cap. 90. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 102
Cap. 91. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 103
Cap. 92. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 104
Cap. 93. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 105
Cap. 94. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 106
Cap. 95. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 107
Cap. 96. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 108
Cap. 97. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 109
Cap. 98. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 110
Cap. 99. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 111
Cap. 100. Quibus rebus Deus ad officium fundet. 112

Quod Dominum Iesu Christi nobis Spiritus impulerit
Ut Patris Aeterni Filius esse velit.

Ad quem Deum Christum Dominum nos

Nec tibi Dis positum non unquam accedere funus,
Quin sacri vates & divum cara cohors
Insequitur, magnique manent te mortis honores,
Quos ego Pieriis mecum de montibus olim
Ipse feram, memorique dabo tua nomina versu,
Dum mihi fama boni, dum per me carmina manent.
Huc ades, o Calliope, mecum, & cognoscere matris
Imperium dignare, & duros mihi derige cantus,
Qualis eras, dum Thracis agros, dum Pangæa nivosa,
Dum Rhodope, dum Mygdonii rigor horruit Hæmi,
Barbaraque Orphei descripsit carmina mater.
Sic ego non visæ dicam mirabile bellum
Antiquis olim populis, nec cognitum nostris
Longævis quidquam senibus, nec vate canente
Vulgatum, quo non pelagi vastator Achilles
Nec Troja arserit, nec Pergama regia Phœbi.
Ultima Cecropidum pietas fuit, & sine matre
Non ullum memorabile nomen in Argis.
Quid Thebas, quid Dardanidas, contunsaque bello
Fata domus refero, stirpemque infelicis Aviti?
Quid vetus Æolidis regnata Lycaonis urbe?
Omnia Tartareus Ditis sub regna recepit,
Quicquid apud veteres exstat monumenta virorum.
Exiguum hoc terræ, quod servat corpus, humatæ
Quæ tegit ossa parens, cui vix sua sufficit umbra,
Hoc manet, hoc unum clades ea nostra reliquit.
Quæ postquam vates sacro de fonte resumpsit,
Inter eos, quos prima fides complexa sacrorum est,
Accipitur, cœlique super considere tecto
Assignata jubet, motosque ad sidera currus
Haud frustra genitrix Pario formavit in antro.
Nec non & gemini custos Tirynthius Orci
Testatur, geminis stellarum ardentibus addi
Injussum, & solito fulgentem in cornua vultu.
Aspice, ut antevolans tardum præcesserit Arcton,
Nec nisi sera rubens hesternas conditus undas
Sol tetigit, pronique extrema cacumina montis
Vix radiis nitidis jubar humectarit aquosum.
Ille dies, quo prima data est tibi cognita virtus,
Primus & ille fuit, quo cœpit currere mundo.
Tempora cum primum stellis micuere sequentes,
Et venit extremo bigis Aurora rubenti,
Tum quoque, cum medium sol circumvectus Olympum
Deficit, & nonæ lucis mihi finis adultæ.
Hæc tibi, quæ semper vicina refulgeat Arcto,
Astrologi certum pronunciavere sidus.
Sic Fortuna volet, fatis sic Juppiter ipse.
Non tibi Tydides, non Laomedontius heros,
Non Ganymedeæ possunt contendere formæ.
Non, si prima Cydon dilectæ retia cervæ
Intendat, cursu valeat superare fugacem.
Non, si quam fama est Threïcia requievit harena
Eurus, in Hesperia mavult mirabitur ora.
Adnue, quæ cœpta, & fruere precibus, Deus ipse volenti
Quæ dare, quæ facere ipse velis, modo vota sequantur.
Dixerat, & motis incumbens postibus intrat
Templum, quod posito nuper Tirynthius Hercules
Aurea fundarat Latiæ prope limina portæ,
Centum quod magnis cingebat fascibus aras,
Ara sacerdotum, Graio quam ritè sacello
Ex instituto Potitia pubes

Hæc ut quotidie dicas, & in te ipse cogites, & cum
familiaribus, & quidem interdum cum extraneis,
Quæ tua est in disputando consuetudo, & ea-
dem non contentiosa, & nimis operosa, & ad
vitam accommodata, & minime arrogans, &
quæ declarare possit, non modo eruditum, sed
etiam humanum hominem.

Reliquum est de Tusculanis quæstionibus, quæ
Tusculi disputatæ sunt, quinque libri.
Primus, de Contemnenda Morte.
Secundus, de Tolerandis Doloribus.
Tertius, de Ægritudine Lenienda.
Quartus, de Reliquis Animi Perturbationibus.
Quintus, an Virtus ad Beate Vivendum Sufficiat.

Habes, frater, quod ad me scribere de Tusculanis
quæstionibus, & quod ego ad te, quæ tua est in
disputando consuetudo, & ea eadem non contentiosa,
& nimis operosa, & ad vitam accommodata, & minime
arrogans, & quæ declarare possit, non modo eruditum,
sed etiam humanum hominem.

Reliquum est de Tusculanis quæstionibus, quæ
Tusculi disputatæ sunt, quinque libri.
Primus, de Contemnenda Morte.
Secundus, de Tolerandis Doloribus.
Tertius, de Ægritudine Lenienda.
Quartus, de Reliquis Animi Perturbationibus.
Quintus, an Virtus ad Beate Vivendum Sufficiat.

Londini Excudebat Johannes Darby, Typographus,
Anno Domini 1723.

Vos quoque Pierides, illi mea carmina curæ
Nec Phœbo gratum, paritur quod pectore inani.
Funditus hic igitur vobis mihi pectora vacua
Reddenda, ac sonitus nostri quærendus honos.
Nam vos mortiferum cupidum fugitare docebo.
Semina quæ moribus tristem morbum inportant,
Quoque modo possimus animi quæ corpore in nostro
Pestifera constent, ut videre licetque notareque,
Persequar. Hæc autem non alia ratione videntur,
Nec radiis solis neque lucida tela diei
Discutiant, sed naturæ species ratioque.
Principium hujus erit, quod corpora quædam feruntur
Tempore quæ in parvo spatium transmittere possint,
Cum sint ventorum similes, vel eo fortasse citatæ.
Prima quidem genus humanum pecudesque repentes
Tranquillo placidoque mari morientur in æstu,
Inque lacus cum se fundet aquarum copia tanta,
Quæ neque permanare neque exhalare queatur.
Nec tamen hoc fiet, nisi multa adjumine aquarum
Ante mare inque lacus terram inundarit oportet.
Quæ quoniam fiunt, ut diximus, tempore parvo,
Multa necesse est intervenerint semina morbi,
Quæ jacere in terra, fluere et versarier aere
Possint, cum venti, quasi nubes, omnia differant.
Nam neque tam late morbi neque tam celeres mors
Ulla queat fieri, nisi quod natura ministrat
Ejusmodi, ut aer quæ possit reddere cuncta.
Principio, quod ubi in nostrum jam corpus adortum
Venit, et intrarunt penitus præsentia morbi,
Aut quod ibi crescunt, aut quod jactantur adesse
Corpora, quæ gignunt subito contagia morbi,
Scilicet invenies aut multo plura quietis
Esse animalia, quæ nostris obrepere membris
Et penetrare queant interna per ostia corporis,
Aut quæ, cum intrarint, vitam mortemque propinquis
Inportent, quoniam sola hæc ratione necantur.
Aut hæc, aut illa fieri quæ diximus hæc ratione
Cogere debet, ut hæc, quæ sunt, sint omnia certa.
Adde quod, in quibus regionibus quæque locorum
Sint gignenda, docet, quæ sint ea quæque ferantur
Quo pacto, et quæ nostra queant vitare salutem.
Aut, quæ sunt, ut sint, ut vivant, multa necesse est
Cum cura quærere, et providum sollertia adhibere,
Ut, quæ sunt nobis nocitura, ea quæque queamus
Vitare, et quæ sunt nostris contraria rebus
Quærere, et inventa ad nostrum proferre juvamen.
Nam quæ sponte sua nascuntur, parta laborem
Nec sudorem stant, ea tamen sunt omnia certa,
Quæ gignuntur ibi, quæ vitam tollere possint,
Quæque ferantur ibi, quæ nostris corpora rebus
Inportent, quoniam sola hæc ratione necantur.
Aut hæc, aut illa fieri quæ diximus hæc ratione
Cogere debet, ut hæc, quæ sunt, sint omnia certa.
Adde quod, in quibus regionibus quæque locorum
Sint gignenda, docet, quæ sint ea quæque ferantur
Quo pacto, et quæ nostra queant vitare salutem.
Aut, quæ sunt, ut sint, ut vivant, multa necesse est
Cum cura quærere, et providum sollertia adhibere,
Ut, quæ sunt nobis nocitura, ea quæque queamus
Vitare, et quæ sunt nostris contraria rebus
Quærere, et inventa ad nostrum proferre juvamen.
Nam quæ sponte sua nascuntur, parta laborem
Nec sudorem stant, ea tamen sunt omnia certa,
Quæ gignuntur ibi, quæ vitam tollere possint,
Quæque ferantur ibi, quæ nostris corpora rebus
Inportent, quoniam sola hæc ratione necantur.
Aut hæc, aut illa fieri quæ diximus hæc ratione
Cogere debet, ut hæc, quæ sunt, sint omnia certa.
Adde quod, in quibus regionibus quæque locorum
Sint gignenda, docet, quæ sint ea quæque ferantur
Quo pacto, et quæ nostra queant vitare salutem.
Aut, quæ sunt, ut sint, ut vivant, multa necesse est
Cum cura quærere, et providum sollertia adhibere,
Ut, quæ sunt nobis nocitura, ea quæque queamus
Vitare, et quæ sunt nostris contraria rebus
Quærere, et inventa ad nostrum proferre juvamen.
Nam quæ sponte sua nascuntur, parta laborem
Nec sudorem stant, ea tamen sunt omnia certa,
Quæ gignuntur ibi, quæ vitam tollere possint,
Quæque ferantur ibi, quæ nostris corpora rebus
Inportent, quoniam sola hæc ratione necantur.

ARTICULUS I.

Quæ sit Publicis Variorum Auctorum Usus & quibus Cautionibus Editio Variorum adornanda.

ARTICULUS II.

Quæ Editiones Variorum Auctorum Publicis Usui destinatæ, & quæ Cautiones in iis adhibendæ.

ARTICULUS III.

Quæ Editiones Variorum Auctorum Publicis Usui destinatæ, & quæ Cautiones in iis adhibendæ.

ARTICULUS IV.

Quæ Editiones Variorum Auctorum Publicis Usui destinatæ, & quæ Cautiones in iis adhibendæ.

Adespot.

Ὁ Ζεὺς ποθεῖς ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πολὺ ἀφελοῦμαι.
Χὠ παῖς, βέβηκα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

Incerti. 2.

Iupiter adamorem: Sagittas omnes tibi auferam:
Et volucer *resp.illi* vel tona, & denuo cygnus eris.

EIΣ ΑΡΕΤΗΝ, κεφ. η

Adespot.

Ὦ Στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πολυάριστα
Δόγματα τοῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι στελίσιν,
Ταὐτὸν ἀρετὴν, ψυχαῖς ἀγαθὸν μόνον. ἄδε γὰρ αἰδρῶν
Μοίρα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιας.
Σαρκὸς δ' ἡδυπάθημα φίλον τέλος αἰδράσιν ἄλλοις
Ἡ μία τὴν Μνήμης ἐλύσατ' ἠυγατέρων.

IN VIRTVTEM, Cap. VIII.

Incerti. 1.

O Stoicorum sermonum periti, ô omnium optima
Dogmata, sanctis qui imposuistis libris,
Virtutem animæ bonum solum: hæc enim hominum
Sola & vitam liberauit & vrbes.
Carnis autem voluptatem gratum finem aliis viris
Vna memoriæ absoluit filiarum.

Τίνας αὖ εἶπε λόγους Ἥρα, ἀποθεωθέντος
Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὸν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
Σὸς γαμέτης Ἡρακλῆς· ἐπὶ πόνος ἄστατος ἦλθε
Ἀνδράσιν οἷδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Quæ dixerit verba Iuno, cùm in cælum
reciperetur Hercules. 2.

Tuæ virtutis sudori eximiam reddidit retributionem

Testamente Heeren van Egmond ende Cuyck, Graeffen van Buyren, Heere van Leerdam, Vianen, &c.

Int Jaer ons Heeren duysent vijfhondert ende twee ende veertich, den vijfden dach der maent van Meye.

Wy Philippus van Egmond, Graeff van Buyren, Heere van Leerdam, Vianen, &c. doen kondt allen den ghenen die dese teghenwoordighe sullen sien ofte hooren lesen.

Dat wy, Philippus, alsoo wy over de vijfthien jaren ghehadt hebben ende noch hebben eene ghemeene ende ongescheyden boedel ende goet met onsen broeder Graeff Maximiliaen van Egmond, Heere van Leerdam, Vianen, &c. ende wy ons nu voorgenomen hebben onsen voorsz. broeder te verlaten ende te scheyden van onsen voorsz. ghemeenen boedel ende goet, ende hem te doen ende te laten volghen sijn deel ende portie van onsen voorsz. ghemeenen boedel ende goet, ende wy ons daer omme ghetransporteert hebben in onsen voorsz. broeders huys van Leerdam, ende wy daer ghecomen sijn met onsen voorsz. broeder, ende wy onsen voorsz. broeder ghevraecht hebben, ende hy ons ghevraecht heeft, of wy ons niet en hadden voorgenomen te maken ende te ordineren onsen testamente ende uutterste wille, ende wy hem daer op ghenoemt hebben ende ghenoemt hebben onsen voorsz. broeder Graeff Maximiliaen van Egmond, Heere van Leerdam, Vianen, &c. onsen executeur ende testamentmaker, ende wy onsen voorsz. broeder ghebeden hebben ende ghebeden hebben, dat hy onsen voorsz. testamente ende uutterste wille wilde executeren ende volbrenghen, ende hy ons dat ghelooft ende toeghesecht heeft te doen, ende wy hem daer omme ghelooft ende toeghesecht hebben te houden ende te vervullen alle dat ghene dat hy in onsen voorsz. testamente ende uutterste wille ordineren ende maken sal

Ut Rectangulum ABCD ad Rectangulum EBCF, ita
Basis AD ad Basim EF.

Ut Rectangulum ABCD ad Rectangulum EBCF, ita
Basis AD ad Basim EF.

PROPOSITIO XX.

Si Rectangulum ABCD, Rectangulo EBCF æquale fuerit, Basis AD Basi EF æqualis erit.

Si Rectangulum ABCD, Rectangulo EBCF æquale fuerit, Basis AD Basi EF æqualis erit.

Πρῶτον πρὸ γάμου, μετέπειτα δ' ἀοσφίου φωνῆς.

In Idem. 3.

Salue Procne à tuâ sorore Philomelâ.
Si modo hoc saluere est. Mei autem tibi dolores animi
Peplum annuncient, quos mihi truculentos præbuit Tereus:
Qui me cohibens miseram in septis opilionis,
Primò virginitate, deinde me priuauit voce.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ, κεφ. ι'

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰφνης εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Αλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ηδη καρφαλέῃ πεπεδημένον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὴν
Θῆκε δυσαζυγίης εἵνεκα, πολλ' ὀπιμείλια δούς.
Αὐτὰρ ἐπὶ Θήρωνι πρὸ ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα τῆς αὐτῆς ἐπέφετ' ἐς δαπάνας,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χέεν οὐκ ἐπὶ κόσμον,
Τῇ δ' ὑσσὸν πλεῦμα ἐς γαστέρα μύργωσεν.
Οὕτω μὲν Θήρωνα δολόπλοκοι ἀμφεκάλυψαν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε δολόπλοκον ὅττι ἔπι καῖνον,
Αλλά δυσαζυγίης εἵνεκα πεφυκά τε καὶ θάλαμον.
Εμπα δ' ὡς οὐκ ἔστι κακὸς κακοδημίου ἀνδρὸς
Τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πρὸς ἀλλοτρίοις.

IN LVXVRIOSOS, Cap. X.

LVCIANI. 1.

Theron Menippi filius, patrimonium omne adhuc iuuenis
Turpiter lasciuis sumptibus dissipauerat.

Pulcrum est digito monstrari, & dicier hic est.
Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinæ.
Dulce & decorum est pro patria mori.
Mors & fugacem persequitur virum,
Nec parcit imbellis juventæ
Poplitibus timidoque tergo.
Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus,
Nec sumit aut ponit secures
Arbitrio popularis auræ.
Virtus, recludens immeritis mori
Cœlum, negata tentat iter via.
Coetusque vulgares & udam
Spernit humum fugiente penna.
Est & fideli tuta silentio
Merces: vetabo qui Cereris sacrum
Vulgarit arcanæ, sub isdem
Sit trabibus, fragilemve mecum
Solvat phaselum: sæpe Diespiter
Neglectus incesto addidit integros,
Et imbre bis sanctos ruenti
Illapsus aquis ignis avitas
Delevit urbes: magnum inter opes inops
Aiax ministrante fulmine
Stridentem in altum concitatus
Iliacis raptatur arenis.
Hic, unde vix durare possit
Turbine liber hiems oborta,
Hic spumat Icarium profundum
Cerula, turbo.
Sic Tithonus nescitur in auram
Tenuem, & humanis abit
Longe profectus: sic Cytherea
Dicitur oras
Marpessa Phœbo concubuisse nothos.
Illum ex superbis ignibus æther
Abripuit, pecudes & pictæ
Tergoribus lucis agrestes
Et genus humanum simul imbre nato
Diluvio tulerat, ni pius Æacides
Afflavisset animum, & curas
Mollisset, ab undis
Quem genuit matri Nereidi & Phthiæ
Dicunt marinæ dura pectora
Et torvum regis Achilleos
Ingenium, nec tarda satis fortuna Lycambæ
Nec socer indignus fuit
Durusve Neptunus Sagittæ.
Quicquid sub ictum temporis incidit
Velox & exactum indies
Et noctium labens per umbras
Nec metuit Styga nec tacentes
Aspexit umquam Tartara Proserpinæ.
Vidit volantem per purum
Tenuis Stheneleia pinnis
Daedalionen: is ter vacuum
Sustulerat cubitis, ter inani
Casum sonante verberarat
Pectora, tertia jam parabat
Dicere, cum super Icarias
Delapsus undas expatiatur
Hic & penates & Jovem patrium
Sortitus, hic & Jovem patrium
Obscura vitans imperia, loco
Motus, quieti fortior utilique
Dilator, & spe divitis incolæ
Fertilis Africæ,
Qualem minaci consulit Libero
Fatalis Ammon. Hic simul incubuit
Mari, & secundi temporis
Oblitus, infamem per undam
Cognatas herbas metitur & horridi
Tactus maligna cuspidis
Concidit immedicabile vulnus
Ancisa, quæsitis ab indis
Perfecta venenis sagitta.
Non auxiliatur ille suis, nec
Lenire dictis, aut amor aut medi-
Cina valet, Phœbeve cedit
Delicto deus, aut precanti
Pater Lyæo. Quin ubi pectoris
Inclusa flamma est, & radix
Figitur in medio, & sub alto
Vitalis ossi, sæva quærit
Quos simul & fugiat & petat
Dirus, per artes. Ergo ubi mens sibi
Confusa fluctu nubilo
Turbidaque intumuit procella,
Ut cum carentes sole diutius
Exercitatæ navitæ
Nigrum videre Circium
Nec parcit imbellis juventæ
Poplitibus timidoque tergo.
Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus,
Nec sumit aut ponit secures
Arbitrio popularis auræ.
Virtus, recludens immeritis mori
Cœlum, negata tentat iter via.
Coetusque vulgares & udam
Spernit humum fugiente penna.
Est & fideli tuta silentio
Merces: vetabo qui Cereris sacrum
Vulgarit arcanæ, sub isdem
Sit trabibus, fragilemve mecum
Solvat phaselum: sæpe Diespiter
Neglectus incesto addidit integros,
Et imbre bis sanctos ruenti
Illapsus aquis ignis avitas
Delevit urbes: magnum inter opes inops
Aiax ministrante fulmine
Stridentem in altum concitatus
Iliacis raptatur arenis.
Hic, unde vix durare possit
Turbine liber hiems oborta,
Hic spumat Icarium profundum
Cerula, turbo.
Sic Tithonus nescitur in auram
Tenuem, & humanis abit
Longe profectus: sic Cytherea
Dicitur oras
Marpessa Phœbo concubuisse nothos.
Illum ex superbis ignibus æther
Abripuit, pecudes & pictæ
Tergoribus lucis agrestes
Et genus humanum simul imbre nato
Diluvio tulerat, ni pius Æacides
Afflavisset animum, & curas
Mollisset, ab undis
Quem genuit matri Nereidi & Phthiæ
Dicunt marinæ dura pectora
Et torvum regis Achilleos
Ingenium, nec tarda satis fortuna Lycambæ
Nec socer indignus fuit
Durusve Neptunus Sagittæ.
Quicquid sub ictum temporis incidit
Velox & exactum indies
Et noctium labens per umbras
Nec metuit Styga nec tacentes
Aspexit umquam Tartara Proserpinæ.
Vidit volantem per purum
Tenuis Stheneleia pinnis
Daedalionen: is ter vacuum
Sustulerat cubitis, ter inani
Casum sonante verberarat
Pectora, tertia jam parabat
Dicere, cum super Icarias
Delapsus undas expatiatur
Hic & penates & Jovem patrium
Sortitus, hic & Jovem patrium
Obscura vitans imperia, loco
Motus, quieti fortior utilique
Dilator, & spe divitis incolæ
Fertilis Africæ,
Qualem minaci consulit Libero
Fatalis Ammon. Hic simul incubuit
Mari, & secundi temporis
Oblitus, infamem per undam
Cognatas herbas metitur & horridi
Tactus maligna cuspidis
Concidit immedicabile vulnus
Ancisa, quæsitis ab indis
Perfecta venenis sagitta.
Non auxiliatur ille suis, nec
Lenire dictis, aut amor aut medi-
Cina valet, Phœbeve cedit
Delicto deus, aut precanti
Pater Lyæo. Quin ubi pectoris
Inclusa flamma est, & radix
Figitur in medio, & sub alto
Vitalis ossi, sæva quærit
Quos simul & fugiat & petat
Dirus, per artes. Ergo ubi mens sibi
Confusa fluctu nubilo
Turbidaque intumuit procella,
Ut cum carentes sole diutius
Exercitatæ navitæ
Nigrum videre Circium

HORATII FLACCI
Epist. Lib. I.
Ep. XVIII.

Scazon.

Quo scribis cupiens me tui visendi,
Quo tu me Bosporanæ rogas tyranno
Candidum, Varia, commodare amicum?
Cui non dicta meo pudenda naso,
Non visenda oculo commodare quæ sint,
Non si quid turpius hac & inquinatius.
Hæc ego non agrum Gallicum trans Padum
Pascentesque greges Calabros avidumque
Forum Apuli, non otiosa Baiæ
Littora, non hæc me convivia, quæ recte
Hic tu forte putas, non otia dia ferentem
Jam dudum, ut timeo, tecum per mare nautas
Oscula lambentes mediæ sedere carinæ
Hinc tibi copia
Manabit ad plenum benigno
Ruris honorum opulenta cornu.
Hinc tibi copia
Manabit ad plenum benigno
Ruris honorum opulenta cornu.
Quo scribis cupiens me tui visendi,
Quo tu me Bosporanæ rogas tyranno
Candidum, Varia, commodare amicum?
Cui non dicta meo pudenda naso,
Non visenda oculo commodare quæ sint,
Non si quid turpius hac & inquinatius.
Hæc ego non agrum Gallicum trans Padum
Pascentesque greges Calabros avidumque
Forum Apuli, non otiosa Baiæ
Littora, non hæc me convivia, quæ recte
Hic tu forte putas, non otia dia ferentem
Jam dudum, ut timeo, tecum per mare nautas
Oscula lambentes mediæ sedere carinæ
Hinc tibi copia
Manabit ad plenum benigno
Ruris honorum opulenta cornu.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ει Πολυδεύκεος τὸν ἐπ' ἀθανάτοισι θανόντα
Ἔκτισαν ἀθανάτοις ἐν μακάρεσσι θεοί,
Οὐ μέγα Τυνδαρίδαις ἐφθέγξατο· τοῦτο γὰρ ἔργον
Ἐστὶ θεῶν, ἀνδρῶν οὐ δύναται τὸ σθένος.

Pauca Dioscoridis Epigrammata.

Si Pollucem Jovis ad immortalia regna vocarunt
Dii, quod mortalem fecerat ipse Deum;
Non magnum Tyndaridis dixit: nam munus Olympi
Est Divûm, hominum non valet illud opus.

Ἐπὶ Ἀνδρομάχῃ τῇ Ἕκτορος.

Ἀνδρομάχη, Πριάμοιο θυγάτηρ, Ἕκτορος ἄλοχος,
Ἐνθάδε κεῖται ἐπὶ τύμβῳ, ἐν ἀλλοδαπῇ γαίῃ.

In Andromachen Hectoris.

Andromache, Priami filia, Hectoris uxor,
Hic jacet in tumulo, terra sepulta aliena.

Ἐπὶ Ἀνδρομάχῃ τῇ Ἕκτορος.

Ἀνδρομάχη, Πριάμοιο θυγάτηρ, Ἕκτορος ἄλοχος,
Ἐνθάδε κεῖται ἐπὶ τύμβῳ, ἐν ἀλλοδαπῇ γαίῃ.

In Andromachen Hectoris.

Andromache, Priami filia, Hectoris uxor,
Hic jacet in tumulo, terra sepulta aliena.

Ἐπὶ Ἀνδρομάχῃ τῇ Ἕκτορος.

Ἀνδρομάχη, Πριάμοιο θυγάτηρ, Ἕκτορος ἄλοχος,
Ἐνθάδε κεῖται ἐπὶ τύμβῳ, ἐν ἀλλοδαπῇ γαίῃ.

In Andromachen Hectoris.

Andromache, Priami filia, Hectoris uxor,
Hic jacet in tumulo, terra sepulta aliena.

Μοιῶος δ' εἰν ἱερῇσι Διονύσοιο θοῇφήτας
Μώμου λαψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας·
Θηβαῖος γενεὴ, Σωσικλέος. ἐν δὲ Λυαίῳ
Νηῷ φόρμιγγα θῆκε τὸν ἁβροκόμην.

ALCÆI. 4.

Concordantem mollibus commiſcens vocem tibiis
Dorotheus, triſtes fiſtula canebat Dardanidas.
Et Semeles partum cum fulmine natum. Canebat a. & equi
Troiani facinora, immortales attingens gratias.
Solus autem in ſanctis Dionyſij vatibus
Momi celeres effugit pennas:
Thebanus genere, Soſiclis filius. In Lyæi autem
Templo citharam poſuit, & calamos.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν Σατύρου,

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίαν πιτυοξόοι ὥς ποτε μίλψῃς,
Κρῦμα διὰ πεντὼ φθεγγόμενος δονάκων.
Οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμῃς Τριτωνίδος ἔργον Ἀθήνας
Ὡς θρὶν ἀποπνοιὴν νυμφογενὲς Σάτυρε.
Δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγξῃ χέρας, οὕνεκα Φοίβῳ
Θνατὸς ἐὼν θείαις εἰς ἔριν ἐπλάσαο.
Λωτοὶ δ' ὦ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μέλητε·
Ὤπασθε ἐξ ἀέθλων, οὐ τέφος, ἀλλ' αἶδλμ.

Eiuſdem in columnam Satyri. 5.

Non amplius Phrygiâ ex pinu facta, vt quondam, canes,
Sonitum, per foratas vocem edens arundines;
Neque in tuis manibus Tritonidis opus Mineruæ
Vt prius gratiam emittet, è Nymphis nate Satyre,
Iam enim inſolubilibus vinculis ſtringeris manus, quod
Mortalis cùm ſis diuinam in contentionem obuiam iuiſti.
Tibiæ autem reſonantes æquales ipſi citharæ dulce,
Præbuerunt ex certamine non coronam ſed mortem.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ, κβ' ιβ'

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνος.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σέπας· οὐδὲ τραπέζαις
Δουλεύσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον ἄνοιον, κολάκων ξυφόν· οὐδὲ πρὸς ὀφρὺν
Στήσομαι. οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

IN VIRTVTEM SVIS CONTENTAM, Cap. XII.

PARMENIONIS Macedonis.

Sufficit mihi lænæ vile tegmen néque menſis
Inſeruiam, Muſarum flores depaſcens.
Odi diuitias ſtultas aſſentatorum cibũ, neque ad ſuperciliũ
Diuitiũ conſtituar. Noui tenuis cibi libertatem.

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίου.

Οὐ φίλεω βαθυλήϊους ἀρούρας,
Οὐκ ἄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.
Αὐτάρκεις ἔραμαι βίου, Μακρῖνε.
Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

ALPHAEI Mitylenæi.

Non amo feraces campos,
Non diuitias aureas, vt Gyges.
Suis contentam amo vitam, Macrine,
Nam ne quid nimis, nimis me delectat.

Ἄδηλον.

Ἐλθὼν εἰς ἄϊδλον ὅτι δὴ σοφὸν ἐῶσιν γῆρας
Διοθμὸς ἐχύσατο, Κρηΐσσαις ἰδὼν ἐλίαις·
Καὶ γρώσας ὁ γέρων ὃ τερπνὸν ἐλαίης ὀπτέυου,
Τοῦ πολιοῦ ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσάμενος,
Εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νεῶ πλείων πόνος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
Γ' ἅπτα φέρω σεῦ ἐμοὶ, Κρῆσσα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Incer-

Report of the Superintendent of Public Instruction
Report of the Secretary of the Board of Education
Report of the Secretary of the Board of Regents
Report of the Secretary of the Board of Trustees
Report of the Secretary of the Board of Directors
Report of the Secretary of the Board of Governors
Report of the Secretary of the Board of Managers
Report of the Secretary of the Board of Visitors
Report of the Secretary of the Board of Examiners
Report of the Secretary of the Board of Inspectors
Report of the Secretary of the Board of Auditors
Report of the Secretary of the Board of Commissioners
Report of the Secretary of the Board of Supervisors
Report of the Secretary of the Board of Overseers
Report of the Secretary of the Board of Curators
Report of the Secretary of the Board of Trustees
Report of the Secretary of the Board of Directors
Report of the Secretary of the Board of Governors
Report of the Secretary of the Board of Managers
Report of the Secretary of the Board of Visitors
Report of the Secretary of the Board of Examiners
Report of the Secretary of the Board of Inspectors
Report of the Secretary of the Board of Auditors
Report of the Secretary of the Board of Commissioners
Report of the Secretary of the Board of Supervisors
Report of the Secretary of the Board of Overseers
Report of the Secretary of the Board of Curators

Tam Turcæ mihi, Mi Love Tabernina,
Quam Christianæ, Mi Love Tabernina.

Tegmen non habeo, Mi Love Tabernina,
Nec habere curo, Mi Love Tabernina,
Quia Tegmen habere, Mi Love Tabernina,
Est Tegmen habere, Mi Love Tabernina.

Hæc Tria Tegmina, Mi Love Tabernina,
Et Tria non sunt, Mi Love Tabernina,
Quia Tegmen habere, Mi Love Tabernina,
Est Tegmen habere, Mi Love Tabernina.

Ergo

Chapter Eight 91
Conclusion 93
Appendix: Sample Questionnaire 95
Appendix: Statistical Tables 97
Bibliography 101
Index 105

Ut ego hanc hodie meretricem ludificer probe.
Tu fac ut sis in proclivi, ut, ubi ego dicam, adsies.
Ut, quod ego dicam, id tu neges, quod ego neges, id tu dicas.
Ut, quod ego laudem, id tu vituperes, quod ego vituperem, id tu laudes.
Ut, quod ego amem, id tu oderis, quod ego oderim, id tu ames.
Ut, quod ego velim, id tu nolis, quod ego nolim, id tu velis.
Ut, quod ego faciam, id tu dissuadeas, quod ego dissuadeam, id tu suadeas.
Ut, quod ego rogem, id tu deprecere, quod ego deprecer, id tu roges.
Ut, quod ego mittam, id tu recipias, quod ego recipiam, id tu mittas.
Ut, quod ego dem, id tu eripias, quod ego eripiam, id tu dones.
Ut, quod ego tollam, id tu ponas, quod ego ponam, id tu tollas.
Ut, quod ego aperiam, id tu claudas, quod ego claudam, id tu aperias.
Ut, quod ego signem, id tu rescindas, quod ego rescindam, id tu signes.
Ut, quod ego scribam, id tu deleas, quod ego delebo, id tu scribas.
Ut, quod ego damnem, id tu absolvas, quod ego absolvam, id tu damnes.
Ut, quod ego condemnem, id tu liberes, quod ego liberem, id tu condemnes.
Ut, quod ego occidam, id tu servas, quod ego servem, id tu occidas.
Ut, quod ego vendam, id tu emas, quod ego emam, id tu vendas.
Ut, quod ego conducam, id tu locas, quod ego locem, id tu conducas.
Ut, quod ego debeam, id tu solvas, quod ego solvam, id tu debeas.
Ut, quod ego petam, id tu reddas, quod ego reddam, id tu petas.
Ut, quod ego habeam, id tu habeas, quod ego habebo, id tu habeto.
Ut, quod ego dicam, id tu neges, quod ego neges, id tu dicas.
Ut, quod ego laudem, id tu vituperes, quod ego vituperem, id tu laudes.
Ut, quod ego amem, id tu oderis, quod ego oderim, id tu ames.
Ut, quod ego velim, id tu nolis, quod ego nolim, id tu velis.
Ut, quod ego faciam, id tu dissuadeas, quod ego dissuadeam, id tu suadeas.
Ut, quod ego rogem, id tu deprecere, quod ego deprecer, id tu roges.
Ut, quod ego mittam, id tu recipias, quod ego recipiam, id tu mittas.
Ut, quod ego dem, id tu eripias, quod ego eripiam, id tu dones.
Ut, quod ego tollam, id tu ponas, quod ego ponam, id tu tollas.
Ut, quod ego aperiam, id tu claudas, quod ego claudam, id tu aperias.
Ut, quod ego signem, id tu rescindas, quod ego rescindam, id tu signes.
Ut, quod ego scribam, id tu deleas, quod ego delebo, id tu scribas.
Ut, quod ego damnem, id tu absolvas, quod ego absolvam, id tu damnes.
Ut, quod ego condemnem, id tu liberes, quod ego liberem, id tu condemnes.
Ut, quod ego occidam, id tu servas, quod ego servem, id tu occidas.
Ut, quod ego vendam, id tu emas, quod ego emam, id tu vendas.
Ut, quod ego conducam, id tu locas, quod ego locem, id tu conducas.
Ut, quod ego debeam, id tu solvas, quod ego solvam, id tu debeas.
Ut, quod ego petam, id tu reddas, quod ego reddam, id tu petas.
Ut, quod ego habeam, id tu habeas, quod ego habebo, id tu habeto.

The Life of Mr. Richard Hooker, Author of the Book of Ecclesiastical Polity, and Parson of Bishopsbourn in Kent. Page 1
The Life of Mr. George Herbert, Author of the Book called The Temple, and Parson of Bemerton near Salisbury. 133
The Life of Dr. Robert Sanderson, late Bishop of Lincoln. 191
The Life of Dr. Henry King, late Bishop of Chichester. 277
The Life of Dr. John Donne, late Dean of St. Paul's London. 301
The Life of Sir Henry Wotton, Knight, late Provost of Eton College. 391
The Life of Mr. Izaak Walton. 463
The Life of Mr. Robert Herrick. 481
The Life of Mr. Thomas Ken, late Bishop of Bath and Wells. 491
The Life of Mr. Nicholas Ferrar. 511
The Life of Mr. George Wither. 529
The Life of Mr. Thomas Fuller. 551
The Life of Mr. John Hales, of Eton College. 561
The Life of Mr. William Chillingworth. 581
The Life of Mr. Edmund Waller. 601
The Life of Mr. John Milton. 621
The Life of Mr. Abraham Cowley. 641
The Life of Mr. John Evelyn. 661
The Life of Mr. Richard Baxter. 681
The Life of Mr. Samuel Pepys. 701
The Life of Mr. John Bunyan. 721
The Life of Mr. Thomas Ellwood. 741
The Life of Mr. John Dryden. 761
The Life of Mr. Thomas Otway. 781
The Life of Mr. Nathaniel Lee. 791
The Life of Mr. William Congreve. 801
The Life of Mr. Matthew Prior. 821
The Life of Mr. Joseph Addison. 841
The Life of Mr. Richard Steele. 861
The Life of Mr. Alexander Pope. 881
The Life of Dr. Jonathan Swift. 901
The Life of Mr. John Gay. 921
The Life of Dr. Samuel Johnson. 941
The Life of Mr. Thomas Gray. 961
The Life of Mr. William Collins. 981
The Life of Dr. Oliver Goldsmith. 1001
The Life of Mr. David Garrick. 1021
The Life of Mr. William Cowper. 1041
The Life of Mr. Edward Gibbon. 1061
The Life of Mr. Robert Burns. 1081
The Life of Mr. Richard Brinsley Sheridan. 1101
The Life of Mr. George Crabbe. 1121
The Life of Mr. Samuel Rogers. 1141
The Life of Mr. Walter Scott. 1161
The Life of Mr. Thomas Campbell. 1181
The Life of Mr. Thomas Moore. 1201
The Life of Mr. Henry Hallam. 1221
The Life of Mr. William Wordsworth. 1241
The Life of Mr. Samuel Taylor Coleridge. 1261
The Life of Mr. Robert Southey. 1281
The Life of Mr. Charles Lamb. 1301
The Life of Mr. Leigh Hunt. 1321
The Life of Mr. William Hazlitt. 1341
The Life of Mr. Thomas De Quincey. 1361
The Life of Mr. Thomas Carlyle. 1381
The Life of Mr. John Stuart Mill. 1401
The Life of Mr. Alfred Tennyson. 1421
The Life of Mr. Robert Browning. 1441
The Life of Mr. Matthew Arnold. 1461
The Life of Mr. John Ruskin. 1481
The Life of Mr. Algernon Charles Swinburne. 1501
The Life of Mr. Dante Gabriel Rossetti. 1521
The Life of Mr. William Morris. 1541
The Life of Mr. Edward Fitzgerald. 1561
The Life of Mr. Walter Pater. 1581
The Life of Mr. Thomas Hardy. 1601
The Life of Mr. Robert Louis Stevenson. 1621
The Life of Mr. Andrew Lang. 1641
The Life of Mr. William Ernest Henley. 1661
The Life of Mr. George Meredith. 1681
The Life of Mr. Edmund Gosse. 1701
The Life of Mr. William Butler Yeats. 1721

Tertia quæ quæritur ſit ſecunda.
Secunda quæ quæritur ſit tertia. Et ſecunda data,
Erit quæſita tertia data.

Illud ſupponit. Quæ ſimiles ſunt & æquales,
Eandem habent rationem ad eandem.
Vel ſi quæ eandem habent rationem ad eandem,
Illæ ſimiles ſunt & æquales.
Quæ ad eandem rationem ſunt, illæ inter ſe ſunt æquales.
Quæ autem ad eandem, illæ ſimiles ſunt.

Hæc autem ſupponit. Si tres rectæ lineæ proportionales fuerint,
Quod fit ex prima in ſe ipſam, æquale erit ei quod fit ex media
Bis ſumpta in tertiam.
Et ſi quod fit ex prima in ſe ipſam, æquale fuerit ei quod fit ex media
Bis ſumpta in tertiam,
Tres rectæ lineæ proportionales erunt.

Hæc autem ſupponit. Si tres rectæ lineæ proportionales fuerint,
Quod fit ex prima in ſe ipſam, ad id quod fit ex media in tertiam,
Eandem habebit rationem quam prima ad ſecundam.
Et ſi quod fit ex prima in ſe ipſam, ad id quod fit ex media in tertiam,
Eandem habuerit rationem quam prima ad ſecund

Ω γλώς αι δεφπων πολυδάκρυτε, ἀθλιές, οἰκτρ,
Συεφίμων χ' γῆς, σὺ δ' ἀλαλυόμενον.

Eiusdem. 10.

Lacrumas fundens natus sum, & lacrumans morior,
Lacrumis in multis vitam inueni totam.
O genus hominum multum deflendum, infirmum, miserabile,
Tractum sub terram, & resolutum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω γλώς αι δεφπων αἰεμφλιον, αὐτοχόλωτον,
Μέχρι τέλους βιότου μη δὲ ὀπιζαμένον.

Eiusdem. 11.

O genus hominum vanum, & tibi causa doloris,
Vsque ad finem vitæ nihil sciens.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Η δία πάντα χιλθόμε λαχεν βίος. ἄστι μέσοτω,
Εὖχος· ἑταιρίαι, κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
Ἀγελὴς πόρφυρα ἄλγη, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ χθών·
Γυναῖκες. ἐκ δ' γάμοιο, οἶκος ὀμοφροσύνη·
Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροσύνη αἰεὶ βίος· ἔρκος ὑπ' ἄστι
Παῖδες· πόθος. φροντὶς πῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ηνορέη νεότης, πάλιν φρένας οἶδεν ὀπάζειν·
Εὖθυ θαρσος ἔχων, ζωὸς, φύτ δὲ γλώς.

Iulianus. 12.

Iucundas omnes vias sortita est vita. In vrbe mediâ
Gloria, sodalicia occultæ in ædibus dolorum medelæ,
Ager oblectationes habet, lucrum nauigatio, peregrinatio
Scientiam. Ex nuptiis, domus concordia,
Non nuptis vita semper secura. Munimentum nascitur
Patri filius, inanis prole carentibus metus.
Robur iuuentus, senectus prudentiam nouit præstare,
Vnde animo confidens viue, & plantagenus.

Ἄδηλον.

Πᾶς τις αἰὲν θανάτου σε φόβῳ, βίε, μανέα χθ, σὺ

Fugit ad Dubium Sidonius, ecclesiæ
Ad Dubium fugit Sidonius, ecclesiæ
Fugit ad Dubium Sidonius, ecclesiæ
Fugit ad Dubium Sidonius, ecclesiæ
Fugit ad Dubium

Γεραίζεις καὶ Νῆλον, ὁ δ' ὃν δίναις κροκόδιλον
Ἐκτρέφει, εἰς ἀσεβῆς θῆρα δικαιότατον.

Incerti. 16.

O feris homo magis infelix. Omnia te odio habent,
Omnia perdens. Vbíque verò excipit te mors.
Si in terram fugis, prope est lupus! Si verò in altum
Arborem conscendas, aspis periculum est sub ramis.
Tentas & Nilum: Hic verò in vortice Crocodilum
Educat, in impios feram iustissimam.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, καὶ ἰατρ.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ὅτε κρημνοῦ παῖς ἕρπων,
Ἀστυανακτείης ἤρχετο δυσμορίης.
Ἡ δὲ μιθωδήσατο, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
Μαζὸν, ἁ λοιμοῦ λύτειρα καὶ θανάτου.

IN INFANTES, Cap. XIV.

ARCHII. 1.

Lysippes nuper natus per præcipitia puer serpens,
In Astyanacteam incidit infelicitatem.
Hæc verò aliter viam monstrauit, è pectore protendens
Mammam, famis dissolutricem, & mortis.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δυσθίον Ἱπποκράτεος θανε βρέφος εἰς πλατὺ πόντου
Χεῖλος, ἀποστείσης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,
Γλαῦκε ἐπὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔρρε θάλασσα,
Ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη.

ANTIPATRI. 2.

Seruulus Hippocratis mortuus est infans, in latam Ponti
Ripam, vicinò cùm reptauit ex tugurio,
Postquam maiorem quàm è mammis bibisset potũ. Peri mare,
Quæ puerum tanquam mater mentitum es accipiens.

Hymen Rex Deus regit hic Mysta
Hymen Rex Deus regit hic Mysta
Hymen regit Deus hic Mysta Rex
Hymen Deus Mysta Rex regit hic.

Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes.

HYMEN.

Hymen
Who ever Love, or Love not, Hymen bless,
Hymen with Hymen, Hymen Hymen Hymen.

DE HYMENAEO.

Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes
Hymen Rex Deus Mysta regit hic Hymen amantes.

Et quæcunque Deus Pater Omnipotens, & Christus Jesus Filius Dei, & Spiritus Sanctus, & Sanctorum omnium Cœlestis Curia, ligaverint in Cœlo, & super terram, ligata sint.

Ego ab omnibus Excommunicationibus,
Et Interdictionibus absolvo illum.
Et Ego restituo illum Sacrosanctis Mysteriis,
Et Sanctæ Matri Ecclesiæ,
Et Communioni Fidelium.

Præcipio quoque ligatum hunc Diabolum,
Ne ulterius in Ecclesia Dei nocere præsumat.

Ego ab omnibus Excommunicationibus,
Et Interdictionibus absolvo illum.
Et Ego restituo illum Sacrosanctis Mysteriis,
Et Sanctæ Matri Ecclesiæ,
Et Communioni Fidelium.

Præcipio quoque ligatum hunc Diabolum,
Ne ulterius in Ecclesia Dei nocere præsumat.

Ego ab omnibus Excommunicationibus,
Et Interdictionibus absolvo illum.
Et Ego restituo illum Sacrosanctis Mysteriis,
Et Sanctæ Matri Ecclesiæ,
Et Communioni Fidelium.

Præcipio quoque ligatum hunc Diabolum,
Ne ulterius in Ecclesia Dei nocere præsumat.

Ego ab omnibus Excommunicationibus,
Et Interdictionibus absolvo illum.
Et Ego restituo illum Sacrosanctis Mysteriis,
Et Sanctæ Matri Ecclesiæ,
Et Communioni Fidelium.

Præcipio quoque ligatum hunc Diabolum,
Ne ulterius in Ecclesia Dei nocere præsumat.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ,

κε' ις'

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς οὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ἰφθίμου.

IN SENECTVTEM ET Senes, Cap. XVI.

MENECRATIS. 1.

Senectus cùm abeſt, quiuis eam optat. Vbi verò venit,
Reprehendit: Eſt a. ſemper melior, cùm adhuc debetur.

ΛΟΥΚΙΛΙΟΥ,

Εἴτις γηράσας ζῆν οὔχεται, ἄξιός ἐστι
Γηράσκειν πολλοῖς εἰς ἐτέων δεκάδας.

LVCILLII. 2.

Si quis iam ſenio confectus viuere deſiderat, dignus eſt
Seneſcere in multorum annorum decades.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Ὤ μοι ἐγὼν οἷος, καὶ γήραος ἀλομένοιο·
Τοῦ μὲν, ἐπερχομένου, τῆς δ', ἀπιουσομένης.

THEOGNIDIS. 3.

Hei mihi ob iuuentutem, & ſenectutem noxiam!
Hanc quidem ſuperuenientem, illam verò diſcedentem.

Ἀδήλου.

Αἴ κε λειφθῇ μικρὸν ἐν ἀγγείοισι γλυκέος οἴνου,
Εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
Οὕτως αἰτλύσας ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
Γῆρας ὁ σωφρονίστης, γίγνεται ὀξὺ χόλος.

Incerti. 4.

Si relictum ſit pauxillum in vaſis dulcis vini
In acetum mutatur hoc, quod relictum eſt.

Sic qui exantlauit totam vitam, vbi ad profundam venit
Senectutem aliquis senior, fit austerus, & morosus.

ΕΠΙΓΟΥΝΟΥ Θεσσαλοῦ.

Ἡ πάρος ὐπταλοισιν ὠὸ οἰναίοις νεάσασα,
Καὶ τετηλωῖ βοτρύων ῥᾶγα κομιασαμένη,
Νεῶ οὕτω γεραιδόμην. ἴδὴ ὡς χρόνος οἷα δαμάζει·
Καὶ σταφυλὴ γήρως αἰθαίνεται ῥυτίδων.

EPIGVNI Thessali. 5.

Quæ antea foliis decoris in vitis floribus iuuenescens
Et extensis botris acinum producebam,
Iam sic senesco. Vide quomodo & qualia tempus domat.
Et vua senectutis sentit rugas.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χειμέριον κάοντα ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα Γοργὼ
Τὴν γρηῢν βρονταὶ ἔξεπάταξε φόβος.
Πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέση
Γήρως καὶ θανάτου λειπομένη περάσις.

ANTIPATRI. 6.

Hyemalem incendentem in foco carbonem Gorgo
Anum tonitrus percussit metus.
Pulmonem autem frigore exstincta obiit. Erat sanè media
Inter senium & mortem relicta occasio.

ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἱ πολιαὶ σεμνὸν μὲν, γλαφυρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
Μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὀνείδεα ἐτῶν.
Αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δ' ἀγορεύσῃς,
Ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

PHILONIS. 7.

Cani cum prudentiâ honoratiores: quia sine prudentiâ,
Potius multorum sunt dedecus annorum.
Capilli, si taceas, prudentia sunt: sin autem loquaris,
Vt capilli iuuentutis: non prudentia sunt, sed capilli.

REFRACTIONUM.

PROPOSITIO XXXIII.

Dato triangulo rectangulo, cujus unum latus ad angulum rectum est ad reliquum latus, ut sinus anguli ad sinum anguli, quem reliquum latus cum hypotenusa facit: Invenire angulum, quem hypotenusa facit cum reliquo latere.

Sit triangulum rectangulum ABC, cujus latus AB ad angulum rectum ACB sit ad reliquum latus AC, ut sinus anguli ACB ad sinum anguli, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit: Invenire angulum, quem hypotenusa BC facit cum reliquo latere AC.

Producatur AC ad D, ut sit CD æqualis BC, & centro C intervallo CD describatur circulus DEB. Sit autem AB ad AC, ut sinus anguli ACB ad sinum anguli, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit: Et ponatur sinus anguli ACB esse sinus totus, & sinus anguli, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit, erit AB. Ergo AB est ad AC, ut sinus totus ad sinum anguli, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit. Et AB est ad AC, ut sinus totus ad tangentem anguli ADB. Ergo sinus totus est ad tangentem anguli ADB, ut tangens anguli ADB ad sinum anguli, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit. Et per Propositionem XXXII. angulus ADB est angulus, quem reliquum latus AC cum hypotenusa BC facit. Ergo angulus ADB est angulus, quem hypotenusa BC facit cum reliquo latere AC.

Εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μεταρχόμενος.

Μουσῶν ὀργανίδια θρηνώδη πωλέω·
Εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μεταρχόμενος.
Μουσῶν ὀργανίδια, λέγω, στείχουσα τάξομαι ὑμῖν·
Συντάξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Eiusdem. 3.

Organa Musarum luctuosos libros vendo,
In alterius artis opera transiens.
O Musæ ô valete. verba, vobiscum in ordine constituar,
Constructio enim mihi etiam mortem adfert.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς, πεντάστιχος ἥδε κατάρα·
Πρῶτος, ἰλιόνην ἔχει δεύτερος, οὐλομένην.
Καὶ μετ' οὐλομένην, Δαναοῖς πάλιν ἄλγεα πολλά.
Ὁ τρίτος ψυχὰς εἰς Ἄϊδην κατέπεμψε.
Τοῦ δὲ τετάρτου, τὰ ἕλκεα, καὶ κύνες ἀργοί.
Πέμπτου δ', οἰωνοί, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
Γραμματικὸς οὖν γραμματικὸς δυὰ πὰς μετὰ πέντε κατάρας,
Καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Eiusdem. 4.

Principium Grammaticæ quinque versuum exsecratio est,
Primus versus Iram habet, alter exitialem.
Et post exitialem, Danaûm rursus dolores multos,
Tertius animas ad inferos deducit.
Quarti autem sunt dilaniationes, & canes pigri.
Quinti autem alites, & ira Iouis est.
Qui ergo Grammaticus, potest post quinque diras,
Et quinque casus, non magnum dolorem habere?

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτάς
Πτώσεις γραμματικῆς, πλῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρητὸς γὰρ ἐμοὶ βιβλίων συνάξις ἔλυσεν·
Ὡς τί με τὸν τετρυμένον τὸ φαγεῖν ἀπορῆν.
Ἀλλά σύ μου πρόσχωρε θεῷ φίλε· μηδέ με ἐάσῃς
Σιωδίσιμον πενίης βίον ἐξανύσαι.

Eiuſ-

Ecclesiam Sanctæ Mariæ Virginis, quæ est in Ely, Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Virginis, quæ est in Ely, dedi & concessi, & hac præsenti Cartâ meâ confirmavi, cum omnibus rebus & consuetudinibus ad eam pertinentibus, in liberam & puram & perpetuam Eleemosynam, sicut Ecclesia Sancti Petri de Westmonasterio eam tenet.

Hujus Doni testes sunt, &c.

Carta Willelmi Regis de Ecclesia Sancti Petri de Westmonasterio.

Willelmus Rex Anglorum, Archiepiscopo Cantuariæ, & Episcopo Lundoniæ, & Abbati Sancti Petri de Westmonasterio, & omnibus Baronibus suis Francis & Anglis, salutem.

Sciatis me dedisse & concessisse Deo & Sancto Petro de Westmonasterio, & Monachis ibidem Deo servientibus, Ecclesiam Sancti Petri de Westmonasterio, cum omnibus rebus & consuetudinibus ad eam pertinentibus, in liberam & puram & perpetuam Eleemosynam, sicut Ecclesia Sancti Petri de Burgo eam tenet.

Hujus Doni testes sunt, &c.

Carta Willelmi Regis de Ecclesia Sancti Petri de Burgo.

Willelmus Rex Anglorum, Archiepiscopo Cantuariæ, & Episcopo Lundoniæ, & Abbati Sancti Petri de Westmonasterio, & omnibus Baronibus suis Francis & Anglis, salutem.

Sciatis me dedisse & concessisse Deo & Sancto Petro de Burgo, & Monachis ibidem Deo servientibus, Ecclesiam Sancti Petri de Burgo, cum omnibus rebus & consuetudinibus ad eam pertinentibus, in liberam & puram & perpetuam Eleemosynam, sicut Ecclesia Sancti Petri de Medeshamstede eam tenet.

Hujus Doni testes sunt, &c.

Carta Willelmi Regis de Ecclesia Sancti Petri de Medeshamstede.

Willelmus Rex Anglorum, Archiepiscopo Cantuariæ, & Episcopo Lundoniæ, & Abbati Sancti Petri de Westmonasterio, & omnibus Baronibus suis Francis & Anglis, salutem.

Sciatis me dedisse & concessisse Deo & Sancto Petro de Medeshamstede, & Monachis ibidem Deo servientibus, Ecclesiam Sancti Petri de Medeshamstede, cum omnibus rebus & consuetudinibus ad eam pertinentibus, in liberam & puram & perpetuam Eleemosynam, sicut Ecclesia Sancti Petri de Ramesia eam tenet.

Hujus Doni testes sunt, &c.

Sedem
Effugiunt Boreæ, Zephyrique, & Sirius ardor,
Non Pluviæ, non Grando, non Nix, non Imber edax.
Non Tonat, aut Fulgur, non Ventus, non Aura, nec Aër
Lædit, non Æstus, non Hyems, non Algor, aut Umbra.
Ver ibi perpetuum, Zephyrique tepentibus auris
Mollia purpureis spirant Florentia campis.
Quæque Arbor, Fructus, Flos, Herba, Arbustaque læta
Semper habent, semper Frondent, semper Florent.
Nec Lupus insidiis, nec Vis Leonina minatur,
Nec Serpens nocuit, nec Aconita gravi.
Nec Mala Luxuries, nec Avaritia, Ambitus, Ira,
Nec Livor, Discordia, Fraus, Luctus, Bellum, Dolus.
Nec Mors, nec Senium, nec Morbi, nec Tristitia, Curæ,
Nec Metus, aut Pœnæ, nec Scelus ullum subest.
Sed Pax, Concordia, Candor, Honestas, Gaudia, Risus,
Lætitia, Jucunditas, Pietas, Virtus, Amor.
Hæc Pia Mens Sanctis habitat sub Sedibus Astra,
Et Cœlum Cœli Regia Magna tenet.

IN CALUMNIATOREM.

Dum Tibi Mordaci Livore Obtrectat Amicus,
Ille Tuus Verus, Tu Simulatus erit.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κθ΄ ιθ΄

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὀργὴ τοῦ Διὸς ἔστι γυνὴ, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
Δῶρον ἀνιηρὸν, τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
Ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μαραίνει,
Καὶ γῆρας θερμὸν τῇ νεότητι φέρει.
Οὐδ' ὁ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην·
Πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥῖψεν ἀπ' ἀθανάτων,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃσι μετάορον. οἶδεν Ὅμηρος,
Καὶ Δία συλλέξας τῇ παλάμῃ χόλιον.
Οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀνδρί,
Οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη θαλάμῳ.

IN MVLIERES, Cap. XIX.

PALLADÆ. I.

Est mulier Iouis Ira, loco ignis reddita,
Munus molestum, & pro igne redditum.
Virum enim exurit curis, & tabefacit,
Et senium velox in iuuentute adfert.
Neque Iupiter sine curis habet in aurea sede Iunonem:
Sæpiùs ergo ipsam proiecit è cælo,
Aëre & nubibus suspensam. Nouit Homerus,
Et Iouem inter alia scripsit coniugi iratum.
Sic nunquam est mulier consona suo marito,
Ne quidem cùm in aureo cum ipso miscetur solo.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσιν Ὅμηρος ἔδειξε καὶ ἠλιθίῳ σφαλερῷ τε γυναικί·
Σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
Ἐκ μὲν τῆς Ἑλένης μαινομένης, φόνος ἀνδράσι·
Καὶ δὴ σωφρονούσῃ Πηνελόπῃ, θάνατος.

Ιλιας δίω ὅ πόημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆι Πηνελόπη κλέος ἐσθλόν.

Eiusdem. 2.

Omnem Homerus ostendit malam & fallacem mulierem,
Castam,& meretricem: vtramque pernicioſam.
Ex Helenâ enim adulterâ cædes virorum:
Et propter pudicitiam Penelopes, interitus.
Ilias igitur poëma est propter vnicam mulierem:
Sed Odyſſeæ Penelope dedit occasionem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ζεὺς αἰπὺ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
Εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε ὅ πῦρ ἐφάνη.
Πῦρ μὲν δὴ ταχέως κὴ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ, πῦρ
Ἀσβεστον, φλογερόν, πάντ' αἰθαλόεν μένος.

Eiusdem. 3.

Iupiter pro igne ignem dedit alium, mulieres:
Vtinam autem nec mulier nec ignis apparuiſſet.
Ignis tamen ſtatim extinguitur:Mulier autem, ignis
Inexſtinguibilis,flagrans,omnia vbique corripiens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αν πάνυ κομπάζῃς πειθαρχήματι μὴ σὲ ἀκοῦσαι
Τῆς γαμετῆς, λῆρος· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἶ,
Οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φασὶν, ὅθ' ᾧ πολλοὶ ἀναγκαίως
Γαμόμεθ'. εἰ πλούτεις, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
Εἰ δ' οὐ σκληρὸς ἔφυς τὸ πρόσθεν, οὐδ' ἀχάλαστος
Οὔσης μοι γαμετῆς χρὴ μὲ μύσθια φέρειν·
Δηλοῖ σε λέγω μετριώτερον, εἶτα πάρεσσαν
Σώφρονι διανοίῃ, μηδὲ λίην χαλεπήν.

Eiusdem. 4.

Si vel maximè iactas imperio te non obedire
Vxoris,insanis.Non enim è quercu es,
Nec ex petrâ,quod dicitur:quod omnes necessariò
Patimur. & si omnes,certè & tu cogeris ab vxore.

Et quæ Cæsareo Tyberis fluit ostia regno
Quæque Pyrenæo Rhodanus descendit ab Alpe,
Quæque Caballinis Hebrus bibit ora colonis,
Quæque Getæ Scythicique tenent, quæque ultima Thule,
Quæque Caledonio Britannia tota recessu,
Quæque Sabæa tenet, quæque Arabs, quæque Indus arator,
Quæque Syene, quæque Libyes, quæque Nilus arenæ,
Quæque Pharon, quæque Ismarius, quæque Ismarius, quæque Canopus,
Quæque Pharon, quæque Ismarius, quæque Canopus,
Quæque Pharon, quæque Ismarius, quæque Canopus,
Quæque Pharon

IN ARBORES, Cap. XX.

ANTIPATRI, vt alij PLATONIS. 1.

Propè viam iuglandem nucem me prætereuntibus plantarunt
Pueris in lapidibus mittendis ludibrium dexteritatis.
Omnes enim bene florentes ramos
Fracta sum, continuis lapidibus petita.
Arborib. frugiferis nulla melior conditio est. Nonne enim ego
Infelix in meam contumeliam fructum produxi?

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
Ἀχράς, ἠερόπου τρέμπον ἐρημοσυλίης,
Οὐθνείοις ἔζοισι μετήμφυτος, ἤμερα θάλλω,
Οὐκ ἐμὸν ἡμετέρης κλωσὶ φέρουσα βάρος.
Πολλή σοι φυτέργα πόνου χάριν· εἵνεκα σεῖο
Ἀχράς ἐν καρποῖς δένδρεσιν ἐγλεάφομαι.

CALLINII. 2.

Quæ antea insiluis spurij fertilis fructus
Pyrus siluestris, solitudinis robur desertæ eram:
Externis ramis insita, mansueta floreo
Non meum meis ramis ferens onus.
Multa tibi, o insitor ob laborem gratia. Propter te
Pyraster inter bonos frugiferos arbores numeror.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ μέμφῃ μ' ἀπέπιεσιν ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρῃ,
Ἀχράδα, τὴν καρποῖς πολλάκι βεβρυκυῖαν.
Ὅππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει·
Ὅππόσα δ' ὠμὰ μένω, μητρὶ φέρεκράματα.

LEONIDÆ. 3.

Ne me reprehendas immaturum semper proferentem fructum,
Syluestrem pyrum: fructibus vndique onustam.
Quæcunque enim in ramis maturamus, alius aufert:
Immatura autem, circum matrem dependent.

CAP. I. FOL. I.
De Adventu Augustini in Britanniam, & Conversione Ethelberti Regis Cantiorum, & Baptismo quadraginta millium Anglorum eodem die.
CAP. II. FOL. II.
De Archiepiscopatu Augustini, & Ordinatione Episcoporum.
CAP. III. FOL. III.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. IV. FOL. IV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. V. FOL. V.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. VI. FOL. VI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. VII. FOL. VII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. VIII. FOL. VIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. IX. FOL. IX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. X. FOL. X.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XI. FOL. XI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XII. FOL. XII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XIII. FOL. XIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XIV. FOL. XIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XV. FOL. XV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XVI. FOL. XVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XVII. FOL. XVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XVIII. FOL. XVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XIX. FOL. XIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XX. FOL. XX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXI. FOL. XXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXII. FOL. XXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXIII. FOL. XXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXIV. FOL. XXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXV. FOL. XXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXVI. FOL. XXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXVII. FOL. XXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXVIII. FOL. XXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXIX. FOL. XXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXX. FOL. XXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXI. FOL. XXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXII. FOL. XXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXIII. FOL. XXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXIV. FOL. XXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXV. FOL. XXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXVI. FOL. XXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXVII. FOL. XXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXVIII. FOL. XXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XXXIX. FOL. XXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XL. FOL. XL.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLI. FOL. XLI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLII. FOL. XLII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLIII. FOL. XLIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLIV. FOL. XLIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLV. FOL. XLV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLVI. FOL. XLVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLVII. FOL. XLVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLVIII. FOL. XLVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XLIX. FOL. XLIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. L. FOL. L.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LI. FOL. LI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LII. FOL. LII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LIII. FOL. LIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LIV. FOL. LIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LV. FOL. LV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LVI. FOL. LVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LVII. FOL. LVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LVIII. FOL. LVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LIX. FOL. LIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LX. FOL. LX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXI. FOL. LXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXII. FOL. LXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXIII. FOL. LXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXIV. FOL. LXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXV. FOL. LXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXVI. FOL. LXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXVII. FOL. LXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXVIII. FOL. LXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXIX. FOL. LXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXX. FOL. LXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXI. FOL. LXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXII. FOL. LXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXIII. FOL. LXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXIV. FOL. LXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXV. FOL. LXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXVI. FOL. LXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXVII. FOL. LXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXVIII. FOL. LXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXIX. FOL. LXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXX. FOL. LXXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXI. FOL. LXXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXII. FOL. LXXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXIII. FOL. LXXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXIV. FOL. LXXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXV. FOL. LXXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXVI. FOL. LXXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXVII. FOL. LXXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXVIII. FOL. LXXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. LXXXIX. FOL. LXXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XC. FOL. XC.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCI. FOL. XCI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCII. FOL. XCII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCIII. FOL. XCIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCIV. FOL. XCIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCV. FOL. XCV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCVI. FOL. XCVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCVII. FOL. XCVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCVIII. FOL. XCVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. XCIX. FOL. XCIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. C. FOL. C.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CI. FOL. CI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CII. FOL. CII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CIII. FOL. CIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CIV. FOL. CIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CV. FOL. CV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CVI. FOL. CVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CVII. FOL. CVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CVIII. FOL. CVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CIX. FOL. CIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CX. FOL. CX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXI. FOL. CXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXII. FOL. CXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXIII. FOL. CXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXIV. FOL. CXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXV. FOL. CXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXVI. FOL. CXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXVII. FOL. CXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXVIII. FOL. CXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXIX. FOL. CXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXX. FOL. CXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXI. FOL. CXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXII. FOL. CXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXIII. FOL. CXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXIV. FOL. CXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXV. FOL. CXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXVI. FOL. CXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXVII. FOL. CXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXVIII. FOL. CXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXIX. FOL. CXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXX. FOL. CXXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXI. FOL. CXXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXII. FOL. CXXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXIII. FOL. CXXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXIV. FOL. CXXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXV. FOL. CXXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXVI. FOL. CXXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXVII. FOL. CXXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXVIII. FOL. CXXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXXXIX. FOL. CXXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXL. FOL. CXL.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLI. FOL. CXLI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLII. FOL. CXLII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLIII. FOL. CXLIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLIV. FOL. CXLIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLV. FOL. CXLV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLVI. FOL. CXLVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLVII. FOL. CXLVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLVIII. FOL. CXLVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXLIX. FOL. CXLIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CL. FOL. CL.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLI. FOL. CLI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLII. FOL. CLII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLIII. FOL. CLIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLIV. FOL. CLIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLV. FOL. CLV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLVI. FOL. CLVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLVII. FOL. CLVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLVIII. FOL. CLVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLIX. FOL. CLIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLX. FOL. CLX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXI. FOL. CLXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXII. FOL. CLXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXIII. FOL. CLXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXIV. FOL. CLXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXV. FOL. CLXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXVI. FOL. CLXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXVII. FOL. CLXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXVIII. FOL. CLXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXIX. FOL. CLXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXX. FOL. CLXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXI. FOL. CLXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXII. FOL. CLXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXIII. FOL. CLXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXIV. FOL. CLXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXV. FOL. CLXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXVI. FOL. CLXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXVII. FOL. CLXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXVIII. FOL. CLXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXIX. FOL. CLXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXX. FOL. CLXXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXI. FOL. CLXXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXII. FOL. CLXXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXIII. FOL. CLXXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXIV. FOL. CLXXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXV. FOL. CLXXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXVI. FOL. CLXXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXVII. FOL. CLXXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXVIII. FOL. CLXXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CLXXXIX. FOL. CLXXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXC. FOL. CXC.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCI. FOL. CXCI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCII. FOL. CXCII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCIII. FOL. CXCIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCIV. FOL. CXCIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCV. FOL. CXCV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCVI. FOL. CXCVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCVII. FOL. CXCVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCVIII. FOL. CXCVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CXCIX. FOL. CXCIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CC. FOL. CC.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCI. FOL. CCI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCII. FOL. CCII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCIII. FOL. CCIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCIV. FOL. CCIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCV. FOL. CCV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCVI. FOL. CCVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCVII. FOL. CCVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCVIII. FOL. CCVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCIX. FOL. CCIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCX. FOL. CCX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXI. FOL. CCXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXII. FOL. CCXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXIII. FOL. CCXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXIV. FOL. CCXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXV. FOL. CCXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXVI. FOL. CCXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXVII. FOL. CCXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXVIII. FOL. CCXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXIX. FOL. CCXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXX. FOL. CCXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXI. FOL. CCXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXII. FOL. CCXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXIII. FOL. CCXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXIV. FOL. CCXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXV. FOL. CCXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXVI. FOL. CCXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXVII. FOL. CCXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXVIII. FOL. CCXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXIX. FOL. CCXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXX. FOL. CCXXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXI. FOL. CCXXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXII. FOL. CCXXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXIII. FOL. CCXXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXIV. FOL. CCXXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXV. FOL. CCXXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXVI. FOL. CCXXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXVII. FOL. CCXXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXVIII. FOL. CCXXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXXXIX. FOL. CCXXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXL. FOL. CCXL.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLI. FOL. CCXLI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLII. FOL. CCXLII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLIII. FOL. CCXLIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLIV. FOL. CCXLIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLV. FOL. CCXLV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLVI. FOL. CCXLVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLVII. FOL. CCXLVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLVIII. FOL. CCXLVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXLIX. FOL. CCXLIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCL. FOL. CCL.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLI. FOL. CCLI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLII. FOL. CCLII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLIII. FOL. CCLIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLIV. FOL. CCLIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLV. FOL. CCLV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLVI. FOL. CCLVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLVII. FOL. CCLVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLVIII. FOL. CCLVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLIX. FOL. CCLIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLX. FOL. CCLX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXI. FOL. CCLXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXII. FOL. CCLXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXIII. FOL. CCLXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXIV. FOL. CCLXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXV. FOL. CCLXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXVI. FOL. CCLXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXVII. FOL. CCLXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXVIII. FOL. CCLXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXIX. FOL. CCLXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXX. FOL. CCLXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXI. FOL. CCLXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXII. FOL. CCLXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXIII. FOL. CCLXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXIV. FOL. CCLXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXV. FOL. CCLXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXVI. FOL. CCLXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXVII. FOL. CCLXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXVIII. FOL. CCLXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXIX. FOL. CCLXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXX. FOL. CCLXXX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXI. FOL. CCLXXXI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXII. FOL. CCLXXXII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXIII. FOL. CCLXXXIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXIV. FOL. CCLXXXIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXV. FOL. CCLXXXV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXVI. FOL. CCLXXXVI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXVII. FOL. CCLXXXVII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXVIII. FOL. CCLXXXVIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCLXXXIX. FOL. CCLXXXIX.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXC. FOL. CCXC.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXCI. FOL. CCXCI.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXCII. FOL. CCXCII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXCIII. FOL. CCXCIII.
Epistola Gregorii ad Augustinum, quomodo Gentilium templa destruenda.
CAP. CCXCIV. FOL. CCXCIV.
Epistola Gregorii ad Augustinum, qu

ANTIPHILI Byzantij.

Rami altè pendentes proceræ quercus, vmbrosa altitudo
Hominibus magnum calorem euitantibus,
Frondosi, tegulis densiores, in habitatio virorum,
Domus cicadarum, meridiani rami:
Et me vestris reclinatum sub foliis
Liberate, radiorum solis profugum.

ΖΩΝΑ.

Ὦ νερ, τὴν βαλάνων τὴν ματέρα φείδεο κόπτων,
Φείδεο· γηραλέαν δ' ἐκκειρόιζε πίτυν,
Ἢ πάλιουρον, ἢ τήνδε πολυκλάδα χέρνιβα δρῦν,
Ἢ φρίνον, ἢ ταύτην αὐαλέαν κόμαν ἔχουσαν.
Τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν. κεῖναί γὰρ ἔλεξαν
Ἁμῖν ὡς πρέσβειραι ματέρες εἰσὶ δρύες.

ZONÆ. 7.

O vir glandium matrem parce amputare,
Parce, Senilem verò exscinde pinum,
Aut piceam, aut hanc multos habentem truncos paliurum,
Aut ilicem, aut aridam arbutum.
Procul autem inhibe à quercu securim. Aui enim dixerunt
Nobis, quòd primæ matres sint quercus.

Ἀδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτὸν, Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
Αἴρετε τὰς βότρυας, παρθένος ἁ μεθύω.

Incerti. 8.

Palladis sum frutex. Bromij quid me affligitis rami?
Tollite vuas. Ego virgo non ebria sum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φοῖβον ἀμπνεύσῃ ποτὲ Δάφνη, νεῦ' ἀνέπιλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶσα μεθημπίτταλον.
Εἰ δὲ θεοῦ θεὸν ὕβρει ἀμείνονα. Λητοίδην γὰρ
Ἐθήρευσα, φιλᾷ Ζεῦς ὃν Αἰνειάδην.
Ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μηδὲς βάλλει, ἀλλ' ἀπὸ πίτυος.

Καίσαρ

Καίσαρι μὴ πικτὸν δοῦλ' λίθος δυνάται.

PHILIPPI. 9.

Phœbum recusans olim Daphne: iam produxit
Cæsaris ex aris ramum nigra folia habentem.
Ex Deo verò Deum inuenit meliorem. Latoidem
Odio prosecuta, amat Iouem Æneadem.
Radicem autem non ex terrâ matre emisit, sed è petrâ.
Cæsari autem parere ne lapis quidem non potest.

Εἰς Δάφνιν ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ Φοῖβος πεπόρθυτο, Ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο Δάφνῃ;

In laurum securi succisam. 10.

Quorsum abiit Phœbus, Mars cùm commisceretur Daphnæ?

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

In lectulum meretricis è lauru. 11.

Lectum vnius fugiens, cubile multis facta sum.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἴζευ ὑπὸ σκιερὴν πλάτανον ξένε τήνδε παρέρπων,
Ἃς ἁπαλῷ ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ.
Ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο Μαιάδος Ἑρμῆν,
Ἀγρῶν καρποτόκου ῥύσιον καὶ κτεάνων.

HERMOCREONTIS. 12.

Consside sub vmbrosa platano, ô hospes, hâc præteriens,
Cuius molli Zephyrus flamine folia agitat.
Vbi me Nicagoras inclytum posuit Maiæ filium Mercurium,
Agri fructiferi seruatorem, & opum.

Ὡς ἀπὸ Πανός.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμεῦ ἴζευ πίτυς, ἃ δὲ μελιχρὸν
Πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ καλαμικὰ ζεφύρους.
Ἢν δὲ καὶ εὐκρουσίη μελιγαρὴς, ἔνθα μελίσδων,
Ἡδυὸν ἑρμαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

Tanquam à Pane diceretur. 13.

Veni, & iuxta meam consside pinum quæ suauiter

Ad molles resonat reclinata Zephyros.
En tibi & torrentem mellifluum, vbi canens
Dulcem solitariis somnum traho calamis.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Υψίκομον παρὰ τοῦδε κάθιζεο φωνήεντος
Φείσασθαι πυκνοῖς χῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
Καί σοι καλ χλαΐζοισιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι συρίγξ
Θελγομένῳ, ἀξεῖ χῶμα χαμαὶ βλεφάρων.

PLATONIS. 13.

Altricomam iuxta hanc pinum consida vocalem
Insonantem crebris lasciuum cantum Zephyris.
Et tibi strepentes meos apud fontes fistula
Delectato adducet altum somnium oculis.

Εἰς πινά θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς μήλων.

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε Περσεὺς
Παιδὶ Θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

In quendam mortuum ex satietate
Persicorum malorum. 14.

E mortiferis Persis mortiferam arborem attulit Perseus,
Puero Theognostæ mortis causam.

Εἰς αἰγειρώδη.

Ὄγχνη, χλοερὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος ἡμὶ ἐφ' ἑρπῇ
Φλοιῷ φλοιὸν ἔδησα θέρει πέρθην δ' ὑπὸ δείρῃ
Ῥίζωθη. δένδρου δὲ τομὴ καὶ καρποὶ ἄμειψεν.
Νέρθε μάλ' ἀγρὸς ἔτ' ἐσσι, ὕπερθε δ' ἀγρὸς ὄπιπος ὄγχνη.

In arbustum. 15.

Pyrus, manus meæ dulcis labor. Siquidem ego tenero
Cortice corticem ligaui in æstate. Ramus verò in arbore
Radices egit. Arboris verò sectio, & fructus reposuit:
Infra pyraster adhuc, suprà verò benè spirans pyrus.

Ἄδηλον.

Ἀφίαν καὶ μύρτιον καὶ βοώδη κυπρίωνα,

Εἶθα πίειξ κάχυται ποτυόπαις ἔλικι
Ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
Κόσσυφοι ἀχέουσιν ποικιλόπτερα μέλη·
Εὖθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχοῦσι,
Μέλπτισσι γώμασιν τὸν μυχίγηρυν ὄπα.

Incerti. 16.

Lauru,& myrtis,& flagranti Cypariſſo,
Vbique circumfunditur botri filia capreolo
Vitis. Vernæ autem dulce ſonantibus cantilenis
Merulæ queruntur,variè balbutiendas cantilenas:
Celeres autem luſciniæ querulæ ſopitu contra reſonant,
Canentes óre mellifluam vocem.

Ἄδηλον.

Ἴζω ἅπας ὑπὸ τῆς δι' ἀκτῖνος εὐθαλέα φύλλα,
Ὡραίου τ' ἄρυσον ναάματος ἡδὺ πόμα·
Ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα,
Ἀμπαύσῃς πνοιῇ τυπτόμενα ζεφύρῳ.

Incerti. 17.

Conſide,quicunque es,ſub huius lauri benè virentia folia,
Et limpidi hauri fontis dulce poculum.
Vt feſſa tibi per labores æſtatis amica membra
Recrees ſpiramine afflicta,Zephyri.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Μῆλον ἐγὼ Σβούθιον ἀφ' ὁπλοτέρης ἔτι πίπης,
Ὠμὸν ἐν ἁπαλῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
Ἄσπιλον, ἀβλήδωτον, ἰσόχροον ἀρτιγόνοισιν,
Ἀκμὴν ἀδιπετάλοις συμφυὲς ἀχρέμοσιν,
Ὡρηι χιονείης ἀσθμαίνον χθόνας. εἰς σὲ δ' ἀΐασθμον
Τοίνδε χαὶ νιφόεις χρυμὸς ὀπωροφορῆς.

ANTIPHILI. 18.

Malum ego Struthêum ex recentiore adhuc folio
Maturum in iuuenili quaſi corpore conſeruatum,
Immaculatum, ſine rugis,ſimili cum infantibus lanugine

Adhuc bene foliatis adnatum ramis.
Tempore hyemali rarum munus. In te verò heram
Talem etiam niualis algor poma confert.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ, ἢ ΚΑΤ' ΑΛΛΟΝ.

Τίς σε Δικαιοσύνη βροτὸς ἤκαχεν; οὗτε ὁ λῃστὴς
Ἐνθάδε μ' ἱσταμένην, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

IN IVSTITIAM, Cap. XXI.

Incerti. 1.

Quis te, ô iustitia, homo, tristem reddidit? Hic latro
Hoc loco me constituens nil habuit contra me.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίων.

Ἦλθε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
Ἄστεσι πιεσμένοις δυσμενέων μενεπτῶν,
Τιτιανὲ χρύσεε· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
Πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβάλευ ἔχειν,
Αἴξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον· ἐγχομένων γὰρ
Πλοῦτον ὅτι φυγέῃς, σεῦ δέγιος οἶδε Δίκη.

IVLIANI. 2.

Voluit quidem rex te adiutorem adhuc mittere
Vrbibus vexatis indigentium virorum,
Titiane auree. Tu verò in vitæ tranquillitate
Patriam & fortunam tuam maluisti tenêre.
Auĉturus tuorum maiorum possessionẽ iustá. Subditorũ enim
Opes quòd auerseris iudicio tibi assidens scit iustitia.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς πραπέζιτιν Καίκην Ἀφροδισιακήν.

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἄδε πράπεζα.
Θεὶς, ἀπελεύ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

Ἄλλος μὲν φάσιν λελάπωτα δ' ὀθνεῖα Καΐκος
Χρήματα καὶ νυκτὸς βυλομένοις ἀριθμεῖ.

LEONIDÆ in trapezitam Caicum, cauillatorium. 3.

Ciuibus & hoſpitibus æqualiter ſe habet hæc menſa.
Pone, aufer, calculus cùm ad æſtimationem procedit.
Alius quiſpiam cauſam dicat. Alienas verò Caicus
Diuitias etiam noctu, ſi quis velit, numerat.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ΕΝ Ω ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑΝ, ΚΕΦ ΚΒ

Ἄδηλον.

Ἀσπὶδ' Ἀχιλλῆος τὸν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαέρτιάδης Δαναῶν εἶλε κακοκρισίῃ·
Ναυηγὸν δ' ἅλμασι κατέπασε, καὶ πρὸς τύμβον
Αἴαντος νηκτὸν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκην.

IN IVSTITIAM, IN QVO ET de prouidentiâ, Cap. XXII.

Incerti. 1.

Haſtam Achillis Hectoris ſanguinem bibentem
Laërtiades Græcorum abſtulit malo iudicio.
Naufragio verò mare abſtulit, & ad tumulum
Aiacis natatilem cum impetu compulit, non in Ithacam.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης,
Καὶ χρίσιν Ἑλλήνων ψυχρὰν ἀπέδειξε θάλασσα.
Ἀσπὶς μὲν γὰρ ἁλὸς βοᾷ, καὶ σῆμα θυάσει,
Αὐτὴν δ' ἐκκαλέσασα θάλασσα ἄξιον ἀσπιδιώτην,
Ἔχεο παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις στόμος Αἰακίδαο.

In idipſum. 2.

Recta iudicauit Neptunus multò magis quàm Minerua,

Et iudicium Græcorum odio dignum demonstrauit mare,
Hasta in littore resonat,& sepulchrum quatit,
Ipsum te inuocans dignum hastæ iaculatorem.
Euigila puer Telamonis:habes hastam Aeacidæ.

Ἀδήλου.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατηχμαλώτου τις ἐσαθρῶν,
Εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
Δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
Κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
Ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ ⟨illegible⟩ ἀφείτην
Πήρωσε, χειρὸς βλέμματος ὀρφανίσας.
Καὶ πάλιν εἰς ἀΐδην ἐσκόλαζεν· τὴν ἰδίην δὲ
Ἔκλαυσε. χθρὰν ἔσχον ἀφροσύνην.

Incerti. 3.

Cranium in triuiis mortui aliquis intuens,
Effigiem communem non defleuit vitæ.
Dexteram autem in terram misit,& lapidem proiecit,
Surdum quidem visum,sed spirantem pœnas.
Os enim cùm percussisset,subsiliit,& illum qui se miserat
Mutilauit,dulci visu ipsum priuans.
Et rursus in orco pœnas dedit.Propriam verò
Defleuit manuum in iaculando peritam stultitiam.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἀγγελίην πρ' Ζηνὸς ἐπὶ φέρεν ἠερόθυνος
Αἰετός, οἰωνὸς μωμεύμενος ἐν θεόπνοις,
Οὐκ ἔφθη ⟨illegible⟩ χρῆτα, θοὸν δ' ὑπὲ πίνατο θυρεὸν,
Πτηνὸν δ' ὀπερέης ἰὸς ἐλήσατο.
Ζηνὸς δ' ὅτι δίκην ἔλαχεν νόμος· ἔμπεσε δ' ἰὴρις
Ἀνδρὶ, τὰ δ' ὀψοφάγης αἰπὰ πέτισε βέλη.
Ἀ ἰὴ ἐνὶ δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν πάλαι χείμισεν αὐτός.
Ἐν ᾧ βέλος ἁλτῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων.

Bianoris. 4.

Nuncium aliquod à Ioue cùm ferret in aëre se librans

Aquila auium sola cælestis. (arcum,
Non effugit Cretensem sagittarium. Velocem autem intendit
Volucrémque alata sagitta prædam accepit.
Iouis autem lex non pœnam fefellit. Incidit enim auis
In virum,& ob dexteritatem rursus vlta est sagitta,
Cerui ci autem telum infixit,quod epati consopiuit ipsa,
Vnum telum duorum sanguinem bibit fatorum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βαιὸν ἀποπλανίλω λιπομήτεα παῖδα χαρύπλων
Κεὶς ἐλιξόχερως, ἦτινε θρασσειόμηος·
Κάπρος δ' Ἡρακλέος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
Ες νηδὺν χροὸς πᾶσαν ἔβαψε γλφύν·
Ζωλὼ μπιέχω δ' ἐλεείνατο. ἆρ' ἀπ' Ἥρης
Ἡρακλέης βρέφεων φῶτας ἐλιτέλω.

PHILIPPI. 5.

Paruum errabundum matre desertâ puerum cornu feriens
Aries curuis cornibus percussit lasciuiens.
Aper autem Herculeus erumpens fractis è vinculis,
In ventrem arietis omnem intinxit dentem:
Vitámque infanti dedit. Sanè propter Iunonem
Hercules infantium misertus est ætatem.

ΑΡΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Γήθησεν ὠδὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆες,
Καὶ κλαῦσεν, μοίρης δ' ἦμαρ ἑν ἀμφοτέρης.
Εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγε, ἰῷ κεραυνὸς
Ζεὺς κὴν κεφαλῆς ἄσσετον ἧκε σέλας.
Τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
Ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφλὸν μόρῳ.

APOLLONIDÆ. 6.

Gauisi sunt ob puerum Aristippi parentes,
Et fleuerunt. Sortis autem vnus dies vtriusque.
Cùm enim ardentem domum effugisset, statim fulminis
Iupiter illi in caput immensum demisit fulgur.
Hoc verò verbum tunc dicebant,qui mortuum lugebant,

O igni diuino, miser, qui debitus es!

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτης,
Οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμειψόμενος.
Κῆνον γὰρ βιότοιο παλινδρομίοισι κελεύθοις
Ἥκοντι πίπτων ἐξετάνυσσεν, ὡς ἔθανεν.
Μηκέτ' ἐφ' ὑμετέρῃσι διόπτρισι Κρῆτες οἴοις
Αὐχείτω· ἐμὲ εἶπε καὶ Διὸς εὐστοχίη.

Eiusdem. 7.

Telo læsus Iouis ales puniuit Cretensem ob pharetram,
Cœlitus sagittâ sagittam vlciscens.
Illum enim statim cuspide retortâ interemit:
Ex aere decidens occîdit, cùm occideret.
Non amplius vestris certis, Cretenses, sagittis
Insolescite. Laudetur verò & Iouis iaculandi peritia:

ΑΡΧΙΟΥ.

Ἐν ποτὲ παμφαίνοντι μελαίνετο αἰθέρι νωμῶν
Σκορπίον ἐκ χαίτης οἶδε θοὸς κόραξ.
Ὃν μάρψων ὤρουσεν· ὁ δ' αἴξασπος ἐπ' οὖδας
Οὐ βραδὺς ἰχέπτῃ πῆξεν ἑτυμοβόλῳ,
Καί ζωῆς μιν ἄμερσεν· ἴδ' ὅσσοι ἔτυχεν ἐπ' ἄλλῳ,
Ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Archii. 8.

In toto quondam fulgente niger æthere volans
Scorpium in terrâ vidit salientem coruus.
Quem corripiens impetum fecit. Is verò rapientis è terrâ
Non tardus aculeato pedem pupugit iaculo.
Et vitâ ipsum priuauit. Ecce quod machinatus est alij,
Ex illo miser ipse sortitus est mortem.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σε θεῷ τῷδε πτηχίον ἰωνίσθω
Νυκτὸς ὀπιζῆναι φάσι Σαίσαπιν ὄναρ·
Καὶ χθονομωδήσας, καταχείμενος οὗτ' ἀνίσῃ.

Καὶ χθιμῶ

Καὶ κοιμῶ μεγαβὰς ὦ πάλας ἀλλαχόθι.
Ος δὲ, δυσπνιοθεὶς μετέβη. Ὃ δὲ σα θεὸν ἐκφυγε
Τῆχὸν ἀξαίφνης δ' ὑθὺς ἔκειτο χαμαί.
Σῶτρα δ' ἔωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
Ηδεσθαι νομίσας θεὸν αἱδροφόνοις.
Αλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν δι' νυκτὸς ὀπίσω,
Κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων;
Εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
Νῦν ἔφυγες, σαυρῷ δ' ἴσθι φυλὰξ πόμενος.

Incerti. 9.

Latronem ruinosum ad murum dormientem
Noctu surgere iussisse, aiunt, Serapin in somniis,
Et vaticinatum: Quî sic recumbis? surge,
Et dormi discedens, ô miser, alibi:
Hic verò euigilans discessit. Ibi verò ruinosus ille
Murus ex templo subitus ponebatur humo.
Sospita autem manè soluit Diis gaudens, ille malignus,
Delectari ratus Deum homicidis.
Verùm Serapis vaticinatus est rursus nocte astans,
Curare me censes, ô miser, iniustos?
Licet enim iam non siui te mori, mortem quidem sine dolore
Effugisti nunc. cruci autem scito quòd conseruêris.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Σμίνθος ὁ πωτοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
Δῆλος, ὁ καὶ θανάτου κέρδια λιζόμενος,
Νευρολαλὲς Φοίβου χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ὅπι πῆχυν
Ελκομένη, θηρὸς λαιμὸν ἀπεδέχισεν.
Τέξων δ' ἰστοχίτων θαυμαζομένως δι' ἐθρῶν
Ηδὺ κὴ κιθαρίσω δ' ἴστοχον ὅπλον ἔχω.

Tvllii Gemini. 10.

Mus omnium epularum heluo, nec muscipulam
Curans, qui etiam ex morte lucra prædaretur:
Neruiloquâ Phœbi chordâ incîdit. Quæ ad verticillos citharæ

Retracta muris guttur ſtrangulauit.
Sagittandi peritiam miramur, vt quam contra hoſtes
Iam quoque citharam iaculandi peritum telum habeat.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ Κλεπτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
Ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
Ἀλλά μιν ἔθαψεν. Ἅπασα θυῆσα γὰρ ὄχθη
Γαῖα δίκας ἐς κρυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέλεσεν.
Κοὐκ ἀλὶ μὴ οὐχ' ὑδάτεσσι μέθυσος· αἰδομένη δὲ
Γαῖα κέκρυφ' ἑὸν ὄρμον ἐλευθερίας.

BIANORIS. II.

Piſcibus & fluuio Cletonymum hoſtilis turba
Abiecit, cùm in arcem veniſſet tyrannicida.
Sed iuſtitia ipſum ſepeliit. Diuulſa enim ripa
Totum corpus ad verticem à pede vſque obruit.
Iacet autem non aquis madidus. Erubeſcens enim
Terra occultat ſuum portum libertatis.

ΕΙΣ ΔΥΣΓΡΑΓΙΑΝ, κβ' κγ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἕρμα Θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
Νήπιος οὐκ ἐπάτεων, οὐκ ἔφυγον θαλάσσην.
Ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαροὺς μύθων ἴχνος ὀλισθών,
Κρυμῷ τοὺ ἀπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
Καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δίμας· ἡ δὲ μένουσα
Ὄψις ἀναγκαίως εἶχε πάθους σοφίαν.
Δίμορος ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
Ἀμφοτέρων δὲ δίκῃ, σοὶ δίκης ἔστιν ὅλος.

IN INFELICITATEM, Cap. XXIII.

PHILIPPI. I.

Hebri Thracij glacie concretam aquam
Puer conſcendens non effugit mortem.
In fluuium verò lubrico veſtigio prolapſus
Glacie teneras ceruices abſciſſus eſt.
Tractum autem eſt à flumine reliquum corpus. Reliquum a.
Caput neceſſariam habuit ſepulturæ anſam.
Infelix mater! cuius partum diripuit igniſque & aqua,
Cúmque vtriuſque videatur, nullius eſt totum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ Βοκέρριος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
Πολλά, μιᾶς δ' οἰὸς καὶ βοὸς ἀμπελίου.
Ἀλλ' ὃν οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
Θῆρες οἰήν, τὴν βοῦν δ' ὠλεσε δυσοχίη.
Μισήσας δ' ἀβλῆχιν ἐπαύλιον, ἄμματι πύρης
Ἐκ τούτης βιοτὴν ἀχράδος ἐψέμασεν.

ANTIPATRI. 2.

Habebat Ariſtides Bocerrius non à multis
Multa, ſed vnius ouis & vaccæ diuitias.
Qui tamen licet pauper, non effugit fortunam. Sed vno die
Feræ ouem, vaccam verò perdidit difficultas partus.
Odio verò habens balatu carentem villam, vinculo peræ
Pyraſtro ex hoc vicino vitam ſuſpendit.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τεῖχος ἅλως
Ἠὼς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμυδὸν λύκος ἔκτανεν, ὡς δὶς
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πρόδοτος δ' ὄφελ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας
Οἰκῆας ἀμυκήτῳ κάτθανε πρὸ κριλύϊ.

Eiuſdem in idem. 3.

Opes Ariſtidæ bucula vna,& lanigera
Erat ouis.His famem expulit à ianuâ.
Priuatus autem eſt vtrâque:ouem enim lupus occidit,partus
Buculam:pauperis verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigiâ hic circa ceruicem nodum flectens
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὅ αὐτό.

Ηείθμει πολιὼ ἄλβον Αριστείδης ὁ πτωχός·
Τὴν εἶν, ὡς ποίμνιον. τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.
Τὰ λοιπὰ ὡς τὰ ἐπὶ τούτου Ημβροπ, καὶ ἑξῆς.

PHILIPPI in Idem. 4.

Numerabat multas diuitias Ariſtides pauper,
Ouem tanquam gregem & vaccam tanquam armentum.
Reliqua vt ſupra: Priuatus autem eſt,&c.

Ἄδηλον.

Αἱ τριαναί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαιζον
Κλήρῳ, τίς πρεσβύτερη βήσεται εἰς Ἄϊδαν·
Καὶ τρὶς μὲν χείρων ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πατρῴων
Εἰς μίαν· ἡ δ' ἐγέλασε κλῆρον ὀφελόμενον.
Ἐκ τέλεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπώλισθε πίσημα.
Δεύμοιρος εἰς Ἄϊδαν δ' ἤλυθεν ὡς ἔλαχεν.
Ἀφραδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· εἰς ὃ δ' ὅλῳον
Οὔτ' ἀλκαὶ σὺν πῖσι δύσορκοι, οὔτε χέρες.

Incerti. 5.

Ternæ olim puellæ inter ſe inuicem ludebant
Sorte,quænam prior deſcenderet ad inferos:
Et tres quidem è manu proiecerunt ſortē. Venit autē omnium
In vnam. Hæc autem riſit ſortitionem debitam.
E recto ſanè inſperato cecidit caſu,
Infelix, in infernum autem venit,vt ſortita erat.
Non mendax ſors illi,cui malum imminet. Ad melius verò
Nec preces hominibus certæ,nec manus.

APOLLONIVS.

Adueniat Phœbus meque Musa propitia.

Dicere quid possint, quos ferre recusent amores,
Et cantu mentes mutare deorum, canemus.
Da pater, et nostris assis, Tritonia, cœptis.
Fama refert nostros uolucres fecisse labores,
Et uaga per totum cessisse Cupidinis arma,
Quod puer abreptum matris de lumine fratrem
Crederet esse suum, pharetramque haberet inanem.
Ille ferox animi, quod tanto crimine cessit,
Ipse sibi uisus erat nullo non uincere telo.

ARTEMISIA.

Accedam? an potius Veneri mea uota feram?
Ah! dubito: et propiore timor mihi pectora pulsat.
Accedam? dubitare iterum? quo cetera pacto
Respondere queant, si me fortuna reliquit?
Respiciam? et uultus, et uerba, et pectora fingam?
Et non ita? dic, dubia quid uetat? age, dic mihi.
Quid uetat? ah! nimium est, quod uetat.

Infelicem! ah! nimium est, quod uetat. Non ego Veneris,
Sed mera furori nomina dona puto.
Quæ mihi tam dubiæ, tam non sperabilis usus?
Quæ mihi tam dubiæ, tam non sperabilis usus?
Donec nulla mouent cura, nec cura mouebat. Quam ego tranquillo
Ignem uidere cupidinis ausa mihi!

L iij

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

LVCIANI. 8.

Illis qui feliciter agunt, omnis vita breuis est,
Illis autem qui malè, vna nox immensum tempus.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ, ϰβ' ϰδ'.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἀγραῖον γυρτὸμον αὔλακα τέμνῃ
Μηρὸς τυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις·
Καὶ μετ' ἀροτρείην ζεύγλας πάλι πῶλος ἀνιὴ
Γινομένη μόχθῳ, δλύτι ἐοι ἄλγος ἔχῃ.
Μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος· οὗτος ὁ βαιὸς
Μόχθος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

IN MISERICORDIAM, Cap. XXIV.

PHILIPPI. I.

Et ruralem curuisectum sulcum diuidit,
Femur pulsanti stimulo obtemperans bucula:
Et post aratri laborum iugæ rursus à nuper nato
Exsiccata vitulo, secundam molestiam habet.
Ne adflixeris illam, ô agricola: hic enim paruus
Vitulus, si matri peperceris, tibi enutritur iuuencus.

Τίνας δὴ εἶπαι λόγους Μελέαγρος, βοὸς μίλωνος θύεσθαι τῷ Διὶ, καὶ μυκωμένου.
Αὐτὸς ὁ βοιὸς, ἱκέτης ὀπιδώμιος, αἰτέει Ζεὸ,
Μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
Ἀλλὰ μέτες Κρονίδη ἱερότευκτον· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
Πορθμεὺς Εὐρώπης τῶν ἔσαξε ἑλίκων.

Quæ dixerit verba Meleager, cùm bos mactandus
esset Ioui, & mugiret. 2.

Ille bos, supplex altari impositus, cælestis Iupiter,
Mugit animam liberare desiderans à morte.
Sed dimitte ô Saturnie, aratorem bouem. Nam & tu ipse
Potitor Europæ taurus rex factus es.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ, κζ' κη'

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότου, χλέπτουσ' νόον· ἡ πυμάτη δὲ
Ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀφελίας.

IN SPEM, Cap. XXV.

IVLII POLYÆNI. I.

Semper futuræ vitæ spes aufert mentem. Vltima verò
Lux multas præoccupat molestias.

Adespoti.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τύχη μάλα χαίρετε. τὴν ὁδὸν ἔβην·
Οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ὄπτεύομαι. ἔρρετε ἄμφω,
Οἰωνοῖσι μεγίστοισι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
Ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως οὐκ ἔστεται, ὔμμες ἐν ἡμῖν
Φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε οἷά τ' ἐόντα.
Ἔρρε κακὴ γλαυκή, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
Παίζοιτε, τροφέοιτε ὅσοις ἐμεῦ ὕστερον εἶτα
Εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅσ' ἡμῖς ὄψὲ νοῆσαι.

Incerti. 2.

Spes, & tu fortuna longum valete. Semitam inueni.
Non enim amplius rebus vestris delector. Pereatis ambæ,
Eo quod in mortalibus erronei valdè sitis.
Quæcunque enim verè non erunt, vos in nobis
Horum apparentias vt in somno iniicitis, quasi iam sint.
Peri mala pupa, calamitosa. Perite ambæ.

Ludatis, verſetis, quicunque poſt me ſunt,
Inueniatis, qui non ſapiant, quod fas eſt cognoſcere.

Ἄδηλον.

Ἐλπίδα καὶ νέμεσιν θῶκος θεὸς βωμὸν ἔτυξα·
Τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Incerti. 3.

Spem & Nemeſin beniuolus ad aram conſtitui:
Illam quidem, vt ſperes, hanc verò, vt nihil habeas.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἀνδρός.

Εἰ βίον ἐν μεγάλοις τύχης παίζουσιν ἐπαύρας
Ἐλπίδες, ἀμβολάδην πολλὰ χρειζόμενοι,
Παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' ὅτι οἶδα καὶ αὐτὸς
Θνητὸς ἐών, δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
Αὐτὸς ἑκὼν μίγδα πλαζώμενος· οὐδὲ γεγοίμην
Εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς Ἀριστοτέλης.
Τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐνὶ φρεσὶ φύλακα βουλὴν
Παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Macedonii Principis. 4.

Si vitam inter mortales fortunæ ludit comes
Spes, cum cunctatione omnia præbens,
Illudor, mortalis ſi ſum. Mortalis a. cùm ſim, benè ſcio & ipſe
Quòd ſim mortalis, longâ verò ſpe illuſus,
Ipſe ſponte lætatus ſum deceptus. Nec vnquam fiam
In hanc ſententiam noſtram ſeuerus aliquis Ariſtoteles.
Nam Anacreontis in pectore conſeruo
Conſilium, quòd deceat curam non retinere.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παυδώρης ὀφρύων γλυκὺ πῶμα, θεὸς γενεήν
Μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῷ τὰ πρεπόντ' ἀγαθῶν.
Ὡς γὰρ ἐπ' ὀλυμπίοις μετ' ἀθανάτοις ἅπασα πάσης
Γευτέον, πίπλην καὶ χρὴ γλυκὺ φέρειν.
Ἢν δ' γενεὴ μὴ πῶμα κατοχήσασα πρέφῃς,

Ὠλεσεν

Ωλεσεν ἀγλαίΐω ὧν ἔφερεν χρεί τον.
Αμφοτέρων δ' ἤμβρεν ὁ νεῶ βίος, ὅτι καὶ αὐτὸ
Γηρᾴσκυσσαν ἔχει, καὶ πῶς θαλίην ἔχει.

Eiusdem. 5.

Pandoræ videns rideo dolium, nec mulierem
Reprehendo, sed ipsorum alas bonorum.
Vt enim in cælum post terræ habitationes vniuersæ
Subuolant, decidere etiam ad terram debebant.
At mulier sublato operculo, pallida admodum in genis
Perdidit venustatem gratiæ, quam ferebat.
Vtrisque autem priuata est nunc vita: iam ipsam &
Senescentem habet, & dolium nil habet.

EPAINOI, χε χς

Adelon.

Μουσάων Ελικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
Ἐγραφε ποιμαίνων (ὡς λέγος) Ησίοδος.
Μῆνιν ἄειδε θεὰ, καὶ, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
Εἶπεν Ομηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
Κἀμὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλά τι γράψω
Δεύτερον, οὐκ ἰδίαν βιβλίον ἀρχόμενος;
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διός, οὐκ ἀνέσωθεν
Εἰ μή μοι Καίσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

LAVDES, Cap. XXVI.

Incerti. 1.

Musarum Heliconidum incipiamus canere,
Scripsit pastor (vt sermo est) Hesiodus.
Iram cane Dea & virum dic mihi Musa,
Dixit Homerico Calliope ore.
Et me sanè docet scribere aliquod proœmiũ. Sed quid scribam
Secundum edere librum incipiens?

Bareheaded and draped, bust to r.

Rev. Athena Parthenos standing to l., holding Victory and spear; shield at her feet.

Hyde Collection, 1; Weber Collection, 1; Mionnet, 1.

Head of Athena to r., in crested Corinthian helmet.

Rev. Athena Parthenos standing to l., holding Victory and spear; shield at her feet.

Hyde Collection, 1; Weber Collection, 1; Mionnet, 1.

Head of Athena to r., in crested Corinthian helmet.

Rev. Athena

Incerti. 4.

Bona ſemper verba dicere in omnes bonum: turpia v. malum:
Quamuis ſint hiſce digni, quibus dicuntur.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Σοί με Θρηϊκίης σκυληφόρε Θεσσαλονίκη,
Μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακεδονίης.
Ἀείδω δ' ὑστὸ σοὶ δεδμημένον ἄρεα Βέσσων,
Ὅσσ' ἐδάην πολέμου πολλὰ τ' αἰμαλεξάμενος.
Ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἴσο κατήκοος, ἐν χερὶ δὲ
Κλῦθι· τίς ἐς μούσας ἄσπορος ἀσχολίη;

ANTIPATRI. 5.

Tibi me Thraciæ ſpoliatrix Theſſalonice,
Mater omnis miſit Macedoniæ.
Cano autem à te domitum Martem Beſſorum,
Quæcunque noui belli omnia mecum reputans.
Sed tu mihi tanquam Deus eſto attentus, precantem verò
Audi. Quænam autem ad Muſas audiendas occupatio?

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ, κζ' κη'

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τριστὰς μὲν χάριτας, τρὶς δὲ γλυκυπτόλεμοι ὧραι,
Τρὶς δέ με θηλυμανὴς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
Ἦ γάρ τοι τρεῖς πῆξα κατὶ ῥυσὶν, ὡς ἄρα μέλλων
Οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρὶς δ' ἐς ἐμοὶ κραδίας.

IN AMOREM, Cap. XXVII.

MELEAGRI. 1.

Ternæ quidem Charites, tres virginitatis ſtudioſæ Horæ,
Tria autem me inſana puellarum agunt deſideria.
Certè enim tres ſagittas detraxit, tanquam volens
Non vnum vulnerare, ſed tria in me corda.

Ang. E. duodecim Gradus 30 Minuta
Ang. F. duodecim Gradus 30 Minuta
Ang. G. duodecim Gradus 30 Minuta
Ang. H. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. I. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. K. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. L. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. M. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. N. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. O. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. P. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. Q. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. R. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. S. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. T. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. V. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. X. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. Y. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. Z. duodecim Gradus 30 Minuta

Ang. A. duodecim Gradus 30 Minuta

LEONIDÆ. 4.

Sagittarum iaculatorem amorem quis finxit ex thure,
Illum ne quidem ab ipso Ioue abstinentem?
Tandem aliquando Vulcano proponitur scopus. Quem videri
Fas est, non aliter, quàm igne consumendum.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐγάζω ⊛ ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος ἔρωτα
Χερσὶ λεοντείαν αἰολοχεῦντα βίαν·
Ος τὰ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ἅ δ' ἡνίοις
Εὐθυνέι· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
Φείδω ⊛ βροτολοιγὸν ὃ δὴ καὶ θῆρα δαμάσδων
Ἄγριον, οὐδ' ὀλίγην φείσεται ἀμείλιον.

ARGENTARII. 5.

Contemplor ineuitabilem in sigillo amorem
Manibus leonis instar aurigæ moderantem vim.
Qui hâc manu flagrum ceruici, illâ verò habenas
Dirigit, multa verò circumvndique floret Gratia.
Exhorreo homicidam. Nam qui feram domat
Agrestem, parum parcet mansueris.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μὴ χλαίων ⊛ ἔρωτα δόκει Τηλέμβροτε πίσσῃ,
Μηδ' ὀλίγῳ παύσῃ ὕδατι πῦρ ἀπτεές.
Χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ Παιώνιος· ἐσβεσθὲν δὲ
Οὐδὲ ποτ' ἐν πολλῷ πικτόμενος πελάγει.

ANTIPATRI. 6.

Non flens amorem videris, Telembrote, flexurus,
Nec paucâ exstincturus aquâ ignem valde spirantem.
Aurum amoris semper est Pæonius medicus. exstinctus
Ne tunc quidem, cùm in magno generaretur pelago.

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μήποτε χαλκείης Παφίην ἐπὶ πυρὸς ἀϋτμὴ
Εὐθὺς ἀποθρῴσκει κοῦφος ἔρως κραδίης.
Ὅππος ἁλιπλήκτοισιν ἔχει φύσιν ἐμπεδίοισι

Ἀχροτέλη φλογέη, δύστηνος ὅπις ὅλος.
Ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μεσχαδίῃ. γυμὸς ὁ θεὸς
Πῦρ ἔσω ἐλπίζει, θυμὸν ἐφελκόμενον.

PAVLI SILENTIARII. 7.

Nunquam expandas Veneri mentem. à repugnante enim
Statim exilit leuis amor corde.
Libido lubricam habet naturam. Si quis sagittæ
Summitatem attrahat igneæ ingreditur intus totus.
Spe ne demulceas mentem lasciuâ. Membra depascentem
Ignem exsuscitat animum auferens.

Τίνας σὺ εἶπε λόγους ὁ Ερως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
Τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρῳ ἐτανύσατο νευρήν;
Καινὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μιμεῖται ἰσοφαρίζει.

Quæ verba dixerit Amor amans. 8.

Quis igne ignem domuit? quis exstinxit lampade flammam?
Quis contra meum neruum alium extendit neruum?
Nouus amor contra amorē meo robori æqualiter armatus est.

MOΣXOY Ερως δραπέτης.

Α Κύπρις Ⓐ Ερωτα Ⓐ μέα μᾶτερ ἐδώκατο·
Εἴπης σοὶ τελόεσσι πλανώμενον εἴδεϊ Ερωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἕξει.
Μισθός τοι τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τὸ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἕξεις.
Εστι δ' ὁ παῖς θρίαμβος· οὐ εἰκόσι πᾶσι μαθητὸς νιν·
Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὖτε,
Δεμνύλα κὴ φλογέεσσα. καὶ καὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
Οὐ γὰρ ἴσον νόει ἐς φθέγεται. ὡς μέλι, φωνά·
Ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀπάμερος, ἠπροπλάτᾳ,
Οὐδὲν ἀληθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγελα παιδί.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρηνον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκὸν μὲν τὸ φύσιν τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει

Βάλλει κεἰς Αχέροντα, κἠς Αΐδαο βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τὸ γε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται·
Καὶ πτερὰ εἰσὶ ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις
Ανέρας, ἠδὲ γυναῖκας. ὑπὲκ δὲ κραδίης δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τύθον ἑοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
Καὶ χρύσεον ἐστὶ νῶτα φαρέτρεον· ἔνδοθι δ' ἰοὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι καὶ μὲ τιτρώσκει.
Παῖτα μὲν ἄγρια, πόππα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα καὶ ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ην τό γ' ἔλῃς τλαῖον, δάκρυσι λάμψει, μηδ' ἐλεήσῃς.
Κλαῦ ποτ' ἰδὴς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
Κλαῦ γλαφυρά, τύ νιν ἔλκε· καὶ λαῦ ἐθέλῃ σε φιλῆσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐστί.
Ην ὃ λέγῃ, λάβε θαῦμα, χαρεῖσά μοι ὅσσα μοι ὅπλα,
Μή τι δόλῳ· πλατὺ δῶρον. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Moschi Amor fugitiuus. 9.

Cypris Amorem filium diu quærebat:
Si quis in triuiis errantem vidit Amorem,
Fugitiuus ille meus eſt. Index munus habebit,
Precium erit oſculum Veneris. Si verò adduxeris ipſum
Non nudum hoc oſculum tu, verum ô hoſpes & plus habebis.
Eſt autem hic puer inſignis: in viginti omnibus noſcas ipſum.
Cutis quidem non alba, ſed igni ſimilis. Oculi verò eius
Acres, & flammantes, mala mens, dulcia verba.
Non enim æquale ſentit & loquitur. Vt mel vox eius.
Sin iraſcitur, mens eſt truculenta: deceptor,
Nihil veri dicens, doloſus puer, crudelia ludens,
Bene comatum caput, habet impudentem faciem.
Paruæ quidem illi manus: longè verò iaculatur.
Iaculatur verò etiam in Acherontem, & ad inferûm regem.
Corpus quidem illi eſt nudum, mens verò illi denſè velata eſt.
Et volucris velut ales volat aliàs ſuper alios

Viros & mulieres.In viſceribus autem conſidet,
Arcum habet valdè paruum, ſuper arcu verò ſagittam:
Exigua illi ſagitta(ad æthera verò vſque fertur)
Et auream in dorſo pharetram.Intus verò ſunt
Illi graues calami,quibus me quoque ſæpe vulnerat.
Omnia quidem crudelia,omnia.Multo grauius verò illi ipſi
Parua fax exiſtens ſolem ipſum perurit.
Si ceperis ipſum,vinctum duc,nec miſerere,
Si qua videas flentem,caue ne te decipiat.
Si verò rideat,tu ipſum conſtringe:& ſi voluerit te oſculari,
Caue,malum eſt oſculum:labra venenum ſunt.
Sin autem dicat:accipe hæc,do tibi quæcunque mihi arma.
Ne quid tetigeris,fallacia munera: hæc .n. igni omnia tincta.

Τίνας αἰ εἴποι λόγους πρὸς Ἔρωτα Πασιφάη
ἐρῶσα τοῦ Ταύρου.

Εἰ ποθέν μ' ἐδίδαξας ἐν ὄρεσι ταῦρον ἀλήτην,
Μυκηθμόν μ διδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσω.

Quæ dixerit verba ad amorem Paſiphaë
amans taurum. 10.

Si amare me docuiſti in montibus taurum vagum,
Etiam mugitum me doceas,vt amicum virum vocem.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μεθ' ἡμῶν γένος, ἀλλ' ἀγλαΐσις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

LVCIANI. 11.

Non amor iniuriâ adficit hominum genus,
Animis hominum eſt amor prætextus.

Ἄδηλον.

Παρθενικῷ Θρασύδουλε παγλωθὴς περὶ ἔρωτι
Ἀδμήτης, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
Κύματος ἰμείρων. δρέπτρον δέ σοι ἔσθλὸ Περσέως
Ἀρχεῖ ἀποτμήξαι δίκτυον ᾧ δίδυσαι.

Incerti. 12.

Virginali Thraſydule irretitus ab amore

Sonnet 1.

Sonnet 2.

Sonnet 3.

Sonnet 4.

Sonnet 5.

Sonnet 6.

Sonnet 7.

Sonnet 8.

Sonnet 9.

Sonnet 10.

Sonnet 11.

Sonnet 12.

Sonnet 13.

Sonnet 14.

Sonnet 15.

Sonnet 16.

Sonnet 17.

Sonnet 18.

Sonnet 19.

Sonnet 20.

Sonnet 21.

Sonnet 22.

Sonnet 23.

Sonnet 24.

Sonnet 25.

Sonnet 26.

Sonnet 27.

Sonnet 28.

Sonnet 29.

Sonnet 30.

Sonnet 31.

Sonnet 32.

Sonnet 33.

Sonnet 34.

Sonnet 35.

Sonnet 36.

Sonnet 37.

Sonnet 38.

Sonnet 39.

Sonnet 40.

Sonnet 41.

Sonnet 42.

Sonnet 43.

Sonnet 44.

Sonnet 45.

Sonnet 46.

Sonnet 47.

Sonnet 48.

Sonnet 49.

Sonnet 50.

Sonnet 51.

Sonnet 52.

Sonnet 53.

Sonnet 54.

Sonnet 55.

Sonnet 56.

Sonnet 57.

Sonnet 58.

Sonnet 59.

Sonnet 60.

Sonnet 61.

Sonnet 62.

Sonnet 63.

Sonnet 64.

Sonnet 65.

Sonnet 66.

Sonnet 67.

Sonnet 68.

Sonnet 69.

Sonnet 70.

Sonnet 71.

Sonnet 72.

Sonnet 73.

Sonnet 74.

Sonnet 75.

Sonnet 76.

Sonnet 77.

Sonnet 78.

Sonnet 79.

Sonnet 80.

Sonnet 81.

Sonnet 82.

Sonnet 83.

Sonnet 84.

Sonnet 85.

Sonnet 86.

Sonnet 87.

Sonnet 88.

Sonnet 89.

Sonnet 90.

Sonnet 91.

Sonnet 92.

Sonnet 93.

Sonnet 94.

Sonnet 95.

Sonnet 96.

Sonnet 97.

Sonnet 98.

Sonnet 99.

Sonnet 100.

Sonnet 101.

Sonnet 102.

Sonnet 103.

Sonnet 104.

Sonnet 105.

Sonnet 106.

Sonnet 107.

Sonnet 108.

Sonnet 109.

Sonnet 110.

Sonnet 111.

Sonnet 112.

Sonnet 113.

Sonnet 114.

Sonnet 115.

Sonnet 116.

Sonnet 117.

Sonnet 118.

Sonnet 119.

Sonnet 120.

Sonnet 121.

Sonnet 122.

Sonnet 123.

Sonnet 124.

Sonnet 125.

Sonnet 126.

Sonnet 127.

Sonnet 128.

Sonnet 129.

Sonnet 130.

Sonnet 131.

Sonnet 132.

Sonnet 133.

Sonnet 134.

Sonnet 135.

Sonnet 136.

Sonnet 137.

Sonnet 138.

Sonnet 139.

Sonnet 140.

Sonnet 141.

Sonnet 142.

Sonnet 143.

Sonnet 144.

Sonnet 145.

Sonnet 146.

Sonnet 147.

Sonnet 148.

Sonnet 149.

Sonnet 150.

Sonnet 151.

Sonnet 152.

Sonnet 153.

Sonnet 154.

Cum manu fodiens vilem erexit tumulum.
Inuenit verò reconditam auri possessionem. Sanè iustis
Viris pietatis gratia non periit.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Οἶκον ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
Ξυνὸν, ἀεὶ δ' ἐσσὶν λωίονες εἰς ἔτος ἐς ἔτος,
Ἐκ στέρεος ἀρχομένοις, ὦ πότνια, κἠνδόμενοι γὰ
Ἀθανάτων, αὐτοὶ πλέονα ἔχουσι βεβοτά.

THEOCRITI. 2.

Domo in Amphiclis, in qua & liberos & vitam habebat
Communem, semper autem illis melius quotannis erat,
A te incipientibus, ô Diua. Qui enim curant
Diuos, ipsi meliùs habent mortales.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θαλάσσαν
Ἔπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδούς,
Ἐμπὶς Κεκροπίης ὅτε βήμεναι ἵξῃ ἐκείνας
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἐς ἱερὰς.
Τὰν ἄπτω, καὶν ζωοῖσιν ἀκηδία, κοὐδ' ἂν ἵκῃαι
Ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

CRINAGORI. 3.

Quamuis tibi stabilis semper vita, neque mare
Nauigasti, terrestréque non calcâsti vias,
Tamen Cecropiam Atticam ingrediens, vt in illâ
Cereris magnas noctes videas sacrorum.
A quibus, & in viuentibus securam, & cùm veneris
In defunctorum (*sedem*) habebis animum hilariorem.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ, καὶ κλῆ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦ καὶ ἔτ' ἐκ βρέφεος χαριτωλὴν Ἀλκιόλημις,
Πορφυρέαν Παφίης νοσσὸς ὑπὸ χροιάδα.

Incerti. 3.

Quando vult aliquis diem videre pulcram,.
Obuiam factus tibi, pulcram sortitur diem.
Contra autem, si quis debeat infelix esse,
Non adsequens te, infelicem sortitur diem.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΕΦ. λ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατος Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
Μικρὴν, ἣν δι' μιῆς νυκτὸς ποιησάμενος.
Ἱλάσκοιτο δὲ μιν καὶ ἐπαινήσειεν ἀοιδὴν,
Ζεὺς μέγας, ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβανῷ.

IN GRATOS ET Ingratos, Cap. XXX.

ANTIPATRI. 1.

Antipater Pisoni natalitium munus dedit librum
Paruum, quem vna nocte elaborauit.
Lætus autem accipiat, & laudet Poëtam,
Iupiter magnus vt paruo placatur thure.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὦ χεῖραι χάριτος, γλυκερώτεραι· ἰὼ δὲ βραδυπὴ
Πᾶσα χάρις, χαιρὲ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

LVCIANI. 2.

Celeriora beneficia iucundiora. Sin verò tardum fit
Omne beneficium, vanum est, nec dicatur beneficium.

Ἀδίκαστον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν πέφυκε θηλάσαι,
Ἀλλά μ' ἀναγκάζῃ ποιμένος ἀφεδρεύειν.
Αὐξηθεὶς δ' ὦν ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλιν θηρίον ἔσται.
Ἦ χάρις ἀλλ' ἄξαι τὸν φύσιν ἐν δρυόπᾳ.

Mr. Hamilton, Mr. Hamilton, Mr. Hamilton,

Satius erat moti illum paſtorem. Si enim impius ille
Fuit, patriæ non peccatum hoc.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, κε λε

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καί σοὶ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
Ἡ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, Σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
Κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νόσφιν ὑποσχεσίῃ,
Ἤδη μοι ξείνης εἰς πέρας, ἐν δέ με πάτρῃ
Ζώειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

IN PRECES, Cap. XXXI.

IVLII POLYÆNI. 1.

Quamuis tuas multiſonus ſemper impleat aures
Vel metus precantium, vel gratia precatorum,
O Iupiter Scheriæ qui regis ſacrum ſolum, tamen & noſtra
Audi, & veraci annue mihi promiſſione,
Vt iam mihi peregrinationis ſit finis. & in meâ patriâ
Viuam longis quieſcens à laboribus.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πηγὸς, ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
Εὐξαμένῃ, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
Τίκτει γὰρ θύθους ἄελπτα μετ' οὐ πολύ, καὶ τελοφήτην
Αὐτῇμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσείδε φάους.
Ἀρτεμὶς ἀμφοτέρῃσιν ὑπηνόος, ἥ τε λοχείης
Μαῖα, καὶ ἐγγυάλιξ φωσφόρος ἡ σελάων.

CALLINII. 2.

Cæca & ſterilis, vel ad lucem videndã, vel puerũ generandum
Precata, duplicem conſecuta eſt felicitatem.
Peperit enim ſtatim præter ſpem nõ diu poſt, & optatiſſimum

Satius erat mori illum paſtorem. Si enim impius ille
Fuit, patriæ non peccatum hoc.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, κζ λζ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καί σοι πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
Ἡ φόβος αἰχμητῶν, ἢ χάρις αἰχμητέων,
Ζεῦ, Σχερίης ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
Κλῦθι, καὶ ἐκτελέσαι τοῦτο ἔπος ἐτεόν,
Ἤδη μοι ξείνης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτρῃ
Ζώειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον κακμάτων.

IN PRECES, Cap. XXXI.

IVLII POLYÆNI. 1.

Quamuis tuas multiſonus ſemper impleat aures
Vel metus precantium, vel gratia precatorum,
O Iupiter Scheriæ qui regis ſacrum ſolum, tamen & noſtra
Audi, & veraci annue mihi promiſſione,
Vt iam mihi peregrinationis ſit finis. & in meâ patriâ
Viuam longis quieſcens à laboribus.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πηγὸς, ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα πιθέσθαι
Εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
Τίκτε γὰρ ἐξ ἀέλπτου μετ' ὀλίγον, καὶ τελοθήτου
Αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
Ἀρτέμιδος ἀμφοτέρησιν ἐπωμάδος, ἢ τε λοχείης
Μαῖα, καὶ ἐκ λιταῖν φωσφόρος ἠ στεγέων.

CALLINII. 2.

Cæca & ſterilis, vel ad lucem videndã, vel puerũ generandum
Precata, duplicem conſecuta eſt felicitatem.
Peperit enim ſtatim præter ſpem nõ diu poſt, & optatiſſimum

Satius erat mori illum pastorem. Si enim impius ille
Fuit, patriæ non peccatum hoc.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ, κε΄ λα΄

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰ καί σοι πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
Ἡ φόβος εὐχομένων, ἠ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, Σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
Κλῦθι, καὶ αἰνὸν ἐτητύμῳ ἐκτέλεσον
Ἤδη μοι ξείνης εἰς πέρας, ὃν δέ με πάτρῃ
Ζώειν τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

IN PRECES, Cap. XXXI.

IVLII POLYÆNI. 1.

Quamuis tuas multisonus semper impleat aures
Vel metus precantium, vel gratia precatorum,
O Iupiter Scheriæ qui regis sacrum solum, tamen & nostra
Audi, & veraci annue mihi promissione,
Vt iam mihi peregrinationis sit finis. & in meâ patriâ
Viuam longis quiescens à laboribus.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πηγὸς, ἄπαις, ἠ φέγγος ἰδεῖν, ἠ παῖδα πιθέσθαι
Εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
Τίκτει γὰρ βίοτόν τε μετ' ὀλίγον, καὶ τεκοῦσιν
Αὐτῇσιν γλυκερὸν φέγγος ἐσείδε φάος.
Ἀρτεμὶς ἀμφοτέρῃσιν ἐπήκοος, ἠ τε λοχείης
Μαῖα, καὶ ἐγγυαλὶ φωσφόρος ἠ σελάων.

CALLINII. 2.

Cæca & sterilis, vel ad lucem videndá, vel puerũ generandum
Precata, duplicem consecuta est felicitatem.
Peperit enim statim præter spem nõ diu post, & optatissimum

PHILODEMI. 5.

Cypri serena, sponsorum amica, Cypri iustis
Opem ferens, Cypri amorum mater velocium,
Cypri semiavulsum à croceis me cubilibus
Et niuibus animâ meâ Celticis asper sum,
Cypri tacitum me, & nil vnquam stultè locutum,
Tuo purpureo immersum pelago.
Cypri portuum potens, orgiorum amans, serua me Cypri,
Romanos iam, o domina, ad portus.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ὁτ' ἐκ ζαπέτου Λίβυος, ἐκ ζαοῦ νότου
Σωὺ ζοφώθη πόντος, ἐκ ὑ'ιειάτων
Μυχῶν βυθὸς φάμμος ἐξηρεύγετο,
Ἰσὸς ὑ' πὰς ὤλιαθεν εἰς ἅλα πίτυας,
Φορὶς δ' ἐσύρετ' ἐς ἀΐδαν πλαταμώνιος,
Ἀρωγέας ναῦς δαίμονας Λεσίστρατος
Ἐλιπάρησεν. ⓐ δ' τῷ νεκύρῳ
Μοῦνος θαλάσσαν ἀγλαΐαν ἐκοίμισεν.

PHILIPPI. 6.

Cùm ex valde flante Libye, & impetuoso Noto
Vnà obscuraretur pontus, & ex vltimis
Recessibus profunda arena eructaretur,
Malus autem totus decidit in mare spuens:
Oneraria verò nauis trahebatur ad inferos errans,
Auxiliatores nautarum Deos Lysistratus
Assiduè precatur. Hi verò æditui
Soli mare crudele placauerunt.

IOYAIANOY.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ χυμῆρες ἔδωκας
Τέκμωρ ἀκυμαντου Ζεῦ πάτερ εὐπλοίης.
Δοίης μοι καὶ τοῦτον ἐπ' πλοῦν, ἠδὲ σαώσας
Ἠδη, καὶ κεμάτων ὄρμισον εἰς λιμένας.

IVLIANI. 7.

Sæpius precato mihi semper gratum dedisti

Iudi-

Introduction 1
Chapter 1 3
Chapter 2 7
Chapter 3 12
Chapter 4 18
Chapter 5 24
Chapter 6 31
Chapter 7 37
Chapter 8 44
Chapter 9 51
Chapter 10 58
Chapter 11 65
Chapter 12 72
Chapter 13 79
Chapter 14 86
Chapter 15 93
Chapter 16 100
Chapter 17 107
Chapter 18 114
Chapter 19 121
Chapter 20 128
Chapter 21 135
Chapter 22 142
Chapter 23 149
Chapter 24 156
Chapter 25 163
Chapter 26 170
Chapter 27 177
Chapter 28 184
Chapter 29 191
Chapter 30 198
Chapter 31 205
Chapter 32 212
Chapter 33 219
Chapter 34 226
Chapter 35 233
Chapter 36 240
Chapter 37 247
Chapter 38 254
Chapter 39 261
Chapter 40 268
Chapter 41 275
Chapter 42 282
Chapter 43 289
Chapter 44 296
Chapter 45 303
Chapter 46 310
Chapter 47 317
Chapter 48 324
Chapter 49 331
Chapter 50 338
Chapter 51 345
Chapter 52 352
Chapter 53 359
Chapter 54 366
Chapter 55 373
Chapter 56 380
Chapter 57 387
Chapter 58 394
Chapter 59 401
Chapter 60 408
Chapter 61 415
Chapter 62 422
Chapter 63 429
Chapter 64 436
Chapter 65 443
Chapter 66 450
Chapter 67 457
Chapter 68 464
Chapter 69 471
Chapter 70 478
Chapter 71 485
Chapter 72 492
Chapter 73 499
Chapter 74 506
Chapter 75 513
Chapter 76 520
Chapter 77 527
Chapter 78 534
Chapter 79 541
Chapter 80 548
Chapter 81 555
Chapter 82 562
Chapter 83 569
Chapter 84 576
Chapter 85 583
Chapter 86 590
Chapter 87 597
Chapter 88 604
Chapter 89 611
Chapter 90 618
Chapter 91 625
Chapter 92 632
Chapter 93 639
Chapter 94 646
Chapter 95 653
Chapter 96 660
Chapter 97 667
Chapter 98 674
Chapter 99 681
Chapter 100 688
Chapter 101 695
Chapter 102 702
Chapter 103 709
Chapter 104 716
Chapter 105 723
Chapter 106 730
Chapter 107 737
Chapter 108 744
Chapter 109 751
Chapter 110 758
Chapter 111 765
Chapter 112 772
Chapter 113 779
Chapter 114 786
Chapter 115 793
Chapter 116 800
Chapter 117 807
Chapter 118 814
Chapter 119 821
Chapter 120 828
Chapter 121 835
Chapter 122 842
Chapter 123 849
Chapter 124 856
Chapter 125 863
Chapter 126 870
Chapter 127 877
Chapter 128 884
Chapter 129 891
Chapter 130 898
Chapter 131 905
Chapter 132 912
Chapter 133 919
Chapter 134 926
Chapter 135 933
Chapter 136 940
Chapter 137 947
Chapter 138 954
Chapter 139 961
Chapter 140 968
Chapter 141 975
Chapter 142 982
Chapter 143 989
Chapter 144 996
Chapter 145 1003
Chapter 146 1010
Chapter 147 1017
Chapter 148 1024
Chapter 149 1031
Chapter 150 1038
Chapter 151 1045
Chapter 152 1052
Chapter 153 1059
Chapter 154 1066
Chapter 155 1073
Chapter 156 1080
Chapter 157 1087
Chapter 158 1094
Chapter 159 1101
Chapter 160 1108
Chapter 161 1115
Chapter 162 1122
Chapter 163 1129
Chapter 164 1136
Chapter 165 1143
Chapter 166 1150
Chapter 167 1157
Chapter 168 1164
Chapter 169 1171
Chapter 170 1178
Chapter 171 1185
Chapter 172 1192
Chapter 173 1199
Chapter 174 1206
Chapter 175 1213
Chapter 176 1220
Chapter 177 1227
Chapter 178 1234
Chapter 179 1241
Chapter 180 1248
Chapter 181 1255
Chapter 182 1262
Chapter 183 1269
Chapter 184 1276
Chapter 185 1283
Chapter 186 1290
Chapter 187 1297
Chapter 188 1304
Chapter 189 1311
Chapter 190 1318
Chapter 191 1325
Chapter 192 1332
Chapter 193 1339
Chapter 194 1346
Chapter 195 1353
Chapter 196 1360
Chapter 197 1367
Chapter 198 1374
Chapter 199 1381
Chapter 200 1388
Chapter 201 1395
Chapter 202 1402
Chapter 203 1409
Chapter 204 1416
Chapter 205 1423
Chapter 206 1430
Chapter 207 1437
Chapter 208 1444
Chapter 209 1451
Chapter 210 1458
Chapter 211 1465
Chapter 212 1472
Chapter 213 1479
Chapter 214 1486
Chapter 215 1493
Chapter 216 1500
Chapter 217 1507
Chapter 218 1514
Chapter 219 1521
Chapter 220 1528
Chapter 221 1535
Chapter 222 1542
Chapter 223 1549
Chapter 224 1556
Chapter 225 1563
Chapter 226 1570
Chapter 227 1577
Chapter 228 1584
Chapter 229 1591
Chapter 230 1598
Chapter 231 1605
Chapter 232 1612
Chapter 233 1619
Chapter 234 1626
Chapter 235 1633
Chapter 236 1640
Chapter 237 1647
Chapter 238 1654
Chapter 239 1661
Chapter 240 1668
Chapter 241 1675
Chapter 242 1682
Chapter 243 1689
Chapter 244 1696
Chapter 245 1703
Chapter 246 1710
Chapter 247 1717
Chapter 248 1724
Chapter 249 1731
Chapter 250 1738
Chapter 251 1745
Chapter 252 1752
Chapter 253 1759
Chapter 254 1766
Chapter 255 1773
Chapter 256 1780
Chapter 257 1787
Chapter 258 1794
Chapter 259 1801
Chapter 260 1808
Chapter 261 1815
Chapter 262 1822
Chapter 263 1829
Chapter 264 1836
Chapter 265 1843
Chapter 266 1850
Chapter 267 1857
Chapter 268 1864
Chapter 269 1871
Chapter 270 1878
Chapter 271 1885
Chapter 272 1892
Chapter 273 1899
Chapter 274 1906
Chapter 275 1913
Chapter 276 1920
Chapter 277 1927
Chapter 278 1934
Chapter 279 1941
Chapter 280 1948
Chapter 281 1955
Chapter 282 1962
Chapter 283 1969
Chapter 284 1976
Chapter 285 1983
Chapter 286 1990
Chapter 287 1997
Chapter 288 2004
Chapter 289 2011
Chapter 290 2018
Chapter 291 2025
Chapter 292 2032
Chapter 293 2039
Chapter 294 2046
Chapter 295 2053
Chapter 296 2060
Chapter 297 2067
Chapter 298 2074
Chapter 299 2081
Chapter 300 2088
Chapter 301 2095
Chapter 302 2102
Chapter 303 2109
Chapter 304 2116
Chapter 305 2123
Chapter 306 2130
Chapter 307 2137
Chapter 308 2144
Chapter 309 2151
Chapter 310 2158
Chapter 311 2165
Chapter 312 2172
Chapter 313 2179
Chapter 314 2186
Chapter 315 2193
Chapter 316 2200
Chapter 317 2207
Chapter 318 2214
Chapter 319 2221
Chapter 320 2228
Chapter 321 2235
Chapter 322 2242
Chapter 323 2249
Chapter 324 2256
Chapter 325 2263
Chapter 326 2270
Chapter 327 2277
Chapter 328 2284
Chapter 329 2291
Chapter 330 2298
Chapter 331 2305
Chapter 332 2312
Chapter 333 2319
Chapter 334 2326
Chapter 335 2333
Chapter 336 2340
Chapter 337 2347
Chapter 338 2354
Chapter 339 2361
Chapter 340 2368
Chapter 341 2375
Chapter 342 2382
Chapter 343 2389
Chapter 344 2396
Chapter 345 2403
Chapter 346 2410
Chapter 347 2417
Chapter 348 2424
Chapter 349 2431
Chapter 350 2438
Chapter 351 2445
Chapter 352 2452
Chapter 353 2459
Chapter 354 2466
Chapter 355 2473
Chapter 356 2480
Chapter 357 2487
Chapter 358 2494
Chapter 359 2501
Chapter 360 2508
Chapter 361 2515
Chapter 362 2522
Chapter 363 2529
Chapter 364 2536
Chapter 365 2543
Chapter 366 2550
Chapter 367 2557
Chapter 368 2564
Chapter 369 2571
Chapter 370 2578
Chapter 371 2585
Chapter 372 2592
Chapter 373 2599
Chapter 374 2606
Chapter 375 2613
Chapter 376 2620
Chapter 377 2627
Chapter 378 2634
Chapter 379 2641
Chapter 380 2648
Chapter 381 2655
Chapter 382 2662
Chapter 383 2669
Chapter 384 2676
Chapter 385 2683
Chapter 386 2690
Chapter 387 2697
Chapter 388 2704
Chapter 389 2711
Chapter 390 2718
Chapter 391 2725
Chapter 392 2732
Chapter 393 2739
Chapter 394 2746
Chapter 395 2753
Chapter 396 2760
Chapter 397 2767
Chapter 398 2774
Chapter 399 2781
Chapter 400 2788
Chapter 401 2795
Chapter 402 2802
Chapter 403 2809
Chapter 404 2816
Chapter 405 2823
Chapter 406 2830
Chapter 407 2837
Chapter 408 2844
Chapter 409 2851
Chapter 410 2858
Chapter 411 2865
Chapter 412 2872
Chapter 413 2879
Chapter 414 2886
Chapter 415 2893
Chapter 416 2900
Chapter 417 2907
Chapter 418 2914
Chapter 419 2921
Chapter 420 2928
Chapter 421 2935
Chapter 422 2942
Chapter 423 2949
Chapter 424 2956
Chapter 425 2963
Chapter 426 2970
Chapter 427 2977
Chapter 428 2984
Chapter 429 2991
Chapter 430 2998
Chapter 431 3005
Chapter 432 3012
Chapter 433 3019
Chapter 434 3026
Chapter 435 3033
Chapter 436 3040
Chapter 437 3047
Chapter 438 3054
Chapter 439 3061
Chapter 440 3068
Chapter 441 3075
Chapter 442 3082
Chapter 443 3089
Chapter 444 3096
Chapter 445 3103
Chapter 446 3110
Chapter 447 3117
Chapter 448 3124
Chapter 449 3131
Chapter 450 3138
Chapter 451 3145
Chapter 452 3152
Chapter 453 3159
Chapter 454 3166
Chapter 455 3173
Chapter 456 3180
Chapter 457 3187
Chapter 458 3194
Chapter 459 3201
Chapter 460 3208
Chapter 461 3215
Chapter 462 3222
Chapter 463 3229
Chapter 464 3236
Chapter 465 3243
Chapter 466 3250
Chapter 467 3257
Chapter 468 3264
Chapter 469 3271
Chapter 470 3278
Chapter 471 3285
Chapter 472 3292
Chapter 473 3299
Chapter 474 3306
Chapter 475 3313
Chapter 476 3320
Chapter 477 3327
Chapter 478 3334
Chapter 479 3341
Chapter 480 3348
Chapter 481 3355
Chapter 482 3362
Chapter 483 3369
Chapter 484 3376
Chapter 485 3383
Chapter 486 3390
Chapter 487 3397
Chapter 488 3404
Chapter 489 3411
Chapter 490 3418
Chapter 491 3425
Chapter 492 3432
Chapter 493 3439
Chapter 494 3446
Chapter 495 3453
Chapter 496 3460
Chapter 497 3467
Chapter 498 3474
Chapter 499 3481
Chapter 500 3488

Γήραος; οὐ θνατοῖς ζῆλος ἐλευθερίας.

ANTIPHILI. 2.

αPurpuream tibi hanc Leonida donauit lænam
Xerxes, obstupescens opera tuæ virtutis.
βNon accipio. Proditoribus hæc gratia. Clypeus habeme
Et mortuum. Opes verò non mea funeris vestis.
αAtqui mortuus es. Qui tantum vel inter mortuos hostilis es
Persis? β non moritur Zelus libertatis.

ABBIANOY.

Εἰ μὲν σὺ λιθοβόλησας μόνους κεκλεικὰς καπριάτην
Λούκιε βουλευτά, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
Εἰ δ' (ὅπερ οὐλογόν ἐστι) κατὰ στοιχεῖον ὀδεύεις,
Ἤδη σοὶ προλέγω, Ὠριγένης λέγομαι.

ABBIANI 3.

Siquidem illos, qui ab A incipiunt, iudicasti occidendos,
Luci, Senatores: Ergo & fratrem habes.
Si verò, quod verisimile est, per litteras Alphabeti transis,
Iam tibi prædico, Origenes appellor.

ΕΙΣ ΖΩΑ, καὶ λγ΄

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Δορκάδος ἀρτιτόκου μαζὸν πιοῦσα θηλυτέριον ὕδωρ
Ἔμπλεον εἰδοῦσα πικρὸς ἔτυφεν ἔχις.
Νεβρὸς δ' ἰομιγῆ φιλέων ἀπάτιν, καὶ ὃ δυσμενὴς
Τρώματος ἐξ ὁλοῆς πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
Ἀδμὼ δ' ἀλλάξασα, καὶ αὐτίκα πλείμοιρον
Ἤ ἔπορεν χαρτὴρ, μαστὸς ἄφελε χάος.

IN ANIMALIA, Cap. XXXIII.

POLYÆNI. I.

Capreæ, quæ nuper pepererat, nutritium vber
Cùm plenum videret, amara pupugit vipera.

Ferrocarril Central Peruano, 1
Ferrocarril de Huancayo á Huancavelica, 1
Ferrocarril de Lima á Chorrillos, 1
Ferrocarril de Lima á Ancon, 1
Ferrocarril de Lima á Callao, 1
Ferrocarril de Lima á Oroya, 1
Ferrocarril de Mollendo á Arequipa, 1
Ferrocarril de Pisco á Ica, 1
Ferrocarril de Salaverry á Trujillo, 1
Ferrocarril de Tacna á Arica, 1
Ferrocarril de Trujillo á Huanchaco, 1
Ferrocarril del Sur, 1
Ferrocarril Inglés, 1
Ferrocarril Nacional, 1
Ferrocarril Nacional de Arica á Tacna, 1
Ferrocarril Nacional de Arica á Tacna, 1
Ferrocarril Nacional de Arica á Tacna

Chapter 2 Introduction to Computer Networks and the Internet 1
2.1 What Is the Internet? 2
2.1.1 A Nuts-and-Bolts Description 2
2.1.2 A Service Description 5
2.1.3 What Is a Protocol? 7
2.2 The Network Edge 9
2.2.1 Access Networks 11
2.2.2 Physical Media 15
2.3 The Network Core 18
2.3.1 Packet Switching 20
2.3.2 Circuit Switching 24
2.3.3 A Network of Networks 28
2.4 Delay, Loss, and Throughput in Packet-Switched Networks 31
2.4.1 Overview of Delay in Packet-Switched Networks 32
2.4.2 Queuing Delay and Packet Loss 36
2.4.3 End-to-End Delay 38
2.4.4 Throughput in Computer Networks 40
2.5 Protocol Layers and Their Service Models 44
2.5.1 Layered Architecture 44
2.5.2 Encapsulation 49
2.6 Networks Under Attack 51
2.7 History of Computer Networking and the Internet 55
2.7.1 The Development of Packet-Switching: 1961–1972 55
2.7.2 Proprietary Networks and Internetworking: 1972–1980 56
2.7.3 A Proliferation of Networks: 1980–1990 57
2.7.4 The Internet Explosion: The 1990s 58
2.7.5 The New Millennium 59
2.8 Summary 60
Homework Problems and Questions 61
Wireshark Labs 70
An Interview with Leonard Kleinrock 71

Ecclesiastes 1:1-11 1
Ecclesiastes 1:12-18 2
Ecclesiastes 2:1-11 3
Ecclesiastes 2:12-17 4
Ecclesiastes 2:18-26 5
Ecclesiastes 3:1-15 6
Ecclesiastes 3:16-22 7
Ecclesiastes 4:1-12 8
Ecclesiastes 4:13-16 9
Ecclesiastes 5:1-7 10
Ecclesiastes 5:8-9 11
Ecclesiastes 5:10-20 12
Ecclesiastes 6:1-6 13
Ecclesiastes 6:7-12 14
Ecclesiastes 7:1-14 15
Ecclesiastes 7:15-22 16
Ecclesiastes 7:23-29 17
Ecclesiastes 8:1-9 18
Ecclesiastes 8:10-15 19
Ecclesiastes 8:16-17 20
Ecclesiastes 9:1-6 21
Ecclesiastes 9:7-10 22
Ecclesiastes 9:11-12 23
Ecclesiastes 9:13-18 24
Ecclesiastes 10:1-7 25
Ecclesiastes 10:8-11 26
Ecclesiastes 10:12-15 27
Ecclesiastes 10:16-20 28
Ecclesiastes 11:1-6 29
Ecclesiastes 11:7-10 30
Ecclesiastes 12:1-8 31
Ecclesiastes 12:9-14 32

Ch. 1 Introduction to Computer Networks and the Internet
Ch. 2 Application Layer
Ch. 3 Transport Layer
Ch. 4 The Network Layer: Data Plane
Ch. 5 The Network Layer: Control Plane
Ch. 6 The Link Layer and LANs
Ch. 7 Wireless and Mobile Networks
Ch. 8 Security in Computer Networks
Ch. 9 Multimedia Networking
Ch. 10 Network Management and Programmable Networks

- Introduction to Cloud Computing
- Cloud Computing Architecture
- Cloud Computing Software Security Fundamentals
- Cloud Computing Risk Issues
- Cloud Computing Security Challenges
- Cloud Computing Security Architecture
- Cloud Computing Life Cycle Issues
- Useful Next Steps on Your Cloud Journey

Chapter 1 Introduction to Computer Networks 1
1.1 Introduction 1
1.2 Network Topologies 3
1.3 Network Types 5
1.4 Network Hardware 7
1.5 Network Software 9
1.6 Reference Models 11
1.7 Example Networks 13
1.8 Summary 15

Chapter 2 The Physical Layer 17
2.1 Introduction 17
2.2 Guided Transmission Media 19
2.3 Wireless Transmission 21
2.4 Satellite Communication 23
2.5 Digital Modulation and Multiplexing 25
2.6 Public Switched Telephone Network 27
2.7 Summary 29

Chapter 3 The Data Link Layer 31
3.1 Introduction 31
3.2 Error Detection and Correction 33
3.3 Elementary Data Link Protocols 35
3.4 Sliding Window Protocols 37
3.5 Summary 39

Αλλά μιν ἀγχιβόσμῳ δι' ὕδατος ἔβρυχε δι' ἄλλος
Αλλον ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος.
Μακρὰ γὰρ ὑρώθη ὑ λύκοις βυθὸς· ἔφθανε δ' ἀὴρ
Νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος Αρης.

BIANORIS. 20.

In profundum desiliit Nilum è colle acer viator
Cùm voracium vidit luporum gregem.
Sed ipsum venabantur per aquas. Fremebat verò alius
Alium caudato morsu retinens.
Longè a. velut ponte sternebatur lupis fluuius. Præuenit a. viro
Natantium ferarum per se edoctus Mars.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Τίπτε τὸν ὀγκηρὸν βραδύποδα μύλιον ἵππους
Γυρὸν ἀμφιταλαῖς ἄξελάσαντι δρόμον;
Οὐχ ἅλις ὅττι μύλαιο τροχίδρομον ἄχθος ἀνάγκης
Σπειρηδὸν σκοτίῃς κυκλοδίνητος ἔχω,
Αλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐίζομαι; ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν
Ην μοι τλῆ σκολιὴν ἀρόσαι γαῖαν ἀρούρης;

SECVNDI. 21.

Cur rudentem tardum asinum simul cum equabus
In rotundum in areis triturantibus agitatis cursum?
Nonne satis est quod molæ circularium onus necessitatis
Conuolutim oculis clausis in gyrum actus, habeo?
Quin adhuc cum equis cursu contendamus? An adhuc
Opus obliquam dorso terram arem?

Αδηλον.

Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀναιδὲς ποιμένες ἄγρῃ
Τέτμιγα δροσερῶν ἔλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
Τῶν νυμφῶν πρόδοτην ἀνδάνει; καύματι μάστῳ
Οὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξυθὰ λελιθωμένα πάγαις;
Ἠὲ δὲ καὶ κίχλῃσι καὶ ἰάστυφον, ἠὲ δὲ πᾶσιν
Ψῆρας ὀρεσσιβίους ἄρπαγας ὀπτοείης.

Καρπῶι δηλητῆρας ἐλαφρίζοντα θαμίζω
Φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρυός;

Incerti. 22.

Quid me solitudine lætam impudenti pastoris venatione
Cicadam roridis abstrahitis à ramis?
Nympharum iuxta viam cantatricem, calore medio,
In montibus, & vmbrosis argutè canentem saltibus?
En ecce & turdum, & merulam. Ecce autem tot
Sturnos agrestium raptores fructuum.
Fructuum vastatores capere oportet. Perdite illos.
Foliorum autem & viridis quænam est inuidia roris?

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατὸς, ἡνίκ' ἐσύλων
Γεωμόρου μελιχρὸν Σμινοδόκου χάριτα,
Μισῶν ὁ πρέσβυς, εἰς ὕδατα χρυσὸν ἔβαψεν,
Εἰ θαδὲ τοὺς ἀπὸ γῆς ὑ δοκέων πελάσειν.
Οἱ δὲ, νέας κούφας ἀχυρτίδας αὖτ' φέροντες,
Αὐτοκυβερνήτοις ποσὶ πάχος ἐδέχοντο.
Ἦ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοπάτους ἀνέπεισεν
Ἐκ χθονὸς εἰς νύμφας καινοπάτους ἑρέτας.

PHILIPPI. 23.

Glebas excauantes formicæ, terræ exercitus cũ prædatus esset
Agricola nectaream Smenodoci gratiam,
Iratus senex in aquam vrceum *melle plenum* immersit.
Huc è terrâ formicas non ratus accessuras.
Hæ autem recentes leues paleolas referentes,
Suo ipsarum remigio celeriter accurrebant.
Nimirum amicus venter etiam minutissimis persuasit
E terrâ ad aquas recentissimis remigibus.

Ἄδηλον.

Λεπτὸν ὑφηνάμην ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνη,
Τέτμεν ὀκλαίης ἔνδον ἔχουσα πάγας.
Ἀλλ' οἱ μὲν λεπταῖσιν ὑπαιάζουσα πεδίλοις,

Τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα πτερύξασα.
Λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπενέφισα, καὶ πόδ' ἔλεξα,
Σώζε μουσίῳ φθεγξόμενος κελάδῳ.

Incerti. 24.

Subtile contexens tenuibus sub pedibus aranea
Cicadam torruosis intus habebat retibus.
Verùm non ipsam tenuibus sublamentantem pedicis,
Canorum videns puerum prætercurri.
Soluens verò è laqueis liberaui,& hoc dixi:
Seruare,Musico qui resonas strepitu.

ΛΕΟΝΤΕΩΣ.

Ὁ πρὶν ἐπ' Ἀλφεῷ στεφανηφόρος, ὦ πέρ, ὁ δισσὸν
Διοπάκι κηρυχθεὶς Κασταλίης πρὸ ὕδωρ,
Ὁ πρὶν ἐγὼ Νεμέῃ βεβοημιδρόος, ὁ πρὶν ἐν' Ἰσθμῷ
Γῶλος, ὁ πρὶν πλωοῖς ἴσα δραμὼν ἀνέμοις·
Νῦν ὅπ γηραιός, γυροδρόμον (ἰδὲ) πέδον
Δινεύω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Leontei. 25.

Qui prius apud Alpheum coronatus sum,ô vir,qui prius
Bis proclamatus Castaliæ prope aquas,
Qui prius ego in Nemeis laudatus,qui prius in Isthmo
Equus,qui prius velocibus par cucurri ventis:
Nunc quando senex,in orbem ductum,en ecce,saxum
Conuerto,coronarum iniuriam agitans.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκώπτοι μύες· ὅτι ποιήσῃ
Μὴς σιπύῃ βόσκειν οἷδε Λεωνίδεω.
Αὐτάρκης ὁ τρέφων ἔχει δίκα καὶ δύο χρῖμνα·
Ἐκ πατέρων τοιοῦτον ἠνέσαμεν βιοτεύειν.
Τῷ, τί μεταλλᾷς τοῦπον μυχὸν ὦ φιλέλιχτε,
Οὐδ' ἐπιθαπτίδιον γαστέρα σιτοδίην;
Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι· πάμπαν ἔγ', λιτὰ,

Ὡ ἀπο πλουτίρλω οἴστε ἀρμα λιλώ.

LEONIDÆ. 26.

Fugite è tugurio tenebriones mures. Non pauperculæ
Mures capsa nutrire nouit Leonidæ.
Sibi sufficit senior, si habeat salem, & duos panes hordei,
E maioribus hunc laudamus victum.
Huic, quid perforas hoc conclaue, ô lignorum amator,
Ne quidem, quæ è cænâ supersunt quisquilias gustaturus.
Festinans alias domus ingredere, (mea enim tenuia)
E quibus copiosiorem referes cibum.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Ω μυες, εἰ μὴ ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
Στείχετ', (ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην)
Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψασθε, καὶ αὖλιν
Ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
Εἰ δ' ὀδοὺς ἐμοῖς βίβλοισι πάλιν καθίξετ' ὀδόντα,
Κλαύσεσθε, σὺν ἀγαθὸν κῶμον ἐφερχόμενοι.

ARISTONIS. 27.

O mures, si ob panem veniſtis, in alienam domum
Pergite, cùm tenuè inhabitemus tugurium.
Vbi & pinguem caseum decerpetis, & aridam
Ficum, & cænam densam è reliquiis.
Quòd si in meos libros rursus posueritis dentes,
Flebitis, ad non bonum conuiuium progressi.

ΑΝΥΤΗΣ.

Ἡνία δή τοι παῖδες ἐπὶ πρώτῳ φοινίσσοντε
Θέντες, καὶ λασίῳ φίμα τὼ κόμαιν,
Ἱππια παιδεύουσι θεοῦ τὼ ναὸν ἀέθλα,
Ὄφρ' αὐτοὶ φορέῃς ἵππια τερπομένους.

ANYTES. 28.

Habenas tibi pueri, hircè, purpureas
Imponentes, & hirsutum capistrum in os,
Equestria ludunt dei apud templum certamina,
Vt ipsos portes blandè exhilaratos.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Κφερίμως γονίμων τις ἀπὸ φλέβα μηδὲς ἀγμὸς,
Βλαστήνεσα αἰὰ πεδῶνας ἐδονοβάτει·
Τᾷ δὲ λέων ἰὼν ἔπεσε πελώριος, ὡς ὅτι θοίνας
Χάσμα φέρων χαλεπὸν πεινάλεον φάρυγος.
Δείσας δ' ὠμηστὰν θηρὸς μόρον, ὡς ἀΰσαξε,
Τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἔπλαπάγησε νάπης.
Χὠ μὲν ἀπέκλεισεν φοινίαν ῥῖνα, σὺν ἃ πενόντων
Εἰθὺς ῥομβωτὸν ἐτροφάλιξε φόβον.
Κῆνος δ' ἀπφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἴσατο ῥείᾳ
Θῆρα θεᾶς ὀρχηθμὸν ἄθυμα Κυβέλης.

ALCÆI. 29.

Qui præsecuit seminalem venam Deum matris præstigiator
Flexuosos per colles proficiscebatur:
Huic autem leo obuiam factus immensus, tanquá ad cõuiuium
Rictum ferens grauem esurientis gutturis.
Reformidans autem crudelis feræ mortem, cùm clamasset,
Tympanum è sacro increpuit saltu.
Et hic quidem occlusit mortiferum rictum è ceruice autem
Vt numine afflatus in rhombi modum voluit iubam.
Ille verò cùm effugisset exitialem mortem, simulacrum posuit
Statuam feræ, quæ saltationes per se didicisset Cybeles.

Αδηλον.

Χθαμαιέλιξ δρᾶνόκπα, χαλαζήεντά τι συρμὸν,
Καὶ νιφετὸν φθύζων, καὶ χρυόεσσα πάγαν,
Μοιρολέων, καὶ δὴ κακαχωλίδος ἀθεμίγα γύᾳ,
Ηλθ' φιλοχρήμων αὖλιν ἐς αἰγινέων.
Οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμνημένοι, ἀλλὰ θεοῖ σφέων,
Εἴαν, σωτῆρα Ζῆν' ὀπιπεμπόμενοι.
Χθαμὰ δὲ δὴ μείνας θὴρ νήκλιος, ὅτέ πὲρ αἰδρῶν,
Οὔτι βοτῶν βλάψας, ὤχετ' ἀπαυλόσιμος.
Εὖ δὲ παθόντες, ἄχαλκον πόλ' ἀχραφὲς ἀχρολοφῖται

Ζαὶ, πῦρ' ὑφορέμῳ ταῦλ' αἰέλλοπα δρυΐ.

Incerti. 30.

Hyemalem per noctem,& grandinosum tractum
Et niualem fugiens,& frigidum collem
Solitarius leo,& defatigatus solidis suis membris
Venit amantium præcipitia,in stabulum capratiorum.
Hi verò non de captis sollicitised de se ipsis,
Sedebant,Seruatorem Iouem inuocantes.
Tempestatem a vt cessaret exspectans fera nocte, nullú virûm
Nec pecorum lædens,abiit nihil caulis nocens.
Pro beneficio a. simulacrum hoc elegans pastores in collibus
Ioui,prope ramosam hanc posuerunt quercum.

ΝΙΚΙΟΥ.

Αἰόλαν, ἡμεροφαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
Ξανθαῖὲφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαιομένα·
Χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον ποτᾶ μέλισσα, ἔργα τίθεσο,
Ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηρογαλὴς θάλαμος.

Nicæ. 31.

Vario & benignè florente vere apparens apis,
Flaua tempestiuos flores ardentiùs appetens:
In locum suauiter spirantem volans,opera pone,
Vt tuus impleatur è cerâ confectus thalamus.

Ἀδήλου.

Τραυλὰ μινυσμέλπω Πανδίονι κἀμμόρῳ φωνᾷ,
Τηρέος ἀθεμίτῳ ἀψαμένα λεχέων,
Τίπτε πολυμήκεος ἀέξῃ αἰὰ δῶμα χελιδών;
Πᾶσαν ἐπὶ σὲ μένει δάκρυα τὰ κατόπιν.

Incerti. 32.

Blæsè conquerens Pandionis infelix voce
Tereos incestos quæ tetigisti thalamos,
Quidnam totâ die gemis in domo hirundo?
Quiesce,cùm te exspectent lacrumæ in posterum.

ΑΔΑΙΟΥ.

Τῇ βαιῇ Κρανάῃ ὑπὸ σκυλάκων μογέουσι

Λητοὶς

Λυπεῖς κούφλῳ βοσκόμενον ἔπορεν·
Μουσάων ὅτι μοῦνος ἐπίκουρος, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
Σωφρόνων, σώζει καὶ Ἄρτεμις οἷδε κύνας.

AD AEI. 33.

Paruæ in calatho geſtandæ caniculæ ob catulos laboranti
Latona facilem partum exhibuit:
Non ſolis mulieribus benigna: nam & ipſas
Vnà ſecum venantes ſeruare Diana nouit canes.

EIΣ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ἄδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

IN VITAM, Cap. XXXIIII.

Incerti. 1.

Multa interſunt inter calicem, & labrum ſupremum.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή που θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπλωκότες,
Οἰωνοῦ εἰκάζοντες εἶναι βίον,
Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸν βίον τεθνηκότος.

PALLADÆ. 2.

Nondum mortui opinione viuimus tantùm,
Græci viri, calamitate oppreſſi,
Somnium aſſimulantes eſſe vitam,
Si viuimus nos modò vita cùm ſit mortua.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλοῦ.

Τοὺς δέκα με πνεύσῃ καὶ δὶς τρὶς μαίνεται ἄστρων
Φασὶν ἐμοὶ λῆξαι καὶ δεκὰς ἡ τετάρτη·
Τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. ἦ λῆξεν ἔτι πνοιὴ,
Νέσσει. καὶ Νέσσαρ λῆξεν εἰς Ἀΐδην.

ANTIPATRI THESSALI. 2.

Ter decem me victurum,& bis tres vates astrorum
Dicunt.Mihi verò sufficit etiam decas tertia.
Hic enim hominibus vitæ terminus,qui autem post hos,
Nestori.Sed tamen & Nestor venit in infernum.

Ἀδήλου.

Τρὶς ἐπέων δεκάδας, τετράδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
Ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
Ἀρχῶμαι πιθέσθαι. ὁ γὰρ χρόνος, αἶσα ἄριστον
Ἡλικίης. ἔθανεν καὶ τρὶς γέρων Πύλιος.

Incerti. 3.

Tres annorum decades,& triades duas terminum posuere
Nostræ vitæ vates ætherij.
Acquiesco hisce.Hoc enim tempus flos optimus est
Iuuentutis.Mortuus etiam est ter senex Pylius.

ΕΙΣ ΗΧΩ, κεζ' λεζ

ΑΡΧΙΟΥ.

Εὔφημος γλώσσῃ παραμείβεο τὴν λάλον ἠχώ,
Κὰ λάλον· ἐὰν δέ μ' ἐλίσσω, τότ' ἀπαμείβου ἐμεῦ.
Εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγῃς, τρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
Σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

IN ECHO, Cap. XXXV.

ARCHII. 1.

Sonora lingua præteri vocalem Echo,
Et non vocalem:si aliquid audiam hoc respondentem.
In te enim quem tu dixeris fermonẽ conuertam.Sin a. taceas.
Tacebo.Quænam me lingua sit iustior?

Ὁ μηδὲν εἰς ἓν τερπνὸν ἀκουόμενος ἠχώ.

Ὦ φίλοι ἥρωες, Δαναοὶ, θεοείκελοι Ἄρηες,

Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
Ἄγρῳ δ' ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ,
Ναίῃ εὐπλόκαμος δῖα θεός αὐδήεσσα,
Ἣ θεός, ἠὲ γυνή. τοὶ δὲ φθέγγονθ' καλέουσιν.
Εἰ δὲ φθεγξαμένῃ τε καὶ αὐδήσαντος ἀκούσοι,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύῃ.
Ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἔπεσσι;
Τιόσδ' ὅτ' ἀφῆσαν δυώδεκ' αἴτιον, ὅττε νεῆσαν.
Ὅππωσιν κεἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.

Homerici Centones in illum qui primus audiuit Echo. 2.

O amici heroes, Danai, famuli Martis
Mentiar an verum dico. Iubet verò me animus.
Agro in extremo vbi arbores proceræ proueniunt
Habitat pulcricoma grauis Dea loquens:
Siue Dea, siue mulier: qui loquuntur ipsam appellantes:
Si autem loquentem, & vocem edentem audiat,
Subitò validâ æmulatione quæ dicta sunt eloquitur.
Sed quorsum tibi hæc enarrare singula opus?
Quam neque intueri possum contra, neque scire.
Quale autem dixeris verbum, tale & audies.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, ϗϛ λϛ

ΧΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λῶπος ἀποκλύζουσα φυδὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
Χερνῆτις, διερὸν τυθὸν ὕδωρ τε πάγου,
Χέρσον ἐπικλαίουσα καὶ ἀστεμφέα κλύδωνι,
Δῄλαίη πικρὸν κῦμ' ἔπιεν θαλάσσης.
Πνεῦμα δ' ὁμοῦ πνοιῇ ἀπολύσατο πῆς τ' ἐλαίνῃ
Θαρσήσας πεζοῖς τλῶ ἀφύλακτον ἄλσος;

IN MARE, Cap. XXXVI.

CRINAGORI. 1.

Indumentum eluens in litore maris
Manuũ labore viuẽs mulierc̃ula, humido paululũ ſuper colle
A terram intrante abrepta fluctu,
Miſera grauis vndam bibit mortis.
Spiritus autem vnà cum paupertate abiit. Quis autem in naui
Confidat, quòd in terrâ conſtitutis euitari nequit mare?

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Εὐβοϊκὸς κόλπος παλιδίνητι θαλάσσα,
Πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν αὐτίπαλον,
Ἡελίῳ καὶ νυκτὶ τεταγμένον, εἰς τρὶς ἄπιστον
Ναυσὶν ὅσον πέμπτης χεῦμα διαιζόμενον,
Θαῦμα βίου, θαμβεῦσι· τὸ μυρίον, οὐδὲ μαθόντι
Σεῦ φαίην. ἀῤῥήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

ANTIPHILI Byzantij. 2.

Euboici ſinus reuolutum mare,
Errabunda aqua, propriis fluctibus contraria,
Sole atque nocte ordinata, ter incredibilem
Nauibus quantum mittis fluctum accumulatum,
Miraculum vitæ, cum ſtupore miror te millies, nec inquiro
Tuum ſtatum. Ineffabili hæc curæ ſunt naturæ.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΘΑΝΟΝΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβῇ σὺ, καὶ πόσε χάρις ἀμείψῃ;
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδυνάς;
Μοιρῶν ἄπαξ ἀπάντων ἁλίσκεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
Εἶδέν τις δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις

Ερχόμθα θνητῶ, καὶ μεταβλώμθα.

IN MORTEM ET IN MORTVOS.
Cap. XXXVII.

AGATHIÆ. 1.

Mortem quid formidatis tranquillitatis parentem,
Quæ ſedat morbos & paupertatis dolores?
Sola ſemel mortalibus contingit, nec vnquam ipſam
Vidit quis mortalium iterum venientem.
At verò morbi multi & varij, alias ſupèr alium
Venientes mortalium, & inter ſe mutati.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γαίτις πλθανάτω τηρόμεθα, καὶ τρεφόμεθα,
Ως ἀγλὴ χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

PALLADÆ. 2.

Omnes morti ſeruamur & nutrimur,
Quemadmodum grex porcorum mactatorum ſine ratione.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἄδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
Καὶ δῆμος κεφαλεὺς, καὶ χάλκεοι βαθμίδων.
Αλλ' ὅτθν ἐξέλθη τὸ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Eiuſdem. 3.

Corpus, affectio animæ, infernus, fatum, onus, neceſſitas,
Et populus validus, & pœna tormentorum.
Verùm vbi egreditur è corpore, tanquam è vinculis
Mortis, fugit ad Deum immortalem.

Ἄλλου.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπὶ θανόντι ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
Χαρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφείλομεθα.

Incerti. 4.

Gaudet aliquis ob Theodorum mortuum, alius ob ipſum
Gaudebit. Morti omnes debemur.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παρεπέμπετο· εἶτ' ἀμελοῦσιν
Ἡμῖν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος·
Καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, οἰκίους δὲ
Φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

ABBIANI. 5.

Aurora ex aurorâ transit. Deinde non curantibus
Nobis, è vestigio veniet mors.
Et hos quidem tabefaciens, illos verò coquens, quosdam verò
Inflans, deducet omnes in vnum Barathrum.

ΑΔΗΛΟΥ.

Γῆ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ' ἄστρα·
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθὼν· οἵδε Ζ', τῇδε πόλει.

Incerti. 6.

Terræ ver ornatus est multis arboribus, ætheri astra:
Græciæ verò hæc terra, hi verò huic ciuitati.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιοτῆς ὅρον· εἰσὶ καμοῦσιν
Ὡς ζωῆς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
Ἄφρει Νικίεω Κῴου μόρον· ἤδη ἔκειτο
Εἰν ἀΐδῃ, νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον.
Ἀστοὶ γὰρ τύμβοισι μεθορμήσαντες ὀχῆας
Εἵρυσθέν εἰς ποινὰς πλήμονα δισθανέα.

CRINAGORI. 7.

Ne dicas mortem vitæ terminum: sunt mortuis
Tanquam vitæ principia calamitatum aliarum.
Inspice Niciæ Coi mortem. Iam iacet
In inferno, mortuus verò venit in solem.
Ciues enim tumbæ aperientes feras
Traxerunt ad pœnas miserum bis mortuum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἡ πυελὶ πάντα τεκοῦσα Φιλαίνιον, ἢ βαρύπενθος
Μήτηρ, ἢ τέκνων πειρὸν ἰδοῦσα τάφον,

Ἀλλοτείαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἦ γὰρ ἐώλπειν
Πάντως μοι ζήσειν τὸν ὃν οὐκ ἔτικον.
Ἡ δ' ἄϋπαις, θεὸν υἱὸν αἰήγαγον. ἀλλά με δαίμων
Ἤθελε μηδ' ἄλλης μηδὸς ἔχειν χάριτα.
Κληθεὶς ἡμίτεως γὰρ ἀπίφθιτο. νῦν δὲ τικούσαις
Ἤδη καὶ λοιποῖς πένθος ἐγὼ γέγοια.

PHILIPPI. 8.

Quæ igni omnia peperit Philænium, luctuosa
Mater, quæ liberorum trium vidit sepulturam,
Alienis partus doloribus quæ ad portum appuli. Certò sperans
Omnino mihi victurum hunc, quem non peperi.
Hæc verò satis fœcunda adoptiuum filiũ adduxit. Sed me fatum
Voluit ne alterius quidem matris habere gratiam.
Cùm enim diceretur noster, periit. Iam verò parientibus
Nunc etiam aliis luctus ego facta sum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠείθμουν ποτὲ πολῖται Ἀριστοδίκην πολυπάιδα,
Ἑξάκις ὠδῖνων ἄχθος ἀποσσαμένην·
Ἦεσαν δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. πᾶς γὰρ ὄλοιτο
Νόσῳ, λειπόμενοι δ' ἤμυσαν εἰς πελάγη.
Αἰεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς ὀπὶ σφίλας ἐπὶ κῦμα,
Μεμφομένη δ' ὕδασιν, ἁλκυονὶς βλέπεται.

Eiusdem. 9.

Censebant quõdam omnes Aristodicen multâ prole nobilem
Sexies dolorum partus onus deponentem
Contendit verò in eius pernicie aqua cũ terrâ. Tres enim
Morbo, reliqui obierunt in pelago.
Semper autem hæc grauiter lacrumans. In cippis q. luscinia,
Conquerens verò in profunditatib. Halcyonis apparet.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Γ' αἰδὼν οἳ μὲν ἔχουσι Ἀρίστιον, οἳ δ' ἐσάκιδα
Ναυσιμέδοντος ἄνδρες ἔπεξε μίαν.
Αἰαῖ, αἰ, μητρὸς μοῖρα διείλετο, τὰν ἴσα τίκτω

Ch. 1 Introduction to Computer Networks
1.1 Uses of Computer Networks
1.1.1 Business Applications
1.1.2 Home Applications
1.1.3 Mobile Users
1.1.4 Social Issues
1.2 Network Hardware
1.2.1 Personal Area Networks
1.2.2 Local Area Networks
1.2.3 Metropolitan Area Networks
1.2.4 Wide Area Networks
1.2.5 Internetworks
1.3 Network Software
1.3.1 Protocol Hierarchies
1.3.2 Design Issues for the Layers
1.3.3 Connection-Oriented and Connectionless Services
1.3.4 Service Primitives
1.3.5 The Relationship of Services to Protocols
1.4 Reference Models
1.4.1 The OSI Reference Model
1.4.2 The TCP/IP Reference Model
1.4.3 A Comparison of the OSI and TCP/IP Reference Models
1.4.4 A Critique of the OSI Model and Protocols
1.4.5 A Critique of the TCP/IP Reference Model
1.5 Example Networks
1.5.1 The Internet
1.5.2 Gigabit Ethernet
1.5.3 Ethernet Switches
1.5.4 Virtual LANs
1.5.5 Wireless LANs: 802.11
1.5.6 RFID and Sensor Networks
1.6 Network Standardization
1.6.1 Who's Who in the Telecommunications World
1.6.2 Who's Who in the International Standards World
1.6.3 Who's Who in the Internet Standards World
1.7 Metric Units
1.8 Outline of the Rest of the Book
1.9 Summary

Ordinance No. 1 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 2 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 3 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 4 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 5 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No.

Chapter 1 Introduction 1
1.1 Motivation 1
1.2 Problem Statement 3
1.3 Contributions 4
1.4 Thesis Organization 5
Chapter 2 Related Work 7
2.1 Overview 7
2.2 Prior Approaches 9
2.3 Limitations 12
Chapter 3 Method 15
3.1 Architecture 15
3.2 Training 18
3.3 Implementation 21
Chapter 4 Experiments 25
4.1 Setup 25
4.2 Results 28
4.3 Ablations 31
Chapter 5 Conclusion 35
5.1 Summary 35
5.2 Future Work 36
References 39

Ordinance No. 1 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 2 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 3 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 4 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No. 5 of 1966 (Amendment) Ordinance, 1966

Ordinance No.

Ολυτα, εἴ τε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τῶ φύλακι;

ANTIPATRI. 3.

Non fastidiosus Mercurius, ô pastores, & lacte
Gaudens, & querno placatus melle.
Sed non Hercules, vnum veruecem aut pinguem ouem
Poscit, & omnino vnam victimam eligit.
Sed lupos arcet. Quid autem prodest, si quod seruatur
Perit, siue à lupis, siue à custode?

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ω τηνῦδε τείχοντες ἀπαρτίον, οἵ τε ποτ' ἀγρὼ
Δαμοῦχοι, οἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν ἵξετε ποτ' ἀκρόπολιν,
Ἀμμες ὅρων φύλακες, διαπρὸ θεοί, ὧν ὁ μὲν Ἑρμᾶς,
Οἷον ὁρῆς μ' ὁδῖτα· ὁ δ' ἄπερθε, Ἡρακλέης.
Ἀμφω μὲν θνατοῖς διάκοοι· ἀλλ' ἁ πρὸ αὐτοῦ,
Αὐταί μοι πολλὰς ἀγρὰ δας, εἴσκεκαφεν.
Ναὶ μὰν ὡσαύτως τοὶ βότρυας, οἵ τε πέλονται
Ὡραῖοι, οἵ τε χύδην ὄμφακες, διέπικεν.
Μισέω τηνῶ μοῖραν, ὃς οὐ κέδνοισι· ἀλλ' ὁ φέρων τί,
Ἀμφω μὴ κοινῇ τοῖς δυσὶ πρόσθετο,
Καὶ λεγέτω, τῆτ' Ἡρακλεες· ἄλλό τι τοῦτο,
Ἑρμᾶ· καὶ λύε τηνῶ ἔριν ἀμφοτέρων.

LEONIDAE. 4.

Qui hanc properatis viam, siue ad agros
E populo, siue ab agris tenditis ad arcem:
Nos terminorũ custodes duo Dij, quorũ hic quidé Merc[illegible]
Vt vides me, Hic autem alter Hercules.
Ambo quidem mortalibus salutares. Sed erga illos,
Nam mihi ipsi appositus pyra syluestria deuorauit:
Et profecto consimiliter vuas, quarum hæ sunt
Maturæ, aliæ copiosè immaturæ, instruxit.
Odi hanc *Herculis* societatem, nec lętor. Sed qui fert aliquid
Ambobus, non in commune duobus apponat,
Et dicat, Accipe hæc Hercules, & aliud hoc
Mercuri, & solue contentionem vtriusque.

Aut è Spartâ exi,hæc vrbs armorum ſtudio inſanit.
Hæc verò ſuauiter ridens:Et ſemper ero inermis,
Dixit,& inhabitabo Lacedæmonem.
Et Venus quidem inermis:impudentes verò,qui dicunt
Hiſtorici,quod apud nos etiam Venus Dea arma ferat.

NIKARXOY.

Παρθένε Τειτογένεια τί τλιὸ Κύπριν ἄζηλον ἐμὲ λυπεῖς;
Ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον ἔχεις παλάμῃ;
Μέμνασαι, πατέρειθεν ὑπ' Ἰδαίοις σκοπέλοισιν
Ὡς Πάρις οὔ σε καλῶ, ἀλλ' ἐμὲ κάδυμάτισε;
Σὸν, δόρυ καὶ σάκος ἐστὶν ἐμὸν δ' ὅδε μᾶλον· ἔτω δή.
Ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κῆρις ὁ πρὶν πόλεμος.

NICARCHI. 8.

Virgo Pallas,quid Venerem iam me dolore adficis.
Rapiens verò meum munus *pomum* tenes manu?
Memento quod antea Idæis in ſcopulis
Paris non te pulcram,ſed me iudicauit.
Tuum haſta & clypeus eſt,Meum verò hoc pomum eſt.
Sufficiat pomo illud priùs bellum.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἱὸν,
Τὸν πρὶν ἐν ἀγχιάλαις, νῦν δ' ἀπερειπόμενον·
Ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφην, ἀλεξίκακε τρισέλιξ,
Μηδέποτ' ἠπήτης, σήμερον ἐξεπάγης.
Νυκτὶ δ' ὑπὸ μειδιόων με θεὸς προσέφη τάδε μοι,
Καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

PALLADÆ. 9.

Iouis in triuiis demiratus ſum æneum filium
Cui prius ſupplicabant,iam verò abiectum.
Indignatus verò dixi,ô mali propulſator, tribus noctib. genite,
Nunquam ſuperate,hodie humi proſtratus es.
Nocte verò ridens me Deus compellauit aſtans,
Tempori inſeruire & Deus exiſtens didici.

Chapter 3 Data Structures 3-1
Introduction 3-1
Arrays 3-1
Array Declaration 3-1
Array Initialization 3-2
Array Access 3-2
Array Assignment 3-3
Array Operations 3-3
Array Example 3-4
Array Exercises 3-5
Records 3-6
Record Declaration 3-6
Record Initialization 3-7
Record Access 3-7
Record Assignment 3-8
Record Operations 3-8
Record Example 3-9
Record Exercises 3-10
Arrays of Records 3-11
Arrays of Records Declaration 3-11
Arrays of Records Initialization 3-12
Arrays of Records Access 3-12
Arrays of Records Assignment 3-13
Arrays of Records Operations 3-13
Arrays of Records Example 3-14
Arrays of Records Exercises 3-15
Chapter 4 Control Structures 4-1
Introduction 4-1
Sequence 4-1
Selection 4-2
If-Then 4-2
If-Then-Else 4-3
Case 4-4
Iteration 4-5
While 4-5
For 4-6
Repeat-Until 4-7
Exercises 4-8
Chapter 5 Procedures and Functions 5-1
Introduction 5-1
Procedures 5-1
Procedure Declaration 5-1
Procedure Call 5-2
Procedure Example 5-3
Procedure Exercises 5-4
Functions 5-5
Function Declaration 5-5
Function Call 5-6
Function Example 5-7
Function Exercises 5-8
Chapter 6 Input and Output 6-1
Introduction 6-1
Terminal I/O 6-1
Write 6-1
Read 6-2
Terminal I/O Example 6-3
Terminal I/O Exercises 6-4
File I/O 6-5
Open 6-5
Close 6-6
Read 6-7
Write 6-8
File I/O Example 6-9
File I/O Exercises 6-10
Chapter 7 Advanced Topics 7-1
Introduction 7-1
Recursion 7-1
Recursion Example 7-2
Recursion Exercises 7-3
Dynamic Memory 7-4
Pointers 7-4
Allocate 7-5
Free 7-6
Dynamic Memory Example 7-7
Dynamic Memory Exercises 7-8
Chapter 8 Conclusion 8-1
Introduction 8-1
Summary 8-1
Next Steps 8-2
Appendix A Solutions A-1
Chapter 3 Solutions A-1
Chapter 4 Solutions A-2
Chapter 5 Solutions A-3
Chapter 6 Solutions A-4
Chapter 7 Solutions A-5
Appendix B Glossary B-1
Appendix C Bibliography C-1

In Apollinem. 12.

Cano Pæana, magnum Deum Apollinem.
Diuinum, pulcrum, intonſum, mollem habentem cæſariem.
Prudentem, regem, telis gaudentem, vitam largientem,
Lætum, ridentem, gigantum interemptorem, dulcem animo,
Ioue natum, Iouis filium, Draconis occiſorẽ, lauru delectãtem.
Vera dicentem, latè potentem, procul iaculantẽ, ſpei datorem,
Gignentem ſanctum, Iouis mente præditum, vitæ datorem,
Clementem, fuauidicum, ſuauiter ſonãtem, manu benignum,
Ferarum occiſorem, florentem, animos oblectantem, verbis mulcentem
Sagittarium deſiderabilem, medicabilẽ galeatum,
Mundum ornantem, Clarium, animoſum, fructus producẽtem,
Latonâ genitum, iucundum, lyrâ gaudentem, lucentem,
Sacerdotem, vatem magnanimũ, innumeras habentẽ formas,
Hinnulis gaudentem, ſapientem, ſine triſtitia, ſobrium,
Communitate gaudentem, communem, concordem, communitatis datorem,
Beatum, beatos facientem, cœleſtem, in mentibus verſantem,
Placidum, omnia videntem, prorſus innoxium, diuitiarum datorem,
Labore liberantem roſeo colore, bellicoſum, viã perrũpentem,
Splendidum, ſapientem, iubaris patrem, ſeruatorem,
Choreis gaudentem, Titanem, initiatorem, precioſum,
Carmina dicentem, ſupremum, glorioſum, pluentem,
Phœbum, vaticinantem, corollis delectantem, hilarem,
Oracula dicentem, aureum, aureo colore & ſagittis,
Cantu gaudentem, cantorem, mendacij oſorem, vitę datorem,
Celerem, loquacem, celeriter videntem, temporum vices dantem.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, καὶ λθδ
ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, Φ δι, ΒΑΣΣΟΥ, Εἰς
Ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης Φαέος ἰὼ μεσόπαιν, καὶ σώτερ λαοῖς
Ἔθρεα, καὶ γενέων ἰὼ σανίδις εἰν αἰδόη.

IN MEDICOS, Cap. XXXIX.

NICOMEDIS, vt alij, BASSI, IN

Hippocratem. 1.

Lux erat Hippocrates hominum,& seruabat populorum
Cœtus,& mortuorum erat egestas in inferno.

Αὐτοῦ.

Εἰν ἀίδῃ σωτὴς ἐὼ νεκύων, καὶ ἔμπεα λαῶν
Σώιζε, καὶ μεσσηγὺ θεὸς Ἱπποκράτης.

Conuersum. 2.

In inferno egestas erat mortuorum,& cœtus populorum
Seruabat,& hominum erat lux Hippocrates.

Εἰς τὸν Ὀριβασίου βίβλον.

Δίον Ὀριβασίου, ⟨Ϟ⟩ ἀθανάτων δι' ὀϊζὺν
Πολλάκι δειμήνουσα, μίτους αἰεὶ ἔβαλλετο μοίρη.

In Oribasij librum. 3.

Diuini Oribasij,quem immortalem propter attem
Sæpius reformidans,stamina distulit fatum.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐὼν πολίεσσι τέτυκται,
Δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀρισταόους.
Πρωτότοκον μὲν Ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
Ἀμφοτέρους μούσαις οὐρανίῃσι φίλους.

In Nicandrum. 4.

Et Colophon clarissima inter vrbes existit,
Duos producens filios sapientes.
Priorem quidem Homerum,sed Nicandrum postea,
Ambos Musis cælestibus amicos.

Ἄδηλον.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἀγλαὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' ἀυγαὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ὀπιζόμενος πέρι πότνων
Δαιδαλέων. ἦ γὰρ Γαλήνου ὄγδοα γλυκίλλης.

Incerti. 5.

Pharmaca multa quidem bona commixta, multa verò mala,
Nicander dixit sapiens super omnes
Homines. Certè enim ex Pæonis est generatione.

Ἀδέσποτον.

Παιήων, Χείρων, Ἀσκληπιός, Ἱπποκράτης τε·
Τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος περιφερέστερον ἔλαχεν ὄλβος.

Incerti auctoris. 6.

Pæon, & Chiron, Aesclepius Hippocratésque:
Post hos Nicander clarissimam consecutus est laudem.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μάγνον, ὅτ' εἰς ἀΐδαν κατέβη, τρομέων Αἰδωνεύς
Εἶπεν, ἀναστήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.

LVCILLII. 7.

Magnon, cùm ad inferos descendit, trepidans Pluto,
Dixit: resuscitaturus venit etiam mortuos.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀεινοσούντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνῶ,
Τοὺς δ' ὀπὶ προσδοκίῃ ζωῆς ἀεὶ θανάτου.

Eiusdem in semper ægrotantes.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius lugeo,
Sed illos qui in exspectatione semper viuunt mortis

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀδόκως ἐν Δίζυθοις δυνάμιν τινὰ θείαν
Εἶναι ἔφην· χθὲς γοῦν Δίζυθον ἐν χρονίῃ
Πύρῃ καμόντι τεταρταίῃ ἐπέθηκα,
Καὶ τάχιστα ἐγένετο ἡ Κρότωνος ὑγιής.

PALLADÆ. 9.

Non absurdè in Dizythis potentiam quandam diuinam
Esse dixi. heri igitur Dizythum in diuturnâ
Febre laboranti quartanâ applicaui,
Et factus est celeriter vt Crotan sanus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ. Τὸ δὲ κονδίτον πόθεν ἔχῃς
Τοὔνομα; τῆς φωνῆς ὄφελ' ἁλιεύτερον
Τῆς τῶν Ἑλλήνων εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλῇ σοι,
Αὐτὸς αὖ εἰδείης, ῥωμαϊκώτατος ὤν.
Σκεύασον οὖν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
Τοῦ στομάχου, χρῄζειν τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

Eiuſdem. 10.

Condito mihi opus eſt. Sed conditum vnde habuit
Nomen? à voce enim alienum eſt
Græcorum. Si Latinè verò appellatur,
Ipſe tu ſcieris Latiniſſimus exiſtens.
Compone igitur mihi hoc. Qui enim cohibet me morbus
Stomachi, illum indigêre dicunt hâc potione.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, κεφ. μ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλοῦ.

Γάλυπος εἰνοσίῃ ποτ' ὑπὸ σκοπέλαπι τανυσθείς,
Ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
Οὔπω δ' ἰὼ πέτρῃ ἴκελος χρόα· πωὲκ καὶ μιν
Αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺ ἐμυδ ψεν ἰδών.
Πλοκμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πίσυι εἰς ἅλα δύσμορος. ἦρα
Ἀμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου.

IN PISCES, Cap. XL.

Antipatri Theſſali. 1.

Polypus marino aliquando ſub ſaxo extenſus
A ſole ſiccari multum permiſit pedem.
Nondum autem erat petræ ſimilis colore. Propterea & ipſum
Aquila è nubibus celer rapuit videns.
Cirris verò complicata incidit in mare infelix. Et certè
Vtrinque & venatione fruſtrata eſt, & vitâ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίυ.

Αἰγιαλοῦ τινάγματι κρύπτοντα λαθραίῃ
Εἰρεσίῃ Φαίδων εἶσιδε Πουλυπόδιον.
Μάρψας δ' ὀξὺς ἔειψεν ὅπῃ χθονὶ, πρὶν οἱ περὶ χεῖρας
Πλέξασθαι βραχίοσιν ὀκταπήχεις ἕλικας.
Διωκθεὶς δ' ὅτε θάμνον ἐς οἰκία δειλὸν λαγωοῦ,
Εἰλυδὸν ταχινοῦ πλωκὸς ἔδυσε πόδας.
Εἷλε δ' ἀλιευτὴν δ' ἄγριον ἔσχες χῆρας ἀμφοτέρωθεν,
Ἀγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

ANTIPHILI Byzantij. 2.

Litoris in limo natantem occultâ
Remigatione Phædon vidit Polypum.
Rapiens verò celeriter proiecit in terrá, antequá circa manus
Implicaret ſtrictim octonos crinium complexus.
Iactatus verò inſtar diſci in fruticem in timidam domũ leporis
Arctè celeris leporis complicauit pedes.
Cepit verò captus. Tu verò inſperatum habes munus vtrinque
Venationis terreſtris, ſenex, & marinæ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Μεμφομένη βορέῃ, ἐπιπωτώμενον ὕδασι δίμνας·
Πνεῖ γὰρ ἐμοὶ Θρήικης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος.
Ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα δέξατο νῶτοις
Δελφὶς, καὶ πλωτὴν πόντιος ἐκόμισεν.
Πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, καὶ ἄκωπον
Νηὸς τὴν σώμασι θέλγουσ' ἐμὸν κιθάρῃ.
Εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ μετόπισθεν ἄμιλλον
Ἡνυσαν· ἡ δ' ἁδεῖα μοῦσα Ἀρίονος.

PHILIPPI. 3.

Reprehendens Borean, volabam ſuper mare.
Spirat enim mihi Thraciæ ſecundus ne ventus quidem.
Sed me dulciſonam luſciniam excepit dorſo
Delphin, & volucrem marinus vexit.
Fideliſſimo autem remige traiecta, ſine remo

Nautam, oris demulcebam egò cithará.
Remigium Delphines ſemper Muſis gratis
Perfecerunt. Non mendax fabula Arionis.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ Αἰγιωδίπου.

Πώλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Γωνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς χθὼ
Ἐρρίψεν, δείσας θηρὸς ἰμαντοπέδιλα.
Ἀλλ' ὅδ' ἐφ' ἑρπετώοντα ποσὶν σπεύδοντα λαγωὸν,
Φεῦ, πάλαι θηρευτὰς ὄς τι φυγόντα κυνας.
Ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἅλα Γωνιχος ἰχθὺν
Ἧκε πάλιν ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

ISIDORI Ægeodoti. 4.

Polypum venatus aliquando Gynnichus, è mari in terram
Proiecit, reueritus feræ cirros perplexos.
Verùm hic in dormientem incidens implicauit leporem,
Vah, qui celeriter venaticos modò effugerat canes.
Captus verò cepit. In mare verò Gynnichus piſcem
Miſit rurſus, vitæ lytra leporem habens.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀνέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
Ἀερόπλωος λαφιῆς ὑ-χθόνιον ὀρθὸν νέκυν,
Ἐς ἅλα θοὰς ἐκόμισα· τὸ δ' ὑπὲρ πλέον, ὃξ ἁλὸς εἰς χθὼ
Νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θανάτου.
Δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν. ὑμὸν ὀχεῦντα
Χθὼν, ἐμὸν τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτεμε θυμὸν ὕδωρ.

ANTIPHILI 5.

Virum fera, terreſtrem marina, mortuum viua,
Ferens ceruicem humidum ſuper mortuum,
In aream transportaui. Et quod maius, è mari in terram
Natans tranſuectionis precium habeo mortem.
Fortunam verò inter nos permutauimus. Illius enim quidem
Terra, me illum verò è terrâ interemit mea aqua.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φῶρες, ὅτ' εἰνάλιοι τυροπόλους ἀμφὶ δίνας

Φορμικτὼ ἀκάτου ῥῖπται ἐπ' ἰχθυόεν,
Λύτικα μιν κιθάρη λιγυρὸν κλύσασα δέλφὶν
Σωθῆναι, ἐκ δὲ βυθοῦ νηχθὶ ἑλιασσόμενος,
Μέχρις ἐπ' Ἰσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
Ἰχθῦς αἰδεσθεῖσ' εἶχε δικαιοτέρους.

BIANORIS. 6.

Latrones cùm marini Tyrrhenum prope gurgitem
Citharœdum è naui proiecerunt in profundum,
Statim illum cum cithara suauiter resonante excepit Delphin
Confessorem, ex profundo verò nabat circumuolutus,
Donec ad Isthmum appelleret Corinthium. Sanè mare
Pisces hominibus habuit iustiores.

ΦΑΝΙΟΥ.

Ἀκτῖτα καλαμυτά, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πύτας,
Καί με λάβ' ὀρθαὶ πρωϊὶ ἐμπολέα·
Αἴ τι σύγ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτέ τιν' ἀγκὰς
Μορμύρους, ἢ χίχλαν, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα·
Αὐτόν τ' αὐγάσεις με οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
Τιμῶντα, ψαφαρᾶς κλάσματος εἰς ἀπάτην.
Ἐρεικίδας δὲ σὺ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἢ τιν' ἁλιστὰν,
Εὐάγρει· λιθίην γὰρ ἔχω φάρυγα.

PHANIÆ. 7.

Littoralis piscator, ad siccum veni à petrâ,
Et me accipe primum matutinum emptorem.
Siue tu in vase piscatorio Melanuros, siue aliquem venaris
Mormyrum, siue turdum, siue sparum, siue manam.
Ipsum aspicies me, qui non carnem, sed mare
Colo, tenuis fragmenti in deceptionem.
Ericas sin verò feras, amice, spinosas aut aliquam clupeam,
Vale, lapideum enim non habeo guttur.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ, κζ' μα'

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Βακχίλης ἔπλεο Φοίβε Ποσειδάωνι γαλήνην

Κύκνος, Ζεὺς Ἄμμων δ', ἀμφιβόητος ὄφις.
Χοί μὲν, ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ, παιδικός, ὄφρα λάθοιτε.
Ἐστὶ γὰρ οὐ πειθοῦς δύνεται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὢν καλός, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
Πάντα καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

IN PVLCHRITVDINEM Cap. XLI.

ANTIPATRI. I.

Paſtor fuiſti Phœbe: Neptunus verò caballus,
Cycnus Iupiter: Ammon verò nobilis ſerpens.
Et hi quidem ob mulieres, tu verò pueri amator, vt latereris,
Eſtis enim non perſuaſionis mariti, ſed violentiæ.
Euagoras verò pulcher exiſtens, ſine dolo ipſe capit
Cunctos & cunctas non tranſmutatus.

Εἰς Δίμορφον κολυμβῶντα ἐν τῷ Νείλῳ.

Ἁ Κύπρις τοφάν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν οὐρανίων
Ζηλώσας, ὠδῖνα θαλάσσιον. ὁ θράσυς ἄλλαν
Νᾶλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;

In pulchram natantem in Nilo. 2.

Venus nuper nudam te inclamauit videns:
Heu, heu, quomodo guttis abſque cæleſtibus
Æmulata es partum marinum. Audax aliam
Nilus è dulcibus Venerem emiſit aquis.

Τί αὐ εἶπον Εἰδοθέα ἰδοῦσα τὸν Ἐλένου
ἐν Φάρῳ.

Οἰκτίρω σέο κάλλος, ἐπεὶ Διὸς ἔσσι γαμέθλης.
Εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα δαΐφρονος. ἀτρεκέως γὰρ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτορος ἐτύχθη.
Ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο τοῦ γαμετῆος ἀρωγαί;
Ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα,
Εἰδοθέης ἰότητι, κακὴν ὅτι νῶτα θαλάσσης.

Quid dixerit Idothea videns Helenam in Pharo. 3.

Miseror tuam pulcritudinem, cùm Iouis sis generis.
Video enim ornamentum à Ioue nutritum. Certè enim
Troianis & Danais bellum decennale fuit.
Vbi Iouis capram in clypeo habentis tui patris auxilia?
Citò autem veni celeriter innoxium reditum capiens
Idotheæ consilio, mali in dorsa maris.

Ἀδηλον.

Αἱ χάειτες, πῶς εἰσὶ σὺ δὲ, μία τῆς τρεῖς τὺ πῶς
Γεννήθης, ἵν' ἔχω' αἱ χάειτες χάειτα.

Incerti. 4.

Charites tres sunt: tu verò vna ex tribus his
Nata es, vt habeant Charites charin.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ, κξ̄ς μβ̄ς

ΒΙΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἴτις ἀνὴρ ἄρχων θέλῃ κολάκων ἀνέχεσθαι,
Πολλοὺς ἐκδώσῃ τοῖς μιαροῖς στόμασιν.
Ὥστε χρὴ ὃν ἄριστοι ἀπεζητοῦντα δικαίως,
Ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

IN ADVLATORES, Cap. XLII.

BISANTINI. I.

Si quis vir imperans cupiat adulatores tolerare,
Multos tradet impuris oribus.
Vnde fas est illum, qui optimus, iratum iustè,
Tanquam adulatores odisse illos qui adulatores ferunt.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν σὲ αἰδεῖσθαι φύσις χρὴ ἐπαίτην ὄντα θύρῃσι
Ἀνδρὸς καθεζόμενον φιλίου.
Οὐχὶ ἵνα σὺ ἐχθρὸν περιφυλάττωμεν, ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, σὲ οὕτω πλείονα βλάπτομεν.

LVCIANI 2.

Nil homines inter natura moleſtius inuenit
Homine puram mentiente amicitiam.
Non enim adhuc hoſtem cauemus, ſed amantes
Vt amicum, in hoc ipſo grauiter lædimur.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ην ὁ φίλος πὶ λαίδη, δόμινε φράτηρ, αὐθὺς ἔγραψεν·
Ην δ' αὖ μήπι λαίδη, ὃ φράτηρ εἶπε μόνον.
Ωνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω δόμινε· οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

PALLADÆ. 3.

Si amicus quid accipiat, Domine frater, ſtatim ſcripſit:
Sin verò rurſus non accepit, frater dixit ſolùm.
Venalia enim & hæc verba. Verùm ego
Non volo domine: non enim habeo quod dem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ καὶ λάμβδα μόνοι κόραχας κόλακάς τε διΐσται·
Θύχῃσιν ταυτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ.
Τοιὼ ἑκάμοι βέλτιστε τόδε ζῶον πιφύλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζωὴν τῶν τοὺς κόλακας, κόραγας.

Eiuſdem. 4.

Rho & Lambda ſolum adulatores & coruos diſcernunt:
Ob id idem coruus & ſacrilegus adulator.
Ob id mihi optime hoc animal reformida,
Sciens etiam viuentium eſſe adulatores coruos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ ὅπω βλαπτὴς μισεῖν ὁ λέγων ἀλλὰ φιλοῦντ',
Ὡς σὺ ὁ τὼ καθαρὰν φιλοῦντα φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προφυλάττεσθαι·
Τὸν δ' ἐπαινοῦντα φίλον, οὐ προφυλαττόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ καινὸν κρίνω βαρὺν ὃς ποτε λήθῃ
Τὼ ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Eiuſdem. 5.

Non ita nocet, qui odiſſe ſe dicit manifeſtè,
Vt ille qui puram mentitur amicitiam.
Oſorem enim præſcientes euitamus,
Illum verò qui dicit ſe amare, non cauemus.
Hoſtem ego ipſum iudico grauem quicunque occultè
Ab amicitiâ fidem habens nocet.

Ἄδηλον.

Γλισχὸν ἔχεις Ἔρωτα· φίλῳ δὲ φιλεῖς τινὰ αἰδοῖ.
Τοὺς δὲ φιλεῖν ὅπως ἐστὶν ἀπιστότερον.

Incerti.

Fictum habes amorem, timore verò amas & neceſſitate.
At verò, quàm ſic amare, nihil eſt infidelius.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ, ΧΕΣ ΜΗΣ

Ἄδηλον.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥείνῳ
Τέκνα βαλαντιδύσι, καὶ ὑπ' ἀέρος εἰσὶ τοκῆες
Πεῖν παῖν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ.
Αἶψα γὰρ ἠίκα μηδὲς ὀλισθήσας ἀφ' ἁλὸς πὼν
Νηπίαχος, πρηῶν περιχεύεται δάκρυ, καὶ ὀδύρει,
Αὐτὸς ἐπ' ἀστοίδι ἧκα νέον παῖν, ὄφρ' ἀγελείῃ.
Οὔπω γὰρ ῥεῖα φέρῃ νοῦν, πεῖν γ' ἐσαθρήσῃ
Κερκιδόροι λαβέῃσιν ἐλεγχιγάμου ποταμοῖο.
Ἦλθ' μετ' Εἰλείθυιαν ἐπ' ἤθεσιν ἤθεα ἔχουσα
Μήτηρ, εἰ τοὺ παιδὸς ἐμὴν τόκια οἶδε τοκῆα,
Ἐκδέχεται βεμέουσα π' μήσεται ἄσατον ὕδωρ.

IN IVDICES Cap. XLIII.

Incerti. 1.

Animoſi Celtæ fluuio Zelum habente Rheno

Natos explorant,& non prius ſunt parentes,
Quàm viderint puerum ablutum flumine venerando.
Statim enim vbi matris lubricè excidens per ſinum
Infans,primùm quidem profundit lacrumas,illum attollens
Ipſe ſcuto impoſuit nouum puerum,neque curat.
Nondum enim genitoris fert animum,antequam intueatur
Iudicatum flumine lectum reprehendentis fluuij.
Hæc verò à partu poſt dolores habens
Mater,quamuis etiam pueri verum nouit patrem,
Excipit trepidans,quidnam machinetur inſtabilis vnda.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδεὶς κὰι καθαρὸς κὰι μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων.
Ἐν γὰρ ἑνὸς δοκέῃ δόγματος ἀντίπαλον·
Τὸ γλυκὺ, τὸν κλέπτοντος· ὑπόφθιμόν γ', ὃ ἁγνόν·
Ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δυ' ὄντι πάθη.

PALLADÆ. 2.

Nemo & purus & blandus venit princeps.
Vnum enim alterius videtur dogmatis aduerſarium.
Id quod dulce eſt ipſius fallentis auſteri verò id quod ſanctum.
Organa virtutis hi duo ſunt adfectus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μή ποτε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένοιτο,
Εἰ πρόμμαχόν· πῶς δ' ἔτι ὅμοιον ἐρῶ.
Μήτε δίκαιον δικάσῃεν ἀνὴρ γαργηττόθεν ἡνιοχεύτης,
Μηδ' εἰ Ἰσοκράτους ῥητορικώτερος ἦ.
Πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνῆν εἰθισμένος, οὐδὲ τὸν ἑταῖρον
Σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥητορικῶς δυνάμενος.

Eiuſdem. 3.

Ne aliquando quæ ſeruiit mulier domina fiat,
Vt eſt in Paræmia. Huic adhuc conſimile amo,
Neque iuſtum iudicet vir,qui factus eſt rabula;
Ne ſi vel Iſocrate eloquentior eſſet.
Omnis enim qui quæſtum facere conſueuit,nec amico quidem
Rectius iudicare non auarè poteſt.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ θεὸν,
Βλασφημίαις οὓς εὐθὺς οὐ θυμούμενον.
Χρόνῳ δ' ἐπαυξαίρουσι ταῖς ζημείαις
Τὰς τῶν πονηρῶν καὶ παλαιπώρων βροτῶν.

Eiusdem. 4.

Esse censeo Philosophúmque & Deum
Calumniis statim qui non irascatur:
Sed tempore adauget poenas
Malorum & miserorum hominum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγνὴν τιν' νίκην τις ἰδὼν διὰ τῆς πόλεως ἐλθὼν,
Εἶπε, θεὰ νίκη, τίπτε πέπονθας ἄεσα;
Ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
Οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
Ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἣν ὁ δικαστὴς
Πατρίκιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

Eiusdem. 5.

Tristem victoriam quis videns per ciuitatem heri,
Dixit, Dea victoria, quare passa es haec?
Haec verò lugens & reprehendens iudicium, dixit,
Non nouisti tu solus? Patricio data sum.
Erat sanè & victoria luctuosa quam praeter meritum
Patritius nauta rapuit vt ventum.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ, ΗΤΟΙ ἐποποιΐαν, ΚΑΙ ΜΗΔΑ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Φημὶ πολυστίχων διαγεγράφθαι καὶ μύθων
Εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν βραχεῖ δολιχόν.
Πολλὰ διακυκλεῖται δολιχοδρόμος· ἐν βραχεῖ δὲ

Οξυ'

Οξύ ἐλανίμβυος, πνθύματός ἐστι πόνος.

IN HISTORIÆ SCRIPTIONEM vel Heroicorum carminum, Cap. XLIV.

PARMENIONIS. I.

Dico versuum multitudinẽ, in Epigrammate nõ iuxta Musas
Esse: ne quærite in stadio dolichum.
Multum circumuoluitur dolichi cursus. In stadio verò
Acutè agitatus, spiritus est intentio.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Παῖκαλόν ἐς' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἢν δὲ πρὸς ἓξ
Τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, καὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

CYRILLI. 2.

Distichon omne bonum est Epigramma. Sin verò apposueris
Tres, loquaciter recitas, & non Epigramma dicis.

ΑΔΗΛΟΝ.

Οἴγνυμι ἐξ ἑτέρης πόμα πιδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
Ξεῖνον μυσοπόλον, γράμμα Λεωνίδεω.
Δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται· ἀλλά σὺ μῶμε
Ἔξιθι, καὶς ἑτέρους ὀξὺ ὀδόντα βάλε.

Incerti. 3.

Aperimus ex alio potum fonte vt hauriamus
Nouum poëtam, disticha Leonidæ.
Disticha enim suffragiis coæquantur: at verò tu Mome,
Exi, & in alios acutum dentem mitte.

Εἰς Φαίδωνα Ἀμφίλοχον Πλάτωνος, τοθυόμβυον ὑπὸ Παναιτίου.

Εἰ μὲ Πλάτων οὐ γράψε, δύο ἐγώοντο Πλάτωνε·
Σωκρατικὸν δ' ἄρων αἶψα πτύτα φέρω.
Ἀλλά τόδον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐπάλαισε

Καὶ ψυχλὲ θνητὲ καὶ μὴ νίφου πλέονος.

In Phædonem Dialogum Platonis corruptum à Panætio. 4.

Si me Plato non ſcripſit, duo fuerunt Platones,
Socraticorum colloquiorum flores omnes fero.
Sed corruptum me fecit Panætius. Qui ſanè auſus eſt
Et animam mortalem, & me notham facere.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Νικήτης ὀλίγως μὲν ὅτι πρῳτόνοισιν ἀήτης
Οἷά τε πνοιείης ἄρχεται ἐκ μυχίτης.
Αλλ' ὅτε μὴ ἐμπλήσῃ τε καὶ ἱστία πάντα φέρηται,
Λαίφεα πακτώσας, μέσσα δὲ πλάγη,
Ναῦς ἄπλητος μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ πέρματα μύθων
Ελθῃ, ἀκυμάντοις ἔμπορος εἰς λιμένας.

AVTOMEDONTIS. 5.

Nicetæ ſedatus quidem eſt in primâ nauis parte ventus
Et veluti ſedatâ incipit ex curâ.
Verùm vbi inſpirauerit, & iuxta vela omnia latus fuerit
Vela expandens, medium currit in pelagus,
Nauis velut infinita vehés onera, donec ad metam ſermonum
Venerit, ſedata vectrix ad litora.

Ἄδηλον Εἰς Θουκυδίδην.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πόμπου
Νῆις ἔφυς μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέῃς.
Εἰμὶ δέ γ' οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Incerti in Thucydidem. 6.

O amice, ſi ſapiens es, ſume me in manus. Si verò omnino
Inſciens es Muſarum, abiice quæ non noſcis.
Sum enim non omnibus peruius. Pauci verò venerati ſunt
Thucydidem Olori filium, Cecropem genere.

Ἄδηλον.

Παῖς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ πτιλοφυὲς ἔργον·

Καὶ πᾶσα σοφίξις ⊛ λόγου ἔργου ἔχει.

Incerti. 7.

Omnis sermo vanus est, qui non perfectus est opere.
Et omnis actio sermonem opus habet.

EIΣ MAINOMENOYΣ, κεφ. μεζ.

Κοινῇ πρὸ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
Κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
Ἐξέθορε κλίσης γὰρ ὁ τολμήεις ἕνεκα λύσσης,
Καὶ ⊛ αἰσθήτην πᾶσιν ἔτυπτε μέλεσι.
Πληγαὶ δ' ἀμφοτέρεσιν ἐγένοντ' ἄκος· αἷς ὁ μὲν αὖτις
Ἐγρετο, ⊛ δ' ἔπεσε πολλὴ ἔρεψε κόπος.

IN FVRIOSOS, Cap. XLV.

Communi in lecto Lethargicus & Phreneticus
Iacentes, ab inuicem morbum profligarunt.
Exsiliit enim è lecto ille qui audax erat ob furorem,
Et insensatum Lethargicum toto verberabat corpore.
Plagæ verò vtrisque factæ sunt remedium. Quibus hic quidem
Euigilauit: illum verò in somnum coniecit multus labor.

EIΣ MAΘHMATA, κεφ. μς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Ἄρατον.

Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
Φοίνικι δίνωσιν ἀστέρας ἐφράσατο,
Ἀπλανέας τ' ἄμφω καὶ δηρίμους, οἵσιν ὁ ἀργὴς
Ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
Αἰνέσω δὲ καμὼν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶδως
Δεύτερος, ὅστις ἔβην ἄστρα φαεσίπορα.

IN MATHEMATA, Cap. XLVI.

ANTIPATRI in Aratum. 1.

Scriptum hoc Arati Prudentis, qui olim ſubtili
Obſeruatione longæuas ſtellas enarrauit,
Inerrantes pariter & errantes, quibus ſplendens
Semper fluens circulis cœlum illigatur.
Laudetur verò cũ elaborarit opus magnũ, quod vel Iupiter ſit
Secundus, quicunque poſuit aſtra lucidiora.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μαίπες ἀστεροέσσας ὅσσοι ζητεῖτε κέλευθον,
Ἔρροιτ', εἰκαίης ψευδολέσχοι σοφίης.
Ὑμέας ἀφροσύνη μεγάσατο, τόλμα δ' ἔπηξε
Τλήμονας, ἀλλ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

LEONIDÆ. 2.

Vates ſtellaram quotquot inquiritis ſemitam,
Perite, variæ mendaces ſapientiæ.
Vos ſtultitia obſtetrix curauit, & audacia peperit
Infelices, neque propriam ſcientes infamiam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θεογένης Πείσωνι τὰ τιχνήεντα κύπελλα
Πέμπει· χωρεῖμὲν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
Δοιαὶ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα· τοὶ μὲν ἡμῖν,
Τοῖσιν ὅτοις, ὅ δ' ἔχει πείρατα τὰν βορέαν.
Ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἄρκτον ἐπίβλεπε· δισσὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
Μέτρα πιὼν, ἄφαρ πάντα τὰ φαινόμενα.

ANTIPATRI. 3.

Theogenes Peiſoni artificioſa hæc pocula
Mittit. Capimus verò cælum vtraque.
In duas partes n. ex ſphærâ diuiſa ſumus. Et hoc quidem è nobis
Auſtrales, hoc verò habet animalia in Boreâ.
Verùm tu non amplius Arctum introſpice. Duas v. in vtriſque
Menſuras bibens, intuêre omnia apparentia.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρων

Μας βίω πυκιναὶς ἀμφιδρόμοις ἕλιξας,
Οὐκ ἔτ' ὀπιπαύω ποσὶ χαίνης, ἀλλὰ πρὸ αὐτῷ
Ζηνὶ δροτροφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

PTOLEMÆI. 4.

Scio quòd mortalis ego,& breuis vitæ:sed vbi astrorum
Indago densos conuertibiles gyros,
Non amplius attingo pedibus terram,sed apud ipsum
Iouem Deos nutriente impleor ambrosiâ.

Γρῖφλημα.

Παλλὰς ἐγὼ πλέθω σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
Αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
Ἡμισυ μὲν χρυσοῦ, Χαρίσιος· ὀγδοάτην δὲ
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
Αὐτὰρ εἰκοστὴν, Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
Ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον Ἀριστοδίκου.

Problema. 5.

Pallas ego sum fabricata:sed aurum
Iuuenum est munus Poëtarum.
Dimidium quidem auri Charisius: octauam verò
Thespis,& decimam partem posuit Solon.
Sed vigesimam Themison. Reliqua verò talenta
Nouem,& artificium munus est Aristodici.

Ἄλλο τοιοῦτον.

Αὐγείλῳ ἐρέφθη μία σθένος Ἀλκείδαο,
Πληθὺν βυκολίων δεξήμενος· ὃς δ' ἀπάμειπτο,
Ἀμφὶ μὲν Ἀλφειοῦ ῥοαὶς, φίλος, ἤμισυ τῶνδε·
Μοίρην δ' ὀγδοάτην ἔχθοι Κρήτη ἀμφινέμονται·
Δωδεκάτην δ' ἀπαίνυτο Καρξίππιος παρ' ἕδρῃ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἠλίδα δίαν εἰκοστὴν νεμέθονται·
Αὐτὰρ ὁ Ἀρκαδίη τεινυσήνωρ τὰ λέλοιπα·
Λοιπὰς δ' αὖ λαοῖσιν ἀγήρας τόδε πεντήκοντα.

Aliud Problema. 6.

Augeam interrogauit magnum robur Alcidæ
Multitudinem boum inquirens. Qui respondit:
Circa quidem Alphei flumen, amice, dimidium horum:
Pars verò octaua collem Cronium circumpascitur:
Duodecima verò extra Taraxippi terminos:
Circa vetò Elidem diuinam vigesima pascitur:
Sed in Arcadiâ tricesimam reliqui.
Reliqua verò rursus videbis armenta hîc quinquaginta.

Σχόλια εἰς τὸ τοῦ Ἄλλημα, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ζήτει
ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίου.

Ἄλλο τοῦ Ἄλλημα.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιά,
Καὶ στόμα. σοὶ δὲ θέαρ δεξιτεροῦ ποδός.
Γλίσχῃ γ' ἑκατέρῃ δυ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
Καὶ λαὸν πεδίοις, καὶ πεδίρεσι θῆρας.
Ἀρχὸν ἓξ ὥρῃς πλῆσαι στόμα. σὺ δ' ἅμα πάντα,
Καὶ στόμα, καὶ γλαῦκας, καὶ θέαρ, εἰπὲ πόσον.

Aliud Problema. 7.

Ex ære sum leo: fontes verò mihi oculi duo,
Et os. Simul verò vola dexteri pedis.
Implet verò craterem duobus diebus dexter oculus,
Et sinister tribus, & quatuor vola.
Sufficit sex horis vt impleat os. Si verò simul omnia
Et os, & oculi, & vola, Dic quanto tempore.

Ἄλλο τοῦ Ἄλλημα.

Ἀμφω νῶϊ ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
Ζῆθός τε, κἀγὼ ξυνάορος· εἰ δ' ἐμοῦ λάβῃς
Τρίτον, ὃ τέτρατον τε τοῦδ' Ἀμφίονος·
Ἑξ πάντ' ἀείρων, μηδὲ δι' ἡμισυ σταθμόν.

Aliud Problema. 8.

Ambo quidem nos viginti minas pendemus,
Zethusque & frater. Sin autem mei capias
Tertium, & quartum huius Amphionis,

Sex omnia vbi inueneris, matris inuenies ſtateram.

Α διάστον.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρᾳ, ⁊ μουσικὸν Ανδροτίωνα
Ηρετό τις εἴλων χρυσαλικὶ σοφίων,
Δεξιτερὴν ὑπάτην πότε πλήκτροισι δονήσω,
Η λαιὴ νήτη πάλλεται αὐδήματος,
Λεπτὸν ὑποτείνουσα. καὶ αἰπὺ τύπου περάτισμα
Γάρχα, τῆς ἰδίης πλησιομβρίης ὑπάτας.
Ως τὸ με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νῶτα θαλάττης
Η φύσις ἀλλήλοις ἔπνευσε συμπαθέα.
Ος δὲ, ⁊ ὁ πλήκτροισιν Αριστόξενον ἀγητὸν
Ωμοσε μὴ γνῶναι τὸν δὲ θεσμοσυνῶν.
Εστι δ', ἔφη, λύσις ἥδε· τὰ νευρία πάντα τίτυκται
Εξ ἴσιος χολάδων ἄμμιγα τριπλόων·
Τοιὼ ἔχει εἰσὶν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλα σεμνοῖ,
Συζυγίης ἀλλήλων φθέγμα μειξόμενα.
Γνήσια δὲ τάδε πάντα, μιῆς ἄπο γαστρὸς ἐόντα,
Καὶ τῷ αἰπὺ τύπωι κληρονομεῖ πατέων.
Καὶ δὲ δεξιὸν ἔμμα καὶ οὐμβυον ὄμμα πλαιῷ,
Πολλάκι τὸν ἰδίοις αὐτὸν δίδωσι τόκοις.

Incertum cuius. 9.

Sapientem in citharâ Muſicum Androtionem
Interrogaunt quis talem Muſicæ ſcientiæ quæſtionem:
Dexteram Hypatem quando plectris mouebo
Siniſtra nete vibratur ſuâ ſponte.
Leuiter ſtridens, & repercutientem ſtridorem
Patitur, propriâ percuſſâ hepate.
Vnde demiratus ſum, cur inanimos neruos intenſos
Natura inuicem fecerit conſenſu adfectos.
Hic verò per, qui in plectris, Ariſtoxenum, clarus fuit.
Iurauit neſcire ſe hanc diuinitatem.
Eſt autem, dixit, ſolutio hæc. Nerui omnes exiſtunt
Ex ouis inteſtinis impermixtim ſiccatis.

Ob id sunt fraterni,& tanquam cognati consonant,
Ingenitum inuicem sonitum distribuentes.
Genuini enim hi omnes,vnius quicunque ventris sunt,
Et repercutientem sortiuntur strepitum.
Nam & dexter oculus malè adfectus oculo siniſtro,
Sæpe proprios retribuit morbos.

EIΣ ΜΕΘΗΝ, κζ μζ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ ὁλῃ πίσευε θαλάσσῃ
Ναυβίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχῃ.
Καὶ γὰρ Ἰων ὅρμῳ ἔνι κάπεσεν· ἐς δὲ κολυμβον
Ναύτας ταὶ ταχιαὶ οἶνος ἔδησε χέρας.
Φεῦγε χοὸν τυπίλω ὄπιν ἰον. ἐχθρὸς ἰάχχῳ
Πόντος· τυρσηνοὶ τῦτον ἔθεντο νόμον.

IN EBRIETATEM, Cap. XLVI.

ANTIPATRI. I.

Neque cùm in anchorâ est nauis,exitiali crede mari,
Nauta,neque licet funes nauticos continens habeat.
Etenim Ionin portu cecidit. In natando verò
Nautæ celeres vinum alligâret manus.
Euita tripudium nauale.Hostis Baccho
Pontus:Tyrhreni hanc posuere legem.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Κωμάζω, χρύσφοι ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
Λιβύστων, δόλ' ἄλλων λοξὸν ἐδαίρωα χορόν.
Στέψας δ' αἰθυβόλον χρατὸς τείχα, τὸν κελαδεῖ μὸ
Πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
Καὶ τάδε δρῶν, δύκοσμον ἔχω βίον. ὧδε γὰρ αὐτὸς
Κόσμος ἀϊεύδε λύρης ἔπλετο καὶ στεφάνυ.

ARGEN-

ARGENTARII. 2.

Saltans, eo aureum ad occidentalium chorum astrorum
Videns, neque aliorum vnquam pede pulsaui choros.
Coronatus a flores emittentes capitis capillos, obstreperam
Megadin Musicis digitis pulsaui.
Et hæc faciens formosam habeo vitam. Neque enim ipse
Mundus sine lyra est, & coronâ.

Ἀδήλου.

Ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίῳ μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
Σατύροφος θιάσοις, αἰγοπόδης σάτυρος,
Δισσαῖσιν κνήμῃσιν ὑπὸ χαλκοπέδῃσι λυγωθείς,
Ἕντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτύπου Θέτιδος·
Οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὸν
Ἐργάτιν ἐκ μόχθων βιοτὴν ὑμνίλυος βιοτᾷ.

Incerti. 3.

Qui prius semper Bacchi inebriatus fuit vinoso fonte,
Nutritus cum iis qui Bacchi festa celebrát, caprinis pedibus (Satyrus,
Vtroque pede compedibus ligatus
Arma filio Deæ ærea facit Thetidos:
Non eximium ex arte laborem, sed miseram
Laboriosam ex laboribus consolans vitam.

Ἀδήλου.

Ποῦ σοι κεῖνα κώπελλα λαφύσσε, ποῦ καὶ λαὶ θύρσων
Πήγματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
Τίς σε, φίλ' ὁμίλοισι ποδίκροτον ἄμμα καθάψας
Θήκατο, καὶ βρομίῳ παίγνιον ἐξέμεναι;
Αἰχμήεσσ' ἔιδεα, καὶ ἀ παντόλμος ἀνάγκα,
Ἅμμε πρὸς Ἡφαίστου δῶκε μυριλοπότου.

Incerti. 4.

αVbi tibi illa pocula, helluo, vbi pulchra thyrsorum
Pegmata, & commessationes saltator Satyre?
Quis apud scalpro pedi inditum vinculum adaptans
Posuit, qui Bromio infanti olim fasces inuoluit.
βTurpis indigentia, & omnia audens necessitas,

Quæ me apud Vulcanum fecit fauillæ potorem.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ, ΚΕΦ. μηζ

ΒΑΣΣΟΥ.

Μήτέ με χείμαθλι πόντος ἄγοι θρασύς, ὄφρα γαλώνην
Ἀργινόεσσαν ἐρατὴν τὴν πολυωφελίην.
Αἱ μεσότητες ἄριστοι· ἔπη δέ γε ἔργα ἀνδρῶν,
Καὶ μάλα μέτριον ἐγὼ πάρχιον ἐπαινέω.
Τῦτ' ἄγαπα φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔξθαιρε θυέλλας.
Εἰσὶ πίεσ ἔρηες καὶ βιότου ξέφυροι.

IN MEDIOCRITATEM, Cap. XLVIII.

BASSI. 5.

Nec me hyeme pontus agat audax, neque tranquillitatem
Ocioſam prætulerim admodum tranquillam.
Mediocritates optimæ: vbi verò opera ſunt hominum,
Et maximè mediocritatem ego ſufficientem laudo.
Hanc ama amice Lampi, maláſque auerſare tempeſtates:
Sunt quædam dulces & vitæ occupationes.

Ἄδηλον.

Πᾶν τὸ ἄκαιρον, ἄχαρι ἐπὶ λόγος ὅτι παλαιός.
Ὡς καὶ τὸ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Incertum. 6.

Omne nimium intempeſtiuum; cùm vetuſtus ſermo ſit
Quòd & mellis abundantia ſit fel.

IOYAIANOY.

Οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάριες· αἱ δὲ ἄκραι
Φερτίδες αἱ ἤθεσσι, δ' βίος, ἄλλα δ' πόλος.

IVLIANI. 7.

Domus & patria vitæ ſunt Gratiæ. At verò vlteriores

Curæ hominibus non vita, ſed labor.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ, ϗ μθ

Αδηλον.

Εὐτ᾽ φιός μ᾽ ἐδάμασσεν ὁμοῦ καὶ ὀρφαῖος ὕπνος,
Ος μὲν, ὑπεβαίνεσε· ὃς δ᾽ ἐμὲ μὴ καλέουσε.
Ων δ᾽ ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν ἐρρέτω, ὃς δ᾽ ἔτι πάρεστιν
Ἵλαος, ὡρῄων μέτρον ὑπεξαλύσκων.

IN ODIVM, Cap. XLIX.

Incerti. I.

Bacchus me domuit ſimul & matutinus ſomnus.
Ille quidem me prægrauans, hic verò non vocans.
Quibus ex vtriſque ille quidem pereat, hic verò adſit
Clemens, temporum menſuram ſciens.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ, ϗ ιζ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Στήλλιον μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
Ως βίον, ἀλλάξας καὶ τρόπον οἰόμενος·
Ἡ δὲ, πάρος κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα·
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ πάρος, ὦ σύνοικοι.

IN NOVERCAM, Cap. L.

CALLIMACHI. I.

Cippum nouercę paruum lapidem coronauit puer,
Vt vitam, ſic mutaſſe & mores exiſtimans.
His verò ſepulchro inclinatus interemit puerum cadens.

Fugite nouercæ & tumulum, ô priuigni.

Ἀδήλων.

Μητρυιαὶ παρεγγύοισιν ἀεὶ κακόν· σοὶ δ' Φιλύσσας
Σώζουσιν. Φαίδρας γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον.

Incerti. 2.

Nouercæ priuignis semper malum. Neque amantes illos
Seruant, Phædram cognoisce & Hippolytum.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνος.

Μητρυιῆς δυσμείλιχος ἀεὶ χόλος, οὐδ' ὁ ἔρωτα
Ἥπιος. οἶδα παῖδα σώφρονος Ἱππολύτου.

PARMENIONIS Macedonis. 3.

Nouercæ implacabilis semper ira. Néque in amore
Clemens. Noui calamitates casti Hippolyti.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ, κζ' να'

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Μνήμη καὶ λήθη μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ' ἐπὶ λυγαλέοις.

IN MEMORIAM, Cap. LI.

MACEDONII principis. I.

Memoria & obliuio longum saluete. Illa quidem in rebus
Memoria bonis, hæc verò in aduersis.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, κβ' νβ'

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσσης σφρηγὶς ὀπάσθω.
Κρείσσων γὰρ μύθων ἢ κτεάτων φυλακή.

IN MYSTERIVM, Cap. LII.

LVCIANI. I.

Arcanorum sermonum linguæ signum imponatur.
Melior enim sermonum quàm opum custodia.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ, κζ' ηζ'

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἦ γρᾶυς Εὐβούλη, ὅτ' ⟨♀⟩ καταθύμιον ἦεν,
Φοίβῳ ⟨☉⟩ πρὸ ποδῶν μαίτιν ἄφες λίθον,
Χείρεσι πειρᾴζουσα· καὶ εἰ βαρὺς ἦεν ἁπάσας
Ἤλεις· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
Αὐτὴ δὲ φρονέουσα τὸ ⟨♀⟩ φίλον, εἴ ποθ' ἁμῶς τι,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγκαφέλῳ.

IN REPREHENSIONEM, Cap. LIII.

LVCIANI. I.

Anus Eubule, cùm ei quid cordi erat,
Phœbi ante pedes vaticinantem eleuauit lapidem,
Manibus tentans: et erat grauis cùm non aliquod
Volebat: sin vellet, leuior foliis.
Hæc verò faciens quod ipsi gratum erat. Cũ aliquãdo erraret,
Phœbo errantes manus imputabat.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κε' νζ'

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ πρανέας Βαβυλῶνος ὀπιδρόμιον ἅρμασι τεῖχος,
Καὶ ⟨♄⟩ ἐσ' Ἀλφεῷ Ζηνὸς κατιγασάμενον,
Κάπων τ' αἰώρημα, καὶ ἠελίοιο κολοσσόν,
Καὶ μύγδιν αἰπειναῖν πυραμίδων κάματον,
Μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδεν
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θεοῦσα δόμον,
Κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τι, κἠν ἴδε νόσφιν Ὀλύμπου
Ἅλιος, οὐδὲν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

IN TEMPLA, Cap. LIV.

ANTIPATRI. I.

Et duræ Babylonis incursibilem curribus murum,

Et ſub Alphæo Iouem vidi,
Et hortorum ſuſpenſionem, & ſolis coloſſum,
Et magnum excelſarum Pyramidum laborem.
Et monumentum Mauſoli ingens. Verùm vbi intuitus ſum
Artemidos ad nubes vſque excurrentem domum,
Illa quidem obſcurabat: atque ecce exceptо cælo
Sol nullum vnquam tale illuſtrauit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἰωρῶσι τελυπτερύγων ὀπὶ νώτων
Νίκαι ἰσοείθμους ἡέας ἀθανάτων·
Ἀ μὲν, Ἀθηναίαν πολεμοδόκον· ἁ δ', Ἀφροδίτην,
Ἁ δὲ, ⟨illegible⟩ Ἀλκείδην, ἁ δ', ἀφόβητον Ἄρη,
Σφὸ κατ' ὐρόφοιν γραπτὸν τέμος. ἐς δὲ νέονται
Οὐρανόν. ὦ Ῥώμας Γαῖε πάτρας ἔρυμα.
Θεὶν ἀνίκητον μὲν ὁ βυθάρχης· ἁ δὲ γε Κύπρις,
Εὔγαμον· ἐν μύθοις Παλλὰς ἄπειρον Ἄρης.

Eiuſdem. 2.

Quatuor in ſublime attollunt extenſis alis ſuper humeros
Victoriæ numero æquales filios immortalium:
Hæc quidem Palladem bella ſuſcipientem: hæc a. Venerem,
Hæc verò Herculem: illa denique Martem imperterritum,
Tuam bene tectam ſcriptam domum. Ingrediuntur autem
Cœlum. O Romæ Cai patriæ cuſtodia.
Fecit inuictam quidem Hercules: Venus autem
Felicem in nuptiis: ſapientem Pallas, intrepidum Mars.

MNAΣΑΛΚΟΥ.

Στῶμεν ἀγειρόμενοι ποταμοῦ παρὰ χεῦμα λαὶν ἐπ' ἠόνα πόντου
Δερκόμενοι τέμενος Κυθερηίδος εἰνοδίας,
Κρήνας τ' αἰγείροισι καταστυφέλου· ἧς ἄπο ναῦσι
Ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἰχνύαι.

MNASALCI. 3.

Stamus fluentis apud planam terram Ponti
Intuentes delubrum Cypridis marinæ,
Fontémque populis opacum: è quo fluuium

Flauæ hauriunt labris Alcyones.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τάφον Γναμπήου ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῶν ναοῖς βείβουλα πόση σοφίης ἔπλετο τύμβου.

ADRIANI Regis in tumulum Pompeij in Ægypto. 4.

Illi qui templis abundat, quanta penuria est tumuli?

EIS NAYAΓION, ΧΝΒ ΝΒ

ΖΩΣΙΜΟΥ Θασίου.

Οὐ μόνον ὁσμίνῃσι καὶ ἐν στυγίῃ κυδοιμῷ
Ῥύομ' Ἀρεϊτόλμου θυμὸν Ἀναξιμενίους,
Ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔχιστε νῆα θάλασσα,
Ἀσπὶς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
Εἰμὶ δ' ἐπὶ πελάγει καὶ ἔπι χθονὸς ἐλπὶς ἑκείνῳ,
Τὸν θρασὺν ἐκ διπλοῦ ῥυσάμενη θανάτου.

IN NAVFRAGIVM, Cap. LV.

ZOSIMI Thasij. 1.

Non solùm in pugnis, & in gemebundo tumultu
Seruaui Martij animum Anaximenis,
Sed etiam è ponto cùm dissecaret nauem mare,
Scutum in nostrâ natantem tabulâ.
Sum verò & in pelago, & in terrâ spes ei,
Audacem ex duplici liberans morte.

ΘΕΩΝΟΣ Ἀλεξανδρέως.

Ἡ πάρος αἰπαπάλων γε ὑπίκρανος ἀσπὶς ἀχοίτευν,
Ἡ φόρτον ξυλοῦ κῶμα φέρουσα μόθου,
Ἀγρίοι οὐδὲ ὅτι πόντος ὑπὸ κλόνοι ἤλασε φωτὶ,
Καὶ πικρὸν ναυτίῃσιν ἔπλετ' ἀμφθορίη,
Συζυγίης ἀμόγητα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,

Ναὶ φίλος δίκταίων ἄγεις ἕθεν λιμένων.

THEONIS Alexandri. 2.

Qui prius hoſtilium tegumentum eram clypeus iaculorum,
Qui mortiferum horribilis fluctum tuli belli,
Horridum neque cùm pontus tumultum excitaret homini,
Et graue nautarum eſſet in mari periculum,
Societatem aſpernatus: ſed pulchrum te onus ferens,
Et amicus exoptata vſque peruenì ad littora.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰν ἑνὶ κινδυνώους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
Τὸν μὲν ἀριστεύσας, ἦ δ' ὑπεκξάμενος,
Ἀργέστης ὅτ' ἔδυσε νεὼς ἐμὸν ἀκάτιδα, δ' ἔχων
Σωθεὶς κεκριμένῳ ὕδατι καὶ πολέμῳ.

IVLII LEONIDÆ. 3.

In vno pericula effugi duo Myrtilus clypeo,
Illud quidem, prælio ſuperans: hoc verò, enatans,
Argeſtes cùm merſit nauis carinam. Clypeum verò habebam
Cùm ſeruarer, exploratum in mari & bello.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τῷ ὅτι πολλοὶ
Ἀνδράσι τὴν σύμμαχον ὠπλισάμην·
Εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἥ μ' ἀπὸ νηὸς
Ὀλλυμένης κόμισας εἰς τὸν ὑπ' ἠόνας.
Ἄρεος ὃν πολέμοις ἔφυγον χάλκεον, ὃν δ' ἁλὶ γαίῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ὃν ἀμφοτέροις.

IVLII DIOCLIS. 4.

Neſcio an Clypeum dicam te, quo contra multos
Hoſtes fideli adiutore armatus fui.
An verò paruam mihi in ponte nauiculam, quæ me à naui
Fractâ portans nauigabilem ad littus.
Martis in bellis effugi iram. In mare autem
Nerei: tu verò ſanè fuiſti telum in vtríſque.

ANTI

Ich bin ein Kind der Sonne,
Ich bin ein Kind der Sonne,
Ich bin ein Kind der Sonne,

Φορτίδι τλεὺ Ελλης μοῖρ᾽ ἀπεπλάσατο.
Ηρὼ δξλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δεύμαχος δέ,
Νύμφιον, ὸν παίεγις ὠλέσατε σταδίοις.

ANTIPATRI Macedonis. 7.

Semper mulieribus aqua malum Helleſpontus,
Hoſpes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Nauigabat enim Seſtum ad ſponſum. In verò nigrâ
Onerariâ naui Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus verò
Sponſam, in paucis perdidiſtis ſtadiis.

AIMIAIANOY Νικαέως.

Αδε με χειμερίη κατέκλυσε κύματα πόντου
Δυσμαίω, ἰσχύϊ Φόρτι ἀμειψαμένω.
Αἰδόμην σωθεῖσα λίμ᾽ μοι πλέον ὅρμον ἰκέσθαι,
Δυσμενέϊ φωτὶ πίσμα τὰ δυσμενέων;
Κωκυτῷ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτας,
Ωλεσα· ναυηγοὶ δ᾽ εἰσὶν ἔσω λιμένος.

ÆMILIANI Nicaenſis. 8.

Vtinam hyemalis me ſubmerſiſſent fluctus ponti
Infelicem, mortuorum onus traiicientem.
Erubeſco quòd ſeruata ſim. Quid mihi prodeſt in portũ venire
Indigenti viris funes religantibus.
Cocyti me dicite grauem nauim. Perdidi homines,
Perdidi. Naufragi verò ſunt in portu.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ικαρίῳ ποτὲ παῖς πλώων ἄγα, νηὸς ὀλιθὼν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτου, καὶ πάσετ᾽ εἰς πέλαγος.
Πολλὰ πατὴρ δ᾽ ἠρᾶτο θεοὺς αἰθαιάτας, καὶ ἐς ὕδωρ
Φθέγξεθ᾽, ὑπὲρ πίνης κύμα τὰ λιστόμενος·
Ωλετο δ᾽ οἰκτίστως ἀνὴρ βρυχθείς. καίνο δὲ παῖς
Εκλυεν ἐρᾶσθαι σὸν πάλαι πέλαγος.

PHILIPPI. 9.

Icarium prius nauigans mare, è naui prolapſus

Damis Nicareti filius, decidit in mare,
Multa verò pater deprecatus est ad immortales, & in aquam
Dixit, pro filio fluctus supplex orans:
Periit verò miserabiliter à mari deuoratus. Illud verò patris
Audiuit preces ne ante quidem pelagus.

ΑΠΟ ΑΔΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος, εἰ πὶ θάλασσαν,
Εἰ καὶ σὲ δίχυόναν ἤματι χλαυσόμεθα;
Ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ γαλήνιος ἔσται
Νηήμων, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπισοτέρω.
Ἀλλὰ καὶ ἰήνικα γαῖα καὶ οὐδίσεται ἀπήμων
Αὐχεῖς, σεῦ φόρτῳ δύσας Ἀεισομένην.

APOLLONIDÆ. 10.

Et quando vorticosus non timendus transitus, dic mare?
An & Halcyonum diebus plorabimus?
Halcyonum, quibus mare semper stare facit fluctum
Vento carentẽ, vt iudices ipsam terram iam periculosiorem.
At verò etiam cùm te terræ & hominibus innoxium
Iactas, cùm mercibus obruisti Aristomenem.

ΒΑΣΣΟΥ.

Θύλοιμαι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
Ὠλέσατ' Ἑλλήνων, καὶ σόλον Ἰλιόθεν,
Πυρσὸς ὅτε ψεύστης ζοφίης ἀνοφερώτερα νυκτὸς
Ἦψε σέλας, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
Χοιρεάδας ἐς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ὄφρα
Ἔπλετο, καὶ δισσαὶ ἐχθροτέρη πολέμου.
Καὶ τὸν ἐμὸν πότ' ἔπερσε, λυσίκηλος δὲ Καφῆρις
Ναύσολις· σοὶ γὰρ τῶν Ἑλλὰς ἔχλαυσε δάκρυ.

BASSI. 11.

Pernicioſæ nauibus Capharides, quæ olim reditum
Perdidistis Græcorum, & classem ab Ilio,
Facula cùm mendax infaustâ tenebrosiot nocte
Accendit iubar, cæca verò cucurrit omnis carina

Section 1. Arkansas Statutes Annotated 84-1904 is amended to read as follows:

84-1904. Boards of examiners — Powers and duties. — The boards of examiners shall have the power to adopt rules and regulations not inconsistent with the provisions of this act, and to prescribe the qualifications of applicants for licenses, and to prescribe the subjects of examination, and to conduct examinations of applicants for licenses, and to issue licenses to those who pass the examinations, and to revoke licenses for cause, and to prescribe the duties of inspectors, and to employ inspectors, and to fix the salaries of inspectors, and to prescribe the duties of the secretary, and to fix the salary of the secretary, and to employ such clerical help as may be necessary, and to fix the salaries of such clerical help, and to prescribe the duties of such clerical help, and to prescribe the duties of the boards of examiners, and to fix the salaries of the boards of examiners

Damis Nicareti filius,decidit in mare,
Multa verò pater deprecatus est ad immortales,& in aquam
Dixit,pro filio fluctus supplex orans:
Periit verò miserabiliter à mari deuoratus.Illud verò patris
Audiuit preces ne ante quidem pelagus.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος,εἰ πὶ θάλασσαν,
Εἰ καὶ ὸ δικυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα;
Ἀλκυόνων,αἷς πόντος ἀεὶ ςπείξατε κῦμα
Νηνέμιον,ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστότερον.
Ἀλλὰ καὶ ἠϊόνας γαῖα καὶ ὠδίνεσιν ἀπήμων
Αὐχεῖς,σεω φόρτῳ δύσας Αἐσυμνήλιον.

APOLLONIDÆ. 10.

Et quando vorticosus non timendus transitus,dic mare?
An & Halcyonum diebus plorabimus?
Halcyonum,quibus mare semper stare facit fluctum
Vento carentẽ, vt iudices ipsam terram iam periculosiorem.
At verò etiam cùm te terræ & hominibus innoxium
Iactas,cùm mercibus obruisti Aristomenem.

ΒΑΣΣΟΥ.

Θὐλόμβων πέσαι Καφηλίδες,αἵ ποτε νόστον
Ὠλέσατ' Ἑλλήνων,καὶ σόλον Ἰλιόθεν,
Πυρσὸς ὅτε ψεύστης ζοφίης δυσφερώτερος νυκτὸς
Ἠψε σέλας,τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
Χοιράδας ἐς πίτνας,Δαναοῖς πάλιν Ἰλιος ἄστυ
Ἔπλετο,καὶ δικέπης ἐχθροτέρη πολέμου.
Καί τινα δὴ τότ' ἔπροσθε,λιμένητες δὲ Καφῆλαι
Ναύπλιον οὐ χθ τῶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

BASSI. 11.

Pernicioſæ nauibus Capharides,quæ olim reditum
Perdidistis Græcorum,& classem ab Ilio,
Facula cùm mendax infaustâ tenebrosior nocte
Accendit iubar, cæca verò cucurrit omnis carina

Sir Bevis he was a doughty knight,
And he was a man of mickle might,
And he was a man of mickle main,
And he was a man of mickle fame.

(Erat enim de vitâ pugna) ſed curam habuit iuſtitia.
Natabat hic quidem, illum verò rapuit canis marinus. Vindex
Parcarum ne humido quidem ceſſat in pelago.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ, κεφ. νϛ'

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γλαρότης Αρχιππος ὅτ' ἐκ νόσοιο βαρείης
Ἀρτι λιποψυχέων ἔρρτευεις ἄϊδλω,
Εἶπε πάλ' ὑίεσσιν, ὦ φίλα τέκνα μάκελλαν
Καὶ τὸν ἀροτηρὸν τέρξατέ μοι βιότον.
Μὴ σφαλερῆς αἰνίξητε πόνον ναυτιλίης θαλάσσης,
Καὶ βαρυὸν ἀτρῆς ναυτιλίης κάματον.
Ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσσον δηὸς πολιῆς γαῖα πιοτέρη.

IN NAVIGATIONEM, Cap. LVI.

ANTIPATRI. I.

Arator Archippus cùm ex morbo graui
Iam animam relinquens tranſijt ad inferos,
Dixit hæc filiis, ô chari liberi, ligonem
Et ruſticam amate mihi vitam.
Non fallacis laudate laborem ærumnabilem maris,
Et grauem noxiæ nauigationis ærumnam.
Quanto nouercâ dulcior eſt mater,
Tanto mari cano terra eſt deſiderabilior.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, σὺ γὰρ δρόμου ἤνεσε πόντου
Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
Οἷον ἐπικτήτοις δόλιον ξύλον, οἷον ἐπῆξας
Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
Ἦν ὄντως μεσόπαυρον χρυσέοις ἅλμος, εἶτ' ἀπὸ χέρσου
Τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

```
stat ::= varlist '=' explist |
         functioncall |
         do block end |
         while exp do block end |
         repeat block until exp |
         if exp then block {elseif exp then block} [else block] end |
         for Name '=' exp ',' exp [',' exp] do block end |
         for namelist in explist do block end |
         function funcname funcbody |
         local function Name funcbody |
         local namelist ['=' explist]

varlist ::= var {',' var}

var ::= Name | prefixexp '[' exp ']' | prefixexp '.' Name

namelist ::= Name {',' Name}

explist ::= {exp ','} exp

exp ::= nil | false | true | Number | String | '...' | function |
         prefixexp | tableconstructor | exp binop exp | unop exp

prefixexp ::= var | functioncall | '(' exp ')'

functioncall ::= prefixexp args | prefixexp ':' Name args

args ::= '(' [explist] ')' | tableconstructor | String

function ::= function funcbody

funcbody ::= '(' [parlist] ')' block end

parlist ::= namelist [',' '...'] | '...'

tableconstructor ::= '{' [fieldlist] '}'

fieldlist ::= field {fieldsep field} [fieldsep]

field ::= '[' exp ']' '=' exp | Name '=' exp | exp

fieldsep ::= ',' | ';'

binop ::= '+' | '-' | '*' | '/' | '^' | '%' | '..' |
          '<' | '<=' | '>' | '>=' | '==' | '~=' |
          and | or

unop ::= '-' | not | '#'
```

Αι, ἰθφ', ὡς πλώϊς πᾶσιν ἐπ' ἰμποείλιν.

LEONIDÆ. 4.

Nauigatio tempestiua. Etenim vocem edens hirundo
Iam adest, & gratiosus Zephyrus.
Prata verò florent: obmutuit autem mare
Fluctibus, & horribili vento effervescens.
Anchoras solvas, & trahas nauium retinacula,
Nauta, & nauigabis, omni extenso velo.
Hæc Priapus ego impero, portibus præfectus,
O homo, vt nauiges ad omnem mercaturam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Ἀκμαῖος ῥοθίῃσι δρόμος· οὐδὲ θάλασσα
Πορφύρῃ ζωμερῇ φρικὶ χαραχθομένη.
Ἤδη δ' πλάσται μὲν ὑπωόεσσα χυτὰς χελιδὼν
Οἰκία, λιμνήων δ' ἀδρὰ κατ' ἠϊόνας πέταλα,
Τοιὼ ἕνεκα μηρύσατε θοὰς ἁλιτέκτονα πείσματα ναῦται,
Ἕλκετε δ' ἀκτῆρας φωλεάδας ἐκ λιμένων·
Λαῖφεα δ' ὑγρὰ πετάσσατ'. Τάδε φησὶν ὁ Πρίηπος
Ὑμῖν εὐορμίαις παῖς ἐὼν εὐίου Βρομίου.

ANTIPATRI Sidonij. 5.

Tempestiuus impetuosæ naui cursus: neque mare
Turbulentum est formidabili æstu pictum.
Et iam sublimes sibi format hirundo rotundos
Nidos, pratorum verò mollè rident folia.
Ob id coordinate madefactos funes nauticos, nautæ,
Trahite verò anchoras absconditas è portibus:
Vela verò bene texta extendite. Hæc Priapus
Vobis in portu consistentibus puer dico Bacchi.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Λῦσον ἀπ' ὀὐρμων δολιχὰ πρυμνήσια ναῦται,
Εὔδεχα δ' ἐκπιπάσας λαίφεα, ποντοπόρῳ,
Ἐμπορε. χλαῖνες γὰρ ἀπέδραμον, ἐξ ἁλὸς ἤδη χεῦμα
Γλαυκὴ θηλυάει πρηὺ βόμβος ζέφυρος.

Ηδη καὶ φιλότιμος ἀπὸ παυλοῖσι χαλιδὰν
Χείλεσι καρφίτῳ πηλοδομεῖ θάλαμον.
Ἄνθεα δ' αὐτάλλοισι κατ' ἤπειρα. τῆς, σὺ Πρίηπε
Πειθόμενος, πάσης ἄπτεο ναυτιλίης.

MARCI ARGENTARII. 6.

Solue à bonum portum habentibus longos funes nauibus,
Bene currentia verò extendens vela in mari curre,
Mercator. Hyemes enim transierunt, iam verò fluctum
Cæruleum sedat placidum ridens Zephyrus.
Iam & sobolis amatrix blesis hirundo
Labris è festucis sibi construit thalamum.
Flores verò oriuntur in terra, hoc tu, Priapo
Credens, omnem tange nauigationem.

ΣΑΤΥΡΟΥ ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ηδη πηλοδομεῦσι χαλιδόνες, ἤδη ἀν' οἶδμα
Κολποῦται μαλακαὶς εἰς ὀθόνας ζέφυροι.
Ηδη καὶ λειμῶνες ὑπὸ πετάλων ἐχέαντο
Ἄνθεα, καὶ πρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
Σχοίνοις μηρύεσθε ἐφ' ὁλκάδα, φορτίζεσθε
Ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἔφεσθε κάλοις.
Ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίῃ ὁ Πρίηπος
Ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράφομαι.

SATYRI THYILLI. 7.

Iam nidulantur hirundines iam in vnda:
Velificat mollia in vela nautica zephyrus:
Iam & prata super foliorum effunduntur
Flores, & difficilis tacitè murmurat nauigatio.
Funes contexite in onerariam nauem, adferte
Anchoras, & omne velum imponite lignis.
Hæc vobis nauigantibus ad mercaturam Priapus
Portuum præfectus ad nauigationem præcipio.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ηδη μὲν ζεφύριον πλοιοκόμου ὑγρὸν ἄημα

Ηρέμα

Ηρέμα λειμῶνας πνείει ἐπ' αὖθοκόμους,
Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι, γαλωναίη δὲ θάλασσα
Μειδιάει, χρυσέῃ ἀκτῖνι δόξ' ἀνέμων.
Ἀλλ' ἴτε, θαρσαλέοι πρυμνήσια λύετε ναῦται,
Γίτιατε δ' ὠκυπόρων λευκοπτερύγων πολίδαι.
Ω ἴτ' ἐς ἐμπορίην πίστιοι χαρίεντι Πριήπῳ,
Ω ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

SATYRI. 8.

Iam quidem Zephyri nauigationem patientis, mollis flatus
Placidè prata inspirat floribus coronata,
Hirundines verò resonant, tranquillum autem mare
Ridet, horribilibus imperturbatum à ventis.
Verùm ite confidentes, & funes soluite nautæ,
Extendite verò velocium nauium tenues rugas.
O ite in mercaturam obedientes gratioso Priapo,
O ite sanè portuum Dæmoni morem gerentes.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦδέ μ' ὑπὸ κυματοπλῆγος ὑπὸ σκοπέλοιο Πριήπου
Ναῦται Θρηικίοι θῆκαν πόρου φύλακα.
Πολλάκις οἷς ὄπιθεν νηὸς κεκλόμενος ἀρωγὸς
Ἔσπευσ', ἐκ πρύμνης ἡδὺν ἄγων ζέφυρον.
Τοὔνεκεν οὐκ ἀθύτοις (οὐδὲ θέμις) οὐδ' ἀπύρῳ
Εἴαρος ἀνθήσας βωμὸν ἐμὸν τεφάσῃ,
Ἀλλ' αἰεὶ θυέεσσι καὶ ἐμπύροις. ἐν δὲ ἑκάστῳ
Τόσσοι, ὅσσοι ἐμοὶ δαίμονες αἰδόμενοι.

ARCHII. 9.

In hoc ab vndis pulsato scopulo Priapum
Nautæ Thracij posuerunt transitus custodem.
Sæpius ad quos festinaui celer me inuocantes adiutor,
O hospes, iuxta proram suauem adducens zephyrum.
Ob id non sine sacrificio, vt fas, neque indigentem
Vernis intuebere aram meam sertis:
Sed semper odoriferam & ignitam. In sacrificio autem

Ἀνδρομάχη, 1
Ἑκάβη, 31
Ἑλένη, 61
Ἡρακλῆς μαινόμενος, 93
Ἡρακλεῖδαι, 121
Ἱκέτιδες, 147
Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, 175
Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις, 205
Ἱππόλυτος στεφανηφόρος, 233
Ἱππόλυτος καλυπτόμενος, 263
Ἰών, 291
Μήδεια, 325
Ὀρέστης, 353
Ὁμηρικὸν ἔπος, 383
Ὁμηρικὸν ἔπος, 385
Ὁμηρικὸν ἔπος, 387
Ὁμηρικὸν ἔπος, 389
Ὁμηρικὸν ἔπος, 391
Ὁμηρικὸν ἔπος, 393
Ὁμηρικὸν ἔπος, 395
Ὁμηρικὸν ἔπος, 397
Ὁμηρικὸν ἔπος, 399
Ὁμηρικὸν ἔπος, 401
Ὁμηρικὸν ἔπος, 403
Ὁμηρικὸν ἔπος, 405
Ὁμηρικὸν ἔπος, 407
Ὁμηρικὸν ἔπος,

Chapter XXIII. Page 1
Chapter XXIV. 1
Chapter XXV. 1
Chapter XXVI. 1
Chapter XXVII. 1
Chapter XXVIII. 1
Chapter XXIX. 1
Chapter XXX. 1
Chapter XXXI. 1
Chapter XXXII. 1
Chapter XXXIII. 1
Chapter XXXIV. 1
Chapter XXXV. 1
Chapter XXXVI. 1
Chapter XXXVII. 1
Chapter XXXVIII. 1
Chapter XXXIX. 1
Chapter XL. 1
Chapter XLI. 1
Chapter XLII. 1
Chapter XLIII. 1
Chapter XLIV. 1
Chapter XLV. 1
Chapter XLVI. 1
Chapter XLVII. 1
Chapter XLVIII. 1
Chapter XLIX. 1
Chapter L. 1
Chapter LI. 1
Chapter LII. 1
Chapter LIII. 1
Chapter LIV. 1
Chapter LV. 1
Chapter LVI. 1
Chapter LVII. 1
Chapter LVIII. 1
Chapter LIX. 1
Chapter LX. 1
Chapter LXI. 1
Chapter LXII. 1
Chapter LXIII. 1
Chapter LXIV. 1
Chapter LXV. 1
Chapter LXVI. 1
Chapter LXVII. 1
Chapter LXVIII. 1
Chapter LXIX. 1
Chapter LXX. 1
Chapter LXXI. 1
Chapter LXXII. 1
Chapter LXXIII. 1
Chapter LXXIV. 1
Chapter LXXV. 1
Chapter LXXVI. 1
Chapter LXXVII. 1
Chapter LXXVIII. 1
Chapter LXXIX. 1
Chapter LXXX. 1
Chapter LXXXI. 1
Chapter LXXXII. 1
Chapter LXXXIII. 1
Chapter LXXXIV. 1
Chapter LXXXV. 1
Chapter LXXXVI. 1
Chapter LXXXVII. 1
Chapter LXXXVIII. 1
Chapter LXXXIX. 1
Chapter XC. 1
Chapter XCI. 1
Chapter XCII. 1
Chapter XCIII. 1
Chapter XCIV. 1
Chapter XCV. 1
Chapter XCVI. 1
Chapter XCVII. 1
Chapter XCVIII. 1
Chapter XCIX. 1
Chapter C. 1
Chapter CI. 1
Chapter CII. 1
Chapter CIII. 1
Chapter CIV. 1
Chapter CV. 1
Chapter CVI. 1
Chapter CVII. 1
Chapter CVIII. 1
Chapter CIX. 1
Chapter CX. 1
Chapter CXI. 1
Chapter CXII. 1
Chapter CXIII. 1
Chapter CXIV. 1
Chapter CXV. 1
Chapter CXVI. 1
Chapter CXVII. 1
Chapter CXVIII. 1
Chapter CXIX. 1
Chapter CXX. 1
Chapter CXXI. 1
Chapter CXXII. 1
Chapter CXXIII. 1
Chapter CXXIV. 1
Chapter CXXV. 1
Chapter CXXVI. 1
Chapter CXXVII. 1
Chapter CXXVIII. 1
Chapter CXXIX. 1
Chapter CXXX. 1
Chapter CXXXI. 1
Chapter CXXXII. 1
Chapter CXXXIII. 1
Chapter CXXXIV. 1
Chapter CXXXV. 1
Chapter CXXXVI. 1
Chapter CXXXVII. 1
Chapter CXXXVIII. 1
Chapter CXXXIX. 1
Chapter CXL. 1
Chapter CXLI. 1
Chapter CXLII. 1
Chapter CXLIII. 1
Chapter CXLIV. 1
Chapter CXLV. 1
Chapter CXLVI. 1
Chapter CXLVII. 1
Chapter CXLVIII. 1
Chapter CXLIX. 1
Chapter CL. 1
Chapter CLI. 1
Chapter CLII. 1
Chapter CLIII. 1
Chapter CLIV. 1
Chapter CLV. 1
Chapter CLVI. 1
Chapter CLVII. 1
Chapter CLVIII. 1
Chapter CLIX. 1
Chapter CLX. 1
Chapter CLXI. 1
Chapter CLXII. 1
Chapter CLXIII. 1
Chapter CLXIV. 1
Chapter CLXV. 1
Chapter CLXVI. 1
Chapter CLXVII. 1
Chapter CLXVIII. 1
Chapter CLXIX. 1
Chapter CLXX. 1
Chapter CLXXI. 1
Chapter CLXXII. 1
Chapter CLXXIII. 1
Chapter CLXXIV. 1
Chapter CLXXV. 1
Chapter CLXXVI. 1
Chapter CLXXVII. 1
Chapter CLXXVIII. 1
Chapter CLXXIX. 1
Chapter CLXXX. 1
Chapter CLXXXI. 1
Chapter CLXXXII. 1
Chapter CLXXXIII. 1
Chapter CLXXXIV. 1
Chapter CLXXXV. 1
Chapter CLXXXVI. 1
Chapter CLXXXVII. 1
Chapter CLXXXVIII. 1
Chapter CLXXXIX. 1
Chapter CXC. 1
Chapter CXCI. 1
Chapter CXCII. 1
Chapter CXCIII. 1
Chapter CXCIV. 1
Chapter CXCV. 1
Chapter CXCVI. 1
Chapter CXCVII. 1
Chapter CXCVIII. 1
Chapter CXCIX. 1
Chapter CC. 1
Chapter CCI. 1
Chapter CCII. 1
Chapter CCIII. 1
Chapter CCIV. 1
Chapter CCV. 1
Chapter CCVI. 1
Chapter CCVII. 1
Chapter CCVIII. 1
Chapter CCIX. 1
Chapter CCX. 1
Chapter CCXI. 1
Chapter CCXII. 1
Chapter CCXIII. 1
Chapter CCXIV. 1
Chapter CCXV. 1
Chapter CCXVI. 1
Chapter CCXVII. 1
Chapter CCXVIII. 1
Chapter CCXIX. 1
Chapter CCXX. 1
Chapter CCXXI. 1
Chapter CCXXII. 1
Chapter CCXXIII. 1
Chapter CCXXIV. 1
Chapter CCXXV. 1
Chapter CCXXVI. 1
Chapter CCXXVII. 1
Chapter CCXXVIII. 1
Chapter CCXXIX. 1
Chapter CCXXX. 1
Chapter CCXXXI. 1
Chapter CCXXXII. 1
Chapter CCXXXIII. 1
Chapter CCXXXIV. 1
Chapter CCXXXV. 1
Chapter CCXXXVI. 1
Chapter CCXXXVII. 1
Chapter CCXXXVIII. 1
Chapter CCXXXIX. 1
Chapter CCXL. 1
Chapter CCXLI. 1
Chapter CCXLII. 1
Chapter CCXLIII. 1
Chapter CCXLIV. 1
Chapter CCXLV. 1
Chapter CCXLVI. 1
Chapter CCXLVII. 1
Chapter CCXLVIII. 1
Chapter CCXLIX. 1
Chapter CCL. 1
Chapter CCLI. 1
Chapter CCLII. 1
Chapter CCLIII. 1
Chapter CCLIV. 1
Chapter CCLV. 1
Chapter CCLVI. 1
Chapter CCLVII. 1
Chapter CCLVIII. 1
Chapter CCLIX. 1
Chapter CCLX. 1
Chapter CCLXI. 1
Chapter CCLXII. 1
Chapter CCLXIII. 1
Chapter CCLXIV. 1
Chapter CCLXV. 1
Chapter CCLXVI. 1
Chapter CCLXVII. 1
Chapter CCLXVIII. 1
Chapter CCLXIX. 1
Chapter CCLXX. 1
Chapter CCLXXI. 1
Chapter CCLXXII. 1
Chapter CCLXXIII. 1
Chapter CCLXXIV. 1
Chapter CCLXXV. 1
Chapter CCLXXVI. 1
Chapter CCLXXVII. 1
Chapter CCLXXVIII. 1
Chapter CCLXXIX. 1
Chapter CCLXXX. 1
Chapter CCLXXXI. 1
Chapter CCLXXXII. 1
Chapter CCLXXXIII. 1
Chapter CCLXXXIV. 1
Chapter CCLXXXV. 1
Chapter CCLXXXVI. 1
Chapter CCLXXXVII. 1
Chapter CCLXXXVIII. 1
Chapter CCLXXXIX. 1
Chapter CCXC. 1
Chapter CCXCI. 1
Chapter CCXCII. 1
Chapter CCXCIII. 1
Chapter CCXCIV. 1
Chapter CCXCV. 1
Chapter CCXCVI. 1
Chapter CCXCVII. 1
Chapter CCXCVIII. 1
Chapter CCXCIX. 1
Chapter CCC. 1
Chapter CCCI. 1
Chapter CCCII. 1
Chapter CCCIII. 1
Chapter CCCIV. 1
Chapter CCCV. 1
Chapter CCCVI. 1
Chapter CCCVII. 1
Chapter CCCVIII. 1
Chapter CCCIX. 1
Chapter CCCX. 1
Chapter CCCXI. 1
Chapter CCCXII. 1
Chapter CCCXIII. 1
Chapter CCCXIV. 1
Chapter CCCXV. 1
Chapter CCCXVI. 1
Chapter CCCXVII. 1
Chapter CCCXVIII. 1
Chapter CCCXIX. 1
Chapter CCCXX. 1
Chapter CCCXXI. 1
Chapter CCCXXII. 1
Chapter CCCXXIII. 1
Chapter CCCXXIV. 1
Chapter CCCXXV. 1
Chapter CCCXXVI. 1
Chapter CCCXXVII. 1
Chapter CCCXXVIII. 1
Chapter CCCXXIX. 1
Chapter CCCXXX. 1
Chapter CCCXXXI. 1
Chapter CCCXXXII. 1
Chapter CCCXXXIII. 1
Chapter CCCXXXIV. 1
Chapter CCCXXXV. 1
Chapter CCCXXXVI. 1
Chapter CCCXXXVII. 1
Chapter CCCXXXVIII. 1
Chapter CCCXXXIX. 1
Chapter CCCXL. 1
Chapter CCCXLI. 1
Chapter CCCXLII. 1
Chapter CCCXLIII. 1
Chapter CCCXLIV. 1
Chapter CCCXLV. 1
Chapter CCCXLVI. 1
Chapter CCCXLVII. 1
Chapter CCCXLVIII. 1
Chapter CCCXLIX. 1
Chapter CCCL. 1
Chapter CCCLI. 1
Chapter CCCLII. 1
Chapter CCCLIII. 1
Chapter CCCLIV. 1
Chapter CCCLV. 1
Chapter CCCLVI. 1
Chapter CCCLVII. 1
Chapter CCCLVIII. 1
Chapter CCCLIX. 1
Chapter CCCLX. 1
Chapter CCCLXI. 1
Chapter CCCLXII. 1
Chapter CCCLXIII. 1
Chapter CCCLXIV. 1
Chapter CCCLXV. 1
Chapter CCCLXVI. 1
Chapter CCCLXVII. 1
Chapter CCCLXVIII. 1
Chapter CCCLXIX. 1
Chapter CCCLXX. 1
Chapter CCCLXXI. 1
Chapter CCCLXXII. 1
Chapter CCCLXXIII. 1
Chapter CCCLXXIV. 1
Chapter CCCLXXV. 1
Chapter CCCLXXVI. 1
Chapter CCCLXXVII. 1
Chapter CCCLXXVIII. 1
Chapter CCCLXXIX. 1
Chapter CCCLXXX. 1
Chapter CCCLXXXI. 1
Chapter CCCLXXXII. 1
Chapter CCCLXXXIII. 1
Chapter CCCLXXXIV. 1
Chapter CCCLXXXV. 1
Chapter CCCLXXXVI. 1
Chapter CCCLXXXVII. 1
Chapter CCCLXXXVIII. 1
Chapter CCCLXXXIX. 1
Chapter CCCXC. 1
Chapter CCCXCI. 1
Chapter CCCXCII. 1
Chapter CCCXCIII. 1
Chapter CCCXCIV. 1
Chapter CCCXCV. 1
Chapter CCCXCVI. 1
Chapter CCCXCVII. 1
Chapter CCCXCVIII. 1
Chapter CCCXCIX. 1
Chapter CD. 1
Chapter CDI. 1
Chapter CDII. 1
Chapter CDIII. 1
Chapter CDIV. 1
Chapter CDV. 1
Chapter CDVI. 1
Chapter CDVII. 1
Chapter CDVIII. 1
Chapter CDIX. 1
Chapter CDX. 1
Chapter CDXI. 1
Chapter CDXII. 1
Chapter CDXIII. 1
Chapter CDXIV. 1
Chapter CDXV. 1
Chapter CDXVI. 1
Chapter CDXVII. 1
Chapter CDXVIII. 1
Chapter CDXIX. 1
Chapter CDXX. 1
Chapter CDXXI. 1
Chapter CDXXII. 1
Chapter CDXXIII. 1
Chapter CDXXIV. 1
Chapter CDXXV. 1
Chapter CDXXVI. 1
Chapter CDXXVII. 1
Chapter CDXXVIII. 1
Chapter CDXXIX. 1
Chapter CDXXX. 1
Chapter CDXXXI. 1
Chapter CDXXXII. 1
Chapter CDXXXIII. 1
Chapter CDXXXIV. 1
Chapter CDXXXV. 1
Chapter CDXXXVI. 1
Chapter CDXXXVII. 1
Chapter CDXXXVIII. 1
Chapter CDXXXIX. 1
Chapter CDXL. 1
Chapter CDXLI. 1
Chapter CDXLII. 1
Chapter CDXLIII. 1
Chapter CDXLIV. 1
Chapter CDXLV. 1
Chapter CDXLVI. 1
Chapter CDXLVII. 1
Chapter CDXLVIII. 1
Chapter CDXLIX. 1
Chapter CDL. 1
Chapter CDLI. 1
Chapter CDLII. 1
Chapter CDLIII. 1
Chapter CDLIV. 1
Chapter CDLV. 1
Chapter CDLVI. 1
Chapter CDLVII. 1
Chapter CDLVIII. 1
Chapter CDLIX. 1
Chapter CDLX. 1
Chapter CDLXI. 1
Chapter CDLXII. 1
Chapter CDLXIII. 1
Chapter CDLXIV. 1
Chapter CDLXV. 1
Chapter CDLXVI. 1
Chapter CDLXVII. 1
Chapter CDLXVIII. 1
Chapter CDLXIX. 1
Chapter CDLXX. 1
Chapter CDLXXI. 1
Chapter CDLXXII. 1
Chapter CDLXXIII. 1
Chapter CDLXXIV. 1
Chapter CDLXXV. 1
Chapter CDLXXVI. 1
Chapter CDLXXVII. 1
Chapter CDLXXVIII. 1
Chapter CDLXXIX. 1
Chapter CDLXXX. 1
Chapter CDLXXXI. 1
Chapter CDLXXXII. 1
Chapter CDLXXXIII. 1
Chapter CDLXXXIV. 1
Chapter CDLXXXV. 1
Chapter CDLXXXVI. 1
Chapter CDLXXXVII. 1
Chapter CDLXXXVIII. 1
Chapter CDLXXXIX. 1
Chapter CDXC. 1
Chapter CDXCI. 1
Chapter CDXCII. 1
Chapter CDXCIII. 1
Chapter CDXCIV. 1
Chapter CDXCV. 1
Chapter CDXCVI. 1
Chapter CDXCVII. 1
Chapter CDXCVIII. 1
Chapter CDXCIX. 1
Chapter D. 1
Chapter DI. 1
Chapter DII. 1
Chapter DIII. 1
Chapter DIV. 1
Chapter DV. 1
Chapter DVI. 1
Chapter DVII. 1
Chapter DVIII. 1
Chapter DIX. 1
Chapter DX. 1
Chapter DXI. 1
Chapter DXII. 1
Chapter DXIII. 1
Chapter DXIV. 1
Chapter DXV. 1
Chapter DXVI. 1
Chapter DXVII. 1
Chapter DXVIII. 1
Chapter DXIX. 1
Chapter DXX. 1
Chapter DXXI. 1
Chapter DXXII. 1
Chapter DXXIII. 1
Chapter DXXIV. 1
Chapter DXXV. 1
Chapter DXXVI. 1
Chapter DXXVII. 1
Chapter DXXVIII. 1
Chapter DXXIX. 1
Chapter DXXX. 1
Chapter DXXXI. 1
Chapter DXXXII. 1
Chapter DXXXIII. 1
Chapter DXXXIV. 1
Chapter DXXXV. 1
Chapter DXXXVI. 1
Chapter DXXXVII. 1
Chapter DXXXVIII. 1
Chapter DXXXIX. 1
Chapter DXL. 1
Chapter DXLI. 1
Chapter DXLII. 1
Chapter DXLIII. 1
Chapter DXLIV. 1
Chapter DXLV. 1
Chapter DXLVI. 1
Chapter DXLVII. 1
Chapter DXLVIII. 1
Chapter DXLIX. 1
Chapter DL. 1
Chapter DLI. 1
Chapter DLII. 1
Chapter DLIII. 1
Chapter DLIV. 1
Chapter DLV. 1
Chapter DLVI. 1
Chapter DLVII. 1
Chapter DLVIII. 1
Chapter DLIX. 1
Chapter DLX. 1
Chapter DLXI. 1
Chapter DLXII. 1
Chapter DLXIII. 1
Chapter DLXIV. 1
Chapter DLXV. 1
Chapter DLXVI. 1
Chapter DLXVII. 1
Chapter DLXVIII. 1
Chapter DLXIX. 1
Chapter DLXX. 1
Chapter DLXXI. 1
Chapter DLXXII. 1
Chapter DLXXIII. 1
Chapter DLXXIV. 1
Chapter DLXXV. 1
Chapter DLXXVI. 1
Chapter DLXXVII. 1
Chapter DLXXVIII. 1
Chapter DLXXIX. 1
Chapter DLXXX. 1
Chapter DLXXXI. 1
Chapter DLXXXII. 1
Chapter DLXXXIII. 1
Chapter DLXXXIV. 1
Chapter DLXXXV. 1
Chapter DLXXXVI. 1
Chapter DLXXXVII. 1
Chapter DLXXXVIII. 1
Chapter DLXXXIX. 1
Chapter DXC. 1
Chapter DXCI. 1
Chapter DXCII. 1
Chapter DXCIII. 1
Chapter DXCIV. 1
Chapter DXCV. 1
Chapter DXCVI. 1
Chapter DXCVII. 1
Chapter DXCVIII. 1
Chapter DXCIX. 1
Chapter DC. 1
Chapter DCI. 1
Chapter DCII. 1
Chapter DCIII. 1
Chapter DCIV. 1
Chapter DCV. 1
Chapter DCVI. 1
Chapter DCVII. 1
Chapter DCVIII. 1
Chapter DCIX. 1
Chapter DCX. 1
Chapter DCXI. 1
Chapter DCXII. 1
Chapter DCXIII. 1
Chapter DCXIV. 1
Chapter DCXV. 1
Chapter DCXVI. 1
Chapter DCXVII. 1
Chapter DCXVIII. 1
Chapter DCXIX. 1
Chapter DCXX. 1
Chapter DCXXI. 1
Chapter DCXXII. 1
Chapter DCXXIII. 1
Chapter DCXXIV. 1
Chapter DCXXV. 1
Chapter DCXXVI. 1
Chapter DCXXVII. 1
Chapter DCXXVIII. 1
Chapter DCXXIX. 1
Chapter DCXXX. 1
Chapter DCXXXI. 1
Chapter DCXXXII. 1
Chapter DCXXXIII. 1
Chapter DCXXXIV. 1
Chapter DCXXXV. 1
Chapter DCXXXVI. 1
Chapter DCXXXVII. 1
Chapter DCXXXVIII. 1
Chapter DCXXXIX. 1
Chapter DCXL. 1
Chapter DCXLI. 1
Chapter DCXLII. 1
Chapter DCXLIII. 1
Chapter DCXLIV. 1
Chapter DCXLV. 1
Chapter DCXLVI. 1
Chapter DCXLVII. 1
Chapter DCXLVIII. 1
Chapter DCXLIX. 1
Chapter DCL. 1
Chapter DCLI. 1
Chapter DCLII. 1
Chapter DCLIII. 1
Chapter DCLIV. 1
Chapter DCLV. 1
Chapter DCLVI. 1
Chapter DCLVII. 1
Chapter DCLVIII. 1
Chapter DCLIX. 1
Chapter DCLX. 1
Chapter DCLXI. 1
Chapter DCLXII. 1
Chapter DCLXIII. 1
Chapter DCLXIV. 1
Chapter DCLXV. 1
Chapter DCLXVI. 1
Chapter DCLXVII. 1
Chapter DCLXVIII. 1
Chapter DCLXIX. 1
Chapter DCLXX. 1
Chapter DCLXXI. 1
Chapter DCLXXII. 1
Chapter DCLXXIII. 1
Chapter DCLXXIV. 1
Chapter DCLXXV. 1
Chapter DCLXXVI. 1
Chapter DCLXXVII. 1
Chapter DCLXXVIII. 1
Chapter DCLXXIX. 1
Chapter DCLXXX. 1
Chapter DCLXXXI. 1
Chapter DCLXXXII. 1
Chapter DCLXXXIII. 1
Chapter DCLXXXIV. 1
Chapter DCLXXXV. 1
Chapter DCLXXXVI. 1
Chapter DCLXXXVII. 1
Chapter DCLXXXVIII. 1
Chapter DCLXXXIX. 1
Chapter DCXC. 1
Chapter DCXCI. 1
Chapter DCXCII. 1
Chapter DCXCIII. 1
Chapter DCXCIV. 1
Chapter DCXCV. 1
Chapter DCXCVI. 1
Chapter DCXCVII. 1
Chapter DCXCVIII. 1
Chapter DCXCIX. 1
Chapter DCC. 1
Chapter DCCI. 1
Chapter DCCII. 1
Chapter DCCIII. 1
Chapter DCCIV. 1
Chapter DCCV. 1
Chapter DCCVI. 1
Chapter DCCVII. 1
Chapter DCCVIII. 1
Chapter DCCIX. 1
Chapter DCCX. 1
Chapter DCCXI. 1
Chapter DCCXII. 1
Chapter DCCXIII. 1
Chapter DCCXIV. 1
Chapter DCCXV. 1
Chapter DCCXVI. 1
Chapter DCCXVII. 1
Chapter DCCXVIII. 1
Chapter DCCXIX. 1
Chapter DCCXX. 1
Chapter DCCXXI. 1
Chapter DCCXXII. 1
Chapter DCCXXIII. 1
Chapter DCCXXIV. 1
Chapter DCCXXV. 1
Chapter DCCXXVI. 1
Chapter DCCXXVII. 1
Chapter DCCXXVIII. 1
Chapter DCCXXIX. 1
Chapter DCCXXX. 1
Chapter DCCXXXI. 1
Chapter DCCXXXII. 1
Chapter DCCXXXIII. 1
Chapter DCCXXXIV. 1
Chapter DCCXXXV. 1
Chapter DCCXXXVI. 1
Chapter DCCXXXVII. 1
Chapter DCCXXXVIII. 1
Chapter DCCXXXIX. 1
Chapter DCCXL. 1
Chapter DCCXLI. 1
Chapter DCCXLII. 1
Chapter DCCXLIII. 1
Chapter DCCXLIV. 1
Chapter DCCXLV. 1
Chapter DCCXLVI. 1
Chapter DCCXLVII. 1
Chapter DCCXLVIII. 1
Chapter DCCXLIX. 1
Chapter DCCL. 1
Chapter DCCLI. 1
Chapter DCCLII. 1
Chapter DCCLIII. 1
Chapter DCCLIV. 1
Chapter DCCLV. 1
Chapter DCCLVI. 1
Chapter DCCLVII. 1
Chapter DCCLVIII. 1
Chapter DCCLIX. 1
Chapter DCCLX. 1
Chapter DCCLXI. 1
Chapter DCCLXII. 1
Chapter DCCLXIII. 1
Chapter DCCLXIV. 1
Chapter DCCLXV. 1
Chapter DCCLXVI. 1
Chapter DCCLXVII. 1
Chapter DCCLXVIII. 1
Chapter DCCLXIX. 1
Chapter DCCLXX. 1
Chapter DCCLXXI. 1
Chapter DCCLXXII. 1
Chapter DCCLXXIII. 1
Chapter DCCLXXIV. 1
Chapter DCCLXXV. 1
Chapter DCCLXXVI. 1
Chapter DCCLXXVII. 1
Chapter DCCLXXVIII. 1
Chapter DCCLXXIX. 1
Chapter DCCLXXX. 1
Chapter DCCLXXXI. 1
Chapter DCCLXXXII. 1
Chapter DCCLXXXIII. 1
Chapter DCCLXXXIV. 1
Chapter DCCLXXXV. 1
Chapter DCCLXXXVI. 1
Chapter DCCLXXXVII. 1
Chapter DCCLXXXVIII. 1
Chapter DCCLXXXIX. 1
Chapter DCCXC. 1
Chapter DCCXCI. 1
Chapter DCCXCII. 1
Chapter DCCXCIII. 1
Chapter DCCXCIV. 1
Chapter DCCXCV. 1
Chapter DCCXCVI. 1
Chapter DCCXCVII. 1
Chapter DCCXCVIII. 1
Chapter DCCXCIX. 1
Chapter DCCC. 1
Chapter DCCCI. 1
Chapter DCCCII. 1
Chapter DCCCIII. 1
Chapter DCCCIV. 1
Chapter DCCCV. 1
Chapter DCCCVI. 1
Chapter DCCCVII. 1
Chapter DCCCVIII. 1
Chapter DCCCIX. 1
Chapter DCCCX. 1
Chapter DCCCXI. 1
Chapter DCCCXII. 1
Chapter DCCCXIII. 1
Chapter DCCCXIV. 1
Chapter DCCCXV. 1
Chapter DCCCXVI. 1
Chapter DCCCXVII. 1
Chapter DCCCXVIII. 1
Chapter DCCCXIX. 1
Chapter DCCCXX. 1
Chapter DCCCXXI. 1
Chapter DCCCXXII. 1
Chapter DCCCXXIII. 1
Chapter DCCCXXIV. 1
Chapter DCCCXXV. 1
Chapter DCCCXXVI. 1
Chapter DCCCXXVII. 1
Chapter DCCCXXVIII. 1
Chapter DCCCXXIX. 1
Chapter DCCCXXX. 1
Chapter DCCCXXXI. 1
Chapter DCCCXXXII. 1
Chapter DCCCXXXIII. 1
Chapter DCCCXXXIV. 1
Chapter DCCCXXXV. 1
Chapter DCCCXXXVI. 1
Chapter DCCCXXXVII. 1
Chapter DCCCXXXVIII. 1
Chapter DCCCXXXIX. 1
Chapter DCCCXL. 1
Chapter DCCCXLI. 1
Chapter DCCCXLII. 1
Chapter DCCCXLIII. 1
Chapter DCCCXLIV. 1
Chapter DCCCXLV. 1
Chapter DCCCXLVI. 1
Chapter DCCCXLVII. 1
Chapter DCCCXLVIII. 1
Chapter DCCCXLIX. 1
Chapter DCCCL. 1
Chapter DCCCLI. 1
Chapter DCCCLII. 1
Chapter DCCCLIII. 1
Chapter DCCCLIV. 1
Chapter DCCCLV. 1
Chapter DCCCLVI. 1
Chapter DCCCLVII. 1
Chapter DCCCLVIII. 1
Chapter DCCCLIX. 1
Chapter DCCCLX. 1
Chapter DCCCLXI. 1
Chapter DCCCLXII. 1
Chapter DCCCLXIII. 1
Chapter DCCCLXIV. 1
Chapter DCCCLXV. 1
Chapter DCCCLXVI. 1
Chapter DCCCLXVII. 1
Chapter DCCCLXVIII. 1
Chapter DCCCLXIX. 1
Chapter DCCCLXX. 1
Chapter DCCCLXXI. 1
Chapter DCCCLXXII. 1
Chapter DCCCLXXIII. 1
Chapter DCCCLXXIV. 1
Chapter DCCCLXXV. 1
Chapter DCCCLXXVI. 1
Chapter DCCCLXXVII. 1
Chapter DCCCLXXVIII. 1
Chapter DCCCLXXIX. 1
Chapter DCCCLXXX. 1
Chapter DCCCLXXXI. 1
Chapter DCCCLXXXII. 1
Chapter DCCCLXXXIII. 1
Chapter DCCCLXXXIV. 1
Chapter DCCCLXXXV. 1
Chapter DCCCLXXXVI. 1
Chapter DCCCLXXXVII. 1
Chapter DCCCLXXXVIII. 1
Chapter DCCCLXXXIX. 1
Chapter DCCCXC. 1
Chapter DCCCXCI. 1
Chapter DCCCXCII. 1
Chapter DCCCXCIII. 1
Chapter DCCCXCIV. 1
Chapter DCCCXCV. 1
Chapter DCCCXCVI. 1
Chapter DCCCXCVII. 1
Chapter DCCCXCVIII. 1
Chapter DCCCXCIX. 1
Chapter CM. 1
Chapter CMI. 1
Chapter CMII. 1
Chapter CMIII. 1
Chapter CMIV. 1
Chapter CMV. 1
Chapter CMVI. 1
Chapter CMVII. 1
Chapter CMVIII. 1
Chapter CMIX. 1
Chapter CMX. 1
Chapter CMXI. 1
Chapter CMXII. 1
Chapter CMXIII. 1
Chapter CMXIV. 1
Chapter CMXV. 1
Chapter CMXVI. 1
Chapter CMXVII. 1
Chapter CMXVIII. 1
Chapter CMXIX. 1
Chapter CMXX. 1
Chapter CMXXI. 1
Chapter CMXXII. 1
Chapter CMXXIII. 1
Chapter CMXXIV. 1
Chapter CMXXV. 1
Chapter CMXXVI. 1
Chapter CMXXVII. 1
Chapter CMXXVIII. 1
Chapter CMXXIX. 1
Chapter CMXXX. 1
Chapter CMXXXI. 1
Chapter CMXXXII. 1
Chapter CMXXXIII. 1
Chapter CMXXXIV. 1
Chapter CMXXXV. 1
Chapter CMXXXVI. 1
Chapter CMXXXVII. 1
Chapter CMXXXVIII. 1
Chapter CMXXXIX. 1
Chapter CMXL. 1
Chapter CMXLI. 1
Chapter CMXLII. 1
Chapter CMXLIII. 1
Chapter CMXLIV. 1
Chapter CMXLV. 1
Chapter CMXLVI. 1
Chapter CMXLVII. 1
Chapter CMXLVIII. 1
Chapter CMXLIX. 1
Chapter CML. 1
Chapter CMLI. 1
Chapter CMLII. 1
Chapter CMLIII. 1
Chapter CMLIV. 1
Chapter CMLV. 1
Chapter CMLVI. 1
Chapter CMLVII. 1
Chapter CMLVIII. 1
Chapter CMLIX. 1
Chapter CMLX. 1
Chapter CMLXI. 1
Chapter CMLXII. 1
Chapter CMLXIII. 1
Chapter CMLXIV. 1
Chapter CMLXV. 1
Chapter CMLXVI. 1
Chapter CMLXVII. 1
Chapter CMLXVIII. 1
Chapter CMLXIX. 1
Chapter CMLXX. 1
Chapter CMLXXI. 1
Chapter CMLXXII. 1
Chapter CMLXXIII. 1
Chapter CMLXXIV. 1
Chapter CMLXXV. 1
Chapter CMLXXVI. 1
Chapter CMLXXVII. 1
Chapter CMLXXVIII. 1
Chapter CMLXXIX. 1
Chapter CMLXXX. 1
Chapter CMLXXXI. 1
Chapter CMLXXXII. 1
Chapter CMLXXXIII. 1
Chapter CMLXXXIV. 1
Chapter CMLXXXV. 1
Chapter CMLXXXVI. 1
Chapter CMLXXXVII. 1
Chapter CMLXXXVIII. 1
Chapter CMLXXXIX. 1
Chapter CMXC. 1
Chapter CMXCI. 1
Chapter CMXCII. 1
Chapter CMXCIII. 1
Chapter CMXCIV. 1
Chapter CMXCV. 1
Chapter CMXCVI. 1
Chapter CMXCVII. 1
Chapter CMXCVIII. 1
Chapter CMXCIX. 1
Chapter CMC. 1
Chapter CMCI. 1
Chapter CMCII. 1
Chapter CMCIII. 1
Chapter CMCIV. 1
Chapter CMCV. 1
Chapter CMCVI. 1
Chapter CMCVII. 1
Chapter CMCVIII. 1
Chapter CMCIX. 1
Chapter CMCX. 1
Chapter CMCXI. 1
Chapter CMCXII. 1
Chapter CMCXIII. 1
Chapter CMCXIV. 1
Chapter CMCXV. 1
Chapter CMCXVI. 1
Chapter CMCXVII. 1
Chapter CMCXVIII. 1
Chapter CMCXIX. 1
Chapter CMCXX. 1
Chapter CMCXXI. 1
Chapter CMCXXII. 1
Chapter CMCXXIII. 1
Chapter CMCXXIV. 1
Chapter CMCXXV. 1
Chapter CMCXXVI. 1
Chapter CMCXXVII. 1
Chapter CMCXXVIII. 1
Chapter CMCXXIX. 1
Chapter CMCXXX. 1
Chapter CMCXXXI. 1
Chapter CMCXXXII. 1
Chapter CMCXXXIII. 1
Chapter CMCXXXIV. 1
Chapter CMCXXXV. 1
Chapter CMCXXXVI. 1
Chapter CMCXXXVII. 1
Chapter CMCXXXVIII. 1
Chapter CMCXXXIX. 1
Chapter CMCXL. 1
Chapter CMCXLI. 1
Chapter CMCXLII. 1
Chapter CMCXLIII. 1
Chapter CMCXLIV. 1
Chapter CMCXLV. 1
Chapter CMCXLVI. 1
Chapter CMCXLVII. 1
Chapter CMCXLVIII. 1
Chapter CMCXLIX. 1
Chapter CMCL. 1
Chapter CMCLI. 1
Chapter CMCLII. 1
Chapter CMCLIII. 1
Chapter CMCLIV. 1
Chapter CMCLV. 1
Chapter CMCLVI. 1
Chapter CMCLVII. 1
Chapter CMCLVIII. 1
Chapter CMCLIX. 1
Chapter CMCLX. 1
Chapter CMCLXI. 1
Chapter CMCLXII. 1
Chapter CMCLXIII. 1
Chapter CMCLXIV. 1
Chapter CMCLXV. 1
Chapter CMCLXVI. 1
Chapter CMCLXVII. 1
Chapter CMCLXVIII. 1
Chapter CMCLXIX. 1
Chapter CMCLXX. 1
Chapter CMCLXXI. 1
Chapter CMCLXXII. 1
Chapter CMCLXXIII. 1
Chapter CMCLXXIV. 1
Chapter CMCLXXV. 1
Chapter CMCLXXVI. 1
Chapter CMCLXXVII. 1
Chapter CMCLXXVIII. 1
Chapter CMCLXXIX. 1
Chapter CMCLXXX. 1
Chapter CMCLXXXI. 1
Chapter CMCLXXXII. 1
Chapter CMCLXXXIII. 1
Chapter CMCLXXXIV. 1
Chapter CMCLXXXV. 1
Chapter CMCLXXXVI. 1
Chapter CMCLXXXVII. 1
Chapter CMCLXXXVIII. 1
Chapter CMCLXXXIX. 1
Chapter CMCXC. 1
Chapter CMCXCI. 1
Chapter CMCXCII. 1
Chapter CMCXCIII. 1
Chapter CMCXCIV. 1
Chapter CMCXCV. 1
Chapter CMCXCVI. 1
Chapter CMCXCVII. 1
Chapter CMCXCVIII. 1
Chapter CMCXCIX. 1
Chapter CMCC. 1
Chapter CMCCI. 1
Chapter CMCCII. 1
Chapter CMCCIII. 1
Chapter CMCCIV. 1
Chapter CMCCV. 1
Chapter CMCCVI. 1
Chapter CMCCVII. 1
Chapter CMCCVIII. 1
Chapter CMCCIX. 1
Chapter CMCCX. 1
Chapter CMCCXI. 1
Chapter CMCCXII. 1
Chapter CMCCXIII. 1
Chapter CMCCXIV. 1
Chapter CMCCXV. 1
Chapter CMCCXVI. 1
Chapter CMCCXVII. 1
Chapter CMCCXVIII. 1
Chapter CMCCXIX. 1
Chapter CMCCXX. 1
Chapter CMCCXXI. 1
Chapter CMCCXXII. 1
Chapter CMCCXXIII. 1
Chapter CMCCXXIV. 1
Chapter CMCCXXV. 1
Chapter CMCCXXVI. 1
Chapter CMCCXXVII. 1
Chapter CMCCXXVIII. 1
Chapter CMCCXXIX. 1
Chapter CMCCXXX. 1
Chapter CMCCXXXI. 1
Chapter CMCCXXXII. 1
Chapter CMCCXXXIII. 1
Chapter CMCCXXXIV. 1
Chapter CMCCXXXV. 1
Chapter CMCCXXXVI. 1
Chapter CMCCXXXVII. 1
Chapter CMCCXXXVIII. 1
Chapter CMCCXXXIX. 1
Chapter CMCCXL. 1
Chapter CMCCXLI. 1
Chapter CMCCXLII. 1
Chapter CMCCXLIII. 1
Chapter CMCCXLIV. 1
Chapter CMCCXLV. 1
Chapter CMCCXLVI. 1
Chapter CMCCXLVII. 1
Chapter CMCCXLVIII. 1
Chapter CMCCXLIX. 1
Chapter CMCCL. 1
Chapter CMCCLI. 1
Chapter CMCCLII. 1
Chapter CMCCLIII. 1
Chapter CMCCLIV. 1
Chapter CMCCLV. 1
Chapter CMCCLVI. 1
Chapter CMCCLVII. 1
Chapter CMCCLVIII. 1
Chapter CMCCLIX. 1
Chapter CMCCLX. 1
Chapter CMCCLXI. 1
Chapter CMCCLXII. 1
Chapter CMCCLXIII. 1
Chapter CMCCLXIV. 1
Chapter CMCCLXV. 1
Chapter CMCCLXVI. 1
Chapter CMCCLXVII. 1
Chapter CMCCLXVIII. 1
Chapter CMCCLXIX. 1
Chapter CMCCLXX. 1
Chapter CMCCLXXI. 1
Chapter CMCCLXXII. 1
Chap

Non in prorea impetuosè flans cacumina,
Non in litore ſpumam eructans.
Nauta,ponto imperanti & portuum datori Priapo
Sæpia aut mulli piſcis floridam circumferentiam,
Aut ſcarum vocalem ſuper aram incendens,
Intrepidus Ionij fines in mari pete.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ, ϰϛ΄ ιζ΄

ΖΗΛΩΤΟΥ.

Εκλάσθην ὑπ' ἠπείρῳ ἀέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
Στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

IN NAVES, Cap. LVII.

ZELOTI. I.

Fracta ſum in terrâ vento pinus:cur me ponto
Mittitis,fractum ramum ante nauigationem?

Τοῦ αὐτοῦ.

Ες τί πίτυν πελάγει πιστεύετε ναυφοτῆρες,
Ης πολιὴ ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
Αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντῳ σκάφος, ἔμπορον ἀπτὰς
Δείδρεον· ἀν χέρσῳ ναῦν ἄλλος ἴδοι τύχας.

Eiuſdem. 2.

Cur pinum pelago committitis nauium fabricatores,
Cuius multus è montibus radicem diſſoluit Notus?
Auſpicatum non ero ponto nauigium, hoſtile ventis
Lignum:in terrâ maris didici fortunas.

Ἀδέσποτον.

Ἁρπαγῇ ῥοθίοισιν ὅτι χροκάλοισι με νῆα,
Καὶ μή πω χερσοπόλευμα τὸν ἀϊάπτολιν,
Οἰδ' ἀνέμοισι θαλάσσια· τὸ δ' ἀγείοις ἐπλήμμυρε
Χθὼν, καὶ οὐ καθαρῇ ἤρπασεν πίσυνον,

Ολκάδα, τῇ δείλαιος ἀεὶ χλόος, ἦ γε τὰ πόντου
Χεύματα χὴν χέρσῳ λείζια, χὴν πελάγη.

Incerti. 3.

Nuper compactam impetuosis in litoribus me nauem,
Et nondum horribilem fluctum tangentem,
Ne quidem exspectauit mare. Sed horribilis inundauit
Fluctus, & ex stabilibus eripuit litoribus
Nauem, cui calamitosa semper maris turbatio, & cui ponti
Fluctus & in littore pestifer, & in pelago.

CYLENII PETIANI. 4.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὄλωλα· τί δ' αὖ πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
Ετλην; ᾧ πάσης ὀλκάσι μοῖρα κλύδων.

CYLENII PETIANI. 4.

Nondum nauis, & perij: quid autē plus, si profundū intrassem,
Pertulissem? Hei cunctis nauibus fatalis tempestas maris.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρτί με πηγυλίδων ἀκάτου ζυγὸν ἔσσατο γείτων
Πόντος, καὶ χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Eiusdem. 5.

Iam me compactam nauis carinam abstulit vicinus
Pontus, etiam in littore in me furiosus.

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
Ναυηγῶν ἀνέμων χερσὶ γενομένη;

Incerti. 6.

Fracta sum ventis pinus, quid me fabricatis nauem,
Naues frangentes ventos in litore experta sum.

Ἀδέσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
Πεφρίζουσαν ἀξεκέλιστε νότος.
Εὐθυναῦς γλώμιλλα, νέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
Ἀνθρωποι, πόλεμος οὔποτε φιλόμβροι.

Ethics, 1
Ethics, Applied, 1
Ethics, Business, 1
Ethics, Medical, 1
Ethics, Professional, 1
Ethnic Groups, 1
Ethnic Groups, Discrimination Against, 1
Ethnic Groups, Prejudice Against, 1
Ethnic Groups, Violence Against, 1
Ethnic Minorities, 1
Ethnic Minorities, Discrimination Against, 1
Ethnic Minorities, Prejudice Against, 1
Ethnic Minorities, Violence Against, 1
Ethnicity, 1
Ethnicity, Discrimination Against, 1
Ethnicity, Prejudice Against, 1
Ethnicity, Violence Against, 1
Ethnography, 1
Ethnography, Applied, 1
Ethnography, Business, 1
Ethnography, Medical, 1
Ethnography, Professional, 1
Ethnology, 1
Ethnology, Applied, 1
Ethnology, Business, 1
Ethnology, Medical, 1
Ethnology, Professional, 1
Ethnomethodology, 1
Ethnomethodology, Applied, 1
Ethnomethodology, Business, 1
Ethnomethodology, Medical, 1
Ethnomethodology, Professional, 1
Ethnopsychology, 1
Ethnopsychology, Applied, 1
Ethnopsychology, Business, 1
Ethnopsychology, Medical, 1
Ethnopsychology, Professional, 1
Ethnosemantics, 1
Ethnosemantics, Applied, 1
Ethnosemantics, Business, 1
Ethnosemantics, Medical, 1
Ethnosemantics, Professional, 1
Ethnosociology, 1
Ethnosociology, Applied, 1
Ethnosociology, Business, 1
Ethnosociology, Medical, 1
Ethnosociology, Professional, 1
Ethnotheory, 1
Ethnotheory, Applied, 1
Ethnotheory, Business, 1
Ethnotheory, Medical, 1
Ethnotheory, Professional, 1
Ethology, 1
Ethology, Applied, 1
Ethology, Business, 1
Ethology, Medical, 1
Ethology, Professional, 1
Etiology, 1
Etiology, Applied, 1
Etiology, Business, 1
Etiology, Medical, 1
Etiology, Professional, 1
Etymology, 1
Etymology, Applied, 1
Etymology, Business, 1
Etymology, Medical, 1
Etymology, Professional, 1
Eugenics, 1
Eugenics, Applied, 1
Eugenics, Business, 1
Eugenics, Medical, 1
Eugenics, Professional, 1
Euphemisms, 1
Euphemisms, Applied, 1
Euphemisms, Business, 1
Euphemisms, Medical, 1
Euphemisms, Professional, 1
Euphoria, 1
Euphoria, Applied, 1
Euphoria, Business, 1
Euphoria, Medical, 1
Euphoria, Professional, 1
Euthanasia, 1
Euthanasia, Applied, 1
Euthanasia, Business, 1
Euthanasia, Medical, 1
Euthanasia, Professional, 1
Evaluation, 1
Evaluation, Applied, 1
Evaluation, Business, 1
Evaluation, Medical, 1
Evaluation, Professional, 1
Evaluation Research, 1
Evaluation Research, Applied, 1
Evaluation Research, Business, 1
Evaluation Research, Medical, 1
Evaluation Research, Professional, 1
Evangelicalism, 1
Evangelicalism, Applied, 1
Evangelicalism, Business, 1
Evangelicalism, Medical, 1
Evangelicalism, Professional, 1
Evangelism, 1
Evangelism, Applied, 1
Evangelism, Business, 1
Evangelism, Medical, 1
Evangelism, Professional, 1
Evangelists, 1
Evangelists, Applied, 1
Evangelists, Business, 1
Evangelists, Medical, 1
Evangelists, Professional, 1
Evangelists, Television, 1
Evangelists, Television, Applied, 1
Evangelists, Television, Business, 1
Evangelists, Television, Medical, 1
Evangelists, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, 1
Evangelists, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Professional, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Applied, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Business, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Medical, 1
Evangelists, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women, Television, Women

Ηλασε χμειέων ἄγελον οἶδμα ἰόπων,
Ει πυεὶ γιῶ ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίστῳ,
Νιῶ ἀλὸς ἠματίης ὕδατα διζομένη.

SECVNDI. 10.

Nauis immensi pelagi absoluens cursum,
Et toties grauibus fluctibus innatans,
Quam niger neque Eurus ponto immersit, neque in terram
Afflixit hyemalis horribilis fluctus Noti,
In igni iam naufragium passa ego terrã reprehẽdo infidelem,
Iam maris nostri aquas inquirens.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Ολκάδα πῦρ μ' ἀϊέφλεξε, τόσσ' ἦα μετηέσασθαι
Ει χθονὶ, τῇ πολύχας εἰς ἐμὲ κυμαδίῃ.
Νι πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνας· ἀλλ' ἁλὸς ἔσω
Γῆ ἐμὲ γηραιὸν δῦσεν ἀπιστοτέρην.

LEONIDÆ Tarentini. 11.

Nauem ignis me combussit, tantum mare quæ mensa sum
In terrâ: quæ piceas in me incîdit.
Quam pelagus seruauit in litoribus: sed ipso mari
Terram me producentem inueni infideliorem.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου.

Ολκὰς ὕδωρ φεύγουσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ει χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητρείαις.
Ἑσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· κειμένη δ'
Δεξαμένου ὑδάτων συμμαχίαν ἐκάλει.

IVLIANI de principibus Ægypti. 12.

Nauis aquam effugiens turbulenti maris,
In terræ vlnis periit maternis.
Stantem enim ignis combussit: combusta verò
Inimicarum aquarum auxilium inuocauit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θετταλοῦ.

Τὼ μικρὰ μὲ λέγουσι, τὴ δὲ οὐκ ἴσα που πορθμεύσας
Ναυσὶ διδυμάσι δέξομαι δύπλοΐλιν.

Οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγὼ βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσῃ
Γαῦν ἴσον. ἀ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
Ἐσθλὸν πηδαλίοις ἑτέρη πλέον. ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
Θάρσος· ἐγὼ δ' εἴλην δαίμοσι σωζομένην.

ANTIPATRI Theſſali. 13.

Paruam me dicunt, & non æqualiter in ponto nauigantibus
Nauibus ad dirigendam intrepidam nauigationem.
Non nego verò ego quòd ſim breuis nauis. at mari
Omnia paria ſunt. non de mẽſurâ iudicandũ, ſed de fortuna.
Sit gubernaculo flecti alij facilius. Alia enim alij naui
Audacia: ego verò ſim à Diis ſeruata.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Υλοτόμοι παύεσθε νεῶν χάριν· οὐκέτι πεύκη
Κύμασιν, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ὑπεντρέχει.
Γόμφος δ' οὐκέτι χαλκὸς ἐν ἁρμονίῃσιν, ὀθόνη δὲ
Ἀλλὰ λίνῳ πήχων ἁρμονίη δέδεται.
Τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει ἠϊόνας, ἄλλοτε γαῖα,
Πηκτὸν ἄμαξίτιδι φόρτον ἀφεσμένας.
Ἀργὼ μὲν πατρῴοισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
Καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔδειξε τρόπιν.

ANTIPHILI. 14.

Lignatores quieſcite nauium gratiâ: non amplius pinus
In mari, ſed iam corium currit.
Clauus autem non amplius æs in nauibus, aut ferrum,
Sed lino laterum harmonia alligatur.
Has ipſas quondam pontus habet naues. Alias terra
Concretum curule onus ferentes.
Argo quidem veteribus Veneranda fuit: ſed Sabino
Magis nouam fabricare Pallas oſtendit carinam.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ναῦν Ἰεροκλείδης ἔχει σύλλογον, ὁμόπλοον,
Τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτου συνοδόν,
Πιστὴν ἐξουσίαν συνέμπορον· οὔτις ἐκείνης

Πώποτ'

Γ ὥποτ' ἐπίπλωσιν κῶμα δικροτίρη.
Γήρως ἄχεις ἔοοικε πονδίωμον· εἶπα θαλίπα
Εκτέλεσιν· σὺν ἐπλω δ' ἄχει κὴ εἰς ἄϊδλω.

MÆCII. 15.

Nauem Hieroclides habuit vnà consenescentẽ, & nauigantem,
Eandem vitæ & mortis comitem,
Fidelem piscanti sociam. Neque quis illâ
Vnquam nauigauit fluctus iustior,
Ad senectutem vsque nutriuit laborantem: deinde mortuum
Humauit. Cum eo nauigauit etiam vsque ad inferos.

ANTIPATRI.

Πῦρρος ὁ μουσερέτης, ὀλίγῃ νηὶ λεπταὶ ματεύων
Φυκία, κὴ τειχίνης μαγνίδας ἐκ καθέτου,
Ηϊόνων ἀπὸ τῆλε τυπεὶς, κατὰ δ' ὦπτε κεραυνῷ.
Νηῦς δὲ σεὺς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη,
Αἴθυιαν θείῳ κὴ λιγυῖ μιμνύουσα.
Καὶ φθέγετο, Αργῴην δ' οὐκ ἐπόθησε βέλπιν.

ANTIPATRI. 16.

Pyrrhus vnus remex, paruâ naui tenues inquirens
Phucas, & ex setâ mœnas hamo,
A litore procul compulsus cecidit fulmine,
Nauis verò ad littus sponte cucurrit,
Nuncium sulphure & flamma indicans,
Et dixit: Argiuam verò non desiderauit carinam.

Αδηλον.

Η ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος ξυμφουμένη,
Πρὸς ᾧ θμαίρχῳ πόντιον ἤλυθον θεόν.
Ανὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
Κλήσας ἑταίρῳ. εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
Εμβαινε θαρρῶν· μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
Ελθόντα δίχομαι· πόρπα βαστάζω ξένον.
Ως ποτ' ὀπιγαίης, κὴν βυθῷ μ' ἑρέπτε.

Ethnic Groups and Boundaries
Fredrik Barth

Ethnicity and Nationalism
Anthony D. Smith

Ethnic Identity
Richard Jenkins

Ethnic Conflict
Donald L. Horowitz

Ethnic Relations in Africa
Robert Melson

Ethnic Relations in Asia
Milton J. Esman

Ethnic Relations in Europe
Max Silverman

Ethnic Relations in Latin America
Norman Whitten

Ethnic Relations in the Middle East
Shelly Errington

Ethnic Relations in North America
Werner Sollors

Ethnic Relations in Oceania
Margaret Jolly

Ethnic Relations in the Soviet Union and Eastern Europe
Pal Kolsto

Ethnic Relations in Western Europe
Erik Allardt

Ethnic Groups and Boundaries
Fredrik Barth

Ethnicity and Nationalism
Anthony D. Smith

Ethnic Identity
Richard Jenkins

Ethnic Conflict
Donald L. Horowitz

Ethnic Relations in Africa
Robert Melson

Ethnic Relations in Asia
Milton J. Esman

Ethnic Relations in Europe
Max Silverman

Ethnic Relations in Latin America
Norman Whitten

Ethnic Relations in the Middle East
Shelly Errington

Ethnic Relations in North America
Werner Sollors

Ethnic Relations in Oceania
Margaret Jolly

Ethnic Relations in the Soviet Union and Eastern Europe
Pal Kolsto

Ethnic Relations in Western Europe
Erik Allardt

Introduction 1
Chapter 1 5
Chapter 2 12
Chapter 3 20
Chapter 4 28
Chapter 5 35
Chapter 6 42
Chapter 7 50
Chapter 8 58
Chapter 9 65
Chapter 10 73
Chapter 11 81
Chapter 12 89
Chapter 13 96
Chapter 14 104
Chapter 15 112
Chapter 16 120
Chapter 17 128
Chapter 18 136
Chapter 19 144
Chapter 20 152
Chapter 21 160
Chapter 22 168
Chapter 23 176
Chapter 24 184
Chapter 25 192
Chapter 26 200
Chapter 27 208
Chapter 28 216
Chapter 29 224
Chapter 30 232
Chapter 31 240
Chapter 32 248
Chapter 33 256
Chapter 34 264
Chapter 35 272
Chapter 36 280
Chapter 37 288
Chapter 38 296
Chapter 39 304
Chapter 40 312
Chapter 41 320
Chapter 42 328
Chapter 43 336
Chapter 44 344
Chapter 45 352
Chapter 46 360
Chapter 47 368
Chapter 48 376
Chapter 49 384
Chapter 50 392
Chapter 51 400
Chapter 52 408
Chapter 53 416
Chapter 54 424
Chapter 55 432
Chapter 56 440
Chapter 57 448
Chapter 58 456
Chapter 59 464
Chapter 60 472
Chapter 61 480
Chapter 62 488
Chapter 63 496
Chapter 64 504
Chapter 65 512
Chapter 66 520
Chapter 67 528
Chapter 68 536
Chapter 69 544
Chapter 70 552
Chapter 71 560
Chapter 72 568
Chapter 73 576
Chapter 74 584
Chapter 75 592
Chapter 76 600
Chapter 77 608
Chapter 78 616
Chapter 79 624
Chapter 80 632
Chapter 81 640
Chapter 82 648
Chapter 83 656
Chapter 84 664
Chapter 85 672
Chapter 86 680
Chapter 87 688
Chapter 88 696
Chapter 89 704
Chapter 90 712
Chapter 91 720
Chapter 92 728
Chapter 93 736
Chapter 94 744
Chapter 95 752
Chapter 96 760
Chapter 97 768
Chapter 98 776
Chapter 99 784
Chapter 100 792
Chapter 101 800
Chapter 102 808
Chapter 103 816
Chapter 104 824
Chapter 105 832
Chapter 106 840
Chapter 107 848
Chapter 108 856
Chapter 109 864
Chapter 110 872
Chapter 111 880
Chapter 112 888
Chapter 113 896
Chapter 114 904
Chapter 115 912
Chapter 116 920
Chapter 117 928
Chapter 118 936
Chapter 119 944
Chapter 120 952
Chapter 121 960
Chapter 122 968
Chapter 123 976
Chapter 124 984
Chapter 125 992
Chapter 126 1000
Chapter 127 1008
Chapter 128 1016
Chapter 129 1024
Chapter 130 1032
Chapter 131 1040
Chapter 132 1048
Chapter 133 1056
Chapter 134 1064
Chapter 135 1072
Chapter 136 1080
Chapter 137 1088
Chapter 138 1096
Chapter 139 1104
Chapter 140 1112
Chapter 141 1120
Chapter 142 1128
Chapter 143 1136
Chapter 144 1144
Chapter 145 1152
Chapter 146 1160
Chapter 147 1168
Chapter 148 1176
Chapter 149 1184
Chapter 150 1192
Chapter 151 1200
Chapter 152 1208
Chapter 153 1216
Chapter 154 1224
Chapter 155 1232
Chapter 156 1240
Chapter 157 1248
Chapter 158 1256
Chapter 159 1264
Chapter 160 1272
Chapter 161 1280
Chapter 162 1288
Chapter 163 1296
Chapter 164 1304
Chapter 165 1312
Chapter 166 1320
Chapter 167 1328
Chapter 168 1336
Chapter 169 1344
Chapter 170 1352
Chapter 171 1360
Chapter 172 1368
Chapter 173 1376
Chapter 174 1384
Chapter 175 1392
Chapter 176 1400
Chapter 177 1408
Chapter 178 1416
Chapter 179 1424
Chapter 180 1432
Chapter 181 1440
Chapter 182 1448
Chapter 183 1456
Chapter 184 1464
Chapter 185 1472
Chapter 186 1480
Chapter 187 1488
Chapter 188 1496
Chapter 189 1504
Chapter 190 1512
Chapter 191 1520
Chapter 192 1528
Chapter 193 1536
Chapter 194 1544
Chapter 195 1552
Chapter 196 1560
Chapter 197 1568
Chapter 198 1576
Chapter 199 1584
Chapter 200 1592
Chapter 201 1600
Chapter 202 1608
Chapter 203 1616
Chapter 204 1624
Chapter 205 1632
Chapter 206 1640
Chapter 207 1648
Chapter 208 1656
Chapter 209 1664
Chapter 210 1672
Chapter 211 1680
Chapter 212 1688
Chapter 213 1696
Chapter 214 1704
Chapter 215 1712
Chapter 216 1720
Chapter 217 1728
Chapter 218 1736
Chapter 219 1744
Chapter 220 1752
Chapter 221 1760
Chapter 222 1768
Chapter 223 1776
Chapter 224 1784
Chapter 225 1792
Chapter 226 1800
Chapter 227 1808
Chapter 228 1816
Chapter 229 1824
Chapter 230 1832
Chapter 231 1840
Chapter 232 1848
Chapter 233 1856
Chapter 234 1864
Chapter 235 1872
Chapter 236 1880
Chapter 237 1888
Chapter 238 1896
Chapter 239 1904
Chapter 240 1912
Chapter 241 1920
Chapter 242 1928
Chapter 243 1936
Chapter 244 1944
Chapter 245 1952
Chapter 246 1960
Chapter 247 1968
Chapter 248 1976
Chapter 249 1984
Chapter 250 1992
Chapter 251 2000
Chapter 252 2008
Chapter 253 2016
Chapter 254 2024
Chapter 255 2032
Chapter 256 2040
Chapter 257 2048
Chapter 258 2056
Chapter 259 2064
Chapter 260 2072
Chapter 261 2080
Chapter 262 2088
Chapter 263 2096
Chapter 264 2104
Chapter 265 2112
Chapter 266 2120
Chapter 267 2128
Chapter 268 2136
Chapter 269 2144
Chapter 270 2152
Chapter 271 2160
Chapter 272 2168
Chapter 273 2176
Chapter 274 2184
Chapter 275 2192
Chapter 276 2200
Chapter 277 2208
Chapter 278 2216
Chapter 279 2224
Chapter 280 2232
Chapter 281 2240
Chapter 282 2248
Chapter 283 2256
Chapter 284 2264
Chapter 285 2272
Chapter 286 2280
Chapter 287 2288
Chapter 288 2296
Chapter 289 2304
Chapter 290 2312
Chapter 291 2320
Chapter 292 2328
Chapter 293 2336
Chapter 294 2344
Chapter 295 2352
Chapter 296 2360
Chapter 297 2368
Chapter 298 2376
Chapter 299 2384
Chapter 300 2392
Chapter 301 2400
Chapter 302 2408
Chapter 303 2416
Chapter 304 2424
Chapter 305 2432
Chapter 306 2440
Chapter 307 2448
Chapter 308 2456
Chapter 309 2464
Chapter 310 2472
Chapter 311 2480
Chapter 312 2488
Chapter 313 2496
Chapter 314 2504
Chapter 315 2512
Chapter 316 2520
Chapter 317 2528
Chapter 318 2536
Chapter 319 2544
Chapter 320 2552
Chapter 321 2560
Chapter 322 2568
Chapter 323 2576
Chapter 324 2584
Chapter 325 2592
Chapter 326 2600
Chapter 327 2608
Chapter 328 2616
Chapter 329 2624
Chapter 330 2632
Chapter 331 2640
Chapter 332 2648
Chapter 333 2656
Chapter 334 2664
Chapter 335 2672
Chapter 336 2680
Chapter 337 2688
Chapter 338 2696
Chapter 339 2704
Chapter 340 2712
Chapter 341 2720
Chapter 342 2728
Chapter 343 2736
Chapter 344 2744
Chapter 345 2752
Chapter 346 2760
Chapter 347 2768
Chapter 348 2776
Chapter 349 2784
Chapter 350 2792
Chapter 351 2800
Chapter 352 2808
Chapter 353 2816
Chapter 354 2824
Chapter 355 2832
Chapter 356 2840
Chapter 357 2848
Chapter 358 2856
Chapter 359 2864
Chapter 360 2872
Chapter 361 2880
Chapter 362 2888
Chapter 363 2896
Chapter 364 2904
Chapter 365 2912
Chapter 366 2920
Chapter 367 2928
Chapter 368 2936
Chapter 369 2944
Chapter 370 2952
Chapter 371 2960
Chapter 372 2968
Chapter 373 2976
Chapter 374 2984
Chapter 375 2992
Chapter 376 3000
Chapter 377 3008
Chapter 378 3016
Chapter 379 3024
Chapter 380 3032
Chapter 381 3040
Chapter 382 3048
Chapter 383 3056
Chapter 384 3064
Chapter 385 3072
Chapter 386 3080
Chapter 387 3088
Chapter 388 3096
Chapter 389 3104
Chapter 390 3112
Chapter 391 3120
Chapter 392 3128
Chapter 393 3136
Chapter 394 3144
Chapter 395 3152
Chapter 396 3160
Chapter 397 3168
Chapter 398 3176
Chapter 399 3184
Chapter 400 3192
Chapter 401 3200
Chapter 402 3208
Chapter 403 3216
Chapter 404 3224
Chapter 405 3232
Chapter 406 3240
Chapter 407 3248
Chapter 408 3256
Chapter 409 3264
Chapter 410 3272
Chapter 411 3280
Chapter 412 3288
Chapter 413 3296
Chapter 414 3304
Chapter 415 3312
Chapter 416 3320
Chapter 417 3328
Chapter 418 3336
Chapter 419 3344
Chapter 420 3352
Chapter 421 3360
Chapter 422 3368
Chapter 423 3376
Chapter 424 3384
Chapter 425 3392
Chapter 426 3400
Chapter 427 3408
Chapter 428 3416
Chapter 429 3424
Chapter 430 3432
Chapter 431 3440
Chapter 432 3448
Chapter 433 3456
Chapter 434 3464
Chapter 435 3472
Chapter 436 3480
Chapter 437 3488
Chapter 438 3496
Chapter 439 3504
Chapter 440 3512
Chapter 441 3520
Chapter 442 3528
Chapter 443 3536
Chapter 444 3544
Chapter 445 3552
Chapter 446 3560
Chapter 447 3568
Chapter 448 3576
Chapter 449 3584
Chapter 450 3592
Chapter 451 3600
Chapter 452 3608
Chapter 453 3616
Chapter 454 3624
Chapter 455 3632
Chapter 456 3640
Chapter 457 3648
Chapter 458 3656
Chapter 459 3664
Chapter 460 3672
Chapter 461 3680
Chapter 462 3688
Chapter 463 3696
Chapter 464 3704
Chapter 465 3712
Chapter 466 3720
Chapter 467 3728
Chapter 468 3736
Chapter 469 3744
Chapter 470 3752
Chapter 471 3760
Chapter 472 3768
Chapter 473 3776
Chapter 474 3784
Chapter 475 3792
Chapter 476 3800
Chapter 477 3808
Chapter 478 3816
Chapter 479 3824
Chapter 480 3832
Chapter 481 3840
Chapter 482 3848
Chapter 483 3856
Chapter 484 3864
Chapter 485 3872
Chapter 486 3880
Chapter 487 3888
Chapter 488 3896
Chapter 489 3904
Chapter 490 3912
Chapter 491 3920
Chapter 492 3928
Chapter 493 3936
Chapter 494 3944
Chapter 495 3952
Chapter 496 3960
Chapter 497 3968
Chapter 498 3976
Chapter 499 3984
Chapter 500 3992

Aſperæ,magnitudine ob id antecellunt.
Fructibus haud ſtadiis contendimus.neque enim ſulcus
Ægypti,Libyæ arenam curat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀγλάϊσμαι Καίσαρος ἡ Ῥόδος εἰμί·
Νᾶσος ἴσον δ' αὐγῇ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
Ἤδη σεῦ νήσῳ μετέβα καταφώτισεν ἀκτίς,
Ἅλιε, καὶ σοὶ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
Πῶς εἴπω; τίνι μᾶλλον ὀφείλομεν; ὃς μὲ, ἔδειξεν
Ἐξ ἁλὸς· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομένην.

Eiuſdem. 5.

Qui prius Solis,iam Cæſaris Rhodus ſum
Inſula:æqualem verò iacto lucem ab vtriſque.
Iam verò obſcuratam me nouus illuminauit radius,
O Sol,& iuxta tuum lumen reſplenduit Nero.
Quomodo dico?Cui prius debeo?ille enim demonſtrauit
E mari: hic verò iam liberauit mergendam.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ, κϛ΄ ιϛ΄

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παρεστώς
Χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος ἔειπε τάδε,
Εὕδῃς ἄξιον ὕπνον ἀπηλιθίων Ἀφροδίτῃ.
Εἰπέ μοι ὦ νήφων, πῶς ἔχεις Ἱππολύτου;
Τάρβει μή τι πάθῃς ὑδροφόβου. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Ὤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς νὺξ ἔτι πρωτοπότου.

IN VINVM, Cap. LIX.

ANTIPATRI. I.

Aquâ merâ ſatiato prope adſtans
Heri mihi iratus dixit hæc Bacchus,

Dormis dignum somnum illis, qui inuisi sunt Veneri.
Dic mihi,ô sobrie,an obtemperas Hippolyto?
Time ne quid patiaris simile.Sic quidem hic dicens,
Abiit.Mihi verò ex illo non amplius grata aqua.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὖ θαλέα πλάτομόν με νότου βαρυλαίλαπις αὖρα
Ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσεν δαπέδῳ.
Αὖσαμένη βεθμίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
Χείματι καὶ θάλπει, τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
Ὀλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιοῦσα Λυαῖον,
Ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

PHILIPPI. 2.

Benè florentem platanum me Noti cum graui turbine venti
Radice ex ipsâ strauerunt solo.
Irrigato autem Baccho steti rursus,imbrem habens
Hyeme & æstate ipsius Iouis suauiorem imbre
Mortua vixi.Sola verò bibens Lyæum,
Aliis intortis,rectior appareo.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἱ νύμφαι Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἅλατ' ὀχοῦρος,
Νίψαι, κἀφ' ὑφρῆς ἄρμ' κυλιόμενον.
Τοιὼ ἕνεκα σεμνὰ νύμφαις Βρόμιος φίλος· εἰ δὲ μιγείης
Μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

MELEAGRI. 3.

Nymphæ Bacchum,cùm ex igni exsiliret puer,
Lauerunt,in cinere iam inuolutum.
Ob id cũ Nymphis Bacchus gratus.Sin verò ipsum impedieris
Misceri, accipies ignem adhuc ardentem.

ΕΠΙΓΟΝΟΥ Θεσπιέως.

Ἀργυρέη κρωσσὸς μὲ κύλικι μαχέσαιτο βοῶντα
Βάκχαν οἰνηρᾶς ἔχει κατὰ σταλάσιν.
Κρήνη δ' ἐς νύμφας, χείνας φίλος, ὄμβρον Λυαίῳ
Ἐκδρὸς, κἀμφοτέρων λυόμενος σταλάσιν.

Bedchamber, Grooms of the, 1
Bedchamber, Pages of the, 1
Bedchamber, Physicians in Ordinary to the, 1
Bedchamber, Surgeons in Ordinary to the, 1
Bedchamber, Table Attendants in the, 1
Bedchamber, Yeomen of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Quarterly Waiters of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Daily Waiters of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Extraordinary of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary Quarterly Waiters of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary Daily Waiters of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary Extraordinary of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary Extraordinary Quarterly Waiters of the, 1
Bedchamber, Yeomen Ushers Supernumerary Extraordinary Daily Waiters

Eandem mittes ex inferno potionem.

NIKHPATOY.

Οἶνός τοι χαρίεντι μάγας πώλος ἵππος ἀοιδῷ·
Ὕδωρ δ' πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.
Ταῦτ' ἔλεγε Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ πάντας ὄδωδεν πίθους.
Τοίγαρ ὑπὸ στεφάνοις μάγας ἔβρυεν, εἶχε δὲ κισσῷ
Μέτωπον, ὥσπερ καὶ σύ, κεχρομένον.

NICERATI. 7.

Vinum ſane gratioſo magnus eſt equus Cantori.
Aquam verò bibens gratioſum non produces verbum.
Hæc dixit, ô Bacche, & oluit non ex vno vtre
Cratinus, ſed omnia olebat dolia.
Huic enim è coronis conſpicuus ſcaturiuit: habuit verò hederâ
Frontem, vt & tu, redimitam.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, κεφ. ξ

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύριζε πρὸς δρυΐ, μηκέτι φωνῇ
Κλαγγὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσσυφε κεκλιμένος.
Ἐξῆρόν σοι τόδε δίνδρον· ἐπίσκιος ἦ' ἄμπελος ἔνθα
Ἀντέλλῃ, γλαυκῇ σύσκιος ἐκ πετάλῳ.
Κεῖνος παρσὸν ἔρῳσιν ὑπὸ κλάδοι, ἀμφί τι καίνῃ
Μέλπει, λιγυὸ παρχίων ἐκ στόματος κελαδεῖ.
Δρυῒ γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρῃ στέφος αἰάρινον ἰξὸν,
Ἢ δι' βόπεω· πάρῃ δ' ὑμνοπόλοις βέλεμνος.

IN AVES, Cap. LX.

ARGENTARII. 1.

Non amplius canta in quercu, non amplius vocem ede
Ramo in ſummo merula inſidens.

26 I have declared my ways, and thou heardest me: teach me thy statutes.

27 Make me to understand the way of thy precepts: so shall I talk of thy wondrous works.

28 My soul melteth for heaviness: strengthen thou me according unto thy word.

29 Remove from me the way of lying: and grant me thy law graciously.

30 I have chosen the way of truth: thy judgments have I laid before me.

31 I have stuck unto thy testimonies: O Lord, confound me not.

32 I will run the way of thy commandments: when thou hast set my heart at liberty.

33 Teach me, O Lord, the way of thy statutes: and I shall keep it unto the end.

34 Give me understanding, and I shall keep thy law: yea, I shall keep it with my whole heart.

35 Make me to go in the path of thy commandments: for therein is my desire.

36 Incline my heart unto thy testimonies: and not to covetousness.

37 Turn away mine eyes, lest they behold vanity: and quicken thou me in thy way.

38 Stablish thy word unto thy servant: that I may fear thee.

39 Turn away the reproof that I fear: for thy judgments are good.

40 Behold, my delight is in thy commandments: O quicken me in thy righteousness.

41 Let thy loving mercy come also unto me, O Lord: even thy salvation, according unto thy word.

42 So shall I make answer unto my blasphemers: for my trust is in thy word.

43 O take not the word of thy truth utterly out of my mouth: for my hope is in thy judgments.

44 So shall I keep thy law continually: yea, for ever and ever.

45 And I will walk at liberty: for I seek thy commandments.

46 I will speak of thy testimonies also before kings: and will not be ashamed.

47 And my delight shall be in thy commandments: which I have loved.

48 My hands also will I lift up unto thy commandments, which I have loved: and my study shall be in thy statutes.

49 O think upon thy servant, as concerning thy word: wherein thou hast caused me to trust.

50 The same is my comfort in my trouble: for thy word hath quickened me.

51 The proud have had me exceedingly in derision: yet have I not shrunk from thy law.

52 For I remembered thy judgments of old, O Lord: and received comfort.

53 I am horribly afraid: for the ungodly that forsake thy law.

54 Thy statutes have been my songs: in the house of my pilgrimage.

55 I have thought upon thy Name, O Lord, in the night season: and have kept thy law.

56 This I had: because I kept thy commandments.

57 Thou art my portion, O Lord: I have promised to keep thy law.

58 I made my humble petition in thy presence with my whole heart: O be merciful unto me according to thy word.

59 I thought upon my ways: and turned my feet unto thy testimonies.

60 I made haste, and prolonged not the time: to keep thy commandments.

61 The congregations of the ungodly have robbed me: but I have not forgotten thy law.

62 At midnight I will rise to give thanks unto thee: because of thy righteous judgments.

63 I am a companion of all them that fear thee: and keep thy commandments.

64 The earth, O Lord, is full of thy mercy: O teach me thy statutes.

65 Thou, Lord, hast dealt graciously with thy servant: according unto thy word.

66 O learn me true understanding and knowledge: for I have believed thy commandments.

67 Before I was troubled I went wrong: but now have I kept thy word.

68 Thou art good and gracious: O teach me thy statutes.

69 The proud have imagined a lie against me: but I will keep thy commandments with my whole heart.

70 Their heart is as fat as brawn: but my delight hath been in thy law.

71 It is good for me that I have been in trouble: that I may learn thy statutes.

72 The law of thy mouth is dearer unto me: than thousands of gold and silver.

73 Thy hands have made me and fashioned me: O give me understanding, that I may learn thy commandments.

74 They that fear thee will be glad when they see me: because I have put my trust in thy word.

75 I know, O Lord, that thy judgments are right: and that thou of very faithfulness hast caused me to be troubled.

76 O let thy merciful kindness be my comfort: according to thy word unto thy servant.

77 O let thy loving mercies come unto me, that I may live: for thy law is my delight.

78 Let the proud be confounded, for they go wickedly about to destroy me: but I will exercise myself in thy commandments.

79 Let such as fear thee, and have known thy testimonies: be turned unto me.

80 O let my heart be sound in thy statutes: that I be not ashamed.

81 My soul hath longed for thy salvation: and I have a good hope because of thy word.

82 Mine eyes long sore for thy word: saying, O when wilt thou comfort me?

83 For I am become like a bottle in the smoke: yet do I not forget thy statutes.

84 How many are the days of thy servant: when wilt thou be avenged of them that persecute me?

85 The proud have digged pits for me: which are not after thy law.

86 All thy commandments are true: they persecute me falsely; O be thou my help.

87 They had almost made an end of me upon earth: but I forsook not thy commandments.

88 O quicken me after thy loving kindness: and so shall I keep the testimonies of thy mouth.

89 O Lord, thy word: endureth for ever in heaven.

90 Thy truth also remaineth from one generation to another: thou hast laid the foundation of the earth, and it abideth.

91 They continue this day according to thine ordinance: for all things serve thee.

92 If my delight had not been in thy law: I should have perished in my trouble.

93 I will never forget thy commandments: for with them thou hast quickened me.

94 I am thine, O save me: for I have sought thy commandments.

95 The ungodly wait for me to destroy me: but I will consider thy testimonies.

96 I see that all things come to an end: but thy commandment is exceeding broad.

97 O how love I thy law, O Lord: all the day long is my study in it.

98 Thou through thy commandments hast made me wiser than mine enemies: for they are ever with me.

99 I have more understanding than my teachers: for thy testimonies are my study.

100 I am wiser than the aged: because I keep thy commandments.

101 I have refrained my feet from every evil way: that I may keep thy word.

102 I have not shrunk from thy judgments: for thou teachest me.

103 O how sweet are thy words unto my throat: yea, sweeter than honey unto my mouth.

104 Through thy commandments I get understanding: therefore I hate all wicked ways.

105 Thy word is a lantern unto my feet: and a light unto my path.

106 I have sworn, and will perform it: that I will keep thy righteous judgments.

107 I am sore troubled: quicken me, O Lord, according to thy word.

108 Let the free offerings of my mouth please thee, O Lord: and teach me thy judgments.

109 My soul is alway in my hand: yet do I not forget thy law.

110 The ungodly have laid a snare for me: but I swerve not from thy commandments.

111 Thy testimonies have I claimed as mine heritage for ever: and why? they are the very joy of my heart.

112 I have applied my heart to fulfil thy statutes always: even unto the end.

113 I hate them that imagine evil things: but thy law do I love.

114 Thou art my defence and shield: and my trust is in thy word.

115 Away from me, ye wicked: I will keep the commandments of my God.

116 O stablish me according to thy word, that I may live: and let me not be disappointed of my hope.

117 Hold thou me up, and I shall be safe: and my delight shall be ever in thy statutes.

118 Thou hast trodden down all them that depart from thy statutes: for they imagine but deceit.

119 Thou puttest away all the ungodly of the earth like dross: therefore I love thy testimonies.

120 My flesh trembleth for fear of thee: and I am afraid of thy judgments.

121 I deal with the thing that is lawful and right: O give me not over unto mine oppressors.

122 Make thou a good end of thy servant: that the proud do me no wrong.

123 Mine eyes long sore for thy salvation: and for the word of thy righteousness.

124 O deal with thy servant according unto thy loving mercy: and teach me thy statutes.

125 I am thy servant, O grant me understanding: that I may know thy testimonies.

126 It is time for thee, Lord, to lay to thine hand: for they have destroyed thy law.

127 For I love thy commandments: above gold and precious stone.

128 Therefore hold I all thy commandments to be my guide: and all false ways I utterly abhor.

129 Thy testimonies are wonderful: therefore doth my soul keep them.

130 When thy word goeth forth: it giveth light and understanding unto the simple.

131 I opened my mouth and drew in my breath: for my delight was in thy commandments.

132 O look thou upon me, and be merciful unto me: as thou usest to do unto those that love thy Name.

133 Order my steps in thy word: and so shall no wickedness have dominion over me.

134 Deliver me from the wrongful dealings of men: and so shall I keep thy commandments.

135 Show the light of thy countenance upon thy servant: and teach me thy statutes.

136 Mine eyes gush out with water: because men keep not thy law.

137 Righteous art thou, O Lord: and true is thy judgment.

138 The testimonies that thou hast commanded: are exceeding righteous and true.

139 My zeal hath even consumed me: because mine enemies have forgotten thy words.

140 Thy word is tried to the uttermost: therefore thy servant loveth it.

141 I am small, and of no reputation: yet do not I forget thy commandments.

142 Thy righteousness is an everlasting righteousness: and thy law is the truth.

143 Trouble and heaviness have taken hold upon me: yet is my delight in thy commandments.

144 The righteousness of thy testimonies is everlasting: O grant me understanding, and I shall live.

145 I cried with my whole heart, hear me, O Lord: I will keep thy statutes.

146 Yea, even unto thee do I call, help me: and I shall keep thy testimonies.

147 Early in the morning do I cry unto thee: for in thy word is my trust.

148 Mine eyes prevent the night watches: that I might be occupied in thy words.

149 Hear my voice, O Lord, according to thy loving kindness: quicken me as thou art wont.

150 They draw nigh that of malice persecute me: and are far from thy law.

151 Be thou nigh at hand, O Lord: for all thy commandments are true.

152 As concerning thy testimonies, I have known long since: that thou hast grounded them for ever.

153 O consider mine adversity, and deliver me: for I do not forget thy law.

154 Plead thou my cause, and redeem me: quicken me according to thy word.

155 Health is far from the ungodly: for they regard not thy statutes.

156 Great is thy mercy, O Lord: quicken me as thou art wont.

157 Many there are that trouble me and persecute me: yet do I not swerve from thy testimonies.

158 It grieveth me when I see the transgressors: because they keep not thy law.

159 Consider how I love thy commandments: O Lord, quicken me according to thy loving kindness.

160 Thy word is true from the beginning: all the judgments of thy righteousness endure for evermore.

161 Princes have persecuted me without a cause: but my heart standeth in awe of thy word.

162 I am glad of thy word: as one that findeth great spoils.

163 As for lies, I hate and abhor them: but thy law do I love.

164 Seven times a day do I praise thee: because of thy righteous judgments.

165 Great peace have they which love thy law: and they are not offended at it.

166 Lord, I have looked for thy saving health: and done after thy commandments.

167 My soul hath kept thy testimonies: and loved them exceedingly.

168 I have kept thy commandments and testimonies: for all my ways are before thee.

169 Let my complaint come before thee, O Lord: give me understanding according to thy word.

170 Let my supplication come before thee: deliver me according to thy word.

171 My lips shall speak of thy praise: when thou hast taught me thy statutes.

172 My tongue shall sing of thy word: for all thy commandments are righteous.

173 Let thine hand help me: for I have chosen thy commandments.

174 I have longed for thy saving health, O Lord: and thy law is my delight.

175 O let my soul live, and it shall praise thee: and thy judgments shall help me.

176 I have gone astray like a sheep that is lost: O seek thy servant, for I do not forget thy commandments.

Neque per montem obliuionem induxit nominis.
Accessit verò celeriter discens omnis auis, contendens
Quæ properare posset Deo salue dicere.
Orpheus feris persuasit in montibus, in te verò Cæsar
Iam sine iussu omnis auis loquitur.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς σὺν κίχλῃσιν ὑπ' ὀφρυόεντος ἀϊδρεὶς
Κόσσυφος, ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης.
Καὶ τάν μὲν σὺν κίχλῃ ἀνέκδρομος ὤχμασε δαίμων,
Τὸν δὲ, μόνον πλεκτῶν ὤπτισε μαθμὸς λίνων.
Ἦ ῥα καὶ ἀοιδοπόλων ἐτύμως ἦν ὄρνις. ἢ ἄρα πολλὼ
Καὶ κωφαὶ πλωτῶν φθογγὸν ἔχουσι πάγαι.

ARCHII. 4.

Ipsis cum turdis in sepibus venatione petita
Merula, aërij sinum subit retis,
Et has quidem arctè superiniectus continet funiculus,
Hanc verò solam textis rursus emisit filis.
Sacrum cantorum reuera genus. Sanè multam
Etiam surda volucrum curam habent retia.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ὀρθρίος ὑμνοπόλον λίνου νεφοειδὲϊ κόλπῳ
Ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.
Καὶ τὸν μὲν πτερύγων ἔλαβε ῥόχος· αὐτὰρ ὁ λοιπὰ
Ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημάφιλος.
Ἦ τάχα που τελέθεσκε φιλαγρέτις ὄρνις ἀοιδὸν
Ἄρτεμις ὑμνόλυπον λῦσεν ἀπ' ἀγκάλῃ λύρης.

PAVLI SILENTIARII. 5.

Mane cantillans benetexti fili nubiformi in sinu
Incidit cum turdo merula suauè clamans.
Et illũ quidem ineuitabilis abstulit laqueus, celeriter v. aufugit
E laqueis auium Cantor gaudens solitudine.
Fortè ter beata venatrix auem cantorem
Diana bene sonantis soluit regi Lyræ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Α καλὴ αὐλοπόνιτον, ὃ αἰθέι ῥεῦμα μελισσῶν,
Αἱ πλαϛαὶ χηραὶ αὐλοπαλεῖς θαλάμαι·
Γεϱίκιος αἰθεφίοιϛι βιότῳ χάϱις, οὐχὶ μαχαίϱας,
Οὐ βοός, οὐ χαμψῶν δϱυοκόλα δϱεπάνων,
Γαυλοῦ σμικϱοῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μελίσσαι
Γηγάζει σκιλίδας δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου.
Χαίϱοιϛ' ἀβάγεες, καὶ ἐν αἴθεσι ποιμαίνεσθε,
Αἰθϱίαι πλωαὶ νέκταϱος ἐϱγάτιδες.

ANTIPHILI. 6.

Heu, quàm pulcrum ex ſe proueniens in æthere flumẽ apium,
Formata Cerarum per ſe conſtructa cella:
Spontanea mortalium vitæ gratia: non ligone,
Non boue, non curuis indigens falcibus,
Alueo tantùm paruo, vbi dulcem fontem apis
Stillat vaſculo abundè ex paruo.
Saluete ô puræ, & in floribus paſcimini,
Ætherij volucres nectaris operatrices.

ΖΩΝΑ.

Εἰλ' ἄγετε, ξυθαὶ συμβλητίδες ἄχϱι μελίσσαι
Φέϱβεσθ', ἢ θύμου ῥηὰ θέϱεσθε,
Ἢ πεπάλας μάϱαθϱα, ἢ ἀϛαφιδίπεδα ῥᾶγα,
Ἢ ἴον, ἢ μαλάϱων χνοιὸν ὀπωϱινόν.
Γαῖαν θέϱεσθε, καὶ ἄλϛεα χηϱώσασθε,
Ὄφϱα μελισσοτόϱοι Παιὼν ὀπὶ χϱυσείδι χαλκῷ
Γλύψῃ τ' ὦλι, αὐτὸϛ· ὁ δὲ ϛλυγεῖδι χαϱεὶϛ
Καπνώσαϛ, βαλιὴ κύμασι λίπῃ μελίδα.

ZONÆ. 7.

Agedum flauæ alueatrices ſummitates apes
Depaſcimini, & thymi curuos ſurculos,
Aut florentia papauera, aut vueum acinum,
Aut violas, aut malorum lanuginem fructiferam.

Omnia decerpite,& vasa cerâ inducite
Vt apum seruator Pan subalucarius
Gustet hoc quidem ipse.Hic verò castrante apes manu
Fumum excitans paruam & vobis relinquat partem.

NIKANΔPOY.

Ἵπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις· ταύρων δ', μελιαπῶν.

NICANDRI. 8.

Equi vesparum generatio,tauri verò apum.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τίπτε πολυμήλιος Γαυδηνὶ κἀμμορε κούρη,
Μυσομένη κελάδεις παυλαδὶς ἀμφὶ σομάτων;
Ἦτοι πρηνίης ποθος ἵκετο, τλήσι τοι ἀπύσσαι
Θρηίκιος Τηρεύς, αἰνὰ βιασάμενος;

PALLADÆ. 9.

Cur per totam diem,ô hirundo infelix puella,
Lamentans canis blesa per os?
An virginitatis desiderium venit?quam tibi abstulit
Thracius Tereus grauiter te cõgens?

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἢ δυὸ Πιέρης
Εἴδωλον κοίτης ὤχεο ἀποπταμένη;
Ἢ παῖδι θρέπτειρα τίης ὅτι θῆκέ σε δεσμὸς πάσης
Ὠοτόκου κραίνειν σὺν μεγάλῃσιν ἀγυιῆς;
Μὰ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαραπίδος, οὐκέτι νυκτὸς
Φθέγξαι, ἀλλ' ἔξεις βωμὸν ὃν ὠμόσαμεν.

ARGENTARII. 10.

Auis,quid mihi carum somnum abstulisti? suaue a. Pyrrhæni
Simulacrum concubitus abiit auolans?
An nutritionis præmia rependis, qui fecit te infelix omni
Ouum parienti imperare in ædibus meis gregi?
Per aram sceptrumque Serapidis,non amplius nocte
Cantabis,sed habebis aram quam iurauimus.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Διοσσὰς ἐκ βρόχιδων ἁ μὲν μία πίονα κίχλαν,
Ἁ μία δ' ἱππείαν κόσσυφον εἵλε πάγα.
Ἀλλ' ὁ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας εἰς φάος ἦκεν
Οὐκέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἦκε δρυοπέδας·
Ἁ δ' αὖθις μετέπεσε θεοῦ ἱερὸν ἐς χάρ' ἀοιδῶν
Φειδὼ κἠν κωφᾶς ἔσχε λινοσταίας.

ANTIPATRI. 11.

Duobus ex laqueis, hic quidem vnus pinguem turdum,
Vna verò equina merulam cepit seta.
Sed turdi quidem floridum corpus in lucem auroræ
Non amplius à contexto venit laqueo:
Hæc verò rursus dimisit sacrum. Erat sanè Cantorum
Parsimonia etiam in surdis, ô hospes, laqueis.

Ἄδηλον.

Ἀτθὶς κόρα μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
Τέττιγα, πτανοῖς δαῖτα φέρεις πτεροῖς.
Τὸν λάλον, ἁ λαλέουσα· τὸν εὔπτερον, ἁ πτερόεσσα·
Τὸν ξένον, ἁ ξείνα· τὸν νέον, ἁ νεάς.
Οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
Ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

Incerti. 12.

Attica puella, nutrita, vocalis vocalem rapiens
Cicadam, volucribus escam fers pullis.
Vocalem vocalis, alatam alata,
Hospitem hospes, vere canentem verna,
Nonne mox abiicies illam? Non enim fas, neque iustum
Perire canentes canentûm oribus.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ, κοῦ ξαῦ

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ λυτὰ Ζῳώνος τοῦ βασιλέως.

Οὐδενοὶ μεσσόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,

Οὔτιος ἐς μεμέλων δι ἐθὶ ἐπ' χόμβα.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ, κὴν μὴ δὶν, αἰὰ πιθύσωσι δὶ μοιῶον,
Ως Λίβις εἶπεν αὐὴρ, τῦτ' ἀδάμαν μελίει.
Δηκοτι γὰ Ζηνωνα πολιοῦχον βασιλῆα
Γαίγιον ἀφερέων ἐκ τιλέοντα κύβων,
Τοίη ποικιλότευκτος ἥ ἐν θέσις, βῦτ' ἀπὸ λευκοῦ
Τοῦ νὺ ὀπιαθιδίω εἰς ὀδὸν ἐρχομένῳ.
Επὰ μὲ ἔκτος ἴχει, μίαν εἶὰ τος· αὐτὰρ ὁ σῦμμος
Διοσὰς ἀμφιέπτων, ἶσος ἕλεν δικάτῳ.
Ος ἧ πὶ λει μὴ σὺ μέμον, ἔχει δύο· μοιωάδα δ' ἄλλων
Ψῆφον τὴν πυμάτων ἀμφιέπτοκε δίβος.
Αλλὰ μὴν διοσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
Καὶ πάσας ἑτέρας ἐς θέσιν ἐνδεκάτης.
Αμφὶ δυωδέκατον ἧ διέφρεπον εἴκελοι ἄνδρες,
Καὶ τεσσαρδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
Δίζυγες Λιτίγιον διεχόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
Ισος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
Οκτωκαιδεκάτῳ πρόμοιος· εἰσὲ τι δ' ἄλλας
Εἶχεν διζυγίας τέτρασι ἐκ πυμάτου.
Αὐτὰρ ἄνακτι λευκοῖο λαχὼν σημεῖα πεσσοῦ,
Καὶ τὴν ἑσπερίην οὐ νοέων τὰ γίδα,
Τειχέας ἀδόκητα βοηὼν ψηφῖδας ἀρίθμει,
Πύργου δυοκαιεἰκοσὶ κλίμακι κυδομένων,
Δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε καὶ πέλαγλα· αὐτίκα δ' ὀκτὼ
Αζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
Ταὶ λίων φεύγετε πόλιες, ἐπὶ καὶ κρίεσσιν αὐτὸς
Κεῖνος ταῖς ἀλόγοις, ὄχ ὑπὸ ἔφυξε τύχας

IN LVDVM, Cap. LXI.

AGATHIÆ Scholastici in ludum Zenonis regis. I.

Viles homines, licet magnum faciamus opus,

Nullius in memoriam diu peruenimus.
Reges verò,licet nihil,reſpirent verò ſolùm,
Vt Libycus dixit vir,hoc perpetuò manet.
Etenim Zenonem vrbis præſidem regem,
Ludum imperueſtigabilium perficientem cuborum,
Talis variè traxit poſitio,cùm ab albo
Etiam poſticam in viam perueniente.
Septem quidem ſextus habebat,vnam nonus:ſed ſummus
Binas continens,æqualis erat decimo.
Et qui eſt poſt ſummum,habet duo:vnitatem verò aliam
Calculum vltimum continebat dibus.
Sed niger duplices quidem in octauo relinquebatur choro,
Et tantus alius in poſitionem vndecimus.
Circa duodecimum verò excellebant ſimiles aliæ,
Et decimotertio calculus ponebatur vnitas.
Biiuges Antigonum ornarunt:ſed & ipſi
Similis manebat typus decimoquinto,
Decimo octauo ſimilis:inſuper alias
Habebat diuiſas quartus ex vltimo.
Sed rex albi ſortitus ſigna calculi,
Et futurum non ſciens decipulum:
Triplices cùm ex improuiſo proieciſſet calculos numeri,
Turriculæ ligneæ in gradibus reconditam,
Bina,& ſex,& quinque duxit:ſtatim verò octo
Impares habuit omnes totas prius diuiſas.
Tabularum ludum fugite omnes,poſtquam & rex ipſe
Eius irrationales non euitauit fortunas.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ, κϛ' ξβ'

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ψευδόμβοι ῥινεῶν ὀξυὼ τρίβον, ὦ κακὸν οὖρος
Ῥηΐτεραι Λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

IN VERSVTOS, Cap. LXII.

CRINAGORI. I.

Mentientes bubulæ pellis acutam viam,ô malum

Inuenire faciliora Libycorum consilia, quàm bonum!

Τίνας αὐ εἴποι λόγους Αχιλλεὺς ἰδὼν Ὀδυσέα
ἐν ἅιδου.

Ἀτρεκέως πολύτων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσεύς·
Ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
Νερτέριον κεύθημα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
Πῶς δ' ἔτλη τοσσάδε λιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς αἰδὼς
Ἦγαγεν οὐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
Ἐν χθονὶ καὶ πόντῳ καὶ ἐν νεκύεσσιν Ὀδυσεύς.

Quæ dixerit verba Achilles videns Vlyssem in
inferno. 2.

Reuera omnium solertissimus est Vlysses.
Viuus cùm esset, cognouit, quæ non fas est videre,
Infernum specum & dolores acerbos mortuorum.
Quomodo a. sustinuit relinquere sacrũ lumen? aut quænam ne-
Duxit nolentem? doli insatiabilis fuit (cessitas
In terra, & pelago, & in mortuis Vlysses.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ, ξγ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύσας ὅτι πίθησιν οὐ γὰρ ἔοικε
Γαστέρι πενθῆσαι νεκρῷ, Ὅμηρος ἔφη.
Καὶ γὰρ ὁμοῦ θαλάσσῃ ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
Σίσυ μηναμύμων τλὰς Νιόβη ποθέει.

IN CONSOLATIONEM,
Cap. LXIII.

PALLADÆ. I.

Ede, bibe, oculos claudens ad dolores. non enim conuenit

Ventre dolere mortuum, Homerus ait.
Nam simul sepelientem mortuos duodecim liberos
Cibi meminisse Niobem repræsentat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεγοδοκήθανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἰδεῖν.
Τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀποθνήσκων.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς ἐξιόντα βιότοιο·
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Eiusdem. 2.

Exspectatio mortis luctuosus est dolor.
Hoc verò lucratur mortalis moriens.
Non igitur flebis egredientem è vitâ:
Nulla enim post mortem altera est calamitas.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῖψε γόους, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνῃς,
Ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετ' ἐκεῖνα βίον;
Πρὶν σήπιον σκώληκα βρῦξαι, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
Μὴ δαμάσῃς ψυχὴν ζῶσαν ἔτι κρινομένην.

Eiusdem. 3.

Mitte luctum, ne labores. quanto tempore hîc manes,
Quantum pertinet ad illam totam quæ futura est vitam?
Antequam igitur vermibus scateas, & in sepulcrum proiiciare,
Noli cogere animam viuens, de quâ adhuc iudicatur.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ, καὶ ξένην

ΠΑΛΑΔΑ.

Ὡς θέλει γλυκεῖάν γ' ἧς πατρίδος, εἶπεν Ὅμηρος.
Εἰ γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν.
Οὐ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντ' ἐνόησεν,
Εἶπεν αὖ οἰμῴζει καὶ δίκην Γλαυκίδας.

IN

IN PATRIAM, Cap. LXIV.

PALLADÆ. I.

Quàm nihil dulcius eſt patriâ ſuâ, dixit Homerus:
In Circes enim ædibus quod infuſum erat, non biberat.
Cuius ſolùm ſi vel fumum euolantem cognoſſet,
Iuſſiſſet lugere vel decem Penelopas.

Τίνας αὖ εἶποι λόγους Ὀδυσεὺς ὀπίσας
Ἰθάκης.

Χαῖρ' Ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
Ἀσπασίως τεὸν ἆδας ἐκάνομεν, ὄφρα νοήσω
Λαέρτεω, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοιῶον.
Σὸς γὰρ ἔρως κε πέλασσεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς
Ὡς οὐδὲν γλυκιόν γ' ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

Quæ dixerit verba Vlyſſes ingrediens Ithacam. 2.
Salue Ithaca, poſt bella, poſt dolores graues maris,
Lubenter in tuum ſolum venio, vt cognoſcam
Laërten, coniugémque, & clarum filium vnum.
Tuus enim amor irretiuit meum animum. Scio enim ipſe
Quòd nil dulcius eſt patriâ ſuâ, atque parentibus.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ, κεζ ξεζ

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

"Σιγήσας ἄξουσαν." τίνος οὕνεκα; "μηκέτ' ἀρύσῃ.
"Τοῦ χάριν;" "ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν.

IN FONTES, Cap. LXV.

STATVLLII FLACCI. I.

«Tacens hauri. β. Quam ob cauſam? «Non hauſeris.
β. Quare? «Tacentibus dulcem præbeo potum.

Ἀδέσποτον.

"Δύσκολος εἶ κρήνη." "γλῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρᾷς με
Δύσκολον," "ὦ πικρόδακρυ." "ὦ λαλιῆς.

Incerti. 2.

α. Ingratus es fons. β. Gusta, & magis dices me
Ingratum. α. heu acerbum fontem! β. Heu garrulitatem!

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡ καθαρὴ (νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔσχον ἀπ' ἄλλων
Κρουνῶν πασάων δῶρον ἐμοὶ λιβάδων)
Λῃστὴς ὅτε μοι παρ' ἐμοὶ κλινθέντας ἔκτανεν ἄνδρας,
Καὶ φονίῳ ἱερῆς ἔλαβε λύσε χέρα,
Ξηρὸν ἀπαρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκέτ' ὀδίταις
Βλύζω· τίς γὰρ ἔρξει τῷ καθαρὸν ἔτι με;

APOLLONIDÆ. 3.

Eram purus (Nymphæ enim cognomen eximium præ reliquis
Fonti omnium mihi dederunt aquarum)
Latro cùm apud me recubantes occidit viros,
Et lethalem sancto flumine lauit manum,
Illum reuocaui dulcem fluxum: nec amplius viatoribus
Scaturio. Quis enim dicet purum adhuc me?

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ, Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ πάρος ὑδάτεσσι λιβαζομένη παρὰ χοῇσι,
Πτωχὴ νῦν νύμφῃσι μέλει καὶ εἰς σταγόνα.
Λυθρόεσσα γὰρ ἐμοῖσιν ἐπίφατο νάμασι χεῖρας
Αἱματόφονος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράσας.
Ἐξ οὗ μοι κεύθει φάος ἠέλιον, εἰς ἕνα Βάκχον,
(Εἰποῦσαι) νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς Ἄρη.

ANTIPHANIS in eundem. 4.

Qui prius bonæ aquæ stillaui flumine,
Inops nunc aquarum etiam vsque ad guttam.
Cruentas enim meis lauit fluminibus aquas
Homicida, maculam aquis commiscens.
Ex eo mihi aquæ fugerunt lucem, in vnum Bacchum
(Dicentes) Nymphæ miscemur, non in Martem.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κρουνάδες λιβάδες, καὶ παῖδες, ζώπυρα πάντων, ἃ
πρὶν λάχετε. πρὶν εἰς θάνατον.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Η καλὴ αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
Πιδυή, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑπωσκιάζει,
Τηλεθάον, ζεφύροισιν ὑπέδρομον· ἄκαρ ὁδίταις
Δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠγίθεον.

SATYRI. 5.

Certè pulcrum sunt lauri, pulcra verò & in fundo aqua
Scaturit, densum verò nemus obumbrat,
Germinans, Zephyris expositum, præsidium viatoribus
Sitis, & laboris, & flammæ solis.

Ἄδηλον.

Εἴπερ ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
Ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

Incerti. 6.

Si quis suffocari quidem timet, mortem verò desiderat,
Ex sacrâ ciuitate frigidam aquam bibat.

Εἰς τὸν Σαλμακίδα, Ἄδηλον.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄφυσον ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
Εἰ δὲ φύσει μαλακός, μή μοι πίῃς τοὔφασιν.
Ἄρρεν ἐγὼ ποτός εἰμι, καὶ ἀνδράσι μούνοισ ἀρέσκω·
Τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

In Salmacidem incerti. 7.

Si quidem vir venis, hauri hospes hoc ex fonte,
Sin verò naturâ mollis, ne me bibas *huius rei* causam.
Virilis ego potus sum, & viris solummodo placeo:
Náturâ verò mollibus, ipsa natura est aqua.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ,

ξδ' ξζ'

Ἄδηλον.

Ἠπιος, ἀλλ' ἄπινος· νῦν γηρᾷ, πλούσιός εἰμι.
Ὦ μάταιος ἐκ πολλῶν οἷος ὢν ἀμφοτέρων.

Ος ποτε μὲν χρῆσθαι δυνάμενος ὁπότ' οὐδὲν εἶχον.
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δυνάμαι, πότ' ἔχω.

IN DITESCENTES, Cap. 1. 66.

Incerti. 1.

Eram iuuenis, sed mendicus: nunc senex dives sum,
Heu, mihi, qui solus inter omnes miser sum in vtrisque.
Qui tunc quidem vti poteram, cùm nihil haberem:
Iam verò cùm vti non possum, tunc habeo.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Χρυσὲ, πάτερ κολάκων, ὀδυνῆς καὶ φροντίδος υἱέ,
Καί σ' ἔχειν στ, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδυνη.

PALLADÆ. 2.

Aurum, pater adsentatorum, doloris & curę fili,
Et te habere est metus, & non habere te dolor.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ὄντι ἀληθής·
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
Τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλουσίον ὄντι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις καταπίπτεται, ἄλλοτε ἄλλῳ
Σωρεύειν ἀεὶ πλοῦτον ἐπιζήμιος,
Οὗτος, οἵα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις,
Μοχθήσει, ἑτέροις ἀφελόμενος τὸ μέλι.

LVCIANI. 3.

Dives animo, dives solus est verè,
Reliqua verò habet ipsa potiora possessionibus.
Illum verò locupletem & divitem est iustum
Vocari, qui vti bonis potest.
Si quis verò in calculis tabescit, alias super alias
Coaceruando semper diuitias accumulat,
Hic, qualis apis multiforaminibus in fauis,
Laborabit, aliis colligentibus mel.

PHAEDRA.

Phaedra ego? Thesei dudum uxor audio, & nurus
Tu autem nulla magis quam nulla.
Tu me amoris, & furoris causa, & pudoris facinus?
Audi, quod nemo, & ante me nata nulla.
Quid? Quod nemo, & ante me nata nulla.
Dum fama nefandi per ora mortalium
Discurrit: omnibus auribus
Horrorem ingerit, odiosa tempus. Non pauor meum
Vim concutiendi sentit? Non ira? Non
Pudor?
Reiecta fulmen, ira, pudor, pauor, dilapsa,
Mentis locum, ac pectus reliquerunt.
Ego non
Furor desiderium mihi, & amor, & libido sustulit.
Cuncta haec mentem meam, & animum, & pectus occupant.
Amo.
Iam non ardet haec flamma, sed ipsa ardet.
Ea, quae mihi placeant, non uideo.
Quae uideo, non placent.
Quem ego non cognosco? Quem non recordor,
Et paupertate cognitus, & ex opibus?
Quem non? Quem non? Quem non?
Quo me abripis? Quo? Quo? Quo?
Et meum consilium, meum ne cuncta nomen, &
Meum uetus, & officium? Mentis, &

HIPPOLYTVS.

ARGVMENT. Tagaultius Ex Euripide.
Aeneas de Sylvius ex Seneca.
Hippolytus, Euripidis tragoedia inscriptus.
Tantum est, quod ex Euripide, ac Seneca Tragoedis,

A 2

Λαμπρότατον μουσῶν φέγγος αἰαχόμεθα.

IN POETAS, Cap. LXVII.

Leonidæ Tarentini In Homerum.

Astra quidem obfuscauit, & sacros circulos Lunæ
Axem voluens igneus Sol.
Poëtas verò gregatim demolitus est Homerus,
Lucidissimum Musarum iubar exhibens.

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυλληναίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι Τροίην
Δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐφ' ἡμετέρων,
Καὶ μόθον Αἰακίδαο ὑπὸ στεφάνῃσι πόληος,
Ἡ δὲ θοῶν ἵππων ἕκτορα συρόμενον,
Μαιονίδαο δ' ἀοιδὸν ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
Κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Alphæi Mitylenæi in eundem.

Andromaches adhuc eiulatum audimus, adhuc Troiam
Videmus ex imis sedibus omnem dirutam,
Et pugnam Aiacis sub propugnaculis vrbis,
Et ab equis Hectora tractum,
Mæonidem ob solum, quem non patria vna Poëtam
Exornat, terræ sed vtriusque climata.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; πίνυθε τι; θυγατέρες μοὶ
Μαιονίδου, μίτρων δ' ἴσορες ἰλιαχθῦ.
Ἀ μία μοὶ μίμνιθμον Ἀχιλλέος, ἔργα τε θεᾶς
Ἑκτορέας, δεκάτους τ' ἄθλα λέγει πολέμου·
Ἀ δ' ἑτέρη, μόχθον δὲ Ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτρῃς
Χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
Ἴλατε σεῦ μούσαιν· μοὶ ὑμετέρης γὰρ ἀοιδᾶς,
Εἶπεν ἔχειν αἰῶν' ἔνδικα πηγίδας.

ANTIPHILI in Iliada & Odyſſeam.

Libri cuius eſtis? quid occultatis? Filiæ quidem
Mæonidæ, fabularum hiſtoriæ Iliacarum.
Vnus quidem iram Achillis, operáque manus
Hectoreæ, decennalíſque pugnas dicit belli.
Alter verò laborem Vlyſſis, & in lectis
Viduatis bonæ lacrumas Penelopæ.
Eſte propitij cum Muſis. Poſt veſtras enim cantiones,
Dixit habere hæc ætas vndecim Pierides.

Ἐρώτησις Ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιῆες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Interrogatio Homeri.

Viri ex Arcadiâ piſcatores, An habemus aliquid?

Ἀπόκρισις.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Reſponſio.

Quæcunque cepimus, reliquimus: quæcunque a non cepimus, (ferimus.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς Ὅμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρα πάχιον ἀποσβέσσει, ἢ πάλιν νυκτὸς
Ἥλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀφῃρέσεται,
Καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βερωτοῖς ἀρότιμον ἕξει,
Καὶ νέκυς εἰς ζωὴν χῶρον ἀναδραμέται·
Ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθυκλεὲς οὔνομ' Ὁμήρου
Λήθη γηραλέοις ἐξαλέσσεται στελίδων.

PHILIPPI, In Homerum.

Cælum aſtra citius exſtinguet, & forte nocte
Sol lucidam faciem præſtabit,
Et non ſalſum fontem mare mortalibus arabile habebit,
Et mortuus in viuentium regionem recurret,
Quàm aliquando Mæonidæ profundæ laudis nomen Homeri
Obliuio ſenio confectis auferat libris.

Τίνας αὖ εἶπει λόγους Ἀπόλλων περὶ Ὁμήρου.

Ἡδὺ μὲν ἐγὼν, ἐχάρησαν δὲ θεοὶ Ὁμήρου.

Quæ dixerit verba Apollo de Homero. 7.

Cecini quidem ego, exarauit verò diuinus Homerus.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλ.

Ταῖδε θεογλώσσοις Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
Ὕμνοις, καὶ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος,
Πρηξίλλαν, Μυρώ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρον,
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐυπλοκάμων,
Ἠερίνναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ τὴν Κόρινναν,
Θοῦριν Ἀθαναίης αἰσίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργατίδας στελίδων.
Ἐννέα μὲν μοῦσαι μέγας οὐρανός, ἐννέα δ' αὖτας
Γαῖα τέκε θναπτοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

ANTIPATRI Theſſali. 8.

Has diuinis linguis Helicon nutriuit mulieres
Hymnis, & Macedon Pierias ſcopulus,
Prexillam, Myro, Anytæ os, fæminam Homerum,
Leſbidum Sappho ornamentum capillatarum.
Erinnam Teleſillam nobilem, téque Corinna
Strenuum Palladis ſcutum quæ cecinit.
Noſſidem muliebri linguâ, & dulciſonam Myrtin:
Omnes immortalium operatrices librorum.
Nouem quidem Muſas magnum cælum: nouem verò illas
Terra genuit hominibus immortalem lætitiam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Μνημοσύνεω ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς, μή δικάτην μοῖσαν ἔχοιεν βροτοί.

ANTIPATRI Sidonij. 9.

Mnemoſynem cepit metus, cùm audiuit dulciſonam
Sappho, ne decimam Muſam forte haberent homines.

Ἀδηλον εἰς τὸν ἐννέα λυρικούς.

Γίνδαρε, Μυτάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε πηρὼ
Βακχυλίδη, Σαπφοῦς τ' Αἰολίδες χάριτες,

Γεάμμα

Γεφύμια τ' Αναχρείοντος, Ομηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα
Εσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν καμάτοις,
Ἠτι Σιμωνίδεω γλυκερὴ στιλὶς, ἠδύ τε πεῖθος
Ἴβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
Καὶ ξίφος Αλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
Εσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
Θηλυμελῆς τ' Αλκμᾶνος ἀηδόνες, ἴλατε πάσης
Αρχεὸ τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Incerti, in nouem Lyricos. 10.

Pindare Muſarum ſacrum os; & vocalis Siren
Bacchalides, Sapphúſque Æolides Charites,
Carmenque Anacreontis, Homericum quique flumen
Traxiſti familiaribus, Steſichore, in laboribus,
Pagina Simonidæ dulcis, dulcíſque ſuâda
Ibyce, & puerorum florem decerpens,
Enſis & Alcæi, qui ſanguinem ſæpe tyrannorum
Libauit patriæ iura liberans.
Molliter canẽtéſque Alcmanis luſciniæ, Eſtote propitij: omnis
Principium Lyricæ, & metam abſtraxiſtis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εκλαγξε δὲ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνευε τερπνὰ
Ηδυμελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἰὼ γλυκὺς Αλκμάν·
Λαρὰ δ' ἀπ' ὁμαίτων φθέγξατο Βακχυλίδης·
Πηγὴ Αναχρείοντι συνέσσατο· ποικίλα δ' ἀοιδᾷ
Αλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι.
Ανδρῶν δ' οὐκ ἐράτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατῳναῖς
Εν μούσαις δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

In eoſdem. 11.

Clanxit ex Thebis magnum Pindarus: ſpirauit autem dulcia
Suaue canentis Muſa Simonidis.
Lucet Steſichorúſque atque Ibycus: erat dulcis Alcman.

Grata verò ex ore profudit Bacchylides:
Suada Anacreontem subsequitur: varia verò canit
Alcæus, Cycnus Lesbius, Æolidi.
Vitorum verò non nona Sappho fuit, sed amandis
In Musis decima Musa scribitur.

Εἰς Σαπφώ, Ἄδηλον.

Ἐλθὲ θεᾶς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ἥρης
Λεσβίδες, ἁβραὶ ποδῶν βήματ' ἐρεισάμεναι·
Ἔνθα καλὸν χῆπας θεῖναι χορὸν ὔμμι δ' ἐπ' ὄψει
Σαπφὼ, χρυσείῳ χερσὶν ἔχουσα λύρᾳ.
Ὀλβίαν ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἢ γλυκὺ μέλος
Εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

In Sapph, Incerti. 12.

Venite ad delubrum cæsios oculos habentis inclytæ Iunonis
Lesbides, mollia pedum vestigia figentes:
Hîc pulcrum ordinabitis Deæ chorum. Inter vos a prima erit
Sappho, auream manibus habens lyram.
Felices ob lætam nimis saltationem: sanè dulcem hymnum
Audire ipsius credite Calliopes.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς τὼ αὐτὼ.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως.
Ἧι δ' καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

PLATONIS in eandem. 13.

Nouem Musas dicunt quidam vt negligenter:
Ecce verò & Sappho è Lesbo decima.

Εἰς Ἑλένην, Ἄδηλον.

Λέσβιον Εἰλείης πόδα χείλεσιν ἅδυ τι μικρὸν,
Ἀλλ' ἄλλον ἐκ μυστέων κεῖνο μέλημα μιῆς.
Οἱ δὲ τειχόσποι ταύτης σίχοι, ἶσοι Ὁμήρῳ,
Τῆς καὶ Πηλείδης ἐννεάκις δεχέτης.
Ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ, μικρῆς φόβῳ, ἣ καὶ ἐφ' ἑστῷ

Tydeus paterna nobilis stirpe Aetolus
Parentis ad Mycenas ob cædem fugerat
Hospes, Eurystheus ut Thyestæ.

In Nemeaum Dianæ
Lucbus Lernæ hi dicunt fanum adspice paruum,
Quod Cleonæ nemus, & Phœbeæ Nemeæ
Incolunt, hic Hercules Amphitryoniades
Inuictum monstrum in uentre necauit.
Hic Cithæron ubi Bacchi sacra Thebana celebrant
Nocte, dies dicunt quod Cithæron Iouis
Fuerit, ubi Semele Iouis Cithæron Bacchi.
Hic Phœbi Delphi, hic Pythia, hic Castalius fons.
Hic Parnassus mons, hic Corycius antrum.
Hic Helicon, hic Aganippe, hic Pegasus.
Hic Thebæ, hic Cadmus, hic Amphion.
Hic Dircæ fons, hic Ismenos amnis.
Tarquinios hic Lucumones habet. 13
Hæc in Boeotia, hæc in Achaia, hæc in Arcadia.
Tu ne Argiuum Herculem in his uerbis
Tales esse Penates tibi Cadmo dicas mauere Iouem,
Quales Thebis Amphitryoniadæ fuerint?
Ne uero in Boeotia, aut Achaia, aut Arcadia
Alienus sis, Mediolanum ecce Insubres
Ab Argiuis conditum
Aiunt, Herculis Penates ibi esse.
Ne Italiam quidem, quæ Græcia
Ab Achiuis dicta fuerit, mihi
Dubia locorum fabula commouebit incredulum. 18

Εἰς Αειτοφανέα, Ἄδηλον.

Βίβλοι Αειτοφανέος, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
Κισσὸς ὑπὲρ χλοερὴν πυλὺν ἔπιτος κομέων.
Ἠνὶ δὴ ὅσσην Διόνυσον ἔχει στελὶς, οἷα δ' ἀοιδοὶ
Ηχέουσιν, φοβερῶν πλήθουσιν χαρίτων.
Ω καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἤθεσιν ἶσε
Κωμικέ, καὶ σίξας ἄξια, καὶ γλάσσας.

In Ariſtophanem Incerti. 17.

Libri Ariſtophanis diuinus labor, quibus Acharnenſis
Hedera ſuper viride multa quatit caput.
Ecce quantum habeat Bacchum pagina, & qualia ſermones
Reſonent, horrendis pleni gratiis.
O & animo optime, & Græciæ moribus æqualis
Comice, & pungens rectè, & irridens.

Εἰς Μένανδρον, Ἄδηλον.

Αὐταί σοι στομάτεσσιν αἱ μυρίφρονα μέλισσαι
Ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.
Αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
Σπουδήν εὐσχήμων δράματα συνθεμένῳ.
Ζώεις δ' εἰς αἰῶνα. τὸ δ' ἐσθλέος ἐστὶν Ἀθήναις
Τόσσον ἔλαι, οἷον σὸν ἀπέβλυσε φρένα κῦδος.

In Menandrum incerti. 18.

Ipſæ tibi in os conſederunt apes
Varios Muſarum flores decerpentes:
Ipſæ & Charites tibi dederunt Menander,
Suauem dexteritatem tabulis imponere.
Viuis verò in ſæculum. gloria verò eſt Athenis
Ex te, quæ cæleſtes attingit fines.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλοῦ.

Ἀρκεῖ πίπτουσι μελίσσαι ἀθρόοι· ἄλλαι πίπτουσι,
Ἀοιδὴν κύκνων εἰσὶ μεγαυότεροι.
Ὡς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χαρίτων ἀπαθόντων

Vtere fortunæ: ne te fallant tempora vitæ.
Tempora sunt quasi rota, non consistunt vt Virtus.
Nil quod stabile sit, nec certum in rebus humanis.

ANTIPATER. Thessalo.

Instituendi sunt pueri, vt quum adoleuerint, sibi viuant, non alienis obsequantur, & quæ vulgo fiunt, non quæ bene facta sunt, probent.

M. Porcius Cato ad Marcum filium.

Ego te, mi fili, adhortor, vt cogites, quæ sit vita tua futura: nauigandum aut militandum tibi est: militiæ mors celerrima, rei nauticæ summa honestas, quæstus vterque pulcher, si quidem ex latrocinio.

M. TVLLIVS CICERO.

Si hic Cicero ex Scipionis filio quæsisset, quid sibi vellet, quod ad cubitum suum semper adhiberet Africanum, nonne ei respondisset, vt memoriam sui nominis & virtutis a posteris propagaret?

Legatus ad Cæsarem, qui ei mandauerat, vt quotidie aliquid ad se scriberet, quod si interciperetur, sciret hostes omnia scire.

Magnificentissimum est animum habere, nihil humile, nihil quod deceat timere.
Et Deo ad me non accedit, nisi bonus vir.
Nihil desperandum est, nec quod non possibile.
Et quum quæ sint ardua, vides, facilia.
Tu modo quod vis, ut vis, posse posse putato.

Parua quidem hæc, sed quæ non facienda putes.
Quidlubet, id licere, quum sit turpe, id negat ne minimum.
Quum quæ sint turpia, decernit honesta sequi.
Quum scire nolit, quæ sit sapientia, dicit habere.
Quum sit nihil, se quidpiam scire censet, ne id quidem.

Mihi verò, ô rex, breuissima dictio.

Ὅσαι μοῦσαι καὶ οἵαι.

Καλλιόπη σοφίαν ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μολπὴν ἐρατεινήν·
Εὐτέρπη, τραγικοῦ χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελιφθογγοτάτην βαρβίτου ἦρε·
Τερψιχόρη χαρίεσσαν πόρεν τεχνήμονας αὐλούς·
Ὕμνους ἀθανάτων Ἔρατὼ πολυτερπέας εὗρε·
Τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πολύσοφος εὗρεν·
Ἁρμονίαν πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίην πόλον εὗρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων·
Κωμικὴν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Quot Musa, & quales. 22.

Calliope sapientiam Heroicæ inuenit cantilenæ,
Cleio, amabilis citharæ dulcem cantum,
Euterpe Tragici chori multisonam vocem,
Melpomene mortalibus mellisuauem barbiton sustulit.
Terpsichore gratiosa præbuit artificiosos tabicines.
Hymnos immortalium Erato valde suaues inuenit.
Voluptates saltationis Polymnia sapiens inuenit.
Harmoniam omnibus Polymnia dedit cantilenis,
Vrania cælum inuenit, & cælestium chorum astrorum,
Comicam inuenit Thalia vitam, & mores probatos.

Εἰς ταὐτὰ αὐταί.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ἐπὶ τέχνης
Ψαύσεται ὀφθαλμοῖς, εἶκελος ἀτρεκίῃ.
Εἴποτε τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσῃς,
Τὴν Ἔρατὼ θαύμαζε πόσης εὑρήτορα τέχνης·
Εὐτέρπῃ δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνῃ,
Γνῶμα σοφῆς ὀχετηγὸν ὑπαυλίεσσα μελίσσης.
Κωμικὴν ἀμφιέπω Θαλίην, μέλος, ἔργα τ' ἰδοῦσα
Οἰχόσιον θυμῷ φιλοχοροτάλοισιν ἀθύρω.

Eclipſes of the ſunne and moone. Book xxxv. ca.
Eclipſes of the ſunne and moone. Book xxxvi. ca.

Antediluuian Hiſtory. xxxvij. capitulo.

Of the firſte inuentours of the ſeuen liberall ſciences. xxxviij. ca.
Of the firſte Kinges of Aſſyria. xxxix. ca.
Of the firſte Kinges of Egypte. xl. ca.
Of the firſte Kinges of Athenes. xli. ca.
Of the firſte Kinges of Sycyon. xlij. ca.
Of the firſte Kinges of Argos. xliij. ca.
Of the firſte Kinges of Troye. xliij. ca.
Of the firſte Kinges of Italy. xlv. ca.
Of the firſte Kinges of Rome. xlvi. ca.

Here ends the Table of the firſte Booke.

THE SECONDE BOOKE.

IT ſhould be a matter of to much prolixitie to declare
how many times the yeare was vſed to be deuided
amongſt the auncient Nations, and Gentiles.
Therefore I purpoſe to ſpeake onely of the Hebrues,
Caldeans, and Egyptians, whom onely I haue ſeene
to haue vſed the yeare deuided in three ſeuerall ſortes.

Wherefore the yeare was firſte deuided into
Ephemeris or yeare of one Day onely.
Menſis or yeare of one Moneth onely.
Annus or yeare of one whole Yeare.

The firſte is called Ephemeris, becauſe it is
accompted by the ſpace of one Day onely.
The ſeconde is called Menſis, becauſe it is
accompted by the ſpace of one Moneth onely.
The laſte is called Annus, becauſe it is
accompted by the ſpace of one whole Yeare.

CAPITVLA.

Ephemeris or yeare of one Day. i. capitulo.
Of the Quarters of the Moone. ij. ca.
Of the Quarters of the Moone. iij. ca.

Καὶ Θησεῖ Μαραθῶνος ἐπιθήκατο πόνους.
Τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χερῶν εἴη ἅψασθαι
Μάρκελλε, καὶ σοῦ τ' αἰῶνα ἴσον βιότου.

CRINAGORÆ. 24.

Callimachi limatum carmen hoc. Sanè enim in hoc
Hic vir Musarum omnes mouit rudentes:
Canit verò Hecales hospitibus amabilis casulam,
Et Theseo Marathon quos imposuit labores.
Cuius & tibi non lassatarum manuum robur contingat efferre
Marcelle, & illius parem gloriam vitæ.

Ἄδηλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.
Αἴτιος ὁ γράψας αὖτα Καλλιμάχου.

Incerti. 25.

Callimachus illud piaculum, hæ nugæ, hæc mens lignea,
Culpæ reus est quisquis scripsit ætia Callimachi.

Ἀδέσποτον.

Ἡρόδοτος μούσας ξεῖνον δέξατο· τῷ δὴ ἄρ' ἑκάστη
Ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίλου.

Incerti. 26.

Herodotus Musas hospitio suscepit. Cui sanè vnaquæque
Pro grato hospitio librum dedit vnum.

Ἄδηλον.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμῇς ἐπὶ χερσὶν ἑλίσσων,
Πυῤῥίῳ ἐξαπίνης εἰσιδὼν ἐπόρουσα.
Βίβλον δ' ῥίψας ὅπι χθονὶ, χεῖρ' ἐβόησα,
Ἔργα τί μοι πρὸ ἔχεις ὦ γέρον Ἡσίοδε;

Incerti auctoris. 27.

Hesiodi aliquando librum meis manibus versans
Pyrrham continuò vidi supervenientem.
Librum verò proiiciens in terram manu, hoc exclamaui,
(Opera) negotia quid mihi exhibes ô senex Hesiode?

Ἄδηλον.

Ἄδηλον εἰς Νόννον.

Νόννος ἐγώ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν δὲ Φαείῃ
Ἐγχεῖ Φοινήεντι γύας ἤμησα γιγάντων.

Incerti in Nonnum. 28.

Nonnus ego, Panos quidem mî vrbs. In Ægypto verò
Enſe cruento genua meſſui gigantum.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὸν φρένα μοῦνον ἕπεπτον,
Οὐδ' ἔναρ ὑγμνέταις γνώριμος Ἰταλίδαις·
Ἀλλὰ τόμῳ πολύτιμον ἐρᾴσμιος. ὀψὲ γὰρ ἔγνων
Ὅσσον Οὐρανίῃ Καλλιόπη περφέρει.

LEONIDÆ. 29.

Erat tempus cùm lineis meam mentem ſolam oblectarem,
Ne per ſomnum quidem nobilibus notus Romanis.
Sed iam omnibus amabilis. Serò enim didici
Quantum Vraniam Calliope antecellat.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ, κζ' ξη'

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Νύμφαι, πολυγόμφῳ φερέσατ' ἀντεχέος, εἰ προσιόντι
Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
Ναὶ ναὶ Πὰν συρικτά, καὶ εἰς ἄγελην ἐκείνην.
Σοί τε καὶ φλοιοῦ γράμμ' ἐκάλεσε λέκτρα,
Πάν, Πάν, ὃς μετὰ Μηδέαν, ὃς ὄρος φωφώδεσιν ἔρχεν,
Ἴξεσθαι νύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

IN PASTORES, Cap. LXVIII.

GLAVCI. 1.

[a]Nymphæ interroganti dicite verè, an tranſiens
Daphnis candidos hîc refecit hœdos?
[b]Certè certè Pan fiſtulator, etiam in alnum illam

Tibi in cortice litteram inscripsit, quam legas.
Pan Pan ad Maleam, ad montem Psophidem veni
Veniam. Nymphæ valete, ego abeo.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Βυκόλε, σεῦς τῷ Παιάς, ὁ φήγινος (εἰπέ) κολοσσός
Οὗτος, ὅτῳ σανίδης ὃ γλάγος, ὅστι τίνος;
Τῶ λέοντοπάλᾳ Τιρυνθίῳ. σοὶ δὲ τὰ τόξα
Νήπιε, καὶ σκυτάλιν ἀγριέλαιον ὁρῇς;
Ἅλκιδα βουφάγε δαμαλιφάγε, καὶ τὰ δὲ φειδοῦς
Αὔλια, καὶ ξὺν ὀλίγαν μυριάδοια τίθη.

ERYCII. 2.

Pastor, per Pana, fagimus (dic) colossus
Hic, cui effers lac, est cuius?
Cum leone pugnantis Tirynthij. Neque sagittas
O infans, & clauam ex siluestri oleastro vides!
Alcida vaccarum absumtor, & hæc custodi
Stabula, & ex paucis magnum gregem effice.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε, τὸν δὲ παχεῖαν
Εἰν ἁλὶ καὶ χλοερὰις κύμασιν εἰλ' ἕλατον.
Εἰ δ' ἦν καὶ πλωτὴν θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἀΐνα
Τὸν ταχὺν ἀθρήσας Ἄρτεμις εἶδε χέρα.

MACEDONIS. 3.

Caprum quidem in litore Codrus interemit: hunc v. velocem
In mari & horridis fluctibus, capit ceruum.
Si etiam fuisset volucris ferarum natura, neque enim in aëre
Eius frustratam Artemis vidit manum.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Βόρχος ὁ βουπίμλης ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ χεῖμα κεῖρεν,
Λίγλιπα ποίνᾳ πέπλον ἐφ' ὁλκάδος,
Εἵρπετο ᾧ σκυλάκων τις, ὁ καὶ βοὸς ἄγρια λέπλᾳ
Σκοῖνον, αἰχμηρὸν ἀμφιβαλὼν μέλος.

Ecce mihi Cybeles, & Matris Idææ facies apparet,
Et cognita per frontem turrita corona.
Hæc postquam vidit, primus sic effatus amicum est:
Nate Iliacæ Cytherææ certissima proles,
Hic tibi Cœlicolum regnator Iuppiter omnis
Cæsaris ad latices & in arces vocatus Auerni,
Hinc ad quem tendis labor, hinc ad quem erigis orbem.
Illum ego, quamquam me cura dura premebat,
Exsequar, & quæ sit dicam, cur aduenerit hora.
Ille ubi bella gerit Latio, Turnoque ferocem
Cernit, & Iliacis firmat sese mœnibus urbem,
Vt stetit, & patriæ Troiæ sic fatus ab alto est:
Hæc domus, hæc nobis Priami fuit ante penates,
Hanc cupimus stantem Italis concedere nostram.
Tu modo posce deos veniam, sacrisque litatis
Lætus abi, cedat Troia tibi, flectasque sequendo
Hesperiam Laurentinam, Alpheaque iugera Amyclæ.

HIS DOMOSQVE SVIS DEFIXIS, etc. 190

ARGVMENTVM.

Ænéas ius Italiæ, quod ei Deus Tiberinus obtulerat,
Hesperiæ Regem Euandrum petit,
Hunc inquirens, ad eum venit,
Ibi Regem eum inuenit non sine
Armatorum & Equitum ad Pallantem filium
Conuentu.

CC ii

IN BELLVM, ET PACEM, Cap. LXIX.

APOLLONIDÆ. 1.

Scyllus cùm Xerxis ingens classis Græciam totam
Vexauit, profundam inuenit nauium pugnam,
Nerei occultum natans ad limum,
Et ab anchora retinaculum abscidit nauium,
Vna verò cum viris capta in terram cecidit Persia muta
Perdita, primum facinus Themistoclis.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φάλαγξι μάχας ὑπὲρ δῦναι
Ἀγρὸς ὁρμαίνει μυελόδους ἔλεφας,
Ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους,
Ἅρπυια διφρεύει Καίσαρος οὐρανίου.
Ἔργων δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν, ὅπλα ῥίψας
Ἄρεος, βίνομίης ἀντιτύπου πατέρα.

PHILIPPI. 2.

Non amplius turritus cum phalangibus stans in acie
Impetuosus irruit magnis dentibus Elephas,
Sed timore demittens prōfundam ceruicē ad lorum temonis,
Currum trahit Cæsaris cælestis.
Nouit verò pacis etiam fera gratiam, instrumenta abiiciens
Martis, bonæ constitutionis sursum vehit patrem.

Ἄδηλον.

Ἄρτεμις ἱδρώουσα, πρόαγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

Incerti. 3.

Artemis sudans, prænuncia est tumultus.

EIS ΠΟΛΕΙΣ, καὶ οἷς

ΕΥΗΝΟΥ εἰς Τεγέαν.

Ξῆνοι, τιὼ πρείσβωτον ἐμὰ πόλιν, Ἰλιον ἱρὰν,
Τιὰ παίεις δ' πύργοις πίχεσι κληζομέναν,

Allen Wyngaerden Boot Ick in Quelen
Een Lapp-plecker Boot Ick Schelen.
Een Lapp-plecker Boot Ick Schelen.

DE CIVITATIBUS, Cap. LXX.

Et eerst, de Steden.

Het Gene, dat de Steden, ende Dorpen van den Heere, ende van de Heeren van Holland te gebieden hebben, is dit navolgende.

Amsterdam, Purmerende, Edam, Monnickendam, Hoorn, Enchuysen, Medemblick, Alckmaer, Oudewater, Tergouw, Leyden, Delft, Rotterdam, Schiedam, Vlaerdingen, Briele, Goreum, Dordrecht, Gorcum, Schoonhoven, Woerden, Utrecht, Amersfoort, Harderwijck, Elborch, Naerden, Weesp, Muyden, Gouda, Haerlem, Sevenbergen, Leerdam, Vianen, Ysselstein, Montfoort, Reenen, Wijck by Duerstede, Culenborch, Heusden, Grave, Bommel, Schoonhoven, Woudrichem, Gertruydenberch, Loon op Zant, Bergen op Zoom, Tholen, Zierickzee, Goes, Middelburch, Vlissingen, Ter-goes, Reymerswael, Arnemuyden, Veere, Campen, Kuynder, Oldenzeel, Deventer, Zutphen, Doesburch, Arnhem, Nijmegen, Tiel, Buren

Be it enacted by the General Assembly of the State of South Carolina:

SECTION 1. Chapter 1, Title 1, of the 1953 Code is amended by adding:

"Section 1-1-1. There is hereby established the Administrative Office of the General Assembly which shall be under the direction of the Director of the Administrative Office of the General Assembly. The Director shall be appointed by the Speaker of the House of Representatives and the President Pro Tempore of the Senate, acting jointly, and shall serve at the pleasure of the Speaker and the President Pro Tempore. The Director shall receive such salary as may be fixed by the Speaker and the President Pro Tempore, acting jointly, and shall be reimbursed for his actual expenses incurred in the performance of his duties.

Section 1-1-2. The Director shall perform such duties as may be assigned to him by the Speaker of the House of Representatives and the President Pro Tempore of the Senate, acting jointly, and shall have the power to employ such assistants and clerical help as may be necessary to carry out the duties of the Administrative Office of the General Assembly."

SEC. 2. This act shall take effect upon approval by the Governor.

Ratified the 2nd day of April, 1969.

Tandem ô Cæsar ô Quirinus, ades
Inter Deos,
Et ades Deorum Templa frequentaturus,
Et ades Augustæ Romæ & Italiæ.
Sed quid ille Cæsar? Quid Quirinus? Addidit
Iam quidem beatæ Romæ Italiæque limen,
Sed in eam maiestatem Maiestatis Augustæ

ARGVMENTVM.

Ad Augustum Quirinum, & Deos, Deasque frequentes
Ad Romam, & Italiam, Augustæ Italiæque Deam
Ad Augustum Quirinum, & Deos, Deasque frequentes
Ad Romam, & Italiam, Augustæ Italiæque Deam
Euangelium Natale celebrat Orbis.
Et

Eiuſdem in idem. 7.

Hæc quondam inclyta Priami ciuitas, quam euertere
Græcorum decennalis non ſuſtinuit Mars,
Apertè, ſed equi malum lignum. Vtinam autem Epeus
Mortuus eſſet antequam fabricaſſet ligneum decipulum.
Non enim Alcidis tecta vorantem accendentibus ignem,
Sic ſuper meum populum cecidiſſet.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Δέρκεο τὰς Τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
Εὐόπλου Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
Τεκταίνει μὲν Ἐπειός, Ἀθηναίη δ' ἐκελεύσε
Ἔργον· ἐν ᾧ κοίλη δ' Ἑλλὰς ὅλη δύεται.
Ἦ ῥα μάτην ἀπόλωλε τόσος στρατός, εἰ τόδε ἆρμα
Ἦν δόλος Ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

ANTIPHILI in idem.

Intuere Troiæ decennales inſidias, intuere equum
Bene armatæ Danaûm grauidum tranquillitatis.
Fabricat quidem Epeus, Pallas verò iubet
Opus: ſub cuius dorſo Græcia tota abſconditur.
Sanè fruſtra periit tantus exercitus, ſi ad victoriam
Fuit dolus Atridis vtilior, quàm bellum.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ, ἢ δ', ΜΑΡΚΟΥ νεωτέρου,
εἰς Μυκήνην.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις εἴνθα Μυκήνη,
Εἰ καὶ ἀμαιωτέρη πᾶσι τοῖς ἰδεῖν σκοπέλου·
Ἰλὺς καὶ δρυόχλοιο κλιθείσα πόλιν, ἣς ἐπάτησα
Τείχεα, καὶ Γελάμου πολὺ ἐκλίνασα δόμον,
Γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
Ὗβρισεν, ἀρκεδίμου μύρτυες Μαιονίδη.

POMPEII, vt alij MARCI iunioris In Mycenam. 9.

Quamuis deſerta, fuſa ſim puluis hîc Mycena,
Quamuis etiam obſcurior omni videar ſcopulo,

Ili quis

Ili quis intuens inclytam ciuitatem,cuius conculcaui
Muros,& Priami vniuersam vacuaui domum,
Cognoscet inde quantum prius valui.Licet verò me senectus
Attriuerit,contentus sum teste Homerico.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλοῦ εἰς ὁ αὐτό.

Ἡρώων ὀλίγαι μὲν ὑπ' ὄμμασιν, αἱ δέ τι λοιπαὶ
Πατρίδες, οὐ πολλῷ πίπτουσαι πεδίων.
Οἷόν σε καὶ σὲ παλαιὰ περερχόμενός γε Μυκηνῶν,
Ἔγνων αἰπολίου πάντος ἐρημοτέρην.
Αἰπολικὸν μὲν ὕμνον ἀγρώστης δέ τις, ἢ πολύχρυσος,
Εἶπεν, Κυκλώπων τῆσδ' ἐπέκειτο πόλις.

ANTIPATRI Thessali in idem. 10.

Heroûm paucæ quidem in oculis,quæ verò reliquæ
Patriæ,non multo sublimiores solo.
Qualem & te misera,præteriens Mycenam,
Cognoui scopulo omni desertiorem.
Caprarium indicium.Senex autem quis,aurea
Dixerit,Cyclopum hîc sita fuit ciuitas.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ἀργείου εἰς ὁ αὐτό.

Ἡ πολύχρυσος ἐγὼ ποτὲ πάλαι πόλις, ἣν ἅ Ἀτρεϊδῶν
Οἶκον ἀπ' οὐρανίου δέξατο φῶς ἡγεμόνος,
Ἣ Τροίῃ πόρσασα θεόκλιτον, ἣν βασίλειον
Ἀσφαλὲς Ἑλλήνων οὐσά ποθ' ἡμιθέων,
Μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βουνόμος εἴδομα Μυκηνῶν,
Τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οἰωνὸν ἔχουσα μόνον.

ANTONII Argiui in idem. 11.

Aurea ego quondam ciuitas,quæ Atridarum
Familiam à cælesti accepi genere,
Quæ Troiam delens à Diis fabricatam,quæ regia
Firma Græcorum fui quondam semideorum.
Ouium pascuum iaceo & boûm hîc Mycena,
Illorum quæ in me magna fuerunt nomen habens solùm.

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυλωναίου.

Ἄργος, Ὁμηρικὴ μὲν ἔφυ, καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας,
Καὶ χρυσέη ποτὲ πᾶλαι Περσέος ἀκρόπολις,
Ἐσβέσθη δ' ἡρώων κείνων κλέος οἵ ποτε Τροίης
Ἤρψαν κὰτ' γᾶς Οὐλύμπιον στέφανον.
Ἀλλ' ἡ μὲν, χρείσσων ὅτι πόλις· αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
Δείκνυσθ' βουκόλων αὐλια βουκολίων.

ALPHEI Mitylenæi. 12.

Argus, Homerice sermo, & Græciæ sacrum solum,
Et aurea quondam Persei arx,
Extincta es, heroum illorum decus, qui quondam Troiæ
Deiecerunt ad terram Diis inhabitatam coronam.
Sed hæc quidem melior est ciuitas. vos verò prolapsæ,
Ostendimini mugientium stabula armentorum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ποῦ δ' εὐβλεπτον κάλλος σέο Δωρὶ Κόρινθε;
Ποῦ στέφεα πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτίσματα;
Ποῦ ναοὶ μακάρων, ποῦ δώματα; ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι, λαοὶ θ' αἱ ποτὲ μυριάδες;
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται,
Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος.
Μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηίδες Ὠκεανοῖο
Κοῦραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν Ἀλκυόνες.

ANTIPATRI. 13.

Vbi conspicua pulcritudo tua, Dorica Corinthe?
Vbi coronæ turrium, vbi antiquæ apes?
Vbi templa Deorum & domus? Vbi vxores
Sisyphiæ & populorum quondam myriades?
Neque enim vestigium, ô multum misera, tui relinquitur,
Omnia verò corripiens absumpsit bellum.
Solæ non emersæ Nereides Oceani
Nymphæ tuarum calamitatum meminimus Alcyones.

Ecce de Hippocrate, nec non de Rege suo ad
Rhasim Medicum Regis Almansoris.

Rhasis Hippocratis, regisq; tui medicinam ad te
Dirigo, sanandum, quo regis ipse modo.
Hic quoq; Rhasis erat, quem Rex Almansor habebat,
Hippocratis regis, ut sua verba docent.

Ad Regem.

Sacrum, cui ordinem debebat Rhasis, ut videbat.
Hippocrates Medicinæ sacrarium humanæ
Corporis, ut Regem, sic Rhasim, sic quoq; curæ
Ingenium, Medicum nouerat, atq; Regem.
Tum mores, & opes non dat in quem impia, & pauperem.
Pro cuius quidem meritis ad te mittit eum.

Ad eund.

Ayunabo legis gratia, ut Rex Almansor
Ordinauit, nullo, Rhasis, edente die.
Rhasis ad Regem, qui ipsum ad conuiuium inuitabat.
Non. Ad conuiuia Regis ego ieiunus ibo.
Nihil de te, Rasarum, Rex, ut sanguinem, vidit
Sumpsisse: ieiunus, ut fit, ibo quoq; die.

Ad Rhasim.

Hæc mittit tua Rex Almansor dona, Rhasim quæ
Ad legis dictum sumpserat ille die.
Rhasis ad Regem.

Sed tibi mittebam, Medicis Medicina, Rhasis
Quæ dederat, Medicis Medicina, Rhasis, tibi.
Ad Regem, qui Rhasim, Philosophi nomine Diuinum
Rex Almansor, & Philosophi nomine dignum dixerat.

Rhasis ad Regem.

Rex Rhasis, Rex Rhasis, ait, Rex, Philosophe, Rhasis.
Philosophi nomen Rex tibi dare solet.
Ad Regem, qui Rhasim, ut Philosophum, ita Medicum
Rex Almansor habebat, & Philosophi nomine dignum dixerat.

Regali vena Dux indolis.
Arrectus ille, aures & oculi, hinc, illinc,
Et ille pectoris ardor, facilis, ac liquor.
Quippe ad ista fingenda, & excudenda Virtus
Mollissima pectora, & ductilia ingenia quærit.

PRUDENTIA MORUM ET Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ.

Quæ Cadmeis Thebis, Ducis Epaminondæ
Cum Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ
Quæ Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ
Cum Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ
Prudentia morum, & Virtus Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ
Prudentia morum, & Virtus Thebis Cadmeis, Ducis Epaminondæ

DIAMOND.

Diadem ad mentum, Dignum quid? & Mundi
Regina, & Beauty Dignum de Mundo,
At Regina, & mundi non Dignum Beauty, quis?
Or Cui Diamond non Dignum Mundo, &
Regina, & Beauty? Dignum Diamond, quis?
Nemo? Nemo? Diamond, quis? nemo? Nemo.
Ergo age, ut si Mundo, aut Regina, aut Beauty
Ita quis sit Diamond, ut Diamond nemo.

BRANDIUS. &c.

Brandius, qui olim Cygnus erat, nunc cygnus Hibernis
Indicis, atque novis Orbibus Anser erit.
Ille Thamesinis, hic Tagi, Gangeticis undis,
Ille Thamesinis, hic Tagi, Gangeticis undis,
Ille Thamesinis, hic Tagi, Gangeticis undis,

ΔΟΥΡΙΔΟΣ Ελεάτιδος ἐπὶ κατακλυσμῷ Ἐφέσου.

Ἠέρια νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πίονα πίνουσαι,
Νυκτὶ στυγῷ ἀσυμφὲς πόντον κατεκλύσατε γᾶν
Οὐ Λιβύης, Ἐφέσου δ' ἀπείρονα μυρία κῦτη πελάσσης
Αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτίσεα.
Ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ὄμμα;
Αἶ, αἶ, πολὺ Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτων.
Κῦτη δ' ὑγρὰ σὺν πόντου κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
Εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πιπλαμένοις.

DVRIDIS Eleatæ in diluuium Ephesi. 18.

Aëriæ nubes, vnde aquas graues bibentes,
In nocte lamentabili omnia inundastis?
Non Libyæ *deserta* sed Ephesi infinita illa miseræ
Stabula, & fertilibus ex annis opes.
Qui autem saluatores tunc Dij auerterunt oculum?
Æ, æ, inter Ionicas valde celeberrimam!
Illa verò fluctibus omnia voluentibus similia
In mare cum aquis cucurrerunt decidentibus.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ Βαρβυκάλλου ὅτι τὴ καπνκαύσει Βηρυτοῦ.

Αὐτὴ ἐγὼ ἀ πλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
Ἐνναέτις κλῆμαι ἀ πολυπολιοπάτα.
Ἡφαιστός μ' ἐδάμασσε, μετ' ὀλόνυν Ἐννοσιγαίου.
Φεῦ, ἀπὸ ποσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
Ἀλλὰ σὺ δακτίχοντις ἰμαὶ σύνα χύσατε μοῖραι,
Σπείσατε Βηρυτοῦ δάκρυα καὶ φιλύα.

IOANNIS Poëtæ Barbucalli de incendio Beryti. 19.

Hæc ego misera non vrbs vrbs, simul cum mortuis
Habitatoribus iaceo infelicissima.
Vulcanus me domuit, post mortem Neptuni,
Hei mihi ex tanto ornatu sum cinis.

Sed prætereamus mensas & fercula lauta,
Libare Bacchi lenimenta & munera cœnæ.

Tu dulcis Ô dulci,
Dulcis ab Ô dulcis mecum fac carmina dulci
Dulcia dulcisonis, ut sint dulcissima dulcis
Dulcis ut in dulci requiescam dulcis in ulnis.

Vita vel Tranquillitas animi.

Vita Deum quæ sola beat, quæ sola coronat eos Sedes Cœlestium.

Tu dulcis ut Ô,

Tu dulcis amor, tu gaudium meum, & spes mea,
Ab Deum venisti in terram,
Tu dulcis ut melodia, tu dulcis ut harmonia,
Tu dulcis ut musica in ore omnium,
Et in auribus omnium,
Tu dulcis ut sonus,
Symphonia in cithara, & exultatio in tuba ductus fac dulcis,
Simul audiat me auditus meus,
Exultent ossa humiliata quæ contriverunt humanum,
Et ego laudem dulcem dicam tibi.

Tu dulcis ut Ô dulcis,

Mane dulcis ut dies, dulcior tu quam dies dulcis,
Meridies ut sol, ita tu dulcis,
Vesper dulcissimus, quando & ego dulcis,
Quando sanctus, dulcis,
Tum dulcissimus, dulcis ut Deus,
Angeli & sanctorum, quod charissimi,
Sed dulcis ut Ô.

Tu dulcis ut Ô, dulcis ut Ô, dulcis ut Ô, dulcissima regina
Dulcis ut Ô dulcis, dulcissima mater.
Tu dulcis ut Ô, dulcissima virgo,
Tu dulcis ut Ô, dulcissima sponsa,

ANTONII Augusti
Ad Q. Horatium Flaccum Epistola.

Quum tot sustineas, & tanta negotia solus,
Res Italas armis tuteris, moribus ornes,
Legibus emendes, in publica commoda peccem,
Si longo sermone morer tua tempora, Caesar.

Ergo nec longum tibi, nec forsan grave scribam,
Quo pacto partus fuerit mihi fabula nostra,
Quam cupiam fieri, quamque expectata roganti.

HIS HYPNOE, Ω Ω Ω

Adonius.

Sed Thymiamata, & odores, & Hostiae adhuc integrae
Adsunt, & ipsa Deae matrona Juno
Ipsa Juno, Regina Deum, Jovisque & Conjux & Soror
Veneratur Somnum, Quietis & Deum.

IN MALA, Ω, UBERA

Asclepiadeus.

Primum mea Formosae deprendere prima puellae
Sed dum non audet, dum pudet, & dubitat,
Sed mandare volunt huic mea, & illius legationes viros,
Ipsam vero timere mihi non amplius.

Et, ubi primum, dimotis, Custodibus, ostia
Mi video, & Famulae, quae fuerant prius
Tum ipsa Dominae accumbere de more
Et, ubi, Cyathos, Nectaris, & Cibos, ministrant,
Ante Cubilia, quae in Triclinio
Sunt posita, & Lectum, quo recumbere

PALLADÆ. 2.

Quod homicidas beatos esse videmus,
Non adeò miror: munus enim hoc Iouis est.
Nam parentem odio habens & ipse
Occidisset, si Saturnus mortalis fuisset.
Sed pro homicidio ipsum cum Titantibus punit.
Dum ipsum vinctum tanquam latronem in tartarum mittit.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὁ ϛαφυλοκλοπίδας ἑκατώνυμος εἰς Ἀΐδαο
Ἐδραμε, μαστιχθεὶς κλήμα τι φωλιδίῳ.

ARCHII. 3.

Vuarum fur Hecatonymus ad orcum
Cucurrit, flagellatus palmite furto ablato.

Ἄδηλον.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν δι' πλοιῶ πεφυκότα,
Χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς ἔργοις.

Incerti. 4.

Odi virum duplicem existentem,
Bonum sermone, hostem verò moribus.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ, κζ' υβ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὼ Κίρκεω οὔφημι, καθὰς εἴρηκεν Ὁμηρος,
Ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢὲ λύκους,
Τοὺς αὐτῇ θεσπόσασ' ἑτάρους ἢ ἔτλασα δὲ πάντως
Τοὺς δὲ λεαθέντας πλωτατίους ἐποίᾳ.
Τῶν δ' ἀνθρωπείων ἔπος οὐ λήσασα λογισμῶν,
Εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
Ἐπέφερεν ἔνδον ἔχουσα, δίκλινο ζώων ἡγεμόνα.
Ἔμφρων δ' ὢν Ὀδυσεύς, πλὼ νεύτητα φυγών,
Οὐχ Ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα λογισμὸν
Εἶχε γοητείας φάρμακον ἀπάτα λαβών.

IN MERCATOREM. Ode X. XXII.

Mendax Creticus ille non Mercator,
Qui cum Cressa Cydonia, Gortynam
Et centum alia oppida reliquit urbes,
Insolitasque petit per alta puppes
Ventis, non Aquilone, non Notisque,
Sed Zephyro, Libycoque, Corycioque,
Mortem sæpe subit, sæpe et naufragatur.
Nam cum cœlum atra nube Lycabas texit,
Nec Pleiadum ignes prospici sinunt nautis,
Horum incertus ac planus non est Orion.

Ode XXIII.

Ut opes, et ingens terrulæ dominus
Pontica sic numquam
Dimovebit Amphitryoniadæ
Contracta pectora Pharetræ.
Arma avet, audit, sequi et vereri pedes
Et Parthus et Britannus.

Ode XXIV. Thus Deorum honores.

Quem tu, Melpomene, semel
Nascentem placido lumine videris,
Illum non labor Isthmius
Clarabit pugilem, non equus impotens
Curru ducet Achaico
Victorem, neque res bellica Deliis
Ornatum foliis ducem,
Quod regum tumidas contuderit minas,
Ostendens Capitolio.
Sed quæ Tibure aquæ, sed viridis nemus
Pellæo juvenem sonans
Unctum carminibus, scit Camenis
Dignum sumere muneribus.
Non si quicquid Iuli Troia nobilis
Lauros equave attulit
Certamen tribuit, Pythia concinit
Delphis applicuit sedes,
Et os magnanimi Thessali sanguine

NICARCHI. 3.

In ventre concipiens Philænium, Heliodoro
Femellam parit puellam ſpontaneo.
Hoc verò ob femellam dolore adfecto, ſex intermiſit
Dies, & parere maſculum puerum ſe dixit.
Sic autem Diana cuertitur. Si enim vnaquæque
Pariet, vt hæc, quænam Deæ eſt ratio?

ΕΠΙΓΟΝΟΥ.

Ἡ ποτ' ἀλαὶ Λαὶς πᾶσιν βέλος, οὐκ ἔτι Λαὶς,
Ἀλλ' ἐτέων φαερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
Οὐ μὰ Κύπριν, οὐδ' ἡ Κύπρις ἔστιν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος
Γνώριμος, οὐδ' αὐτῷ Λαΐδι Λαὶς ἔτι.

EPIGONI. 4.

Illa ego quæ quondam omnium ſagitta, non amplius Lais,
Sed ob annos nota omnibus ego Nemeſis.
Non per Venerem, neque Venus eſt mihi tanquam iuſiurãdum
Nota, neque ipſi Laidi Lais adhuc.

Ἀδήλου.

Ἡ Κύπριν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς,
Ἡ Νέμεσιν δηλῶ ἀχθοφόρον θεόν,
Μίσθια νῦν ἀστοῖς πενιχροῖς πηνίσματα κρούω·
Ὄφρ' τ' Ἀθηναίη Κύπριν ἐλαύσατο.

Incerti. 5.

Quæ prius ſuperbiui multùm aureos ob amatores,
Quæ Nemeſin grauem nunquam oſculata ſum Deam,
Mercedis cauſſa nunc inſtrumento tectorio miſero telá pulſat:
Tandémque Minerua Cyprin deprædata eſt.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐστὶ Δράκων τὶς Ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὤν,
Πῶς εἰς τὸν πτώγλιον ἄλλον ὄφιν δέχεται;

STRATONIS. 6.

Eſt Draco aliquis Ephebus, validè pulcher. Sed Draco cùm ſit
Quomodo in foramen alium ſerpentem accipit?

IN POTAMOTE.

EPIGRAMMA.

Ad fontis speculum fit mea dum captor,
Et nomen fontis nympha Potame refert.
Hæc illa est quæ me cupidum deperdere fertur?
Nil ego præ fontis, nil puto nympha mihi.
Quisquis huic es nympharum, ne te mea fallat imago,
Ne fallat nomen, ne fallat aqua, cave.

IN FLVVIOS. CAP. LXXIII.

Vt lacrymæ cecidere meæ, fluxêre fluentes in rivos undæ,
Perdidit exhaustus vultus gratosque lacertos
Et quæ me cupidum fecerunt, lumina, fontis.
Ecce ego nunc fluvius, nunc sum mihi fluvius ipse,
Vtilis ille fuit cui nullus, at ille nocenti
Inclusus nocuit, dum nocuisse nequit.

IN FONTEM.

Ardenti me quisque bibat, quia frigida semper
Vnda mihi, quamvis ardeat ipse fluam.
Exhaurire queat me nemo, nec ipse bibendo
Vnda mea, quæ fit, fit minuenda mihi.
Cuius de fonte est dictum est, de fonte bibetur.
Ardet, Cupido, fons meus, ardet aqua.

IN FONTEM PARTENIVM AMICO COMPARATVM.

Fons mihi Parthenius, fons est mihi Parthenius amicus,
Hic mihi, quod fontis, quod mihi fons amici.
Sed fons, quod fontis, quod mihi fons amici.
Ille sitim sedat, sitio quem fons amici.
Ille sitim sedat, sitio quem fons amici.
*Ille sitim sedat, sitio quem

Ἀδηλων.

Ἱμερόεις Ἀλφειέ, Διὸς τεφαναφόρε ὕδωρ,
Ὃς ἀμφὶ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἔρπεις,
Ἡσυχίος τοσσῆτον ἐπὶ σὴ ἐς πότον ἵκηαι,
Ὀξὺ ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
Νυμφίος ἀΐσχεα λοῦθρος ἐὼν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
Ἐς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
Ἣ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀδμαίνοντα λαβοῦσα,
Φῦκος ἀποσμήξασα καὶ αὔθεα πικρὰ θαλάσσης,
Χείλεα μὲν τομάτεσι σεμνήρμοσεν, οἷα δὲ νύμφη
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα θοῷ πλοκαμίδι δεσμῷ,
Κείμηλον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἔδυσεν ὕδωρ.
Καὶ φοινὶ ῥαθαμιστὶ λιβὰς κατιχίρνατο πηγή.
Οὐδὲ Συρηκοσίης ἔπι σοὶ μόνῃ ἵμερος οὔτε,
Γορφυρέη θ' ἁμέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
Φιάδιμός τε πόντου ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιγῆναι.
Πολλάκι θ' ὑγραίων ἀέρων βεβιημένος ὁρμῇ,
Αὐτομὸς ἐς φιλότητα χυτῆς ἀγόχοιο θορόντας,
Ἐφικὲς ἄχραντον ὁρᾷ Ἀρεθούσιον ὕδωρ.
Ἣ δέ σε παπταίνουσα Γελωϊάδος χθὶ πόντῳ
Δακρυσι κωμήσαντα, καὶ οἰκτίρασα καὶ αὐτὴ
Εὐφλὲς Ἀρέθουσα, φίλοις αἰεκόπτετο μαζοῖς,
Καὶ δροσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυομένῳ δὲ
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ ποθὸς εἰμύρετο πηγή.
Οὐδὲ δίκελλ' ἔλαθεν πολυδερκέα Φοίβιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμφὶ ἀγάλμασι τάχιν· ᾧ ἔπι πολλαὶ
Ἡρώων ἀγόχοι μινυώδια τέκνα τεκοῦσαι,
Μαψιδίως ὠδῖνας ἀείκλαυστον γενεῆκες.

Incerti. 3.

Deſiderabilis Alphee, Iouis coronam ferens aqua.

Qui per Piſæos campos puluere ſordidatus fluis,
Tranquillus initio, vbi verò in pontum veneris,
Celer immenſi cadens in fluctus matis,
Sponſus ſpontaneus exiſtens irrigator amorum,
In Siculam Arethuſam vrgeris madidus maritus.
Hæc verò te defatigatum & anhelantem accipiens,
Spumam purgans, & flores graues maris,
Labra quidem ori applicuit: vt verò Nympha
Sponſum circumfuſa circumplicitum ſuaui vinculo,
Iacentem in ſinu cœleſtem ſopit aquam:
Et Lethali guttæ guttam commiſcuit aqua.
Neque Syracuſij adhuc tibi curæ eſt amor lectuli:
Purpurea verò repuliſti aquam repreſſam verecundiâ,
Nolens & pontum ſimul & lectum miſcere.
Sæpiùs vero colloquiorum in cubili oppreſſus impetu,
Ipſam in amicitiam fluentis coniugis cùm perueneris,
Stas imperturbatam cernens Arethuſiam aquam.
Hæc verò te aſpiciens Pelorium prope ſaxum
Lacrumis fluentem, miſerata & ipſa
Formoſa Arethuſa, charas abſcidit mamillas,
Et velut ros in roſis liquefacta eſt. Inuncto verò
Piſæo fluuio Siculus vnà cum eo vnctus eſt fons.
Neque pœnam effugit omnia videntem lethalis vir,
Græciæ dementes qui nondum nuptarum ſpicam, Quo multæ
Heroum coniuges breuis temporis partus edentes,
Fruſtra partus fleuerunt mulieres.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Αὔλιν Ἀειςαγόρεω καὶ κτήματα μυρίος ἀρθεὶς
Νεῖλε μετ' εἰναίης ἀξεφόρητος ἰδοῦ.
Αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπανήξατο βώλου
Ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλυμένης,
Γείτονος ἀμφράυσιν ἐπ' αὔλιον· ὦ πολιὴ, εἶπας,
Μοῖρα ἐμὸς, πολίης τ' ἔργα θεοῦ κεφθῆ,
Ὕδωρ πολλὸν ἐγὼ ἐθέλω· ὃ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς

Κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρῃ ἔδραμε πικρότατον.

DIOSCORIDIS. 4.

Prædiolum Ariſtagoræ, & opes immensè attollens
Nile per temerariam abſtuliſti viam.
Ipſe verò proprio ſenex natabat in ſolo
Naufragus, omni ſpe abiectâ,
Vicini ſemifractum ad prædium; O multus, dixit,
Labor meus, & candidæ præclara opera manus,
Aqua omnia facta eſtis: & dulcis hic agricolis
Fluctus in Ariſtagoram cucurrit grauiſſimus.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Ἀβεγχοι ἐν πελάγεσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

NESTORIS. 5.

Immixta in pelago per aquam manſit aqua.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, καὶ ὀλιγοδεῖς.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λιμὸν ὀιζυρὸν ἀπαμυνομένη πολύπηρως
Νικὼ, σὺν κούραις ἠκρολόγῳ στάχυας·
Ὠλετο δ' ἐν θάλπεσι· τὴν δ' ἐν καλάμοις σκυβέλοθι
Νῆσεν πῦρ, καὶ ἰὼ ἄξυλοι, ἐν σταχύων.
Μήνεισα Δήμητερ ἀπὸ χθονὸς εἰ βεβαὼν ὕσεν
Κοῦραις τοῖς γαίης ἀσπέρμασιν ἀμφίεσεν.

IN MENDICOS, Cap. LXXIIII.

PHILIPPI. 1.

Famem ærumnabilem expellens valde ſenex
Nico, cum filiabus curiosè legit ſpicas,
Periit verò ex æſtu. Huic verò è ſtipulis mercenariæ
Conſtruxerunt rogum, & erat ſine ligno è ſpicis.
Ne iraſcere Ceres, è terrâ ſi hominem exiſtentem
Mulieres terræ ſeminibus circundederunt.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βεβιὸς, ἀλλ' ἀποθνήσκει.
Καὶ ζῆν μὲν δοκέων, ὡς νέκυς ἐστὶν ὁ πάλαι.
Οἱ δ' τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
Οὗτοι θάνατον πλοῦτον ἔχουσι βίου.

PALLADÆ. 2.

Qui nunquam vixit pauper homo, neque moritur vnquam.
Nam dum videtur viuere, vt mortuus erat miser.
Qui verò fortunas magnas, & opes multas consecuti sunt,
Hi mortem casum habent vitæ.

Ἄδηλον.

Εἰ κρίσις ἔστι κάτω, καὶ Τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ
Τὴν πενίην μύθεσθαι τὴν ὑπὸ γαῖαν κόλασιν.

Incerti. 3.

Si est iudicium infra, & Tantalus, nihil dubito
De paupertate, dum considero eius sub terrâ pœnam.

Ἄδηλον.

Οὗτος ὁ μηδείς, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος ὁρᾶται;
Ἔστι τινὸς ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης;

Incerti. 4.

Hic qui nihil est, & simplex, & famulus etiam, qui videtur?
Cuius est animæ alterius dominus?

Ἀδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίνεται· οὐκ ἀγανίζω,
Μισείτω με πάλαι χρυσὸς ὁ πορνοφίλαις.

Incerti. 5.

Opes etiam meretricibus contingunt. Non curo,
Odio me habeat miserum aurum meretrices amans.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ, καὶ σὲ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν αἰθέρι σιωπή.

Μαρτυρῶ Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸς ἐγώ·
Ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἐσιγᾶν ἐδίδαξε σιωπᾶν,
Φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑρόμενος.

IN SILENTIVM, Cap. LXXV.

PALLADÆ. 1.

Magna doctrina est in hominibus, silentium.
Testem Pythagoram sapientem ipsum habeo.
Qui loqui cùm sciret reliquos docuit tacere,
Qui pharmacum tranquillitatis fortissimum inuenit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παῖς ἦς ἀπαίδευτος, φερεμώτατός ἐσσι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

Eiusdem. 2.

Omnis stultus sapientissimus est dum tacet.
Dum sermonem occultat tanquam morbum turpissimum.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ, καὶ ὅς

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἀχρεῖ τοὶ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
Πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀστερόεντα νεφέων,
Ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα πολυφραδέας ἀφένοιο
Κτητὸν δὲ θνητοῖς οὐδὲν ἀθάνατον.
Μουσάων ἀλλ' ὅτι δῶρα μετέρχεο· ταῦτα σὺ γ' ἀμυδρὰ
Εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μίθες.

IN SAPIENTIAM, Cap. LXVI.

CRINAGORÆ. 1.

Quousque, ô miser, vanâ spe, anime,
Sublatus frigidas prope nubes
Alia post alia insomnia consignabis diuitiarum?

Perpetuum

Pergamus interea mecum: adsit pectore Musa,
Mortalem vt cæli deceat præcurrere metam.
Hanc Deus & dignam fecit, quæ prima Latinis

Afferat, Aonium lauro redimita Helicona.
Quisquis, Iuuenes, amat Musas, Musæque fouendas
Mouerat, & Phœbo gratus habetur Apollini,
Cui dulcis cantus studium, lyra cura, Camœnæ
Et Pan, & sacros Nymphæ circumdare cœtus
Gaudent, & viridi gestire sub antra cupressu,
Et quos Ida nouem gemino sub monte tenebat
Pierides, Musæ, &c.

Alter Achæmenios nouerunt dextra Cyrumque
Et Romam Pyrrhi victa tenuisse manus.
Quæ non vt Cyrum, sic Pyrrhum dextra tenebat,
Vidit in Ionicum Pyrrhus & hostis opus.
Quæ non vt Romam, sic Cyrum dextra tenebat,
Vidit in Ionicum Persa & hostis opus.
Inclusos vetuit pœnæ dare pectora telis,
Inclusos vetuit dedecorare manus.

Tollit an deiectos, libra Themidos, in altum?
Iura, Themis? Quæ sit, libra Themidos, humi?
Et si ea tendit ad Themidos, libra, polum,
Ambrosiæ Cœli, & Nectaris ora, sedes.

Quem sic ardebat Maiestas ostendere Cœlum?
Ecquis opus tanto dedecorare nefas?
Vis vetat, qui tantum Cœlum dedecorare, nocere,
Et quem Cœlum ipsum, Maiestas ipsa timet.

Φεγγίδας ἐκ τέρμων ἅς πολιοκεφάλους.
Πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω ἀφθίτοιον ἢ δι' ἐτείσιν
Θυμὸν ἀεὶ καταθὴξ χρυσομανὴς μιγέτω.
Εἴθισι δὲ αἰθρώποισιν ἄρειόνα πολλάκι δῆξις
Καὶ πενίη πλούτου, καὶ θάνατος βιότου.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

PAVLI SILENTIARII. 4.

Non vita gratioſam habet naturam, ſed proijcere
Curas è pectoribus caniciem inducentes:
Diuitias habere volo ſufficientes: at verò vlterior
Animum ſemper exeſt auro inſaniens cura.
Vnde in hominibus meliorem ſæpe deprehendas
Et paupertatem diuitijs, & mortem vitâ.
Hac tu cognoſcens cordis dirige vias,
In vnam intuens ſpem, ſapientiam.

Εἰ τὴν φιλόσοφον Ὑπατίαν.

Ὅτὰν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
Τῆς παρθένου δόμον ἄστρῳον βλέπων.
Εἰς οὐρανὸν γὰρ ὅθι σὰ πρόσωπα
Ὑπατία σεμνή, τὴν λόγων δύμορφία,
Ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

In Philoſopham Hypatian. 5.

Quando intueor te, adoro, & ſermones,
Virginis domum ſydeream intuens.
E Cælis enim tua ſunt opera,
Hypatia caſta, ſermonum venuſtas,
Impollutum Aſtrum ſapientis doctrinæ.

EIS ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ, καὶ ὅμοιον

Ἄδηλον.

Εἰ κύκνῳ δίδυσται κόμης πλατύτερον ἄλλο,
Τολμᾷτι δ' ἐέλσας σκώπτε ἀπλοΐσιν.

Εἰ κύκνῳ τέτιγες ἐρῇ λιγυρώτερος εἴη,
Ἴσα παῖφι κὴ ἐγὼ Παλλαδίῳ δυνάμαι.

IN COMPARATIONEM,
Cap. LXXVI.
Incerti. I.

Si cycno poteſt graculus conſimiliter canere,
Et audeant contendere noctuæ cum luſcinijs,
Si cuculus cicadâ dicetur vocalior eſſe,
Æqualia facere & ego Palladio poſſum.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, καὶ ὅτι
ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Θετταλοῦ.

Ἀντιγόνης ὁ γλῶσσος ἔπος ποτὲ τῇ θυγατρὶ
Εἶπεν, ὅτ' ἐὼν ἤδη ἰδίωσος εἰς ἀΐδην,
Παρθένε καλλιπάρῃε, κόρη φίλ' ἐμή, ἴσχε σακεργὸν
Ἡλακάτην, ἐρίοιο κτῆμα πένητι βίῳ.
Ἢν δ' ἵκῃ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαιίδος ἤθεα μητὸς
Χρησὶ φύλασσε, πόσει πιστὰ βεβαιοτάτην.

IN TEMPERANTIAM, LXXIIX.
ANTIPATRI THESSALI. I.

Antigenes Gelenſis verbum aliquando hoc filiæ
Dixit, cùm eſſet iam deſtinatus ad inferos:
Filia pulcris genis, filiâ mea, exerce cooperatorem
Colum, ſufficientem poſſeſſionem pauperi vitæ.
Cum verò veneris in Hymenæum, Græcæ mores matris
Bonos ſerua, marito dotem firmiſſimam.

Ἀδήλου.

Σωφροσύνη καὶ ἔρως κατὰ ταὐτὸν ἀλλήλοισιν
Ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδρῃ μὲν κτείνει πυρὸς πόθος Ἱππολύτοιο,

Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πόθος ἀνόσιον ἔφθειρε σωφροσύνη.

Incerti. 2.

Castitas & amor contraria sibi inuicem
Venientia, animas perdiderunt vtrumque.
Phædram interemit igneum desiderium Hippolyti:
Hippolytum verò sancta perdidit temperantia.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Νηδὺν αἰσχύνων ἰσχαροῖς ἐλέγχεσι λογισμοῖς,
Σωφροσύνη χολάσασ' ἐν πυρὶ δαλὸν ἔλιπεν.
Εἰ δ' ἔχω νοῦν ὑπερκείμενον ὑψόθι γαστρός,
Πῶς μὴ νικήσω τὸν ὑπασπιστῆ;

PALLADÆ. 3.

Ventrem impudentem validis conuici rationibus,
Temperantiâ puniens ventrem grauem.
Si enim habeo mentem constitutam super ventrem grauem,
Quomodo non superabo subiectum?

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τερπνότερον· ἐστὶ γὰρ ἐσθλόν·
Τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
Οὔτε δ' ἀσύμφορον πρᾶγμ' ἐστὶν ἀνύποπτον ὑπάρχειν,
Οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσι πέφυκε καλόν.
Καὶ γὰρ τίς ζῆλος τὸν ὤμοσιν τοῖς πολλὰ δίδοσιν
Οὐχ ἕπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
Οὐχὶ καλὰς τὸν ὄψιν, ὁπλιζομένας ἀκρέτως,
Καὶ τοῖς χρηστοτέροις πολλὰ μαχεζομένας.
Οὐκ εἶπε σωφροσύνη τάδ' ὀφρύας, οὐδὲ γλῶσσα
Φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκπέπτωκεν·
Σωφροσύνης δ' ὅπερ ἐστὶν ἐγὼ λύσας· ἀλλά τις οὕτω
Μαχλάδα μὴ κρύβδην, τὸν πολὺν στομοπάτην·
Ταῖς δ' ἱλαραῖς, καὶ πᾶσι φίλαις ἤθεσι χαίρουσαν,
Σώφρονας εἰ σώφρων ἐστὶ γυνὴ τίς ὅλως.

Lucidus interpretatur Solitudo & mundities,
Nec Sol, nec Luna, nec Stellæ.
Nempe ut ait Hieronymus, Ecclesiasticus dicit,
Stultus mutat quasi Luna cum omni die proficit.
Nec Sol, nec Luna, nec Stellæ, quia Christus est Sol
Non obscurus, de Malachi: & Luna per mensem,
Non lucens in lege: quia dicit vos Apostolos estis
Lux mundi, & Stellæ, quia Ecclesiæ Doctores.
Nec Sol, nec Luna, nec Stellæ, quia Ecclesia non
Apparebit, nisi cum omnia
Sancta transierint, & Christus in regno deposcendo
Tradiderit regnum Deo & Patri.

Et Ecclesiasticus dicit, Stultus mutat quasi Luna, &c.

Fatuitas enim habens humanum sensum,
Indocta tamen & ignara divinæ scripturæ,
Mutare cum mutatione temporum vult.

Tertiæ autem Nix, ut Ieremias ait,
Lingua Ismaelitarum mendax.

Et Psalmus 77.

Verterunt oculos Iudæorum, ut ebrios,
Mentes eorum ad intelligendum obtundentes.

Et Psalmus 68. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.

Retributiones dicit Iudæi, quia pro suis meritis
Scripturas, quas non intelligunt,
Non suo sibi bono, sed alienis
Ad perniciem suam interpretantur.
Et Psalmus 68. Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea a te non sunt abscondita.

ANTHEA.

Peperam quidem, ut videtur, Ismaelitarum, & carnalis sensu
Mutata sunt quæ scripta sunt.
Mutatio enim mutat sensum. Mutatio

Clandestinos congressus pudica dedit natura.
Intuere brutorum animalium genus. Non enim illorum
Natura inhonesta censet iura coitionis.
Viro enim fœmina conjungitur. Sed perniciosi.
Viri in inuicem nouas ducunt nuptias.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ, κζ' οθ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐκλήθην μὲν ὑπ' οὐ τοῦ ῥήτορος εἰ δ' ἀπελείφθην,
Τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
Οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
Ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται.

IN HONOREM, Cap. LXXIX.

PALLADÆ. 1.

Inuitatus sum à te Rhetore. Si verò non iui sed relictus sum,
Honorem reporto. & magis sum amicus.
Non enim anima comedere iudicans, gauisa est,
Sed solummodo honorem sentiens alitur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ὠξέσπασα τὸν φιλότιμον καὶ ὕβριν·
Καὶ πολὺ κυφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών,
Λοιδορίην ὑπέμεινα, ἐχαρίσθην φιλότητος,
Μηκέτι βασταζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

Eiusdem. 2.

Sæpe demiratus sum tuum amorem & contumeliam,
Et longè leuiorem tuum amorem deprehendens,
Contumeliam verò serpentem, disiunctus sum ab amicitiâ,
Non vlterius tolerans contumeliam ignominiosissimam.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ, κζ' πδ'

Ἀδήλου.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετον ἀλλὰ λιμήν σου.

IN FORTVNAM. Cap. LXXX.

Ironica.

Spes & ne fortuna fauas mihi: Fortuna, valeto.
Nil mihi tecum: abeas, quo tua turba ruit.

Aegre Achæmenidæ sic olim mouit Alexandrum,
Per quem se Persæ peruia regna dari.
Rara & diuitijs parcit sors ipsa nocere:
Quæ sibi non nocuit, non habet unde nocet.

Aegre Achæmenidæ sic olim mouit Alexandrum,
Per quem se Persæ peruia regna dari.

Hæres & ipse mihi, quem non rapuere parentes,
Pauca licet: non ex te pauca futura peto.

Adesto.

A Domine, quid multiplicati sunt tribulantes mei? multi insurgunt aduersum me. Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo eius. Tu autem Domine susceptor meus es: gloria mea, & exaltans caput meum. Voce mea ad Dominum clamaui: & exaudiuit me de monte sancto suo. Ego dormiui, & soporatus sum: & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Venerunt mihi sua desideria & ubera mea repleta sunt: & reuelata sunt mihi secreta absconditæ sapientiæ. Prouidus ille qui mundi machinam verso sidere format. Per cuius spiramina & quæ uetat & quæ iubet, Spirat temperiem, frigora, flamma, nemus.

Vt per uitreolum radius, &c.

Vt per uitreolum radius, &c.

Καὶ συγχυτῶσα καὶ μετάπλαστα πάλιν,
Αὐτὴ καὶ πλάς ἐστι ναύτις, οὐ θεά,
Τέχνῃ λαχοῦσα τῷ βίῳ ἐπαξίαν.

PALLADÆ. 4.

Fortuna fraudulenter regens vitam,
Intemperatam naturam possidens,
Et permiscens & exhauriens rursus,
Ipsa cauponaria est nunc quædam non Dea,
Artem consecuta suis moribus condignam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέτραφησαν (ὡς ὁρῶ) τὰ πράγματα,
Καὶ τὴν τύχην νεῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Eiusdem. 5.

Mutatæ sunt (vt video) res,
Et fortunam nunc infelicem vidimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τέχνῃ ἀτυχῆ πόθεν ἔχεις;
Ἡ πρέπουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
Μάθανε κἀ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα· καὶ σὺ δίδασκε
Τὰς ἀτυχεῖς πλώσεις, ἃς πρέπεις ἐπιέναι.

Eiusdem. 6.

Et tu fortuna regina fortunam infaustam vnde habuisti?
Quæ præbes felicitatem, quomodo infelix facta es?
Disce & tu ferre tuos fluctus, & tu docêre ab aliis
Infelices casus, quos præbes aliis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλοῦσα, καὶ παῖζε,
Μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστερα φθονοῦ.
Ἡ πρὶν μὲν ἔχουσα, καὶ πλάνης μὴ γήσεις,
Θερμοδότης μεγίστων νεῶν ἀναφανοῦσα,
Νεῶν ὁσίως σὺν καὶ σὺ τοῖς παθοῦσι δαίμων,
Τὴν σὴν ὡς μεγίστων νεῶν μεταλαβοῦσα τύχην.

Eiusdem.

CONTENTS
Book I.
Of the Nature and Extent of Natural Law.
Chap. 1. Of Natural Law, and the Method of treating it.
2. Of the Law of Nature, as it is the Rule of Human Actions.
3. Of the Law of Nature, as it is the Rule of Divine Actions.
4. Of the Law of Nature, as it is the Rule of Actions of Sovereign States.
Book II.
Of Absolute Duties.
Chap. 1. Of Duties in general.
2. Of the Duties of Men to God.
3. Of the Duties of Men to themselves.
4. Of the Duties of Men to others.
5. Of the Duties of Parents and Children.
6. Of the Duties of Husbands and Wives.
7. Of the Duties of Masters and Servants.
8. Of the Duties of Subjects to Sovereign States.
9. Of the Duties of Sovereign States to their Subjects.
10. Of the Duties of Sovereign States to one another.
Book III.
Of Hypothetical Duties, or Rights.
Chap. 1. Of Rights in general.
2. Of Rights over Persons.
3. Of Rights over Things.
4. Of Rights over Actions.
5. Of Rights over Persons and Things.
6. Of Rights over Persons and Actions.
7. Of Rights over Things and Actions.
8. Of Rights over Persons, Things, and Actions.
9. Of Rights over Sovereign States.
10. Of Rights over Sovereign States and Persons.
11. Of Rights over Sovereign States and Things.
12. Of Rights over Sovereign States and Actions.
13. Of Rights over Sovereign States, Persons, Things, and Actions.
14. Of Rights over Sovereign States, Persons, and Actions.
15. Of Rights over Sovereign States, Things, and Actions.
16. Of Rights over Sovereign States, Persons, Things, and Actions.
Book IV.
Of the Origin of Rights.
Chap. 1. Of the Origin of Rights in general.
2. Of the Origin of Rights over Persons.
3. Of the Origin of Rights over Things.
4. Of the Origin of Rights over Actions.
5. Of the Origin of Rights over Persons and Things.
6. Of the Origin of Rights over Persons and Actions.
7. Of the Origin of Rights over Things and Actions.
8. Of the Origin of Rights over Persons, Things, and Actions.
9. Of the Origin of Rights over Sovereign States.
10. Of the Origin of Rights over Sovereign States and Persons.
11. Of the Origin of Rights over Sovereign States and Things.
12. Of the Origin of Rights over Sovereign States and Actions.
13. Of the Origin of Rights over Sovereign States, Persons, Things, and Actions.
14. Of the Origin of Rights over Sovereign States, Persons, and Actions.
15. Of the Origin of Rights over Sovereign States, Things, and Actions.
16. Of the Origin of Rights over Sovereign States, Persons, Things, and Actions.

AGATHIÆ. 9.

Piſcator quis laboriosam agebat vitâ ex piſcibus. Hunc intuens
Diues puella animo laborauit amore,
Et illum fecit coniugem. Hic verò ex vitâ paupercula
Accepit variæ cumulum ſuperbiæ.
Fortuna verò ridens aſtabat, & ad Venerem:
Non tuum hoc certamen, ſed meum eſt, inquit.

Εἰς ἄξιον τῆς τοιαύτης προαγωγῆς.
Οὐκ ἐξέλυσε τύχη σε πρὸς γάμον, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

In principem indignum tali dignitatis
gradu. 10.

Non volens fortuna te extulit, ſed vt oſtenderet
Quod etiam vſque ad te omnia facere poſſit.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μὴ πλούσιος, φίλος εἶ θεοῖς, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καί σου ῥᾳδίως ἔκλυον δεῖξα λόγου.
Ἂν πλούσιος, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐξῆρε, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

LVCIANI. 11.

Felix exiſtens amicus es hominibus, amicus es Diis,
Et te facilè audient precantem.
Sin infelix, hic nullus amplius tibi amicus, ſed ſimul omnia
Hoſtilia, & fortunæ momentis permutata.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εὖγε λέγων, καὶ εὖγε ἑταῖρος ἦσθα, φίλε Μένανδρε,
Ὡς ἀνὴρ μουσῶν καὶ χαρίτων θέραπος.
Πολλάκι γὰρ τὸ σοφὸν μελετήσαντες ἄμεινον,
Γεγάασιν εὐκαίρως, ἤρέ τι καὶ αὐτόματον.

PALLADÆ. 12.

Euge dicens, Occaſionem dicis Deam. Euge Menander,
Vt vir Muſarum & Charitum alumnus.
Sæpe enim, quàm valde deliberata melius
Incidens oportunè, inuenit quoddam ſponaneum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη, μεθύπων ὑ τυφανίς,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συνεφυδών.
Μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ὑποδεικνυμένη τὴν ἀλόγον δύναμιν.

Eiusdem. 13.

Non rationem, non leges nouit fortuna. hominibus v. imperat,
Propriis absque ratione fluctibus incitata,
Magis ad improbos inclinat, odit verò iustos,
Tanquam ostendens irrationalem potentiam.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἡ ἁ γλῶσσ' ὅ φρύαγμα ὅ πολίχνη; ὦ δι' ὀλίγου
Πῆ ἴδεν ἐξαίφνης αἰχί ποθι κόλακες;
Νῦν γὰρ ἐκὰς πόλιος φυγαὶ ὤλεσ' οἷς ποθ' ὑπ' ἔβαν δι'
Οἰκτρὸς τὴν χθ' σὺ φῦφον ἔδωκε τύχη.
Πολλή σοι, κλυτόεργε τύχη, χάρις, οἰῶν ἐχ' ὁμοίως
Παίζεμεν ἀεὶ παίζῃς, κεἰς σέ τι τερπόμεθα.

AGATHIÆ Scholastici in Principem deiectum. 14.

Vbi nunc est superbia illa tanta? & arrogantes
Quò abierunt subitò prope te incedentes adulatores?
Nunc enim procul à ciuitate exulas Prius verò
Miseris illum tuum calculum dedit fortuna.
Mirana tibi, ô inclyta opibus fortuna, gratia, quòd similiter
Omnes semper illudis, & ob te aliquid delectamur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴ τί τις ἐκ πενίης πλοῦτον τύχαι, ἢ δι' ἀρχῆς,
Οὐκ ἐπὶ μεγαύχῃ τὶς πάλιν ἐσπέπεσεν.
Τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπομαίνεται· ἀφροσυνέων δι',
Τέρψιν ὀλιοθρῆς οὐ διδάσκει τύχης.
Ἣς ποτὲ γὰρ πλωχὸς παλαπαίλιος· οὐκ ἐθέλῃς δι',

Αἰτίζων ἀπόλεις, μὴ ἐπίεχε πρέχειν.
Γαῖπα (φίλος) μεζόπαν πρέρχεται. εἰ δ' ἀπιθήσεις,
Εμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἕξεις.

Eiusdem. 15.

Vbi quis ex paupertate diuitias consecutus est, & principatum,
Non amplius cognoscit, quis fuerit prius.
Nam veterem amicitiam recusat. Stultus verò
Delectationem lubricæ non didicit fortunæ.
Eras quondam enim mendicus miser, non vis autem
Cum rogaris frusta panis nunc aliis dare.
Omnia, ô amice, hominibus transeunt. Si verò non credis
Rursus mendicans, testem te ipsum habere poteris.

ΡΑΛΛΑΔΑ.

Γαῖγιόν ἐστι τύχης μεζόπαν βίος, οἰκ ἔχ' ἁλύτης,
Πλάτου καὶ πενίης μεσοθρεμβόμβος.
Καὶ τοὺ μὲν καταίγουσα, πάλιν ὀφρυηδὸν ἀείρει,
Τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελαίων εἰς ἄϊδιν καταγᾷ.

Palladæ. 16.

Lusus fortuna est vita hominum, miserabilis, erroneus
Inter diuitias & paupertatem medio loco errans.
Et hos quidem inferens rursus in gyrum attollit,
Hos verò è nubibus ad inferos deducit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰμὴ γλαφυρὴν ⟨ω⟩ βίον ⟨ω⟩ δραπέτιν,
Τίχλιν τε πρηνῆ ῥόμβον αἰνικυκλίων,
Οδυνᾶν ἑαυτοῖς παρέχειν οὐρῆν πόρον τε,
Ἀναξίους ὁρῶντας εὐτυχεστέρους.

Eiusdem. 17.

Nisi rideamus vitam fugacem,
Et fortunam meretricis fluctibus motam
Dolorem nobis ipsis conciliamus vndique
Indignos videntes feliciores.

Odarum.

Ode 2.

Ode 3.

Ode 4.

Ode 5.

Quòd tacitè Cæsar sese præstitit esse Deum.

IN FORTVNAM. Cap. LXXX.

Sancta,
Spes & te fortuna iocis ego vicimus vnum inanes,
Multa tuæ vitulus qui bona turpis habet.

EPIGRAMMA.

Aucto Augusto Deo, Tiberio Augusto Nato Deum,
Et sic ad Deûm Deûm Nepotem
Ratâ Cæsarie fluit per ordinem series.
Omnes hoc, Cæsar, debuere patri.

EPIGRAMMA.

Ager ab Anxurnatibus Volscis, quem Populus, Tiberio Cæsari Augusto dedit.

Pomona & te ruris amabilis
Patrona & te ne quisquam habeat vetabo & arbutum
Fetus & te cadentes agricolæ colunt.
Ab hoc recedat impius.
Hæc arva, Cæsar, dum tua dona tenent,
Et ore Cæsar, & tuo beata
Fiunt, tibi quisquis hæc amabit, & tibi ille
Dis hic amicus, hic bonis probatus.

Incerti.

Veteres pater ne discedas à Sabinis cum arbitris
Nec ego te, mea Lycoris, nec tu me deseres.
Ego te amore meo tenebo, tu me complexu tuo.
Proculus ingens mons habitatur urbem, quæ
Nunc Roma dicitur, Romulus condidit, Romanos.
Quod primum habuit nomen ab ipso Romulo.

HEXASTICHA.

Tu ignoscendo nobis vitia tollis,
Ac ita quæ sit dies ostendis.

Καὶ συγχυκῶσα καὶ μετοπλᾶσα πάλιν,
Αὐτὴ καὶπηλὸς ὄσα νεῦτις, οὐ θεά,
Τέχνῃ λαχοῦσα τὴν τύχην ἐπαξίαν.

PALLADÆ. 4.

Fortuna fraudulenter regens vitam,
Intemperatam naturam poſſidens,
Et permiſcens & exhauriens rurſus,
Ipſa cauponaria eſt nunc quædam non Dea,
Artem conſecuta ſuis moribus condignam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέτραπται (ὡς ὁρῶ) τὰ πράγματα,
Καὶ τὴν τύχην νεῶ δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Eiuſdem. 5.

Mutatæ ſunt (vt video) res,
Et fortunam nunc infelicem vidimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δίαπτνα τέχνῃ ἀτυχῆ πόθεν ἔχες;
Ἡ πρόπουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
Μάθαινε κἀγὼ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα· καὶ σὺ δίδασκε
Τὰς ἀτυχεῖς πλώσεις, ἃς προέχεις ἑτέροις.

Eiuſdem. 6.

Et tu fortuna regina fortunam infauſtam vnde habuiſti?
Quæ præbes felicitatem, quomodo infelix facta es?
Diſce & tu ferre tuos fluctus, & tu docêre ab aliis
Infelices caſus, quos præbes aliis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλοῦσα τρόπον, καὶ ἄλλα παίζε,
Μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕβρεσι φύσει μένε.
Ἡ παρὶν μὲν ἔχουσα, καὶ πηλὸς ὡς γῆσεις,
Θερμοδότις μεγίστων νεῶν ἀναφαινοίδην,
Νεῶν ὁσίως ζῆσε καὶ σὺ τοῖς παθοῦσι δαίμοσι,
Τὸν σὸν ὡς μεγίστων νεῶν μεταλαχοῦσα τύχην.

Eiuſdem.

SUBSCRIPTORES.

Ecclesiæ Metropolitanæ Dublinensis Decanus.
Clerus Diœcesis Dublinensis.
Clerus Diœcesis Glendalochensis.
Clerus Diœcesis Kildarensis.
Clerus Diœcesis Fernensis.
Clerus Diœcesis Fernensis.

SUBSCRIPTORES.

Academiæ Dublinensis Provisor.
Professor Theologiæ.
Professor Theologiæ.
Professor Linguæ Græcæ.
Professor Linguæ Hebraicæ.
Professor Linguæ Græcæ.
Professor Linguæ Hebraicæ.

SUBSCRIPTORES.

Regiæ Majestatis Concionator.
Regiæ Majestatis Concionator.
Regiæ Majestatis Concionator.

AGATHIÆ. 9.

Piſcator quis laborioſam agebat vitá ex piſcibus. Hunc intuens
Diues puella animo laborauit amore,
Et illum fecit coniugem. Hic verò ex vitâ paupercula
Accepit variæ cumulum ſuperbiæ.
Fortuna verò ridens aſtabat, & ad Venerem:
Non tuum hoc certamen, ſed meum eſt, inquit.

Εἰς ἄξιον τῆς τοιαύτης προαγωγῆς.

Οὐκ ἐξήλωσα τύχη σε προήγαγον, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μίσει σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

In principem indignum tali dignitatis
gradu. 10.

Non volens fortuna te extulit, ſed vt oſtenderet
Quod etiam vſque ad te omnia facere poſſit.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μὴ πλέων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καί σοι ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένῳ·
Εἰ πλέῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐξεραὶ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλεῖ.

LVCIANI. 11.

Felix exiſtens amicus es hominibus, amicus es Diis,
Et te facilè audient precantem.
Sin infelix, hic nullus amplius tibi amicus, ſed ſimul omnia
Hoſtilia, & fortunæ momentis permutata.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εὖγε λέγων, καὶ καιρὸν ἔφης θεόν, εὖγε Μένανδρε,
Ὡς ἀνὴρ μουσῶν καὶ χαρίτων θρέμμα.
Πολλάκι γὰρ τὸ σφόδρα μεμελημένον ἄμεινον,
Γεγένετο δ' ἀκαίρως, εὗρέ τι αὐτόματον.

PALLADÆ. 12.

Euge dicens, Occaſionem dicis Deam. Euge Menander,
Vt vir Muſarum & Charitum alumnus.
Sæpe enim, quàm valde deliberata melius
Incidens oportunè, inuenit quoddam ſponaneum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμους οἶδε τύχη, μεθύπτιος ὑπ' εὐμενίης,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συνελαύνων.
Μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην τιν' ἀγῶνα δυνάμιν.

Eiusdem. 13.

Non rationem, non leges nouit fortuna. hominibus v. imperat,
Propriis absque ratione fluctibus incitata,
Magis ad improbos inclinat, odit verò iustos,
Tanquam ostendens irrationalem potentiam.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀπεπτόντα.

Ἡρά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ πολίτῃ; ἢ δι' ἀθλιότητ
Πῇ ἔβαν ἐξαίφνης αἱ λίχνοι περὶ κόλακες;
Νῦν γὰρ ἐκὰς πόλιος φυγαῖ φέρεο· τοῖς πρὶν δ'
Οἷς ἔβης τιν' ἐπ' σοῖ ψῆφον ἔδωκε τύχη.
Πολλά σοι, κλυτόπολε τύχη, χάρις, οἷα τ' ὁμοίως
Πάντας ἀεὶ παίζῃς, κεἴς σέ τι περπόμεθα.

AGATHIÆ Scholastici in Principem deiectum. 14.

Vbi nunc est superbia illa tanta? & arrogantes
Quò abierunt subitò prope te incedentes adulatores?
Nunc enim procul à ciuitate exulas Prius verò
Miseris illum tuum calculum dedit fortuna.
Mane tibi, ô inclyta opibus fortuna, gratia, quòd similiter
Omnes semper illudis, & ob te aliquid delectamur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴπέ τις ἐκ πενίης πλοῦτον τύχαι, ἢ δι' ἀρετῆς,
Οὐκ ἐπὶ μεγαύχῃ τίς πέλεται περίπτερος.
Τιὴ ποτὲ γὰρ φιλίῃ ἀπομαίεται· ἀφροσυνέων δὲ,
Τέρψιν ὀλιοθρῆς οὐ διδάσκε τύχης.
Ἧς ποτὲ γὰρ πλωχὸς παλαπαίεος· οὐκ ἐθέλῃς δὲ,

Αἰτίζων ἀπόλεις, μηδ' ἐτέρῳ πρόσχῃς.
Γαίτα (φίλος) μεξπιαν πρόσχεται. εἰ δ' ἀπιθήσεις,
Εμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἕξεις.

Eiusdem. 15.

Vbi quis ex paupertate diuitias consecutus est, & principatum,
Non amplius cognoscit, quis fuerit prius.
Nam veterem amicitiam recusat. Stultus verò
Delectationem lubricæ non didicit fortunæ.
Eras quondam enim mendicus miser, non vis autem
Cum rogaris frusta panis nunc aliis dare.
Omnia, ô amice, hominibus transeunt. Si verò non credis
Rursus mendicans, testem te ipsum habere poteris.

ΨΑΛΑΔΑ.

Γαῖοι ὅστ' τύχης μεξπιαν βίος, οἰκ ὄξς ἀλάστης,
Πλάνου καὶ πενίης μεσοδρεμβόμβος.
Καὶ τοὺ μὲν καταγοῦσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρῃ,
Τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελαῖσιν ἄϊδλιν καταγᾷ.

Palladæ. 16.

Lusus fortuna est vita hominum, miserabilis, erroneus
Inter diuitias & paupertatem medio loco errans.
Et hos quidem inferens rursus in gyrum attollit,
Hos verò è nubibus ad inferos deducit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰμὶ γλαῦξ ἐν βίοι δραπέτῃ,
Τύχῃ τε πόρις ῥόμασιν κινουμένῃ,
Οδυίων ἑαυτῆς παρεξειοῦμαι πότε,
Ἀναξίους ὁρῶντες δυστυχεστέρους.

Eiusdem. 17.

Nisi rideamus vitam fugacem,
Et fortunam meretricis fluctibus motam
Dolorem nobis ipsis conciliamus vndique
Indignos videntes feliciores.

Ἀδήλου.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
Σῇσιν ὑπ' ἐννεσίαις, δώρημέτρα τύχη.
Νεύμαλι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος ὁππότε κεἰ
Δεξιτερῇ πρέχεις αὐχένα θεσπέσιον.
Τύτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
Καὶ λαῶν ἀγλαὸς ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Incerti. 18.

Felicem hominibus habet lucem immortale æuum
Tuis consiliis, generosa fortuna.
Nutu enim tuo omnia ferunt gloriam, cùm manui
Dexteræ indulges collum tuum sanctum.
Huc etiam inculpati reges compinguntur,
Et rationalium gregis sancti duces.

Ἀδήλου.

Ὅτ' ἐμ λογισμοῖς κατα μαθὼ τὰ πρόγματα,
Καὶ τὰς ἀκαιρίας τᾶ βίου μεταστροφάς,
Καὶ ῥᾴδιμ' ἄπιστον τᾶς αἰωμαλίας τύχας,
Πῶς τοὺ πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
Καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀπορεῖ·
Τότε κατ' ἐμαυτὸν τᾷ πλανίᾳ σκοτούμενος,
Μισῶ τὰ πάντα, τᾶς ἀδηλίας χάριν.
Οἵῳ δ' ὅτῳ γὰ προσελθόμαν τᾶς τύχας,
Τᾶς ἐξ ἀδήλω τῷ βίῳ φανερωθείσας,
Πόρτις γυναικὸς τοὺς ὅ τοὺς κεκτημένους;

Incerti. 19.

Cùm ratione perpendo res,
Et intempestiuas vitæ conuersiones,
Et fluctum incertum inæqualis fortunæ:
Quomodo pauperes diuites faciat,
Et habentes opibus priuat:
Tunc contra meipsum errore obtenebratus
Odi omnia propter incertitudinem.

Quâ enim ratione ſuperabo fortunam,
Cùm ex incerto vitæ apparet,
Meretricis mulieris mores poſſidentem?

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θεοῦ μὴ ἐκτὸς ὄλβιος ἀνθρώπων τύχη.

LVCIANI. 20.

Extra Deum nullus beatus eſt homo.

Ἀδήλου.

Φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
Οἱ μὲν γὰρ, οἷς εὐημέρησι· τοῖς δὲ συμφοραὶ
Σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι τοὺς θεούς.

Incerti. 27.

Heu, mortalium quàm incertæ fortunæ!
Hi enim felices ſunt. Quibus verò calamitates
Graues adſunt, pij ſunt erga Deos.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ δ' δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς αἴρει, τοὺς μεγάλους καταβάλλει.
Καὶ σοῦ τὸν ὀφρυῶντα καὶ τύφον καταπαύσει,
Κἂν ποταμοὶ χρυσοῦ ῥέεθρά σοι πάρεχῃ.
Οὐ θρύον, οὐ μαλάχην αὔτιμος πώποτε, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρῦς ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καταβάλλειν.

LVCIANI. 22.

Multa fortuna poteſt, licet ſint abſurda:
Paruos attollit, magnos deiicit.
Et tuum ſupercilium & faſtum compeſcet,
Licet fluuius auri riuos tibi præbeat.
Non iuncum aut maluam ventus vnquam, ſed maximas
Aut quercus aut platanum nouit in terram deiicere.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ, καὶ παῦλαν

Ἀδήλου.

Ἠλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, κἄδη' ἔπι λιτῷ

Τέρπεται ἡμετέρῳ μυσοχλόῃ βιότῳ.
Κοὐφηλ' αἰωρῆται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκ ἐπ' ἐλπὶ ἡμῖς
Οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρεμάμεθα.
Εἴκαμεν ψυχή, πεπαλαίσμεθα· μηδὲ βιαίζου·
Εἰς ἔδαφος τίχης· χείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

IN SVPERBIAM. Cap. LXXXI.

Incerti. I.

Mutatus eſt ſtatim Cornelius, neque amplius ſimplici
Gaudet noſtrâ Muſis gaudente vitâ.
Vana autem attollitur à ſpe. Non verò amplius nos
Qui prius, ſed aliâ à ſpe dependet.
Cedamus anima, deuicti ſumus. Neque affligere,
Humi propter artem iacemus argenteam.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Αἰ μνήμιον αἴ θέσπι λάβῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
Ἔσπειρεν, παύσῃ τᾶς μεγαλοφρεσυνίας.
Ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τῦφον ἐνηρώατων ἐνέφυσεν,
Ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
Ἐκ πηλοῦ γίγνεαι· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν ὕστως
Εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματα σιμοπύρῳ.
Εἰ δ' ὀλίγοι ζητεῖς ἀληθινόν, ὄζε ἀκολάστου
Λαγνείας γίγνεαι, καὶ μιαρᾶς ῥαιβόδος.

PALLADAE. 2.

Si recordationem, ô homo ſuſcipias, pater te quid faciens
Seminârit, ceſſabis à ſuperbiâ.
Sed Plato tibi ſuperbiam ſomnians inſpirauit
Immortalem te dicens, & plantam cæleſtem.
Ex argillâ natus es: quid ſuperbis? Hoc quidem ſic
Dicat quis ornans ſimulacro ſplendidiore.
Si verò rationem requiris veram, ex intemperanti
Libidine natus es, & ſordidâ guttulâ.

Του αὐτου.

Ἠέρα λεπτὸν μυκτηρῆσι ἀμπιέντες,
Ζώομεν ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
Γαῖαν ὅσοι ζώομεν κὴ βίον· ἔργματα δ' ἐσμέν,
Αὔραις ζωογόνοις πνεύματα διδύμους.
Εἰ δέ τις οὖν ὀλίγον πανὸς μύσῃ σφίγξει ἀϋτμὴν,
Ψυχὴν συλήσας, εἰς ἄϊδος κατάγει.
Οὔπω τοίνυν ἐόντες, ἀγλωσσίῃ πεφόμεσθα,
Πνοὴν ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

Eiusdem. 3.

Aëra tenuem per nares respirantes
Viuimus, solis lampada intuentes.
Omnes quotquot viuimus iuxta vitá. Instruméta verò sumus,
Auris vitam gignentibus spiritum ducentes.
Si quis igitur paruum manu constringat spiritum,
Animam deprædans, ad inferos dèducit:
Sic cùm nihil simus, superbiâ nutrimur,
Spiritu ex paruo aërem depascentes.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ, κζ΄ πβ΄

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ θεὰς ἡ Φήμη, κεχολωμένη ὀξὺ καὶ αὐτὴ
Ἕλλησι, σφαλερῆς ἐξαπατῶσα λόγοις.
Φήμη δ' αὖ πάσης ἀληθείης τέκμαρ ἐόντος
Πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθασεν ἡ τάχυτης.

IN FAMAM, Cap. LXXXII.

PALLADÆ. I.

Si Dea fama est, irata est & ipsa
Græcis, fallibilibus decepta sermonibus.
Fama verò cum re consentiens apparet statim vera,
Sæpius & famam antouertit celeritas.

ΕΙΣ

ET SECVNDVS. 141

HORATII.

O Fons Bandusiæ, splendidior vitro,
Dulci digne mero, non sine floribus,
Cras donaberis hœdo, cui frons turgida cornibus
Primis & venerem & prælia destinat:
Frustra: nam gelidos inficiet tibi
Rubro sanguine riuos lasciui suboles gregis.

IN INVIDIAM, Cap. LXXXIII.

PAVLVS.

Inuida nil dictum est, nil non dictabile, dicam.
Inuidia nil fœdius habeto virum.
Nemorum vasti scribentur in æthere Tauri
Et Cancri, & Phœbi, Cynthiæque orbis.
Quæ nec Cecropiæ, nec Thebæ, nec Pegasis Arces
Fecunda ediderint, tam vasta monumenta labores
Inuidi.
Et vbi pectora vipeream vincula,
Et vbi pectora vipeream vincula,
Et vbi pectora vipeream vincula,

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τὴν συγῆ τις ἄνδρα ⟨illegible⟩ θεὸς φιλῇ,
Οὗτος μεγίστην μωρίαν κατασκάλλει.
Φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
Χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
Δῆλον γὰρ φιλῆν ἐκεῖνον ὃν θεὸς φιλῇ.

Eiusdem. 3.

Cùm odit virum quis hunc Deus quem diligit,
Hic maximam stultitiam introducit.
Manifestè enim contendit ille ipsi Deo,
Dum maximam iram ex liuore concipit.
Nam æquum est illum amare, quem Deus amat.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΙΟΔΩΡΟΥ.

Γελωμένα καλλὶ Γανυμήδεος εἶπέ ποθ' Ἥρη,
Θυμοβόρῳ ξάλῳ κέντρον ἔχουσα νόῳ,
Ἄρσεν πῦρ τέκε Τροία Διΐ, πυρὶ δ' ἐγὼ πῦρ
Πέμψω ὅπι Τροίαν πῆμα φέρουσαν Πάριν.
Ἦλθε δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετός, ἀλλ' ὅπι δαῖτας
Γῦπες, ὅτε Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

ARISTONIS vel HERMIODORI. 4.

Dolens ob pulcritudinem Ganymedis dixit quondam Iuno,
Cordiuori liuoris aculeum habens in mente,
Virilem ignem peperit Troia Ioui. Cui ego ignem
Mittam in Troiam damna ferentem Parin.
Venit verò Iliadis non aquila, sed ob epulas
Vultures, vbi Danais spolia auferent laborum.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ὅτι κάκιστον, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
Τύχαι γὰρ φθονεραὶ ὄμμα τε καὶ κεφαλήν.

Incerti. 5.

Grande malum inuidia est. Tamen hoc bonitatis in illa est.
Cor etenim oforum deuorat, atque oculos.

Adonai.

O Deus cui nulla non sunt secreta, Rectissime Iudex,
Qui
Iustitiæ vices in his diebus mihi præsentes tribue.

HE ΘΙΑΡΤΤΟΝ, ☿♃♂☉♀

Ischyros, Athanatos, Agios, Ischyros, Athanatos, Agios,
Kyrie eleison, Kyrie eleison, Kyrie eleison.
Helael, Adonai, Agla, Iehoua, Sother, Messias.

IN AYAHOL. Cap. LXXXIIII.

Paracelsus de Astrorum Iudicio.

Hæc est expertæ in omnibus fere difficultatibus per quatuor Elementa Operationis Forma, quam Paracelsus ipse in Astrorum Iudicio

EXPLICAT. PARAG. I.

Ayahol, ab Ayah, Quam Iudicium significat, Ol Deum sonat.
Ille Deus cui nulla non sunt secreta, Rectissime Iudex,
Qui
Iustitiæ vices in his diebus mihi præsentes tribue.

Adonai.

Tibi Deus Iudicium meum, tibi Iudicium meum, tibi Iudex.
Ad te meum est Iudicium, Iudex meus tu es, Iudex meus.

Exaudi.

Obsecro per nomen tuum sanctissimum, Iudicium meum exaudire tu
Ischyros, Athanatos, Agios, Ischyros, Athanatos, Agios,

HE ΘΙΑΠΑΝ, ☿♃♂☉♀

Adonai.

Rectè Iudicabo meum Iudicium, Ol Deus.
Ol meum Iudicium, Ol Deus meus.

IN AMICITIAM, Cap. LXXXV.

Incerti. 1.

Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Iupiter,
Incolæ hoſpitibus, hæc verò vrbs incolis.

Ἀδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἐς' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
Ἰῷ καὶ τηρῆσαι τὸν ἔπεσαμένῳ.

Incerti. 2.

Theſaurus magnus eſt bonus amicus, Heliodore,
Illi qui & retinêre hunc nouit.

Ἀδηλον.

Μήποτε τὸν παρόντα φίλον ἄλλον οἱ ἔρχεο φίλον,
Ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν ῥήμασι πειθόμενος.

Incerti. 3.

Nunquam præſentem relinquens amicum, alium quære,
Malorum hominum ſermonibus perſuaſus.

Τίνας ἂν εἶπεν λόγους Φιλήμων ὑπὲρ Εὐριπίδου.

Εἰ τῷς ἀπηλθόσιν θανοῦσι πνεῦμ' ἔχειν
Αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασί τινες,
Ἀπαγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Quæ verba dixerit Philemon ob Euripidem. 4.

Si reuera qui mortui ſunt
Senſum haberent viri, vt dicunt quidam,
Strangulari me paterer, vt viderem Euripidem.

Ἀδηλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ φίλον ὡς φίλον οἶδα·
Τοὺς ὄκνους, ἄλλου πολλοὺς ἀποτρέφομαι·
Οὐδένα θωπεύω τοὺς ὑποκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
Τούτους ἐξ ἀρχῆς μᾶλλον τέλος ἀγαπῶ.

Incerti. 5.

Genuinus ego ſum amicus, & amicum vt amicum noui:
Et malos in vniuerſum omnes auerſor:
Nulli adulor per hypocriſin: quos autem profecto amo,

Illos ab initio ad finem amo.

Αδηλον.

Γεῦμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δυσχολον· εἰσὶ δ' ἧ πολλοί,
Καὶ σχεδὸν ὡς πάντες, μέχρι περ γαστρὸς ἐρᾶν.

Incerti. 6.

Res quidem est amicus valde difficilis: sunt verò multi,
Et prope omnes vsque ad linguam tantùm.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, καὶ πρῶ ΣΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ περὶ ἑαυτοῦ.

Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην καὶ κοῦρος καὶ κόρη τις,
Θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

IN PHILOSOPHOS, Cap. LXXXVI.

EMPEDOCLIS de seipso. 1.

Iam enim quondam ego factus sum puer, & puella,
Fruténque auisque, & ex mari assatus piscis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατ' ἰσθμὸν Ἀκραγάντος
Ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μεδέοντες ἔργων,
Χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός,
Πωλοῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥσπερ ἔοικα,
Ταινίαις τε στέφεσί τε θαλείοις.
Τοῖσιν ἅμ' ἢν τ' ἐς ἄστεα τηλεθόωντα,
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶ σεβίζομαι. οἱ δ' ἅμ' ἕπονται
Μυρίοι, ἐξερέεσθαι ὅπη σφίσι κέρδος ἀπήρτα.
Οἱ μὲν, μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δέ τι νούσων
Παντοίων ἐπύθοντο κλυτὰ δόρατα βαθεῖαν.

Eiusdem. 2.

O amici, qui magnam vrbem iuxta flauum Agrigentum
Habitatis in summitate ciuitatis, bonorum curiosi operum,
Saluete. Ego vobis Deus immortalis, non amplius mortalis
Versor cum omnibus honoratus, vt conuenit,

Et vittis coronatus,& sertis florentibus.
Quibus simul atque venio in vrbem floridam,
A viris & mulieribus color. Illi verò simul sequuntur
Innumeri,interrogantes quorsum sit ad lucrum via:
Hi quidem vaticinio indigentes:illi verò morborum
Variorum quærunt audire valde acutum sermonem.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου.

Μῆπω Ἐπικτήτου σῷ ἐνὶ κραδίῃ θυμῷ,
Ὄφρα κεν εἰσαφίκῃο καὶ ἐς οὐρανίους κευεῶνας,
Ψυχὴν ὑψικέλευθον ἀναφείξῃ ἀπὸ γαίης.

In Enchiridion Epicteti. 3.

Sermonem Epicteti tuo impone animo,
Vt vbi perueneris etiam ad cœlestia receptacula
Animum altigradum eleues à terrâ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς κεν Ἐπικτήτου σοφὸν τὸν λέσχε μύθον,
Μῶλος μέν, βιότου γαλεωτὸν ἐν πόντῳ,
Καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφίκηται
Οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην σκοπιήν.

In idem. 4.

Quisquis Epicteti sapientem perfecerit sententiam,
Ridet,vitæ securè degens in ponto,
Et post nauigationem vitalem peruenit
Ad cœlestem summitatem,& stellatam speculam.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς τελεσίφορον ἔργον
Γείνατο μάκαρ, πολύτων βρέτας ἔμπροσθεν ὅπλων Μαρῖνον
Ἀθανάτων, μεγέθεσι βοηθόον βιοτείοισιν,
Ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄγκαρ
Κάμψιππος ὃς βιοτὴν θεοπρεπέα στείχων λιγαίνων,
Γείνατο τὰν ἠϊθέοις μνημήια σῶν ἀρετάων.

In Marinum. 5.

Et hoc sacri tui capitis sanctum opus,

Deuils hommes, mon Dieu, ie te conuie, & prie
Qu'auant que mourir ie les puisse voir tous:
Pour les feuilles copier comme ie leurs escriuis
Et pour les faire apres en mes vers reuiure.
Mais Dieu l'Autheur des cieux ne me veut octroyer
Ce bien, ains me commande en ces mots me tancer.

Et l'Eternel m'a dit,
Arriere de moy, Satan,
Ne me tente point plus en ces termes,
Ou ie te feray sentir ma grande puissance.
Ne t'ay-ie pas assez de fois commandé
Que tu ne t'enquisses de ce qui t'est defendu?
Ne t'ay-ie pas assez de fois commandé
Que tu ne t'enquisses de ce qui t'est defendu?
Ne t'ay-ie pas assez de fois commandé
Que tu ne t'enquisses de ce qui t'est defendu?
Ne t'ay-ie pas assez de fois commandé
Que tu ne t'enquisses de ce qui t'est defendu?

LA PREMIERE, IMAGE.

Apres Semele fut transportée en la region celeste.

Semele estant ainsi par Iupiter transportée au ciel, Bacchus estoit par Mercure, de la cuisse ou estoit Iupiter, tiré dehors, & mis entre les mains de Nyse, pour le nourrir.

Et Semele fut transportée au ciel,
Et Bacchus fut tiré de la cuisse de Iupiter,
Et Bacchus fut tiré de la cuisse de Iupiter,
Et Bacchus fut tiré de la cuisse de Iupiter

Ex. 1	1
Ex. 2	2
Ex. 3	3
Ex. 4	4
Ex. 5	5
Ex. 6	6
Ex. 7	7
Ex. 8	8
Ex. 9	9
Ex. 10	10
Ex. 11	11
Ex. 12	12
Ex. 13	13
Ex. 14	14
Ex. 15	15
Ex. 16	16
Ex. 17	17
Ex. 18	18
Ex. 19	19
Ex. 20	20
Ex. 21	21
Ex. 22	22
Ex. 23	23
Ex. 24	24
Ex. 25	25
Ex. 26	26
Ex. 27	27
Ex. 28	28
Ex. 29	29
Ex. 30	30
Ex. 31	31
Ex. 32	32
Ex. 33	33
Ex. 34	34
Ex. 35	35
Ex. 36	36
Ex. 37	37
Ex. 38	38
Ex. 39	39
Ex. 40	40
Ex. 41	41
Ex. 42	42
Ex. 43	43
Ex. 44	44
Ex. 45	45
Ex. 46	46
Ex. 47	47
Ex. 48	48
Ex. 49	49
Ex. 50	50
Ex. 51	51
Ex. 52	52
Ex. 53	53
Ex. 54	54
Ex. 55	55
Ex. 56	56
Ex. 57	57
Ex. 58	58
Ex. 59	59
Ex. 60	60
Ex. 61	61
Ex. 62	62
Ex. 63	63
Ex. 64	64
Ex. 65	65
Ex. 66	66
Ex. 67	67
Ex. 68	68
Ex. 69	69
Ex. 70	70
Ex. 71	71
Ex. 72	72
Ex. 73	73
Ex. 74	74
Ex. 75	75
Ex. 76	76
Ex. 77	77
Ex. 78	78
Ex. 79	79
Ex. 80	80
Ex. 81	81
Ex. 82	82
Ex. 83	83
Ex. 84	84
Ex. 85	85
Ex. 86	86
Ex. 87	87
Ex. 88	88
Ex. 89	89
Ex. 90	90
Ex. 91	91
Ex. 92	92
Ex. 93	93
Ex. 94	94
Ex. 95	95
Ex. 96	96
Ex. 97	97
Ex. 98	98
Ex. 99	99
Ex. 100	100
Ex. 101	101
Ex. 102	102
Ex. 103	103
Ex. 104	104
Ex. 105	105
Ex. 106	106
Ex. 107	107
Ex. 108	108
Ex. 109	109
Ex. 110	110
Ex. 111	111
Ex. 112	112
Ex. 113	113
Ex. 114	114
Ex. 115	115
Ex. 116	116
Ex. 117	117
Ex. 118	118
Ex. 119	119
Ex. 120	120
Ex. 121	121
Ex. 122	122
Ex. 123	123
Ex. 124	124
Ex. 125	125
Ex. 126	126
Ex. 127	127
Ex. 128	128
Ex. 129	129
Ex. 130	130
Ex. 131	131
Ex. 132	132
Ex. 133	133
Ex. 134	134
Ex. 135	135
Ex. 136	136
Ex. 137	137
Ex. 138	138
Ex. 139	139
Ex. 140	140
Ex. 141	141
Ex. 142	142
Ex. 143	143
Ex. 144	144
Ex. 145	145
Ex. 146	146
Ex. 147	147
Ex. 148	148
Ex. 149	149
Ex. 150	150
Ex. 151	151
Ex. 152	152
Ex. 153	153
Ex. 154	154
Ex. 155	155
Ex. 156	156
Ex. 157	157
Ex. 158	158
Ex. 159	159
Ex. 160	160
Ex. 161	161
Ex. 162	162
Ex. 163	163
Ex. 164	164
Ex. 165	165
Ex. 166	166
Ex. 167	167
Ex. 168	168
Ex. 169	169
Ex. 170	170
Ex. 171	171
Ex. 172	172
Ex. 173	173
Ex. 174	174
Ex. 175	175
Ex. 176	176
Ex. 177	177
Ex. 178	178
Ex. 179	179
Ex. 180	180
Ex. 181	181
Ex. 182	182
Ex. 183	183
Ex. 184	184
Ex. 185	185
Ex. 186	186
Ex. 187	187
Ex. 188	188
Ex. 189	189
Ex. 190	190
Ex. 191	191
Ex. 192	192
Ex. 193	193
Ex. 194	194
Ex. 195	195
Ex. 196	196
Ex. 197	197
Ex. 198	198
Ex. 199	199
Ex. 200	200
Ex. 201	201
Ex. 202	202
Ex. 203	203
Ex. 204	204
Ex. 205	205
Ex. 206	206
Ex. 207	207
Ex. 208	208
Ex. 209	209
Ex. 210	210
Ex. 211	211
Ex. 212	212
Ex. 213	213
Ex. 214	214
Ex. 215	215
Ex. 216	216
Ex. 217	217
Ex. 218	218
Ex. 219	219
Ex. 220	220
Ex. 221	221
Ex. 222	222
Ex. 223	223
Ex. 224	224
Ex. 225	225
Ex. 226	226
Ex. 227	227
Ex. 228	228
Ex. 229	229
Ex. 230	230
Ex. 231	231
Ex. 232	232
Ex. 233	233
Ex. 234	234
Ex. 235	235
Ex. 236	236
Ex. 237	237
Ex. 238	238
Ex. 239	239
Ex. 240	240
Ex. 241	241
Ex. 242	242
Ex. 243	243
Ex. 244	244
Ex. 245	245
Ex. 246	246
Ex. 247	247
Ex. 248	248
Ex. 249	249
Ex. 250	250
Ex. 251	251
Ex. 252	252
Ex. 253	253
Ex. 254	254
Ex. 255	255
Ex. 256	256
Ex. 257	257
Ex. 258	258
Ex. 259	259
Ex. 260	260
Ex. 261	261
Ex. 262	262
Ex. 263	263
Ex. 264	264
Ex. 265	265
Ex. 266	266
Ex. 267	267
Ex. 268	268
Ex. 269	269
Ex. 270	270
Ex. 271	271
Ex. 272	272
Ex. 273	273
Ex. 274	274
Ex. 275	275
Ex. 276	276
Ex. 277	277
Ex. 278	278
Ex. 279	279
Ex. 280	280
Ex. 281	281
Ex. 282	282
Ex. 283	283
Ex. 284	284
Ex. 285	285
Ex. 286	286
Ex. 287	287
Ex. 288	288
Ex. 289	289
Ex. 290	290
Ex. 291	291
Ex. 292	292
Ex. 293	293
Ex. 294	294
Ex. 295	295
Ex. 296	296
Ex. 297	297
Ex. 298	298
Ex. 299	299
Ex. 300	300
Ex. 301	301
Ex. 302	302
Ex. 303	303
Ex. 304	304
Ex. 305	305
Ex. 306	306
Ex. 307	307
Ex. 308	308
Ex. 309	309
Ex. 310	310
Ex. 311	311
Ex. 312	312
Ex. 313	313
Ex. 314	314
Ex. 315	315
Ex. 316	316
Ex. 317	317
Ex. 318	318
Ex. 319	319
Ex. 320	320
Ex. 321	321
Ex. 322	322
Ex. 323	323
Ex. 324	324
Ex. 325	325
Ex. 326	326
Ex. 327	327
Ex. 328	328
Ex. 329	329
Ex. 330	330
Ex. 331	331
Ex. 332	332
Ex. 333	333
Ex. 334	334
Ex. 335	335
Ex. 336	336
Ex. 337	337
Ex. 338	338
Ex. 339	339
Ex. 340	340
Ex. 341	341
Ex. 342	342
Ex. 343	343
Ex. 344	344
Ex. 345	345
Ex. 346	346
Ex. 347	347
Ex. 348	348
Ex. 349	349
Ex. 350	350
Ex. 351	351
Ex. 352	352
Ex. 353	353
Ex. 354	354
Ex. 355	355
Ex. 356	356
Ex. 357	357
Ex. 358	358
Ex. 359	359
Ex. 360	360
Ex. 361	361
Ex. 362	362
Ex. 363	363
Ex. 364	364
Ex. 365	365
Ex. 366	366
Ex. 367	367
Ex. 368	368
Ex. 369	369
Ex. 370	370
Ex. 371	371
Ex. 372	372
Ex. 373	373
Ex. 374	374
Ex. 375	375
Ex. 376	376
Ex. 377	377
Ex. 378	378
Ex. 379	379
Ex. 380	380
Ex. 381	381
Ex. 382	382
Ex. 383	383
Ex. 384	384
Ex. 385	385
Ex. 386	386
Ex. 387	387
Ex. 388	388
Ex. 389	389
Ex. 390	390
Ex. 391	391
Ex. 392	392
Ex. 393	393
Ex. 394	394
Ex. 395	395
Ex. 396	396
Ex. 397	397
Ex. 398	398
Ex. 399	399
Ex. 400	400
Ex. 401	401
Ex. 402	402
Ex. 403	403
Ex. 404	404
Ex. 405	405
Ex. 406	406
Ex. 407	407
Ex. 408	408
Ex. 409	409
Ex. 410	410
Ex. 411	411
Ex. 412	412
Ex. 413	413
Ex. 414	414
Ex. 415	415
Ex. 416	416
Ex. 417	417
Ex. 418	418
Ex. 419	419
Ex. 420	420
Ex. 421	421
Ex. 422	422
Ex. 423	423
Ex. 424	424
Ex. 425	425
Ex. 426	426
Ex. 427	427
Ex. 428	428
Ex. 429	429
Ex. 430	430
Ex. 431	431
Ex. 432	432
Ex. 433	433
Ex. 434	434
Ex. 435	435
Ex. 436	436
Ex. 437	437
Ex. 438	438
Ex. 439	439
Ex. 440	440
Ex. 441	441
Ex. 442	442
Ex. 443	443
Ex. 444	444
Ex. 445	445
Ex. 446	446
Ex. 447	447
Ex. 448	448
Ex. 449	449
Ex. 450	450
Ex. 451	451
Ex. 452	452
Ex. 453	453
Ex. 454	454
Ex. 455	455
Ex. 456	456
Ex. 457	457
Ex. 458	458
Ex. 459	459
Ex. 460	460
Ex. 461	461
Ex. 462	462
Ex. 463	463
Ex. 464	464
Ex. 465	465
Ex. 466	466
Ex. 467	467
Ex. 468	468
Ex. 469	469
Ex. 470	470
Ex. 471	471
Ex. 472	472
Ex. 473	473
Ex. 474	474
Ex. 475	475
Ex. 476	476
Ex. 477	477
Ex. 478	478
Ex. 479	479
Ex. 480	480
Ex. 481	481
Ex. 482	482
Ex. 483	483
Ex. 484	484
Ex. 485	485
Ex. 486	486
Ex. 487	487
Ex. 488	488
Ex. 489	489
Ex. 490	490
Ex. 491	491
Ex. 492	492
Ex. 493	493
Ex. 494	494
Ex. 495	495
Ex. 496	496
Ex. 497	497
Ex. 498	498
Ex. 499	499
Ex. 500	500

Ethics and Morality 1
Ethics and Morality 2
Ethics and Morality 3
Ethics and Morality 4
Ethics and Morality 5
Ethics and Morality 6
Ethics and Morality 7
Ethics and Morality 8
Ethics and Morality 9
Ethics and Morality 10
Ethics and Morality 11
Ethics and Morality 12
Ethics and Morality 13
Ethics and Morality 14
Ethics and Morality 15
Ethics and Morality 16
Ethics and Morality 17
Ethics and Morality 18
Ethics and Morality 19
Ethics and Morality 20
Ethics and Morality 21
Ethics and Morality 22
Ethics and Morality 23
Ethics and Morality 24
Ethics and Morality 25
Ethics and Morality 26
Ethics and Morality 27
Ethics and Morality 28
Ethics and Morality 29
Ethics and Morality 30
Ethics and Morality 31
Ethics and Morality 32
Ethics and Morality 33
Ethics and Morality 34
Ethics and Morality 35
Ethics and Morality 36
Ethics and Morality 37
Ethics and Morality 38
Ethics and Morality 39
Ethics and Morality 40
Ethics and Morality 41
Ethics and Morality 42
Ethics and Morality 43
Ethics and Morality 44
Ethics and Morality 45
Ethics and Morality 46
Ethics and Morality 47
Ethics and Morality 48
Ethics and Morality 49
Ethics and Morality 50
Ethics and Morality 51
Ethics and Morality 52
Ethics and Morality 53
Ethics and Morality 54
Ethics and Morality 55
Ethics and Morality 56
Ethics and Morality 57
Ethics and Morality 58
Ethics and Morality 59
Ethics and Morality 60
Ethics and Morality 61
Ethics and Morality 62
Ethics and Morality 63
Ethics and Morality 64
Ethics and Morality 65
Ethics and Morality 66
Ethics and Morality 67
Ethics and Morality 68
Ethics and Morality 69
Ethics and Morality 70
Ethics and Morality 71
Ethics and Morality 72
Ethics and Morality 73
Ethics and Morality 74
Ethics and Morality 75
Ethics and Morality 76
Ethics and Morality 77
Ethics and Morality 78
Ethics and Morality 79
Ethics and Morality 80
Ethics and Morality 81
Ethics and Morality 82
Ethics and Morality 83
Ethics and Morality 84
Ethics and Morality 85
Ethics and Morality 86
Ethics and Morality 87
Ethics and Morality 88
Ethics and Morality 89
Ethics and Morality 90
Ethics and Morality 91
Ethics and Morality 92
Ethics and Morality 93
Ethics and Morality 94
Ethics and Morality 95
Ethics and Morality 96
Ethics and Morality 97
Ethics and Morality 98
Ethics and Morality 99
Ethics and Morality 100

Τέκνοις θύναιας ἀμφέχει πτέρυγας.
Μέσφα μιν οὐρώιον κρυος ἄλεσεν ἔνδεμεν
Αἰθέρος οὐρανίων αἰπύπαλος νιφέων.
Γέρων τὼ Μήδεια κατ' ἄιδος αἰδίωτε
Μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

IN PHILOSTORGIAM, Cap. LXXXVII.

ALPHÆI. 1.

Hyemalibus niuibus humectata manſueta gallina,
Pullis ſoporiferas circumfudit alas;
Donec illam cæleſte frigus perdidit: certè permanſit
Ætheris cæleſtium oppugnatrix niuium.
Procne & Medea in inferno erubeſcite
Matres, auium opera diſcentes.

Ἀδήλου.

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ, δι' ἐχθρῶν μέσον ἤρατο ἥρως
Αἰνείας ὅσιον παῖδι βάρος πατέρα.
Ἐκλαγε δ' Ἀργείοις, μὴ ψαύετε μυκηθμὸς Ἄρη
Κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέρητι, μέγα.

Incerti. 2.

Ex igne Iliaco enſes per medios rapuit heros
Æneas ſanctum filio onus patrem.
Inclamauit verò Argiuos, Ne lædite: vile ad Martem
Lucrum hic ſenex, at ferenti, magnum.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ πόσιν οὐδ' Ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
Οσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐπεκροτάφῳ·
Ζῆλος ἐπὶ μανίης μείζων κακὸν εἰδὼς φονθίοι
Μήτηρ, ὃν πίσυνος πίσις ἔτ' ὄφελε τέκνων.

ARCHII. 3.

Non Athamas adeò iratus fuit filio Learcho,

Quantum Medeæ ira pueros trucidauit:
Zelotypia enim insaniâ maius malum. Si verò occidit
Mater, in quo nunc amplius est fides liberorum?

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἷαι ὅλλων πόσις τε δισσαλεθὴν σὺ χελιδὼν,
Μηδείης χαράσσῃ πυκτίδι νοσσοτρόφῳ.
Ἐλπὴ δ' ὀρφανίχων πίστιν σέο τίνδε φυλάξει
Χολχίδα, μηδ' ἰδίων φείσαμένην τεκέων;

Eiusdem. 4.

Terram totam insulásque dum peruolasti hirundo,
Medeæ sculptâ in statuâ pullos nutris.
Speráfne implumium pullorum tuorum fidem hãc seruaturam
Colchidá, quæ propriis non pepercit liberis.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ Σμυρναίου.

Γαμσὶν ὅτι τριτάτοις ἤδη τέκον ἐς πυρὶ μήτηρ
Θῆσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
Τέτρατον οὐ μένε κύμα, καὶ οὐκ ἀνέμειναν ἀέλπτους
Ἐλπίδας, ἐς δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος·
Οὐ θρέψω, λέξασα· τί γὰρ πλέον αἰδὶ μογοῦσα
Κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

Menecratis Smyrnæi. 5.

Pueris è prioribus iam tertium in ignem mater
Ponens, & ab insatiabili morte adflicta,
Quartum dolorem peperit: & non exspectauit incertas
Spes: in ignem verò viuum posuit infantem:
Non nutriam, dixit: Quid enim amplius vbera morti
Laboratis? Lucrabor dolorem minus laborioſum.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεφαλῶν ἰὸν ἄχεα μήτηρ
Κύπριος, (μοῖραν ἴσθι πικρὰ ἰχθὶς ἄφοβοι)
Μήτηρ ἀξύπλην μαζῷ μετέπεφνε νήπια,
Δὶς δὲ τέκνῳ ζωῇ ἐδακρύσατο γάλα.

ANTIPATRI Theſſalonicenſis. &

Puero ex altis tegulis, ſuper ſummum verticem
Deorſum pendenti (per caſum pueris non formidatum)
Mater à tergo mammis reuocauit voluntatem:
Bis verò puero vitam dedit lac.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ, ϰβ' ϖϑ'

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Η βεκδύπους βυλὴ, μὲν ἀμείνων ἢ ϑ' ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετόπισθεν ἔχει.

IN PRVDENTIAM, LXXXVIII.

LVCIANI. 1.

Tardum conſilium longè melius: velocius verò
Semper ſecum tractam pœnitentiam habet.

Adeſp.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐνέβησε βίβλος Ὁμήρου,
Ὁπλοτέρων εἰπέμεναι μετόπισθε νόους φαύλους.

Incerti. 2.

In te etiam verax mentitus liber Homeri eſt,
Iuuenum dicens eſſe leuia conſilia virorum.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ, ϰϛ' ϖϛ'

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τὴν σαυτῆς φρένα τέρπι δυσπλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἀμείνονα ἐρεῖ.

IN CVRAS, Cap. LXXXIX.

MIMNERMI. 1.

Tuam ipſius mentem obleda: moroſorum verò ciuium
Alius tibi malè, alius benè dicet.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὶ μέλει δυνατά τι, μέριμνα, καὶ μέλε τῶ σοί.
Εἰ δὲ μέλει τῶ θεὸ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
Οὔτε μεριμνήσῃς δ' ἄτερ δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσῃς·
Ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ δαίμονι τοῦτο μέλει.

PALLADÆ. 2.

Si curare aliquid valet, cura, & curam gere:
Si verò curæ est de te Deo, quid tu curas?
Neque anxiè curabis sine Deo, neque negliges:
Sed vt tu aliquid cures, Deo hoc curæ est.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην αἰζηὲ πονῇς, καὶ πάντα ταράσσεις,
Κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
Τούτῳ σεαυτὸν ἄφες, τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει·
Σὴν δὲ τύχην στέργων, ἴσυχίαν ἀγάπα.
Μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνῃ δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοῖραν
Εἰ δυνατὸν ψυχὴν προπονέων μετάγειν.

Eiusdem. 3.

Quare frustra homo laboras, & omnia perturbas,
Sorti inseruiens illi iuxta tuam generationem?
Huic te relinque, & noli Deo contendere.
Tuam verò animam amans tranquillitatem dilige.
Magis verò ad lætitiam contende, & præter fatum
Si possibile est animam gaudentem traducere.

ΕΙΣ ΚΡΟΝΟΝ, καὶ ΖΗΝΩΝΑ ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
Οὐσίαν, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, οὐδὲ τύχην.

IN TEMPVS, Cap. XC. PLATONIS. 1.

Omnia fert ætuum, longum tempus nouit mutare

Nomen,& figuram,& naturam,& fortunam.

Ἀδηλον.

Ἀργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος· ἀλλὰ παρέρπων,
Καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγομένων μερόπων.
Καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
Καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φάος ἐκφέρει.
Ω ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι πολῖτα,
Ἡμῦ ἐπ' ἠμῦ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.
Μήκετι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
Τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
Οἱ νεκρῶν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,
Τὴν ἀπὸ χαλεποῦ μοχθηροῦ βίοτου.
Τὴν πόλιν ἣν νέκυες πρόσθεν ἔχον ζωοὶ καὶ τέλειοι,
Ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Incerti. 2.

Grauiter fertur canum tempus,sed transiens,
Et voces delet loquentium hominum.
Et non apparens illos qui apparent non apparere facit.
Et non apparentes,in lucem profert.
O vitæ indefinitus in hominibus finis,
Die ad diem semper ad occasum transiente!
Neque hæredes appellate lucem intuentes,
Sed morientes hæredes dicite.
Qui nunc hæredes mortui magnum lucrum habent,
Disiunctionem à laboriosâ vitâ.
Ciuitatem hanc mortui prius viuentem reliquerunt.
Nos verò viuentes ciuitatem efferimus.

ΠΑΛΑΔΑ.

Νυκτὸς ἀφ' ἑσπερίης ἠμαρώμεθα, ἠμῦ ἐπ' ἠμῦ,
Τοῦ προτέρου βίοτου μοῦνοι ἔχοντες ὕπνου.
Ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐνθαδινῆς ἀγορητῆς·
Τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σὺν μέρει ἐρχόμενοι.

Μὴ ῥοῖζω λέγε σεαυτὸν ἐπὶ πρεσβύτα τελευτῶν.
Τῶν γὰρ ἀπαλθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

PALLADÆ. 3.

Nocte recedente nascimur quotidie,
Prioris vitæ nihil habentes adhuc.
Spoliati hesternô vitæ statu
Et reliquum vitæ hodie incipientes.
Ne igitur dicas teipsum annorum senem multorum.
Illorum enim quæ abierunt hodie non es particeps.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
Τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
Ἡμεῖς καθήμεθα καὶ χαιρόμεθα,
Μοχθοῦντες ἢ πενθοῦντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
Τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν παλαιπώρων βροτῶν,
Φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταφοράν.

Eiusdem. 4.

O breuem voluptatem vitæ.
Celeritatem temporis doletis.
Nos sedemus vel decumbimus,
Laborantes vel delitiantes: tempus currit,
Currit contra nos miseros homines,
Ferens vniuscuiusque vitæ mortem.

Ἀδήλου.

Τὴν παρεληλυθυῖαν μὴτ' ἐμβλέπε, μήτε προσδόκα.
Νεῦ ἀπαγε δραχμὴν εἰς κολοκυνθοκόλαφα.
Καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται· τὴν δ' αἰαμείνης,
Χίλια· τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ὅστις θεός.

Incerti 5.

Priorem scenicum apparatum non intuere neque præteri.
Nunc defer pecuniam in intestina emenda.
Etiam ficus drachmâ emitur. Sin verò exspectes,
Mille. pauperibus Deus est tempus.

Ἄδηλον.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. πρόσφατα μάζῃ πάχυ πεπώκει·
Εἰ δ' ἥβης ὄζῃ εἰ φθονεῖ τηχεῖ ἔθηκε πάχος.

Incerti. 6.

Tempore perfruere. Senescunt celeriter omnia:
Vna æstas ex hædo hirsutum fecit hircum.

Ἄδηλον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζῃ βαδὶ χεῖον· ἐν δὲ πρήθῃ,
Ζητῶν διφήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Incerti. 7.

Rosa senescit breui tempore: vbi verò transierit,
Inquirens inuenies non rosam, sed rubum.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ, κτλ.

Ἄδηλον.

Ἑξ ὧραι μόχθοις ἐπιτηδειόταται· αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
Γράμμασι δηκνύμεναι, ζωὴ λέγουσι βροτοῖς.

IN HORAS ET MENSES. Cap. XCI.

Incerti. 1.

Sex horæ laboribus conuenientissimæ. Post illas verò,
Literis demonstratæ: viue dicunt mortalibus.

Μηνῶν Αἰγυπτίων, ὧν πρῶτος Σεπτέμβριος.

Πρῶτος Θὼθ ἐδάην δρεπτοῖσι βότρυσιν ἐπαίρων,
Ἰχθυόλοισι φαεσθὲ φέρῃ πολυδήμιον ἄγρην,
Γλαιάδων φαίνοσθε Ἀθὴρ πεκμήρεται ὥρην,
Χοιὰκ πτερομάχων ταχὺν δείκνυσι θηρὸς ἅλμα,
Τυβὶ δὲ πορφύρεον βαλιφόρον εἶμα πιαίνῃ,

Σημαίνει

Σημαίνει πλωτῆροι Μεχὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν.
Ἄρεος ὅπλα φέρει Φαμενὼθ δικαίοισι μαχηταῖς,
Εἰαεινὴν Φαρμοῦθι ῥόδων τερπνὰ γέλη δέδεται,
Λήϊα δ' αὐανθέντα Παχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει,
Εὐκάρπου δὲ Παῦνι τερπνὰ γέλη δέδεται ὀπώρης,
Καὶ σταφυλὴν κατέχων βάμπελός ἐστιν Ἐπηφί.
Καὶ Μεσορὶ Νείλοιο φέρει ζωοποιὸν ὕδωρ.

Menſes Ægyptiorum quorum primus
September. 2.

Primus Thoth nouit falcem ad vuam erigere,
Piſcatoribus Phaothi fert communem piſcationem,
Pleiadum apparens Athyr indicat tempus,
Chæac ſeminatarum ſpicarum oſtendit generationem,
Tybi verò purpureum conſularem veſtem demittit,
Indicat nautis Mechir nauigationem inſtituere,
Martis arma ferre Phamenoth demonſtrat pugnatorib.
Vernarum prænuncius eſt Pharmuthi roſarum,
Segetes florentes Pſachon falce cuſtodit,
Fœcundi verò Payni prænuncius eſt autumni,
Et vuam tenens pulcher vitibus eſt Epephi,
Et Meſori Nili fert naturam viuificantem aquam.

Μῆνες Ῥωμαίων.

Ἰανουάριος.

Ἐξ ἐμέθεν, λυκάβαντος ἀπ' ἠελίοιο θύρετρα
Αὐσονίοις ὕψος δέρκεται ἠέλιος.

Menſes Romanorum.
Ianuarius. 1.

Ex me anni à ſole ſunt veſtibula,
Auſoniis faſtigium cernitur ſol.

Φεβρουάριος.

Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῇς γαῖαν πρὸ δηρὸν δαίνω,
Τοὔνεκεν εἰαεινὴν ἔσχον ἀγλαΐην.

Februarius. 2.

Verùm ego crebris terram niuibus irrigo,

Faciens vernâ ipſam grauidam venuſtate.

Μάρτιος.

Ἄρχετ' Ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἤδη·
Ἴσῃ δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ πλέῃ.

Martius. 3.

Incipit à me Mars, & flores, & lac iam:
Æqualis verò vigeſimo diei nox eſt.

Ἀπρίλιος.

Εὐτιώοι τῆμος δὲ Φυτοσκάφος ἔρνεα πάμπαν,
Ῥίζῃ ἐπ' ἀκροκάτῃ ἵμερον ἀκρέμονα.

Aprilis. 4.

Tunc verò inſerat plantator ſcrobe factâ ſurculos incidens,
Radice in ſummâ deſiderabilem ramum.

Μάϊος.

Θίγεται δ' ἁλὸς ἅλματα, ἐφοπλίζοιτε δ' ἧπας·
Ὥριον ἀκλύστων ἐκ τὸς ἄγειν λιμένων.

Maïus. 5.

Aperitur iam mare, exſtruantur verò naues:
Tempeſtiuum à tutis extrà ducere littoribus.

Ἰούνιος.

Μεσσάτιος ῥόδοις εἰμὶ καὶ ἀγλαΐου χρίνοιο,
Καὶ ξανθῆς κερόεσσι βεβοσμένος ἀκρέμοσιν.

Iunius. 6.

Medius inter roſas ſum, & modo genita lilia,
Et flauis ceraſis ſcateo in ramis.

Ἰούλιος.

Καρκίνον ἠέλιος μετοδεύεται· αἰχμὰς δὲ
Καρφαλέοις χειρὶ θέρος δρεπάνῃ.

Iulius. 7.

Cancrum ſol ingreditur: ſpicas verò
Aridas tondit laborioſus meſſor ſeculâ.

Ἄυγουστος.

Κεῖνα ἐγὼ πυρῶν καὶ ἀχυμιάς, οὐ δὲ λέοντα.

Ἀρτεμίσια πλέθη χθύματα πατρὶ ἀδύτων.

Augustus. 8.

Diuido ego flaua grana,& paleas,in leone verò
Veri sunt fluctus imbrium.

Σεπτέμβριος.

Βείθω ἐγὼ σταφυλῇ, βείθω δ' ὅτι πάσῃ ὀπώρῃ·
Αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἡμὶ νύξ.

September. 9.

Onustus ego sum vuis,& onustus sum omnis generis pomis:
Rursus verò æqualis fit diei nox.

Ὀκτώβριος.

Τίς δ' ἐμεῖο πίλῃ γλυκερώτερος, ὅς μέθυ λαῷ
Ἡδὺ ὅπι καπάγω, Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;

October. 10.

Quis me dulcior est,qui vinum torculari
Dulce deorsum defundo, Bacchum in vinifero solo?

Νοέμβριος.

Εἴπι Ἀθηναίης πίλῃ ἔρνεα, ὥριον ἤδη
Καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆσιν ἔχειν καμάτων.

Nouember. 11.

Si quidem Mineruæ sunt rami,tempestiuum iam
Fructum exprimere,& recordari laborum.

Δεκέμβριος.

Παύεσθαι νέου χέλυος. γλαγόωντι γὰρ ἤδη
Σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς αὐλιάσῃ.

December. 12.

Cessare à nouali iubeo.Lactescenti enim iam
Semini horrens frigus resistit.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μηὼ ἑσπερίων πατρὸς· ὁ γὰρ δύτης ἀὔλακα τέμνῃ·
Ὁ πρίν, Αὐσονίων γλυκερὸν ὅτι μῶλον ἐείρῃ·
Τέρμα δ' ἀγληῒ ῥοδοδάκτυλον εἶαρος ὥρῃ.

Εἰμὶ ῥόδων ϑμέτης, κἀγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
Οὗός ἀμαλλοδίτης πὰ δ' ἐμὰ πτερὰ Νῖλον ἐγείρει.
Οὗτος ἑρισθενέϊ φύλῳ περιλιμνίος ἔπλετο Βάκχῳ.
Τοῖς δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
Δαῖτα φέρω χαριέσσαν ἐς οἰκεῖον φωτὸς ἑκάστου.
Φορμίζειν δεδάηκα, κἀγειρέμεν ἐκ νεόγοιτα.

In eosdem.

Mensis consulum primus: secundus sulcum secat:
Tertius Ausonium genus ad pugnam excitat:
Quartus annunciat roseam veris horam,
Sum rosarum genitor, & ego lilia candida porto.
Hic ligat manipulos: & meæ alæ Nilum excitant.
Hic generoso amicus est Baccho.
Paro vinum ego dulce gaudium hominibus.
Conuiuium fero gratiosum ad nomen hominis cuiusque
Citharâ cantare nouit, & dormientes excitare.

ΘΕΩΝΟΣ μονόστιχοι εἰς τὴν ἑβδομάδα.

Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Μείνη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.

THEONIS Monostichon in septimanam.

Iupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mercurius.

Τέλος τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀνθολογίας διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Finis primæ sectionis Anthologiæ Variorum Epigrammatum.

Εν τῷ ἑξῆς δευτέρῳ τμήματι σκωπτικῷ ὄντι περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς ἀγωνιστάς,	κε	Εἰς κωμῳδόν,	κη
Εἰς ἀδιώατον,	κς	Εἰς κωμῳδόν,	κθ
Εἰς αἰσώπους,	κζ	Εἰς κωφούς,	λ
Εἰς ἁρπαγάς,	κη	Εἰς λαμπρύνοντας,	λα
Εἰς ἀστεϊσμούς,	κθ	Εἰς λεπτούς,	λβ
Εἰς ἀστρονόμους,	λ	Εἰς μακρούς,	λγ
Εἰς βραχεῖς,	λα	Εἰς μεθύοντας,	λδ
Εἰς βδυκτάς,	λβ	Εἰς μιλτιάδειον	λε
Εἰς γραίας,	λγ	Εἰς νομικούς,	λς
Εἰς γραμματικούς,	λδ	Εἰς ὀκνηρούς,	λζ
Εἰς γυναῖκας,	λε	Εἰς ὀρχηστάς,	λη
Εἰς δηλοῦς,	λς	Εἰς παχεῖς,	λθ
Εἰς δυσῳδεῖς,	λζ	Εἰς ποιητάς,	μ
Εἰς δυσώδη,	λη	Εἰς πλοῖα,	μα
Εἰς δολίους,	λθ	Εἰς πολυτελεῖς,	μβ
Εἰς δούλους,	μ	Εἰς πονηρούς,	μγ
Εἰς δᾶδα,	μα	Εἰς πορδάς,	μδ
Εἰς ἐρωτικούς,	μβ	Εἰς παιγνιώδη,	με
Εἰς ζωγράφους,	μγ	Εἰς ῥήτορας,	μς
Εἰς ἡμιόνους,	μδ	Εἰς συμποτικὰ ἀξιώματα,	μζ
Εἰς θυγατέρας,	με		
Εἰς ἰατρούς,	μς	Εἰς τολμηρούς,	μη
Εἰς ἵππους,	μζ	Εἰς ὑβριστάς,	μθ
Εἰς κιθαρῳδούς,	μη	Εἰς φειδωλούς,	ν
Εἰς κλέπτας,	μθ	Εἰς φθονερούς,	να
Εἰς κουρέας,	ν	Εἰς φιλοσόφους,	νβ
Εἰς κωδωνιστάς,	να	Εἰς χωλούς,	νγ

In sequenti secunda sectione, quæ est scoptica, comprehenduntur hæc captia.

In Certatores,	Cap. 1.	In Filias,	21.
In Impossibile	2.	In Medicos,	22.
In Stolidos,	3.	In Equos,	23.
In Rapaces,	4.	In Citharœdos,	24.
In Heluones,	5.	In Fures,	25.
In Astronomos,	6.	In Tonsores,	26.
In Breues,	7.	In Aleatorem,	27.
In Balnea,	8.	In Venatorem,	28.
In Vetulas,	9.	In Comœdos,	29.
In Grammaticos	10.	In Surdos,	30.
In Mulieres,	11.	In Decoctores,	31.
In Timidos,	12.	In Tenues,	32.
In Deformes,	13.	In Longos,	33.
In Grauceolentes,	14.	In Ebrios,	34.
In Dolosos,	15.	In Miliarium,	35.
In Seruos,	16.	In Legistas,	36.
In Mœchos,	17.	In Ignauos,	37.
In Mendicantes,	18.	In Saltatores,	38.
In Auaros,	19.	In Pingues,	39.
In Parasitos,	20.	In Poëtas,	40.

ΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Πτερραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης,

τὸ δεύτερον.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, καὶ αὖ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὗτος ὁ νεῶ βέλτιστος ὀλυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γλύειον, ὀφρυὰ, ὠπαία, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπορραφὰς φάρυγος πύκτης, ἀπολώλεκε πυγμὰς,

Ωστ' ἐκ τῶν παρειῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέσον.
Εἰκότως γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προσεγένοντο αὐτῷ·
Καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὅμοιον ἔχων.

IN CERTATORES, Cap. 1.

LVCIANI. 1.

Hic, qui nunc optimus Olympicus, habuit prius
Naſum, mentum, ſupercilium, aures, palpebras.
Poſtea tranſcriptus, pugilem perdidit omnia,
Ita vt paternorum bonorum ne partem quidem acciperet.
Imaginem enim frater habens produxit eius
Et iudicatus eſt alienus cùm nihil ſimile haberet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοσάπους σωθεὶς Ὀδυσσεὺς εἰς τὰ πατρῷα,
Ἐγνω τὸν μορφὸν ἥρως ἰδὼν ὁ κύων·
Ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας Στρατοφῶν ὅτι τέσσαρας ὥρας,
Οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
Εἰ δ' ἐθέλῃς ὄψεσθαι ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρα σεαυτόν,
Οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

Eiuſdem. 2.

Cùm viginti annos ſeruatas Vlyſſes à patriâ adfuiſſet
Cognouit eius faciem Argus videns canis:
Sed tu pugilatum exercens Stratophon per quatuor horas
Non canibus incognitus, ſed vrbi factus es.
Sin velis faciem videre in ſpeculo tuam
Non ſum Stratophon ipſe dices iurans.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κέκριναι κεφαλὴν σὴν, Ἀπολλόφανες, μεγάλην,
Ἢ τῶν ὀπτικῶν βυβλαρείων τὰ κάτω.
Οὕτως μυρμήκων τυπήματα λεπτὰ καὶ ὀρθά,
Γράμματα τῶν λευκῶν Λύδια καὶ Φρύγια.
Πλὴν ἀφόβως πύκτευε· καὶ ἐν πρωΐῃ γὰρ ἀώρῃ,

Τοῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἑξάς· πλείονα δ' οὐ δώσασιν.

Eiusdem. 3.

Cribrum caput tuum Apollophanes factum est
Aut à tineis erosorum librorum inferior pars.
Reuera formicarum foramina obliqua & recta,
Literæ Lyricorum Lydiæ & Phrygiæ.
Quin tu confidenter depugna. Si enim vulnereris in capite,
Illa quæ habes habebis. Plura autem non potes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πύκτης ἀνὴρ κατέλυσε Κλεόμβροτος εἶτα γαμήσας,
Ἐνδον ἔχει πληγῶν ἴσθμια καὶ νέμεα,
Γερμανῷ μαχίμῳ τύπτων σὺν ὀλύμπια· καὶ πρὸς ἑκατὸν
Μᾶλλον ἰδεῖν φείδων ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.
Ἀνὴρ δ' ἀμφιβόλου, δέρεται τοῖς πολλὸς ἀγῶνος
Πληγάς, ὡς ἀποδῷ, κἂν ἀποδῷ, δέρεται.

Eiusdem. 4.

Pugil existens artem desiit Cleombrotus, inde vxorem ducens
Intus habet plagarum Isthmia & Nemea.
Anum litigiosam verberantem vt in Olympico certamine, &
apud scriptum
Magis dum videt tremens, quam olim stadium.
Cùm respirat enim pulsatur in omni certamine
Plagis, vt reddat. Et cùm reddit pulsatur.

NIKARXOY.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδίᾳ δολιχοδρόμων,
Θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
Ἐξ ὄντων, τάχ' ἐρᾷς, πῶς ἕβδομος; εἷς φίλος αὐτοῦ,
Θάρσει Χάρμε, λέγων, ἦλθεν ὁ Ἰματίῳ.
Ἕβδομος οὕτω δ' ὤν τις ἀναγράψεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
Εἶχε φίλους, ἦλθ' αἰεὶ Ζωΐλε, δωδέκατος.

NICARCHI. 5.

Quinque cum aliis Charmus in Arcadiâ currens,
Mirandum quidem, sed verè septimus explosus?
Sex cùm essent forte rogabis, quî septimus. vnus amicus eius

Confide

Confide Charme dicens, venit in veſtimento,
Septimus igitur ſic euadens. Si verò adhuc quinque
Habuiſſet amicos, veniſſet, Zoile, duodecimus.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν ταδίλων τροφέα Ἐρεσίστρατον, ἡ μεγάλη γῆ
Πάντων σφομβέων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

LVCILII. 6.

Stadiodromum nuper Ereſiſtratum magna terra
Omnibus commotis non commouit ſolùm.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν,
Οὔτι βραδίων ὅλως ἔδραμε δ' ἀγαθὸς.
Δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἤγγισα, τοὺς δὲ πόδας μου
Ἐξάραι πεδὸς ἅλμων οὐδέποτε.
Κυλλὸς δ' ἡκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
Πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετελὰ ξύλινος.

Eiuſdem. 7.

Non facilius me quis inter contendentes cecidit,
Neque tardiùs omnino cucurrit ſtadium.
Diſco quidem in totum non appropinquaui, pedes verò meos
E terra tollere ſaltans potui nunquam.
Aſinus verò iacularetur melius. In quinque autē certaminibus
Primus proclamatus ſum quinquies victus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσην ἐ ποίποτε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης,
Ὡστ' ἀπερυθριάσαι πρώτους τὸ ταδίου.
Οἱ γὰρ δημόσιοι κεῖσθαί τινα πρώτης ἔδοξαν
Ὁπλίτου τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
Καί τι γὰρ; εἰς ὥρας ἐκοίμα, καὶ τότε Μάρκος
Ἦλθε, παρεστείλειπων τῷ ταδίῳ δίπλεθρον.

Eiuſdem. 8.

Noctem mediam fecerat currens quondam Marcus armatus,
Ita vt clauſum eſſet vndique ſtadium.

Miniſtri enim iacere quempiam omnes cenſebant
Armatum ob honorem lapideæ ſtatuæ.
Quid autem? conſueto tempore aperitur,& tunc Marcus
Cucurrit,deficiens in ſtadio per duo iugera.

Ἀδήλου.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν εἴτ' ἐκάθητο,
Οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.
Ὁ ψόφος δ' ἦν ὑπόπλησος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦται
Ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προβιβᾷ.

Incerti. 9.

Stadium Pericles ſiue curreret, ſiue ſederet,
Nemo nouit omnino; diuina tarditas.
Et ſtrepitus erat carceris in auribus,& coronatur
Alius,& Pericles latum digitum non progreſſus eſt.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Αὖλος ὁ πύκτης,
Ἓν κατ' ἓν ἀγείρας ὀστέον, αἰτίθεται.
Σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δίκαιον σοὶ τάχα φήσει
Καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

LVCILLII. 10.

Piſæ regi(Ioui)cranium Aulus pugil
Ab vno ad vnum os colligens,reponit.
Vbi verò in Nemeis ſeruabitur,Iupiter rex,tibi forte reponet
Etiam talos adhuc ſibi relictos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
Τὸν δ' αὖθις στεφανοῖ πάλφ ἀθλοθέτης ἐκάλφ.
Πεσσοῖσιν δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον. ᾧ δ' ἐβόησεν
Τοῦτον μὴ στεφανοῖ, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
Ἀρκεῖ δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέσχεθεν, οὐχὶ πεσὼν ὤν;
Εἰ χεῖμα, λοιπὸν πᾶλλα μή τις βαλέτω.

Eiuſdem. 11.

In ſacrum certamen Milo ſolus venit pugil.

Hunc verò ſtatim vt coronaret agonum curator vocabat.
Progreſſus verò lubricans cecidit in nates. Spectatores verò
Ne illum coronaret, ſi ſolus exiſtens cecidiſſet. (clamarunt.
Reſurgens verò in medio clamauit; Nonne tria ſteterunt?
Vno tantum pede iaceo. Ceterũ in reliquis me quis deiiciat.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰ παχὺς εἰς ὃ φαγεῖν καὶ ποδὸς δρόμον ἀμβλὺς ἐσσὶ ἄρχε,
Τοῖς ποσί σου πρῶτα, καὶ πέχε τῷ στόματι.

LVCIANI. 12.

Si celer in comedendo, & ad curſum tardus es,
Pedibus tuis comede, & curre ore.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ στεφανῖται πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐπαυμάτωσεν.

Eiuſdem. 13.

Concertatores pugilem hunc poſuerunt
Apin: neminem enim vnquam vulnerauit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάσσῃ ὅσσην Ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πάσσῃ ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν, ἓν ὠτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ', ἄπνοος ἐκ φέρομαι·
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκορύσσετο σεὺν πολίταις,
Αἴρειν μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Eiuſdem. 14.

Omne quodcunque Græci certamen propoſuerunt
Pugilatus, Androleos omne certaui.
Habui enim in Piſâ quidem vnam aurem, ad Plateas verò
Vnum ſupercilium, è Pythiis verò exanimis efferor.
Damoteles pater ſe parauit ad hoc cum ciuibus,
Tollere me ſtudio vel mortuum vel truncatum.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ, κζ΄ βΣ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς τί μάτην νίπτῃς δίμας ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,
Οὐ δυνάσῃ δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

IN IMPOSSIBILE, Cap. II.

LVCIANI. I.

Cur frustra corpus abluis indicum, inhibe artem,
Non poteris caliginosam noctem illustrare.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ, κξ΄ γΣ

ΑΝΤΙΟΧΟΥ εἰς ἀπαίδευτον
ὀπισθάμωνα.

Βήσσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ἔτ' ἀοιδῆς,
Καὶ ζῇ καὶ πλουτεῖ, καὶ μετὰ πλεῖ πάγδον.

IN STOLIDOS, Cap. III.

ANTIOCHI in indoctum ostentatorem. 1.

Besas, si sapiens esset, se suspenderet, nunc verò præ stultitia
Et viuit, & diues est etiam post ingressum.

Ἄδηλον.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοιοὖνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Incerti. 2.

Inter omnes ebrios Acindynus vult esse sobrius,
Ob id etiam ebrius esse ipse videtur solus.

Ἄδηλον.

Ἐσθίετε ⟨ϕ⟩ λύχνοι μῶρος ψυλλὰς ἐπὶ πολλάς.
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔπι με βλέπετε.

Incerti. 3.

Exſtinxit lychnum morio à multis pulicibus
Morſus,& me inquit non cernitis amplius.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παίτις μὸ δῆλοὶ κὴ ἀλαζόνες εἰσί, κὴ εἴτι
Ἐν τοῖς αἰθεφίτοις ἄλλο πέφυκε πάθος·
Ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
Ἐνδον ἀποκρύπτων τῇ σεμνέσῃ ὃ πάθος.
Σῆς δ' ἰθύεσκε ψυχῆς ἀναπέπλαται, ὠθόνια λήθης
Οὔτι καθαπάτων, οὔτι θρασυμόρμυος.

PALLADÆ. 4.

Omnes quidem ignaui etiam arrogantes ſunt,& ſiquis
In hominibus alius eſt adfectus.
Sed qui rationem habet vicino non demonſtrat
Intus abſcondens prudentiâ adfectum.
Tuæ verò ianua mentis aperta eſt,neminem lates,
Neque conſternatus,neque animo confidens.

ABBIANOY.

Κύλλος, κὴ Λεῦρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐξεσίμφοροι·
Κύλλος δ' ἐκ τούτων ἐγχεσιμωρέστερος.

ABBIANI. 5.

Cyllus & Leurus,duo Theſſali haſtâ inſanientes:
Cyllus verò ex his haſtâ inſanior.

Ἄδηλον.

Ἢν εἰσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὴν κὴ στέρνα κὴ ὤμους,
Μηδὲν ἐρωτήσῃς, μωρὸν γὰρ ὁρᾷς φαλακρόν.

Incerti. 6.

Si inſpicias caluum caput & pectora & humeros,
Nihil interroga,ſtultam vides caluitiem.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ, κὴ ΔΗ

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Δίξαι φοῖβε τὸ δεῖπνοι ὅσοι φέρω. ἕως τίς ἐάσῃ,

Δέξομαι. εἶτα φοβῇ καὶ σύ γε Λητοΐδη;
Οὐδένα τῶν ἄλλων πλὴν Ἀρρίον. τοῦτ' ἔχει γὰρ
Ἁρπαγὸς ἱκτίνου χεῖρα κραταιοτέρην·
Ἀχρήστου βωμοῖο νεωκόρος ἢν τελέσῃ δὲ
Τὴν πομπήν, ἅρας ᾤχεθ' ἅπαντα πάλιν.
Εἰ Διὸς ἀμβροσίῃ πολλὴ χάρις. εἰς γὰρ ἂν ὑμέων
Ἤμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ἠσθάνετο.

IN RAPTORES, Cap. IIII.

AVTOMEDONTIS. I.

Accipe Phœbe epulum, tibi quod fero. Si quis relinquat
Accipiam. An metuis tu quoque Latoïda?
Ex aliis nullum solum Arrion: ipsius habet nam
Raptoris milui manum rapaciorem:
Nidore carentis altaris ædituus. Vbi verò celebrat
Festum, auferens abit omnia rursus.
In Iouis Ambrosiâ est multum beneficium. Vestrũ etenim vnus
Essem, si famem etiam Deus sentiret.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ, καὶ ἁρ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
Καινὸν ἀπαγγέλλω. πλοῖ μεγάλα νεμέσης.
Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον αἰθέριόν μοι ἄλλο γλύος. τί;
Τῶν ἐπερωτήλων. ἥλπισα τοῦτ' αὖ ἐγώ,
Ἥλπισα τοῦτο Κράτιππον; μαίνομαι, εἰ λύκος εἶδ)
Πᾶσι λέγων, ἐφαίνης ἅρπαξ ἔκφορος.

IN IMPVDICOS, Cap. V.

LVCILLII. I.

Puerorum amatorem Cratipum audite. Miraculũ enim vobis

Nouum annuncio. Nisi quòd magna indignatio.
Puerorum amatorem Cratippum inuenimus aliud genus infe-
Altera parte pollutorum. Speraui hoc ego? (dantẽ aliquod.
Speraui hoc ego Cratippe? Insaniam vtpote cùm lupus esse
Omnibus te dicens, apparuisti subitò ceruus.

Ἄδηλον.

Ἀνέρας ἠρνήσατο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες·
Οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπὶ πάθεσιν ἔργα γυναικῶν·
Οὐδὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλαχον ἀνδρῶν·
Ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες,

Incerti. 2.
Viri esse recusant, & non facti sunt mulieres,
Neque viri facti sunt, cùm patiantur opera mulierum.
Nec mulieres sunt, cùm naturam consecuti sint virorum,
Viri sunt mulieribus, & viris sunt mulieres.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἑρμῆς δ' Κίμωνος ἰδὼν πόσος εἶφ' ὁ Πείππος,
Οἴμοι, τὸν θνητῶν λείπομαι ἀθάνατος.

ANTIPATRI. 3.
Stans Cimonis videns mentulam, dixit Priapus,
Hei mihi, à mortali ego Deus superor.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ κλίνη τὰ μέτωπα ἔχει δύο καὶ δύο ὀπίσθια·
Οὓς σὺ δοκεῖς πρώτους τέσσαρας· εἰσὶ γὰρ ἕξ.
Ἢν δὲ πύθῃ πῶς τοῦτο, σὺ καὶ μίαν δὶς ἀρίθμει,
Κοινὰ τοῖς ἀμφοτέροις ἔργα σαλευόμενον.

STRATONIS. 4.
Lectus patientes duos habet, & duos agentes:
Quos tu putas omnino quatuor. Sunt verò tres:
Si interroges, quomodo hoc? Illum in medio bis numera,
Communia ad vtrumque opera iactantem.

Ἄδηλον.

Εἰρεσίην πολέπαιν' ὀπίσθιος εἶπεν ἐπιλθών.

Γῶς δωίαται πᾶσιν, ἰῶ μόνος ἔνδον ἔχει;

Incerti. 5.

Pax sit omnibus, Episcopus dixit abiens,
Quomodo potest omnibus, quam solam intus habet.

Ἄδηλον.

Φεύγων τὴν ὑποψίαν Ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
Καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
Αὔριον ἤδη λέγων ἕξειν τέκνον· εἶτα παρῆλθεν
Αὔριον ἀμπὶ τέκνῳ τὴν ὑποψίαν ἔχων.

Incerti. 6.

Fugiens suspicionem Apollophanes vxorem duxit,
Et per forum sponsus iuit medium.
Cras statim dicens habebo puerum. Postea abiit
Cras de puero suspicionem habens.

Ἄδηλον.

Ἀλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεθούσης,
Πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν εἰς πέλαγος.

Incerti. 7.

Alphei os fuge, osculatur sinus Arethusæ,
Pronus incidens in salsum pelagus.

Ἄδηλον.

Οὐχ ὅτι καλαμον λείχεις, διὰ τοῦτό σε μισῶ,
Ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

Incerti. 8.

Non quòd cunnum lingis, ob id te odi,
Sed quod illud facis etiam sine cunno.

Ἄδηλον.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· εἰς τί δ' αὖτε;
Λείχει δ' Χείλων καὶ ἴσα, καὶ ἄνισα.

Incerti. 9.

Chilon & lichon, eædem litteræ. Quare autem illud?
Lingit enim Chilon siue æqualia, siue inæqualia.

Ἄδηλον

Ἀδηλον.

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὃς ἀφ' Κύπρου
Οὐχ ἁπάσας ἑπάρας πάντας ἀποτρέφεται.

Incerti. 10.

Patritij filius valde pulcher. qui ob Venerem
Non caſtam ſocios omnes inclinat.

Ἀδηλον.

Ἂν μετ' Ἀλεξάνδρειαν ἐς Ἀντιόχειαν ἐπέλθῃς,
Καὶ μετὰ τὴν Συρίαν Ἰταλίης ἐπιβῇς,
Τὴν δυνατὴν οὐδείς σε γαμήσει. τοῦτο γὰρ αἰεὶ
Οἰομένη, πηδᾷς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

Incerti. 11.

Si poſt Alexandriam in Antiochiam tranſeas,
Et poſt Syriam Italiam ingrediaris:
Potentiorum nemo te vxorem ducit. Hoc enim ſemper
Rata, ſaltas in ciuitatem ex ciuitate.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ, κεφ. ϛ'

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πατρί μου καὶ ἀδελφὸν καὶ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
Γ' πάντες ἐμάντευσθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος·
Ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε θανεῖσθαι,
Εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκπομπεύομεν.

IN ASTROLOGOS, Cap. VI.

LVCILLII. 1.

Patri meo fratrem Aſtrologi longæuum
Omnes vaticinati ſunt tanquam vno ore. (turum.
Verùm Hermoclides ipſum ſolus dixit præmaturâ morte obi-
Dixit autem cùm ipſum iam domi mortuum lugeremus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντες ὅσοι καὶ Ἄρη καὶ καὶ Κρόνον ὠροσκόπουν,
Ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πλούτης ἐνὸς τυράννου.

Ὀψομαι οὐ μακραὶ αὐτὸς τυχὸν εἰδότας ὄντως
Καὶ τί ποιῇ Ταῦρος καὶ τί λέων δυναται.

Eiusdem. 2.

Omnes quotquot quid Mars & Saturnus significet, indagant,
Digni sunt vt consequantur omnes vnum tympanum.
Videbo breui ipsos fortassis scientes reuera
Et quid faciat taurus, & quid Leo possit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐλευθέραν ὃ πεπρωμένον. αὐτὸς ἑαυτῷ
Τὴν γένεσιν ἁπλώσας, Αὖλος ὁ ἀστρολόγος·
Καὶ ζήσοιτο ἔτη τέσσαρα· ὡς δ' ἔπλησεν
Ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδὼς μὴ δεῖν ἔδυ,
Αἰσχυνθεὶς Πετόσιριν, ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
Θνήσκει μέν, θανὼν δ' οὐδὲν ὑπισταμένος.

Eiusdem. 3.

Dixit venisse fatum, ipse suam
Genesin explicans Aulus Astrologus:
Et se victurum horas adhuc quatuor. Vt verò transierat
Quinta, & viuere scientem nihil oportebat:
Pudens ob Petosirin se suspendit, & sublimis
Moritur. Mortuus verò est nihil sciens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γῆς ἐς μαντεῖον Ὀλύμπου Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
Εἰ μὴ γηραιὸν βουλόμενος σοφίσασθαι.
Κἀκεῖνος, ναί, φησίν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς·
Ἢν δὲ γε πυκτεύσῃς, ὤφελέ σε Χρόνος.

Eiusdem. 4.

Ad vatem Olympum Onesimus venit pugil,
An etiam senex esset futurus volens præscire.
Et ille, certè, dixit, si iam rudi doneris.
Vbi verò pugil fueris, calamitatem tibi denuntiat Saturnus.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἰς Ῥόδον εἰ πλεύσοι, τίς Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν

Τὸν μαὐτὴν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
Χὠ μάντις, σοφὸν μὲν, ἔφη, καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
Καὶ μὴ χειμῶνος, τῷ δὲ θέρους αἰάζου.
Τοῦτο γὰρ αὖ ποιῇς, ἥξεις καὐτὸς καὶ ὧδε,
Αἰ μὴ πειρατὴς σὲ πελάγεσι λάβῃ.

NICARCHI. 5.

In Rhodum an nauigaret, aliquis Olympicum venit rogans
Vatem, & numine nauigaret tuto.
Et vates, primò, quidem, inquit, nouam habe nauem,
Et non in hyeme sed æstate transuehere.
Si enim hoc facies, venies, illuc & huc:
Ni fors Piratæ te in pelago capiant.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πρὸς Ὦ μαὐτὴν Ὀλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
Καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ σταδιοδρόμος Μενεκλῆς,
Τίς μέλλοι νικᾶν αὐτῶν Ὦ ἀγῶνα, θέλοντες
Γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐπιδών,
Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μήτις σε παρέλθῃ,
Καί σε καταστρέψῃ, καὶ σὲ προδραμέτω.

LVCILLII. 6.

Ad vatem Olympum Onesimus venit palæstrita,
Et Pentathlus Hylas, & stadiodromus Menecles.
Quis victurus esset illorum certamen volentes
Scire. Et ille sacra inspiciens.
Omnes, inquit, vincetis, solummodo ne quis te prætereat,
Neque te supplantet, neque te præcurrat.

ΠΑΛΑΔΑ.

Εἰπὲ πόλιν σὺ μαντὶς κόσμον καὶ πίερα γαίης,
Ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
Σαωτὴν ἀριθμησον ἐπίπερον, καὶ χοώδη σταυτὴν,
Καὶ πὺτ' ἀριθμήσῃς γαῖαν ἀπειρεσίην.
Εἰ δ' ὀλίγον πολὺν τὸν σώματος οὐκ ἐπεμβαίς,

Πῶς δυνάσαι γαῖαν τὴν ἀμέτρων καὶ μέτρα;

PALLADÆ. 7.

Dicvnde tu mensuras mundum,& fines terræ,
Ex parua terra corpus ferens paruum?
Teipsum metire prius,& cognosce teipsum,
Et tunc metieris terram infinitam.
Si autem paruam glebam corporis non numeras,
Qui poteris scire immensorum mensuras?

Ἀδήλου.

Ἀντικράτης ᾔδη τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἄρατου
Πολλῷ δ' τὴν δ' ἰδίην οὐκ ἔγνω γένεσιν.
Διστάζει γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῷ γέγονεν,
Ἢ διδύμοις ἢ πῶς ἰχθύσι ἀμφοτέροις.
Εὕρηται δ' ἀτεχνῶς ἐν τρισὶ πεισιγενὴς γὰρ ἰχθυπόλος,
Καὶ μαθὼν, μαλακός τ' ὄψι, καὶ ὀψοφάγος.

Incerti. 8.

Anticrates nouit Sphærica magis quàm Aratus
Longè,propriam verò non nouit genesin.
Dubitare enim se ait,vtrum in ariete natus sit
An geminis,an verò piscibus vtrisque.
Inuenitur verò reuera in tribus. Ipse enim fututor
Et stultus,& mollisque est,& obsoniorum abliguritor.

Ἀδήλου.

Κἀγὼ μὴν ἀλεγίζω ὅτε σοφὸς ἔμβαλε γαίῃ,
Οἷκον Ἀελιοφαὲος ἠλθε δὲ ἀστροφόρου,
Ἦτοι ἀξερείσιον εἰ δίεργε ἄστιν αὐτῷ
Ἐξαγαγὼν καχύων ἄξονος ἀπείρων.
Ὃς γ' ἀλεγέων ψηφῖδας, ἐπὶ πλακός τι πυνάζων,
Δάκτυλά τε μετάμπλων φθεγξατο δηγμῷ,
Ἵν' ἀρτέμβηθῇ ὁ ἀρούρεος ὅσσον ἀπόρρην,
Μηδὲ ὑπὲρ ὑλαίου τείχεος ἀντιόων,
Μηδὲ παρορύξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
Ἀκρον ἀποδρυφθῇ δραγμάτιος ὁμιλέων.

Μὴ νεβεγὶ κείρωσι πὶ λήϊα μηδὶ πὶ ἄλλω
Ἥβης ἢ γάμου, ἴψιτας ἀμπλακίῃ,
Εὐλὰ σὶ δ' Ἥβης μαντεύομαι, δῶ δ' ἀποκίψης
Τοὺς στάχυας. μοιρίας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

Incerti. 9.

Calligenes ruſticus cùm tritici ſemen terræ iniiceret.
Domum Ariſtophanis venit in Aſtrologi,
Quærebat interrogans an meſſis æqua ipſi
Futura eſſet, & ſpicarum abundans prouentus.
Hic verò ſumens calculos, ſuper tabulámque componens,
Digitóſque flectens dixit Calligeni:
Siquidem irrigabitur agellus quantum oportet,
Neque pariet ſilueſtrem inutilem herbam,
Niſi etiam gelu frangat ſulcum, neque grandine
Summitas quatiatur ſpicæ ſurgentis,
Neue hinnuli detondeant ſegetes, nec aliquam aliam
Aeris aut terræ videbit calamitatem.
Felicem tibi æſtatem vaticinor, & bene demetes
Spicas. Solas time locuſtas.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ, κζ' ζ'

ΤΙΜΩΝΟΣ εἰς Κλεάνθεμ.

Τίς δ' οὗτος, καλὸς ὡς, ὅτι που φοινίκας ἀνδρῶν,
Μωλωπὲς, πιπὼ φίλος, ἄσπις, ἔλμος ἄπλμος.

IN NANOS, Cap. VII.

TIMONIS IN CLEANTHEM. 1.

Quiſnam hic, qui vt veruex perambulat turmas virorum?
Hebes, verborum amicus, ſinum extendens, piſtillus imbellis.

ΕΙΣ ΝΑΝΟΝ αἰτιάσεως.

Ἀσφοδέως ἴχνος ἐσσὶ, ἔῳ μὲν σὶ κελεύω
Αἵματι Γυμνήτεω, ἑσπερίῃ δ' ἄνθος.

IVLIANI Anticinſoris. 2.

Tutò habita in ciuitate,ne tibi noceat
Sanguine Pygmæorum gaudens grus.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ λιμὸν
Ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.
Γῆν δ' αὐτῷ πεθνηῶτι βολὴν οὐκ ἔσχεν ἀέθλειν,
Ἀλλ' ἐπάφη μισθοῦ τοῦς πλησίον ἐν ὁμόροις.
Εἰ δ' ἔσχε τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
Πάντα μέμεικτ' ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

LVCILLII. 3.

Agrum Menophanes emerat,& ob famem
Ex quercu alterius ſeipſum ſuſpendit.
Terram a.quæ ipſi mortuo iniiceretur,non habuit,ſuper.
Sed ſepultus eſt precio in agro quodam vicino.
Si autem vidiſſet agrum Menophanis Epicurus,
Omnia plena agris diceret,haud atomis.

Ἄδηλον.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅτ' ἂν ἐκβάλῃ εἴς τι χαμᾴ τι,
Ἕλκει κατὼς πὰ κάτω τοῦτο δρυοδρεπάνῳ.

Incerti. 4.

Hermogenes breuis cùm decidit in terram aliquid,
Trahit deorſum illud falce.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Λούεσθαι πεπόρθυται Ὀνήσιμος εἰς βαλανῆον
Δωδεκάτῃ δύσρου μείνας, ἐπ' Ἀνθιφίλου,
Γαῦδε λιπὼν οἴκοις ὀπίτροπον, ὃν δύο τέκνων
Ἄλλων εὑρήσῃ λουσάμενος, πατέρα.
Ἥξει δ' εἰς ὥρας ἡμῶν χαλάφῃ· ⓐ βαλανεὺς γὰρ

Εἰς τὸν παῶνιαν τὴν ὑγείαν καλῆ.

IN BALNEVM FRIGIDVM, Cap. VIII.

NIGARCHI. I.

Lauatum abiit Oneſimus in balneum
Duodecimo Martis die, Antiphilo prætore:
Puerum domi relinquens lactantem. quem duorum puerorum
Aliorum inueniet vbi lotus erit, patrem.
Venturum verò in horas nobis ſcribit. Balneatores enim
Tunc imperant balneum claudere.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ, κεφ. θ'

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Υπερακόσιαι ὄσιν· ἔχεις δὲ σὺ τὰς ὀκτάκις
Δὶς τόσας τυφερὴ πενταχόρων' Εκάβη.
Σισύφου μ' ἀμάμμη καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή.
Βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

IN ANVS, Cap. IX.

MYRINI. I.

Hy quadringentorum eſt Habes autem tu annos
Bis tot delicioſa quinque cornicis ætates peragens Hecuba:
Siſyphi ô nutrix, & ſoror Deucalionis.
Tinge verò canos, & dic omnibus Tata.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὰς πείσας, ὦ Νίκυλλα, τινές βάπτειν σε λέγουσιν,
Ας σὺ μυγοπάτῳ ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

LVCILII. 2.

Comas, Nicylla, quidam tingere te dicunt,
Quas tu nigerrimas ex foro emiſti.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταὶ πολιαὶ βάψασα Θεμιστονόη τριχώματος,
Γίγνεται ἔξαπινης νέα, ἀλλὰ Ρέα.

Eiusdem. 3.

Canos tingens Themistonoë tertiam cornicis ætatem agens,
Fit extemplo non noua, sed Rhea.

ΑΕΘΝΙΑΔΟΥ.

Γρῆϋν ἔγημε Φιλῖνος, ὅτ' ὢν νέος· νύμφα φρίσσεις,
Δωδεκέτην παρθὴν ὤφελος οὐδέποτε·
Καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπείρων ἐς ἄκαρπα·
Νεῦν δ' ἑτέρης γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

LEONIDÆ. 4.

Anum duxit Philenus, cùm esset iuuenis. Cùm senex
Iam 12. annorum virginem. Venus tempestiua nullibi.
Nam sine filiis manst tunc seminans in sterilem.
Iam verò cùm alis duxerit, vtroque priuatur.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἡ πολιὴ χροπάφοισι Κοτυττάριος, ἡ πολύμυθος
Γραῦς, ἣν οὐκέτι Νέστωρ ἐκ πλείονος ἐστὶ παλαιός,
Ἣ φάος ἀθρήσασ' ἑλάφου πλέον, ἢ χερὶ λαιῇ
Γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
Ζωῇ καὶ λαλέουσα καὶ ἀρτίποος, οἷά τε νύμφη,
Ὥστέ με διστάζειν μή τι πάθῃ θ' Ἅιδης.

NICARCHI. 5.

Cana in vertice Kotyttaris, loquax
Anus, ob quam Nestor non amplius maximè longæuus:
Quæ sæcla videt ceruo plura, quæ manu sinistra
Senium numerans iterum incepit.
Viuit, & videns, & pedibus valens, tanquam virgo,
Adeo vt ambigam ne quid forte passus sit Pluto.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν δεκάφορον χρᾶσαι Ὀνήσιμε πρὸς Διὸς ἔξω

Ἢν αὐτῇ τυροὺς ἅπαλοὺς εἴπωμὲν ὀπίσσω,
Οὐ τυρούς, πυρούς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
Πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτῇ
Ἤτουν· ἡ δ' ἔφερεν πήγανον ἀφράκινον.
Ἢν ὀπὸν αἰτήσω, δοχὴν εἰσφέρῃ. αἰ λαχάνοις μοι,
Εἶπον, δὸς, πινυτὴ, αὖθις φέρῃ λάσανα.
Ὄξος αὖ αἰτήσω, τόξον φέρῃ· ἂν δέ γε τόξον,
Ὄξος. ἄλλως δ' ὃ λέγω, τοῦτ' ἐπιμαθαίνεται.
Αἰσχρὸν τῆς γραὸς μὲ χαλεπὴν κήρυκα γενέσθαι,
Καὶ μυχίαις ἔξω νυκτὸς ἐλεγόμενον.

Eiuſdem. 6.

Surdam illam anum Oneſime per Iouem è domo
Eiice: multa valde negotia mihi exhibet.
Cùm ipſi caſeos molles dicimus inferre,
Non caſeum, ſed triticum venit habens nouum.
Nuper cùm caput dolerem, & rutam ab ipſa
Peterem, illa mihi ferebat ſartaginem oſtraceam.
Si ſuccum petam trabem infert, ſi olus mihi
Dico da, eſuriens, ſtatim affert matulam.
Acetum cùm poſco, ſagittam fert. Cùm autem ſagittam,
Acetum. Denique quod dico nunquam animaduertit.
Turpe eſt me ob vetulam præconem fieri,
Et curare extra de nocte excitatum.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολιὼ χρόνον Ἡλιοδώρην,
Γραῖαν ἑκατὸν ἔτη μὴ καταλυομένην.
Πλὴν ἔγνωκα τίνος ποιῇς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
Ἐλπὶς Πελίας ἐψομένη σέβεται.

LVCILLII. 7.

Lauari te dicunt multo tempore Heliodora,
Anum annorum centum non ſolutam.
Verùm ſcio cuius facias cauſſâ: Velut antiquus
Speras Pelias elixata iuueneſcere.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιπαρχέα τεῖνε παρῇδα
Λαοδίκη, λαοῖς εἰσδίκα τιννυμένη·
Μήποτε δ' εὐρύσεις σὸν χείλεα· τίς γὰρ ὀδόντων
Ὅρκα τιν' ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
Τὴν χάριν ἐξέῤῥυσας, ὅσην ἔχες· οὐκ ἀπὸ γαίης
Ἀγλαΐη μελέων ἔλκεται αἰενάων.
Ὡς ῥόδον ἠλέκτοισιν ἐν εἴαρι νῦν δ' ἐμαράνθης,
Γήραος ἀμφιχυθὲν καρφομένη θέρεϊ.

MACEDONII. 8.

Fuco quidem ſemper macilentam extende genam,
Laodice, pœnas dans meritas populo.
Nunquam verò dilatabis tua labra. Quis enim dentium
Ordinem firmabit medicinali dolo?
Gratia effluxit, quantam habuiſti. Non ex terra
Decor membrorum trahitur perpetuus.
Vt flos florebas in vere, nunc emarcuiſti,
Senij ſqualidâ attenuata æſtate.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν βάπτῃς, γῆρας δ' σὸν οὔποτε βάψῃς,
Οὐδὲ παρηΐδων ῥυτίδας ἐκτενύσῃς.
Μὴ πίνων δ' εὐπρόσωπον ἄπυρον ψιμύθῳ καταπλάσῃς,
Ὡς τὸ πρόσωπον, χὠχὶ πρόσωπον ἔχῃ.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔστι. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
Καὶ ψιμύθου τάξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

LVCILLII. 9.

Caput tingis, ſenectutem autem nunquam tinges,
Nec genarum rugas explicabis.
Ne igitur faciem totam fuco efforma,
Tanquam laruam non amplius faciem habens.
Nihil enim hoc te iuuat. Quid inſanis, nunquam fucus.
Et color ex Hecaba fecerit vnquam Helenam.

ΓΑΙΤΟΥΛΙΟΥ.

Τετράκις ἀμφορέως πρὸς χείλεσι χείλεα θεῖσα
Σφλωὶς πάσας ἐξεφόρησε τρύγας.
Εὐχαίτα Διόνυσε, σὲ δ' ὔδασιν οὐκ ἐμίηνεν,
Ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
Τοῖόν σε προπίνει ἀφθόνως ἐς ἄλκος ἔχουσα,
Εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθ' ὅτι συμμοιρίων.

GÆTVLI. 10.

Quater amphoræ ad labra labra adponens
Baccha omnem exhauſit fæcem.
Benè comate Dionyſe, te in aquis non fœdauit,
Sed qualis primâ veniſti è vineâ,
Talem te propinauit non parcè in dolio habens,
Donec peruenit mortuorum ad commercia.

Ἄδηλον.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρενίμως πρώην Μόσχος ἔγημε
Παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
Ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
Καὶ τίνα δεῖ σηκῶ, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Incerti. 11.

Anum efferens, ſapienter admodum Moſchus duxit
Virginem. Dos verò intus manſit tota,
Dignus laudari Moſchi animus, qui ſolus nouit
Et quam oporteat ſubigere, & cuius hæreditatem adire.

Ἄδηλον.

Ἤκμασε Νικωνὶς, κἀγὼ λέγω· ἤκμασε δ' αὐτὴ
Ἡνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
Ταῦτα μὲν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι τοῦτο
Οὐκ αὐδρα ζητεῖν νῶϊ ἔδη, ἀλλὰ πάφον.

Incerti. 12.

Floruit Niconoë, & ego dico. Floruit autem ipſa
Cùm Deucalion immenſam videret aquam.
Hoc quidem igitur nos non ſciuimus, ſed quòd hanc

Non virum nunc oporteat quærere sed tumulum.

Ἀδήλου.

Ἄλλῳ δρυῒ βαλάνιζε Μενέσθιον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκτηγεῖ μήλων πρέσβις ὀπωρίδας·
Ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα σὺν ἀνθεμίζουσαν ὀπώρην·
Ὥστε τί πιερίδες λευκὸν ἰδεῖν κέλεσθε;

Incerti. 13.

Aliam quercum percute, Meneſtion: Non enim ego
Exoletas pomorum accipio rugas.
Sed ſemper deſideraui vnà florentem autumnum:
Adeoque quid tentas album videre coruum?

Ἀδήλου.

Γινώσκειν σε θέλω Πλακιανέ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
Ἐξάλυκος χρᾶμα, πλουσία δὲ σορός.

Incerti. 14.

Te Placiane volo liquidò nouiſſe, quòd omnis
Diues anus eſt ſepulcrum locuples.

ΝΙΚΙΟΥ.

Τὸν κεφαλὸν βάπτων τις, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς,
Καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὢν ἅπας γέγονεν.
Τοῦτο βαφεῖς ἔδεισεν, ὃ μηκέτι χειρέα πέμψῃ
Μήτε χνοῦν λευκὸν, μήτε μελαινόμενον.

Niciæ. 15.

Caput tingens aliquis perdidit capillos ipſos,
Et hirtus exiſtens valde tanquam ouum omnino factus eſt.
Hoc tinctor clamauit, quòd non amplius tonſor ſecare, *debeat*
Neque comam canam, neque nigram.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ, ΚΑΙ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Αὐτὸ γραμματικοῦ μισθῶ μόνον Ἡλιοδώρου,
Εὐθὺ συλλοιχίζον ὃ σῶμα μου ὀδύνας.

IN GRAMMATICOS, Cap. X.

LVCILLII. 1.

Quando ego Grammatici memini solùm Heliodori,
Statim solæcismum faciens os meum inhibet.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς γραμματικὸν
κακοσφόεγγον.

Οὐδὲὶς γραμματικὸς δύναται ποτε ὑγιὴς εἶναι,
Ὀργὴν καὶ μανίην καὶ χόλον βιβρὼς ἔχων.

Eiusdem in Grammaticum Cornigerum. 2.

Nemo Grammaticorum potest vnquam sanus esse,
Iram & Furorem & bilem statim habens.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γραμματικοὶ, μώμου στυγίου τέκνα, σῆπες ἀπάντων,
Τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου γραΐδιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
Οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλώσσης ἀπέχρεφετε·
Σωφρόνιμοι λυγροὶ θηρήτορες, οἷς ὅ μὲν ἢ σφὶν
Εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἶχε Κύκλωψ·
Τείβοιθ' εἰς αἰῶνα, καταιζόντες ἀλλήλοις
Ἀλλοτρίης δ' ἡμᾶς ἰοὶ ἀπεσβέσατε.

PHILIPPI. 3.

Grammatici sunt Momi stygij filij, tineæ omnium
Furiosi librorum, Zenodoti canes,
Callimachi milites, quem tanquam scutum extendentes,
Neque ab illo ipso linguam abstinetis:
Coniunctionum difficilium venatores, quibus μὲν aut σφὶν
Placuit, & quærere an canes habuerit Cyclops:
Conterimini in æternum inter vos stridentes errones,
Inuicem, at contra nos telum extinguite.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Γραμματικὴ τρίερμα γλώσσης, ῥιζοτόμημα μανίης
Ἀλοιτής, ἀτυχεῖς σῆπες ἀχρηστοβάται,

Πολλάκις, ἐξ ἁψῖδος γραμματικὸς γέγονεν.

APOLLINARII. 6.

Grammaticus quondam asino inuectus delapsus est,
Et Grammatica vt sermo est excidit.
Postea viuebat communem vitam vt priuatus,
Cùm docuisset semper nihil sciens
Sed Glycon contrarium passus est: cùm enim esset rudis
Etiam communis linguæ, nedum Grammaticæ.
Nunc Libycis asinis inuectus, deinde decidens
Sæpius, subitò Grammaticus factus est.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐξω παιδοῦφς Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
Ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

LVCILLII. 7.

Extra doces Paridis mala & Menelai,
Intus habens multos tuæ Helenæ Paridas.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἴλαθι γραμματικὴ φιλίζοε, ἵλαθι μοῦσα,
Φάρμακον εὑροῦσιν μιλτοῦν ἀφλεβοτά.
Νηὸν ἐγειρῶ καὶ σοὶ πολυκαλλέα δωμήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δηόμενον.
Καὶ γὰρ σοῖ μεταὶ μὲν ὁδοὶ, μετὰ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες πούτων δέκτεια γραμματικὴ.

LVCIANI. 8.

Miserere Grammatica victum suppeditans, miserere Musa
Medicamentum inueniens, iram cane Dea.
Templum oportebat & tibi præpulchrum construi,
Et aram sacrificiis nunquam carentem.
Te enim plenæ sunt viæ, plenum & mare
Et portus: omnium susceptrix Grammatica.

Ἄδηλον.

Τοὺς πῆς ποδαπὸν δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
Ταῖς ἀφ' Ἀριστάρχου γραμματολιχριφίοις,

Οἷς οὐ σκῶμμα λέγω, ὦ πὶ φίλοι, ἀλλ' αἰάκαστοι
Νηπυτιόωμοι Νέστορι καὶ Πριάμῳ,
Μή μὲ βάλητε ἔπεϊ λέξιν ἕλωρ καὶ χύρμα γενέσθαι.
Σήμερον οὐ δεῖπνα μιλῶν ἄφδα λαί.

Incerti. 9.

Illis qui in conuiuio cum poëtis certant garrientibus,
Et ab Ariſtarcho obliquis literis. Scilicet valedicas,
Quibus non iocum dicere & non bibere gratum eſt, ſed qui iacent
Stolidè altercantes de Neſtore & Priamo:
Ne me obiicias in verbis ſpolium & lanienam fieri,
Hodiè non cœno Iram cane Dea.

Ἀδήλου.

Γραμματικὸς Ζήνων, ὃς ἔχει πώγωνα λάσιον,
Τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φησὶ συνεσταλκέναι,
Τὰς νύκτας δ' αὐτῷ μελέτην οὐ παύεται οὖσας,
Πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Incerti. 10.

Grammaticus Zeno, qui habet barbam virilem,
Filium verò huic dicunt commendatum eſſe.
Noctu verò ab hac cura non ceſſatur ſic,
Caſus, colligationes, figuras, coniunctiones.

Ἀδέσποτον.

Χαίρετ' ὦ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανημένοι ὄμμα,
Οἵτ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῶπες ἀχηθολόγοι.
Ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους;
Καὶ τίνος ἐστὶ Γραπτεύς, καὶ τίς ὁ Γυμναλίων;
Γινώσκειν δ' ὅσα λευκὰ ἔχει σίγνον· ἢ δὲ μέλαινα
Ἰσοείη τίνι σὺν πολεμαλιμάχοις.

Incerti. 11.

Valete qui circa mundum ſemper errantes oculis,
Quique ab Ariſtarcho rineæ eſtis ſpinilegæ.
Quorſum enim mihi inquirere quas cucurrerit Sol vias,
Et cuius

Et cuius filius fuerit Proteus, & quis Pygmalion?
Quin cognoscam ego quæcunque facilem habent intellectum, nigra verò
Historia tabefaciat Callimachi socios.

Ἄδηλον.

Ὦ πλῆμον Κινύλλε καὶ ὀ ζωοῖς καὶ ἀπελθοῦ,
Ὡς αἰεὶ κόπῃ ῥήμασι καὶ κοπίοις,
Πρόσθε μὲν ὀ πολέμοισι τὴν πίσε μύριαν μόρ χεῖρ,
Νεῶ δί σ' ἀγραμματικὸς ἐ ποδὸς ἐφέλετο.

Incerti. 12.

O miserande Cynegire, & inter viuos & mortuos
Qui semper mutilaris verbis & mucronibus.
Prius quidem in bello tua cecidit pugnans manus,
Nunc verò te Grammaticus etiam pede priuauit.

Ἄδηλον.

Ἦν ἄρα καὶ κἀθθωσι τύχη χαλεπή τι ἡ ἐαθλή,
Καὶ Κρίνος ὡρίσμει τι πρὸ πόδων ἥμεσιν.
Ἐξότι γὰ ἡ τῦπον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
Ἐξ ἀλφαβαρχίης γραμματικοῦ γέγονεν.
Πλῆθι φέρειν λοιπὸν κωφήλια. γραμματικῶς γὰ
Οὐδὲ τέλος κεῖθι, χρῖ δὲ μόνον λέγεται.

Incerti. 13.

Erat sane & asinis fortuna grauis & bona,
Etiam Saturnus in Horoscopo constitutam habet quadrupedum genesin.
Etenim etiam hunc asinum graue tempus habuit,
E figulinâ Grammatici factus est.
Perseuera ferre vlterius onera asinorum. Grammaticæ enim
Neque finis est hordeum, hor verò solum dicitur.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κζ' ιαʹ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἔσθ', ὅτ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,

Τὼ μίαν ἐν θαλάμῳ, τὼ μίαν ἐν θανάτῳ.

IN MVLIERES, Cap. XI.

PALLADAE. I.

Omnis mulier bilis eſt, habet verò duas bonas horas:
Vnam in thalamo, vnam in morte.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ, κϛ' ιβϛ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Αὐθρακα κὴ δαΐφιλω τω δαβύϊτας ὁ ϛρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μάλινα λωμάτια.
Φείδεται τὰ δ' ματίω ἴδῃ ξίφος· ἢν δέ ποτ' εἴπῃς,
Ερχονθ', ὀξαπίνης ὖπλιος ἑϛάτας.
Οὐδεὶ δ', ἢ πολέμων τω ϛρατὸς ἔρχεται οὐ Στρατοκλείδη,
Αλλ' φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

IN TIMIDOS, Cap. XII.

LVCILLII. I.

Carbonem & laurum crepitantes reformidat miles
Aulus, circumſtringens croceam veſtem
Horret verò fruſtrà proprium enſem: ſin verò aliquando decas:
Veniunt hoſtes ſtatim ſublimis in terram proſtratus eſt.
Nullum autem Polemonem accédit vel ſtratolidem
Sed amico vtitur vbique Lyſimacho.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γραπλεὼ ἐν πίχῃ Κυπούριος ὁ ϛρατιώτης,
Ως ἔθος ὄϛιν, ἰδὼν τὼ ὄπι ναεσὶ μάχλω,
Ασφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἄξετο μύθῳ,
Ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀμφίφιλοι.
Καὶ μὴ πίπτωται κατιμώθατε, καὶ μόλις ἔγνω

Ζῆν' πότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγηπε λύπα.

Eiusdem. 2.

Pictam in pariete Calpurnus miles
Vt mos est, videns in nauibus pugnam,
Morti vicinus & pallidus prostratus est,
Viuum me capite clamans, Troiani, Martis amici.
Et annè vulneratus esset, quæsiuit & ægrè cognouit
Se viuere: tunc ipsi paricti constituit redemptionis precia.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ, κζ΄ ηζ΄

ΑΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Ρύγχος ἔχων τοιῦτον ὀλυμπικὲ, μήτ' ὄπι χρειώ
Ἐλθῃς, μήτ' ἐν ὕδατι σκέψῃ διαυγὲς ὕδωρ.
Καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ σὸν σκύθρωπον εἰκόνι,
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

IN DEFORMES, Cap. XIII.

LVCILLII. 1.

Rostrum habens tantum Olympice, neque ad Fontem
Venias, neque inspice propè pellucidam aquam:
Etenim tu vt Narcissus videns faciem manifestam
Morieris, odio habens te vsque ad mortem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρύγχος ἔχουσα Βιτὼ τρίπηχυον, οἷ' ἰδοῦσθαι
Τὼ ἐχέτλιω αὐτὼ οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ λέχη σώφρων Λυκίλλιε, καὶ μιοχθιτῶ.
Ἀ ἰδιῶτα γὰρ ἴσως πρὸς ξένος εἰμὶ λέχη.
Ὃς δὲ λέχη μισεῖν με, καὶ ἐν τοιῦτο γαμήσας,
Τῆς αὐτῆς ἐρίη τέκνα σαοφροσυνης.

Eiusdem. 2.

Rostrum habens Bito qualem tres simiæ, quale videntem

Hecaten ipſam cenſeo ſe ſuſpenſuram,
Sum dicit temperans Lucili,& iaceo ſola,
Putet enim forte ipſam,Virgo ſum,dicere.
Qui verò dicit me odiſſe,malum tale ducens
Ipſius habeat filios temperantiæ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦλε δριμὺς ἄγαν ποτε φασὶ Ἱερώνυμος εἶναι.
Νυνὶ δὲ δρῖμύς ἐχθ', λὺς δὲ μῦς γέγονεν.

Eiuſdem. 3.

Voluit aſper valde Hieronymus eſſe
Nunc verò dri quidem habet,mys,verò los factum eſt.

Ἄδηλον.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν ὅτῳ σκάπη τι,δίκελλα·
Σάλπιγξ δ' αὖ ῥίγχη τῇ δὲ τρύγῃ,δρέπανον·
Ἐν πλοίοις,ἄγκυρα·καὶ ταῶτὶ ἐρίθῳ δ' ἄροτρον·
Ἀγκίστροι ναύταις,ὀψοφάγοις κρεάγρα·
Ναυπηγοῖς,κέδυλα·γεωργοῖς δὲ,τορεσόκυμον·
Τέκτοσι,ἀξίνη·ξυστῆρσι δὲ πυλῶσι,κέραξ.
Οὕτως δ' ὑγρὸν σκάφος Κάστωρ τετύχηκε,
Ῥῖνα φέρων πᾶσιν ἔρμιον ἐργασίας.

Incerti. 4.

Naſus Caſtoris eſt cùm fodit,ligo:
Tuba verò cum ſtertit,in vindemia verò Falx
In nauibus anchora,ſeminanti aratrum
Hamus nautis,Coquis Furca
Nauium fabris ſcalprum,ruſticis verò falx amputandis oleribus
Fabris ſecuris,in atriis verò roſtrum.
Adeo vtilis inſtrumenti Caſtor particeps factus eſt,
Naſum ferens omni aptum operi.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ἐρμοχάπης τῆς ῥινός·ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
Ἐρμοχάπεις,μικροῖς μακρὰ σημαίνομεν.

THEODORI. 5.

Hermocrates nasi est, nam cùm nasum dicimus
Hermocratis esse, tunc paruis magna tribuimus.

ΑΕΩΝΙΑΟΥ.

Ἰχθῦν ὁ χρυπὸς Σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει,
Γρῖπα δ' ἔχ' πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐθοίλιον.
Οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσφαίνων, πτερνὶ δ' ἐπιθεὶς
Ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

LEONIDÆ. 6.

Piscem nasum aduncum habens Sosiptolis non emit,
Gratis verò habuit multam ex mari victus facilitatem.
Non rete aut calamum producens, naso verò addens
Hamum, trahit omnia natantia.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνογενῆος οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει,
Ἐκ θυείδος ζητῶν αὐτὸν ἀφαλάσσαι.
Ἰκρία συμπήξας οὐκ ἔφθασεν, ὀψὲ δ' ἐπιγνοὺς,
Τὸν ῥῖνα Ἀντιμάχου κλίμακα θεὶς, ἔφυγε.

Eiusdem. 7.

Zenogenis domus ardebat, multum verò laborabat
E ianua quærens seipsum per funes dimittere
Recta ligna compingens non euasit, serò verò animaduertens
Nasum Antimachi scalam ponens aufugit.

ΑΜΜΩΝΙΑΟΥ.

Ἀντιπάτρου γυμνὸν εἴτις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
Ἐκθόρ' ἂν ἑπλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

AMMONIDÆ. 8.

Antipatram nudam si quis Parthis monstraret,
Longè vltra columnas Hercules profugerent.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ψωλὸς ἐσοπτεύθη ἡμὶ Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
Ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ἔλως πῆλεν ἀπ' ὀφθαλμῶν.

LVCILLII. 9.

Fallax ſpeculum habet Demoſthenis: ſi enim verum
Videret, non omninò vellet id intueri.

Αδηλου.

Κερχίδος ὐ χρήζις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλῃ σοι.
Καὶ γὰρ ἀβασκαίτως ῥῖνα πέπηχυν ἔχεις.

Incerti. 10.

Radio mathematico non indigos Aſtronome, neque tibi curæ
Etenim ſine inuidiâ naſum trium cubitorum habes. (eſt.

AMMIANOY.

Οὐ δυνατὸν τῇ χειρὶ Πρόκλος τὸν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
Τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὸν χέρα μικροτέρην.
Οὐδὲ λέγει Ζεῦ σῶσον, ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
Τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκτῆς ἀπέχει.

AMMIANI. 11.

Non poteſt manu Proclus naſum emungere,
Naſo enim habet manum breuiorem
Neque dicit. Iupiter ſerua quando ſternutat: non enim audit
Naſus ſternutantem multum enim ab aure abeſt.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὁ τὸν γυναῖκα τὸν ἄμορφον δυστυχῶν,
Λύχνου ἀπάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

PALLADÆ. 12.

Quicunque propter mulierem deformem infœlix eſt
Lychnum emungens veſperi tenebras videt.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μίλτον, κηρόν, ὀδόντας·
Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἀπηγόρασας.

Eiuſdem. 13.

Emens comam, fucum, melicerum dentes.
Hac impenſâ laruam emiſſes.

IOYΛIANOY ἀντιχίνωσις.

Ὀψὶν ἔχεις τρυφῷ πολυμαίνον. ῥᾶόν σε Κίρκη

Ες πίωλω μετίηκε φόσιν, χυκεῶνα πόντα.

IVLIANI. 14.

Faciem hábes ſtruto perſimilem. & ſane te Circe (rem.
In volucrem trásformauit naturam, poculum Circes biben-

Τοῦ αὐτοῦ.

Α μητὸς πολιὴ ὄξη πίλω χὺ δαίσιον ὄψιν.
Τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι καὶ οὐ ϕαλίδεσι κερῶαι.

Eiuſdem. 15.

Tempus meſſis copioſum eſt ad tuam denſam vmbram facien-
tem faciem:
Quo te oportet falcibus non forficibus tondere.

MAKEΔONIOY ὑπάτου.

Οὐ λαλέῃ Ϭ κάτοπτρον, ἐγὼ δὲ πάλιν σὺ ἐλέγξω
Τὼ νοθοκαλλοσοφίῳ φύκεϊ χειομένῳ.
Τοῦτο καὶ ἠδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
Εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φύκεος ἐχθρότατον.

MACEDONII Conſulis. 16.

Non loquitur ſpeculum, ego verò rurſus te reprehendam
Adulterinam pulchritudinem fuco vnctam,
Hoc etiam ſuauis lyra quondam Pyndarus ipſe reprehendens
Dixit, optimam eſſe aquam, fuco inimiciſſimam.

TRAIANOY βασιλέως.

Αντίον ἠελίῳ ϕήσας ῥῖνα, καὶ στόμα χάσκων,
Δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

TRAIANI Regis. 17.

Ante Solem conſtituens naſum, & os diſtrahens
Demonſtrabis horas omnibus prætereuntibus.

Ἀδήλου.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐπτάπτυα, ῥύγχεϊ λέϕαντος,
Χείλεσι τριπλαῖοις ϕθόγγον ἱέντα ϕόνον.

Incerti. 18.

Rhetorem Maurum videns, obſtupui roſtro Elephanti,
Labiis triplicibus vocem emittentem cædem.

Chapter 1 Introduction 1
Chapter 2 Getting Started 5
Chapter 3 Basic Concepts 12
Chapter 4 Advanced Topics 25
Chapter 5 Troubleshooting 40
Appendix A Glossary 52
Appendix B Index 60

Ex Leda peperit in cygnum transmutatus:
Cum Hermione verò coruus concubuit, hæc verò misera
Horribilium Dæmoniorum Mercurij gregem peperit.

Ἀδέσποτον.

Θὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνῃ,
Μέλλων εἰς ἕτερον ἀπίναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' ἐπιθώῃ τὰ φορτία πάντα τιθηνὼς,
Καὶ ὄνον, ἅμα πλέοντι δὸν ἐπαείρεται.
Ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ μὴ κηλήτης ταῦτ' ἐποίησε δυνατά.

Incerti. 23.

Nunquam nauem traiectoriam hernioſus conſcendit,
Cùm vult ad aliud littus tranſire Diophon.
Super herniam verò omnes merces ponens,
Et aſinum, tranſnauigat velum expandens.
Ob id fruſtra Tritones in aquis gloriam habent,
Si etiam hernioſus hoc facere poteſt.

Ἄδηλον.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα·
Οὐ δυνάται δ' εἰπεῖν οἷος αὐτὸς ἦν τάχεως.
Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερειναῖς μόλις αἰσθάνεται αὐτός.

Incerti. 24.

Adunco naſo Nicon odoratur vinum optimè:
Non poteſt autem dicere quale ſit ſubitò:
In tribus horis enim æſtualibus ægrè ſentit ipſe.

Ἄδηλον.

Τοῦ γρυποῦ ῥινὸς ὁρᾷς τὴν ῥῖνα Μένιππον.
Αὐτὸς δ' οὐ μακρὰ φαίνεται εἶναι ἔτι.
Γλισχὺ ἓξ. μείωσον ἕως. εἰ γὰρ πολύ, πέντε
Τῆς ῥινὸς τὰ δίοις οἴομαι οὐκ ἀπέχει.
Ἀλλ' αὐτὴν μὲν (ὁρᾷς) τοσοῦτον βαίνειν ἐῶ δ' ὅτι βυνὸν
Ὑγρὸν τρέφει, καὶ ὑπὸ ἐσθίομαι.

Incerti. 25.

Adunciæ naris Rhetoris video Naſum Menippe:
Is verò haud procul hinc eſſe videtur adhuc.
Verùm veniet, exſpectemus tamen. ſi enim multum, quinque
A naſo ſtadiis cenſeo non diſtat.
Sed ille quidem (vides) procedit: ſi verò in colle
Sublimi ſtemus, etiam ipſum intuebimur.

ΕΙ Σ ΔΥΣΩΔΕΙΣ, καὶ ιθ῾

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ προσέχω. καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξύ,
Γεὸς Διὸς, εἴ με φιλεῖς Πάμφιλε, μή με φίλει.

IN GRAVEOLENTIS, Cap. XIV.

ANTIPATRI. 1.

Non (*os*) adhibeo, licet fideles quidam amici. ſed deinceps,
Per Iouem, ſi me amas Pamphilo, non me oſculare.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἴμε φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
Εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

NICARCHI. 2.

Si me oſcularis odiſti me, & cùm me odiſti tu, oſcularis me.
Si verò me non odiſti amiciſſime, ne me oſculeris.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Δαίμονα πολλὰ λαλοῦντα ὀζόστομος ἐξορκιστὴς
Ἐξέβαλ', οὐ χ ὅρκοις, ἀλλὰ κακοστομίᾳ δυνάμει.

LVCIANI. 3.

Dæmonem multum loquens os fœdum habens exorciſta
Eiecit, non adiurationum ſed fœditatis oris potentiâ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε Χίμαιρα πιοῦσα τὸν ἐπὶ κακοὶ κακῷ Ὄμηρον,
Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυείποις.

Οὐ λῆμνος σύμπασ', οὐχ ἁρπυιᾶν τὰ φθίσιά,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πους ἀποσπόμενος·
Ὡς τό σε παμψηφεὶ νικᾷ Τελέσιλλα Χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταῦρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Eiusdem. 4.

Neque Chimæra tale spirabat malum iuxta Homerum,
Non armentum taurorum (vt sermo est) ignem spirans,
Non Lemnus vniuersa, non Harpyiarum fœdæ reliquiæ,
Neque Philoctetæ pes computrescens.
Adeo vt omnium suffragio vincas Telesilla, Chimæras,
Putredinem tauros, volucres Lemniades.

Ἄδηλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πῦρ Δημοστράτης, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς
Τοὺς ὀσμησαμένους πῦρ πεποίηκε τρέχειν.

Incerti. 5.

Non solùm ipsa malè olet Demostratis, sed per ipsam
Illos qui odorati sunt olere fecit hircum.

Ἄδηλον.

Τὸ στόμα χὠ πρωκτός σου Θεόδωρέ σου ὄζει,
Ὥστε λαλεῖν τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἰδεῖν.
Ἢ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖος ὁ πρωκτός.
Νῦν δὲ λαλοῦντός σου, κἀμμύοντα πρδομένου,
Οὐ δύναμαι γνῶναι πότερον ἔχασκε Θεόδωρος,
Ἢ βδὼν ἔχασκε· νῦν δ' ἔχει πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

Incerti. 6.

Os & anus idem, Theodore, tua olent,
Adeo vt hoc scire Physicis pulchrum esset.
Aut scribere te oportebat quale os, & qualis anus,
Iam verò loquente te, simúlque pedente,
Non possum scire vtrum os aperiat Theodosius, (perius.
An verò pepederit. Habet enim habet spiritũ inferius, & su-

Ἄδηλον.

Τίς σε Μαρωνίδη πρωκτὸς οὕτω μετέθηκεν

Τίω πυγλίω, ὅσῳ ὅ σόμ' ἔκειτο πρόσθεν;
Βδεῖς μὲν, οὐκ αἰαπτὸς· φθέγξῃ δ' ἐκ τᾶ καπρίων.
Θαῦμα μ' ἔχει, πὰ κάτθε πῶς σὺ αὖθ' ἕζευες.

Incerti. 7.

Quis tuum Mentoride conſpicuo loco ſic tranſpoſuit
Anum, vbi os ponebatur prius.
Pedis & non reſpiras: loqueris verò è podice.
Mirum me habet, inferiora qui tibi ſuperiora facta ſint.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ, κεφ. ιε'

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰ μὲ φιλᾷς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδίκει σύ,
Ἀρχεῖ τὸ βλάπτειν τὸν φιλέοντα θάνατος.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
Τὸν φανερὸν ἔχθρον τᾶς δολερᾶς φιλίας.
Φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
Τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σκοπέλων.

IN DOLOSOS, Cap. XV.

LVCILLII. 1.

Si me amas, reuera me ama, nec me iniuriâ affice tu,
Initium nocendi amicitiam ponens.
Omnibus enim hominibus ego multùm meliorem dico
Manifeſtam inimicitiam doloſâ amicitiâ.
Dicunt enim & nauibus in mari errantibus peiores
Submarinas petras manifeſtis ſcopulis.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Ἂν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με·
Ἂν δ' ὅτε πάρειμι, καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

APOLLINARII. 2.

Quando quidem abſenti mihi maledicis, nihil lædas me:
Cùm verò præſenti bene mihi dicis, ſcito quod malè mihi
(dicis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Πολύκαρπε κενῆς ὦ δαίτυ παράσιτε
Λήσῃς, κερματίοις ψευδόμενος ἀλλοτρείοις;
Οὐ γὰρ ἔτ' εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολλάκι, ἀλλ' ὑπὸ κάμπτῃ
Ἤδη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες.
Πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κόμισαι τὸ σὸν αὔριον, ἔρχου,
Καὶ λάβε. καὶ οὐδὲν ὀμόσας, οὐκ ἔτι πίστιν ἔχεις.
Κυζικόθεν σὲ φέρων αἴσιος Σαμόθρᾳξι πέλασεν.
Τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μενεῖ βιότου.

Eiusdem. 3.

Quousque Polycarpe vacuæ parasite mensæ
Falles, nummis mentite alienis?
Non enim amplius in foro te video multùm, sed flecteris
Iam, & quæris quò te ferant pedes.
Omnibus respondes; recipe quod tuum est cras, veni
Et accipe, & neque iuratus amplius fidem habes.
E Cyzico te ferens ventus ad Samothracas appulit.
Hæc te vlterius meta manet vitæ.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, κζ' ις'

Ἄδηλον.

Τοῦτο τὸ βουλεύειν εἶχες πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
Οὐκ ἐπιγινώσκω, δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

IN SERVOS, Cap. XVI.

Incerti. 1.

Hoc consilium dare habuisti quondam. sed Beta
Non cognosco, Delta enim scribebatur.

Ἄδηλον.

Βουλεύῃς Ἀγαθῖνε. τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπορίσω νεω
Εἰπεῖν πόσας πιμπῆς· δέλτα γὰρ ὦ πολέτα.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ, καὶ ΙΔ

ΓΑΛΑΔΑ, Εἰς οἶνον φαυλότατον καλέντα αὐτῷ.

Εἴπ' ἔχεις Διόνυσον ἐν μεγάροισι τοῖσι,
Τὸν χιονὶ ἀφελῶν, θριδάκιναι φύλλοις στεφανώσας.

IN MVNERA, Cap. XVII.

PALLADÆ In vinum vtiliſſimum miſſum ſibi. 1.

Si quod habes vinum in domo tuâ
Hederam auferens lactucæ foliis corona.

Τοῦ αὐτοῦ, Εἰς τινα πέμψαντα αὐτῷ ἰγάδας.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προσέθηκας,
Ξηρῶν, διψαλέων, Κυπρόθεν ἐρχομένων.
Ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα ταχὺν, ἢ σφάξον ἐπίμως,
Ἢ σβέσον ἐκ διψήματα τῷ Κυπρίῳ.

Eiuſdem in mittentem ſibi Ficus aridas. 2.

Cibum mihi porcorum, ficis paſtorum, mihi appoſuiſti,
Aridorum, ſitientium, è Cypro venientium:
Sed me ficis paſtum vbi cognoris aut interfice ſtatim
Aut extingue ſitim flumine Cyprio.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντιβαστον ἐμοί τις ὄνον μακεθύμον ἔδωκεν,
Τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
Υἱὸν τῆς βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὕπνον,
Τῶν αἰακαμπτόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Eiuſdem. 3.

Contra nitentem mihi aliquis aſinum patientem dedit
Exportantibus portum itineris,
Filium tarditatis, aſinum, laborem, tarditatem, ſomnium,

Qui si ordo reflectatur vltimus prior erit.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς ὃ αὐτό.

Τὴν πῆραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀπέπεμπτις,
Εὗρεν ὁ παῖς, λύσας φῦσαν ὑπολιπέμενον.

Eiusdem in Idem.

Peram quam ipse constrictam mittis
Inuenit puer soluens follem à vento agitatum.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τινα πέμψαντα αὐτῷ σιτάρσιμα.

Ἀσχὴν τῷ αἰόλῳ ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Ὀδυσεύς,
Πόντων ὅτι πλώων χρῆμα μέγ' ἦν τι μέγα.
Ἀλλ' ἐμὸς Αἴολος οὗτος, ἔχων αἰόλῳ πλέον ἦτορ,
Ὀρνέον ἐκπέμπει τῷ ἀνέμῳ γαμίσας.
Πνεύματά μοι πτερόεντα φίλος καὶ πνεύματα πέμπεις·
Οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

Eiusdem in quempiam qui miserat ipsi saginata. 5.

Vtrem ventorum accepit quondam munus Vlysses
Pontum nauigans: res enim fuit quædam magna.
Sed meus hic Æolus habens vento plus abdomen,
Auiculam mittit vento implens.
Spiritus mihi alatos amice & spiritus mittis:
Non possum verò comedere excruciantes ventos.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑΣ, ΚΕ ΙΣ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀντιγόνῃν ἔστεργε Φιλόστρατος· ἦν δὲ παλαιστὰς
Ὁ πλήμων Ἰησοῦ πάντα παιζόμενος.
Εὗρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον· αἰτία δ' ἦν
Γουνάτ' ὀκνοιμήθη ξῦσις μετ' Ἀντιγόνης.

IN AMANTES, Cap. XVIII.

ARGENTARII. 1.

Antigonam amabat Philostratus: erat autem palæstrita

Miser, Iro quinquies pauperior.
Inuenit verò sub frigore dulce remedium: propè enim habens
Genua, obdormiuit hospes, cum Antigonâ.

EIS ZΩΓΡΑΦΟΥΣ, κεζ ιθζ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος, ἔθηκε,
Πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

IN PICTORES, Cap. XIX.

LEONIDÆ. 1.

Effigiem Menodoti pingens Diodorus, posuit
Præter Menodoti omnibus similimam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεγράψας Δευκαλίωνα Μενέστρατε καὶ Φαέθοντα,
Ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστί τινος.
Τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν· ἄξιος ὄντως
Ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

Eiusdem. 2.

Depingens Deucalionem Menestrate, & Phaëthontem.
Quæris quis horum dignus sit aliquo.
Suis propriis istos æstimabimus: dignus reuera
Est igne Phaëthon, Deucalion verò aquâ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱούς,
Οὐδ' ὅτι τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

LVCILLII 3.

Viginti generans pictor Eutychus filios,
Neque in illis liberis aliquid simile habet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον οὐ δυνάσῃ γ'
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Eiusdem.

Eiuſdem.

Pulsus ſum patria, ſed non exulatus, nec ausus
Vocem ſanari, mihi obediendum.

IN HIERONYMVM.

Hieronymus Ecclesiaſtes Cardinalis.

Tullius vrbis erat, Latium dum ſtabat, & vrbem
Princeps Romuleæ ſalutem ne vrbis
Et Tullius, ſi quis Latium, ſi quis vrbem amauit,
Quisquis eras, quicunque, quo natus
Natalis, & quo obiit, quo ſtudia tractaſti,
Reſidebas, qui ita diligere ingeniolum.

IN DVCES. Cap. XX.

Pallados in diuidicium Paridis.

Mitis mihi ſum ſtatura, ſed ſum ſtatura mitis,
Verbis cognitionem experimentis ſtabilimentum.
Non vrget aggrediendum, ſed ſi aggrediendum,
Lacertum quemodo eſt non ſinam habitum promptitudinis.
Ego ſum ſtatura mitis, ego ſum mitis,
Parcus in pretio, ſed non in cultu.
Tuli ante Dis & dabo.
Ex illa Dardanio prodeat Ilias Troiæ,
Nigrella de ipſo nitore Hiſtoriæ,
Euolutum ordinem,
Extemi Lesbophagorum magna duo veniat Lycaon
Chaonidæ tenuis Amonthoidis Idon.
Tuli ante Dis & dabo.
Quis modo ego Paris? Quis Dardanius? Quis vrbis Ilias,
Tot ego ſpectem ante oculos Duces?
Quos ego? Non ego ſum Paris,
Mutile ſcurra Phrygius, ſed ego ſum

Eiuſdem in Idem. 3.

Fœminæ ſimilis abſurdum demirati ſumus affectum alium
Flebat furans, illos quibus furabatur miſerans:
Qui furans ſanctè egit & ſanctè agens prædabatur,
Nihil habens purum, neque corpus à ſordibus.

Ἀδηλον.

Ἀιθραχίων δίκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
Ἢν δὲ καὶ ὠῒ ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τειπτόλεμος.
Δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆϊ δοθῆναι
Ἢ καυλὸν κράμβης, ἢ φακόν, ἢ κοχλίας.
Ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
Ὅν κε θέλῃς· σοὶ δ' οὐδὲὶς οὐδὲν ὀπιτρέφεται.

Incerti. 4.

Carbonum decem menſuras ferens, ſis & tu ciuis:
Si verò ſuem adducas, ſis ipſe Triptolemus:
Oportet verò etiam Heraclidi ſubprætori dare
Aut caulem braſſicæ, aut lentem, aut cochleas.
Hæc habe & dic teipſum Erechtea, Cecropa, Codrum,
Et quem velis nemo tui curam gerit.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ, καὶ ΑΔΕΛΦΑΣ ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μεῖζον βάρος· εἰ δὲ δοκεῖ σοι
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
Ἔστι σοὶ κήλη, κἀμοὶ θυγάτηρ, λάβε ταύτην,
Καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

IN FILIAS, Cap. XXI.

LVCILLII. 1.

Non eſt filia maior moleſtia: ſi verò videtur tibi
Euctemon, eſſe leuis, audi me:
Eſt tibi Hernia & mihi filia, hanc ſume,
Et da mihi hernias pro vna *filia* centum.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, κζ΄ κβ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Γεἰν σ' ὀδυσσάσθαι Δημόστρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
Εἰπὲ τάλας· ὅτως θὔχοπός ἐστι Δίων.
Οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ
Εἰκόνος ἧς εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέδυσεν.

IN MEDICOS, Cap. XXII.

LVCILLII. I.

Antequam inungeris Demoſtrate, ſalue ſacrum lumen
Dic miſer: adeo prouidus eſt Dion.
Non ſolum excæcauit Olympicum, ſed etiam per ipſum
Statuæ quam habuit oculos perdidit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐξὸς ὁ χλινικὸς ἥψατο Μάρκος·
Καὶ λίθος ὤν, καὶ Ζεύς, σήμερον ἐκφέρεται.

Eiuſdem. 2.

Lapideum Iouem cras ægrotos viſitans tetigit Marcus,
Et lapis exiſtens & Iupiter, hodie effertur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένην ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
Εἶπε μόνοις ζωῆς ἐννέα μηνὶ ἔχειν·
Καὶ ἐκεῖνος γελάσας, τί μήν; ὁ Κρόνος ἐννέα μῆνας
Φησὶ λέγει, σὺ νόει· τὰμὰ δὲ σεσώρευμαί σοι.
Εἶπε, καὶ ἐκτείνας, μόνον ἥψατο· καὶ Διόφαντος,
Ἄλλοι ἀπατῶσιν, αὐτὸς ἀπατᾶσθαι.

Eiuſdem. 3.

Hermogenem medicum Aſtrologus Diophantus
Dixit ſolum ad vitam decem menſes habere:
Et ille ridens, quid quidem Saturnus in nouem menſibus
Dicat, ait, tu vide: Mea verò ſunt compendioſa tibi.
Dixit, & extendens, tantum tetigit: & Diophantus

Alium victurum desperans ipse mortuus est.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἢν τιν' ἔχῃς ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ κατάρῃ
Τοῦτῳ Ἰσιν οὐδὲ Ἅρποκρατήν,
Μηδ' εἴ τις τυφλοὺς ποιεῖ, θεὸν· ἀλλὰ Σίμωνα·
Καὶ γνώσῃ τί θεὸς καὶ τί Σίμων δύναται.

Eiusdem. 4.

Si quem habes hostem Dionysi, non imprecaberis
Isidem huic neque Harpocratem,
Neque siquis cæcos facit, Deum; sed Simonem,
Et cognosces quid Deus, & quid Simon possit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἅιδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα Καῖσαρ,
Ὡς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα·
Νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ Κλινικὸς. ὥστε λεγέσθω
Κλινικὸς Εὐρυσθεύς, μηκέτι Μηνοφάνης.

Eiusdem. 5.

Ad inferos misit quondam aliquando Domine Cæsar,
Vt sermo est, Eurystheus magnum Herculem.
Iam verò me Menophanes ægros visitans: adeo vt dicatur
Medicus Eurystheus non amplius Menophanes.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰητῆς Καπίτων χρύσεα εἰκέλοισιν, ὁρᾶτε
Ὀκτὼ μὲν μακεδὼν πύργον ἀπὸ σταδίων,
Ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, δέκα δ' ὀργυιὰς πυγόνα·
Φθεῖρα δ' ἀπὸ σταθμοῦ καὶ δύο δερκόμενον.
Νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δ' ὀπλέθρου
Καμόμενον καλιὴν φαίης οὐ δύναται.
Ἵππον ἀπὸ σταθμῆς ὁ μόλις βλέπει, αὐτὰρ ὁ τοῦ φρὶν
Ὀργυιὰς, σὺν μέγαν τρυφόντι δεῖν δύναται.
Ἂν δ' ἀγοστεύσειας αὐτὸν φθάσῃ, νέκυν ἐλέφαντα

Οὐκ ἔτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσπέρας.

STRATONIS. 6.

Medicus Capiton Chryſam inunxit, videntem
Octo quidem longam turrem per ſtadia,
Verum verò per ſtadium, per duodecim v. coturnicem cubitos,
Pediculum verò per ſpithamos etiam duos videntem.
Iam verò per ſtadium ciuitatem nõ videt, per duo verò iugera
Ardentem videre Pharum non poteſt:
Equum per ſpithamam verò vix videt, pro ipſa autem prius
Coturnice ne magnum quidẽ ſtruthocamelũ videre poteſt.
Vbi verò illinens ipſam pergat, vel Elephantem
Ne amplius vnquam viderit propè ſtantem.

NICARCHI.

Οὔτ' ἔκλυσεν Φαίδων μ', οὔθ' ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας
Ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, καὶ πέθανον.

NICARCHI. 7.

Neque ſoluit ventrem meum Phædon, neq; tetigit, ſed febri-
Memini eius nominis & mortuus ſum. (citans

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητρὸς τὸν χρεὼν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπιξεν,
Οὐδὲν μεμαώσῃ δαιμόνιον τὸ πάθος.
Ὁ φόφος ἰὼ κλυσῆρες ἐν οὔασι, καὶ περὶ κρασοῦπο
Ἡ σορός. οἱ δ' ἄλλοι τὴν πάφον ἠρέπισθε.

Eiuſdem. 8.

Medicus anum ſiue ſoluit ſiue ſuffocauit
Non ſcit. diuina planè celeritas.
Sonitus erat cliſteris in auribus, & coronabatur
Sandapila, alij verò ſepulchrum appararunt.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθῶσεν τὸν χυτρὸν ὑποχόμβιος Διόδωρος
Σωκλῆς, τετραπόδοις τοῖς ἐπέθηκε λίθοις
Τοῦ χυτροῦ σίβαρος· ὅτι πλὼ ῥάχιν ἄλλα πιέζεις
Τίθημι, χόρτου δ' ὀρθότερος χαμάδις.

Eiuſdem. 9.

Rectum facere gibboſum promittens Diodorum
Socles, quatuor pedes latos tres impoſuit illi lapides
Curui validos in ſpinam. Sed oppreſſus
Mortuus eſt, factus eſt autem rectior canone.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χἰρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκεστορίδην Ἀγέλαος.
Ζῶντι γὰρ χωλὸν (φησὶν) ἔμελλε πάλαι.

Eiuſdem. 10.

Chirurgus iugulauit Aceſtoridem Agelaus.
Viuens enim claudicaturus erat, dixit, miſer.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέντ' ἰητὴς Ἀλεξὶς ἅμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
Πέντ' ἴδεν ἀῤῥώστους, πέντ' ἐπέχριεν πάλιν·
Καὶ πᾶσιν μία νύξ, ἓν φάρμακον, εἷς σορὸς ἦεν,
Εἷς πάφος, εἷς ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

Eiuſdem. 11.

Quinque medicus Alexis ſimul ſoluit, quinque ſuſtulit,
Quinque vidit infirmos, quinque inunxit rurſus.
Et omnibus vna nox, vnum pharmacon, vnus pollinctor,
Vnum ſepulchrum, vnus infernus, vnus planctus factus.

ΗΔΥΛΟΥ.

Ἀγὶς Ἀριστάγορην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἐφίλησε,
Ἀλλ' ὅσσον εἰσῆλθεν, χώχετ' Ἀριστάγορης.
Ποῦ τοίην ἀκόνητον ἔχει φύσιν, ὦ σορὸν ἀνδρὶ,
Ἀγὶ καὶ μίτρῃς βάλλετε καὶ στεφάνοις.

HEDYLI. 12.

Agis Ariſtagoram nec ſoluit, nec tetigit ipſum,
Sed vix ingreſſus eſt, & obiit Ariſtagoras.
Vbi talem aconitum habet naturam? O fabri loculorum,
Agin & mitris circumdate & coronis.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἔξιε, τί μαὶ πόθῃς; πίνεις δ' ἐπὶ πῖσῃ ἐπὶ τύμβοις,

Cui si mens quid debet, & omnes sentiant,
Nihil Agamemnon, Antipatrum, Artemidam,
Tadium, & ab Orbe nequam, Thaumantem,
Kephas & Ioannem, & Petrum, nec nobilem,
Et Epistis, qui vix de Sapperd scabies.

MARTIAL. XI.

Hesperi qui quæritis Iasonem nomen ubi his tumulis,
Quem de tot locis Epistres inuenit
Dimitis Ambrosium, Dominicum, Aurelium,
Sollemnes, & qui dicuntur vigent ad Pontificem.
Cubicenses enim habetis Ignotum, & his cubicenses
Vt Mercurius debuit esse Lucrum.

MARTIAL. XII.

Hesperi qui quæritis Iasonem nomen ubi his tumulis,
Kuid hoc loci, aut omnino qui sit, cognoscere curatis?
Ecce habetis Ambrosium, Dominicum, Aurelium,
Et Epistis, qui vix de Sapperd scabies.
Tu si, cui mens sana est, Iasonem inuenire potes,
Dignum hoc, aut illo Sapperd scabies.

MARTIAL. CXXXIX. de Dentone rufo.

Commentus mentem is Rutumque est cognitionem
Et hic quidem qui Scribarum Hispalis fuisse,
Ad ligenda vultoria multi amici Cæsaris.
Hunc ego nullum Cæsarem ad Syphilicum
Mittit causam qui quæ cuncti.

ALIVS.

Cui adeo, multorum & cuncti hic est Negotia,
Tantum hoc tamen ad Syphilicum Cæsaris,
Tibi autem ad Cæsar Rutumque & Propinquos
Pro Dei, aut ad Cæsar Rutumque,
Et Et Et Et Et Et, quod non vide Grammaticum.

Ὀφθαλμοὺς αὐτῷ πῶς γλύφομενὲτ' ἔχοι;

Incerti. 15.

Non ſpatula, Tridenti verò inunxit me Charinus,
Spongiam habens vacuam fullonicarum tabularum,
Spatulam verò trahens abſtulit etiam oculum meum
Radicitus, ſpatula verò intus manebat tota.
Si verò bis me inunxerit, dolens vlterius non exhibebo
Oculos illi. Quî enim? cùm amplius non habeam.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἑρμογένη ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ὀνείροις,
Οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καίπερ ἀμυλήτιον φέρων.

Lvcilii. 16.

Hermogenem medicum videns Diophantus in ſomniis,
Nunquam excitatus eſt, quamuis amuletum ferens.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερον ἡγεμόνος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
Ἢ τὸν χειρουργὸν Γεννάδιον παλάμας.
Ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως φυγέων, καταπέμψει·
Ὃς δὲ, λαβὼν μισθούς, εἰς ἀίδην καπάγει.

Palladæ. 17.

Melius ducis interficientis latrones in iudicium venire
Quàm in Chirurgi Gennadij manus.
Hic enim homicidas ſanctè odio habens, detruncat:
Hic verò capiens mercedem, in infernum deducit.

ΚΑΛΛΙΚΗΡΟΥ.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἴρει,
Τἄλλα δὲ πολλὰ αἴρει καὶ δίχα φαρμακίων.

Calliceri. 18.

Medicamento roſarum lepram & ſtrumas tollit,
Reliqua verò omnia tollit etiam ſine medicamentis.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Κῆπον ἐμὴ Ἀλκιμένης κεκαθαιρόμενος ὤρυσσε πυρετοῖο,
Καὶ τοῦ λυσσαίνων βεβλήκατο λαιμοτόμου.

Νυσσόμενος

Νυσσόμενός τι ὃ πλευρήν, ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθείς,
Καὶ θαμὰ δεινοκελάδοις ἄσθμασι πιθυσιόων.
Ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κώϊος, ὁ πλατυλέσχης,
Τῆς παιωνίδος πλησθέμενος σοφίης,
Πᾶσιν ἔχων προγνώσιν ὀϊζυροῖσιν, οὔτι θέλοντι
Ἄλλο προαγγέλλων, ἢ ὃ γλωσσόμενον.
Ἀλκιμένεος δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπου
Φράζεσθαι, καὶ πᾶ λάμπῃ φαιδρὸν ὀπιζομένως.
Καὶ ὃ μὲν ἀμφιφαέων ἐλογίζετο γράμμα,
Πάντ' ἀναπεμπάζων, οὐχ' ἑκὰς Ἱπποκρήτους.
Καὶ τότε τὴν προγνωσιν ἐς Ἀλκιμένεα ἀνέφαινε,
Σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρυσάμενος.
Εἴη φάρυγξ βομβοῦσα, καὶ ἄγκεα τύμπανα πλευρῶν,
Καὶ πυρετῷ λιγυρὸν σύριγμα δασυνόμενον,
Οὐκ ἔτι τεθνήξῃ πλευρίτιδι τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Σύμβολον ἐσσυμένης ὀξὺν ἀπημοσύνης.
Θάρσει. νομικὸν δὲ καλὰ, καὶ χρήματα σαυτῷ
Εὖ φρονέων, βιότου λῆξιν μελιμητόκου.
Καὶ μὲν ἰητῆρ', προγνώστιος εἴ τις ἔχεν ἀθλῆς,
Εἰ τελέτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

AGATHIÆ. 19.

Iacebat quidem Alcimenes malè habens febre,
Et circa gulam raucè è faucibus, vt receſſu, loquens.
Percuſſus verò latus, tanquam gladio laceratus,
Et crebro difficili anhelitu ſpirans.
Venit verò Callignotus Cous, nugator
Pœonicâ plenus ſapientia:
Omnem habens præſcientiam in doloribus, neque vlterius
Aliud quid annuncians quàm futurum.
Alcimenis verò obſeruabat cubitûm, & ex facie
Meditabatur, & manum tetigit peritè.
Et de criticis diebus ratiocinabatur ſcriptum,

Omnia enuncians propemodum cum Hippocrate.
Et tunc præscientiam in Alcimenem pronunciauit,
Grauiter se gerens & insolescens.
Si guttur obstrepens,& horridi pulsus lateris,
Et febri cessabit spiritus densatus,
Nondum morieris pleuritide. Hoc enim nobis
Symbolum futuræ est bonæ valetudinis.
Confide,& notarium voca,& diuitias tuas
Benè disponens à vitâ cessa ærumnosâ
Et me medicum prædictionis ergô bonæ
In tertia sorte relinque heredem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰατήρ τις ἐμοὶ ᾧ ἐὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
Ὡς τι μαθοῖν πρὸς ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
Ὡς δ' ὄφελ', μὴ τὸν ἀφραδέα, καὶ, ἄλγεα μυρί' ἔθηκαν,
Ἐγρω, καὶ τόδε εἶπον τοῖς δὴ ἀκολουθοῦσιν ἔπος,
Πολλὰς δὴ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προϊάψω,
Οὐκ ἔτι μιν πέμψει πρὸς ἐμὲ μαθησόμενον.
Ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
Αὐτὰρ ὁ παῖς πρὸς ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δυνάσεται.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προϊάπτω,
Καὶ τοῖς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

Eiusdem. 20.

Medicus quispiam mihi suum charum filium misit
Vt disceret apud me hæc Grammatica.
Cùm verò, Iram cane,& dolores mille fecit,
Didicit,& tertium hunc sequentem versum,
Multas verò validas animas inferno misit,
Non amplius ipsum misit ad me discuturum,
Sed me videns pater, tibi quidem gratia, dixit, amice:
Sed puer ex me hæc discere potest.
Etenim ego multas animas inferno mitto,
Et ad hoc nihil Grammatico indigeo.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ. ᾠδ. ξζ'.

ΛΟΓΟΣ Α ΠΡΟΣ.

Θεσσαλὸν Ἱππίαν ἐξῃρέθην, Ἀρκάδα τ' Ἔλαιον,
Οὐ Πίσᾳ τ' αὐτὸν ἐν ἱππίοις ἀγῶσιν Ὀλυμπίοις,
Ὅστις ἄρμασι θοοῖς ἐν ἀγῶνι νικᾷ τὸν ἀκύτατον
Ἵππον ἀναβὰς, ἔργῳ τε ὄλβον ἄριστον ἔχει.
Ὃς δὲ καὶ πολλὰ νικᾷ, καὶ ἐν ἀστοῖσι κλεινὸς ἔσται,
Τοῦτο δὲ, πάντων τῶν πάντων θνητοῖσι τέλος.

IN EQVOS, Cap. XXIII.

LYCIDAS I.

Thessalum equum Hippian extulerunt,
Nec pedibus pulsum Arcadem Elæum,
Nec Pisæ ipsum in equestribus certaminibus Olympiis,
Quisquis curribus velocibus in certamine vincit velocissimum
Equum ascendens, opere autem bonum habet.
Qui autem multa vincit, & inter civitates clarus erit,
Hoc autem, omnium rerum mortalibus finis.

LYCIDAS II.

Ipse Agrigentinus, ex Acrone genitus,
Hic Agrigentinus Acron,
Medicus.

Equum pulsum non extuli, neque ad lucta candidati,
Equale cursum equus dum percurrit.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΑΥΤΟ-ΔΑΚΤΥΛΟΥΣ.

ΛΟΓΟΣ Α ΠΡΟΣ.

Νικῶσιν ἐν ἀγῶσιν ἀκροάσεως ἕνεκα τοῦ
Δακτύλου, ἐπεὶ μὴ ἐμοὶ ἐκεῖνος ἐπιτήδειος.

IN CITHAROEDOS, ET TRAgœdos. Cap. XXIIII.

LVCILLII. 1.

Noctícorax canit lethale, sed cùm canit
Demophilus, moritur ipse etiam noctícorax.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τοὺ γείτονας ἔκτανε πολλούς,
Νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς Ωριγένους.
Κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐφύτευσεν· ζωὴν αὖτ' ἀκοῆς δοῦσα πλείονος ἔθηκε.

Eiusdem. 2.

Similus cantor, vicinos interemit omnes,
Tota nocte canens, præter vnum Origenem.
Surdum enim ipsum natura fecerat, propterea ipse
Vitam pro auditu dedit vlteriorem.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Νικήτης ᾄδων, τὴν ᾠδὴν ὅστις Ἀπόλλων·
Ἂν ᾖ ἰατρεύῃ, τὴν περιπολούμενον.

AMMIANI. 3.

Niceres canens odarum est Apollo (id est, perdens)
Cùm verò curat, illorum quos curat (est Apollo)

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πέντ' ὀβολοῖσι πέπρακεν Ἀπολλοφάνης ὁ τραγῳδός·
Πέντε θεῶν σκεύη, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
Τυφῶνος τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δ' τρίαιναν,
Ὅπλον Ἀθηναίης, Ἀρτέμιδος φαρέτρην.
Οἱ δ' ἀοιδοὶ πᾶς Ζηνὶ καὶ ἥμισυ ἐξεδύησαν
Εἰς βεβαὺ σπουδῆς κέρμα καὶ οἰνοβαρές.

LVCILLII. 4.

Quinque obolis emit Apollophanes Tragœdus
Quinque Deûm Instrumenta, Herculis clauam,
Tiſiphones terrores, Neptuni tridentem,

Exanimi Pallada, Martisque phrenesim.
Hinnitu Diopedi bouem fecisse mutatum
Iouem ipsum ridens Lucretius ait versu.

ALEXANDRINI.

Τὸν δ' ἐκ τῶν μύθων ἐρέω, ὃς ἐξ ἀνθρώπου
Ταῦλλον ἐς ταῦρον κατὰ θέσπιν ἔθηκε.
Καὶ ἑὸν γαμβρὸν ἔκτανε τὸν ἐξ ἑτέρου.
Τρωΐλον φασὶν καὶ Τρύφιν Πλάτωνα.
Ἐν δὲ τοῖσιν τὸν κριὸν ἐξ ὑὸς ἐποίησεν.
Καὶ τὸν ἐκ τοῦ Διὸς Ἑρμῆν ἐξ Ἀφροδίτης.

THEOCRITVS.

Gallum Ariadnæum Liberum armatum vini sentiens
Tornatilis laborem tum hominem fecerat.
Et hic quidem hominem dum conficiunt Musarum vota
Hircum effecerunt: ille vero Deum statuit.
In quem Bromium ego opera, Aqua dum vina crisin
Inum Cratera capax Dionysi fabricabar.

IN PYRR. Ep. XXV.

AORISTARIVS.

Τὰ δὲ κακοῦργα τὰ τοῦ μαστῆρος ἐν τοῖς ἔπεσιν
Κύκλωπ' ἔλεξε· τοῦτ' ἐξῆν ἐκ τοῦ ἐπεῖν.
Καὶ μὴ μεγαίνει νῦν ἐπ' ἐκείνοις ὁ Δόμος.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος μὴ ἐβούλετο.
Ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπεῖν ἐξῆν ἐκείνοις.
Οὐκ ἐπ' αὐτοῖς δὲ ἐκεῖνα ἐγένετο.

IN PYRR. Ep. XXV.

LVCILIVS.

Interrogatum à Rhodiensibus an Iouem
Cyprum natum non Rhodiensibus effingeret.

Et manu simul traxit totum aureum Adonin,
Et astantem paruum puerulum.
Ipsi nunc dicunt quicunque quondam fures optimi. (niemus.
Non amplius tibi furandi dexteritatis in contentionem ve-

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν ὃν ὀρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

Eiusdem. 2.

Deum ipsum furabatur, per quem debebat iurare
Eutychides, dicens, non possum per te iurare.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πλωτὸν Ερμεῖο, τὸν θεὸν ἀγορητῆ,
Τὸν Αρκάδων αἶσυμνα, τὸν βουλατῆρα,
Ἐξώστα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
Ο νυκτοκλέπτης Αὖλος εἶπε βαστάσας,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Eiusdem. 3.

Volucrem Hermetem Deorum, nuncium,
Arcadum regem, boum agitatorem,
Stantem horum gymnasiorum inspectorem,
Nocturnus fur Aulus dixit portans,
Multi discipuli meliores præceptoribus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μεμψίμοιρα Φοῖβον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, μὴ πολλὰ λάλει.
Σὺ κλέπτειν δὲ τέχνη τέχνῃ, καὶ χείρεσι χρῆσθαι,
Καὶ μὴ τὴν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδη.
Τῶν δ' ἀγαθῶν τὴν μὲν χάριν αὐτὴν ἔργα φανεῖται,
Τοῖς ὠσὶ δὲ λιθίοις πᾶν ὃ τι λάλεις μὲν λέγει.

Eiusdem. 4.

Furum indicem Phœbum furatus est
Eutychides, dicens, non valde multa loquere,
Compara verò arti artem, & manibus oracula,

Et nostra non fara, & Deum non Sacerdotes.
Quem ne offirat in diuersa ne victima ducat,
Hic qui concretus quod offert videt & ipse datus.
Tu Lector

Bonum hoc, & Deo, & Nobis erit, si Thuris & Cruoris nostri Sacerdos fuerit.
Tu Iudices

Bonum pubes quoque, & Senatus, & populus erit Patribus Conscriptis nostris aequus.
Tu Quæstor

Et nobis erit, & Deo: Deo, & Tibi, & Tuis.
Tibique, & ad Sacerdotem, Nostri Iudex & Quæst.

Iudices.

Si quod ad Iudicem Deum, quod ad nostrum exemplum Mercatus Victima in Templum ducitur, & Victor.
Tu Lector

Tibi Thuris Sacerdos ne sum Iudex Hostiæque,
Non repudio, sed quoniam Ecclesiæ,
Tu magistratus, & Senatus, & populus, & Quæstor,
Ecclesiæ quoque vis esse Hic Ecclesiæ.
Ut & Deus sanctæ vult, & Deo Ecclesiæ vult,
Et pro qua Victor, vult, & ut Victor, Deo.

Iudices.

Cornelia Iudicum, cum dixisset Sacramentum in generalitatem Iudicum.

Nostra ex emptis quæ sunt Victima Mercatibus,
Quæ primo mitigant, mox accipiunt animos,
Dominum, & regnabit quo Deus in Sanctum,
Qui carnis alit mala, molimen hoc malum loquat molitur.
Cum nobis mercatus ab impiis bonum fuit, erit non fugitiuus quicquid vultis.
Tu Lector

Ita & Sanctum Deo & Sanctis Victimam,

Ὡς ὅ ποτὶ Ἡρακλέης, χρύσια μῆλα τρία.
Καὶ τί γὰρ; ὡς ἔκλεψε, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
Ὡς ὅ ποτὶ Ἡρακλέης, ζωὸς κατακαόμενος.

Eiusdem. 8.

Ex Hesperidum Iouis templo sustulit Menisscus
Vt prius Heracles, aurea mala tria.
Quid enim? Et fur factus est, magnum omnibus spectaculum,
Et prius Hercules, viuens combustus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλλαν,
Κοὐκ ἔτι τὴν τύλλαν εἶσιδε Λυσίμαχος.

Eiusdem. 9.

Intuitus est Antiochus Lysimachi quondam culcitram,
Et non amplius culcitram vidit Lysimachus.

Ἀδήλου.

Χοῖρε μόνον, οὐχ ἱερὸν δέ με θύετε· καὶ γάρ με καλεῖτε
Χοιρίδιον, φανερῶς εἰδότες οὐχ ἱερόν.

Incerti. 10.

Me porcellum quidem, non proprium verò sacrificatis, & me
Porcillum manifestò scientes non esse proprium. (vocatis

Ἀδήλου.

Ἤδειμεν πολέμων᾽ Ἀντώνιον ὄντα σε πάντες,
Ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

Incerti 11.

Nouimus Polemon Antonium esse te omnes.
Subito tres tibi literas quomodo reliquerunt?

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ, χξ̄ς κφ̄ς

ΑΘΥΚΙΛΑΙΟΥ.

Τὸν δασὺν Ἑρμαφίλην ξυμπὶ πόθῳ ἀρξεφόρῳ
Κείρῃ τὴν κεφαλήν, ὄφρ᾽ ὄλῃ ὡς κεφαλή.

IN

IN TONSORES. Cap. XXVI.

EPIGRAMMA I.

Vides ut Hermogenem quam vt vole iudicet vxor?
Tondere capit quo pacto? quo pacto rogat.

Aut, Ars Hippocratis, quod fit, tentat vxor?
Nomen & Hippocratis fit nec ne, nescio.
Aut, Ars Ouidiana? Hæc fit, quia, si vis, hæc fit?
Tale quid est, si vis, quod fit, & ipse facio.
Nil ait, & quicquid vxor iussit, ait? Vtquamis,
Cui quæ prima placent, tonsor, amicus erit.

Quæ vxor vxorem, quæ vir amat maritum, & ille amabit
Scitote eum esse bilem simplicis ingenium.
Est non conscius ad mendacia, & ad fraudes,
Ad garrula, ad malitiosa, prudens.
Hinc eum ne molestus iste pudor cibi, aut potus tentet,
Videtis eum vxorem quam & maritum.

Ecquis, ait, publicus nunciator? Ita dicitur,
Rem ipse nouit? Ita dicitur publice.
Ergo
Tondet & facie omnes & venientes ac certantes,
Et propè vicinos nouissima fabulas.

HABANA.

Thalem quem videtis? Hanc inde hic Ilis.
Ilis hi Kubitæ, hi Kubitæ Ilipanæ.

IN ALEATORES. Cap. XXVII.

PAVLLVS.

Omnium Poëtarum Calliope Duci.

Tua verò Calliope Tabliope dicitur.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ, κζ' κη'

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Γαιὶ φιλοσπήλυγξι, καὶ ὀρεσφοίτοισι νύμφαις,
Καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον Ἁμαδρυάσι,
Σὺν κυσί, καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντοσι Μάρκος,
Μηδὲν ἑλὼν, αὐτοὺς τοὺς κυνὰς ἐκρέμασεν.

IN VENATORES, Cap. XXVIII.

LVCILLII. I.

Pani ſpeluncis gaudenti,& in montibus vagantibus Nymphis,
Et Satyris,ſanctiſque intus Hamadryadibus,
Cum canibus,& iaculis prius ſues necantibus, Marcus,
Cùm nihil cepiſſet,ipſos canes ſuſpendit.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΥΣ, κθ' λ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ φάσ' εἶπε Μένανδρος,
Οὐδὲν ἐγώ σοι, καὶ σὺ κακῶς μὲ λέγεις.

IN COMOEDOS, Cap. XXIX.

PALLADÆ. I.

Paulo Comœdo in ſomno aſtans dixit Menander,
Nihil mihi contra te, & tu tamen mihi maledicis.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ, κζ' λ'

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δικαίῳ δίκωφος ἐχρίνετο· τὸ πολὺ μᾶλλον
Ἦν ὁ κελεὺς τούτων τὼ δύο κωφότερος.

Ων ὁ μὲν αἰτίλεγλω ὃ ἐοίκειον αὐτὴν ὀφείλοι
Μισθὸν πὶ β'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς δημιεκέναι.
Εμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔστ' ὑμῖν ἀμφότεροι τρέφετε.

IN SVRDOS, Cap. XXX.

NICARCHI. I.

Surdaſtro ſurdaſter litem mouebat, & multò magis
Erat iudex his duobus ſurdior.
Quorum hic accuſans locarium ipſum debere
Pro menſibus quinque: hic verò dicit ſe noctu moluiſſe.
Intuitus verò ipſos iudex dicit, quid contenditis?
Mater eſt vobis? ambo nutrite.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ, καὶ ΛΑΪΔΑΣ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως Διονύσιε λείψανον Αὖλῳ
Εὐτυχίδης δάπτων, ἦρε δ' ἅπαντ' ὀπίσω.
Καὶ νεῶ Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ,
Μὴ κληθεὶς δ' Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

IN HELLVONES, Cap. XXXI.

LVCILLII. I.

Nihil reliquit in totum, ô Dionyſi, reliquum Aulo
Eurychides cœnans, ſuſtulit verò omnia poſt ſe.
Et nunc Eutychides quidem habet magnam cœnam in domo.
Non vocatus verò Aulus ſicca epulatur ſedens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω σοι πίνων Διονύσιε τοῦτο γλίσχρον
Γαῖπε νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδι φαγεῖν.
Κἀγὼ κέκλημαι, καὶ μοὶ πρόχειρόν τι τούτων
Γλύπτωθαι Γόπλιος· καὶ μοὶ ἔπεστι μέγας.

Et quid tibi, Bruti pectora cæca, precor,
Effe videntur, quæ ne barbara deprecer,
Tacitum.
Sæpe tibi contigerunt Deorum haec exempla
Omnia, legi vetat quæ Romana, nec adhibendi consulere.
Ergo vocatus hoc, & tibi appellat ipse dicendum
Vt quidem Publius, ita populis effe potest.
Nec ideo cum vitio mea culpa fuga deprehenditur tribunum,
Deinde de eandem rem ad populum iterum consulem,
Tacitum.
Et si quis hoc non adprobat, non me id refellit.
Cur ea, ait, Publius, cum ipse fecerit,
Huic, qui se adulescens fit auctor, nobis vetabimus,
Tacitum.
Et certe ea quæ ipse fecit, quæ ego, quæ populus Romanus,
Non modo, si quis ea vetet, erunt de pudet, sed, cum fatendo,
Quæ ea cum vetabit, is ipse sibi videbitur.
Sed non de populo, & populo Romano habemus
Tacitum.
Hi Publii Scipionis in Rhetoras, hic Tiberius
Longus, qui Rhodi, Rhetoras vocat,
Tacitum.
Rutundus Terentius Varro, qui Rhodi fuit discipulus
Cum Cicerone, ut ipse dicebat, & ad eum
ADAMVM.
O Vtinam, pater, hic effet Cicero nunc,
Tam ego eius ora in os meum ferrem,
Et ipse effunderet ille Ciceronis aurea,
Vt ego hos Rhetoras, & Rhodios, & Asianos.
A M. Varro ubique ad Cicerone appellat, & Rhetoras
Semper, ut ipse ait, Rhodios, & Asianos.
Et Brutus in suis ad Ciceronem epistolis, ubique Rhetoras

Λαρτιάδης Σκύλλης χάσμασιν αὐτιάσας·
Ἀλλ' ἴσθι μὴ πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἰ σε περήσω,
Κύκλωπος χερσὶ μὴ δὶν ἐλαφρότερον.

AGATHIÆ Scholastici. 5.

Nemo molares videre sustinuit dentes
Vestros, vt tuas in ædes appropinquat.
Si enim famem magnam habes Erisichtonis ipsius,
Certè fortè deuorabis & amicum quem vocas.
Verùm tuæ ædes me non accipient: non enim ego
Vadam vt à vestro ventre deuorer.
Si verò in tuam domum venero, non multum effecit,
Laërtæ filius Scyllæ hiatui occurrens:
Sed ego multa plura perpetiar si te superabo,
Cyclope horridulo nihilo mitiorem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς καὶ πατρὶ δεῖπνον φιλόψυχοι ἔθεντο,
Τίς πλέον ἐν δαπάνῃσι, κλῄεσι ἄπτωτα φάγοι·
Καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρημάτων πάλαι πάσην,
Γεύσασθαι ἀλλήλοις λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Eiusdem. 6.

Filius & pater litem contentiosam inuicem habuerunt,
Quis plus insumens sortem omnem deuoret:
Et post deuorationem facultatum prorsus omnium,
Postremò se inuicem reliquum habent quod comedant.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρνεον ἁθρόον ἀθρόοι κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
Ἄλλων ὀρνίθων βρώμασι χρησάμενοι.
Καὶ Τιτυὸν μὲν ἐπὶ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν,
Ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέτταρες αἰγυπιοί.

Eiusdem. 7.

Auem comedimus inuitati miseram viri,
Aliarum auium cibus cuadimus.
Et Tityum quidem in terra duo vultures comedunt,
Nos verò viuentes quatuor vultures.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδείς μοι ταύτην Ἐρασίστρατε τὴν ἀπαπίλην σου
Ποιήσῃ θεῶν, ἣν σὺ καταθαλάσσῃς.
Ἐσθων ἐκ παπίλης στομάχῳ κακὰ χείρονα λιμοῦ,
Οἷα φάγοιεν ἐμῶν αὐτοδίκων τυχία.

Eiusdem. 8.

Nemo mihi has Erasistrate delicias tuas
Faciat Deorum, quibus tu deliciaris.
Edens iucundè in ventrem mala peiora quàm fames,
Qualia comedant meorum hostium filij.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ ϰϛ΄ λβ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸ μικρὸν παίζουσάν Ἐρώτιον ἥρπασε κώνωψ·
Ἦ δή, τί φησιν, δῶ Ζεῦ πάτερ, εἰ μὲ φιλεῖς.

IN TENVES, Cap. XXXII.

LVCILLII. 1.

Paruam ludentem Erotion rapuit culex:
Hæc verò quid dixit? concedo hoc Iupiter pater, si me vis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμῳδὴς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
Πυρρίῳ στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Eiusdem. 2.

Patri iratus, Dionysi, Marcus paruus,
Acinum constituens seipsum strangulauit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ καὶ λεπτὸν πήξας ἀθέρα Στρατόνικος ὁ λευκὸς,
Καὶ τειχὸς ἐνδύσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.
Καὶ τί γελᾷς; οὐχὶ κάτω βεῖσιν βαρύν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν.
Νωθρὸς οὖσης, νικᾷ σὺς αἴθων πέπαν.

Eudoxius.

In caelum fixa capiuntur, & mouentur inane,
Et regulis impulsa rotis per lubrica labuntur.
Quid? hæc non vires desuetas tandem gratumq; laborem
Cum vetere officio mutarunt, & vitam mutauit.

Theodo.

Si sine fine rotant, & sine tempore cursus habebunt,
Et vita desuescit cuiq; æquabile munus.

Eud. Quid si & diffusa quædam lux, & vis ea?

Theo. Quæ? quid ubi mota? & vastis rapta per auras.

Eud. Et undat ignis? per tam ingens tot diurna,
Exiguo lumine, vel? sine desipere.

Eudoxius. 140

Cum reliquias penitus cælum hoc transiuit,
Is ordo quem vides, & quem tu dixeras,
Et denique in initium redit: deinde quidi cum ætherea
Non sunt, & nullis cursibus ire parata?
Vtnam certis legibus ista mouerentur in hanc rem,
Ad desiderium quæ nostrum, & vsum!

Theodo.

Tu? Deus ipse? Deus? vtinam non Maiora? Itane pii,
Et modo sis? ignosce, tui? Cæsus dicta.

Eudoxius.

Et quicunque mouentur quæ cælestia Matres parens,
Cum capite pariter, & cum medium tradit.

Theodo.

Et cui vsui? Quidnam istis datum? Maiores? tardis,
Et q? ab vsu nec ab ullo desuetis opus.

Eudoxius. 150

In rerum initio ad id modo parata Matres parens,
Et per quæ flatus tradit ad ista.

ANIMVS.

Tu autem? Maiorum Natos mutabilium ignis,

Εἰς πεώγλιω μικρὸς τῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
Ος δ' ἐν τῇ πεώγλῃ ψιλὸς ὢν μικῶ ἐποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ηρακλέα.

AMMIANI. 7.

Paruum Macronem in æstate recubantem inueniens,
In foramen paruo cum pede traxit mus.
Hic verò in foramine paruus murem strangulans,
Iupiter pater, dixit, habes secundum Herculem.

Αδηλον.

Ἐγω μηδ' πολις, οὐδ' πολις, εἶτα λεγέσθω
Μηδ' πολις· μὴ νεῶ, νῦνα μηδὲ πόλις.

Incerti. 8.

Sit Metropolis primùm ciuitas, deinde dicatur
Metropolis: non iam, cùm ne ciuitas quidem *est*.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα δ' πῦρ Γ' εὐκλον ἦρεν ὁ καπνός,
Καὶ σὺν τῷ θυείδων ἔνδον ἀπῆλθεν ἔχων.
Ἀλλ' μόλις νεφέλη πεοστυγξατο, καὶ δι' ἐκείνης
Πεσὼν πίδη πεωθεὶς μυεία πᾶς ἀτόμοις.

Lvcillii. 9.

Tenuem cùm sufflaret ignem, Proclum sustulit fumus,
Et per ianuas intus abiit habens (ipsum Proclum)
Sed vix ad nubes adnatauit, & per ipsas
Descendit vulneratus millies ab atomis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κυφότατος πέλε Γαΐος, ὥστ' ἐκολύμβα
Τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον.

Eiusdem. 10.

Sic leuissimus fuit Caïus, vt nataret,
Sibi ad pedem adpendens aut lapidem aut plumbum.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ, Ἢ ΔΗ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐξαίρων ποτ' ἄκμηδαν ὁ λεπταχινὸς Διόδωρος,
Αὐτὸς ἐκύπτασε τῷ ποδὶ τὸν βελόνιον.

AMICITIAM, VTILITATEMQVE IVNCTAM.

Interim aliquando ipsum tamen Diodorum,
Ipse personam poscit mutu.

ARISTIPPVS.

Ego vero Diodorum? Dij bene verant quod fore
Hoc, mihi fidelis, & amicus existimem.
Et vitæ ad beatitudinem, & quidem ad eam beatissimam,
Tuæ ne ad aliquam quidem necessitudinem,
Et mihi ab isto Tyro communem, & vtilitatem,
Ita videar, ut nihil, & minus de Alcmena.

LYCILLVS.

Et tamen si fortuna vestra mutandum suaserit,
Hic, fidus erimus. Alium, non possumus.
Et tamen non facilis Diogenes est Diophanes,
Et mens longè remotissima
Vel ab ipsa suspicione cuiusquam sceleris.
Et hoc verè dico, Aristippe, tibi, & Diodoro.
Tui sint.

Ipse fuit quidem Menippus, vir grauis,
Antagonista Bionis, Solensis,
Assimilis, & ad eius stilum, & sententias factus.
Omnes irridet: deridet Superbos.

Postremo.

Ergitimus in hortum Menedemum ex Elephanto,
Inde in Hortum ipsum profectus est.
Cubet vero pernicies in te illa inuisa, & inuidiosa,
Per quam perij, & ego, & Aristo.

Quid?

Theophrastus? Non ne Eresium? & de Amicitia,
Magnifice, & Graecè de Ipsa (ea etiam)
Scripsit?

Magnum quidem? Et Praetorium, & vsui domestico.
Fuit fide coniunctissimus Attico.

TT. I.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐποτᾶτο δι' αἰθρης
Χαιρήμων, ἀχύου πολλὸν ἐλαφρότερος·
Καὶ τάχ' ἂν ἐρροίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνη
Τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
Αὐτῷ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πέντε χρεμαθεὶς,
Ἕκτῳ κατίδην ἤματι τῷ ἀράχνης.

Eiusdem. 15.

Sublatus ab aëre tenui volabat per æthera
Chæremon, paleis longè leuior:
Et fortè penetrasset per æthera, nisi ab araneo
Pedibus implicatus supinus pependisset.
Ibi verò noctes & dies quinque suspensus,
Sexto descendebat filo aranei.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείου φύλλα πτερόεντι ἴσα ἀνέμοιο
Γληχὼν Χαιρήμων, ὕπτιος ἐξετάθη.
Καὶ δὴ Τιτυῷ ὁμοίιος, ἢ πάλι κάμπη,
Ἁπλώσας χθονὸς σῶμα δολιχαύχενον.

Eiusdem. 16.

Populi folio sublato per ventum
Percussus Chæremon supinus prostratus est.
Iacet verò Tityo similis, aut rursus erucę,
Extendens per terram corpus gracile.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τρὶς λευκοὶ περὶ κῶλα περὶ λευκοσιν ἐμάχοντο,
Τίς περικρινὴς εἴη λεπτὸν λεπτότερος.
Ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἑρμῶν, μεγάλῳ ἐπεδείξατο τέχνῳ,
Καὶ λεπτὴν ῥαφίδος πτῆμα λίνου κατέχων·
Δημᾶς δ' ἐκ τριχὸς βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔστη,
Ἡ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
Σωσίπατρος δ' εὗρεν, ἐμὲ στεφανώσατ' ἐγὼ δὲ

Εἰ βλέπομ', ἢ πῆμα. πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

NICARCHI. 17.

Tres tenues nuper de tenuitate contenderunt,
Quis præferretur tanquam tenui tenuior.
Quorum vnus quidem Hermon magnam monstrauit artem,
Et subiit acus foramen filum tenens.
Demas verò è foramine transiens super aranei telam stetit,
Araneus verò nens ipsum suspendit.
Sosipater verò clamauit me coronate. Ego enim
Si videor, victus sum. spiritus enim sum solùm.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
Νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

LVCILLII. 18.

Cùm vellet aliquando tenuis suspendi Diophantus,
Filum sumens aranei seipsum suspendit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀφεγγέϊ συμπνοον αὔρῃ,
Μήποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι.
Μήτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε χωμένου,
Ἀθμα πνεύματος ἠέρι πολλὸν ἐλαφρότερον.
Οὐ σὺ μόρον φεύξῃ· ποτὲ γὰρ πάλιν ὧδ' ἀμείψας,
Ἔσεαι ὡσαύτως φάσμα, πάρος πελέθης.

Eiusdem. 19.

Corpus ferens vmbratile, obscurâ conspirans cum aurâ,
Nunquam ausis prope ad aliquem accedere.
Ne quis intra nasum respirans te recipiat
Spiritu aërio longè leuiorem.
Non tu mortẽ formidas. Tunc enim rursum nihil trãsformatus,
Eris consimiliter phasma, quod fuisti.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος θλεγέθοντος ὑπ' ἰσχίου καθαθεὶς
Ἀθρήσας ῥάπτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,

Ἱππασο, ⟨illegible⟩ σὺν ἔχῃς ὦ Πήγασε Βελλεροφόντιλλω,
Φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Eiusdem. 20.

Formicę volucris super humeris insidens
Adrestus rhetor, tale dixit verbum,
Vola, tuum habes, ô Pegase, Bellerophontem,
Optimum heroum, semimortuum sceleton.

Ἀδηλον.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
Τὴν λεπτήν, ἐκ τῶν δωμάτων ἐξέβαλεν.

Incerti. 21.

Vento sufflans in somnis Demetrius Artemidoran
Gracilem, domo eiecit.

Ἀδηλον.

Ἀρκάδας οὐχ οὕτω συμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
Αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὀστείοις,
Ἅρπυιαι, δραχμὴν ξηρὴ δεκάς. ὦ ἐλεεναὶ
Λφμώνων ἐτόμως ἔρρετε νυκτερίδες.

Incerti 22.

Arcades non sic Strymphalides, quemadmodum me turdulę
Exiles aridis tristitia affecerunt ossibus.
Harpyę, drachma valens arida decas. ô miserabiles
Pratorum verè pereatis vespertiliones.

Ἀδηλον.

Εἰ μὴ ἐπ' ἀπελαύνους ἄγεται στρατὸς, ἢ κυνομυίας,
Ἢ μύας, ἢ ψύλλαν ἱππικὸν, ἢ βατράχων,
Γαῖε, καὶ σὺ φόβου μὴ καὶ σέ τις ἐξαπαλέξῃ,
Ὡς αὖ τῆς πύτιν' ἄξιον ἄντα μάχης.
Εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἀτρέμας ἧσο.
Ῥωμαίοις οὐδεὶς πόλεμος χθονίοις.

Incerti. 23.

Siquidem in brucchos ducitur exercitus, aut caninas muscas,

Aut muſcas,aut pulicum equitatum aut ranarum:
Gaïe tu quoque time,ne quis te quoque nomen dare cõpellat,
Vtpote talium dignum exiſtentem bello:
Si verò propter virtutem virorum ducitur exercitus, quietè ſe-
Romanis nullum aduerſus grues bellum. (deas.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ, κξ΄ λγ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τιμόμαχον μακρὸν πεντόργυιος ἐχώρει
Οἶκος, ἐπὶ χαμαὶ πρόσθε κεκλιμένον·
Στῆσαι δ' εἴποτ' ἔδησεν, ἔδει σφῶν παῖδας ἀπ' ὄρθρου
Τοῖχον ἐφελκύσαι πέντ' ὀπὶ πέντε πόδας.

IN LONGOS, Cap. XXXIII.

LVCILLII. 1.

Timomachum longum quinque vlnarum capit
Domus, in terra vndique recumbentem:
Stare verò ſicubi opus habuit,oportuit filios à diluculo
Culmen perforare ad decem vſque pedes.

AMMIANOY.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
Ἢ τυφοῖς ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

AMMIANI. 2.

Stratonico aliam ciuitatem ædificate,
Aut his(homuncionibus)aliam ædificate ciuitatem.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ, κζ΄ λη΄

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
Οὐκ ἐπὶ ταῖς μούσαις οὐδὲ φίλοις φιλίᾳ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων τὴν εὔῤῥοον ἐς φρέαρ ἧλεν,

Αλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

IN EBRIOS, Cap. XXXIIII.

Palladæ. 1.

Silbanus duos filios habens vinúmque & somnum,
Neque amplius Musas neque amicos amat:
Sed hic quidem in lecto ipsius irriguus animam mulcet,
Alius verò in thalamis ronchos ducentem tenet.

Ἀδήλου.

Ἡ γραῦς ἡ Βάκχου κωλίκων ἀοιδὸς, εἴ ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη, Διὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Ἢν ὀλοοῦ βλάκαυμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι
Ἠελίους δροσερᾶς πίομαι ἐκ λιβάδος,
Ἀβρόμιος καὶ ἄοινος· ἐπεὶ δ' ὑπ' ἀλυξεν ἀνάγκῃ,
Αὐτῇμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο·
Τρητὸν γὰρ θυρέην χερὶ κόσκινον, ἂν διὰ πυκνῶν
Σχοίνων ἠελίους πλείονας ηὐγάσατο.

Incerti. 2.

Anus Bacchi poculorum exsiccatrix, in morbo aliquando
Decumbens, Ioui tale dixit verbum,
Si pernicioſæ ardor fugerit febris, per centum tibi
Soles rorido bibam ex fonte,
Sine Baccho & vino. Cùm verò effugisset morbum,
Eodem die tale inuentum excogitauit.
Perforatum enim ponens in manu cribrum, bene per densos
Funes soles plurimos aspexit.

Ἀδήλου.

Πῶς φιλέῃς ὦ μῆτερ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
Δὸς πέῃ οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα σὸν ἔδωκας.
Ὦ παῖ, σὴν μαζὸν δίψαν ἐμὸν γάλα τοῦρον ἔπαυσε.
Νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σὸν πάλιν στέο δίψαν.

Incerti. 3.

Quomodo amas ô mater me plus vino filium?

Da bibere è vino, cùm lac prius dederis.

ᵇO puer tuam quidam sitim meum lac tibi prius sedauit,
Nunc verò ito, bibe aquam, & extingue tuam sitim.

Ἀδηλον.

Δέρκεο πῶς διψᾶν υἱὸς χέρα μητέι πίνῃ.
Ἡ δὲ γυνή, ἅτε πᾶσα γυνὴ κεκορεσπιδὴς οἴνῳ,
Ἐν λαγυνῷ πίνουσα, πόσῃ ἔνιεπε λοξὸν ἰδοῦσα,
Ἔκ δή βεβλῆσθον ἐμεῖο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμεῖο;
Ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνους λάγυνος τόδε χωρῇ.
ᵇΜῆτερ, μητρυιῆς χαλεπὸν ἔθος αἰπεινεῖσα,
Ἀμπέλου ἡδυπάτης πάσδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.

Incerti. 4.

Vide quomodo sitiens filius manum matri tendit,
Hæc verò mulier velut omnis mulier occupata vino,
E lagena bibens hoc dixit toruum videns,
ᵃEx poculo meo quid tibi dem fili mi?
Sextarios enim triginta solos lagena hæc capit.
ᵇ Mater nouercæ duros mores tenens,
Vitis dulcissimæ has lacrymas da mihi haurire.

Εἰς Ἀππιανὸν γραμμάτα πάντων.

Γράμμα τοδιανὸν ἔχῃς ὃ τοδιαίμων· λῶ ἀφέλῃ τις
Τῦπόσει, οἶκτον κτίσῃ ἁπλᾶς ἔνομα.

In Appianum. 5.

Literam abundantem habes præpositam, si auferat quis
Hanc tibi, conueniens possidebis simpliciter nomen.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ, ΨΥΧΡΟΝ, ιξ΄ λξ΄

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἡ ῥέεθρα χαλκοῦ μιλιάεσσι Ἡλιόδωρε
Τῦ πρὶν Θρᾴκιον ψυχρότερον Βορέου,
Μὴ φύσα, μὴ κάμινος· μάτην δ' ἐπιπόνοις ἐχείρᾳς.

Εἰς ὃ Ἥλιος χαλκῆν βαύκαλιν ἠργάσατο.

IN VAS QVO AQVA CALEFIT, Cap. XXXV.

NICARCHI. I.

Emisti cereum vas ad aquam calefaciendam, Heliodore,
Circa Thraciam frigidius Boreâ,
Non suffla ignem, ne labores: frustra fumum excites.
In æstatem æneum vas vitrarium emisti.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ, κϛ΄ λϛ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Φαῖδρος πραγματικὸς καὶ ζωγράφος ἤεισε Ῥοῦφος
Τίς θᾶσσον γράψαι, καὶ τίς ὁμοιότερον.
Ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος τριβόλῳ τὰ χρώματ' ἔμιγνε,
Φαῖδρος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀπογρή.

IN LEGVLEIOS, Cap. XXXVI.

LVCILLII. I.

Phędrus pragmaticus, & pictor contendebat Rufus,
Quis celerius scriberet, & quis conuenientius.
Sed in quo tempore Rufus terere colores volebat,
Phædrus scripsit, sumens imaginariam apocham.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς πόδας εἰ Κρατῆρος καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
Οὐκ ἂν τηλικαῦτα γράφων τὴν κεφαλὴν εἶχε ποιοῦντα γράφων.

Eiusdem. 2.

Pedes si Craterus & manus haberet integras,
Non sanè caput haberet (sc. amputatum) talia scribens.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ, κϛ΄ λϛ΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰς φυλακικὸν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκατὸν,

Οκνῶν

Οκφαὶ ἀξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

IN TARDOS, Cap. XXXVII.

LVCILLII. 1.

In carcerem coniectus quondam Marcus tardus vltrò,
Nolens exire, confessus est eędem.

Tοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς θρασέως ὁ ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὀρθρὸς,
Οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που θρασύνῃ.

Eiusdem. 2.

Noctu currens insomnis quondam Marcus ignauus,
Non amplius dormiuit, ne quâ rursus curreret.

Tοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω ἐς' ὀρθὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας,
Μηκέτ' ἀναστῆναι πόλιτος ἔδειπε θεούς.
Καὶ νεῦ οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δὲ ᾧ αὐτῷ
Κωφὰ θεῶν ἀδίκων ὦτα μεμφόμενος.

Eiusdem. 3.

Hic est ignauus Pantænetus, adeò vt febricitans,
Ne vnquam resurgeret omnes orauerit Deos.
Et nunc nolens quidem excitatur, in se ipso autem
Surdas Deorum iniustorum aures reprehendens.

Tοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἐχθὲς Δημήτρεω, σήμερον ἦλθον
Δεῖπνον· μὴ μέμψῃ, κλίμαχ' ἔχων μεγάλην.
Εἰ γὰρ τοῦτο πονέων πολλὸν χρόνον· οὐδ' ἂν ἐσώθην
Σήμερον, ἀλλ' ἀνίης οὐρὴν ὄνου κατέχων.

Eiusdem. 4.

Ad cœnam inuitatus sum heri Demetrij, hodie veni
Vt cœnarem: ne reprehendas, scalam habens magnam.
In hoc enim laboraui multo tempore: neque fuissem seruatus
Hodie, sed intraui caudam asini tenens.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ, κϛ΄ λη΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυσὶ πέτμηκεν Ἀείστων,
Ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λαπομιδή;
Ἢ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
Ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
Ὥστέ με θαυμάζοντα λέγειν ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
Ἤεισας. οὐ γὰρ αὖ ἦσθα ἀϋτομάτως λίθινος.

IN SALTATORES, Cap. XXXVIII.

LVCILLII. 1.

Ex quibus pater te quercubus exsecuit Ariston,
Et quali dente te molari abscidit lapides secans?
Aut enim è quercu es fatidicâ, aut è petrâ,
Saltator, Niobę viuum es archetypon.
Adeò vt ego demirás dicam, quòd tu etiam alicubi cũ Latona
Contendisti. non enim esses sponte lapideus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα κατ' ἰσχνείου ὀρχούμενος, ἓν δὲ μέγιστον
Τῶν ἔργων παίδων, λυπέσαι μ', ἄλγος.
Τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔσῃς,
Καὶ πάλιν ὢν Καπανεύς, ἐξαπίνης ἔπεσες·
Ἀλλ' ὅτι τῆς Κανάκης ἀφυὲς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
Καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τοῦτο παρ' ἰσχνείου.

Eiusdem. 2.

Omnia iuxta historiam saltans, vnum maximum,
In operibus negligens, dolorem intulisti nobis valdè.
Niobem enim saltans, vt lapis stetisti,
Et rursum existens Capaneus, statim concidisti.
Sed in Canace ineptè, quòd etiam ensis esset tibi,
Et viuus existi, hoc contra historiam.

ΠΑΔΑΔΑ.

Δάφνιν τε Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός·
Ὡς ξύλινος, Δάφνιν· ὡς λίθινος, Νιόβην.

PALLADÆ. 3.

Daphnin & Niobem saltauit Memphis depressis naribus:
Vt ligneus Daphnem, & lapideus Niobem.

ΕΙΣ ΓΑΧΕΙΣ, κζ' λθ'

Ἀδήλου.

Τὸν παχὺ δ' ἔγραψεν ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ἀπόλοιτο
Εἰ δύο μισπῆς αὐθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

IN OBÆSOS, Cap. XXXIX.

Incerti. 1.

Pinguem bene pinxit pictor: sed pereat
Si duos pingues pro vno videbimus.

ΕΙΣ ΓΟΙΗΤΑΣ, κζ' μ'

ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
Ποιητήν, αὐθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
Τοίνυν σοὶ δίομαι, γράφε πλείονα μείζονα γάρ σοι
Εὔξασθαι ταύτης οὐ δυνάμαι μανίης.

IN POETAS. Cap. XL.

Polliani. 1.

Sunt etiam in Musis Erinnyes, quæ te faciunt
Poëtam, idcirco multa scribis temerè.
Quare oro te, scribe plurima. Maiorem enim tibi
Precari hac non possum insaniam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χαίρω Φλώρε, λιμαίμιον δάκτυλος, ἢ που
Εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κακοπεπονημένων.

Χαίρω νὴ ⟨illegible⟩ κλῆρον, ὃν διεκλήρωσας ἐν ἄθλοις,
Ὡς περὶ χρείας τῶν στεφανίων μερίδος.
Τοιγὰρ θαῤῥῶν Φλῶρε, καὶ θύμως πάλι γίγνου·
Οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δυνάσαι.

Eiusdem. 2.

Si non gaudeo, Flore, fiam digitus, aut pes
Vnus è tuis sic extensis.
Gaudeo certè sortem, quam sortitus es in certaminibus,
Tanquam de viduali victoriæ parte.
Quare confide, Flore, & animosus rursus esto:
Sic superare etiam longum poteris.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς κυκλίους τύπους τοὺς αὐταρέσκους, λέγω τοὺς
Μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
Καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις περισσέχω πλέον θοἰνεκ' ἔχω δὲ
Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
Θηρὶ μὲν οὐ πέλεται ἐοικέμεν, εἴ ποτε γράψω,
Εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνια.
Οἱ δ' ὥσπερ ⟨illegible⟩ Ὁμήρου δὴν λωποδυτοῦσιν,
Ὥστε γράφειν ἤδη, μῆνιν ἄειδε θεά.

Eiusdem. 3.

Non Cyclicos illos qui, sed postquam, dicunt
Odi, fures aliorum verborum.
Et ob id elegis delector magis: non enim habeo
Ex Parthenio quod furer, aut rursus è Callimacho.
Ferę quidem auritæ fierem, si quando scriberem,
Similis, ex fluuiis viridem hirundinariam.
Hi verò Homerum impudenter exspoliant,
Adeò vt scribant iam, iram cane Dea.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὔτ' ὄπι Δηλιάδος, ὕδωρ ὅτε πολὺ ἐχύθη,
Οὔθ' ὁ κατασβέσας τοὺς ὑπὲρ γῆς Φαέθων,
Ἀνθρώπους ἔκτεινεν ὅσους Ποσειδῶν ὁ ποιητής,

Καὶ χλευήσας ὤλεσεν Ερμογένης.
Ωστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ πόσαις τοῦτ' ἐγένηθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ερμογένης, Ποτάμων.

LVCILLII. 4.

Neque Deucalionis tempore, cùm aqua omnia fierent,
Neque comburens illos qui in terra erant Phaethon,
Homines tot occidit quot Potamon Poëta,
Et chirurgum agens perdidit Hermogenes.
Adeò vt omni tempore mala quatuor hæc fuerint,
Deucalion, Phaëthon, Hermogenes, Potamon.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μιμογράφος. ᾅδου κύνες
Φεύγετ', ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης.
Καὶ κιθάρας αὐτοῦ διεπράξατο συλλαβεῖν ἅπασας
Δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
Νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπιλήλυθε. ποῦ τις ἀπέλθῃ
Λοιπόν, ἐπὴν καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχῃ;

Eiusdem. 5.

Mortuus est Eutychides Poëta. Vos inferi
Fugite, habens odas venit Eutychides.
Et citharas secum iussit comburi
Duodecim, & cistas viginti quinque carminum.
Nunc vobis Charon periit: quò aliquis abeat
In posterum, postquam etiam terram Eutychides tenet?

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' Ηλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν, οὕτω
Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους Ηλιόδωρε θέλεις;
Ἄσσον ἴθ', ὡς καὶ θᾶσσον ὀλέθρου. καὶ γὰρ ἐμοὶ ἔμπα
Μαχεφλυαρητέω ἠλιόδωρε πέρι.

Eiusdem. 6.

Incipimus, Heliodore, poëmata ludimus, sic
Hæc ad inuicem, Heliodore, vis?
Propius accede vt citius moriaris. Etenim me videbis

Prolixè nugantem & Heliodorum ſuperantem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κλαῖε,
Τὸν πολὺ τοῦ παιδὸς σοῦ νεκρότερον τυχίου.
Εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρηνους,
Δῆμιε, τὸν στιγμῷ σφαζόμενον θανάτῳ.
Τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν οἷα πάθοιεν
Οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

Eiuſdem. 7.

Non amplius, non amplius, Marce, puerum, ſed me luge,
Qui longè magis propter te mortuus ſum puero.
In me nunc Elegos fac denuò, in me lugubria,
Carnifex, verſicali interfectum morte.
Tuæ enim patior mortis cauſa, qualia paterentur
Qui demonſtrarunt libros & calamos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
Ἄνθρωποι, ἀφνὼ ταῖς ἐξαπίνης ἐπέδραις,
Οἷον ἀκήρυκτον Καλλίστρατε καὶ σὺ παροιχθὸν
Ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
Σάλπιγξον ταχέως αἰακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
Καὶ Πρίαμος κλαίουσα ἡμερίων ἔτυχεν.

Eiuſdem. 8.

Non adeò malam fabricarunt macheram
Homines, per ſubitaneas inſidias,
Quale non annunciatum, Calliſtrate, & tu procedens
Facis mihi faſtidio necantium hexametrorum bellum.
Cane ſubitò receptui: per inducias enim
Etiam Priamus ſupplex homines impetrauit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε ναῶ πενθηκόπος ὦ πρόοδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ὠκοδόμησε τάφον·
Καὶ γράψας ὀπίγραμμα μονόστιχον, ὦδ' ἐχάραξε,

Κλαῦσατε δωδεχέτη Μάξιμον ἐξ Ἐφέσου.
Οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ πω Μάξιμον εἰς ἐπίδειξιν
Ποιητῦ, κλαίειν πᾶς πρόσθεν λέγει.

Eiuſdem. 9.

Nemine hîc iam mortuo, ô viator,
Marcus Poëta exſtruxit ſepulchrum:
Et ſcribens Epigramma monoſtichon, ſic exarauit,
Flete duodecim annorum Maximum ex Epheſo.
Non enim noueram ego aliquem Maximum: in oſtẽtationem
Poëtæ, plorare prætereuntibus dicit. (verò

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πολυάειδος ἀληθῶς ὅστις ἐκεῖνος
Ὅστις δεῖπνίζει τοὺς ἀκροατιδίους.
Ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
Εἰς αὐτὸν τρέπεται τὴν ἰδίαν μανίαν.

Eiuſdem. 10.

Poëta longè optimus verè eſt ille
Qui cœna excipit auditores.
Si verò recitet, & ieiunos domum mittit,
In ſeipſum conuertat propriam inſaniam.

ΑΡΑΤΟΥ.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτρῃσι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

ARATI. 11.

Deploro Diotimon qui in petris ſedet,
Gargaricorum pueris Beta & Alpha dicens.

Ἄλλον.

Μισῶ διδάσκαλε Καῖσαρ ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
Ἤρεσε, κἂν εἴποι, μείζονα φῶτα λαλᾶ.
Ἀλλ' ἐμὲ μὴ Γελάμου τις ἔχει χρόνον ἡμιφάλακρος,
Ἢ καὶ κωφὸς ἄγαν, οὐδὲν ἄλφα γράφῃ.
Εἰ δ' ἄντως ὅτῳ τοῦτ' εἰς ἔχοι ὦ ὕπατε Ζεῦ,
Εἰς τοῦτ' ἀκλεὴς ἔρχεται ἡ σοφία.

Incerti. 10.

Cibi dantur Cadis: quibus inanis exsaturari vilis
Plenus quamvis deorum dapibus non potest Deus.
Sed nisi qui Pisces habeas unquæ lancibus aureis,
Aut ad ima abyssi bella cete quæras Alphæi fluvio.
Si vero ornata & bene lauta fuerint ferculorum
In lautorum vero epulis.

CARTARIA.

Flumbi ille sit ab Ocean⁹ ortus, Ægyptus ubi
Papyri nascitur, & Nilus ubi
Mobile ad Æquinoctium Cancri sidus ubi
Lentus ad Austrum se agit Memphis ubi
Pyramides.

Pulvis tenuissimus Nilus ad Lunæ cursum
Incrementa Pisium dat incertum minoris habent.
Vide ordinandum ad Pyrhum ab vita tenuissima.
Diuturnæ non prorsum non Panopitis habent.

Alexandria.

Quæ olim ut ager Nilo rigatus vim Humidam,
Sed ripis non adjacentibus,
Ethi quamvis ab Hesperia remotus ad Antiochum
Bellorum tot Reges & ad Tigrim Parthos
Bellum Asiæ imperitabat ad Ister & ad Tigrim
Ille autem ad Arsacis & Syrtes quæ Lacus.

Incerti. 14.

Crudæ bestiæ cervices & opprimens thoracem Hederæ,
Et tu mundi ne mea pellem vel pavida.
Somno aut ebrio Ergo mutatus Sic vero simplex opus
Cupredi ultra vero bestiæ ex Tempestas.
Male tamen Bulla ambitiosa & mentis & Satius
Blanc pretiosi, nec in ejus non necessarium.

Arbores.

Tilijs Ornatæ vel ulmo ejus pampinea

Xanthi

Nondum vacabat Apollini Daphnæ cura,
Thestylis nondum ab Hyacinthi amore
Incensa. 15.

Quid laudibi dicam meæ vitæ, Gellius,
Autem tantum meæ laudi non dicam tuæ,
Tu modo hanc lucem ornes, quam ego dedi?

MARMORIS ET ARTIS DIALOGVS.

Ars. Quæ tam diu tacita, Marmor, quæ tam mutua,
Quæ tam silens, quæ tam diu immota,
Quæ tam diu non ausa loqui, quæ tam diu
Quæ non sua? Et unde tam subito tam loquax?

Mar. Ab alta, ut ais, tam diu immota, tam silens,
Quæ non sua? Et unde tam loquax?
Ego vero sum, quæ semper fui, quæ semper ero.

Ars. Quæ semper fuisti, quæ semper eris? Quæ
Tam grandis infans, puella tam senex,
Quæ tam recens, tam vetus? Quæ tam nova?
Verum utrum ipsa vides, an vera videris?

Mar. Quidquid est, utrum id sim, an videar sim,
Certe hoc dicere possum, me esse veram.
Ni hanc veram esse dicam, ego mentiar.

ΙΗΣ ΠΑΙΔΙΑ, ΚΑΙ ΔΑΦΝΗ.

ΣΥΝΕΔΙΑΣΙΣ.

Οὐ μὲν δὴ σκοπέω τὸν ἐμὸν πόθον, ἀμφὶ δὲ σεῖο,
Κοῦρε, λέγω τὸν ἐμὸν Θεσσαλὸν ἔμμορε πάτρης.
Δαφνίδος εἰ ζώει τι φίλον πόθος· ἢ ἄρα καὶ σὲ
Ἴσα τοῖς ἀνέμοις φορέει λάθος ἐκ φρενὸς ἐσθλῆς.

Ἀλλ' ἀναπαυσόμεθ' ἐνθάδε· καὶ γὰρ νῦν ἐν ἀέλλῃ
Οὐδὲ ἴχνι' ἔτι δῖον ἐδύνασθ' ἐπιγνώναι.

XX. 1.

IN NAVES, Cap. XLI.

Lvcillii 1.

Latera Diophante, omnes fluctus capiunt,
Et per foramina Oceanus fertur.
Delphinum verò greges, & Nerei præclari liberi
In naui tua natantes cernuntur.
Si autem expectemus, fortè natabit quis in nobis.
Neque enim est aqua amplius in mari.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλέομέν Διονύσιε, καὶ μεμέμισται
Τὸ πλοῖον πάντοθεν πανταχόθι πελάγεος.
Αὐτλῶται δ' Ἀδρίας Τυρρηνικὸς Ἰστρικὸς αἰγαῖον,
Οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανοῦ ξυλίνη.
Ὁπλίζου Καῖσαρ, Διονύσιος ἔρχεται ἤδη,
Οὐκ ἔτι ναυκληρῆσι, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

Eiusdem. 2.

In mare nauigamus, Dionysi, & impletur
Nauis omni vndique aquâ.
Hauritur verò Adrias, Tyrrhenicus Istricus Ægæum,
Non nauis, fons verò Oceani ligneus.
Armare Cæsar, Dionysius venit iam,
Non amplius vt nauclerus sit, sed vt mari imperet.

BIANOROΣ.

Τὸ σκάφος δ' βυθὸς εἶλε, (πόθεν βυθός; δ' γὰρ ἔπλωσεν)
Οὐδὲ νότος· περὶ νότου δ' ὤλετο καὶ πελάγους.
Ἦν γάρ μιν ἅπασαν ὑπὸ ζυγὰ χεμφωλεῖσαν
Ἡλφοι πτύχης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·
Πίσσα δ' ὑφηρεσιωθεῖσα πυρὶς φλογί, τὼ δ' ἁλὶ πιστὼ
Τυχοιμίω, γαίῃ δείξετ' ἀπιστοτέρω.

Bianoris. 3.

Nauiculam non profundum rapuit, (vnde profundum? si non nauigauit?)

Neque notus:ante notum enim periit & pelagus.
Iam enim ipſam omnem ad tranſtra clauis compactam
Inunxerunt picis pingui humiditate:
Pix verò ſupra modũ efferueſcens ignis flamma, in mari fidelẽ
Fabricatam,terræ demonſtrauit infideliorem.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Θεπαλοῦ.

Εἶχε Φίλων λέμβον σωτήριχον, ἀλλ' οὐ ἐκείνῳ
Σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δυνάται.
Ὄνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος· οἱ δ' ἐπιβάται,
Ἔπλεον ἢ πρὸς γαῖαν, ἢ πρὸς Περσεφόνειαν.

ANTIPATRI Theſſali. 4.

Habuit Philon lembum ſalutarem,ſed in ipſo
Saluari neque Iupiter ipſe fortè poſſet.
Nomen enim ſolum erat ſalutaris.Vectores verò,
Natarunt aut ad terram,aut ad Proſerpinam.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἐκ ποίων ἔπεμες Διονύσιε τάδε, ξύλα τῶν
Λαπιδικῶν; ποίων δ' σκάφος ὅδε μύλων;
Εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
Οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολῆσ' τὰ κάτω.
Καὶ τυχόν, ἐξαπίνης ἔσται λίθος. εἶτα δ' ἐμεῖο,
Γράψῃ μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σε τὸν Μελίτων.

LVCILLII. 5.

Ex quibus excidiſti Dionyſi,hæc ligna
Lapicidinis?ex qualibus hæc nauis eſt molaribus lapidibus?
Si enim ego quid intelligo,plumbi genus,non querci eſt,
Neque abietis,parum abeſt quin infimæ partes radices ege-
Et fortè ſtatim erit lapis. Deinde quod peius, (rint.
Scribet me táquam Nioben Tragœdiam auſteram Meliton.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ, κζ΄ μβ΄

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τέχνον ἀοιδείης, ἀμαθίσατο, θρέμμα μοείης,

Εἰπὲ τί βραθόη, μηδὲν ὄπις ἄμωμος·
Ἐν μὲν γραμματικῆις, ὁ Πλατωνικὸς αὖ δὲ Πλάτωνος
Δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
Ἐξ ἑτέρου φεύγῃς ὅπι θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
Οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε Πλατωνικὸς εἶ.
Πάντα μὲν οἶδας λέγῃς, ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ἐὼν ἄρχῃς·
Γυμνὸς πλούτων, οὐδὲν ἔχῃς ἴδιον.

IN ARTIFICES, Cap. XLII.

PALLADÆ. I.

Fili impudentiæ, indoctissime, fili stultitiæ,
Dic quid superbis, cùm nihil scias?
Inter quidem Grammaticos tu Platonicus. Si verò Platonis
Dogmata quis quærat, Grammaticus tu rursus.
Ab altero fugis ad alterum. Neque verò artem
Nosti Grammaticam, neque Platonicus es.
Omnia quidem noui, dicis. Imperfectus verò in omnibus es,
Gustans omnes nihil habes proprium.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ, ιε' καὶ μγ'

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴη σοι κοὐφη γῆς κούφη χέρις οἰκτρὲ Νέαρχε,
Ὅφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύες.

IN MALOS, Cap. XLIII.

AMMIANI. I.

Sit tibi terra cinis leuis, miserande Nearche,
Vt te faciliùs eruant canes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶσσον ποιήσῃ μὴ κακὸς ἐὼς, ἢ γαλεὸς κύων·
Ἢ σὺ μὲν ποιήσῃς, σκορπίος ὢν, ἀγαθόν.

Οὔτι γὰρ αὐτὸς ἐχὼν τι ποιῇς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
Ὡς ἀφὴρ κεγχρικὸς πᾶσιν ἀπηχθόμενος.

Eiusdem. 2.

Citius faciet mel scarabeus, aut lac musca,
Quàm tu quid facias, scorpius existens, boni.
Neque enim ipse sponte quid facis, neque alium permittis,
Tanquam stella Saturnia omnibus irata.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τις, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν·
Πολλιανὸς δ' οὗτος, δεύτερος ἐκ Οἰδίποδος.

Eiusdem. 3.

Matrem quis, patrem alius interfecit, alius fratrem:
Pollianus hos tres primus post Oedipodem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀψέ ποθ' ἡ ποδάγρα σὲ ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν,
Ὃν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἑκατόν.

Eiusdem. 4.

Serò tandem podagra se dignum inuenit,
Quem podagrâ laborare ante annos fas erat centum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
Ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

Eiusdem. 5.

Mastauron ferens duas literas, Marce, priores,
Dignus es multis illis, quæ relinquuntur.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηρίον εἶ πλὴν γράμμα, καὶ ἄνθρωπος σὺν γράμμασι,
Ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν πλὴν γράμμα γράφῃ.

Eiusdem. 6.

Fera es præter literam, & homo per literas,
Dignus es multis quibus præter literam scriberis.

ΚΑΛΛΙΟΥ Ἀργείου.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολύκλειτε· νῦν δὲ πίπωκας,

Ἐξαπίνης ἐλθών λυσσώδες τι κακόν.
Αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
Τὸν τρόπον· οὐκ ἐλθὼν νῦν κακὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

CALLII Argiui. 7.

Semper fera fuisti, Polycrite: iam verò cùm bibisti,
Statim factus es rabiosum aliquod malum.
Semper mihi videris malus esse. Vinum indicat
Mores. Non factus nunc es malus, sed apparuisti.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Χῖοι κακοί· οὐχ ὁμῶς, οὐδ' οὐ,
Πάντες πλὴν Πρόκλεος· καὶ Πρόκλεης δὲ Χίος.

DEMODOCI. 8.

Et hoc est Demodoci: Chij mali: non hic quidem, ille verò nō,
Omnes præter Proclea. Et verò Procles est Chius.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκην ποτ' Ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Κάτθανε γεύσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

Eiusdem. 9.

Cappadocem quondam Echidna mala momordit. Sed & pisa
Mortua est gustans sanguinem venena iaculantem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
Φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα, φαυλότατοι·
Ἢν δ' ἅρμα δὶς ἢ τρὶς μεγάλης ἁρπάξωνται ἀπήνης,
Δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
Μή, λίτομαι βασιλῆ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὖτὸς
Κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

Eiusdem. 10.

Cappadoces semper mali, cingulum verò nacti
Peiores: lucri verò gratia pessimi:
Cùm verò bis aut ter magnum prehenderint currum,
Tunc sanè euadunt mali ter & amplius.
Ne, supplex oro rex, ne quater dicam, ne ipse --

Mundus corruat Cappadox redditus.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰπέ μοι εἰ ἐρωτῶντι Κυλλήνιε πῶς κατέδυνε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης.
Θαῦμα μόνον, εἰ σιγῶσα, τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤλεγε φεῦ, κείνου καὶ νέκυν αἰσθάνεσθαι.

LVCIANI. 11.

Dic mihi interroganti Cyllenie, quomodo subiit
Lolliani anima domum Proserpinę?
Mirum sanè! si tacens: fortè verò quid & te docere
Voluit. Vah, ipsi & mortuum occurrere.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμόν, ἰσοψηφόν τις ἀκούσας,
Ἐσπὸ ἀμφοτέρων ἔγνω τὸν ἐκ κριτίνος.
Εἰς τὸ μέσος δὴ καθίλκετ' ἀείλκυθὸν τὸ πάλαιτον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

Incerti. 12.

Demagoram & pestem eiusdem valoris, quis audiens,
Constituit vtriusque mores in librâ.
In latus verò trahebatur sursum tracta trutina,
Demagora verò pestem inuenit leuiorem.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπὸν, μορφὴν δ' ἀπεργάσαι,
Ῥᾴδιον· ἀλλ' ὅτι σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
Τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα·
Ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο·
Τὸν δ' ὅτι τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,
Πῶς οὐ τις γράψῃ, μισθ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

ANTIOCHI. 13.

Animam quidem describere difficile. Formã verò deprimere
Facile: sed in te contra habent vtraque.
Animæ verò peruersitatem extrà ducens,
In apparentibus natura operatur.

Verùm in forma tumultum & corporis contumeliam,
Quomodo quis describat, cùm ne quidem intueri velit?

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μηδ' ἄνθεα· τῆς ἀπὸ κόλπων,
Ἀνθρώπων ὀλέτειραι Ἐρινύες ἐβλάστησαν.

Eiusdem. 14.

Terra ex Gallorum ne flores quidem: cuius è finibus,
Hominum perditrices Erinnyes pullularunt.

ΕΙΣ ΓΟΡΔΗΝ, ξδ' μδ'

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Πορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα·
Πορδὴ καὶ σώζει, παυσὰν ἴσα μέτρος.
Οὕτω καὶ σώζει καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδή,
Τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

IN CREPITVM, Cap. XLIIII.

NICARCHI. I.

Crepitus occidit multos, cùm exire nequeat.
Crepitus & seruat, blesum emittens cantum.
Quare si seruat & occidit rursus crepitus,
Regibus æqualem crepitus habet vim.

ΕΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ, ξε' με'

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Κἂν μέγεις Ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς πρὸς ἕω,
Γῆς μέρος αἱ θεαὶ πᾶσιν ἴσον σε νέμουσι.
Κεῖσαι δ' Ἰρῷ ἰσοῖος, ἔχων ὁδὸν πλέον οὐδέν,
Εἰς τὸ σὸν οὐκέτι σὴν χλιὸν αἰὰ λυόμενος.

IN

IN TERMINORVM TRANSGRESSORES, Cap. XLV.

AMMIANI. I.

Licet ad Herculis columnas veneris, finem extendens,
Terræ pars hominibus omnibus æqualis te manet:
Iacebis verò Iro similis, habens nihil præter obolum,
In terram non amplius tuam resolutus.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ, κζ΄ μς΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Χοιρίδιόν τε καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
Ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον Μενέκλεις.
Θὔτε δί μοι κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδην γεγένηται,
Οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
Ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥστε τί μοι
Ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
Πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν, ἢ μέγα κεκράξω,
Ἄλλα λέγει Μενέκλης, ἄλλα δ' χοιρίδιον.

IN RHETORAS, Cap. XLVI.

LVCILLII. I.

Porcellum & bouem perdidi, & vnam capram,
Quorum gratiâ accepisti mercedem Menecles.
Neque mihi commune aliquid cum Othryade fuit,
Neque abduco fures à Thermopylis:
Sed cõtra Eutychiden habemus causſam: Atq; adcò quid facit
Hîc mihi Xerxes & Lacedæmonii?
Quin tu mei memento legis gratiâ, aut magnum clamabo,
Aliud dicit Menecles, aliud porcellus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ δίκαιον Μάρκον ῥήτορα γενέσθαι τὸν Γαλάτην,

Εἰπών, ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
Εἰ δ' ἐθέλοις πάντως, Ἰξίονι, καὶ Μελίτωνι
Τῷ μυθοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
Οὐδέν γὰρ σε κακὸν ἔχω κακόν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
Ὧδε σολοικίζῃ Ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

Eiuſdem. 2.

Non recipit Marcum rhetora mortuum Pluto,
Dicens ſufficiat Cerberus hîc canis.
Si verò velis omnino, Ixioni & Melitoni
Poëtæ, & Tityo hic curæ ſit.
Nullum enim te peius habeo malum, quoad veniens
Hic ſolœciſmum agat Ruffus Grammaticus.

ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

Οὐ δύ' λέγειν ἀθρόα καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
Εὖ ζηλῶσαι ἔστιν καὶ φρονίμως μελετᾶν.
Οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό, τε σίζει,
Καὶ κα λάρυζε, λέγῃς, αὐτὸς Ὅμηρος ἔσῃ.
Νοεῖν χρὴ κεῖθεν δὲ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
Εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγῃς.

Cerealii. 3.

Non dicere prodigioſa, & Attica verba quinque,
Bene imitari eſt & ſapienter perorare.
Neque enim ſi ſonat, & ſtrepit, & ſtridet,
Et reſonat, dicis, ſtatim Homerus eris.
Mentem ſubeſſe oportet litteris, & phraſin illorum
Eſſe communiorem, vt intelligamus quæ dicas.

Ἀδήλου.

Εἰκὼν μὲν Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
Ῥήτωρ ἦν εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.

Incerti. 4.

Imago Sexti meditatur. Sextus verò tacet.
Rhetor erat imago: rhetor verò, imaginis imago.

ΑΕΒΙΑΝΟΥ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκχῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
Πέμψας, ἀντέλαβον πέντε ἀφικομένους.
Καὶ νῦν μοὶ φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα,
Τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

ABBIANI. 5.

Septem ſolœciſmos Flacco rhetori munus
Mittens, recepi quinque ducentos.
Et nunc quidem dicit, hos numero tibi miſi,
Impoſterum verò menſurâ, ad Cyprum vbi venero.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης Ασιανικὸς· οὐδὲν ἄπιστον·
Καὶ τοῦτ' ἐν Θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

Eiuſdem. 6.

Rhetor ſubitò Aſiaticus: hoc non incredibile:
Et hoc etiam in Thebis iam factum eſt prodigium.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μηδὲ λαλῶν πρῴην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
Καὶ μηδὲν χαίρῃ, βῆχας ἐκαρδαίνει,
Καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζῃ ἀφώνως.
Κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδεται.

LVCILLII. 7.

Neque dicens nuper Solœciſmum fecit Flaccus rhetor.
Etiam cùm vult hiare ſtatim barbarus eſt.
Et manu præterea ſolœciſmum facit innuens.
Et ego ipſum intuitus, os mihi ligatur.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἀρκαδικὸν πῖλον κατ' ὄνυπνιον Ἀρκαδὶ δῶρον
Ἑρμείη ῥήτωρ ἦνεν Ἀθηναγόρας.
Εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ὄνυπνιον, οἷόσπερ Ἑρμῆς
Εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω, ἦνεν Ἀθηναγόρας.

AMMIANI. 8.

Arcadicum pileum in ſomniis Arcadi donum

Mercurio rhetor dedit Athenagoras.
Si quidem etiá rhetor in ſomniis, concedamus Mercurio datũ:
Si verò vigilans ſufficiat: dedit Athenagoras.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλῃ ϖαῖδα διδάξαι ῥήτορα Παῦλε,
Ὡς οὔτι ϖθῶτις γράμματα μὴ μαθόντ.

Eiuſdem. 9.

Si volueris puerum docere Rhetora, Paulle,
Vt hi omnes, litteras non diſcat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν, ἀϖτηϖόμασα, ϖαρύχλοι,
Τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λευκοφόρον.

Eiuſdem. 10.

Rhetora Maurum videns, demiratus ſum labiis grauem,
Artis Rhetoricæ dæmona candidãtum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε Μέδων ϖῆτορα· φεῦ, τί τὸ ϖῶμα.
Στιλφόμυος σιγᾷς; οὐδὲν ὁμοιότερον.

Eiuſdem. 11.

Ipſum video te, Medon, rhetora: Vah! quid hoc mirum.
Ornatus taces? Nihil ſimilius *miraculo*.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορος αὕτη εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκών.
Καὶ ϖῶς; οὐ λαλεῖ. οὐδὲν ὁμοιότερον.

Eiuſdem. 12.

Rhetoris hæc facies, rhetor verò, rhetoris imago.
Et quomodo? Non loquitur. Nihil ſimilius.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γόμφοῦ δεῖ, καὶ σφῖν, καὶ τρεῖς ϖρὸς ἕκαστα, δίκαι·
Ἄνδρες· καὶ, λίγε δὴ νόμων σὺ θαὐδε μοι,
Καὶ ταυτί, καὶ μήν, καὶ τετταρ ἐκοντα, καὶ ἅπαξ,
Σκαφάμυος· καὶπινὴ Δία, καὶ μὰ Δία,
Ῥήτωρ ὅδε Κεῖτον, καὶ παιδία ϖολλὰ διδάσκει.

Pugnabit & alius, qui pedes, aut equo.

Eadem. 19.

Melanes is dolet, se pede cerr as fregisse, & indolet
Vale, & dic tuis magistris bene.
Rebus, ait, istis, & quidquid est, aliquis
Ridere possit, & ridere debeat, quotiens
Homo offenditur, quem nemo videt, dum
Adparet vnus dies, qui dies de ipsius adfert.
Vale autem

Nunquam in hisce libris dicam, Quid multis? & Multa sunt vitanda.

Eadem. 20.

Primo nihil mouebar, ne, ait, dicam,
Hoc vel illud esse, quia ille dixerit.
Et vos, O Qui Nasci, & Vita dicendum
Et mihi videtur, quia ille dixerit.

Eadem. 24.

Sardos quondam ait vetuisse Lucium Lentulum censu
Vetus esse Sardos posse dubitari
Et nostras vrbes vetustiores fieri.
Quæ tantum longe breuiorem annum
Quam quæ homines habent, non tantum non possint fieri
Vetustiores, sed ne veteres quidem.

Eadem. 25.

Primo nihil dubitare bene dicendum esse,
Hoc est, bene dicendi scientiam esse.
Hæc ita Socrates & Plato & ille ex Stagira,
Antequam ei, qui ita censebant,
Zeno & Cleanthes, atque Chrysippus nascerentur.
Est, ita dicendi ars & scientia.
Cur? Et ea quæ falsa sunt, & quæ vera & probabilia,
Item quæ improbabilia,
Hæc, ita quidem vt ne hæc quidem ea dicat

YY. 16

Δυλβίφ κείνοις ὧν χάριν ὀξερίφς.
Δίζεο δ' διμφιέοντα δίκας ἀπόλοιτο δίφα δ' ἀπίων
Ψῆφον ἀριστερίην, εἶτα δίκαια λέγοις.

Eiuſdem. 15.

Rhetorem ad Diodorum vir miſer accedens,
Quærebat ex ipſo de hoc iure:
Noſtra ancilla fugit aliquando. Illam verò quis inueniens,
Et alienam eſſe ancillam ſciens,
Nuptum dedit ſuo ſeruo, genuit verò liberos illi.
At verò cui hos ſeruire eſt iuſtius?
Hic verò cũ ſollicitè cogitaſſet, & intuitus eſſet libros ſingulos,
Dixit conuertens rotundum ſupercilium,
Aut tibi, aut rapienti tuam ancillam, neceſſe eſt
Inſeruire illos quorum gratia interrogaſti.
Quære verò mitiorem iudicem. Statim enim auferes
Suffragium melius, ſiquidem iuſta dicas.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζω μοι ἔπιπτον ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Eiuſdem. 16.

Demiratio me ſubit, quomodo Bytus ſit Sophiſta,
Neque communem ſenſum, neque rationem habens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶσσον ἔλων λευκοὺς κόρακας, πλωτάς τε χελώνας
Εὕροι, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

Eiuſdem. 17.

Facilius eſſet albos coruos, & volucres teſtudines
Inuenire, quàm iuſtum rhetora Cappadocem.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ, χξ' μξ'

Ἀδίαστον.

Ἤλοι αὖ πλουτῖν ὡς πλούσιος ὢν ποτὲ Κροῖσος,

Καὶ βασιλεὺς ἀξιοῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα
Δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον ἰέναι· ἐπεὶ ἐστὶ θεοπρόπος.
Καὶ μοι μαντεύσῃ τι περὶ ἔμεῖο καὶ οἰκήων,
Ἀνδρὸς ἐπ' ἀκτῆς ἐκβάντος ἐπὶ πλατὺ νῶτον θαλάσσης,
Τοῦ ἔνεκα νοστήσω μετὰ φίλην πατρίδα γαῖαν.

CONVIVALES CIVILITATES.
Cap. XLVII.

Incerti.

Veſtem dum eſt tibi, ne ſis dicam Cynica, ſis tu
Ille tamen magnus Alcibiades.
Sed quando interior Nouorum veſtibulorum,
Recognitio quare facta ſuerit locutus.
Linea ſtrabo cadens, quæ ſi cum lilio cingam,
Aſtum rendemus ad vaga lilia rotæ.

ERRATA.

Cuidam dicebatur, quod ſtrabo eſſet, quia ſemper
Aſtu de vacuo ſtramina ſumit equo.
Cui non ſpero, ſi ſtrabo ſies, ſtramina ſumes,
Cum ſpes ſtramen habere ſit ipſa fames.

CALCANEVS.

Nemo putet eum eſſe calcaneum, qui ſtrabo eſt, nomen
Laudare ex omine quidem poteſt.
Sic natura eſt: pro nomine natus a Matrone corpus.
Et quem ſua conditio nomen non vetuit ſtrabo.

Alterum.

Mi calcaneum, ſtrabo eſt, ſtrabo eſt, mi calcaneum eſt,
Mali ſi ſtrabo eſt, ſtrabo eſt, mi calcaneum.
Tuter an de Scriba, qui nomine ſtrabo ſuo fumat,
Dubia ſententia eſt, ſtrabo ſit, an ſtrabo.

Incerti.

Non vegetum, nec corpus ingens nobis natura tribuit,

Neque ignem comburas. Vana est hæc impensa.
Viuenti mihi, si quid voles exhibe. Cinerem verò inebrians
Lutum facies, & non mortuus honoratur.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ πάλι μοι μὴ δόρπον, ὅτ' οὐκ ἔτι χαρτέρα πίθω,
Οἴδα τε, καὶ χείρων ἐξ ἐμέθεν πέλεται.
Οὐδὲ γὰρ ἐργατίνοισι μετ' ἀλλοις ὄμβρος ἄωρος
Χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

LEONIDÆ. 4.

Non rursum mihi post cœnam, vbi nõ amplius vétri obtẽpero,
Sumina, & porcorum mox appone frusta.
Neque enim rusticis post messem imber intempestiuus
Vtilis, non nautis iam in portu Zephyrus.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Πίομεν ὦ Λυαῖε πολὺ πλέον ἢ πὶς Κύκλωψ,
Νηδὺν αἰδρομέων πλησάμενος κρεάων.
Πίομεν· ὡς ὄφελόν γε καὶ εἴκοσι χοῦς ἐνεῖναι
Βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς.
Ὃς σὺν ἑταιρείοις ποτὲ κρητῆρι φόνοιο
Γεύσατ', ἐπ' ἀκρήτῳ φάρμακα χεύαμενος.

ALCÆI. 5.

Bibo, ô Bacche, longè plus, quàm bibit Cyclops,
Ventrem humanis plenum habens carnibus.
Bibo: ô vtinam etiam cerebrum hostis allidens,
Cerebrum Philippei ebibissem capitis.
Qui socialem apud poculum eædem
Gustauit, mero venenum infundens.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ἐξῆς ὅτι ξενίαν καλεῖς, ὅτι κύμβιχόν μοι,
Τύλη ἐπικλίνθεω Γοργόνος ἢ Νιόβης.
Ἢν δ' ἐξῆς λάθω ὕφηνεν, ἀπέφρισε δ', ἢ παλεκήσας,
Ἐκ τῆς λεπτομίτου νύκτα θὼ εἰς τὰ Γοργόνος.

Ἐξ ἧς

Ergò ad nullum bonum, nec ad propriam, nec ad communem vitam natus videtur esse ingeniosus.

ADRIANVS.

Hæreticè concinnum vocatum, quia semper fomes mali, Cautior interdum Sapientior redditur.

Ergò ingeniosus ad nullum bonum natus videtur esse? Hæreticum dicitur Pseudo-Ingeniosus.

Et quia nil cautius fatuitate, nec Pseudo-ingeniosus Cautionem habebit? Quia nil cautius fatuitate.

EPAPHRODITVS.

Et vide ne quis vocem Ingeniosi in malam partem Pessimè accipiat, vel ipse Ingeniosus.

Sed propterea vocabo eum Ingeniosum, qui ad omnia malè Artem, aut vitam habet: Quia malè ingeniosus,

Non est dicendus ingeniosus, sed Versutus, Nisi quia de diabolo dictum est ab ingeniosis.

ADRIANVS.

Et habet, ut gaudet Democritus, non eum tantum Ingeniosum esse qui bonus est, sed malum habentem.

Prorsum capitis cruciatus fuerit, qui ingeniosus Ad malum, ad bonum non fuerit? Quia ingeniosus

Non est, nisi bonus: vocat enim Democritus Ingeniosum, Mentem sanè Deumque, qui mentem habet.

ANTONIVS.

Quid? non Sacerdos, Sacrificus, & Sacramentum, Ab ingeniosis? Quia ingeniosus est Deus.

Et? Verbum caro factum? Quia ingeniosissimus, Ratione & sapientia Deus.

Tuumque hoc? Quia ab ingeniosis? Quia Deus Ingeniosissimus? quia ab Ingeniosissimo.

ADRIANVS Theologi.

Regius quisquam rationis usus versatus est Ingenio, Cum in Poëtarum genus primus ingenium

Quíque verborum ornamentum canorum exercentes,
Sacro ex fonte bibitis nudam aquam:
Hodie Archilochi, & viri diem *natalem* Homeri
Celebramus: crater non capit aquæ potores.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ Ἑλικὼν Βοιωτέ, σὺ μὲν ποτὲ πολλάκις ὕδωρ
Εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ·
Νῦν δ' ἡμῖν ἔτι νέῳ ἐὼν ὁμώνυμος Αὔσονα Βάκχον
Οἰνοχοεῖ χλοερῆς ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
Βουλοίμην δ' αὖ ἔγωγε πιεῖν τόδε κώπελλον
Ἢ μόνον, ἢ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

Eiusdem. 9.

O Helicon Bœote, tu quidem quondam sæpe aquam
Dulciloquam è fontibus effudisti Hesiodo:
Iam verò nobis adhuc adolescens cognominis Latinũ vinum
Infundit è fonte hilariore.
Malo ego bibere ex hoc poculum
Vnum solum, quàm è te mille, Pegaseo.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὑπνώεις ὦ ἑταῖρε, τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·
Ἔγρεο, μὴ τέρπου μελεδήμονι γήτῃ.
Μὴ φείσῃ Διόδωρε· λάβρος δ' ἐς Βάκχον ὀλισθών,
Ἄχρις ὅτε σφίγγεσθ' ζωρότερον γόνατος.
Ἔστι δ' ὅτ' οὐ πίομεθα πολιὸς χρόνος· ἀλλά γ' ἐπείγου·
Ἡ πολιὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

APOLLONIDÆ. 10.

Dormis sodalis, hoc verò poculum vocat te:
Euigila, noli delectari mortis meditatione.
Ne parcas, Diodore. vehemens in Bacchum incidens,
Vsque ad vacillans merum bibe genu.
Erit quando non bibemus multum tempus. Sed excitare:
Canities vertices tangit nostros.

APTE FATIO.

Σὺ δὲ κακὸν κύριον μεταπείσεις· Ἀλλὰ τὸ μὲν
Σοὶ ἐπὶ μοι δώσουσι· τὸν δὲ τοῦδε
Ὃν ἔλαχεν θεὸς ἄρχειν, ἀμείνονα μᾶλλον ἐόντα
Βαλλόμενον, ὡς κεν τάχιστα· τὸ δὲ ἔσσεται ὧδε κεν ἔσσεται.

ANTITHESIS.

Tunde meos inhibeas: sed quia hoc
Mi fortuna, tibi non mutabilis est:
Quam in locum Deus imperium, quo qui caelli ipse quo
Tuncbo feriens, ut meliore propellat meorum.

ANTIQUITAS.

Ou ne vous le ferez changer, car ce malheur
Ce vous est octroyé: mais celui d'autrui,
Que Dieu a voulu commander en cette place,
Tant plus il sera persécuté, tant plus
Il sera meilleur, afin qu'il en soit ainsi.

ANTITHESIS.

Non mihi, sed tibi hoc fortuna infestum est: neque mutat
Quem in locum Deus imperium, quo qui caelli ipse quo
Pellendo: sed tantum ut pellendo tantum ut pellendo
Formula: sic fabula consumabitur ut ita quia patietur.

HARTH.

Mahne nicht den Himmel gezwungen seyn darzu/
Es stehet dir nit schon offen gestanden/
Daß du dich selbst/ und deinen Stamm in Ehren
Bringen/ und auch in die Länge setzen kanst.

ORNITH. II.

Mache si illi minus non movere mentem Bacchus,
O Iuvenis: ne omnia in Troia egens Graecum
Ne Troia: ne Troia Graecum: ne omnia Troia.
Accidunt, ut citius ad nos hodie, ut cras abeat.

KLAPROTH.

Aufzuhalten gemacht nicht solche neue Gedanken

Ἀγχὶς πλεὼ βεβμίδι βοτρυόπαιδα χάριν.
Δεσμὸς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δ' σε. τίς γὰρ ἕλοιτο
Κισσὸν ὅπι κροτάφοις, μὴ κεφαλᾷ βεβμίον;

PHILIPPI. 14.

Latentem, repentem, obliquum pedem, hedera ſaltans,
Implicas Bacchi vuas producentem gratiam.
Ligas verò non nos, perdis autem te. Quis enim cupiat
Hederam in capite, non miſcens vinum?

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δὲ π' ἀνάγκης,
Ὑγιαίνων οἴνου τ' ἔστι καὶ οἰνοποτῆ.
Τὸν μὲν γὰρ γαῖη κατεχεύατο· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
Πολλάκι σὺς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
Πλειάδες χαίρητε· σὲ δ' ὀπαίσω ἴδὺ πολλῶν
Μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

ONESTI. 15.

Spontaneus ſuauiſſimus ſemper potus. Qui verò habet neceſſi-
Iniurius vino eſt, & vini potori. (tate,
Hoc enim in terrâ profundit clanculum. Hùc verò ſub terram
Sæpe ad Lethes duxit acerbam aquam.
Vos bibaces valete: Illa verò quantum mihi grata eſt bibere
Menſura, mihi ad omnem ſufficit hilaritatem.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ Κυζικηνοῦ.

Ἀνθρωποι, δείλης ὅτ' ὀπίσσομαι· ἠὼ δ' ἠμὶν
Ὀρθρος, ἐπ' ἀλλήλοις θῆρες ἐγειρόμεθα.

AVTOMEDONTIS CYZICENI. 16.

Homines *videmur*, veſperi cùm bibimus. Sin verò fiat
Diluculum, in inuicem feræ exſurgimus.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
Οὔθ' αἱρέει με ζηλοῦ,

Odi ſilvas, & ſolitudines,
Quæ nihil amant
Rumoribus ſe credere,
Quæ nihil curant
Quid de ſe homines ſentiant.
Tu tranquæ amicæ,
Tu ades, adeſque mihi.

AD ARISTOTILEM. 17.

Non mihi cura Gregis
Taurorum cura
Nitgæ cupio me tetram,
Nec mihi cura Comæ
Mihi cura eſt virginitis
Inducre faciem
Mihi cura eſt modis
Tractare lyram
Dedicavit mihi cura eſt,
Cuidam vetuſto cum amore
Tuli amor
Tibi Magiſter Gallus
Hymen cui natus,
Plauerit in alto eſſe
Tibi ſit amicum nomen,
Pectore ſit ſacro.
Cum Dodo ſedeant,
Flebil ſit cum eo cum
Mœſt ſimus, mœſtus
Mi cupido ſedeat
Ad ſcamnum ſymbolum
Ad ſcamnum ſedeat,
Dicendi cauſa Magiſter.

Eiuſdem. 18.

Argentum tornans
Vulcane mihi fac,
Panopliam quidem non:
(Quid enim mihi cum pugnis?)
Poculum verò cauum,
Quantum potes profundum.
Fac verò mihi in ipſo
Neque ſtellas, neque currus,
Non horrendum Oriona,
Sed vites virentes,
Et vuas ridentes,
Cum pulchro Baccho.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
Εἰς ὃ κάτοπτρον ὁρῶν λείψανον ἡλικίης.
Ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
Οὐκ ἀλέγω, βιότου τοῦ τέλος ἐρχομένου.
Εὐόδμοις δὲ μύροισι καὶ ὑπερώιοις στεφάνοισι,
Καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

PALLADÆ. 19.

Senem me mulieres conuitiantur, dicentes
In ſpeculo vt videam reliquum iuuenturis:
At ego ſiue albos geram capillos, ſiue nigros,
Non curo, vitæ ad finem veniens.
Fragrantibus verò vnguentis, & florentibus coronis,
Et Bromio ſedo curas graues.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δός πίφι, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσῃ μερίμνας,
Ῥηγνυμένοις καθαραῖς ὑϋάλοις φιάλαις.

Eiuſdem. 20.

Da bibere, vt Bacchus diſcutiat curas,
Fractas puris vitreis poculis.

Adulter.

Tu cum Adulterio? ô scelus! ô fas! ô nefas!
Cedo, quomodo id evenerit, quæso?

Quo pacto in mentem tibi venerit, dic, quæso, istuc?

Tu? Tu cum Adultera? Dic, quæso, quid hoc sit?

Tu? Tibi ne? Scelus, fas, nefas, ô! Perii, ô!

Interii, ô!

Bene te dicebam. Quid rem compositam? Rectum.
Nunc si non rectum, non habeo quod dicam.
Vt potero, quam citissime, ingredere, ut dicam ei mihi tuum
Virum: & tum, ubi ea dixero, ibi ero tibi.
Omnes mortales, nisi nimium sunt fatui, cum alienis malis
Sapiunt, & nostra nostris malis sapere debemus.

ACT. III. SCENA I.

Tandem ab intimo ego hunc Senem Sycophantam
Omnibus artibus & consilio expugnavi.
Ita res ut cupio, cadit: ab ædibus
Ut non procedam, ab Amica nec ab Uxore.
Tum ne me hodie ab Amica & Uxore quidem.

ACTVS SECVNDVS.

SCENA I.

Vt omnia mihi cuncta ex sententia procedunt!
Quæque ego tentavi, non deprehendi ea in re
Sed ludificavi, perque eam cognitionem ludificavi
Vtrumque Senem, ut libitum fuerat.
Nunc ad Uxorem ibo, ut ei dicam, ut ad Virum
Celeriter veniat, ne quid ille suspicetur.
Hic meus, ut video, jam foras foras festinat.
Venuste cuncta mea ex sententia

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Ἤλλον ἂ χρυσόν τι καὶ ἄστεα μυρία ναίειν,
Οὐδ' ὅσσα Θήβας εἶπεν Ὅμηρος ἔχειν,
Ἀλλ' ἵνα μοι βοτρύεσσα κύλιξ βλύσειε Λυαίῳ,
Χείλεσι δ' ἀενάῳ πάμπαν λουομένη,
Καὶ χαρίεν στενάχοιτο φίλων χορός· οἱ δ' ὀφείλοντες
Ἄνδρες ἐργατίναι κείμενοι ἐν νεμέσσι.
Οὗτος ἐμοὶ πολιὸς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω
Τῶν χρυσέων ὅσσον ἄστυ, τὸν φιάλην κατέχων.

MACEDONII. 23.

Vellem non aurum, & vrbes mille terræ,
Nec quantum Thebas dixit Homerus habere,
Sed vt mihi rotundus calix scaturiat Lyæo,
Labiis perpetuo flumine ablutis,
Et venerandorum vnà bibat amicorum chorus. Reliqui verò
Viri laborioſi laborent in vitibus domeſticis.
Hæ mihi multæ diuitiæ, ſemper amicæ. Neque curo
Aureos conſules, phialam tenens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χαυδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
Ἐργακυπελλομάχου σήσομεν εἰλαπίνης,
Ἰκαρίῳ σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίῳ.
Ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
Ἠΐ βόες, καὶ ἄρουρα, καὶ ἰσοδρόμος, καὶ ἐλέτλη,
Καὶ σάλυς, ἁρπαλύκης ἴγνια Φερσεφόνης·
Εἴ ποτε δ' ὁμαρτήσαι βοὸς ἴνα βρῶσιν ἀμάσσῃ,
Ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρχιος ἠὲ βοτρύου.

Eiuſdem. 24.

Egregiè bibentes, regis certatores Bacchi,
Opera cum poculis certantis conſtituamus conuiuij,
Icarij libantes non parcè dona Lyæi,
Aliis curæ ſint Triptolemi munera.

Vbi

Vel iuuenis, & amicus tuus Hortalus,
Et arthur super vallegia Proserpinæ.
Vestri ex cognatis, & quos mors nuper eorum ede,
Vna tua laudis fulsit Regina.

PALAT. ITEM TRAGED.

Tantalus cum sua filia Pelopeia.

Quodcunq; in terris genitum, quodcunq; sub undis
Nascitur, & quicquid cœlum complectitur altum,
Tellus & quicquid subiecto sustinet orbe,
Omnia complectens, rapidis vertigine raptat
Tempestas, & secum in se conuertit cuncta furore.
Quæ vt cunctis vna lucis largitur opem
Cyclus, & vt cunctis vna lux ortum dedit,
Eadem vna dies & vnus annus
Hesperidum Regem, & Regem Ismarium
Rex Ismarius, & Hesperidum Rex habet.
Quid Tantalo tibi, Pelopeia, quid tibi Tantalo?
Libentes, quæ tu, quæ pater, quæ mater amatis,
Et mentis vestræ consilia, & quæ vestra voluptas est,
Omnia quæ vestra est voluptas, & mentis consilia,
Vestris agimus pectoribus inuersum mentis Proteum.
Tecum nos eadem vis mouet, & vis eadem mouet omnes.
Quæ te vehementer rapiunt studia vrbis, (matrem
Quæ te vehementer rapiunt studia, Pelopeia,
Cultum pulchrarum artium, & ciuilis decus,
Nobis non minus eadem flammant animos, & eadem
In pectus Aetherium vim mentis infundunt.

MAGAZOPHILVS TRAG.

Mulierum odium & amor.

Vtq; Prometheus primus
Limum lutumq; mixtum
Cum aqua figuravit
Hominis imaginem,
Mox Pandora
Hortuli ingressa
Vas.

Medicus, poculorum nectar mihi interdicens.
Dixit verò vt aquam biberem, ignarus: neque didicerat,
Quòd robur hominum vinum Homerus dixit.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσι θανεῖν μεμέπαιν ὀφείλεται, οὐδέ τις ἔστιν
Αὔριον εἰ ζήσει, θνητὸς ὅπου τάμβος.
Τοῦτο σαφῶς αὐθεφπε μαθών, εὔφραινε σεαυτὸν,
Λήθην τοῦ θανάτου Βρόμιον κατέχων.
Τέρπευ, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων·
Τἄλλα δὲ πάντα τύχῃ σφήματα δὸς διέπειν.

PALLADÆ. 27.

Omnes mori homines oportet, neque enim est
Cras an viuat, mortalis sciens.
Hoc benè homo cùm didiceris, oblectare teipsum,
Obliuionem mortis Bromium tenens.
Delectare, & salta, hodiernàm vitam trahens:
Reliqua verò omnia fortunæ opera committe regenda.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἀπάτου.

Ἀνέρες οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
Ἐλπίσιν ἡμείδων ῥίψατε τλῆμον πενίην.
Αὐτάρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ, λεπὰς,
Ἄγχι πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
Αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου,
Παισὶ καταφραίοις μάρνασθαι θέλω.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ θαλάσσης ἀμείλιχον, οὐδὲ χαράδρης,
Πηγὸν ἀπορρήτου δάκρυος ἔχων Βρομίου.

MACEDONII principis. 28.

Viri quibus curæ illæsi orgia Bacchi,
Spe vini abiicite paupertatem,
Sed mihi crater quidem sit calicis loco, propè verò, torcular;
Propè dolium opimæ plenum lætitiæ.
Statim verò nostri bibens cratera Lyæi,
Cum iuuenibus Macedonibus pugnare volo.

Nunc repida noui mare indormiuimus æquo
Et limo tranquilo subducta labitur Arnus.

ANNIVS.

Hinc ab ouorum clamore vigent sylvæ,
Aquæque fluvii horridique montes,
Hinc Auerna lacus, hinc Styx, hinc alta Acheruntis
Templa, Deûm tellus, quæ tangunt mœnia Phœbi,
Quæ Cumæum carmen, quæ sacrum fatidicæ
Virginis Deliacæ pandunt oracula fibræ.
Hinc ego sum natus, Latinorum Pacuuius
Marcus, facundo qui cognomen carmine feci.
Thebasque, & Pelidæ tibi pingo, Pylon, & ostia
Hic te Ilii Rutupinos Aquinos Pacuuius.
Tu dicere hic tua fata potes, tua fata videbis, inquit.
Tu dicis, ego: Et quid cantabo hoc loco?

HORATIVS.

Non quidem odi sepulchrum, hospes, quo conderis, amne,
Nec lacrymis coniux Neptunum accusat auaris.
Ion vates immortalis mihi primus, & vrbe manuque,
Possidet hortulos: sedem mihi quærit & hortos
Quisquis hic errauerit: fabula peruius ecce colonus.
Ergo, quisquis eris, qui nostros cernis honores,
Pulueris exigui munusque leue, hoc cognite, serua.
Spiritus ore tuli mutatus in ora Latina.
Quæ tam parua vides, non inuidenda putes.
Me mediocri fuit ingenio natura, sed arte polita.
Hinc vetus ex nostris ore refertur hederæ.

PROPERTIVS.

Cedite Romani scriptores, cedite Graii,
Nescio quid maius nascitur Iliade.

AAA ii.

Η με τὸ πρὶν πλάσασα τῷ ξυλίνῳ θανάτῳ·
Οὐδὲν ἐὼν, ἠμόμην· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος, οὐδέν.
Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μεθ' ἡμᾶς ὁ βίος·
Λοιπόν μοι ὁ κύπελλον ἀποστίλβωσον ἑταῖρε,
Καὶ λύπης λήθην Βρόμιον πρόσχες.

Incerti, vt alij PALLADÆ. 30.

Cùm nihil peccarim, natus sum ab illis, qui me genuerunt:
Natus verò miser venio in infernum.
O mixtura generationum lethifera! Hei mihi quæ necessitas
Quæ me rapit ad rigidam mortem!
Nihil cùm essem, factus sum: rursus ero, vt antea, nihil.
Nullum & nihil est hominum genus:
Quin tu mihi poculum fac resplendeat, amice,
Et doloris obliuionem Bromium porrige.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀρχαῖα συνδεῖπνε, καὶ πλικὰ μέτρα φιλοῦσα,
Εὔλαλε, τρυγόωσ, δύστμε, μακροφάρυγξ,
Αἰὶ ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυστιλάλμνε,
Ἦλθες ὅμως ποτ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
Αἴθ' ἄφελες καὶ ἄμικτος ὑμύμφευτός τε πάρ ἦσθα,
Ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

ARGENTARII. 31.

Antiqua conuiua, cauponarias mensuras amans,
Loquaces reddens, placidum ridens, bene sonans, longum collum habens,
Semper meæ paupertati parum symbolum addens, panis offæ accommodus,
Venisti tamen in meam manum quondam tempestiuè.
Vtinam etiam immixta sine aquâ adesses,
Incorrupta, vt puella ad sponsum venit.

Ἀδήλου.

Ταῦτα λος σόδιν ἔρεω γε· πιαστυλίων γὰ ὕπερθεν
Καρπὸς ἐπὶ χθονὸς αὐτοὶ ἔφυμεν φυτῆς·

Kal ſoli ſol ſpecies, ſtellis ſtellantibus ignis,
Et ſic de reliquis ſumito quod libuit.

Kal ſpecies ſolis, ſtellæ, vt ſit ignis ſtellantis ignis
Et ſic de reliquis ſumito quod libuit.

Hæc, vt dictum eſt, ſunt ſimilia ad ſuum genus.
Nam ex igne ignis, & ex ſole ſol.
Quæ ab origine ſua & Metonymia diſtant.
Propriè dicuntur ab. T. natura originata.

Incerta.

Tantum eſt diſtare aliquid à non ſuperbia,
Fruſtra ſuper capite ſpinas fugabat, arbuſcula
Et ab ſe ſolis radios arcebat.
Si vera etiam conſolidet ſua materia,
Et ſi ſit ſolida, & ſine vitio, & ſine nodo,
Intra viridem & arentem lucet
Non eſt adeo remotum ab hoc genere,
Quod ſcribit Ariſtoteles, Ariſtophanes, & alij,
Anas, & vxorem Vulcani ſæpe ſolere ſupra modum
Tantum ſignificare ſtupra.

Ciceronianum.

An ſcientia lucis, & lucis, quæ eſt in oculis?
Et ſolis, qui oculis plurimum lucis affert?
Tu, & ſimilia ab ambiguis, & à quibus dubitatur.
Pudor, qui me hoc dubitare poſſe, putet.
Et quis vnquam ſic fuit ſui ſimilis?
Et ſimilis, quam ſui ipſius?

Incerti.

Homini hoc proprium quidem eſſe ratione, aut intellectu adiuti
Ea, quæ ſenſu percipiuntur, ſimilia ſentire.
Ea tamen ex ſenſibus ſunt, quæ ſimilitudinem habent,
Omnia affatim ſenſibus ſunt ſimilia.
Hyems poſt hæc, ſtudium fatuum, Neque deorum nihil
Ad rem: nec ea quæ vocalem habent.

AAA. 2.

ΑΔΗΛΟΝ ΑΔΗΛΟΝ.

Πᾶς ἄγνωτος ἀνὴρ τίς γάρ ἐστιν ὁ τοῦτο λαλῶν;
Τοῦτο δὲ λαλῶν τὰ μὲν γνωτὰ ἄγνωτα ποιεῖ.
Οὐδὲν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦτο λαλῶν ἄγνωτον ἐστιν
Οὐδὲν ἐν γνώσει τὸ ἄγνωτον ἔστι δέ.
Ἀπὸ γὰρ ἀγνοίας ἐστὶν ἀγνώτου λόγος.

Tria ipsa. Nil tacitum, dum quæritur ignotum.

Incertum. Fr. Iunius. 36.

Quamvis sum non cuiq; notus, tamen cuiq; vera videbam.
Nec mihi quæ cuiq; ignota fuere, id dicere mihi fuit
Nec mihi cuiq; ignota fuere, quæ non cuiq; ignota erant.
Nullum ex nihil ob hominem genus.
Sola mihi fuere, quæ cuiq; ignota, sed nescire humanum.
Hoc enim est maximum, quod nescio nescientem.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ.

Ἐγνόησε, ὃς ἀγνῶτος ἐγὼ γνωτὸν ἔφην
Ἀγνῶτος γὰρ ἐμοὶ γνωτὸν ἔφην ἔπος.
Οὐκ ἐν ἐκ τοῦ μὴ γνῶναι τὸ γνωτὸν ἄγνωτον ἦν
Ἀλλὰ τοῦ γνῶναι τὸ ἄγνωτον γνωτὸν ἐγένετο.

NESCIENTIA.

Mentalis dolus. Fr. Iunius. 36.

Mentalis dolus, ut ne quis sciat, quod sciat.
Fortuna, ut ne sciam, dedecus fuit magnum.
Virtus mea, ut Germanum prodam, nunquam vult.
Et non Nosse meum est, ut non prodidisse.

PARSIMONIA.

Οὐτίδα φειδωλὸν ἐγὼ καὶ ἀνάλτην ἐκάλεσσα
Κοῦκ Ἀναλτὸν ἐμοὶ φειδωλὸν ἔφην ἔπος.

PARSIMONIA.

Quisquis tam parcus, tam non prodigus omnino,
Est humilior vitæ conditione.

ΦΕΙΔΩΛΟΣ.

Τὸν φειδωλὸν μὴ εἶναι τὸν πάνυ μὴ ἀνάλτην
Ἀλλὰ τοῦ μέσου ἔχεσθαι τοιοῦτον.

Ou pensois tu qu'on voudroit de ton Arbre,
Ou d'vn tronc, ou rameau, ou fueille, ou fruict?

LVCIAN. 17.

Comment ilz gouuernent leurs Arbres.

Nous ne plantons point d'Arbres en nos Vignes,
Nonpas seulement en nos Iardins communs.
Adiutor.

Et Tydeus, dis moy, ou est ton Arbre?
Thersites, ie pense n'en auoir aucun.
Tydeus. Ie pense que ton Arbre sera sur quelque gibet.
Sans qu'il soit besoin trauiller en vain,
Il faut que ie me face Arbre moy-mesme
Et d'vn rameau de mon chef, Thersites.

Iacobus. 18.

Est Scripturam non intendere et poenitentiam verè proficere.
Ilz sont de la secte de Thersites.

Quatre points sont bien requis pour faire vn Arbre:
Les vns en produisent, les autres le plantent,
Les autres le cultiuent, et les autres le taillent.
Le bon arbre est celuy qui produict.
Adiutor.

Et celuy qui ne produict aucun bon fruict
Est taillé, mis au feu, et bruslé.
Et celuy qui ne produict le fruict
Duquel on l'auoit voulu planter.

Blanche. 19. Et Nicodeme, qui vint de nuict
Chez vous pour estre mis en escolle.
Iacobus. 20.

Bonne vie me donne Seigneur et non discours:
Sans quelque fois de moy mes bons Seigneurs, car cela
Ad enfans conuient, et Medecins et Vieux seruiteurs.
Nostre Maistre estoit celebrant.

Bibamus. Nam sanè verum est, in via vinum
Pro equo: quia pedestribus via est ad inferos.

Ἄδηλον.

Πέντε θανὼν κεῖσαι καὶ τέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τέρπνα
Ζωῆς, οὐδ' αἰγλὰς ὄψεαι ἠελίου.
Ὥστε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας ἕλκε γυναῖκα
Κίσσιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
Εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
Καὶ Ζήνων Ἅιδην βαθὺν ὡς ἔμολον.

Incerti. 40.

Quinque mortuus iacebis cohibens pedes: neque dulcia
Vitæ, neque radios videbis Solis.
Ob id capiens Bacchi merum poculum hauri gaudens
Cincie, pulcherrimam in vlnis habens coniugem.
Si verò tibi immortalis sapientiæ mens, scito quòd Cleanthes
Et Zenon, ad infernum profundum penetrarunt.

Ἄδηλον.

Ἡ πηγῶν ἐγγὺς ναίουσα πωλοπλὶν ἀρτιλάγωος
Αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πεπάλων στέφανος,
Καὶ τῦτο φθιμένοιο σεβάσιον ἱερὸν ὀστεῦν,
Ἐγκεφάλου ψυχῆς φερτάτιον ἀγγεῖον.
Γῖνε, λέγε δ' γλύμμα, καὶ ἔδιε, καὶ σπείσαιο
Ἄνθεα. τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Incerti. 41.

Mendicorum gratiosa armatura pera & lagena
Hæc, & roridis è foliis corona,
Et hoc morientis suburbium sacrum os,
Cerebri animæ præsidium altissimum.
Bibe ait hæc sculptura, & ede, & circumdare
Rosis. Tales euadimus subitò.

Ἀδέσποτον.

Ἐξότε μοι σεμνὸν πνεῖ γυνὴ σοφίης λόγος ἔρρει
Οὐχ ὑμὴς παῖδες φρασσάμενοι ταλίκυλικας.

Incerti.

Incerti. 45.

Bacchi menſura optima, quæ non nimis, neque parum,
Eſt enim aut doloris cauſſa, aut inſaniæ.
Gaudet mixtus tribus poculis aquæ, quartus ipſe:
Tunc etiam thalamis eſt promptiſſimus.
Si verò multum ſpiret, fulminat quidem amores,
Obruit verò ſomno vicino mortis.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ, κεφ. μη'.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μηδὲν ἄγαν, τῦ ἐπὶ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν·
Ἀλλὰ σὺ μὴ πιθόμης Γέλλιε, τῦτ' ἔπαθες.
Καὶ λίην ἀφρέων, ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος,
Ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀρετῆς.
Οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντεα,
Βυλησάμενον μαθεῖν ἀστρολόγους κανόνας.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον θυμὸν ἔχων,
Γέλλιος, οὐδὲ χέσαι δύνατο πῦρ ἔχων.

IN AVDACES, Cap. XLVIII.

PALLADÆ. I.

Ne quid nimis ſeptem ſapientum ſapientiſſimus dixit:
Sed tu non obediens, Geſſie, hoc paſſus es.
Et rationalis exiſtens brutiſſimum habuiſti probrum,
Cùm deſideraueris cæleſtes eminentias.
Sic quoque Pegaſus equus perdidit Bellerophontem,
Qui voluit diſcere aſtrologicas regulas.
Sed hic quidem, equum habens, & temerarium robur iuuentę:
Geſſius verò, neque ad egerendũ ſat firmum pectus habẽs.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ζητήσῃς μεῖζόν ποτε τῶν θεῶν εἶναι,
Μηδ' ἀρχὰς μεγάλης κόμπον ὑποφρίαλον.

Γέλιος κὶ πὼς ἔδυξε κατιωχθη γὸ ἰκπλήξε,
Θνητῶς δὐτυχέως μηδὲν αἰεχόμενος.
Ω γλὼς αἰθεφτων αἰεμόλιον, αἰδεχόλωτον,
Μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ὑπισχάμενον.

Eiusdem. 2.

Nemo cupiat mortalium aliquando Deus esse,
Nec magni principatus iactantiam immensam.
Gessius ipse monstrauit: deturbatus verò est in altum sublatus,
Mortalis fœlicitatis nihil retinens.
O genus humanum, ventosum, rationis expers,
Vsque ad finem vitæ nihil sciens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέλιον ὡς ὁρόπσεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα,
Χωλδίοντα πλέον, ζῶον ἔλεξεν ἔπος,
Γέλιε, πῶς, τί παθὼν καὶ τίνος δόμον εἰς ἀίδαο,
Γυμνὸς, ἀχήδευτος, ξημαλὶ καινοτάφῳ;
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσεφώνεε Γέλιος ἀϊδὺς,
Βαύκαλε, δ' ὀλεῖος καὶ θανάτου πρόχελ.

Eiusdem. 3.

Gessium vt nouit Baucalus iam mortuum,
Claudicantem multùm, tale dixit verbum.
Gessie, quomodo, quid passus intrâsti domum inferni,
Nudus, inhonoratus, nouo exsequiarum ritu?
Hunc verò valde iratus compellauit Gessius statim,
Baucale, insolentia & mortem præbet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ δύο Καλχάωτες ⊗ Γέλιον ὤλεσαν ὅρκοις,
Τῶν μεγάλων ἐπάτων θῶκον ἐποχόμενοι.

Eiusdem. 4.

Duo vates Gessium perdiderunt iuramentis,
Magnorum consulum locum pollicentes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὼ Αμμωνιακὼ ἀπατέω ὅτι Γέλιος ἔγω,

Ηι ὅτι χῆς πλωχὸς, κ' αὐτὸς ἔπτωχον ὕβεις.

Eiusdem. 4.

Non me, paupertatem verò iniuriâ affecisti: si verò & Iupiter
Esset in terrâ pauper, & ipse pateretur contumeliam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πίνομαι, τί πάσχω; τί μὲ μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
Πταῖσμα τοῦτ' ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Eiusdem. 5.

Si mendico, quid patior? quid me odisti non iniurium?
Peccatum hoc est fortunæ, non iniuria morum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰνίζειν μὲν ἄριστον. ὁ δ' ψόγος ἐχθρὸς ἀρωγή·
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, Ἀττικὸν ἐστι μέλι.

Eiusdem. 6.

Laudare quidem optimum: vituperium verò inimicitiæ prin-
Sed bene dicere Atticum est mel. (cipium.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πλησμόνῃ πωλοῦντι τὸ καλλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
Καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
Ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
Γυμνάχης καλ' ἐμοῦ χεῖρας ἀείρας ἄϊεν.
Ψυπτὰ δ' ἐγὼ κατέπτυνα, φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
Τὸν πλησμόνῃ πύκτην ἐξαπίνης ὀρέων.
Ἀλλά σε τοῦδε πύκτου Πολυδεύκεος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Κάστορος ἰκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
Τὸν πύκτην ἀπόκρυσον ἐμοὶ χόλου· ἢ δυνάμαι γὰρ
Πυκτεύειν καὶ παίπαξ μείνας ἐσφαλερώτερος.

Eiusdem. 7.

Prisanam vendenti cellulam heri dedi,
Et horribilem pugilem hodie inueni intus,
Cùm verò dicerem: tu quis es? vnde venisti in nostrâ domum?
Pugilatrices contra me manus sustulit sursum.

Celeriter verò ego *abire* contendi metuens horrendũ virum,
Ptisanæ venditorem pugilem statim videns.
Sed te per pugilem Pollucem & ipsum
Castora oro,& per Iouem supplicum patronum,
Pugilem reiice à me iram. Non possum enim
Pugnare omnino mense accedente.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ, κβ΄ ις΄

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐ γλήχων Κείτων ὁ φιλάργυρος ἀλλὰ δι' ἀλκάλκου
Αὑτὸν ἀποσφαίρᾳ, θλιβομένου στομάχου.

IN PARCOS, Cap. L.

LVCILLII. 1.

Non pulegio Criton auarus,sed quarta oboli parte
Semet euacuat aggrauato stomacho.

Ἀδηλον.

Πλουτεῖν φασί σε πολῖται, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
Χρῆσις γάρ, πλούτου μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
Ἂν μετέχῃς αὐτῶν σύ, σὰ γίγνεται· αἰ δὲ φυλαττῇς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νεῶ γίγνεται ἀλλοτρία.

Incerti. 2.

Diuitem te esse dicunt omnes:ego verò te dico pauperem.
Vsus enim,diuitiarum testis,Apollophanes.
Si frueris ipsis,tuæ fiunt:sin verò custodias
Heredibus,iam nunc fiunt aliorum.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψηφίζῃ κακόδαιμον ὁ δὲ χρόνος ὡς πάλιν, ὅπως
Καὶ πολιόν τίκτει γῆρας ἐπισχόμενον.
Κοὔτε πιὼν, οὔτ' αὖος ἐπὶ κρουπάλοις αἰαδήσας,
Οὐ μύσει, ὃ γλαφυρὸν χαλκίς τι μηχανάται.

Introduction
Chapter 1: Getting Started
Chapter 2: Basic Concepts
Chapter 3: Advanced Techniques
Chapter 4: Troubleshooting
Chapter 5: Maintenance
Chapter 6: Safety Guidelines
Chapter 7: Frequently Asked Questions
Appendix A: Glossary
Appendix B: Index

Πολλάκι μηδὲ φαγὼν, ὥστέ τι πλῆσον ἔχῃν.
Αλλ' εἴμοι λησίσαρο δ πίνῃν καὶ τότε καὶ νῦν,
Οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὧν πάτ' ἔδοξας ἔχῃν.

LVCILLII. 13.

Thrasymache, diuitias multas perdidisti per insidias,
Ad nihil verò peruenis miser continuò,
Parcens, fœnerans, vsura capiens vsuram, aquam bibens:
Sæpe ne edens quidem, vt aliquid plus habeas.
Sed si mecum reputes potum tunc, & nunc,
Nihil minus habes illis, quæ tunc videbaris habere.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Ἐχθὲς δψησάμενος πρόβατον πόδα, καὶ δεκαταῖον
Κανναβίνης κεφάλου μίλινον ἀσπάραγον,
Εἰπεῖν Φ καλέσαντα φυλάσσομαι. ἔστι γὰρ ὀξύς·
Καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχὼν μή με πάλιν καλέσῃ.

AVTOMEDONTIS. 14.

Heri cœnans hircinum pedem, & decem dierum
Cannabini oleri gilui coloris asparagum,
Nominare illum, qui me vocarit, nolo. Est enim acerbus:
Et metus non vulgaris, ne denuò me vocet.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ τοῦ αὐτοῦ.

Φῶλός τις αἰὴρ, ἀφέων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
Ἡλθ' ἀποθνήσκων, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
Ὡς δ' ἴδε τὸν πρότερον, σκιὸν μὴ κέρδος ὀνείρου,
Ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικαθεῦδε πάλιν.

MACEDONII Principis. 15.

Parcus quidam vir contrectans thesaurum in somnis,
Voluit mori, diuitem somnum habens:
Cùm verò vidit priorem, inutile post lucrum somni,
Ex somno paupertatem, rursus dormiuit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαῦτις ἅπαξ πρώϊσεν· ὅτευ δὲ πέφη Σαλαμῖνος,
Οἴκαδ' ἀριστῶμεν δεῦτε θεοὶ ἐρχόμενοι.

Eiuſdem. 16.

Omnes ſemel edunt: cùm verò illos paſcit Salaminus,
Domum,vt prandemus,iterum venientes.

AMMIANOY.

Ὡς κῆποι τηθυκὼς, δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
Οἰόμενος βόσκειν αὐτὶ φίλων πρόβατα.
Ἦν ῥαφανὶς, στέλις λιὼ, τῆλις, θριδακὶς, πρᾶσα, βολβοὶ,
Ὤκιμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
Δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παράθηται μοι,
Δόρπησας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

AMMIANI. 17.

Tanquam hortum mactaſſet,cœnam appoſuit Apelles,
Ratus ſe paſcere pro amicis oues.
Erat raphanus, intybum,fœnogræcum,lactuca,porra,bulbi,
Ocymon,mentaſtrum,ruta,aſparagus.
Timens verò ex his ne & fœnum apponeret mihi,
Ipſe cœnans lupinum ſemimadidum aufugi.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ποιήσας δαπάνῃσι τὸ ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
Ἐκ περιδεείης αὐτὸν ἀπηγξάμενον.

LVCILLII. 18.

Faciens ſumptus in ſomnis auarus Hermon,
Præ dolore ſeipſum ſuſpendit.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ βασιλῆι κοσμοφθόρε τήνδε σιδήρου
Ἀνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀλιτροτέρου,
Ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
Οἷς πολίτας φθείρῃς ἐν φιλοχρημοσύνῃ.

In Imaginem Anaſtaſij Regis in Euripo. 19.

Effigiem tibi rex mundi perditor hanc è ferro
Poſuerunt,vt ære multo viliorem,
Pro cæde,& pauperiate perniciosâ,pro fame,& irâ,

Sacrifice, Christian, 1
Sacrifice, Eucharistic, 1
Sacrifice, Mass as, 1
Sacrifice, Propitiatory, 1
Sacrifice, Unbloody, 1
Sacrifice, Vestments of, 1
Sacrifice, Vessels of, 1
Sacrifice, Wine of, 1
Sacrifice, Wine of, 1
Sacrifice, Wine

Fame decipiens vacuos orbes.
Quære ieiunantes in difficilem demonſtrationem,
Et tunc demiraberis, vacuum vas non cælatum habens.

Ἀδηλον.

Γολλὰς μυριάδας ψηφίζῃ Ἀρτεμίδωρος,
Καὶ μηδὲν δαπάνων, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἰ χρυσοῦ πιμελφέα φόρτον ἔχουσαι
Γολλὸν ὑπὸ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

Incerti. 26.

Multas myriades numerat Artemidorus,
Et nihil inſumens viuit vitam mulorum,
Sæpe *muli* qui auri pretioſam ſarcinam habent
Multam in dorſo, fœnum comedunt ſolum.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ, κζ' να'

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μακροπίρῳ ξαυρῷ ξαυρούμενον ἄλλον ἑαυτῷ
Ὁ φθονερὸς Διοφὼν εἶδε, καὶ ἰδὼν ἔπαθε.

IN INVIDOS, Cap. LI.

Lvcillii. 1.

Lengiori cruce crucifixum alium quàm ſe
Inuidus Diophon propè videns, extabuit.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, κε' νβ'

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἶναι μὲν κυνικὸν σε Μενέκρατες, καὶ ὑποδητὸν,
Καὶ ῥιγοῦν, σόλιν αὐτὴν λέγῃ καθόλου·
Ἀν δὲ πραπάζῃς ἄρτους καὶ κλάσματ' αἰσχρῶς,
Κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κυνᾶ.

Chapter 1 Introduction to Computer Networks
Chapter 2 Physical Layer
Chapter 3 Data Link Layer
Chapter 4 Network Layer
Chapter 5 Transport Layer
Chapter 6 Application Layer
Chapter 7 Network Security
Chapter 8 Wireless Networks
Chapter 9 Multimedia Networking
Chapter 10 Network Management
Chapter 11 Software-Defined Networking
Chapter 12 Case Studies
Appendix A Mathematical Foundations
Appendix B Protocol Specifications
Appendix C Glossary
Bibliography
Index

Maryland Painters of Portraits.

Painters of Portraits.

Painters of Portraits.

CONTENTS

Introduction 1
Chapter 1: Getting Started 3
Chapter 2: Basic Concepts 15
Chapter 3: Intermediate Techniques 27
Chapter 4: Advanced Strategies 41
Chapter 5: Troubleshooting 55
Chapter 6: Case Studies 69
Chapter 7: Future Trends 83
Appendix A: Glossary 97
Appendix B: Resources 101
Bibliography 105
Index 109

Παῦσόν σ' ἐποικήσῃ πόνῳ πόθεν ἀτρεκίαν.
Εἶτα φερεσέλλων τὸ περιῶσιον, εἶτα γλυκείου
Αχερος καταφήχων, τίνι λύσιν ἐξενέφερεν.
Εἴ ἐστ' ὅλως ὅτι ψυχὴ φύσις (οὐδὲ γὰρ οἶδα)
Ἢ θνητὴ πόθεν ὅτι, ἢ ἀθάνατος,
Στιγνοφυὴς, ἢ αὖλος· ὅτου δ' Ἀχέροντα φορήσῃς,
Κοὐδὲ θ' ὑμερτὸς γνώσεαι ὡς ὁ Γλάτων.
Εἰ δὲ ἐθέλοις, καὶ παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
Μιμοῦ, καὶ περίαν σὸν δίμας ἐκχάλασον·
Καί κεν ὑπαγροίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτοῦ,
Μοῦνον ὅσον ζητεῖς, τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

Eiusdem. 9.

Alium Aristotelem, Nicostratum, similem Platoni,
Mesas subtilitates effutientem altissimæ Sapientiæ;
Hæc de anima quis quærebat, quomodo fas dicere?
Animam mortalem, an rursus immortalem?
Corpus an debeat vocari, an incorporeum? In intelligibilibus
Ponendum, an sensibilibus, an vtrumque?
Verùm hic libros relegebat de meteoris,
Et de animâ opus Aristotelis.
Et in Phædone Platonicam altitudinem cognoscens,
Omnem concinnauit vndique veritatem.
Deinde conuertens baculum, deinde menti
Summitatem leuiter contrectans, solutionem extulit.
Siquidem in vniuersum aliqua est anima natura, (neque enim
Aut mortalis omnino est, aut immortalis. noui)
Sensu manifesta, an sine materiâ: vbi verò Acheronta trãsibis,
Ibi veritatem cognosces vt Plato.
Si autem vis puerum Cleombrotum Ambraciotam
Imitare, & è tecto tuum corpus deiice:
Et cognosces sine corpore statim teipsum;
Solum quod quæris, hoc relictus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί πονεῖς; πόνει δέ τι, πῶς πάλιν μονωθῇς.
Ὦ πλήθυς μοναχῶν, ψυχαμόνη μοναδική.

Eiusdem. 10.

Si Monachi, cur tot? cùm verò tot, cur rursus soli?
O multitudo monachorum, mentita solitariam vitam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τὸ βακτηροεπαίτου
Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
Θήρμασι μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
Εἶτα δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χλοερὸν βολβὸν
Στρυφνὸν, οὐ πεπυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
Ἦτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωξεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Eiusdem. 11.

Barbiferi Cynici baculo mendicantis
Vidimus in cœnâ magnam sapientiam.
A lupinis enim prius abstinebat, & rapulis,
Non decere seruire ventri dicens virtutem:
Cùm verò oculis videret candidum bulbum
Acerbum, non sapientem iam abscondit mentem:
Petiit præter exspectationem, & comedit verè,
Et nihil dixit bolbum virtutem iniuriâ afficere.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ, καὶ ΗΠΗΡΟΥΣ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς καὶ πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
Εἰκάτα τὴν ἐντὸς σὴν φύσις ἐκ τὸς ἔχει.

IN CLAVDOS, Cap. LIII.

PALLADÆ. 1.

Claudam habes mentem vt pedem: etenim verè
Imaginem intus tua natura extra habet.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸν ἔχεις Ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην·
Οὐκ ἀδίκως χαλκοῦν ποδὰ χωλὸν ἔχεις.

Eiusdem. 2.

Filium habes amorem, vxorem verò Venerem:
Non iniuriâ faber pedem claudum habes.

Ἄδηλον.

Μισόπτωχε θεά, μοῦνη πλούτου δαμάτειρα,
Ἣ δὴ καλὸν ζῆσαι πάντοτ' ἔπιστα μόνη.
Ἐν δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἔμπεδον ἁδρύνῃ ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοὶ μέλεται.
Τέρπει καὶ στεφάνοις σε, καὶ Αὐσονίου πόμα Βάκχου.
Ταῦτα γὰρ οὐ πένησιν γίγνεται οὐδέποτε.
Τοιὼ ἕνεκα καὶ φεύγεις πενίης χάλκεον ὄδον,
Τέρπῃ δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Incerti. 3.

Odio habens pauperes Dea, sola diuitiarum domitrix,
Quæ bene viuere omnino nosti.
In alienis autem insidens pedibus gaudes,
Arma ferre nosti, & vnguenta tibi curæ.
Delectat corona te, & Ausonij potus vini.
Hæc apud mendicos fiunt nunquam.
Ob id etiam fugis paupertatis ferreum solum,
Delectaris verò ad diuitis pedes veniens.

Ἄδηλον.

Λυσιμελοῦς Βάκχου καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
Γαστὴρ θυγάτηρ λυσιμελὴς γοδάγρα.

Incerti. 4.

Soluentis membra Bacchi, & soluentis membra Veneris
Generatur filia membra soluens Podagra.

Τέλος τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς αἰθολογίας ἐπιγραμμάτων.

Finis secundæ Sectionis Anthologiæ Variorum Epigrámatum.

Account of the Number of Persons baptized and Churches planted in the Island of Tanna, from the Year 1839 to the Year 1854.

	Persons baptized	Churches planted
Port Resolution	1	1
Kwamera	1	1
Mount Tukosmera	1	1
Mount Melen	1	1
Mount Tukosmera	1	1
Mount Melen	1	1
Mount Melen	1	1
Mount Melen

In venatores,	19.	In paſtores,	26.
In ebrios,	20.	In vrbes,	27.
In adulteros,	21.	In mendicos,	28.
In naufragium paſſos,	22.	In malos,	29.
In iuuenes & puellas,	23.	In rhetoras,	30.
In aues,	24.	In filios & filias,	31.
In Poëtas,	25.	In Philoſophos,	32.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης, τὸ τρίτον.

FLORILEGII VARIORVM

epigrammatum, in ſeptem libros diſtributi, tertius.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ, ΑΝΔΡΑΣ, κεφ. α.

Εἰς Πλάτωνα.

Σωφροσύνῃ τοὺς ἄφρων θνητῶν ἤθεϊ τε δικαίῳ
Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης.
Εἰ δέ τις ἐκ πολίων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
Οὗτος ἔχει πολλῷ, κοὐ φθόνον οὐ φέρεται.

IN BONOS VIROS, Cap. I.

In Platonem. 1.

Sapientiâ excellens inter mortales, & moribus iuſtis
Hîc iacet vir diuinus Ariſtoclees.
Si verò quis ex omnibus ſapientiæ magnam habuit laudem,

Hic habuit multam, & inuidiam non tolerat.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δυλχίπιον μὲν αἴακτος ἄγοι βιότοιο τέλος ὅλβον
Ἡγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος αἰχμητάων·
Ὡς δὲ φύσις καὶ ἄλυσεν ἀπὸ χθονός, ἀθάνατοι μὲν
Αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

NICARCHI. 2.

Dulcitium quidem reges ſummas vitæ ad dignitates
Duxêre ob virtutem, & honorem proconſulum.
Cùm verò natura ipſum ſoluit à terrâ, immortales quidem
Ipſum habent Dij, corpus verò ſepulcrum hoc.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

[a]Κλυτὸς Ἰωάννης. [b]Θνητὸς, λέγε. [c]γαμβὸς ἀνάκτων.
[b]Θνητὸς ὅμως. [a]γλωτὸς ἄνθος Ἀναστασίου.
[b]Θνητὸν καὶ τοῦτο. [a]βίον δ' ἐδίκησε. [b]οὐκ ἔτι τοῦδε
Θνητὸν ἔφης. ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

IVLIANI Ægyptij. 3.

[a]Inclytus Ioannes [b]Mortalis, dic' Socer reginæ.
[b]Mortalis tamen. [a]Generis flos Anaſtaſij.
[b]Mortalis eius quoque. [a]In vitâ iuſtus. [b]Non amplius hoc
Mortale dicis. Virtutes meliores ſunt morte.

ΧΡΗΣΤΟΔΩΡΟΥ.

Οὗτος Ἰωαννέω κρυπτὸς πάθος, ὃς ῥ' Ἐπιδαύρου
Ἀγρὸν ἔλων, ἰῷ δὴ παῖδες ἀριφραδίαι
Ἐκπρὸ μὲν Ἡρακλῆος ὅπλον καὶ μύρμηκες ἧρως
Αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκηπε κόλον.
Εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων σεμνὸν ἐειδόμενον πάτρων,
Λύχναδον, ἰὼ φοινιξ Κάδμος ἔδμε πόλιν.
Ἐνθεν λύχνος ἔλων ἐλικώπιος, οὕνεκα Κάδμος
Στοιχείων Δαναοῖς σεμνὸς ἔδειξε τύπον.
Εἰς ἅπαντας δ' ἀνέλαμψε καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων,
Μίνως καὶ καθαρὸν ἐφράσατο δίκαιον.

Ptolomeus
Ptolomeus
Ptolomeus

Conſeneſcente: Tribus pueris exhibui nuptias,
Ex quibus ſæpius pueros meo foui ſinu,
Nullius plorans aut morbum, aut mortem.
Qui mihi peragentes exſequias, vt dulcem ſomnum
Dormirem, in locum miſerunt piorum.

Ἀδέσποτα.

Μὴ σύ γε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου.
Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις.
Εἰ καὶ τόνδε Κάσσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Incerti. 7.

Ne tu mortalis cùm ſis, tanquam immortalis rationeris,
Nihil enim vitæ ſtabile eſt vitam viuentibus.
Si & hunc Caſſandrum habet loculus hic mortuum,
Hominem natura dignum immortali.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε στῆσαι Φιλίππιον, Κάσσανδρε;
Τίς πέτρος ὅς τῆς σῆς λήσετ' ἂν ἀγλαΐης;
Ἀλλά σε νηλὴς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
Ἡλικίαν ὀλίγην εἰκοσιεξ ἐτέων·
Ὃς χήρην ἄλεσεν, μογεροὺς δέ τε πατέρας
Γηραλέους, κυδρῷ πένθει περιμήνιος.

In Eundem. 8.

Quis lapis non defleret te mortuum Caſſander?
Quæ petra quæ tuæ obliuiſceretur pulchritudinis?
Sed te crudele & inuidum perdidit fatum,
Iuuentutem paruam viginti ſex annorum.
Quod viduam vxorem fecit, mœſtóſque parentes
Senes, triſti dolore afflictos.

ΘΑΛΛΟΥ.

Διοτὰ φάη Μίλητε, πῆς βλαφήματα γαίης,
Ἰπετὶς ὠκυμόεσις ἀμφεκάλυψε χέρις·
Γήθεα δὲ στοφαίων ἀλλάξαο λείψανα σεῖο, αἰ, αἰ,

Εδρακες ὸ βαιῇ κἀλὶπὸι κεὐθάδε αι.
Φεῦ, πάτρα τετπάλαια· πόθι πάλιν ἢ πότε τοίους
Ἀστέρας εὐχόσῃς Ἑλλάδι λαμποιμένους;

THALLI. 9.

Bina lumina, Milete, tuæ germina tetræ
Italicus citò morientes contexit cinis:
Cum luctu coronas permutasti. Et reliquias, æ, æ,
Vidisti in paruula vrna conditas.
Heu! Patria ter miseta, vnde rursus, aut quando tales
Stellas iactabis in Græcia lucentes?

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται· θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

CALLIMACHI. 10.

Hîc Saon Diconis filius Acanthius sacrum somnum
Dormit. Mori ne dixeris *viros* bonos.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε· σὺ δ' ὦ πάτερ οὐ βαρὺ εἰς σὲ
Αὐσιγλῶν, καὐτὴ νῦν ἐπὶ τοισὶ κοὐβαρής.

MELEAGRI. 11.

Omnimater terra salue: tu illum, qui prius non grauis in te,
Ausigenem, & ipsa nunc contegas non grauis.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Τῶν ὅτι πυρκαιῆς ἐν δεξιὰ φασὶ κέλευθον
Ἑρμείῃ τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθον ἄγειν.
Ἦ, καὶ Ἀριστόνοος Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
Παῖς Ἡγησίλεω δῶμ' ἀΐδος κατέβη.

HEGESIPPI. 12.

Per rogi dexteram dicunt viam
Mercurium viros bonos ad Rhadamanthum ducere.
Qua via Aristonous quoq; Chærestrati filius non lacrumabilis
Filius Hegesilaï domum inferni subiit.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ, ὅτι Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ' ἐχθρᾷ τοῦ τελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτέ μ' ἄκοιτις
Ἐσυλᾷ, οὔτ' αὐτὸς Θεόδοτος θ' ἡμίν.
Ἐχθρὸς ἐκὼν ἡμόμην. Ἀλλὰ φθόνος ἤ τις ἄτη
Ἡμέας ἐς τοσσῶν ἤγαγεν ἁμπλακίων.
Νῦν δ' ὅτε Μινῴῳ καθαρῷ χερὶ πῖδα μολόντες,
Ἀμφοτέρῳ λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

AGATHIÆ Scholastici super Theodotum generum qui odio mortuus est propriæ vxoris. 13.

Certè per in terrâ vltimum transitum, neque me coniux
Odio habuit, neque ipse Theodotus generosus.
Hostis sponte factus sum. Verùm inuidia, aut quædâ calamitas
Nos in tantum deduxit peccatum.
Nunc ad Minoëm per purum solium transeuntes,
Vterque album calculum accepimus.

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Πρηΰς, ἐλευθερίῳ ὅπιθεν ῥόῳ, ἤδὺς ἰδέσθαι,
Εὖ βιότῳ τοκέα λιπὼν γήραϊ γηροτρόφον,
Τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι χρείσσονι μοίρης,
Ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

PAVLI SILENTIARII. 14.

Mansuetus, libertatem indutus, dulcis aspectu,
In vita relinquens filium senectutis nutritorem,
Tumbam habet Theodorus in spe meliore fati,
Felix in laboribus, felix in morte.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὖ λὰς Αἰσυχρᾶτις ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέρουσα,
Εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἀΐθμιος κεφδῆς,
Παῖδων τις μνήσαιτο, καὶ ἐλπίσαιτο γυναῖκα,

Εἰ καί μιν δάκρυ δεξίοπος πνοιή
Ζωλὼ φυλάσσατο· κακὸν δ' ἄφυλος ἰδέσθαι
Οἶκος· ὁ δ' αὖ λᾶός τ' ἀμίεργε ἐφαρμοσύνη,
Γύαλον φαίνοιτο, καὶ ὁ πολυκτέα οἶκος
Εἰ ξῆ, αἰγαίζων δαλὸν ἐπιφλέγιον.
Ἦδη Ἀριστοκράτης ὁ χρήσιμος· ἀλλ' ἀγαμοῦχος
Ἀιδεω π' ἤλθαρεν πλὼ ἀλιπόρφυρον.

LEONIDÆ. 15.

Bonus Aristocrates, qui nauigauit ad Acherontem,
Dixit breuis æui tangens caput,
Puerorum quis recordetur, & dote datâ ducat vxorem,
Quamuis ipsum mordeat vitæ ingrata paupertas.
Vitam *liberis* fulciat. Malum est columna carentem videre
Domum. Hic rursus optimus viri focus,
Bene columnatus appareat, & in magnâ lignorum congerie
Stet, intuens carbonem super foco.
Norat Aristocrates veritatem: sed mulierum
O homo odio habuit stultam sapientiam.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων
εἰς τὸν πάπαν Ἰωάννην τὸν
Ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν ἐσσί, καὶ τί; παῖς τίνος; ἔργα καὶ ὅλβος,
Νεκρὸς ὅτι ἔνδον ἔχεις, σῖγα, μὴ θάμβυνον.
Οὗτος Ἰωάννης, Κύπριος γένος, ὃς ἐτόξευ
Εὐγλυτὸς Σπουδὴ· ἐκ δ' ὄνομ' ἐς Φαρίης.
Κτήματα μὲν πολύολβος ὅλων πλέον ὤνασε πάτρη Κύπρος,
Ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
Ἔργα δὲ θεσπεσίοις πυκνὰ λέγει, ἃ σφιν ὁ χῶρος τεύξει,
Οὐκ ἐμοὶ δεῖ νόου, οὐκ ἑτέρων σοφιτῶν.
Πάντα γὰρ ἀνδράσι πᾶσιν ἐπήλυθε φαιδιμοπάτης Ἀρετῆς,
Δόξαν τε κρατερὴν παῖς ἀρότας ἑτέρων.
Τοῦ, καὶ κάλλεα πολλὰ, πάσῃ πόλις ἔλλαχε αὖτε,

Εἰσὶ φιλοφρόσυνος κόσμος ἀρετῶντος.

SOPHRONII Patriarchæ Hierosolymorum in sepulcrum Iohannis patris Alexandriæ. 16.

ªSepulcrum, quis, & vnde erat, & quid? filius cuius? opera & fortunam,
Mortuus, quem intus habes, dic, absconditum.
ᵇHic Iohannes, Cyprius genere, filius fuit
Generosi Stephani: erat autem præsul Alexandriæ.
Quoad opes ditissimus omnium quotquot nutrit Cyprus,
Ex patre patrum, ex sanctísque laboribus.
Opera verò sancta omnia dicere, quæ in terrâ fecit,
Neque meæ est mentis, neque aliorum oris.
Omnem verò virum antecelluit illustribus virtutibus,
Qui visus est imperare virtutibus reliquorum.
Cuius & decora omnia, quæ ciuitas consecuta est hæc:
Sunt beniuolentiæ ornatus optimus.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρχὸς Ἰωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερείων,
Ἐνθάδε νεῦ μετὰ πάρμα φίλη κατὰ πατρίδι κεῖται.
Θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔσχεν,
Ἀθανάτοις φρηξὶ τε καὶ ἔργοισι ῥέξεν ἀπείρους.

Eiusdem in eundem. 17.

Princeps Iohannes Phariæ virtutum sacerdotalium,
Hic nunc post finem amicâ in patriâ iacet.
Mortale enim sortitus est corpus, licèt vitam æternâ habuerit,
Immortalia etiam opera in terra fecit infinita.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν αὑτοῦ τις ἕκαστος ἀποκλαύσεται οἰκτρῶν
Νικόδικον δ' φίλοι καὶ πόλις ἥδε κλαύσῃ.

SIMONIDÆ. 18.

Suum vnusquisque inter mortuos dolet:
Nicodicum verò amici, & hæc vrbs deflet.

Ἄλλου.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημήϊον, ἀθλὶ σαώσῃς,

Λίθος ἀμικρά, τῆς μεγάλης φιλίης.
Αἰεὶ ζητήσω σε. σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
Τοῦ λήθης ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίῃς πώματος.

Incerti. 19.

Hoc noſtræ monumentum, bone Sabine,
Lapis paruus, magnæ amicitiæ:
Semper te quæram: tu verò, ſi fas, in mortuis
Obliuionis mei nunquam bibas poculum.

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοφιλέας ἀνέρας ἐσθλούς,
Θεῖον Ἰωάννην, καὶ κλυτὸν Θεοδόσιον.
Ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ αἴθυγας ἦλθεν,
Καὶ φωτὸς μετέχοις δίζετο αἰθερίου.

Incerti 20.

Hîc ſepulcrum habet diuinos viros bonos,
Diuinum Iohannem, clarum Theodoſium.
Quorum virtus dives in cæli orbes venit,
Et lucis participes fecit ſinceræ.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας.

Ὃς βασιλῆας δάμασε, καὶ ἰωκρίλῳ κατέπαυσεν
Ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν ἐννεσίης,
Οὗτος νῦν σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
Ἀρχιερεὺς Χριστοῦ Νικόλεως μεγαθύς.
Ἀλλ' ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπλατο πίονα κόσμῳ,
Καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
Τοίῳ γὰρ βιότῳ πολιήσατο ἕως ὅτε χαίρῃς,
Σῶμα καλὸν πάσαις κυδαλίμοις καμάτοις.

In Nicolaum Patriarcham Alexandriæ. 21.

Qui reges domuit, & prœlium ſopiuit
Hoſtium, parentum ob leges,
Hic ſub paruo iacet monumento hoc,

Princeps ſacerdos Chriſti Nicolaus qui fuit:
Verùm virtus diues perſiliit terminos terræ,
Et anima beatorum circumit thalamos.
Talem enim vitam deſiderabat exſiſtens in terrâ,
Corpus pulchrum onerans glorioſis laboribus.

Εἰς ὃ αὐθ'.

Στήλλεν βίνομίης, καὶ σωφροσυνίης ἀέθλων,
Εἰκόνα Νικόλεω ϛῆσε τὸ Γρηγόριος.

In idem. 22.

Columnam eunomiæ, & temperantiæ donarium,
Imaginem Nicolai conſtituit Gregorius.

Αλλο.

Οὐδὲ θανὼν κλέος ἆθλον ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
Αλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει.
Ως ἔλαχές τ' ἔμαθές τε φύσεϊ μῶτιν πανάριστα·
Τῶρα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης Πυθέα.

Aliud. 23.

Neque mortuus gloriam eximiam perdidiſti in terrâ omni,
Sed adhuc animæ tuæ præclara omnia manent.
Quorum accepiſti & didiciſti naturâ conſilium, omniũ optime:
Et ob quas in beatorum inſulas tranſiiſti, Pythea.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ηὶ δίζῃ Τίμαρχον ὸ ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
Ηὲ περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
Δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, ἠΐα παῖδα
Παυσανίου· δηρὸς δ' αὐτὸν ὸ θυσιβέων.

CALLIMACHI. 24.

Si quæras Timarchum apud inferos, vt audias
Aut aliquid de animâ, aut poſt obitum quî erit,
Quære generationis Ptoleinaïdis, filium patris
Pauſaniæ. Quæres verò ipſum inter pios.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, κβ΄ βΙ΄

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

[a]Εἰπὲ τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνίκας.
[b]Κάσμυλος, Εὐαγόρου, Πυθία πύξ, Ῥόδιος.

IN CERTATORES, Cap. II.

SIMONIDÆ. 1.

[a]Dic quis, cuius es, cuius patriæ, quid viceris.
[b]Casmylus, Euagoræ, Pythia pugil, Rhodius.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλοῦ, ὅς ποτε Πίσῃ
Ἑπτάκις νικήσας, ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

Eiusdem. 2.

Milonis hæc statua pulchri pulchra, qui olim Pisæ
Septies victor, in genua non cecidit.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
Πίτυν λαβόντα τὴν κατ' Ἰσθμὸν ἑξάκις,
Τοῦτον διέδρακας· ὃν κατ' ὄμμ' ἔτι πάλιν
Ψάμμος πεσόντος οὐκ ἐσφράγισεν.
Ἰδὲ καὶ πρόσωπον ἡνιοχήσιμον, ὡς ἔτι
Σώζει παλαιὰν τὴν ὑπὸ νίκης ὄψιν.
Λέαινα δ' ὁ χαλκός, ἃ βάσις μὲ λυσάτω,
Χὠς ἔμπνους νεῦ· ἕβδομον κονίσομαι.

PHILIPPI. 3.

Ex Sinopâ si audis Damostratum,
Pineam accipientem in Isthmiis sexies,
Hunc vidisti: cuius in gyrum actam luctam
Arena cadentis dorsum non signauit.
Vide rursus faciem leoninam, quomodo adhuc
Seruet antiquam in pugnâ contentionem.

Dicit

Dicit autem æs, hæc basis me soluat,
Et tanquam viua septimùm puluere conspergat.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Σμίκρος ἐὼν ὁ ξένος ὁ κεἰ τάφος. οὐ μακρὸν λέξω.
Θῆρις, Ἀριστάου Κρής, ὑπ' ἐμοὶ δολιχόν.

CALLIMACHI. 4.

Breuis erat hospes, & hoc sepulcrum. non prolixa dicam.
Theris, Aristæi filius Cretensis, sub me curriculi spacium
cucurrit.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ, κγ' γ'.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Λητοΐος καὶ Παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε,
Ξυνὸν ἐπὶ βιότου συζυγίην ἐχέτην,
Ξυνὰ δ' ἔπειτα καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ πηγὴν
Βοσπορίην, ξυνὸν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
Οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπενώθη δισσαίθην,
Ἀλλὰ ξυμπερέχτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
Χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σῆμα τὸ λ' ὑμέων
Ὤφελεν ἱδρύσθαι βωμὸν ὁμοφροσύνας.

IN FRATRES, Cap. III.

AGATHIÆ Scholastici. 1.

Latoïs & Paulus fratres duo existentes,
Communem vitæ coniunctionem habebant,
Communia & fati sortiti sunt fila, & ad littus
Bosporium communi tecti sunt puluere.
Neque enim inuicem viuere sine altero poterant,
Sed simul cucurrerunt & ad Proserpinam.
Saluete ô dulces & concordes: sepulcrum verò vestrum
Debuit constitui ara concordiæ.

Του αὐτοῦ.

Εἰς δὺ' ἀδελφοὺς ἐπέχει τάφος· ἦν γὰρ ἑπέσχον
Ἦμαρ καὶ γλυκεῖαν ὁμοῦ καὶ θανάτου.

Eiusdem. 2.

Vnus duos fratres obtinet tumulus: vnum enim obtinuerunt
Diem ortus ambo & mortis.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ, ΚΑΙ ΣΑΠΦΟΥΣ.

IN PISCATORES, Cap. IIII.

ΣΑΠΦΟΥΣ. 1.

Τῷ γειπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος
Κύρτον, καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωίας.

SAPPHVS. 1.

Piscatori Pelagoni pater suspendit Menisc⁹
Nassam, & remum, monumentum malæ vitæ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόκλητος ἦλθεν
Εἰς ἄϊδας, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων,
Ἣν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτειραν, μάρτυρα μόχθων,
Ἀγραις εἰναλίαις πολλάκι βεβρομένην,
Τὴν δὲ καὶ ἐν θανάτῳ λάχε συμπόρον, ὕστατα πλεύσας·
Εὗρε, συλλήξας ὁλκάδι καιομένῃ.
Οὕτω πιστὸν ἄκακτι πόλει σκάφος, οἷον ἄνασσαν
Μύγδονι, καὶ συμπλοῦν εἰς βίον, εἰς θάνατον.

IVLIANI Ægyptij. 2.

Mygdon terminum vitæ sortitus, suo acatio combustus venit
Ad inferos, mortuorum cymba non indigens.
Quam enim habuit viuēs victus largitricem, testem laborum,
Piscationibus marinis sæpe onustam,
Illam etiam in morte habuit cursus sociam, cùm finem
Inuenit, diem claudens naui incensa.
Sic fidelis fuit regi scapha, domum tribuens
Mygdoni, & vnà nauigantem in vitam, in mortem.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγκη,
Δοίνακος ἱππείης ἐκτελχὸς ἑλκομένη.
Εἶδαρ ὅτ' ἀγκίστρῳ φόνιον πλαίον ἀμφιχανοῦσα,
Ὀξείῃ ἐρυθρὴ Φυκὶς ἔφειξε πάγῃ·
Ἀγκυλόμων δ' ὑποδὺς κατέκτανεν ἅλματι λαίφρῳ
Ἐντὸς ἁλιθρῴῃ δυσαμένη φαρόγγων.

APOLLONIDÆ. 5.

Piſcatorem Meneſtratum perdidit piſcatio,
Calami equinâ ex ſetâ tracta.
Eſcam cum hami lethalem dolum hiatu complectens,
Teneram rubra Phycis fregit glaciem:
Fracta verò ſubmerſum interemit ſaltu voraci
Intus lubricas ſubiens fauces.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. κεφ. ε

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρπεδὼν ὁ πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

IN FORTES, Cap. V.

ANACREONTIS. 1.

Fortis in bello Timocritus, cuius hoc ſepulcrum.
Mars verò non bonis parcit, ſed malis.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὄρνι, Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, πῦ χάεαι ἔφας
Γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον Ἀριστομένους;
Ἀγγελίην μεθέπεαι ὁδὸν οἰωνέχεα ὄασον ἄριστος
Οἰωνοὺς γνώμαις, πάσσον ὁδὸν πίτνων.
Δῶλαί τοι δηλοῦσιν ἐφεδρήσουσι πύλῃσι·

Αμμες δ' ἀτρέστοις αἰδράσι πεπόμεθα.

ANTIPATRI. 2.

[a]Auis Iouis Saturnij nuncie, cuius gratia astas
Velox super magni tumulum Aristomenis?
[b]Nuncio mortalibus, quî, ob id quantum ego optima
Auium facta sum, tantum hic heroum.
Timidæ timidis assident columbæ:
Nos verò intrepidis delectamur viris.

ANACREONTOS.

Ἀβδήρων τὸν θνήσκοντα τὸν αἰνοβίλων Ἀγαθῶνα
Πᾶσ' ὅπλ πυρκαϊὴν ἤλθ' ἐβόησε πόλις.
Οὔ τινα γὰρ πιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἥρπασε θυμῆς ἐν προφάλιγγι μάχης.

ANACREONTIS. 3.

Inter Abderos primò morientem bellicosum Agathonem
Omnis ad rogum hæc luxit ciuitas.
Non enim talem iuuenem cruentus Mars
Interfectum spoliauit horribilis in fluctu pugnæ.

MENANDROY εἰς Ἐπίκουρον καὶ Θεμιστοκλέα.

Χαῖρε Νεοκλείδα, δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν,
Πατρίδα δουλοσύνας ῥύσατ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

MENANDRI in Epicurum & Themistoclem. 4.

Salue Neoclide, geminum genus, quorum hic quidẽ vestrum,
Patriam è seruitute liberauit, hic verò stultitiâ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ εἰς Θεμιστοκλέα.

Ἀντὶ πάρος λιτοῖο δίης Ἑλλάδα, δῆς δ' ὅτι τοῦτο,
Δούρατα βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας·
Καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε Περσικὸν Ἄρη,
Καὶ Ξέρξῃ, τύποις δαπτὸς Θεμιστοκλέα.
Σπάλα δ' ἀ Σαλαμὶς ὀπικείσεται, ἔργα λέγουσα
Τἀμά· τί μοι σμικροῖς μέγαν ὀπίθετε;

GERMANICI in Themistoclem. 5.

Pro sepulcri lapide pone Græciam, pone verò super hanc
Hastas Barbaricæ symbola cladis nauium:
Et tumulo fundamentum circumscribe Persicum Martem,
Et Xerxem His sepeli Themistoclem.
Columnæ verò Salamin subponatur, opera dicens,
Hæc mea. quid me paruis magnum imponitis?

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῦπο Θεμιστοκλῆς κενὸν νεῖον εἴσατο Μάγνης
Λαός, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμενος,
Ὀφθόνεον νεκρέδυ χθόνα, καὶ λίθον ἤλασεν ὄπως
Ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας.

Eiusdem. 6.

Hoc Themistocli vacuum monumentum posuit Magnesius
Populus, cùm à Medis patriam liberans,
Alienam subiit terram, & lapidem. Voluit sic
Inuidia. Virtutes verò maius habent præmium.

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυλιναίου εἰς ὡυτόν.

Οὔρεά μιν καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χέασατε,
Καὶ μέσσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοίδην,
Αἰναόν τι βαθὺν ποταμοῦ ῥόον, οἵ ποτε ῥεῖθρις
Ξέρξεω μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν Ἄρη.
Ἐγγράφετε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
Κηρύσσῃ Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

ALPHÆI Mitylenæi in eundem. 7.

Montes & pontum super tumulum sculpe,
Et medium vtriusque testem Solem,
Perenniúmque profundum fluminú fluxum, qui olim fluctibus
Xerxis mille nauium non sustinuerunt Martem.
Scribe & Salaminem, Themistoclis vt sepulcrum
Collaudet Magnesius populus mortui.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ εἰς ὡυτόν.

Μὴ μίσῃ Μάγνης ὁ πολίτης οὐδόμα τύμβῳ,

Μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λαθαιέτω·
Τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὁλκάσι φιλόπατριν·
Γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης.

DIODORI in eundem. 8.

Non metire, Magnesia, quantum sit nomen tumulo,
Neque Themistoclis opera te lateant:
Significa Salamini & nauibus patriæ amatorem.
Cognosces verò ex his maiora Athenienſibus.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
Υἱὸς Κεκραγόρης ἐν σακέων παταγῷ.
Εἰ δ' ὀλίγον μὲ κάλυμμ' ὀνίνησι, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
Ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

DIOTIMI. 9.

Neque leo tam terribilis est in montibus, vt Myconis
Filius Crinagoras in clypeorum plausu.
Licèt sepulcrum paruum, ne reprehendas: paruus locus,
Sed viros bella ferentes nouit ferre.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Τᾷ Πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
Ἑπτὰ μὲν ἐξ Ἀργείων πταύματα δοὺς ἀνάνδρως,
Δείκνυς τὰ πρόσθια πάντα. καὶ αἵματι τόντα δ' ὁ γηραιὸς
Παῖδ' ὑπὲρ πυρκαϊᾶς Τιννίχος εἶπε πλοκάς,
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε τέκνον ἄδακρυς
Θάψω, καὶ σέ, καὶ ἐμέ, καὶ Λακεδαιμόνιον.

DIOSCORIDIS. 10.

Pitanæ Thrasybulus super clypeum veniebat mortuus,
Septem ab Argiuis vulnera accipiens,
Demonstrans aduersa omnia. Sanguinolentum verò senex
Puerum super rogum Tynnichus dixit ponens,
Ignaui fleant: ego verò te filium sine fletu
Sepeliam, hunc, & meum, & Lacedæmonium.

Coronis onerans ceruices arma ferentes,
Morbum cùm in extremum incidit,& terminũ ineuitabilem,
Respexit fortitudinem intentè in propriam:
Fixit verò in præcordiis suum gladium:& dixit moriens,
Ego sponte à me ipso superatus sum. Non morbus hanc gloriam habeat.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, Ἀργέος ἔμμορος, ὃν ῥα διώσας
Αὐχένα χρυσοδέπις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
Τηξιμόθῳ νόσῳ κακολύμβιος, ἔδραμε θυμῷ
Ἐς πρότερον ἔργων ἄρσενα μαρτύριον.
Ὧτε δ' ὑπὸ σταλαγμοῖς πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπών,
Ἄνδρας Ἄρης κτείνει, θήλυτέρους δ' ὕπνος.

PHILIPPI in eundem. 14.

Ælius manu audax, Argis præfectus, qui serò onerârat
Ceruicem auro ligatis ex bello coronis;
Tabifico morbo imminutus, cucurrit animo
In priorum operum virile testimonium:
Impulit sub pectus latum gladium, vnum solum dicens,
Viros Mars occidit, mulieres verò morbus.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν,
Ῥυόμενοι, δυσφεγγὲς ἀμφεβάλοντο κόνιν.
Ἀρετᾶς δ' ἔμμορον αἶνον ἔλαχον. ἀλλά τις ἀστῶν
Τοὺς δ' ἐσιδών, θανάσιμον πλατὺ φάσγανον ὠθείσθω πατρίδος.

MNESALCI. 15.

Hi patriam, lacrumabilem in ceruice vinculum habentem
Liberantes, caliginoso circumdantur cinere.
Sortiti verò sunt virtutis laudem magnam. Sed aliquis ciuium
Hos intuens, mori audeat pro patriâ.

ΤΕΤΟΥΑΙΟΥ.

Ὦ χρόνε, πολλῶν θνητῶν πολυπόνου δαῖμον,
Ἄγγελος ἡμετέρων πᾶν γλυκὺ παίδων.

Ὡς

Lecture 1 Introduction 1
Lecture 2 Linear Algebra Review 17
Lecture 3 Multivariate Distributions 31
Lecture 4 Linear Regression I 43
Lecture 5 Linear Regression II 59
Lecture 6 Linear Regression III 73
Lecture 7 Linear Regression IV 89
Lecture 8 Linear Regression V 101
Lecture 9 Linear Regression VI 117
Lecture 10 Linear Regression VII 131
Lecture 11 Linear Regression VIII 147
Lecture 12 Linear Regression IX 163
Lecture 13 Linear Regression X 179
Lecture 14 Linear Regression XI 193
Lecture 15 Linear Regression XII 209
Lecture 16 Linear Regression XIII 223
Lecture 17 Linear Regression XIV 239
Lecture 18 Linear Regression XV 253
Lecture 19 Linear Regression XVI 269
Lecture 20 Linear Regression XVII 283
Lecture 21 Linear Regression XVIII 299
Lecture 22 Linear Regression XIX 313
Lecture 23 Linear Regression XX 329
Lecture 24 Linear Regression XXI 343
Lecture 25 Linear Regression XXII 359
Lecture 26 Linear Regression XXIII 373
Lecture 27 Linear Regression XXIV 389
Lecture 28 Linear Regression XXV 403
Lecture 29 Linear Regression XXVI 419
Lecture 30 Linear Regression XXVII 433
Lecture 31 Linear Regression XXVIII 449
Lecture 32 Linear Regression XXIX 463
Lecture 33 Linear Regression XXX 479
Lecture 34 Linear Regression XXXI 493
Lecture 35 Linear Regression XXXII 509
Lecture 36 Linear Regression XXXIII 523
Lecture 37 Linear Regression XXXIV 539
Lecture 38 Linear Regression XXXV 553
Lecture 39 Linear Regression XXXVI 569
Lecture 40 Linear Regression XXXVII 583
Lecture 41 Linear Regression XXXVIII 599
Lecture 42 Linear Regression XXXIX 613
Lecture 43 Linear Regression XL 629
Lecture 44 Linear Regression XLI 643
Lecture 45 Linear Regression XLII 659
Lecture 46 Linear Regression XLIII 673
Lecture 47 Linear Regression XLIV 689
Lecture 48 Linear Regression XLV 703
Lecture 49 Linear Regression XLVI 719
Lecture 50 Linear Regression XLVII 733
Lecture 51 Linear Regression XLVIII 749
Lecture 52 Linear Regression XLIX 763
Lecture 53 Linear Regression L 779
Lecture 54 Linear Regression LI 793
Lecture 55 Linear Regression LII 809
Lecture 56 Linear Regression LIII 823
Lecture 57 Linear Regression LIV 839
Lecture 58 Linear Regression LV 853
Lecture 59 Linear Regression LVI 869
Lecture 60 Linear Regression LVII 883
Lecture 61 Linear Regression LVIII 899
Lecture 62 Linear Regression LIX 913
Lecture 63 Linear Regression LX 929
Lecture 64 Linear Regression LXI 943
Lecture 65 Linear Regression LXII 959
Lecture 66 Linear Regression LXIII 973
Lecture 67 Linear Regression LXIV 989
Lecture 68 Linear Regression LXV 1003
Lecture 69 Linear Regression LXVI 1019
Lecture 70 Linear Regression LXVII 1033
Lecture 71 Linear Regression LXVIII 1049
Lecture 72 Linear Regression LXIX 1063
Lecture 73 Linear Regression LXX 1079
Lecture 74 Linear Regression LXXI 1093
Lecture 75 Linear Regression LXXII 1109
Lecture 76 Linear Regression LXXIII 1123
Lecture 77 Linear Regression LXXIV 1139
Lecture 78 Linear Regression LXXV 1153
Lecture 79 Linear Regression LXXVI 1169
Lecture 80 Linear Regression LXXVII 1183
Lecture 81 Linear Regression LXXVIII 1199
Lecture 82 Linear Regression LXXIX 1213
Lecture 83 Linear Regression LXXX 1229
Lecture 84 Linear Regression LXXXI 1243
Lecture 85 Linear Regression LXXXII 1259
Lecture 86 Linear Regression LXXXIII 1273
Lecture 87 Linear Regression LXXXIV 1289
Lecture 88 Linear Regression LXXXV 1303
Lecture 89 Linear Regression LXXXVI 1319
Lecture 90 Linear Regression LXXXVII 1333
Lecture 91 Linear Regression LXXXVIII 1349
Lecture 92 Linear Regression LXXXIX 1363
Lecture 93 Linear Regression XC 1379
Lecture 94 Linear Regression XCI 1393
Lecture 95 Linear Regression XCII 1409
Lecture 96 Linear Regression XCIII 1423
Lecture 97 Linear Regression XCIV 1439
Lecture 98 Linear Regression XCV 1453
Lecture 99 Linear Regression XCVI 1469
Lecture 100 Linear Regression XCVII 1483
Lecture 101 Linear Regression XCVIII 1499
Lecture 102 Linear Regression XCIX 1513
Lecture 103 Linear Regression C 1529
Lecture 104 Linear Regression CI 1543
Lecture 105 Linear Regression CII 1559
Lecture 106 Linear Regression CIII 1573
Lecture 107 Linear Regression CIV 1589
Lecture 108 Linear Regression CV 1603
Lecture 109 Linear Regression CVI 1619
Lecture 110 Linear Regression CVII 1633
Lecture 111 Linear Regression CVIII 1649
Lecture 112 Linear Regression CIX 1663
Lecture 113 Linear Regression CX 1679
Lecture 114 Linear Regression CXI 1693
Lecture 115 Linear Regression CXII 1709
Lecture 116 Linear Regression CXIII 1723
Lecture 117 Linear Regression CXIV 1739
Lecture 118 Linear Regression CXV 1753
Lecture 119 Linear Regression CXVI 1769
Lecture 120 Linear Regression CXVII 1783
Lecture 121 Linear Regression CXVIII 1799
Lecture 122 Linear Regression CXIX 1813
Lecture 123 Linear Regression CXX 1829
Lecture 124 Linear Regression CXXI 1843
Lecture 125 Linear Regression CXXII 1859
Lecture 126 Linear Regression CXXIII 1873
Lecture 127 Linear Regression CXXIV 1889
Lecture 128 Linear Regression CXXV 1903
Lecture 129 Linear Regression CXXVI 1919
Lecture 130 Linear Regression CXXVII 1933
Lecture 131 Linear Regression CXXVIII 1949
Lecture 132 Linear Regression CXXIX 1963
Lecture 133 Linear Regression CXXX 1979
Lecture 134 Linear Regression CXXXI 1993
Lecture 135 Linear Regression CXXXII 2009
Lecture 136 Linear Regression CXXXIII 2023
Lecture 137 Linear Regression CXXXIV 2039
Lecture 138 Linear Regression CXXXV 2053
Lecture 139 Linear Regression CXXXVI 2069
Lecture 140 Linear Regression CXXXVII 2083
Lecture 141 Linear Regression CXXXVIII 2099
Lecture 142 Linear Regression CXXXIX 2113
Lecture 143 Linear Regression CXL 2129
Lecture 144 Linear Regression CXLI 2143
Lecture 145 Linear Regression CXLII 2159
Lecture 146 Linear Regression CXLIII 2173
Lecture 147 Linear Regression CXLIV 2189
Lecture 148 Linear Regression CXLV 2203
Lecture 149 Linear Regression CXLVI 2219
Lecture 150 Linear Regression CXLVII 2233
Lecture 151 Linear Regression CXLVIII 2249
Lecture 152 Linear Regression CXLIX 2263
Lecture 153 Linear Regression CL 2279
Lecture 154 Linear Regression CLI 2293
Lecture 155 Linear Regression CLII 2309
Lecture 156 Linear Regression CLIII 2323
Lecture 157 Linear Regression CLIV 2339
Lecture 158 Linear Regression CLV 2353
Lecture 159 Linear Regression CLVI 2369
Lecture 160 Linear Regression CLVII 2383
Lecture 161 Linear Regression CLVIII 2399
Lecture 162 Linear Regression CLIX 2413
Lecture 163 Linear Regression CLX 2429
Lecture 164 Linear Regression CLXI 2443
Lecture 165 Linear Regression CLXII 2459
Lecture 166 Linear Regression CLXIII 2473
Lecture 167 Linear Regression CLXIV 2489
Lecture 168 Linear Regression CLXV 2503
Lecture 169 Linear Regression CLXVI 2519
Lecture 170 Linear Regression CLXVII 2533
Lecture 171 Linear Regression CLXVIII 2549
Lecture 172 Linear Regression CLXIX 2563
Lecture 173 Linear Regression CLXX 2579
Lecture 174 Linear Regression CLXXI 2593
Lecture 175 Linear Regression CLXXII 2609
Lecture 176 Linear Regression CLXXIII 2623
Lecture 177 Linear Regression CLXXIV 2639
Lecture 178 Linear Regression CLXXV 2653
Lecture 179 Linear Regression CLXXVI 2669
Lecture 180 Linear Regression CLXXVII 2683
Lecture 181 Linear Regression CLXXVIII 2699
Lecture 182 Linear Regression CLXXIX 2713
Lecture 183 Linear Regression CLXXX 2729
Lecture 184 Linear Regression CLXXXI 2743
Lecture 185 Linear Regression CLXXXII 2759
Lecture 186 Linear Regression CLXXXIII 2773
Lecture 187 Linear Regression CLXXXIV 2789
Lecture 188 Linear Regression CLXXXV 2803
Lecture 189 Linear Regression CLXXXVI 2819
Lecture 190 Linear Regression CLXXXVII 2833
Lecture 191 Linear Regression CLXXXVIII 2849
Lecture 192 Linear Regression CLXXXIX 2863
Lecture 193 Linear Regression CXC 2879
Lecture 194 Linear Regression CXCI 2893
Lecture 195 Linear Regression CXCII 2909
Lecture 196 Linear Regression CXCIII 2923
Lecture 197 Linear Regression CXCIV 2939
Lecture 198 Linear Regression CXCV 2953
Lecture 199 Linear Regression CXCVI 2969
Lecture 200 Linear Regression CXCVII 2983
Lecture 201 Linear Regression CXCVIII 2999
Lecture 202 Linear Regression CXCIX 3013
Lecture 203 Linear Regression CC 3029
Lecture 204 Linear Regression CCI 3043
Lecture 205 Linear Regression CCII 3059
Lecture 206 Linear Regression CCIII 3073
Lecture 207 Linear Regression CCIV 3089
Lecture 208 Linear Regression CCV 3103
Lecture 209 Linear Regression CCVI 3119
Lecture 210 Linear Regression CCVII 3133
Lecture 211 Linear Regression CCVIII 3149
Lecture 212 Linear Regression CCIX 3163
Lecture 213 Linear Regression CCX 3179
Lecture 214 Linear Regression CCXI 3193
Lecture 215 Linear Regression CCXII 3209
Lecture 216 Linear Regression CCXIII 3223
Lecture 217 Linear Regression CCXIV 3239
Lecture 218 Linear Regression CCXV 3253
Lecture 219 Linear Regression CCXVI 3269
Lecture 220 Linear Regression CCXVII 3283
Lecture 221 Linear Regression CCXVIII 3299
Lecture 222 Linear Regression CCXIX 3313
Lecture 223 Linear Regression CCXX 3329
Lecture 224 Linear Regression CCXXI 3343
Lecture 225 Linear Regression CCXXII 3359
Lecture 226 Linear Regression CCXXIII 3373
Lecture 227 Linear Regression CCXXIV 3389
Lecture 228 Linear Regression CCXXV 3403
Lecture 229 Linear Regression CCXXVI 3419
Lecture 230 Linear Regression CCXXVII 3433
Lecture 231 Linear Regression CCXXVIII 3449
Lecture 232 Linear Regression CCXXIX 3463
Lecture 233 Linear Regression CCXXX 3479
Lecture 234 Linear Regression CCXXXI 3493
Lecture 235 Linear Regression CCXXXII 3509
Lecture 236 Linear Regression CCXXXIII 3523
Lecture 237 Linear Regression CCXXXIV 3539
Lecture 238 Linear Regression CCXXXV 3553
Lecture 239 Linear Regression CCXXXVI 3569
Lecture 240 Linear Regression CCXXXVII 3583
Lecture 241 Linear Regression CCXXXVIII 3599
Lecture 242 Linear Regression CCXXXIX 3613
Lecture 243 Linear Regression CCXL 3629
Lecture 244 Linear Regression CCXLI 3643
Lecture 245 Linear Regression CCXLII 3659
Lecture 246 Linear Regression CCXLIII 3673
Lecture 247 Linear Regression CCXLIV 3689
Lecture 248 Linear Regression CCXLV 3703
Lecture 249 Linear Regression CCXLVI 3719
Lecture 250 Linear Regression CCXLVII 3733
Lecture 251 Linear Regression CCXLVIII 3749
Lecture 252 Linear Regression CCXLIX 3763
Lecture 253 Linear Regression CCL 3779
Lecture 254 Linear Regression CCLI 3793
Lecture 255 Linear Regression CCLII 3809
Lecture 256 Linear Regression CCLIII 3823
Lecture 257 Linear Regression CCLIV 3839
Lecture 258 Linear Regression CCLV 3853
Lecture 259 Linear Regression CCLVI 3869
Lecture 260 Linear Regression CCLVII 3883
Lecture 261 Linear Regression CCLVIII 3899
Lecture 262 Linear Regression CCLIX 3913
Lecture 263 Linear Regression CCLX 3929
Lecture 264 Linear Regression CCLXI 3943
Lecture 265 Linear Regression CCLXII 3959
Lecture 266 Linear Regression CCLXIII 3973
Lecture 267 Linear Regression CCLXIV 3989
Lecture 268 Linear Regression CCLXV 4003
Lecture 269 Linear Regression CCLXVI 4019
Lecture 270 Linear Regression CCLXVII 4033
Lecture 271 Linear Regression CCLXVIII 4049
Lecture 272 Linear Regression CCLXIX 4063
Lecture 273 Linear Regression CCLXX 4079
Lecture 274 Linear Regression CCLXXI 4093
Lecture 275 Linear Regression CCLXXII 4109
Lecture 276 Linear Regression CCLXXIII 4123
Lecture 277 Linear Regression CCLXXIV 4139
Lecture 278 Linear Regression CCLXXV 4153
Lecture 279 Linear Regression CCLXXVI 4169
Lecture 280 Linear Regression CCLXXVII 4183
Lecture 281 Linear Regression CCLXXVIII 4199
Lecture 282 Linear Regression CCLXXIX 4213
Lecture 283 Linear Regression CCLXXX 4229
Lecture 284 Linear Regression CCLXXXI 4243
Lecture 285 Linear Regression CCLXXXII 4259
Lecture 286 Linear Regression CCLXXXIII 4273
Lecture 287 Linear Regression CCLXXXIV 4289
Lecture 288 Linear Regression CCLXXXV 4303
Lecture 289 Linear Regression CCLXXXVI 4319
Lecture 290 Linear Regression CCLXXXVII 4333
Lecture 291 Linear Regression CCLXXXVIII 4349
Lecture 292 Linear Regression CCLXXXIX 4363
Lecture 293 Linear Regression CCXC 4379
Lecture 294 Linear Regression CCXCI 4393
Lecture 295 Linear Regression CCXCII 4409
Lecture 296 Linear Regression CCXCIII 4423
Lecture 297 Linear Regression CCXCIV 4439
Lecture 298 Linear Regression CCXCV 4453
Lecture 299 Linear Regression CCXCVI 4469
Lecture 300 Linear Regression CCXCVII 4483
Lecture 301 Linear Regression CCXCVIII 4499
Lecture 302 Linear Regression CCXCIX 4513
Lecture 303 Linear Regression CCC 4529
Lecture 304 Linear Regression CCCI 4543
Lecture 305 Linear Regression CCCII 4559
Lecture 306 Linear Regression CCCIII 4573
Lecture 307 Linear Regression CCCIV 4589
Lecture 308 Linear Regression CCCV 4603
Lecture 309 Linear Regression CCCVI 4619
Lecture 310 Linear Regression CCCVII 4633
Lecture 311 Linear Regression CCCVIII 4649
Lecture 312 Linear Regression CCCIX 4663
Lecture 313 Linear Regression CCCX 4679
Lecture 314 Linear Regression CCCXI 4693
Lecture 315 Linear Regression CCCXII 4709
Lecture 316 Linear Regression CCCXIII 4723
Lecture 317 Linear Regression CCCXIV 4739
Lecture 318 Linear Regression CCCXV 4753
Lecture 319 Linear Regression CCCXVI 4769
Lecture 320 Linear Regression CCCXVII 4783
Lecture 321 Linear Regression CCCXVIII 4799
Lecture 322 Linear Regression CCCXIX 4813
Lecture 323 Linear Regression CCCXX 4829
Lecture 324 Linear Regression CCCXXI 4843
Lecture 325 Linear Regression CCCXXII 4859
Lecture 326 Linear Regression CCCXXIII 4873
Lecture 327 Linear Regression CCCXXIV 4889
Lecture 328 Linear Regression CCCXXV 4903
Lecture 329 Linear Regression CCCXXVI 4919
Lecture 330 Linear Regression CCCXXVII 4933
Lecture 331 Linear Regression CCCXXVIII 4949
Lecture 332 Linear Regression CCCXXIX 4963
Lecture 333 Linear Regression CCCXXX 4979
Lecture 334 Linear Regression CCCXXXI 4993
Lecture 335 Linear Regression CCCXXXII 5009
Lecture 336 Linear Regression CCCXXXIII 5023
Lecture 337 Linear Regression CCCXXXIV 5039
Lecture 338 Linear Regression CCCXXXV 5053
Lecture 339 Linear Regression CCCXXXVI 5069
Lecture 340 Linear Regression CCCXXXVII 5083
Lecture 341 Linear Regression CCCXXXVIII 5099
Lecture 342 Linear Regression CCCXXXIX 5113
Lecture 343 Linear Regression CCCXL 5129
Lecture 344 Linear Regression CCCXLI 5143
Lecture 345 Linear Regression CCCXLII 5159
Lecture 346 Linear Regression CCCXLIII 5173
Lecture 347 Linear Regression CCCXLIV 5189
Lecture 348 Linear Regression CCCXLV 5203
Lecture 349 Linear Regression CCCXLVI 5219
Lecture 350 Linear Regression CCCXLVII 5233
Lecture 351 Linear Regression CCCXLVIII 5249
Lecture 352 Linear Regression CCCXLIX 5263
Lecture 353 Linear Regression CCCL 5279
Lecture 354 Linear Regression CCCLI 5293
Lecture 355 Linear Regression CCCLII 5309
Lecture 356 Linear Regression CCCLIII 5323
Lecture 357 Linear Regression CCCLIV 5339
Lecture 358 Linear Regression CCCLV 5353
Lecture 359 Linear Regression CCCLVI 5369
Lecture 360 Linear Regression CCCLVII 5383
Lecture 361 Linear Regression CCCLVIII 5399
Lecture 362 Linear Regression CCCLIX 5413
Lecture 363 Linear Regression CCCLX 5429
Lecture 364 Linear Regression CCCLXI 5443
Lecture 365 Linear Regression CCCLXII 5459
Lecture 366 Linear Regression CCCLXIII 5473
Lecture 367 Linear Regression CCCLXIV 5489
Lecture 368 Linear Regression CCCLXV 5503
Lecture 369 Linear Regression CCCLXVI 5519
Lecture 370 Linear Regression CCCLXVII 5533
Lecture 371 Linear Regression CCCLXVIII 5549
Lecture 372 Linear Regression CCCLXIX 5563
Lecture 373 Linear Regression CCCLXX 5579
Lecture 374 Linear Regression CCCLXXI 5593
Lecture 375 Linear Regression CCCLXXII 5609
Lecture 376 Linear Regression CCCLXXIII 5623
Lecture 377 Linear Regression CCCLXXIV 5639
Lecture 378 Linear Regression CCCLXXV 5653
Lecture 379 Linear Regression CCCLXXVI 5669
Lecture 380 Linear Regression CCCLXXVII 5683
Lecture 381 Linear Regression CCCLXXVIII 5699
Lecture 382 Linear Regression CCCLXXIX 5713
Lecture 383 Linear Regression CCCLXXX 5729
Lecture 384 Linear Regression CCCLXXXI 5743
Lecture 385 Linear Regression CCCLXXXII 5759
Lecture 386 Linear Regression CCCLXXXIII 5773
Lecture 387 Linear Regression CCCLXXXIV 5789
Lecture 388 Linear Regression CCCLXXXV 5803
Lecture 389 Linear Regression CCCLXXXVI 5819
Lecture 390 Linear Regression CCCLXXXVII 5833
Lecture 391 Linear Regression CCCLXXXVIII 5849
Lecture 392 Linear Regression CCCLXXXIX 5863
Lecture 393 Linear Regression CCCXC 5879
Lecture 394 Linear Regression CCCXCI 5893
Lecture 395 Linear Regression CCCXCII 5909
Lecture 396 Linear Regression CCCXCIII 5923
Lecture 397 Linear Regression CCCXCIV 5939
Lecture 398 Linear Regression CCCXCV 5953
Lecture 399 Linear Regression CCCXCVI 5969
Lecture 400 Linear Regression CCCXCVII 5983
Lecture 401 Linear Regression CCCXCVIII 5999
Lecture 402 Linear Regression CCCXCIX 6013
Lecture 403 Linear Regression CD 6029
Lecture 404 Linear Regression CDI 6043
Lecture 405 Linear Regression CDII 6059
Lecture 406 Linear Regression CDIII 6073
Lecture 407 Linear Regression CDIV 6089
Lecture 408 Linear Regression CDV 6103
Lecture 409 Linear Regression CDVI 6119
Lecture 410 Linear Regression CDVII 6133
Lecture 411 Linear Regression CDVIII 6149
Lecture 412 Linear Regression CDIX 6163
Lecture 413 Linear Regression CDX 6179
Lecture 414 Linear Regression CDXI 6193
Lecture 415 Linear Regression CDXII 6209
Lecture 416 Linear Regression CDXIII 6223
Lecture 417 Linear Regression CDXIV 6239
Lecture 418 Linear Regression CDXV 6253
Lecture 419 Linear Regression CDXVI 6269
Lecture 420 Linear Regression CDXVII 6283
Lecture 421 Linear Regression CDXVIII 6299
Lecture 422 Linear Regression CDXIX 6313
Lecture 423 Linear Regression CDXX 6329
Lecture 424 Linear Regression CDXXI 6343
Lecture 425 Linear Regression CDXXII 6359
Lecture 426 Linear Regression CDXXIII 6373
Lecture 427 Linear Regression CDXXIV 6389
Lecture 428 Linear Regression CDXXV 6403
Lecture 429 Linear Regression CDXXVI 6419
Lecture 430 Linear Regression CDXXVII 6433
Lecture 431 Linear Regression CDXXVIII 6449
Lecture 432 Linear Regression CDXXIX 6463
Lecture 433 Linear Regression CDXXX 6479
Lecture 434 Linear Regression CDXXXI 6493
Lecture 435 Linear Regression CDXXXII 6509
Lecture 436 Linear Regression CDXXXIII 6523
Lecture 437 Linear Regression CDXXXIV 6539
Lecture 438 Linear Regression CDXXXV 6553
Lecture 439 Linear Regression CDXXXVI 6569
Lecture 440 Linear Regression CDXXXVII 6583
Lecture 441 Linear Regression CDXXXVIII 6599
Lecture 442 Linear Regression CDXXXIX 6613
Lecture 443 Linear Regression CDXL 6629
Lecture 444 Linear Regression CDXLI 6643
Lecture 445 Linear Regression CDXLII 6659
Lecture 446 Linear Regression CDXLIII 6673
Lecture 447 Linear Regression CDXLIV 6689
Lecture 448 Linear Regression CDXLV 6703
Lecture 449 Linear Regression CDXLVI 6719
Lecture 450 Linear Regression CDXLVII 6733
Lecture 451 Linear Regression CDXLVIII 6749
Lecture 452 Linear Regression CDXLIX 6763
Lecture 453 Linear Regression CDL 6779
Lecture 454 Linear Regression CDLI 6793
Lecture 455 Linear Regression CDLII 6809
Lecture 456 Linear Regression CDLIII 6823
Lecture 457 Linear Regression CDLIV 6839
Lecture 458 Linear Regression CDLV 6853
Lecture 459 Linear Regression CDLVI 6869
Lecture 460 Linear Regression CDLVII 6883
Lecture 461 Linear Regression CDLVIII 6899
Lecture 462 Linear Regression CDLIX 6913
Lecture 463 Linear Regression CDLX 6929
Lecture 464 Linear Regression CDLXI 6943
Lecture 465 Linear Regression CDLXII 6959
Lecture 466 Linear Regression CDLXIII 6973
Lecture 467 Linear Regression CDLXIV 6989
Lecture 468 Linear Regression CDLXV 7003
Lecture 469 Linear Regression CDLXVI 7019
Lecture 470 Linear Regression CDLXVII 7033
Lecture 471 Linear Regression CDLXVIII 7049
Lecture 472 Linear Regression CDLXIX 7063
Lecture 473 Linear Regression CDLXX 7079
Lecture 474 Linear Regression CDLXXI 7093
Lecture 475 Linear Regression CDLXXII 7109
Lecture 476 Linear Regression CDLXXIII 7123
Lecture 477 Linear Regression CDLXXIV 7139
Lecture 478 Linear Regression CDLXXV 7153
Lecture 479 Linear Regression CDLXXVI 7169
Lecture 480 Linear Regression CDLXXVII 7183
Lecture 481 Linear Regression CDLXXVIII 7199
Lecture 482 Linear Regression CDLXXIX 7213
Lecture 483 Linear Regression CDLXXX 7229
Lecture 484 Linear Regression CDLXXXI 7243
Lecture 485 Linear Regression CDLXXXII 7259
Lecture 486 Linear Regression CDLXXXIII 7273
Lecture 487 Linear Regression CDLXXXIV 7289
Lecture 488 Linear Regression CDLXXXV 7303
Lecture 489 Linear Regression CDLXXXVI 7319
Lecture 490 Linear Regression CDLXXXVII 7333
Lecture 491 Linear Regression CDLXXXVIII 7349
Lecture 492 Linear Regression CDLXXXIX 7363
Lecture 493 Linear Regression CDXC 7379
Lecture 494 Linear Regression CDXCI 7393
Lecture 495 Linear Regression CDXCII 7409
Lecture 496 Linear Regression CDXCIII 7423
Lecture 497 Linear Regression CDXCIV 7439
Lecture 498 Linear Regression CDXCV 7453
Lecture 499 Linear Regression CDXCVI 7469
Lecture 500 Linear Regression CDXCVII 7483
Lecture 501 Linear Regression CDXCVIII 7499
Lecture 502 Linear Regression CDXCIX 7513
Lecture 503 Linear Regression D 7529
Lecture 504 Linear Regression DI 7543
Lecture 505 Linear Regression DII 7559
Lecture 506 Linear Regression DIII 7573
Lecture 507 Linear Regression DIV 7589
Lecture 508 Linear Regression DV 7603
Lecture 509 Linear Regression DVI 7619
Lecture 510 Linear Regression DVII 7633
Lecture 511 Linear Regression DVIII 7649
Lecture 512 Linear Regression DIX 7663
Lecture 513 Linear Regression DX 7679
Lecture 514 Linear Regression DXI 7693
Lecture 515 Linear Regression DXII 7709
Lecture 516 Linear Regression DXIII 7723
Lecture 517 Linear Regression DXIV 7739
Lecture 518 Linear Regression DXV 7753
Lecture 519 Linear Regression DXVI 7769
Lecture 520 Linear Regression DXVII 7783
Lecture 521 Linear Regression DXVIII 7799
Lecture 522 Linear Regression DXIX 7813
Lecture 523 Linear Regression DXX 7829
Lecture 524 Linear Regression DXXI 7843
Lecture 525 Linear Regression DXXII 7859
Lecture 526 Linear Regression DXXIII 7873
Lecture 527 Linear Regression DXXIV 7889
Lecture 528 Linear Regression DXXV 7903
Lecture 529 Linear Regression DXXVI 7919
Lecture 530 Linear Regression DXXVII 7933
Lecture 531 Linear Regression DXXVIII 7949
Lecture 532 Linear Regression DXXIX 7963
Lecture 533 Linear Regression DXXX 7979
Lecture 534 Linear Regression DXXXI 7993
Lecture 535 Linear Regression DXXXII 8009
Lecture 536 Linear Regression DXXXIII 8023
Lecture 537 Linear Regression DXXXIV 8039
Lecture 538 Linear Regression DXXXV 8053
Lecture 539 Linear Regression DXXXVI 8069
Lecture 540 Linear Regression DXXXVII 8083
Lecture 541 Linear Regression DXXXVIII 8099
Lecture 542 Linear Regression DXXXIX 8113
Lecture 543 Linear Regression DXL 8129
Lecture 544 Linear Regression DXLI 8143
Lecture 545 Linear Regression DXLII 8159
Lecture 546 Linear Regression DXLIII 8173
Lecture 547 Linear Regression DXLIV 8189
Lecture 548 Linear Regression DXLV 8203
Lecture 549 Linear Regression DXLVI 8219
Lecture 550 Linear Regression DXLVII 8233
Lecture 551 Linear Regression DXLVIII 8249
Lecture 552 Linear Regression DXLIX 8263
Lecture 553 Linear Regression DL 8279
Lecture 554 Linear Regression DLI 8293
Lecture 555 Linear Regression DLII 8309
Lecture 556 Linear Regression DLIII 8323
Lecture 557 Linear Regression DLIV 8339
Lecture 558 Linear Regression DLV 8353
Lecture 559 Linear Regression DLVI 8369
Lecture 560 Linear Regression DLVII 8383
Lecture 561 Linear Regression DLVIII 8399
Lecture 562 Linear Regression DLIX 8413
Lecture 563 Linear Regression DLX 8429
Lecture 564 Linear Regression DLXI 8443
Lecture 565 Linear Regression DLXII 8459
Lecture 566 Linear Regression DLXIII 8473
Lecture 567 Linear Regression DLXIV 8489
Lecture 568 Linear Regression DLXV 8503
Lecture 569 Linear Regression DLXVI 8519
Lecture 570 Linear Regression DLXVII 8533
Lecture 571 Linear Regression DLXVIII 8549
Lecture 572 Linear Regression DLXIX 8563
Lecture 573 Linear Regression DLXX 8579
Lecture 574 Linear Regression DLXXI 8593
Lecture 575 Linear Regression DLXXII 8609
Lecture 576 Linear Regression DLXXIII 8623
Lecture 577 Linear Regression DLXXIV 8639
Lecture 578 Linear Regression DLXXV 8653
Lecture 579 Linear Regression DLXXVI 8669
Lecture 580 Linear Regression DLXXVII 8683
Lecture 581 Linear Regression DLXXVIII 8699
Lecture 582 Linear Regression DLXXIX 8713
Lecture 583 Linear Regression DLXXX 8729
Lecture 584 Linear Regression DLXXXI 8743
Lecture 585 Linear Regression DLXXXII 8759
Lecture 586 Linear Regression DLXXXIII 8773
Lecture 587 Linear Regression DLXXXIV 8789
Lecture 588 Linear Regression DLXXXV 8803
Lecture 589 Linear Regression DLXXXVI 8819
Lecture 590 Linear Regression DLXXXVII 8833
Lecture 591 Linear Regression DLXXXVIII 8849
Lecture 592 Linear Regression DLXXXIX 8863
Lecture 593 Linear Regression DXC 8879
Lecture 594 Linear Regression DXCI 8893
Lecture 595 Linear Regression DXCII 8909
Lecture 596 Linear Regression DXCIII 8923
Lecture 597 Linear Regression DXCIV 8939
Lecture 598 Linear Regression DXCV 8953
Lecture 599 Linear Regression DXCVI 8969
Lecture 600 Linear Regression DXCVII 8983
Lecture 601 Linear Regression DXCVIII 8999
Lecture 602 Linear Regression DXCIX 9013
Lecture 603 Linear Regression DC 9029
Lecture 604 Linear Regression DCI 9043
Lecture 605 Linear Regression DCII 9059
Lecture 606 Linear Regression DCIII 9073
Lecture 607 Linear Regression DCIV 9089
Lecture 608 Linear Regression DCV 9103
Lecture 609 Linear Regression DCVI 9119
Lecture 610 Linear Regression DCVII 9133
Lecture 611 Linear Regression DCVIII 9149
Lecture 612 Linear Regression DCIX 9163
Lecture 613 Linear Regression DCX 9179
Lecture 614 Linear Regression DCXI 9193
Lecture 615 Linear Regression DCXII 9209
Lecture 616 Linear Regression DCXIII 9223
Lecture 617 Linear Regression DCXIV 9239
Lecture 618 Linear Regression DCXV 9253
Lecture 619 Linear Regression DCXVI 9269
Lecture 620 Linear Regression DCXVII 9283
Lecture 621 Linear Regression DCXVIII 9299
Lecture 622 Linear Regression DCXIX 9313
Lecture 623 Linear Regression DCXX 9329
Lecture 624 Linear Regression DCXXI 9343
Lecture 625 Linear Regression DCXXII 9359
Lecture 626 Linear Regression DCXXIII 9373
Lecture 627 Linear Regression DCXXIV 9389
Lecture 628 Linear Regression DCXXV 9403
Lecture 629 Linear Regression DCXXVI 9419
Lecture 630 Linear Regression DCXXVII 9433
Lecture 631 Linear Regression DCXXVIII 9449
Lecture 632 Linear Regression DCXXIX 9463
Lecture 633 Linear Regression DCXXX 9479
Lecture 634 Linear Regression DCXXXI 9493
Lecture 635 Linear Regression DCXXXII 9509
Lecture 636 Linear Regression DCXXXIII 9523
Lecture 637 Linear Regression DCXXXIV 9539
Lecture 638 Linear Regression DCXXXV 9553
Lecture 639 Linear Regression DCXXXVI 9569
Lecture 640 Linear Regression D

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ξεῖν' ἄγγελον Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

In eosdem. 20.

O hospes, nuncia Lacedæmoniis quòd hic
Iacemus, illorum obsequentes legibus.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν ὅπλ' ξυρεοῦ Ἑλλάδα πᾶσαν,
Ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

In eosdem. 21.

Sub acumine stantem nouaculæ Græciam omnem,
Nostris animabus iacemus liberantes.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀσβέστου κλέος οἵδε φίλης περὶ πατρίδι θέντες,
Κυανέου θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
Οὐδὲ πεφᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
Κυδαίνασ', ἁιδάλεον δώματος ἐξ ἀΐδα.

In eosdem. 22.

Inextinguibilem gloriam hi amicam ob patriam consequẽtes,
Nigra mortis circundati sunt nube.
Neque mortui sunt morientes, cùm illos virtus supernè
Laudans, reducit ex domo inferni.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰ δ' καλὸς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν παρέχειν,
Κείμεθ' ἀγηράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

In eosdem. 23.

Si pulchrè mori virtutis pars est maxima,
Nobis ex omnibus hoc attribuit fortuna.
Græciæ enim festinantes libertatem tribuere,
Iacemus nunquam senescenti vtentes laude.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρετ' ἀριςῆες πολέμῳ, μέγα κῦδος ἔχοντες,
Κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
Οἵ ποτε καλλιχόρου προὶ πατρίδος ὠλέσατ' ἤβην,
Πλείσταις Ἑλλήνων αἵμασι μιγνάμενοι.

SIMONIDÆ. 24.

Saluete fortissimi in bello, magnam gloriam habentes,
Iuuenes Athenienſium, eximij in equitatu,
Qui olim amœnam ob patriam perdidistis iuuentutem,
Multis Græcorum contra pugnantes.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Κυανέη τοι καὶ τοιάδε μοῖρ' ἕλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολυῤῥήνων πατρίδα ῥυομένους.
Ζωοὶ δ' ἐν φθιμένων πίλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφέσθην τε κόνιν.

ÆSCHYLI. 25.

Atra etiam hos hastâ validos perdidit viros
Parca, pecorum abundantem patriam liberantes.
Viua verò mortuorum est laus, qui olim membris
Perferentes Ossæum induerunt puluerem.

Ἀδέσποτον.

Παῖδες Ἀθηναίων, Περσῶν στρατὸν ἐξολέσθντες,
Ἤρκεσθν ἀργαλέῳ πατρίδι δουλοσύνῳ.

Incerti. 26.

Pueri Athenienſium, Perſarum exercitum perdentes,
Prohibuerunt difficilem patriæ seruitutem.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οἵδε πρὸ Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαοὶ ὤλεσθν ἥβην,
Μαραθώνιοι Μήδων ἐξοφόρων στρατιαῖς,
Αἰχμηταί, πυζοί τε καὶ ὠκυπόρων ὑπὸ νηῶν
Κάλλιστοι θ' ἑρετῆς μοῖραν ἔλιπον φθίμενοι.

SIMONIDE. 27.

Hi apud Eurymedontem præclaram perdiderunt iuuentam,
Pugnantes Medorum arcus ferentium antesignanis.
Bellatores, pedestréſque, & velocibus in nauibus: (tui
Pulcherrimum verò virtutis monumentũ reliquerunt mor-

ΓΑΛΑΤΩΝΟΣ.

Οἵδέ ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρεμον οἶδμα λιπόντες,
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
Χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι
Γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

PLATONIS. 28.

Hi verò quondam Ægæi graue ſonantem fluctum relinquẽtes,
Ecbatanorum ſolo iacemus in medio.
Salue inclyta olim patria Eretria, ſaluete Athenæ
Vicinæ Eubœæ, ſalue mare amicum.

Ἀδήλου.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετριακὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
Κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

Incerti. 29.

Eubœę genus ſumus Eretrium: propè verò Suſos
Iacemus: hei! terrâ quantum à noſtrâ!

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὦ Λακεδαιμόνιοι, ὦ ξεῖνον ὔμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν τὸν πρὸ πόληος ἔχει φθίμενον,
Ἄνδρα τὸν Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε· καὶ πόλεμον εἶπε,
Τεθναίην, Σπάρτας ἄξια μησάμενος.

DAMAGETI. 30.

O Lacedæmonij, Martium vobis tumba
Gyllin pro ciuitate hæc habet mortuum,
Virum, qui Argiuorum tres occidit: & hoc dixit,
Moriar, Spartæ digna molitus.

TYMNEΩ.

Τὸν πρόδοτα πόλεως Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ,

Α Λακεδαιμονία ⏣ Λακεδαιμόνιον.
Θηκτὸν δ' ἐν παρβολᾷ θυμὸν ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
Ὀξὺν ἐπιθρύπτουσ', οἷα Λάκαινα γυνά,
Ἔρρε κακὸν σκυλάκιον, κακὰ μῆλα, ἔρρε ποθ' Ἅιδην·
Ἔρρε· ⏣ γὰρ Σπάρτας ἄξιον ἐτρέφομεν.

TYMNEI. 31.

Prætergreſſum leges Damatrion occidit mater,
Lacedæmonia, Lacedæmonium.
Acutum in conflictu ponens gladium, dixit, dentem
Acutum frendens, tanquam Lacæna mulier,
Peri male catule, mala pars, abi ad Orcum:
Peri: quem non Spartâ dignum nutriuimus.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχους Δημαγέτη ὀκτὼ
Παῖδας, ὑπὸ σφετέρῃ πολλὸν ἐθαπτε μιῇ·
Δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ὅτι πύθηται, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
Μοῦνον, ἰὼ Σπάρτα σοὶ τέκνα τοῦτ' ἔτεκον.

DIOSCORIDÆ. 32.

In hoſtium mittens inſidias Demæneta octo
Filios, ſub columnâ omnes ſepeliuit vnâ:
Lacrumas verò non profudit præ dolore, ſed hoc dixit
Solum, Iò! Sparta tibi filios hos nutriui.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

Οὐκ ἔτλας ὦ 'γαθὲ Λεωνίδα αὖθις ἰκέσθαι
Εὐρώτᾳ, χαλεπῷ πυρπολέμῳ πολέμῳ,
Ἀλλ' ὅτι Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,
Ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

PHAENNI. 33.

Non ſuſtinuiſti, optime Leonida, rurſus venire
Eurotam, difficili impulſus bello,
Sed ad Thermopylas Perſicam gentem repellens,
Domitus es parentum venerans leges.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ὤλεο δὴ πατίρων ἐν δηϊὰ λπίδα ἐμὶ σὺ μαχητὰ,
Δειμμιὼ ἐπ' Αἰτωλοῖς αὐτοφέρων πόλεμον,
Πρωθήβας. χαλεπὸν γὰρ Αχαϊκὸν ἄνδρα νοῆσαι
Αλκιμον, εἰς πολιὰν ἵξτις ἔμεινε τρίχα.

DAMAGETI. 34.

Periisti parentum in agris & tu bellator,
Acre contra Ætolos gerens bellum,
Impubis. Difficile enim Achiuum virum videre
Fortem, ad canos qui peruenit capillos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εξης ἐν προμάχοις Χαιρωνίδη, ὦδ' ἀγορεύσας,
Η μόρον ἢ νίκαν Ζεῦ πολέμιον δίδυ,
Ηνίκα τις τρὶς φῆν Αχαϊδα τὴν τότε νυκτὶ
Δισμυρίας θρασὺς δῆριν ἔθηκε πίνα.
Ναὶ μὰν ἀλλ' ἀρετήν σε Διφακείδαν ἄλις αἰδῆ,
Θερμὸν αὐτὰ ξείνᾳ αἷμα χέαντα κόνι.

Eiusdem. 35.

Stabas in primâ acie, Chæronida, sic dicens,
Aut mortem, aut victoriam Iupiter belli da,
Quando ad fossam Achiuam quondam nocte
Hostes audacis pugnam commiserunt laboris.
Profecto sed virtus te omnium calculis satis celebrat,
Calidum iuxta hospitem sanguinem effundentem terram.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὺ ὀλίγαν βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήιον ὦ νέρ
Σῆμα ποτὶ φυγξαι πλάμονος Αλκιμίδα.
Εἰ καὶ πᾶν χέρυμπα ὑπὸ ὀξείης παλιούρου
Καὶ βάθου, ἰὼ ποτ' ἐγὼ δῖος Αλκιμένης.

LEONIDÆ. 36.

Paruam glebam, & hoc tenue, ô vir,
Sepulcrum compella audacis Alcimenis.
Quamuis totum tegitur à spinosâ paliuro

Et rubo, eram tamen olim ego bellicosus Alcimenes.

ΑΝΥΤΗΣ.

Λύδη γᾶ σὰς ἔχει πόλ' Ἀμυντόρα παῖδα Φιλίππου,
Πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θιγόντα μάχης.
Οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς,
Ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἑτάρων ἀσπὶς ἔχουσα πόνῳ.

ANYTES. 37.

Lydia terra habet hæc Amyntorem filium Philippi,
Multùm ferream manibus tangentem pugnam.
Neque ipsum dolorificus morbus domum deduxit noctis,
Sed periit pro sociis habens rotundum clypeum.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέος Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι,
Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοξεστίης.

Eiusdem. 38.

Nónne Themistoclis Magnesia est sepulcrũ? Sed aggestus sum,
Græcorum inuidiosæ tumulus malitiæ.

Ἄδηλον.

Ἡμαθίην ὃς πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσε Φίλιππος,
Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος,
Ῥέξας οἷ' οὔπω βασιλὴς ἔρρεξεν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
Μεῖζον ἐμοῦ, καὶ τοῦδ' αἵματος ἡμετέρου.

Incerti. 39.

Æmathiam qui primus in Martem processi Philippus,
Ægæam iaceo terram indutus.,
Qui feci qualia nondum rex antè. Quòd si quis iactet
Plus me, & hoc est sanguinis nostri.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος εἴ τις ἀείδῃ,
Ἠπείρου κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρης.

PARMENIONIS. 40.

Tumulum Alexandri Macedonis si quis canat,
Continentem illius sepulcrum dic vtrumque.

Αδηλου.

Οἴδ' ἀίδδω πίρξαντες εὐπρεπίου, οὐχ ὕπνον ἄλλοι
Σπάλαν, ἀλλ' ἀρετὴν αἰτ' ἀρετᾶς ἔλαβον.

Incerti. 41.

Qui mortem amarunt somnum, non vt alij.
Columnam, sed virtutem pro virtute acceperunt.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Τὸν μέγαν Ακροκόρινθον Αχαϊκὸν, Ελλάδος ἄστρον,
Καὶ δίπλιὸν Ισθμοῦ σειροφόρον πίόνα,
Λεύκιος ἐξυφέλιξα· δορυπλοίπτα δὲ νεκρῶν
Οστέα σωρεύσας εἷς ἐπίκλη σκόπελος.
Τοὺς δὲ δόμους Πριάμοιο πυρὶ φρήσαντας, Αχαιοὺς
Ακλαύτους πατρέων νόσφιν ἔθαψαν Αἰνεάδαι.

Polystrati. 42.

Magnum Acrocorinthum Achaïcum, Græciæ astrum,
Et duplex Isthmo adhærens litus,
Lucius euerti. ferro prostrata autem mortuorum
Ossa sepeliens vnus continet scopulus.
Qui verò domum Priami igne combusserunt, Achiuos
Indeploratos funere priuarunt Æneadæ.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ.

Ανδρὶ μὲν Ιππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δ', Ποδάργης·
Καὶ κυνὶ, Θήραγρος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός·
Ωλετο δ' ἐν πρωμάχοις, ὀξὺν Αρηα πνέων.

Pisandri. 43.

Viro quidem Hippæmon nomen erat, equo verò Podargus,
Et cani Theragrus: & famulo Babes.
Thessalus, ex Cretâ, Magnes genere, Æmonis filius:
Periit verò in prima acie actem Martem concitans.

Αδηλου.

Οἱ πρὸς Ρωμαίους δηΐον στήσαντες Αρηα,

Κεῖνται,

Κῆται, ἀρίστης σύμβολα δηκνύμενοι.
Οὐ γάρ τις μιν νῶτα τυπεὶς ἔπιπτε, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ὤλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ.

Incerti. 44.

Qui contra Romanos grauem erexerunt Martem,
Iacent, fortitudinis documenta monstrantes.
Non enim aliquis circa dorsum percussus occidit, sed simul o-
Perierunt occultâ & dolosâ morte. {mnes

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' οἳ ἐγὼ νῦν
Φθίμενος, τῷδε τάφῳ κείνῳ ἐμβεβαώς.

Simonidæ. 45.

Ferarum quidem robustissima ego, hominum v. quę ego nunc
Seruo, hunc tumulum lapideum ingressus.

Ἀδήλου.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
Οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέβην πόδας.

Incerti. 46.

Quod si animo leo non fuissem, vt meum nomen habet,
Non ego huic tumulo imposuissem pedes.

Ἀδήλου.

Τῶνδε δι' ἀνδρῶν ἀρετὰν οὐχ' ἵκετο καπνὸς
Αἰθέρα δαιομένης βύρσοχόου Τεγέης·
Οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
Παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν πρωμάχοις θανεῖν.

Incerti. 47.

Per horum hominum virtutem non venit fumus
Ad æthera combustæ spatrosæ Tegeæ:
Qui voluerunt vrbem quidem libertate florentem
Liberis reliquere, ipsi verò in primâ acie mori.

ΒΑΣΣΟΥ.

Φωκίδι παρ πέτρῃ δίρκᾳ πάφορ' εἰμὶ δ' ἐκείνων
Τῶν ποτε μαινομένων μῆμα τελευσάντων.

Οἱ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πίσυι, ἀμβλυόαντες
Αρεα καὶ Μήδων καὶ Λακεδαιμονίων.
Ην δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμοῖο * βόσρυχον, εἰκόνα φήρος,
Εἰπὲ, τὸ Ταῦρου μνᾶμα Λεωνίδεω.

BASSI. 48.

Phocidem apud petram vide tumulum: sum verò illorum
Qui olim Medos occiderunt monumentorum trecentorũ.
Qui Spartanâ à terrâ procul occubuerunt, obtundentes
Martem & Medorum & Lacedæmoniorum.
Cùm verò vides super me boues occidentem, imaginem feræ,
Dic, ducis monumentum Leonidæ.

ΓΑΙΤΟΥ.

Διακοσιοστὸν τόδε φάος ἀνὰ θούριος Αρης
Εκρινεν, Αργείων καὶ Λακεδαιμονίων·
Ενθα μάχῃ ἔτλημεν αἰάγελοι, ἄλλος ἐπ' ἄλλοι
Γίπτοντες θυρέα δ' ἦσθε ἄεθλα δορός.

GÆTI. 49.

Duplices trecentorum gladios bellicosus Mars
Extraxit Argiuorum & Lacedæmoniorum:
Vbi pugnam sustinuimus sine nuncio, alius in alium
Cadentes. Thyrea verò erant præmia pugnæ.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Οἵδε τριακόσιοι Σπάρτα πατρὶ, τοῖς στρατὸν ἀριθμὸν
Ἰσαχίδας θυρέας ἀμφὶ μαχεσάμενοι,
Αὐχένας οὐ τρέψαντες ὅπα πόδες ἴσχια σωθῆτον.
Ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτόν.
Ἄρσιν δ' Οθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
Καρίατι, θυρέα (ΖΟ) Λακεδαιμονίων.
Εἰ δέ τις Αργείων ἴφθιμος ἔσῃ, ἰὼν ἀπ' Αδράστου·
Σπάρτᾳ δ' οὐ τόδε θαῦμα, ἀλλὰ φυγῇ θάνατος.

In idem. 50.

Hi trecenti ô Sparta patria, totidem numero cum

Chapter 1 Introduction to Computer Networks
Chapter 2 Network Topologies
Chapter 3 Network Protocols
Chapter 4 Network Hardware
Chapter 5 Network Software
Chapter 6 Network Security
Chapter 7 Network Management
Chapter 8 Network Performance
Chapter 9 Network Troubleshooting
Chapter 10 Network Design
Chapter 11 Network Implementation
Chapter 12 Network Maintenance
Chapter 13 Network Upgrades
Chapter 14 Network Documentation
Chapter 15 Network Standards
Chapter 16 Network Regulations
Chapter 17 Network Ethics
Chapter 18 Network Future Trends
Chapter 19 Network Case Studies
Chapter 20 Network Exercises
Chapter 21 Network Projects
Chapter 22 Network Glossary
Chapter 23 Network Bibliography
Chapter 24 Network Index

ANYTÆ. 53.

Sepulcrum hoc mortui Menedæi posuit Damis
Equo cùm pectus huius cruentus Mars
Percussit: niger verò sanguis per durâ pelle munitum corpus
Ebulliit. Tristem verò terram irrigauit cæde.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Δίρφυος ἐν μεσάτῳ τύμβον κατὰ πυχί' ὀστέα δ' ἐφ' ἡμῖν
Ἐκτυσεν Εὐρίπου δημοσίᾳ χέχυται,
Οὐκ ἀδίκως· ἐρατὸν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
Τρηχείῃ πολέμου δέξάμενοι νεφέλῃ.

SIMONIDÆ. 54.

Diplirvis domiti sumus in iugis. Sepulcrum verò super nos
Propè Euripum publicè fusum est,
Non iniustè. amabilem verò perdidimus iuuentam,
Asperam belli suscipientes nubem.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας δία χέκλυθι Λεωνίδα, οἳ μετ' ὀπίω
Τῆδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ·
Πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων θέντος ἵππων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δέξάμενοι πόλεμον.

Eiusdem. 55.

Glorioso terra abscondit, ô Leonida, qui tecum
Hîc mortui sunt, Spartæ spaciosæ rex:
Plurimorum arcuum & velocium robur equorum,
Medorúmque virorum cùm suscepissent bellum.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ζεῦ πάτερ, Ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔφραο ἄλλον;
Ὃς μοῦνος οὐκ Θυρέας οἶκον ἐβήλατο πολλῶν
Γατείῃ' ὅτι Σπάρτῃ, δηΐῳ δ' ἔπορε πλευρῶν,
Δῶλα καταχρά-ψας σκῦλα κατ' Ἰναχιδᾶν;

NICANDRI. 56.

Iupiter pater, Othryadâ quem meliorem vidisti alium?
Qui solus ex Thyreâ noluit redire

In patriam Spartam, sed gladium transegit per latera,
Seruilia conscribens spolia contra Argiuos.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Τόλμα καὶ εἰς ἄϊδην καὶ ἐς ὕραυόν ἄνδρα κομίζει,
Ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπίβασε πυρῆς
Δωρόθεον. Φθίη γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀέλλων,
Ἐρράσθη σικελῷ μεσσόθι καὶ Χιμαίρης.

THEODORIDÆ. 57.

Audacia & ad inferos & ad cœlum virum effert,
Quæ etiam Sosandri filium imposuit rogo
Dorotheum. Phthiæ enim liberum diem mittens
Contusus est in medio inter Sicum & Chimaras.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΓΙΣΗΜΟΥΣ, ΧΣ ϛ

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρμα δ' ἀρότρου
Γευόμενον, ξείνῃ Μέμφις ἔκρυψε πάφῃ
Ἔνθα δραμὼν Νείλοιο πολυρρόος, ὕδατι λαίφρῳ
Ταὐδρὸς ὀλιγλυβόλοι ἀπημφίασεν.
Καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὸν ἅλα, νηῒ δ' ἀγυφθεὶς
Κύμασι, ναυηγὸν φείδιος ἔσχε τάφον.

IN VIROS NON INSIGNES. Cap. VI.

DIOSCORIDÆ. 1.

A mercatura cessantem Philocritum, iam verò aratrum
Gustantem, communi Memphis texit sepulcro,
Vbi currens Nili magnus fluuius, aquâ voraci
Viri paruam glebam cooperuit.
Et viuus quidem fugit amarum mare: iam verò tumulatus
Fluctibus, nauragum miser habet tumulum.

Ἄδηλον.

Οὐ μὰ Δία, σοὶ δ' Λύκωνα παρήσομεν, ὅτι ποδαλγὴς
Κάτθανε· θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγώ,
Τὴν οὕτως ἀίδαο μακρὴν ὁδόν, ἣ πρὶν ὁ πολλὴν
Ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Incerti. 2.

Certè, neque Lyconem relinquemus, qui pedibus dolens
Obiit: miror hoc potissimùm ego, qui
Sic ad orcum longam viam, quâ prius pedibus
Alienis incessit, cucurrit vnâ nocte.

Ἄδηλον.

Ὁ τὴν πολυξείνακτον ἀν' Ἑσπέρων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων,
Ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον πάντων βίου,
Πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεὶς πώποτε.

Incerti. 3.

Qui gemebundam hominum vitam
Risui commiscuit Nicaënsis Philistion,
Hîc iaceo, reliquiæ totius vitæ,
Sæpius mortuus, sic autem nunquam.

Ἀδέσποτον.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμα
Ἀνδροτίων· οὔπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
Οὕτω καὶ μείναιμι πολὺ χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
Δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς πρεσβυτέρους, πρεσβυτέρους.

Incerti. 4.

Sibi ipsi, & liberis, coniugíque tumulum construxit
Androtion: nondum autem alicuius sum sepulcrum.
Sic etiam maneam multum tempus: si verò & oportet,
Accipiam in me priores, ætate priores.

Ἄδηλον.

Οἰώμαί μοι· τί ὄν τοῦτο; πατρὶς δέ μοι ἐς τί ὄν τόπος;
Κλαυδὸς δ' εἰμὶ θάμους· εἰ δὲ ἀφανὲς ἐπάτου;

Ζώσας ἐξ ἀδόξως ἔλιπον βίον εἰ δ' ἀδόξως;
Κἄμοιγ' οὐθαὐδε νεῶ πις, τίνι τῶν πε λέγῃς;

Incerti. 5.

Nomen mihi: Quid hoc? Patria verò mihi. Quid hoc quoque?
Clari ſum generis. Quid ſi obſcuriſſimi?
Viuens gloriosè reliqui vitam. Quid ſi ingloriè?
Iaceo verò hîc nunc. Quis? cui hæc dicis?

Ἄδηλον.

Θάψαν ὅμε κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
Δωρῆται, τοίης ἀμφιτύχοι χάριτος.

Incerti. 6.

Sepeliuit me qui me occidit, tegens cædē: ſi verò me ſepulcro
Donauit, talem rurſus accipiat gratiam.

Ἄδηλον, εἰς ὃ αὐτό.

Ζωλιὸν οὐ λήσας, δωρῇ τάφον· ἀλλά με κρύπτῃς,
Οὐ θάπτῃς. τοίου κ' αὐτὸς ὄναιο τάφου.

Incerti, in idem. 7.

Vitam meam ſpolians das ſepulcrum: ſed abſcondis me,
Non ſepelis. Tali & ipſe fruaris ſepulcro.

Ἄδηλον, εἰς ὃ αὐτό.

Κλῶ' με καὶ κρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
Ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ μιαιφόνα.

Incerti in idem. 8.

Licet me ſepelias tanquam nemine viro vidente,
Oculus Iuſtitiæ videt omnia quæ fiunt.

Ἄδηλον, εἰς ὃ αὐτό.

Ἐκτάνες, εἶτά με θάψῃ ἀπαθὰς χερσὶν ἐκείνας·
Αἷς με διεχρήσω. μή σε λάθοι Νέμεσις.

Incerti in idem. 9.

Occidiſti, poſtea me ſepelis, ſcelerate, manibus illis
Quibus me occidiſti. Non te lateat Nemeſis.

Ἄδηλον, εἰς ὃ αὐτό.

Εἴ μὲ τέκνων κατέθαπες, ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,

Εἶχες αὖ ἐκ μαχάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ·
Νῦν δ' ὅτι δὴ τύμβῳ με καταχρύπτεις ὀφθέντα,
Τοῦτο καὶ σοὶ μετέποις ὥνπερ ἐμοὶ πέλεαι.

Incerti in idem. 10.

Si me mortuum sepeliisses, videns misericordi animo,
Haberes etiam â diis præmium pro pietate,
Iam verò cùm tumulo me abscondas qui occidisti,
Eadem consequaris quæ mihi præstitisti.

Ἄδηλον, εἰς ὃν κωπ.

Χερσὶ κατακτείνας, τάφον ἔκλυσας· οὐχ ἵνα θάψῃς,
Ἀλλ' ἵνα μὴ κρύψῃς. ταὐτὸ δὴ καὶ σὺ παθοῖς.

Incerti in idem. 11.

Manibus occidens sepulcrum extruxisti, non vt sepelires,
Sed vt me absconderes. Tale & tu patiaris.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ, εἰς ὃν αὐτόν.

Οἱ μέν μ' ἐκτείναντες, ὁμοίων αὐτιτύχοιεν
Ζῶντες· σὺ δ' ὦ Ζεῦ γαῖαν θέντες, ὄφελον βάρος.

Simonidæ idem. 12.

Qui me occiderunt consimilia consequantur (tur vitam.
O Iupiter munera, qui verò terræ rursus imponunt, lucren-

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, εἰς ὃν αὐτόν.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψῃς ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης,
Τόσσον ὅσσον κρύψαι πανόπτιον ὄμμα Δίκης.
Ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Ἴσων αὐτιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

Iuliani in idem. 13.

Nunquam me abscondes in fundo habitabili terræ,
Tantum vt lateas omnia videntem oculum Iustitiæ.
Pro cæde sepulcrum nobis largiris: sed & ipse
Similem vicissim consequare è cælo gratiam.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Κάτθανεν Ἡλιόδωρος, ἰφθίσατο δ' ἠδὲ καὶ ὥρη

Υστερον

Υγιεῖ καὶ δρὶ φίλῳ Διογένεϊ δάμαρ.
Ἀμφὼ ὡς δ' Ὑμεναῖον ὑπὸ πλακὶ τυμβεύομεν,
Ξυνὸν ἄγαλμ' ὁμόμνοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

APOLLONIDÆ. 14.

Occidit Heliodorus, sequebatur verò vix post horam
Posteriùs virum carum Diogenia vxor.
Vterque verò vt Hymenæum sub lapide tumulantur,
Communem decorantes & tumulum vt thalamum.

ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Τοῦτ' ὀρικῶ φωτὸς πολυεργίου. ἦ ῥά τις ἦσθα
Ἐμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυβόλος.
Ἄγγελοι θνητοῖσιν ὅτι σπευδόντες ἐς ἄλλας
Ἐλπίδας, εἰς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

SERAPIONIS. 15.

Hoc os viri laborioſi. Nunquid aliquis fuiſti
Mercator, an cæci fluctus piſcator?
Nuncia mortalibus quòd feſtinantes ad alias
Spes, in talem ſpem reſoluamur.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

Καὶ κατιὼν γλάσσας παῤ ἐμεῖο, καὶ φίλον εἰπὼν
Ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί· Ῥίνθων εἰμὶ ὁ Συρακόσιος,
Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἑρεψάμεθα.

NOSSIDIS. 16.

Et vehementer ridens præteri, & gratum dicens
Verbum ſuper me: Rinthon ſum Syracuſanus,
Muſarum parua quædam Philomela: ſed floribus
Ex tragicis propriam decerpſimus hederam.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Νᾶσος ἐμὰ θρέψασα Τύρος, πάτρα δέ με πηγοῖ
Ἀτθίς, ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτῳ δ' ἔθρεψεν ὁ συρὸ μούσας Μελέαγρος,

Πρῶτα μὲν ἱπποσίας σεῦ ἐγχάσαι χάεισιν.
Εἰ δὲ Σύρος, τί θαῦμα; μίαν ξένε πατρίδα κόσμον
Ναίομεν· εἷς θνατοὺς πάντας ἔλικτε χάος.
Πλουσὸς δ' ἐχάραξα πάλαι ὀ δέλτοισι θανὼν τύμβου.
Γῆρας γὰρ γείτων καὶ λύθρου ἄϊδιω.
Ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτιν οὐ προσόψῃ
Χαῖρε, εἰς γῆρας καὶ σὺ τὸς ἴσχοις λάλον.

MELEAGRI. 17.

Insula mea nutrix Tyrus. Patria verò me genuit
Attica, in Assyriis habitata Gadaris.
Eucrate natus sum cum Musis Meleager,
Primò Menippeis concurrens Gratiis.
Quòd si Syrus quid mirum? Vnam, hospes, patriam mundum
Habitamus: vnum mortales omnes genuit chaos.
Annosus verò hæc exaraui in libris ante sepulcrum,
Senectus enim vicina proximè orci.
Sed me loquacem & senem tu compellans,
Slaue dic, ad senectutem & ipse peruenias loquacem.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Ἐλπίδες αἰ θεόπαν, ἐλαφραὶ θαί· ὑ γὰ αἰ ὧδε
Λέσβοι ὁ λισιμελὴς ἀμφεκάλυψ' ἀΐδης,
Ος ποτὶ καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων
Χαίρετι κουφόταται δαίμοιες ἀθανάτων.
Αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι, καὶ ἄπνυστοι, οἵ σ' ἀείσοισι
Κωφὸν ἐπὶ γᾶς φῶτας, ὃ χόρευμα δ' Ἀχέρων.

DIOTIMI. 18.

Spes hominum leues Deæ: non enim sic
Lesbum membra soluens circundedisset orcus,
Qui etiam cum rege ambulauit, & cum amoribus.
Valere leuissimæ Deæ inter Deos.
Tibiæ autem mutæ & inaudibiles, quæ te dicunt
Iacere, cùm nec cantilenas nec choream Orcus norit.

ΔΙΩΝΙΔΟΥ.

Et ipſis luctuoſum quidem verbum dices, ſtatim verò dicas
Hoc, quòd illorum filium habeo Critiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦρ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; εἰ δὲ Ἀείμμα
Τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγῃς, ὑπ' ἐμοί.
Ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; πολὺ σκότος. αἱ δὲ ἀοιδοί, τί;
Ψεῦδος. ὁ δὲ Πλούτων; μῦθος. ἀπωλόμεθα.
Οὗτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθής· εἰ δὲ θέλεις ὑδατὶ
Βούλῃ, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰς Ἄιδλου.

Eiuſdem. 23.

[a]Nunquid ſub te Charidas requieſcit? [b]Si Arimmæ
Cyrenæi filium dicis, ſub me.
[a]O Charida, quid ſunt quæ infra ſũt? [b]magnę tenebræ. [a]reditus
autem, quid?
[b]Mendacium. [a]At Pluton. [b]Fabula. Interiimus.
Hic meus ſermo vobis verus: ſi verò dulcem *ſermonem*
Cupias. Pellæi bos magnus in infernum.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Πρὸς Ζηνὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ Χαρίνῳ
Ἄγγελον Θήβηθεν ἔνερθ' ἐπ' Αἰολίδα,
Μηνῖν καὶ Πολυνείκεα θανόντε, καὶ τόδε φαίης,
Ὡς οὐ δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
(Καίπερ ὑπὸ θνητῶν φθιμένοι χερὸς) ἀλλὰ τὸ κείνου
Γῆρας, ὃ δύσκολον κείμενον ὀρφανίῃ.

DEMAGETI. 24.

Per Iouem hoſpitalem ſupplicamus, patri Charino
Nuncia Thebam, ô vir, ad Æolidem,
Menin & Polynicum eſſe mortuos, & hoc dicas,
Quòd non doloſam fleamus nos mortem,
(Quamuis per ſeruorum mortui manus) ſed illius
Senectutem, in difficili poſitam orbitate.

ΑΡΩΝΙΔΟΥ.

Τίς δαίμων Ἀργεῖος ἐπ' ἠελίῳ; ἦ ῥα στείλαμος

Εστ Δικαιοτέλους; [a]ὄντ Δικαιοτέλης.
Ἠχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πυθώσασιν. ἦ τόδ' ἀληθές
Κεῖνος ὅδ' ἔστιν ἀνήρ; [a]κεῖνος ὅδ' ἔστιν ἀνήρ.

LEONIDÆ. 25.

Quis ô Dea, Argiuus ſub tumulo, nunquid frater
Eſt Dicæotelis? [b]Eſt Dicæotelis.
[a]Echo hoc dixit vltimum. An hoc eſt verum?
Ille hic vir eſt? [b]Ille hic vir eſt.

Ἀδέσποτον.

Ἀσχίποκον σάτυρον χθὼν αἴσιος ἔλαχε, σιδονία δὲ
Κρύψε κόνις, πάτρα δ' ἐστενάχησε Τύρος.

Incerti. 26.

Vix natum Satyrum infernus ſortitus, ſidonius verò
Tegit cinis, patria verò ingemuit Tyrus.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἴς τινα λεγόμενον ἀστέρα.

Ἀστέρες εἰσορόω ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐν ζωοῖσιν ἑῷος,
Νεκρῷ δὲ, θανὼν, λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

PLATONIS, in quendam, qui dicebatur Stella. 27.

Stellas intuetur ſtella mea. Vtinam fiam
Cœlum, vt multis intuear te oculis.
Stella prius lucebas in viuentibus Eous,
Iam verò mortuus luces Heſperus in mortuis.

Ἀδέσποτον, ἢ δὲ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.

Incerti, vt alij NERONIS. 28.

Me moriente terra miſceatur igni.
Nihil mihi curæ. Rectè enim ſeſe mea habent.

Ἄδηλον.

Πάντα χάρων ἅπλησε, τί σὺ νέον ἦρπασας αὖτως;

Hibiscus Sabdariffa, Linnæus 696.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Hibiscus Surattensis, Linnæus 696.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Hibiscus Tiliaceus, Linnæus 696.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Urena lobata, Linnæus 692.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Urena sinuata, Linnæus 692.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Sida alba, Linnæus 684.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Sida cordifolia, Linnæus 684.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Sida rhombifolia, Linnæus 684.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Sida spinosa, Linnæus 683.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Sida urens, Linnæus 683.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Malvaviscus arboreus, Linnæus 695.

Hab. in Africa occidentali, Guinea, Senegal, Gambia, Sierra Leone, Bissao, Rio Grande, Rio Nunez, Rio Pongo, Rio Sestos, Cape Mesurado, Cape Palmas, Cape Three Points, Accra, Whydah, Benin, Bonny, Calabar, Cameroons, Fernando Po, Gaboon, Loango, Congo, Angola, Benguela.

Malvaviscus

Sæpius & Bromij te ſurculis ornauit.
Et Cerere impleuit, & aquam per ſulcos trahens,
Fecit olerum feracem fecit & pomorum feracem.
Pro quibus tu clemens ad canum verticem
Iace, & vernales rurſus profer herbas.

Ἀδέσποτον.

Πωλίττα, πλῆθι πένθος, εὔνασον δάκρυ.
Πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱέας μητέρες,
Ἀλλ' οὐ πατρώους ἦθος οὐδὲ βίον,
Οὐ μητέρων σέβοντας ἡδίστην θέαν.
Ἱππόκλειαι θρηνεῖς; ἢ τί μάτην ὀδύρεαι;
Εἰς κοινὸν ᾅδου πάντες ἥξουσι βερμόν.

Incerti 33.

Politta, perfer luctum, ſopi lacrumas.
Multæ mortuos viderunt filios matres,
Sed non tantos moribus & vitâ,
Non matrum venerantes dulciſſimum aſpectum.
Quid ſuperuacua luges? quid autem fruſtrâ lamentaris?
In communem infernum omnes venient mortales.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ψυλλος ὁ ταῖς πόρναις ὀπτιμαδίδας αἰὲν ἑταίρας
Πέμπων ἐς πολέων ἡδέα συμπόσια,
Οὗτος ὁ θηρεύων ἅπαλὰ λέχεα, τὸν δὲ κατ' αὐτοῦ
Αἰχμὸν ἀπ' ἀνδρείων μισθὸν ἔδεξε μόθων.
Ἀλλὰ λίθους ὀπὶ τύμβον ἐδὶ παρεμίτε σὺ βάλλε,
Μήτ' ἄλλοι πίσῃς· σῆμα λέλοιπε νέκυς.
Φῆσαν δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπῆεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
Θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Argentarii. 34.

Pſyllus amatas meritorias ſemper meretrices
Mittens in iuuenum dulcia conuiuia,
Hic venans teneros, hîc iacet,
Turpe ab hominibus lucrum congerens.

Sed lapides in ſepulcrum viator noli coniicere,
Neque alij id perſuadeas, ſepulcrum cõſecutus eſt mortuus.
Da veniam, non quòd lucrum laudauit, ſed quòd communes
Paſcens, mœchari non docuit iuuenes.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Χείματος οἰνοβάντα Ⓦ Ἀνταγόρεω μέγαν οἶκον
Ἐκ νυκτῶν ἔλαθε πῦρ ἐπαινύμενον·
Ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις
Τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
Οὐδ' εἶχον διελεῖν πεφορυκδιέες ὀστέα χωρίς·
Ξυνὴ δ' ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτερέα·
Εἷς καὶ τύμβος ἅπασι. ἀτὰρ Ⓦ ἕκαστον ἐκείνων
Οἶδε καὶ ἐν τάφρῃ ῥηϊδίως αἰδὴς.

THEÆTETI. 35.

Hyeme ebriam Antagoræ magnam domum
Ex nocte latuit ignis qui depaſcebatur:
Octuaginta numero liberi cum ſeruis
Hoſtilem hunc rogum ſortiebantur.
Neque poterant diſcernere curarum pleni oſſa ab inuicem:
Communis autem vrna, communia & funera.
Vnus enim tumulus erigebatur: ſed vnumquemque illorum
Nouit etiam in cinere facilè mors.

Ἀδήλου.

Τλὼ σοῦ λὼ ἐσορᾷς, ζᾶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
Θῆκεν, ὅπως ναίῃ παυσάμενος βιότου.
Σὺν τε γυναικὶ Καλιπποδίῃ τῦξεν τόδε σῆμα,
Ὡς ἵνα τὼ σοργὼ καὶν Φθιμένοισιν ἔχῃ.

Incerti. 36.

Sepulcrum quod vides, viuens Maximus ipſe ſibi ipſi
Poſuit, vt habitet quieſcens à vitâ.
Vnà cum vxore Calipodia conſtruxit hoc ſepulcrum,
Vt amorem coniugalem etiam in mortuis habeat.

Ἀδήλου.

Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδωξας
Εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυθαίζοντι;
Ἦ ἵνα λυπήσῃς δ' ἐμὸν βίοτον τελευτῇ,
Μητέρα δ' ἀλαλήμενον δάκρυσι καὶ στοναχαῖς;
Ἢ μ' ἔτεκ' ἦμαρ τῶδε, καὶ ἢ πολὺ μείζονα παῖδος
Φροντίδα παιδείης ἐλύσειν ἡμετέρης.
Ὅς μὲν γὰρ τυτθόν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
Κάλλιπεν, ἠδ' ἐπ' ἐμοὶ πρόφρασι ἔτλη καμάτους,
Ἠμὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνοῖσι νημερτέων
Ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικαιοσυνίας.
Ἀλλά μιν οὐ γλυκύων ἐπελείξατο κοῦρον αὖτος
Ἡλικίη ἐφετῇ, ὑμέναιον, ὑμεναίους,
Οὐχ' ὑμῳάων ἄφατο θρόον ἠδὲ κλυτοῖο,
Δις πότμου γλυκερῆς λείψανον ἡμετέρης,
Τῆς πολυθρηνήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τιθηνῶν
Μήδης Πωλίτης πένθος ἀεξόμενον,
Φοίνισσαν γοργαῖς, ὅτι φοιτίσιν· ἢ τέκε παῖδα
Ὦ κύμοι, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

Incerti. 37.

Crudelis ô Deus, quid mihi hanc lucem demonstrasti
In paucorum annorum mensuras paruas?
An vt dolore adficias meum vitæ finem,
Matrem miseram lacrumis & gemitu?
Quæ me peperit die hoc, & quæ longè maiorem patre
Curam educationis perfeciſſet noſtræ.
Hic enim infantem & orphanum in ædibus
Reliquit, hæc ob me omnes sustinuit ærumnas.
Certè quidem mihi gratum fuiſſet sub sacris ducibus
Excellere orationibus de iustitia.
Sed meis genis non exceptus est tondendus barbæ flos
Amabili iuuentâ, non nuptias, non lampadas.
Non Hymenæum cecinit inclytum, non natum vidit
Infœlicis generationis reliquum noſtræ,

Valde deflendi. Dolore verò adficit me vel mortuum
Matris Polittæ dolor accumulatus.
Phrontonis luctuosas ob curas: quæ peperit filium
Citò mortuum, inane gaudium charæ patriæ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλὰ φαγών, καὶ πολλὰ πιών, καὶ πολλὰ κακ' εἰπών
Ἀνθρώπους, κῆμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

SIMONIDÆ. 38.

Multa vorans, & multa bibens, mala multáque dicens
Contra homines, iacco hîc Timocreon Rhodius.

Ἄδηλον.

Βαιὰ φαγών, καὶ βαιὰ πιών, καὶ πολλὰ κοπιάσας,
Ὀψὲ μέν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Incerti. 39.

Pauca vorans, & pauca bibens, multúmque laborans,
Serò quidem, at occidi. Vos omnes perite simul.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Βάκχῳ καὶ Μούσαις μεμελέτα Διοπείθης
Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω,
Εἰ πυρὶ τὸν ὀλίγον ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δ' Μένανδρον
Δίζηαι, δώμασι δ' ἐν Διὸς ἢ μακάρων.

DIODORI. 40.

Qui Baccho & Musis fuerat curæ Diopeithus
Cecropidem sub me, hospes, Menandrum habeo.
In igne paruum cinerem qui habet. Si verò Menandrum
Quæris, inuenies in Iouis, aut beatorum *domo*.

Ἄδηλον.

Ἥνιον τόδε σῆμα βροτῶν πολυπλήμονος ἄθρει,
Σκῆπτρον ἁλιρραγέων ψυχόμενοι σκοπέλων.
Τῇ μὲν ἐρημοκόμης κεφαλὴ καὶ χεῖρες ὀδόντων
Κόρσῃ τῇ δ', χερσὶ πάντα φυεῖς ὄιυχες,
Πλευρά τε Καρχαλίπῃ. παρσὶ δ' ἐτίρωθεν ἄμοιβοι
Νεύρων, καὶ χαύλων ἔκλυτος ἁρμονίη.

Καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷ ἐφ' Ἱπποκράτει.

PAVLI. 43.

Democharis fati vltimam subiit terram.
Hei, pulcrum Musæ barbiton silet.
Periit Grammaticæ sacra basis. Circumflua Cos
Et rursus luctum habes qualem super Hippocratem.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ω δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
Σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι δύτυχίαι,
Αἷσιν ἐπηώρησας ἀεὶ βίον; ἢ ἐπὶ Νείλῳ
Κεῖσαι Ἰουδαίοις ὢν σκοπὸς ὀρθόπολος.
Ὀφθεῖσι καί σοι τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο,
Σὸς δὲ νέκυς φαφαρῇ κεῖσαι ἐν ὀστράκῃ.

CRINAGORI. 44.

O infelix ob diuitias, Philostrate, vbi tibi illa
Sceptra, & regum innumeræ diuitiæ,
Quibus extulisti semper vitam? An ad Nilum
Iaces Iudæis existens conspicuus in montibus.
Externi hostes labores tuos distribuêre,
Tuum verò cadauer tenui iacet in testâ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀρκεῖ μοι χαίνης μικρὴ κόνις· ἢ ὁ πολείτης
Ἄλλοι ὑπὲρ λίθοι πλούσια κεκλιμένοι.
Στήλη, τὸ σκληρόν μ' ἐκφώνι βάρος· οἵ με θανόντα
Γνώσονθ', Ἀλκάνδρῳ τοῦθ' ὅτι Καλλιτέλας.

LEONIDÆ. 45.

Sufficit mihi tertæ paruæ sinus: nam abundans
Alium premat in diuiti tumulo iacentem.
Columna (quod graue mortuorum onus) qui me mortuum
Cognoscent, Alcandro hoc quòd Callitelis.

ΛΟΛΛΙΟΥ.

Γᾶ Ταραντίνων ἔχε μείλιχος ἠπείρου ἔαθλον
Τόνδε νέκυν· ψῦξαν δαίμονες ἀμπελίαν.

Ἦ ῥ' ἰὼν Θήβηθεν Ἀτύμνιος, οὐκ ἔπι πείσω
Ἧιυσιν, ἀλλ' ἀπίω βῶλον ἐς ἠνίσσατο.
Ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, υἷϊν ἔθηκεν
Ὀφθαλμοῖς. κείνῳ μὴ βαρὺ εἴης τάφος.

LOLLII. 46.

Terra Tarentinorum habeat mollis boni viri
Hoc cadauer. mendacis Dij diurnarum rerum.
Certè enim profectus Thebis Atymnius, non amplius vlterius
Perfecit, sed tuam glebam inhabitauit.
Viduato verò in puero relinquens vitam, orbum fecit
Oculis. ipsi non graue sis sepulchrum.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δείλαιοι, τί κενᾶισιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
Ἐλπίσιν, ἀτρεμέως αἰωθόμενοι βιότου;
Ἦ ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πρῶτα Σέλευκος
Ἄρτιος, ἀλλ' ὀλίγου βαιὸν ἐπαυρόμενος,
Ὑσπλοῖς ἐν Ἴβηρσι. τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου
Κεῖται ἀμειλήτων ξεῖνος ἐπ' ἠιόνων.

CRINAGORÆ. 47.

O miseri, quid vanis capimur confidentes
Spebus, duram sentientes vitam?
Erat hic & sermonibus & moribus per omnia Seleucus
Integer, sed iuuentâ parum perfruens,
Vltimis in Iberis. Tam procul à Lesbo
Iacet immensis hospes in littoribus.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἰφθίμῳ τόσσ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλη πόλις ἤγαγε' Ἀχαιῷ
Γράμμα πυρ' ὑδάτων καίμασιν Ἀσκανίης.
Κλαῦσε δέ μιν Νίκαια. πατὴρ δ' ὅπι ᾧ Διομήδης
Λαΐνου ὑψιφανῆ τόσσ' ἀνέτειλε τάφου,
Δείμοιρος, αἰαῖ ζωὸν ὀλοὸν κακόν. ἦ ῥα ἑοῖσι
Υἱέϊ ὧ πίστιν ζωὸν ἀποιχόμενος.

DIODORI. 48.

Robuſto hoc viro amica vrbs probauit Achæo
Epitaphium apud irriguæ flumina Aſcaniæ.
Fleuit verò ipſum Nicæa. Pater verò ipſi Diomedes
Lapideum ſublimem hunc erexit tumulum,
Infelix lugens pernicioſum malum: certè enim viſus eſt
Filio ſuo perſoluere hæc mortuo.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Οὕτω δὴ Πύλιον ⟨illegible⟩ Ἀγηνόρος ἄκεστε μοῖρα
Πρώϊον ἐξ ἥβης ἔθρισας Αἰολέων,
Κῆρες ὅπλων βιάσα βίου κυνάς; ὤ πόποι, αἰὴρ
Οἷος ἀμαιδύτῳ κεῖται ἕλωρ ἀΐδῃ.

THEODORIDI. 49.

Sic ſanè Pylium Agenoris inconſiderata parca
Ante tempus ex iuuentâ meſſuiſti Æolium,
Parcas incitans vitæ canes? hei mihi, vir
Qualis triſti iacet rapina morti!

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ηείον, οἵ νυκτὶ καταφθιμένοιο κεκεύθεις
Ὀστέον, οἷα γᾶ ἀμφέχυσε κεφαλῇ·
Πολλοῖς μὲν ξανθοῖσιν ἀρεσκομένῃ χαρίεσσιν,
Πολλὸν δὲ μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτης.
Ἡδὺ Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,
Σχιζαλέῃ οὐκ ὀφρυῇ ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
Ἡδὺ καὶ Βακχείοις ποδὶ κρηπῖδας ἀείρειν
Ἰθῦναι κοινὰ δικάλικα λαλιά·
Ἡδὺ καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι μετεῖναι
Ἑρκείου· τὰ ἑταῖρ' οἷον ἔχει φθιμένους.

LEONIDÆ. 50.

Sepulchrum, quod in tenebris mortui abſcondis
Os, quale terra hiando vndique claudis caput:
Multis quidem flauis gratum gratiis,
Multùm verò in memoria omnibus Ariſtocratis,
Norat Ariſtocrates & dulcia concionari,

Ethnic Groups 1
Ethnic Groups 2
Ethnic Groups 3
Ethnic Groups 4
Ethnic Groups 5
Ethnic Groups 6
Ethnic Groups 7
Ethnic Groups 8
Ethnic Groups 9
Ethnic Groups 10
Ethnic Groups 11
Ethnic Groups 12
Ethnic Groups 13
Ethnic Groups 14
Ethnic Groups 15
Ethnic Groups 16
Ethnic Groups 17
Ethnic Groups 18
Ethnic Groups 19
Ethnic Groups 20
Ethnic Groups 21
Ethnic Groups 22
Ethnic Groups 23
Ethnic Groups 24
Ethnic Groups 25
Ethnic Groups 26
Ethnic Groups 27
Ethnic Groups 28
Ethnic Groups 29
Ethnic Groups 30
Ethnic Groups 31
Ethnic Groups 32
Ethnic Groups 33
Ethnic Groups 34
Ethnic Groups 35
Ethnic Groups 36
Ethnic Groups 37
Ethnic Groups 38
Ethnic Groups 39
Ethnic Groups 40
Ethnic Groups 41
Ethnic Groups 42
Ethnic Groups 43
Ethnic Groups 44
Ethnic Groups 45
Ethnic Groups 46
Ethnic Groups 47
Ethnic Groups 48
Ethnic Groups 49
Ethnic Groups 50
Ethnic Groups 51
Ethnic Groups 52
Ethnic Groups 53
Ethnic Groups 54
Ethnic Groups 55
Ethnic Groups 56
Ethnic Groups 57
Ethnic Groups 58
Ethnic Groups 59
Ethnic Groups 60
Ethnic Groups 61
Ethnic Groups 62
Ethnic Groups 63
Ethnic Groups 64
Ethnic Groups 65
Ethnic Groups 66
Ethnic Groups 67
Ethnic Groups 68
Ethnic Groups 69
Ethnic Groups 70
Ethnic Groups 71
Ethnic Groups 72
Ethnic Groups 73
Ethnic Groups 74
Ethnic Groups 75
Ethnic Groups 76
Ethnic Groups 77
Ethnic Groups 78
Ethnic Groups 79
Ethnic Groups 80
Ethnic Groups 81
Ethnic Groups 82
Ethnic Groups 83
Ethnic Groups 84
Ethnic Groups 85
Ethnic Groups 86
Ethnic Groups 87
Ethnic Groups 88
Ethnic Groups 89
Ethnic Groups 90
Ethnic Groups 91
Ethnic Groups 92
Ethnic Groups 93
Ethnic Groups 94
Ethnic Groups 95
Ethnic Groups 96
Ethnic Groups 97
Ethnic Groups 98
Ethnic Groups 99
Ethnic Groups 100

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἄρμα τὸ δηρὸν τέλεον ἐς τέρμα θέωπα
Τλήμον' ἐπ' ἠμιφαῆ λάθριαχι γυμνὰ κόνι;
Μνῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν ἀμαξήλατος ὁδίτῃσιν,
Ἄξονι καὶ δηχθῇ λιπτὰ τὸ δαξόμενον.
Ἦλθες καὶ πλουερὰ τὸ δαπεύθοισιν ἅμαξαι
Σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδὶς οὐδ' ὅτι δάκρυ βρέχει.

LEONIDÆ. 53.

Quis nam es? cuius verò ad semitam ossa hæc
Misera, in effractâ vrnâ detecta manent?
Monumẽtum & sepulchrum semper curru percurrẽte viatore,
Axe & orbita tenuia raduntur.
Iam tuum etiam latus conterunt currus
Infelix, tibi verò nemo ne lacrumas quidem profundit.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ.

Πέτρος ἐγὼ θριπάλαι γυρὸν, καὶ ἄτειπτος ὀπίβλης,
Τὸν Ἡρακλείτου ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
Αἰών μ' ἔτειψε κρηπάλαις ἴσον. ἐκ γὰρ ἁμάξης
Παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίη τέταμαι.
Ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄφθογγος περ ἐοῦσα,
Θεῖον ὑλακτητὴν δήμου ἔχουσα κύνα.

THEODORETI. 54.

Lapis ego quondam rotundus & non fracta vectes,
Heraeleti intus habens caput.
Tempus me contriuit littoralibus calculis similẽ. à curru enim
Omnia ferente hominum in viâ sita petra dissecta sum.
Nuncio verò hominibus, quamuis cippo carens,
Diuinum latratorem populi canem habens.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦδη μὲν τέτριπται ἐπ' ἠκαλυμμένοισιν ὀστέοις,
Ἁρμονίης ὣ' ναρ πλάξτ' ὀπὶ κεκλιμένῃ.
Ἤδη καὶ κωλῆες ἐπ' ἐκ σέθεν αἰγάζονται

Ἡ μετίρης

Ὁ σεῖο(τί πλείω μυθεῦμ')ὅτι πᾶσι μακαρτὸς,
Φεῦ, σοῦ γαίης ἴσον ἔχει μόριον.

LEONIDÆ. 57.

Solus ſuper Crethonem ego lapis, nomen eius
Notificans: Crethon autem in terrâ cinis eſt.
Qui prius Gygi comparandus opibus, qui prius
Multa poſſidens, qui prius diues caprarum gregibus,
Qui prius (quid plus loquar) in omnibus beabilis,
Hei hic terræ quantulam habet partem!

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δαίμονα τὶς δὴ δῖ οἶδε θεῶν αἴσιον, ἤνίκα καὶ σὲ
Χάρμι θεῶν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐνημέριος,
Τῇ ἑτέρῃ κλαίουσιν ἐθαίρομεν; οὐδὲν ἐκείνῳ
Εἶδε πατὴρ Διόφαν χεῖρι' αἰνοτάτῃ.

CALLIMACHI. 58.

Fatum quis benè nouit craſtinum, cum & te
Charmi oculis heri in noſtris,
Sequenti die plorantes ſepeliuimus? nihil illo
Nouit pater Diophon triſtius.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἠείου οὐκ ὀπὶ πατρὶ, πολυκλαύτῳ δ' ὀπὶ παιδὶ
Λῦσις ἔχων, κενεὸν τύμβον ἐνέχωσε κόνιν,
Οὗ ὄνομα παρχύσας· ἐπὶ δ' ὀχθῳ τόδε κεῖται πτελέων
Ἦλυθε δυσπάρου λείψανα Μανθίθου.

THEOPANIS. 59.

Sepulchrum non ſuper patrem, multùm deflẽdum ſuper filiũ
Lyſis habens, vanum hunc congeſſit puluerem,
Nomini parentans: poſtquam non ſub manum parentum
Venerunt miſeri reliquiæ Mantithei.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κυλλαίῃ ὄφρα Ἀρηϊάδων ἀκύμῳ,
Αὔτη σῆμ' ὀπίκυτ' Ἀπολλοδώρα.
Πλαστῆν μὲν ἰότητι νύκτας ὤρην.

Τερπόμενος θαλίῃσι θαλόντι σοι ὄτις ὀίησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
Τόσ' ἔχω ἔσθ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἐδάην· τὰ δ' ἄλλα πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλοιπα.
Ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

In Sardanapalum. 2.

Benè ſciens quòd mortalis ſis, animum paſce,
Gaudens conuiuiis mortuo tibi nullum lucrum.
Nam & ego cinis ſum, Nino magnæ imperans.
Tanta habui, quanta comedi & luxuriatus ſum, & cum amore
Voluptates noui: multa verò & præclara illa relicta ſunt.
Hæc verò ſapiens vitæ admonitio eſt hominibus.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος τοῦτ' ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν·
Ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος.

In Niobem. 3.

Hic tumulus intus non habet mortuum:
Mortuus hic extra non habet ſepulchrum,
Sed ipſe ſibi ipſi mortuus & ſepulchrum.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ, εἰς τὸν αὐτόν.

Μοῦνόν σεῦ τέκνοις νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
Ταὐτάλειον. ἄρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδος.
Γλαφυρὸς γὰρ ἡμῖν μία σὺν σκάφος· εἴσιδε κούρους
Καὶ κούρας, Φοίβου σκῦλα καὶ Ἀρτέμιδος.

ANTIPATRI in eundem. 4.

Solam cum liberis tranſuector mortuorum me accipe portitor,
Garrulam. Sufficit tibi onus Tantalidis.
Implebit venter vnus tuam ſcapham. intuêre pueros,
Et puellas Phœbi ſpolia & Artemidis.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, εἰς τὸν αὐτόν.

Πέπτος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβη, θρηνοῦσιν ἀοιδαῖς,

Quid dulce mihi,quid desiderabile in mõtib.? periit Daphnis,
Daphnis,qui in nostro ignem generauit corde.
Ciuitatem hanc inhabitabo:ferarũ verò alius ad venationem
Mittatur.priora non amplius Pani grata.

Ἀδήλου, εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι.
Οὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε· κακοὶ γὰρ κακῶς ἀπόλοισθε.

Incerti in Timonem Misanthropum. 8.

Hîc auellens animam infelicem iaceo.
Nomen verò non quærite:sed malè mali perite.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ' ἐμοὶ στήλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὶ χαίρων
Εἰπὼν, μήθ' ὅστις μήτε πόθεν ἐξεπάσαι.
Ἢ μή, τὴν ἀνύσῃς, τελέσας ἰδών. ἢν δ' ὑπερέλθῃς
Σιγῇ, μηδ' ὅτεως ἢν ἀνύσῃς τελέσας.

Leonidae in eundem. 9.

Super me positam columnam præteri,neque me saluere
Iubens,neque quis sim,& vnde quæras.
Aut non quam cupis viam perficies.si verò prætereas
Tacitus,ne sic quidem quam cupis viam absoluas.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μή πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μηδ' ὄνομα· πάλιν ὅτι θανοῦσθε
Τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Ptolemæi in eundem. 10.

Ne vnde sim discas,neque nomen,præterquam quòd mori
Meam columnam prætereuntes volo.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι Φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

Callimachi in eundem. 11.

αTimon(non enim amplius es)quod lumen habes,an tenebras
hostiles?
βTenebras:vestrûm enim plures in inferno.

Incerti,in eundem. 15.

Etiam mortuus exiſtēs Timon crudelis:tu verò grauis ianitor,
Plutonis time,Cerbere,ne & te mordeat.

Ἀδηλον, εἰς τ̀ αὐτόν.

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις πάρχυσι θανόντα,
Λυγρὰ παθών, τύμβου μηδ' ὀλίγιο τύχοι.
Γαῖαν ἐπὶ Τίμωνα πίτνω καλέουσι ὁδῖται,
Καὶ μόνος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

Incerti,in eundem. 16.

Quicunque me triuiis mediis parentarit mortuum,
Grauia paſſus,tumulum quidem ne paruum conſequatur.
Omnes Timonem poſtquam mortuum appellant viatores,
Et mors mihi ſoli expers quietis.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τ̀ βασιλέα Πτολεμαῖον.

Μυρία τοι Πτολεμαῖε πατὴρ, ὅτι μυρία μάτηρ
Τηκεδόνι θαλερὰς ἠκίσατο πλοκάμους.
Πολλὰ πιθηκτὴρ ὀλοφύξατο, χερσὶν ἀμισσαι
Ἀνδρομάχοις δηοφερὰ κρατὸς ὕπορθα χύτλα.
Ἀ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἑαυτῇ δαίφατο χαίτην,
Καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐσοράασι δόμος.
Καὶ δ' αὐτὰ Σελήνα πένθος ἀμφωρωθεῖσα
Ἄστρα καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
Ὠλεο δ' ἀμφὶ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χύσου,
Γεῖν πατέρων νεαρᾷ σκύπτεσι ἐλθὲν παλάμᾳ.
Οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἄϋπνοι
Τοίοις σὺν παίδεσσι, Ζεῦ δ' ἐς ὄλυμπον ἄγῃ.

ANTIPATRI Sidonij in regem Ptolemæum. 17.

Multùm, Ptolomæe pater, & multùm, mater,
Vexata, teneris doluit crinibus.
Multum nutrix doluit, manibus iniiciens

Virilibus

Virilibus teneb roſumſuper caput puluerem.
Magna verò Ægyptus pullâ veſte raſit comam,
Et latæ Europæ ingenuit domus.
Nam & ipſa ob dolorem obſcurata luna
Sydera & cæleſtes vias reliquit.
Perdidit enim per morbum totius comeſtorem terræ,
Antequam parentum iuuenili ſceptrum acciperet manu.
Neque te nox ex nocte cæpit. nam ſanè reges
Tales non infernus, ſed Iupiter in cælum ducit.

ΟΜΗΡΟΥ.

Χαλκῇ πρῆθέος εἰμὶ, Μίδα δ' ὅτι σήματι κεύθω·
Εὖτ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δενδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
Ἠέλιός τ' αἰγλῇ λάμπῃ, λαμπρόν τε σελήνη,
Αὐτῇ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ὅτι τύμβῳ,
Ἀγγελίην πρήσσουσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

HOMERI. 18.

Ex ære virgo ſum. Midæ verò in ſepulchro iaceo,
Dum autem aqua fluit, & arbores longæ florent,
Sólque ſurgens lucet, & lucida luna,
Huius multùm deplorando in tumulo,
Annuncio prætereuntibus Midas quòd mortuus eſt.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγαρρόον ἐνθάδε κεῖται,
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

IVLIANI. 19.

Iulianus poſt Tigrin valdè fluentem iacet,
Vtrumque, & bonus rex & fortis pugnator.

ΓΑΙΤΟΥΛΙΟΥ.

Παίδων Μηδείης τόδε πάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
Ζῆλος τῆς Γλαύκης θῦμ' ἐποίησε χαλεπῶν.
Οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα τὴν Σισυφὶς αἶα,
Μήδῳ ἀμειλίκτου θυμοῦ ἰήσασθαι.

GETVLII. 20.

Filiorum Medeæ hic tumulus, quos ignem ſpirans

Zelus Glaucæ hostiam fecit nuptiarum.
Quibus semper mittit placationes Sisyphia terra,
Matris crudelis iram placans.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ Ἀνθου εἰς μίμον.

Νηλὴς αἰδὼς, ὅτι σοὶ σ' ἐχθήρατε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων ἔσχες μιμολόγον.

THEODORI Anthii in mimum. 21.

Crudelis mors super te risit mortuo,
Tityre, & mortuorum fecit mimum.

ΠΑΥΛΟΥ.

Σιγᾷς Χρυσεόμαλε σὺ χάλκεον, οὐκ ἔτι σ' ἡμῖν
Εἰκόνας ἀρχεγόνων ἐκ παλέης μεθέπων,
Νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τὴν σ' ὅλβιστα σιωπὴν
Νῦν θυμὴ παλίμῳ, τὴν πρὶν ἐθελγόμεθα.

PAVLI 22.

Taces Chryseomale, instar ferrei, non amplius verò nobis
Imagines priscorum absoluis hominum,
Nutibus mutis: tuum verò beatissime silentium,
Nunc triste est, quo prius delectabamur.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, κεφ. η'

Ἀδηλον.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον κλέος εἴλετο θητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ,
Τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὅμηρος·
Τηλεφανὴς δ' αὐλοῖς, οὗ πάρος ὄφρ' ὅδε.

IN TIBICINES, Cap. VIII.

Incerti. 1.

Orpheus quidem citharâ magnam laudem consecutus est ho-
Nestor verò linguæ suauis sapientiâ. (minum,
Compositione verborum multiscius diuinus Homerus:

IN INFANTES, Cap. IX.

POSIDIPPI. 1.

Triennem ludentem circa puteum Aſtyanactem,
Imaginem formæ ſurdam ſalutabat.
Ex aqua verò puerum madidum rapuit mater,
Inquirens vitæ an adhuc partem habeat.
Aquas verò non fedauit infans ſed ſuper genua,
Matris iacens profundum ſomnum habet.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀχνδία θυμὸν ἔχοντα
Νηλὴς αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βίοτοιο μετέσχον
Γαῖρε, καὶ παύρων τὸν βιότοιο κακῶν.

LVCIANI. 2.

Puerum me quinque annorum, triſtem animum habentem,
Crudelis mors rapuit Callimachum.
Sed me ne defleas: namque vitam ſortitus ſum
Breuem & pauca vitæ mala.

Ἀδήλου.

Ἀδὴ ἀλιτρόβιε καὶ ἄπρηκτε, τίπτε νοεῦσαν
Καλλιγένειον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
Ἔσται μὲν· ὄλλα παῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείας
Γαίων, ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

Incerti. 3.

Mors inflexibilis, & ſine ratione, quid talem
Callæſchrum vitâ infantem priuaſti?
Erit quidem hic puer in domibus Proſerpinæ
Ludens, ſed domi graues reliquit dolores.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Γαῖα, καὶ εἰ λείθυα (σὺ μόνη, τέκος, ἡ δὲ, καλύπτεις)
Χαίρετον ἀμφοτέρους ἰῶσα δόμον.
Εἰ μὴ δὲ μηνοέων πολιήσατο μοῖρα· σοὶ γὰρ ὑμέας

Vestigium super latus nauis incipientem,
Thracius verò Boreas coniecit in maris fluctum,
Fluctus verò animam exstinxit infantis.
O Ino non lugenda quænam es dea, quæ Melicerti
Æqualis non mortem acerbam depuleris.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Κλίμαχος ἐξ ὀλίγης ὀλίγην βρέφος ἐν Διοδώρῳ
Κάπεσεν, ἐκ δ' ἐάγη κραῖον ἀσφάραγον,
Δισσῆς παρκάρσιος. ἐπὶ δ' ἴδε θεῖον ἄναχθα
Ἀντόμενον, παῖδας αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
Ἀλλ' σὺ νηπιάχου δμῶος χθὶ μή ποτε βειθὴν
Ὀστέα, τὸν δισσὸν φείδομένη κόραξ.

DIODORI. 7.

Scala ex parua paruus infans in Diodori domo
Cecidit, & fregit lethaliter vertebræ spinam,
Circumactus prono capite. cùm verò vidit diuinum dominum
Occurrentem, pueriles statim extendit manus. (ædium.
Sed tu infantis seruuli ô puluis ne quondam graues
Ossa, bienni parcens coraci.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ, κεφ. ι

Ἀδέσποτον.

Ἑξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· αἴθε δ' μηδ' ὁ πατὴρ.

IN SENES, Cap. X.

Incerti. 1.

Sexaginta annorum Dionysius hîciaceo
Tarsensis qui vxorem non duxi: vtinam verò neque pater.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι μετὰ τελευτῆς.

Γήρᾳ τῷ πανίῃ πεπυμένος, οὐδ' ὀρέγεται

Ethics 1
Ethics and Professionalism 1
Ethics and Professionalism Overview 1
Ethics and Professionalism Practice Questions 1
Ethics and Professionalism Practice Questions: Answers 1
Ethics and Professionalism Practice Questions: Explanations 1
Ethics and Professionalism Practice Questions: Explanations 1
Ethics and Professionalism Practice Questions: Explanations

Non per Iouem,non per fratres qui apud inferos,
Non erat in viros libidinosa,neque publica:
Polycrates verò,genere Athenienſis
Sermonum ſalebroſitatem,& mala lingua,
Scripſerit qualia ſcripſit,ego verò non ſcio.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Νεκροδόκοι χλιπτῆρα Φίλων ὁ γεραὸς ἀείρων
Εἰσδῦναι, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
Σφάλματος ἐξ ὀλίγου ποσὶν θάνεν. ἦν γὰρ ἑτοῖμος
Εἰς ᾅδου. ὁ δ' ἄλλῳ δ' ἦ πολιὴ παρέφασιν.
Ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκυοστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὑτῷ
Ἀσκαύτιον ὁ γέρων οὐ προφορᾶν ἔλαθεν.

ANTIPHILI. 5.

Cadauer accipientem loculum Philon ſenex tollens
Intus,vt acciperet mercedem diurnam,
Ob errorem cadens mortuus eſt:erat enim promptus
Ad mortem.vocabat verò ſenectus occaſionem.
Quem verò alij portabat loculum,ipſe in ſeipſo
Lectulum ſenex quod ferret neſciebat.

Ἀδέσποτον.

Τρὶς ἑπτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔδηκαν
Ἡμετέρης βιοτῆς μαντῆες αἰθέριοι.
Ἀρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος, αἶσα ἄριστον
Ἡλικίης· θάνεν δ' ἠὼ τριχθὰ Πύλιος.

Incerti. 6.

Tres annorum decades,triades duas,menſuram præbuerunt
Noſtræ vitæ Vates ætherij.
Acquieſco in tantis.Nam tempus flos optimus
Iuuentutis.mortuus eſt & ter ſenex Pylius.

ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ, κβ' ιαμ

Ἀδήλου.

Οὕτω πὰς ἀπόλωλε γεωπόνε βῶλος ἀρότοις;

Ἦδη καὶ τύμβοις νοτιβατοῦσι βόες;
Ὑπὶς δ' ὀ νεκύεσσι; τί δ' πλέον ἢ πόσις ὄσσε
Πυρὸς, ὃν ἐκ πέφρης καὶ χθονὸς ἁρπάσετε;
Οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε· καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσσει,
Τοίης ἐξαμίνοις πᾶσι κακοσπορίης.

IN AGRICOLAS, Cap. XI.

Incerti. 1.

Itane omnis periit, ô ruſtice, terra aratris?
Iam etiam tumulos ſuperambulant boues?
Æquus verò inter mortuos? quid hinc commodi, aut quantum
Frumentum, quod ex cinere & non ex terra rapitis? (hoc
Non ſemper viuetis, & vos alius arabit:
Talis initium facientes omnibus malæ ſementis.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κεφ. ιβ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τίς, τίνος θύσα γυνά, Παρίῳ ἐπὶ κίονα κεῖσαι;
Πρηξώ, Καλλιτέλους. καὶ ποδαπή; Σαμίη.
Τίς δέ σε καὶ κατέρυξε; Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
Ἐξέδοσαν. Ἐπίσχες δ' ἐπὶ τίνος, ἐπὶ τοκετῷ.
Εὖσα πόσων ἐτέων; δύο κ' εἴκοσιν. Ἦρά γ' ἄτεκνος;
Οὔκ, ἀλλὰ τευξὶ τῇ Καλλιτέλους ἔλιπον.
Ζώῃ σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
Καὶ σοὶ ξῶσα πόροι πότνα τύχα τὰ κατ' ἀλκάν.

IN MVLIERES, Cap. XII.

Leonidæ. 1.

αQuæ & cuius mulier Pariâ in columnâ poſita es?
βPrexo Callitelis. αcuias es β. Samia.
αQuis verò te ſepeliit? βTheocritus, cui me parentes

Locarunt. «Vnde autem mortua es? βex partu.
«Quot annorum fuisti? βduo & viginti. «Num sine liberis?
βNon, sed trium annorum Callitelem reliqui.
«Viuat ille tibi, & ad profundam senectam perueniat.
βEt tibi hospes tribuat omnia fortuna bona.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ, ᾗ ὐ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τὴν ἠεραῖς πνοιῇσιν ἐν ὠδίνεσι Λαμίσκην
Ὑστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
Σὺν βρέφεσι διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ δὲ παρὰ Νείλῳ
Κρύπτουσιν Λιβύης ἠόνες εἰκοσέτη.
Ἀλλ' ἐπὶ τῇ παιδὶ λεχωΐα δῶρα φέρουσαι,
Θερμὰ χυτὴ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

DIOSCORIDIS, vt alij NICARCHI. 2.

Lugubribus spirantem in partubus Lamiscam
Vltima, Nicaretæ filium & Eupolidis.
Cum infantibus geminis, Samiam genere, hæc apud Nilum
Abscondunt Libyes littora viginti annorum.
Sed puellæ huic mulieri puerperia dona ferentes,
Calidas super frigido lacrumas effundite sepulchro.

Τοῦ αὐτοῦ, ᾗ ὐ ΕΚΑΤΑΙΟΥ Θασίου.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνῃ, Θεοδέκτου
Παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς, ἔντεκε Δημαρέτης.
Ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν, καὶ μητέρα παῖδά τε δαίμων
Ἔφθασεν, οὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἠελίων.
Ὀκταχαιδεκέτης δ' αὐτὴ θανον, ἄρτι τεκοῦσα·
Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πρώτ' ὀλιγοχρόνιος.

Eiusdem, vt alij Hecatęi Thasij. 3.

Archelai me coniugem Polixinem, Theodecti
Filiam, & grauiter afflictæ die Demaretæ.
Quantum ad partum, & matrem puerúmque Deus
Præripuit, neque ipsum viginti dierum.
Viginti & octo annorum verò ipsa iam cùm esset mortua,
iam pariens:

Paulò ante etiampuella, omnia per breue tempus.

Εἰς τὴν πρᾶαν Κωνσταντινουπόλεως

δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
Κλήζεται ἀντα τὸν Βοσπόριοι πέλαγος.
Κείνην γὰρ βαρύχολος ἤλασεν Ἥρης
Ες Φάρον, ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμὶ νέκυς.
Εὐνέτις ἠΐθεος δὲ Χάρητος· ἔπλωον δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐμφυλίοις
Τῆδε, Φιλιππείοις αἰτίπαλος σκαφέων.
Βοῦδιον δ' ἤκουον ἐγὼ πάρος, νυνὶ δ' Χάρητος
Εὐνέτις, ἱππιάδος τέρπομαι ἀμφοτέρας.

In vltrà Conſtantinopolem buculam. 4.

Inachiæ non ſum vaccæ effigies, neque à me
Dicitur obuium oculis Boſporium pelagus.
Illam prius grauis ira egit Iunonis
In Pharum, hæc verò ego Athenienſe ſum cadauer.
Concubina eram autem Charetis: & nauigaui cũ nauigaret ille
Hâc, Philippæis hoſtis nauibus.
Iuuencula verò vocabar ego tunc, iam verò Charetis
Vxor, continenti verò delector vtroque.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ γάμον ἀλλ' ἁΐδην ὑπεμνήσθη Κλεαρίστη
Δέξατο, παρθενίης ἄμματα λυομένη.
Ἀρτι γὰρ εἰσετέοιο νύμφης ὅτε δικλίσιν ἦχεν
Λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπλατάγησε θύραι·
Ἥρωες δ' ὁλολυγμὸν ἀνέκραγον, ὁ δ' ὑμέναιος
Σιγαλὴς ζεφύρου φθέγμα μεταρμόσατο.
Αἱ δ' αὐταὶ κὴν φέγγος ἐδαδούχουν θαλάμαις
Πεύκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

MELEAGRI. 5.

Non nuptias, ſed mortem ſponſalem Clearista,
Accepit, virginitatis vincula ſoluens.

Iam enim veſpertinæ Nymphæ in valuis biforibus reſonabant
Tibiæ,& Thalami reſonabant ianuæ:
Matutinum verò planctum inſonabat,& hymenæus
Tacens luctuoſum planctum coniungebat.
Ipſæ verò & lucem præbebant in thalamo
Faces,& exſtinctæ ad inferos demonſtrarunt viam.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
Λωτὸς, ἐν γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κέλοις·
Θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ παλαιὰ,
Οὔπω πᾶσι γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
Δακρυόεσσ' ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
Αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις παρπόμβοις λέχεσιν;

PHILIPPI. 6.

Iam quidem in thalamis Nicippidis dulce reſonabat
Tibia,& nuptiali hymnus gaudebat ſtrepitu:
Luctus verò ad Hymenæum acceſſit: hæc verò miſera,
Nondum per omnia mulier, vel mortua videbatur.
Lacrumoſa mors, quid coniugem à virgine diſſoluiſti,
Ipſa prædatoriis gaudens lectis?

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς
Λαΐδα.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἀλευρίδι, καὶ σὺν ἔρωτι
Θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀθρήσας,
Λαΐδ' ἔχω, πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου·
Πέρσαις λευκῇσι φαιδροτέρην λιθάδων,
Τὴν ἁπαλὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μητέρες ἀγναὶ
Γλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
Δρεπτόμεναι χαίτας τε καὶ ὑακίνθῳ Ἀφροδίτην·
Ἧς καὶ ἐγὼ βιόδῳ τύμβος ὅδ' ἐστεφάνωμαι·
Ἧς ἔπι κηώεντι μύρῳ δ' ἀλάβεσχεν ὀπωπὰς,
Καὶ λιπαρὰς θυέων ἄσβεστα πυρὸς κάμινος.

Ης ἔπι καλὸν ἄμυξε χρὸς Φεσσηλύδα,
Καὶ γουερὸν λύζων ἐσπάχησεν ἔρως.
Εἰ δ' οὐ παῖς κοινὸν δούλιον ἦτο κέρδος ἔθηκε,
Ελλὰς αὖ, ὡς Ελένης, τῆσδ' ὕπερ εἶχε πόνον.

ANTIPATRI Sidonij in Laïdem. 7.

Illam cum auro & cum veste purpureâ, & cum amore
Delicientem, tenerâ Venere molliorem,
Laïdem habeo, ciuem mari cinctæ Corinthi:
Pirenæ albis lucidiorem aquis:
Mortalem Venerem: ob quam proci splendidi
Plures quàm ob Nympham Tyndaridem,
Decerpentes gratias & vendibilem Venerem:
Cuius etiam benè olenti tumulus fragrat croco:
Cuius adhuc vaporato vnguento irriguum os,
Et pingues thureum suffitum spirant comæ.
Ob quam pulchram faciem lacerauit Venus,
Et luctuosum singultiens ingemuit amor.
Quòd si non communem seruum posuisset lucri lectum,
Græcia vt ob Helenam, sic & super hanc habuisset laborem.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ νεωτέρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐραστὸν ἀνθήσασα,
Ἡ μουνὴ χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
Οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἀκοιμήτῳ δ' ὕπνον ὀφελόμενον,
Κώμους, καὶ ζηλώματα, καὶ τὰ νέων ἐρεθίσματα,
Κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

POMPEI Iunioris, in idem. 8.

Hæc quæ pulchrè, & omnibus amabiliter florens,
Quæ sola gratiarum flores decerpsit,
Non amplius aurofrenem video cursum solis
Laïs, dormit verò somnum debitum.
Commessationes, & iuuenum æmulationes, & amantium
Pruritus, & secretum lychnum recusans.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ερπων εἰς Εφύρην, τάφον εἶδρακον ἀμφιχύλιστον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
Δάκρυα δ' ὀπταίνουσα, γύναι γένος· οὐκ γὰρ ἀκοῆς
Οἰκτείρω σε φίλη, ἀλλ' ὄμμασιν οὐκ ἰδόμην.
Ω πόσσην νέων νόον ἔπλαγχες· ἀλλ' ἴδε, λήθην
Ναίης, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη.

AGATHIÆ Scholastici in idem. 9.

Veniens in Ephyram, tumulum vidi ambiuium
Laïdis antiquæ, vt inscriptio dicit.
Lacrymas verò profundens, alue mulier: ob famam enim
Misereor te, dixi, quam prius non vidi.
O quantum iuuenum mentem torsisti: sed vide, obliuionem
Habitas, pulchritudinem in terrâ deponens.

Ἀδήσωτον.

Ἀκμαίη σοὶ ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα
Πατροφίλα, κλῄθροις σοῖς γλυκερὸν ἔμυσας·
Ἐσβέσθη δὲ πολὺφιλτρα παρακόπα, καὶ μετ' ἀοιδᾶς
Ψαλμός, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ παροπάσεις.
Ἀδὴς δεξιόπτης, τί σὺ ἐπίφατον ἐπαείρεις
Ἡρπασας; οὐχὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

Incerti. 10.

Iam matura ad amorem, & dulcia Veneris opera
Patrophila, oculos dulces clausisti:
Exstincta verò sunt philtra garrula, & cum cantu
Psalmus, & poculorum facetæ præbibitiones.
Pluto inflexibilis, quid amabilem meretricem
Rapuisti? an & tuam Venus furiauit mentem.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Εἰθάδε τῆς πυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, εἰθάδε κεῖται
Τρυφέριον, σαρκῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
Ἡ καλύβη γὰρ δοῦμος ἐτέρπετο, ἡ φιλοπαίγμων
Στωμυλίη μήτηρ· ἣν ἐφίλησε Θέων.

Ἡ μουσόπ τέρξασα τὰ Κύπειδος ἀμφὶ γυναιξὶν
Ὄργια καὶ φίλτρων Λαΐδος ἀψαμένη,
Φῦε κἀπ' ἠλιθίης ἱερὴ κόπι τῇ φιλοβάκχῳ
Μὴ βάπτειν, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοΐων κάλυκας.

PHILODEMI, II.

Hîc delicatæ molle membrum, hîc iacet
Trigonium, ebriosarum flos meretricum.
Cui tugurium & domus decori erat, cui amans iocos
Loquacitas mater: quam amauit Theon.
Quæ sola amans Cypridis præ mulieribus
Orgia, & ad amatoria Laïdis propè accedens.
Produc super columnam sacer cinis huic Bacchoe amicæ
Non rubum, sed molles albarum violarum folliculos.

ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ἡ κρεπάλοις ὀρχηστρὶς Ἀρίστιον, ἠ σὺν πλύκαις
Καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ῥίπτα σαμένη,
Ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἠ τρὶς ἐφεξῆς
Εἰδυῖ' ἀκρήτους χάλποτιν κυλίκας,
Ἐνθάδ' ὑπὸ πελέκεως ἀπαύεται, οὐκ ἔτ' ἔρωτι,
Οὐκ ἔτι πομπυχίδων τερπομένη καμάτοις.
Κῶμοι καὶ μανίαι μίγα χαίρετε· κἀδόκα καὶ ᾅδῃ
Ἡ τὸ πρὶν στεφάνοις ἄνθεσι κρυπτομένη.

THYILLI. 12.

Cum crotalis saltans Aristion, cum tædis
Et Cybele crines concutere sciens,
Fistula cornuta ferebatur, quæ ter consequenter
Sciebat meri vini exhaurire calices,
Hîc sub vlmo quiescit, non amplius amore,
Non amplius peruigilibus delectata laboribus.
Cõmessationes & insaniæ multùm valete, occultatur inferno,
Quæ prius coronarum floribus occultabatur.

ΑΔΗΣΩΝΟΣ.

Εἶχον Καλλιέρωτιν ἐγὼ τέρεν· ἀλλὰ τύχαι πικροῦσαι,

Οὐδενὸς οὐδημιῆς ἑφραχάμιλλα θάνατον·
Αλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διωυσάμιλλα ἐαυτοῦ,
Σκήπτων ζωμεγὲν οὐκ ὑπιδεῖσα χέρα.

Incerti. 13.

Viginti Callicratea & nouem liberos gignens,
Nullius, & neminis vidi mortem.
Sed centum & quinque peregi annos,
Baculo trepidam non imponens manum.

Ἀδέσποτον.

Αὐ' ἐγὼ ἡ πολείτης ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
Μοιῶ εἰὶ ζώνας λυσαμένη λυσαμένᾳ.

Incerti. 14.

Hæc ego celebris sub lapide hoc sepulta sum,
Vni soli zonam viro soluens.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ εἰς Τὰς Λυκαμβίδας.

DIOSCORIDIS in Lycambides. 15.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ἄρχιον, οὐδὲ Λυκάμβεω
Αἱ λάχομεν κυδρὸν χλῆδόνα θυγατέρες,
Οὔτέ τι παρθενίᾳ ἠμειώσαμεν, οὔτε τεκοῦσαι,
Οὔτε Πάρου, νήσων αἰπυτάτῳ ἱερῶν·
Αλλὰ καθ' ἡμετέρης γλωσσῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
Φήμῃ τε κυδρὸν ἔφλυσεν Αρχίλοχος.

Certè per mortuorum iusiurandum, hæ Lycambæ
Quæ nactæ sumus grauem famam filiæ,
Neque virginitatem dedecorauimus, neque parentes,
Neque Paron, insularum sublimissimam sanctarum:
Sed contra nostram familiam tremendum probrum,
Famámque horrendam euomuit Archilochus.

Ἀδέσποτος ὁ αὐτός.

Αρχίλοχοι (μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας) οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
Εἴδομεν, οὔθ' Ηρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
Εἰ δ' ἦλθε μάχλοι καὶ ἀπάθαλοι, οὐκ ἂν ἔτ' ἔκφυος

Ηβελεν

Ἡμᾶλεν ἐξ ἡμέων γήσια τέκνα τεκεῖν.

Incerti in idem. 16.

Archilochum (per Deos & Dæmonas) neque in vicis
Vidimus, neque Iunonis in magno delubro:
Quòd si fuimus libidinosæ & probrosæ, non ille
Voluisset ex nobis genuinos liberos gignere.

Ἀδηλοι εἰς Θ ὠΖ'.

Δεξιτερὴ Αἴδαο θεοῦ χέρα καὶ τὰ κελαινὰ
Ὀμνυμεν ἀῤῥήτου δίμυια Φερσεφόνης,
Παρθένοι ὡς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονὶ. πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
Αἰχμὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὸν φάτιν οὐκ ὀπὶ καλῇ
Ἔργα, γυναικείοις δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφυβρίσητε ἰάμβοις
Ἔτραπετ', οὐχ ἑσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

Incerti in idem. 17.

Dextram inferni Dei manum, & nigros
Iuramus arcanæ lectos Proserpinæ,
Virgines quòd verè etiam sub terra. multa verò acerbus
Turpia contra nostram euomuit virginitatem
Archilochus: verborum verò sermonem pulchrum nõ ad pul-
Opera, muliebrem verò conuertit in contentionem. (chra
Pierides quid in puellas iniurias iambos
Conuertistis, non bono viro concedentes?

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Τὰν μὲν ἀεὶ πολύμυθον ἀεὶ λαλος ὤξεν ἀοιδὰν
Φάσ' τὸν δὲ μίθας στεῤῥοφορ, ἄνδρ' ἀλιξ.
Τὰν χρῆσθαν ὄϊ, τὰ πάξα· τὰ δ' εἰεία, τὸν φιλοεργόν·
Ἀνδρα δ' αἰ μίτρας, τὸν πολιοκρόταφον.
Τοιάδε σαλυγρὰς ὅδ' ἔχρυφε Βιττίδα τύμβος,
Τὰν θυμὸν χαρᾶσαν νομφιδίαν ἄλοχον.
Ἀλλ' ὦ νερ καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐς ἄϊδαν

Τὰν αὐτοῦ μύθων αὖθι, ὄπαξ χάειν.

ANTIPATRI. 18.

Semper multiloquam loquax, ô hoſpes, pica
Oſtendit, & hanc cum ebrietate nutritam, hic calix.
Cretenſem verò arcus, lana verò operoſam.
Vitta rurſus mitræ, canam.
Talem cum columna ædificatus hic abſcõdit Bittidé cumulus,
Honeſtam ſponſalem coniugem.
Sed, ô vir, & ſalue & diſcedentibus ad inferos
Hanc eandem ſermonum vicißim præbe gratiam.

ΑΔΑΙΟΥ εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκα-
λεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κ' ἐν θυμῷ ὅπου χάειν ἁ πρόσθιτις
Διπλάκι φῖ μοιῶσα γράμμα λέλοιχε λίθος,
Λαοτύποις σμίλαις κακολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
Ταὐτᾷ κἀν γαίᾳ χιλιὰς ἐὼ ἔνομα;
Τὸν γὰρ ἀριθμὸν ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός.
Ἦ οὐκ εἰς ὀρθὰν ἄπεμψε κόλπον ἑρμηνεύς,
Ἢ οἰκεῖν ναίουσα πόλιν ἠείρει ἔπλετο Φιδίς;
Νεῶν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπους ἐφρασάμην.
Αἰνητός, οὐ κ' ἀναθὲς κἀμοὶ σήμημα τύποιο,
Φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔριδος.

ALCÆI in mulierem, quæ vocabatur Phidis. 19.

Inquiro in animo cuius gratiâ viæ imminens
Duplex Phi ſolam literam ſortita ſit lapis,
Scalpentibus cœlis inciſam. nunc quid mulieri
In terrâ occluſæ Chilias erat nomen?
Hoc enim annunciat collectus in vnum numerus.
An hæc interpretatio, per rectam viam non penetrauit,
Illa miſerabile inhabitans monumentum fuit Phidis?
Nunc ſphingis ænigmata Oedipus enarraui.
Laudandus, qui ex duplici elaborans ænigma literâ,
Lucem quidem ſcientibus: ignorantibus verò, tenebras.

Chapter 1 1
Chapter 2 2
Chapter 3 3
Chapter 4 4
Chapter 5 5
Chapter 6 6
Chapter 7 7
Chapter 8 8
Chapter 9 9
Chapter 10 10
Chapter 11 11
Chapter 12 12
Chapter 13 13
Chapter 14 14
Chapter 15 15
Chapter 16 16
Chapter 17 17
Chapter 18 18
Chapter 19 19
Chapter 20 20
Chapter 21 21
Chapter 22 22
Chapter 23 23
Chapter 24 24
Chapter 25 25
Chapter 26 26
Chapter 27 27
Chapter 28 28
Chapter 29 29
Chapter 30 30
Chapter 31 31
Chapter 32 32
Chapter 33 33
Chapter 34 34
Chapter 35 35
Chapter 36 36
Chapter 37 37
Chapter 38 38
Chapter 39 39
Chapter 40 40
Chapter 41 41
Chapter 42 42
Chapter 43 43
Chapter 44 44
Chapter 45 45
Chapter 46 46
Chapter 47 47
Chapter 48 48
Chapter 49 49
Chapter 50 50
Chapter 51 51
Chapter 52 52
Chapter 53 53
Chapter 54 54
Chapter 55 55
Chapter 56 56
Chapter 57 57
Chapter 58 58
Chapter 59 59
Chapter 60 60
Chapter 61 61
Chapter 62 62
Chapter 63 63
Chapter 64 64
Chapter 65 65
Chapter 66 66
Chapter 67 67
Chapter 68 68
Chapter 69 69
Chapter 70 70
Chapter 71 71
Chapter 72 72
Chapter 73 73
Chapter 74 74
Chapter 75 75
Chapter 76 76
Chapter 77 77
Chapter 78 78
Chapter 79 79
Chapter 80 80
Chapter 81 81
Chapter 82 82
Chapter 83 83
Chapter 84 84
Chapter 85 85
Chapter 86 86
Chapter 87 87
Chapter 88 88
Chapter 89 89
Chapter 90 90
Chapter 91 91
Chapter 92 92
Chapter 93 93
Chapter 94 94
Chapter 95 95
Chapter 96 96
Chapter 97 97
Chapter 98 98
Chapter 99 99
Chapter 100 100

Vt mihi adoleſcens lacrymas charas mittat.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι κὰι νέρθεν ὑπ' ἠϊθέοις Ηλιοδώρα
Δωρεῦμαι, σπορᾶς λείψανον εἰς ἄϊδλου,
Δάκρυα δυσδάκρυτα. πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
Σπένδω μναῖμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσυνάς.
Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε κὰι ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
Αἰάζω, κενεὰν εἰς Αχέροντα χάριν.
Αἶ, αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἥρπασεν ἄδης,
Ἥρπασεν· ἀκμήνας δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις·
Ἀλλά σε γειναμένα γᾶ πανύστροφε, τὴν πανόδυρτον
Ἠρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ὑπαγκάλισαι.

MELEAGRI. 22.

Lacrymas & inferius tibi in terrâ Heliodora
Dono, amoris reliquias in inferno.
Lacrymas lacrymabiles. multùm verò deflendo in tumulo
Libo monumentum amoris, beniuolentiæ monumentum.
Miſerè enim, miſerè amicam te etiam in mortuis Meleager
Lugeo, vanam Plutoni gratiam.
Æ, æ, vbi gratum mihi germen? rapuit infernus,
Rapuit. iuuenilem verò florem inquinauit puluis.
Sed te ſupplex oro, terra omniũ nutrix, vt omnino miſerabilem
Suauiter tuo ſinu mater recipias.

TYMNIΩ.

Μή σοι τοῦτο Φιλαινὶ λίαν ἀποκαίριον ἔστω,
Εἰ μὴ τοῖς Νείλου γῆς μοίρης ἔτυχες,
Ἀλλά σ' ἐλευθερίης ὧδ' ἔχει τάφος. ἔστι γὰρ ἴση
Γαίης εἰς ἄϊδλου ἐρχομένοισιν ὁδός.

TYMNEI. 23.

Ne tibi hoc Philæni valde moleſtum ſit,
Si non ad Nilum terram vicinam ſortiaris,
Sed te libertatis hic habet tumulus. Eſt enim æqualis
Vndique ad inferos venientibus via.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ ποθ' ἁμὸν θαλαΰσσᾳ
Δέξαθ' Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος·
Ἃς καὶ ἀποφθιμέναν, πᾶσαι νεοθηλέϊ χαλκῷ
Ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

SAPPHVS. 24.

Timadis hic cinis est, quam ante nuptias mortuam
Accepit Persephonæ niger thalamus:
Quâ etiam mortuâ, omnes recèns acuto ferro
Æquales amabilem capitis deposuêre comam.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τιμονόη, τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας οὔ σ' αἰ ἐπέγνων
Εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
Στήλᾳ, καὶ Μήθυμνα τεὰ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
Χῆρον ἀμιαθῆαι σὸν πόσιν Εὐθυμενέα.

CALLIMACHI. 25.

Timonoë, quænam es? per Deos, non te cognoui,
Si non Timothei patris inesset nomen
Columnæ, & Methymna tua ciuitas. Certè magnum dico,
Viduum dolêre tuum maritum Euthymenem.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ βαρβυκάλλου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης,
Ἤνεσα καὶ θανίοις, ἤνεσα καὶ ζυγίοις·
Τοὺς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνέρα· τὸν δ' ὅτι θνητόν.
Ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις.

IOANNIS Poetæ barbucalli. 26.

In maritum intuens circa vltima fila fati,
Laudaui & infernos, laudaui & nuptiis præfectos:
Hos quidem quòd viuum reliqui virum. Illos verò quòd talem.
Sed vtinam pater maneat nostris liberis.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὃ ἀοῦ.

Τὸν σαοφροσύνας ἀνταξίου ὄρεο Νοσσὶς,

Δάκρυά σοι γαμέτας σωέσιν καταφθιμένᾳ.

Eiusdem in Idem. 27.

Hoc prudentiæ munus inueniſti Noſto,
Lacrumas tibi coniux libauit mortuæ.

ΚΥΡΟΥ ποιητοῦ.

Τρῆς ἐτέων δεκάδες, Μαίης χρόνος· ἐς τρία δ' ἄλλα
Ἔτρεχεν, ἀλλ' αἴδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
Θηλυτέρην δ' ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
Πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

CYRI Poëtæ. 28.

Tres annorum decades, Maïæ tempus: in tria verò alia
Cucurrit, ſed mors graue miſit telum.
Femellam verò rapuit roſarum calicibus ſimilem,
Omnia imitantem opera Penelopes.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος· αἴθε ὑπὸ τέχνης
Ἠμβλυπε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

IVLIANI ÆGYPTII. 29.

Ipſam Theodoten pictor: vtinam verò arte
Erraſſet, & obliuionem dediſſet lugentibus.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Σῆμα Ῥόδης· Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάτρης,
Ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
Αὐτὴ ἀφμενίδαο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
Ὃς πάρος οὐ νομίμης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
Γραῦς μὲν μοῖραν εὗρεν, ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
Ζώειν· ὧν ἀγαθῶν δ' ἐδέχετο χάριν.

LEONTII ſcholaſtici. 30.

Sepulcrum Rhodes. Tyria verò mulier erat: pro patria verò
Venit, ad hanc ciuitatem, curans liberos.
Ipſa nobilis lectum ornauit Gemelli,
Qui prius Iuſtitiæ ſcientem fecit ciuitatem.
Anus quidem mortem inuenit, debebat verò mille annos

Viuere: bonorum nunquam capimus ſatietatem.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθησασαν ἐν ἁγλαΐῃ καὶ ἀοιδᾷ,
Τὰν πολυκωδίσου μαλάμαια θεσμοσύνας,
Εὐγενίαν κρύπτει χθονίη κόνις· αἱ δ' ὑπὲρ τύμβου
Κείρανται πλοκάμους, Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

AGATHIÆ in ſororem ſuam Eugeniam. 31.

Prius florentem in deliciis, & cantu,
Venerandi peritam iuris,
Eugeniam abſcondit terreſtris puluis: hæ verò ſuper tumulum
Detonderunt crines, Muſa, Themis, Paphia.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Οὔνομα μὲν, Καλὴ, φρεσὶ δὲ πλέον ἢ κατὰ πρόσωπον,
Κάτθανε· φεῦ, χρειῶν ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
Καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πλησιόμοιος, ἀλλὰ σιωπᾷ·
Μουσάων· τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυσπολάτη.
Τίς λίθος οὐκ ἐλέησεν ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
Εὐρυβίης ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων;

IVLIANI ÆGYPTII. 32.

Nomen quidem, Cale, animo verò plus quàm facie:
Mortua eſt, heu charitum periit ver.
Etenim erat Veneri perſimilis. Sed viro
Soli, reliquis autem Pallas cuſtoditiſſima.
Quis lapis non lugeret cùm rapuit ipſam
Latepotens mors, viri ex vlnis.

Τοῦ αὐτοῦ πυθαγορικόν.

Σοὶ σοφὸν ὑλακίζω Ροδῖ καὶ τύμβον ἐλαίρῃ,
Ῥύσιά τι ψυχῆς δῶρα καὶ πίνοι νέμῃ
Ἀντ' ἱερασίης γλυκερὸς πόσις· ὄφρα θανόσης
Ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλυθρείλιν.

Eiuſdem mordax. 33.

Tibi ſepulcrum ex pulchro lapide Rhodæ, & tumulũ erigunt,
Liberatoria animæ dona pauperibus diſtribuit
Pro beneficio dulcis coniux: quòd moriens,
Breuis vitæ, ipſi dediſti libertatem.

Γ Α Α Α Α Α Α.

Ψύλλα γερεσβυγλωὶς τοῖς κληρονόμοις φθονέσσα,
Αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
Ἀλλοιδὼν δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἀΐδαο,
Ταῖς δαπάναις δ' ξὺν συμμερίσθη θ' ἑορτάων.
Γαῖα φαγοῦσα βίον, σὺν ἀπώλετο καὶ δαπάναισιν·
Ἦλθε δ' εἰς Ἀΐδην ὡς ἀπεχερμάτισε.

PALLADÆ. 34.

Pſylla ſenex hæredibus inuidens,
Ipſa hæres propriorum bonorum facta eſt.
Præſiliens verò celeriter, deſcendit domum in inferni,
Ipſis ſumptibus vitam æqualem inueniens.
Omnem abſumens victum, mortua eſt vnà cum ſumptibus:
Tranſiliit verò ad inferos vbi omnia bona decoxit.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ.

Υἱὸς ὠκυμόρου θανάτου πυθοῦσα Μενίππου
Κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν.
Οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
Ἀλλ' ἅμα καὶ θρηνοῦ παύσατο καὶ βιότου.

EVTOLMEI. 35.

Filij breuis vitæ mortem lugens Menippe,
Cocyto magno animam ſimul emiſit.
Neque habuit reciprocationem reſpirandi vt fleret,
Sed ſimul cum luctu reliquit etiam vitam.

Ἀδίαστον, ⓐ δ', ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Υἱὸν ἐθρήνησε τὸν ὠκυμόρου Κλεαρίστου
Γαῦδα, καὶ ἀμφὶ πάθῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
Κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχανδάνετο μητρὸς ἀυτή,
Οὐκ ἔτ' ὀπιπρέψαι πνεύματος ἔσχε τόκος.

Θηλύ-

Θηλύτεραι, τ' ποῦ τοι ἐμετρήσασθε πάλαιναι
Θρῆνον, ἵνα κλαύσητ' ἄχεϊ χὴ εἰς ἄϊδεω;

Incerti, vt alij BIANORIS. 36.

Vltimò luxit citò mortuum Clearistę
Puerum, & circa sepulcrum grauem reliquit vitam.
Plorans enim quantum capere poterat matris dolor,
Non amplius reflectere spiritus potuit vires.
Fœminæ, quid tantum mensuraſtis miserę
Luctum, vt ploretis etiam vsque ad inferos?

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ηρπασέ τις νύμφιον χὴ θεὸς γάμον ἥρπασε δαίμων,
Ψυχῶν συλήσας πρὸ θαλάμων ἀγέλην.
Εἷς γάμος εἰκοσπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
Παῖδημος δ' ἑνεκρὸν εἷς γάμος εἶχε θάλαμος.
Νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πένθευ,
Ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

PALLADAS. 37.

Rapuit aliquis puellam, & nuptias rapuit Deus.
Animarum spolians delectantium gregem.
Vnæ nuptiæ viginti quinque sepulcra impleuerunt mortuis,
Communis verò mortuorum vnus fiebat thalamus.
Sponsa Pentheſilea multum lugens, sponse Pentheu,
Vtriusque nuptiæ diuites fuere in mortuis.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Ελκε πάλαι σπλὰγχνα μητέρος οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμέλξῃς,
Ελκωσον ὑστάτιον νᾶμα καὶ αἱματόεν.
Ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος· ἀλλὰ τὰ μητρὸς
Φίλτρα καὶ εἰν ἀΐδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθον.

ÆMILIANI. 38.

Trahe miseram matris quam non amplius mammam vrgebis,
Trahe vltimum fontem iugulatæ.
Iam enim per enses spiritum amissura: sed matris
Amorem, & etiam in morte liberos nutrire didici.

Αδηλον, ⓐ δὲ, Δ Η Μ Α Ν Τ Ο Υ.

Υστάτην Φώκαια κλυτὴ πόλις τόνδε Θεανὼ
Εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα καταρχομένη,
Οἴμοι ἐγὼ δύσμορος, Ἀπέλλιχε, οἷον ὄμευνε,
Ποῖον ἐπ' ὠκείης νηὸς ἔβης πέλαγος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ χαλεπὴν μοῖραν ἴσα πεπότηται· ὡς ὄφελόν γε
Χεῖρί φίλῳ σεῦ σεῖο χεῖρα βαλοῦσα θανεῖν.

Incerti, vt alij DEMANTI. 39.

Vltimum Phocea inclyta ciuitas hoc Theano
Dixit ad ineluctabilem noctem perueniens,
Hei mihi ego infelix, Apelliche, quale coniux,
Quale in veloci naui transis pelagus.
Sed mea breui mors instat: vt oportet,
Manui amicam tuam manum implicans, mori.

Αδηλον.

Τίπτε μάτην χρώντες ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;
Οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
Λῦτε γόων καὶ παῦε πόσις· καὶ παῖδες ἐμεῖο
Χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Ἀμαζονίης.

Incerti. 40.

Cur frustra lugentes apud meum manetis tumulum?
Nihil habeo luctu dignum in morte.
Cessa à luctu, & desine marite, & liberi mei
Saluete, & memoriam retinete Amazoniæ.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκήστις νέη εἰμὶ, θανὼν δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
Ζήνωνος, ⓩ μούνῳ σοὶ φρεσὶν ἐνδιδύμῳ,
Οὐ φωτὸς γλυκεροῖσι τέκνοις προέμην ἐμὸν ἦτορ·
Οὐδὲ μία Καλλιχόρεια, βροτοῖς πρώτιστον ἀγαθή.

Incerti. 41.

Alceſtis noua ſum, moriens verò pro marito bono
Zenonis, quem ſolum in pectoribus recepi,
Non vitæ & charis liberis præpoſui meum cor:

Ammia, ob id Nicomachus & filia Dione
Tumulum & columnam tui posuimus gratiâ.

Ἀδηλον.

Μή μεθοδῳ κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
Σοῖσιν ἀκοιμήτης ποσὶ καλὸν ὁδοιπόρε·
Ἐρχόμενος δ' ἐρέφιε, τίς εἶ, πόθεν; Ἁρμονίαν γὰρ
Γνώσεαι, ἧς γλυκὺ λάμπεται ἐν μερόπεσσι.
Πάντα γὰρ ἔστα βροτοῖσι φέρει κλέος, ὧν ἐσιδέσθαι,
Εὐγλώσσου ἐρατεινὸν, ἅπτα, σωφροσυνάων.
Τοίης τύμβον ἄνθρησον ἐς εὐσεβίας γὰρ ἀταρποὺς
Ψυχὴ πάντα βλέπει, σῶμ' ἀποδυσαμένη.

Incerti. 45.

Ne me velociter inclyte pertransi tumulum viator,
Tuis non quiescentibus pedibus viam transiens:
Intuens verò quære, quis es, vnde? Harmoniam enim
Cognosces, cuius genus lucet inter mortales.
Omnia enim quæ adferunt mortalibus laudem, licuit intueri.
Nobilitatem amabilem, mores, temperantiam.
Talis tumulum intuere: in cælestes enim vias
Anima intuetur corpus cùm exuit.

Ἀδηλον.

Νικόπολιν Μαραθῶνος ἐθήκατο τῆδ' ἐνὶ πέτρῃ
Ὑμεῖσαι δακρύοις λάϊνα μυρομένη.
Ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε, τί γὰρ πλέον ἀνδρὸς ἄνευθε κήδους
Μοῦνος ἐπὶ χθονὶ ναίῃς, οἰχομένης ἀλόχου;

Incerti. 46.

Nicopolin Marathonis posuit hanc in petram
Humectans lacrymis vrnam marmoream.
Sed nihil plus habuit. Quid enim plus viro quàm luctus
Soli in terrâ, cùm mortua est coniunx?

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ἀτθὶς ἐγὼ χαίνη γὰ ἐμὴ πόλις. ἐκ δέ μ' Ἀθηναῖ
Λυγρὸς Ἄρης Ἰταλῶν ἄρτι ποτ' ἐλιήσατο,

Καὶ ἦτο Ρωμαίων πολίτιδα, νεῶ δὲ θανούσης
Ὀστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίεσεν.
Χαῖρε γῆ θρέψασα καὶ ἣ μετέπειτα λαχοῦσα
Χθών με, καὶ ἣ κόλπος ὕστατα δεξαμένη.

ERYCII. 47.

Athica ego: hæc enim mea ciuitas. Me verò ex Athenis
Durus Mars Italorum prius olim prædabatur,
Et fecit Romanorum ciuem, iam verò mortua
Ossa insularis Cyzicus circumdedit.
Salue quæ nutrieris, & postea nacta sis,
Terra me, & hæc in fine quæ vltimò me excepit.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ναὶ λίπομαι πρόσθεν, φίλῳ καταλέξον ἀκοίτῃ
Εὖτ' ἂν ἐμὴν λιάσῃς πατρίδα Θεσσαλίην,
Κάτθανε σὴ πρόκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
Αἶ, αἶ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠιόνος,
Ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦξαι καινήιον ἐγγύθι σεῖο,
Ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτὲ κουριδίης.

AGATHEI. 48.

Certè oro, viator, amico dic viro
Vbi meam videris patriam Thessaliam,
Obiit tua coniux, habet verò ipsam in terrâ tumulus,
Æ, æ, Bosporium propè litus.
Sed mihi ibi fac cenotaphium propè te,
Vt recordêris huius quondam puellæ.

Ἄδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον Κασσίης τῆς σώφρονος;
Εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γηράσκει
Ψυχῆς ὁ κάλλος μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος.

Incerti. 49.

Vides faciem Cassiæ temperantis?
Quamuis mortua est, virtutibus tamen noscitur
Animæ pulcritudinem potiùs, quàm corporis.

Ἀδέσποτον.

Τῇδί ποτ' ἀκτρείσιον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίκειαν, δήϊον ὕβριν ἀλευομένην.
Σῆμα δ' ἀμαλδυνάοντος ἀϊστώσαντος ἀγοίου,
Μάξιμος ἐκδήλου θῆκ' Ἀσίης ὕπατος.
Καὶ κούρης χαλκοῦν ἐπὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλῃ
Κείμενον ἀχλαΐστῳ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

Incerti. 50.

Hîc quondam exequiarum honore carentẽ excepit terra hiás
Laodicen, hoſtium contumeliam euitantem.
Sepulcrum verò demoliente non intellecto tempore,
Maximus eminens poſuit Aſiæ Conſul.
Et puellæ æream poſtquam imaginem intellexit alio looo
Iacentem ſine honore, huic impoſuit baſi.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ὑμνίδα τὴν Εὐάνδρου ἑταίρην, αἰὲν ἄθυρμα
Οἰκοθρῄς, κούρην αἰμύλον εἰναέτιν,
Ἥρπασας ὦ ἄλλης ἀΐδη, τί πρόωρον ἐφίεις
Μοῖραν τὴν πάντως στεῖον ποτ' ἐσομένην;

Crinagori. 51.

Hymnidem Euandri amicam, ſemper luſum
Domi natum, puellam facetam nouem annorum
Rapuiſti, ô non obliuiſcenda mors, quid ante tempus immittés
Fatum omnino tuæ aliquando futuræ?

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Οὐχὶ βαθυζώων Ἱππαρχία ἔργα γυναικῶν,
Τὼν δικέων ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον.
Οὐδέ μοι ἀμπεχόναι φορυτώδεες, οὐ βαθύπεπλος
Εὐμορίη, οὐ λιπόων βύσσε κεκρύφαλος,
Οὐδὲ δι' ὀπίπαων στωμύλλομαι, ἄ, τι σαωφρὼν
Δίπλαξ, τὼ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
Ἀμμι δ' Ἀγαθηΐας χρέαντων βίος ἐν Ἀπαλαίτας

Τόσσον ὕσσον σοφίᾳ χρύσεον ἐειδομίας.

ANTIPATRI. 52.

Nondum profundas zonas habentium Hipparchia opera mu-
Cynicorum verò elegi virilem vitam. lierum,
Neque mihi fibulata indumenta, nec laxa palla
Facilis, non reticulum placuit nitidum.
Humus verò baculo comes, & conueniens
Duplicata veſtis, & cubilis caſus humilis.
Nobis verò Mænaliæ melior vita erat Atalantæ,
Tantum, quantum ſapientia melior venatione.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ὅτι σαμίῃσι καλὰ παίζῃ,
Δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποδείξῃ·
Εὐθὺς δὲ πάσας ὕπνον ὀφέλλεται.

CALLIMACHI. 53.

Crethidem loquaculam ſcientem pulcra ludere,
Quærunt Samiorum ſæpius puellæ
Suauiſſimam ſociam, ſemper loquacem: hæc verò quieſcit.
Hîc ſomnum qui omnibus debetur.

Ἄδηλον.

Εὐήθης Τρύτωνος οὐκ ἐπ' ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
Κληδόσιν· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη,
Ἀρτιτόκος. πολλὰ δὲ πολλὰ κατήγαγε βρέφος ἄδμης
Σὺν καινῇ· δεκάτην δ' οὐκ ὑπέμεινε ἔτι.

Incerti. 54.

Euethes Trytonis filia non bonis in lucem nata eſt
Auſpiciis: non enim ſic periiſſet infelix,
Paulò antè enixa. multas verò opes duxit vnus infas ad inferos
Cum illa, decimam verò non eſt egreſſa diem.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ἦ που σὺν Ἰονίᾳ Ἀρτεμιδὶ ἐξ ἀκαίτοιο,
Κωκυτοῦ πελάσας ἴχνος ἐπ' ἠιόνι,
Οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέῳ φορέουσαν ἀγωγαῖς,

Ωκτφραν θαλεραὶ Δωρίδες εἰν ἀΐδα,
Παῦρόμβιον τέο χῆρος. οὐ δὲ ξαίνουσα πρόφας
Δάκρισιν, ἔξοχε θεῦ αἶα ἐοῖ ἔπος,
Διπλόοι ὠδίνασα φίλον τέκος, ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
Εὔφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.

ANTIPATRI. 55.

Forte terreſtri Arethimias ex naui,
Cocyti ponentem veſtigia ad litus,
Mortuum infantem nuper nouis ferentem in vlnis,
Miseratę ſunt innuptæ Dorides in inferno,
Querentes tuam mortem. tu verò lanians genas
Lacrymis, dixiſti heu dolorificum verbum!
Geminum pariens amicum partum. Alterum quidem viro
Euphroni reliqui, alium verò adduco mortuis.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Λ χόνις, ἐξ ὀπίσω παῖος, ὅπῃ φάλας δὲ μετώπῳ
Σβύσπαν φύλλων ἡμιθανὴς στέφανοι.
Γράμμα δ' ἀκρίναντις ὁδοιπόρε, πέτρον ἰδωμὲν.
Λυγρὰ παρισταλλὴν ὀστέα φαιδίμου.
Ξεῖν', Ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα Κνίδος· Εὔφρονος ἦλθον
Ες λέχος, ὠδίνων οὐκ ἄμορος γλυκέων.
Διπαὶ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ παλιγγὼν
Γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

HERACLIDÆ. 56.

Puluis, iam effoſſus, in columnę verò fronte
Agitabantur foliorum marcidę coronę.
Scripturam cognoſcentes, ô viator, ſaxum intuemur.
Triſtia contegere oſſa fatetur alicuius.
Hoſpes, Aretimias ſum: patria Cnidus: Euphronis veni
In lectum, partus non imparticeps factus ſum.
Geminos verò ſimul pariens, hunc verò reliqui viro ducem
Senectutis, quem verò abduco, memoriam mariti.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ.

Εὐρύσορον

Εὐρύσορον περὶ σῆμα Φαιναρέτης ποτὲ κούρας
Κέρσαντο ξανθοὺς Θεσσαλίδες πλοκάμους,
Πρωτότοκόν τε καὶ ἄπολιν ἀτυζόμεναι περὶ νύμφῃ,
Λάεισάν τε φίλῳ πῆξαί τε τοκέας.

THEODORIDÆ. 57.

Latam vrnam habens ad ſepulcrum Phænaretæ olim puellæ
Auulſerunt flauos Theſſalides capillos,
Primò parientem & infelicem conſternatæ ob puellam,
Lariſſam verò amicam dolore affecit & parentes.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, κεφ. ιγ.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Δοῦλος ἐγὼ, ναὶ δοῦλος, ἐλευθερίῳ δὲ με τύμβῳ
Δέσποτα Τιμάνθη σὸν ἔθρεψε τροφέα.
Εὖ ζώων, ἀσινῆ τείνοις βίον· ἢν δὲ γέρων ἐς
Γῆρας μὴ μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἠν ἀΐδῃ.

IN SERVOS, Cap. XIII.

DIOSCORIDÆ. I.

Seruus ego, certè ſeruus, liberali verò me tumulo
Domine Timanthe tuum poſuit nutritorem,
Benè vitam agentem, innoxiâ agas vitam: ſi verò præ ſenectute
Ad me accedas, tuus ego, domine, etiam in inferno.

Adeſpoton.

Σοὶ καὶ νεῦ ἐς γλῶν ναὶ δέσποτα πρὸς ἐς ἀρχὼ
Ὡς πάρος, θνητοῖς οὐκ ὀπαλυόμενος·
Ὃς μὲ κὴν κούσου πεῖς ἐπ' ἀσφοδελὸς ἤλασας ἴχνος,
Καὶ νεῦ ἀρκούσῃ τῆλ' ἐς θοὺ καλύβῃ,
Μαίῳ ἀτειλὰς Πέρσῃ ἥλιος. θὴ δέ με ῥέξας,
Ἐξῆς ἐν χερσὶν ἅμῶς ἑτοιμοτέρους.

Incerti. 2.

Tibi etiam nunc ſub terrâ certè Domine fidelis ſum
Vt prius, beneuolentiæ non oblitus:
Qui me ex morbo ter ad firmos deduxiſti pedes,
Et nunc ſufficienti hoc ſuppoſuiſti ſepulcro,
Manem annuntians, Perſam genere. mihi verò benè feceris,
Habebis vbi opus erit, ſeruos paratiores.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
Καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

Damascii. 3.

Zoſima, quæ prius fuit ſolo corpore ſerua,
Et corpore nunc inuenit libertatem.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εὐφράτεω μὴ κῆε Φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
Πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμί, καὶ ἐκ πατέρων
Πέρσην αὐθιγλμής. ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι,
Ἡμῖν τῶ χαλεπὸ πικρότερον θανάτου.
Ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί. μηδ' ὑπὲρ νεκροῦ
Λύτρα χέῃς· σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

Dioscoridæ. 4.

Euphratem non vre Philonyme, neque violes
Ignem ſuper me: Perſa ſum, & ex parentibus
Perſa indigena. Certè domina. ignem verò violare,
Nobis graui grauius eſt morte.
Sed circumdans me da terræ, neque ſuper mortuum
Aquam fundas: veneror, ô domine, etiam fluuios.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡλάσθη θανάτοιο τὸς μόρος, ἀντὶ δὲ σεῖο
Δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ ξυλόϊ ἔπλασα τάφον,
Ἠίκα σὺ δακρυπὲ χθονὶς ἠεία τεύχοι,
Ὡς αἴ κ' ἀποφθιμένοιο κεφθι δίμας κτερέισω.
Ἀμφὶ δέ μ' ὤλιοτι ξυνὴ χέις. ὐ βαρὺς ἡμῖν

Ες' ἀΐδης· ζήσω τὴν σὴν ὑπὲρ' ἠέλιον.

APOLLONIDÆ. 5.

Mutata fuit morte tua mors, pro te autem,
Domine, seruus ego triste impleui sepulcrum,
Cùm tua lacrymosâ in terrâ sepulcra facerem,
Vt mortui ibi corpus parentando colerem.
Circa me verò desiliit communis puluis. Non grauis nobis
Est infernus: viuam tuo sub sole.

Ἄδηλον.

Μάνης οὗτ' ἀνὴρ ἦν ζὼν ποτ· νῦν δὲ τεθνηκώς,
Ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δυνάται.

Incerti. 6.

Manes hic vir erat viuus olim: iam verò mortuus,
Idem cum Dario magno potest.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ, κεφ. ιδ'

Ἀδέσποτον, εἰς Λαέρτιον.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρῳ
Φείδεται, ἀλλ' ἀμὴν πάντ' ὀλέκει δρεπτόμενος·
Ὡς καὶ Λαέρτεω τόδ' ἠέλιον· ὃ χθόνι πάντας
Βαιόν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
Οὔνομα μὲν δ' ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς
Ἀμβλυώσσι αἰῶνι (κἢν ἐθέλῃ) δύναται.

IN HEROAS, Cap. 14.

Incerti in Laërtem. 1.

Conterit & petram multum tempus, neque ferro
Parcit, sed vnâ omnia perdit consumptione:
Vt & Laërtæ hoc monumentum, quod propè ad litora
Non multùm absens, frigidis funditur à pluuiis,
Nomen certè herois semper nouum neque enim carmina
Attenuare tempus (quamuis velit) potest.

Chapter 1 Introduction
Chapter 2 Literature Review
Chapter 3 Methodology
Chapter 4 Results
Chapter 5 Discussion
Chapter 6 Conclusion
Bibliography
Appendix A Survey Instrument
Appendix B Interview Protocol
Appendix C Supplementary Data
Appendix D Glossary
Appendix E Acknowledgments

Οὐ σχολιαῖς μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

ANTIPATRI in idem. 7.

Tumulum ad Aiacis, ad Rhœtea littora
Animo grauata virtus lugeo ſedens,
Sine comis, ſordibus plena, propter iudicium: quòd Græcorum
Non virtus victoriam ſortita eſt, ſed dolus.
Arma verò dicerent Achillis: viri robur,
Non obliquos ſermones nos deſideramus.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Μοιρῶες ἀναιρομένοισιν ἔπαρμα καὶ ἀσπίδα πίνας
Νηοί, βαρὺ Τρώων αἰὲν ἔμεινας Ἄρη·
Οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος.
Ἀλλ' αὔτως παφλαστὴς τις, καὶ ἔμπεδος ὥστις ἐείπῃ
Ἱδρυθείς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
Εἰ δέ σε μὴ τεύχεσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλάς,
Ἄξιον αὐτ' ἀρετᾶς ὅπλα πορόντα χάρας,
Μοιράων βουλῇσι παὶ' ἤμπλακεν, ὡς αὖ τὸν ἐχθρῶν
Μή τινος, ἀλλ' αὐτῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

AICHII in idem. 8.

Solus ſuper perditas pugnantem haſtam extendens
Naues, grauem Troianorum ſemper ſuſtinuiſti Martem:
Neque verò te lapidum repulit ſtrepitus, non nubes telorum,
Non ignis, non haſtarum, non gladiorum crepitus.
Sed ſic inter ceteros eminens, & ſtabilis, vt quædam rupes
Firmatus, ſuſtinuiſti procellam hoſtium.
Quamuis autem te non armis Achillis armauit Græcia,
Cõdignum pro virtute arma tribuens ſenectus,
Fatorum conſilio in hoc peccauit, vt ab hoſtium
Nemine, ſed tua mortem acceperis manu.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίδεω, ὃν κτάνε μοῖρα,
Αὐτῷ χρησαμένῃ καὶ χερὶ καὶ ξίφεϊ.

Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο χὴ μεμαυῖα
Εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Incerti in Idem. 9.

Sepulcrum hoc Aiacis Telamonii, quem occidit fatum,
Ipsius vtens & manu & gladio.
Neque enim inter homines poterat quamuis cupiens
Inuenire Clotho huic alium interfectorem.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ, εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐν Τροίῃ Τελαμώνιος, οὔ τινι δ' ἔμπης
Ἀνδρῶν ὑπάσας δῦνε θοὸς θανάτου.
Τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέφερε πάλμης
Οὐχ εὑρών, πάλαι μὴ θῆκεν ἴσον αὐθένεϊ.

Leontii in idem. 10.

Iacet in Troia Telamonius, nullitamen
Hostium præbens gloriam suæ mortis.
Tantæ enim tempus alium condignum virum audaciæ
Non inueniens, manu suppositit sibi vim inferente.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν Τροίῃ μυρίων δῦνος ἀέθλων
Μέμφεται οὐκ ἐχθροῖς, κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Eiusdem in eundem. 11.

Aiax in Troia post mille laudes certaminum
Non accusat hostes, mortuus, sed amicos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων δ' ἦεν ἐς θάνατος.

In idem. 12.

Hector Aiaci gladium dedit, Hectori verò Aiax
Cingulum: vtriusque beneficium erat ad mortem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πυρὶ δὲ νηυσὶν Ἕκτωρ χεῖρα δὲ φέρασπις
Αἴας οὐ πολέμου μνῆμ' ἔπορεν φιλίης.
Ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.

Τῳ δι' χάεμι δώρων πίεσθαι ὲ θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μεμνότα, καὶ πάλι ζωσὴρ
Εἵλκυσε Πειαμίδῃ δίφεια συεήμενον.
Οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐδρὸκτόνα πέμπετο δῶρα,
Εν χάεσι φοεσφάσι μοῖραν ἔχοντα μόεθυ.

In idem. 13.

Graue inuicem Hector beneficium, & ferens ſcutum
Aiax ex bello memoriam reportauit amicitiæ.
Hector enim cingulum accipiens, gladium rurſus dedit:
Hoc verò beneficium muneris experti ſunt in morte.
Enſis enim abſtulit Aiacem inſanum, & rurſus cingulum
Traxit Priamidem bigis raptatum.
Sic ex hoſtibus per ſe interficientia profecta ſunt munera,
In beneficij occaſione fatum habentia mortis.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Πείαμον.

Ηρωος Πειάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
Αξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωσάμεθα.

ANTIPATRI in Priamum. 14.

Herois Priami paruus tumulus, non quòd tali
Dignus, ſed hoſtium manibus ſepulti ſumus.

ΑΚΗΡΑΤΟΥ γραμματικοῦ εἰς Ἕκτορα.

Ἕκτορ, Ομηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
Θεοδόμητε πίχεις ἕρκος ἐρυμνότερον·
Εν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο, σοῦ δὲ θανόντος
Ἕκτορ, ἐσιγήθη, καὶ σελὶς Ιλιάδος.

ACERATI Grammatici in Hectorem. 15.

Hector, Homericis ſemper laudate libris,
A Diis extructi muri ſeps munitior:
In te Mæonides quieuit, te verò mortuo
O Hector, tacuit & pagina Iliados.

Ἀδεσποτίνου εἰς αὐτόν.

Μή με τάφῳ συνέχευε Ἕκτορ, μηδ' ὅπλα τυμβῳ
Μήτηρ παντὸς Ἑλλάδος αἰτίαλον.

Ιλιας,

Ιλιας, αὐτὸς Ομηρος ἐμοὶ πάφος, Ελλας, Αχαιοὶ
Φθίμενοντες· τύπις πᾶσιν ἐχωσόμεθα.

Incerti in eundem. 16.

Non me tumulo iudica Hectorem, neque in sepulcro
Metire, omnis Græciæ hostem.
Ilias, ipse Homerus mihi sepulchrum, Græcia, Achiui
Fugientes: hisce omnibus tumulo obruimur.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Καὶ γλωσσήσω τὸν πέρθε καὶ ὀνώσομαι καὶ χθόνα φωνῇ
Σπάλα, καὶ ποίᾳ χηρεῖ δαμεὶς ἔθανεν.
Γεννήτωρ, Πρίαμος· χᾶ δ', Ιλιον· ὀνῶ δ', Εκτωρ,
Ω ξεῖν'· ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μῶν ἀέθλος.

ARCHII in eundem. 17.

Et patrem inferius sepulti, & nomen, & terram dic
Columna, & quali fato domitus, mortuus sit.
Pater Priamus: terra, Ilium: nomen verò, Hector,
O hospes: pro patriâ verò periit pugnans.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴπνα πόποτ' ἄκουσας Ενυαλίου φίλον υἱόν,
Καὶ κεφαπεὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
Εκτορα τὸν Πριάμοιο τόδ' οἰκοῦν χεῖσθαι.
Ον ποτε μῶν ἀέθλων δῃωθεὶς ἔκτανεν ἀνὴρ,
Αἴας περὶ Τρώων, Δαναοῖσι μάχης περιφέρηται·
Ον καὶ τῇδε θανόντα πάφος ὅδε ἀμφικαλύπτῃ.

In eundem. 18.

Si quem vnquam audiuisti Martis charum filium,
Et fortem robore, & audacem in bello,
Hectora Priami scito solum fuisse.
Quem quondam pugnantem diuinus occidit vir,
In terrâ pro Troiâ Danais in pugnâ antecellens,
Quem etiam hîc mortuum tumulus hic circundat.

Εἰς Αλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

Εκπεμπὸν Τεγέην σκηπτοῦχον, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας

Ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐναντίοις·
Γέλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
Ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

In Alexandrum Macedonem. 19.

Hectori quidem Troia commortua est, neque amplius manus
Sustulit Danaorum pueros contra venientes:
Pella verò vnà cum Alexandro periit. Patriæ sanè
Viris, non per patriam viri illustramur.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς τὸν αὐτόν.

Φήθησαν Ἀλέξανδρον ψεύδεϊ φάτις, εἶναι δ' ἀληθὲς
Φοίβος ἀνίκητον ἅπτεται οὐδ' Ἀΐδης.

PARMENIONIS in eundem. 20.

Mortuum esse Alexandrum mẽdax fama est: siquidẽ verax est
Phœbus: inuictos tangit ne mors quidem.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Χείρ με Πολυκλείτου Θασίου κάμε, εἰμὶ δ' ὅμοιος
Σαλμωνεῖ βροντᾶς ὃς Διὸς ἀντεμάχου·
Ὃς με καὶ εἰν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
Βάλλει, μισῶν μου καὐ λαλέοντα τύπον.
Ἴσχε Ζεῦ σφῆκος, μίσος χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους
Ὁ σκοπός. ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

GEMINI. 21.

Manus me Polycleti Thasij fecit, sum verò ille
Salmoneus, fulmen qui Iouis contra insaniui:
Qui me & in inferno desolatur rursus, & me fulmine
Petit, odio habens meam, quamuis mutam, imaginem.
Inhibe, ô Iupiter, fulgur, iram depone: sum enim mortuus
Fulminis scopus. Cum mortuis imaginibus noli pugnare.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, κεʹ ιεʹ

ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ.

Εἶδεν ἀνεστείνη πεία πίθηκα· κείετο χαίτην

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Αμπαύσε καὶ τῆδε ποὺ πλέφι ἱερὸς ὄρνις
Ταῖδ' ὑπὸ πλατάνῳ ἐζόμενος πλατάνῳ.
Ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδ' ἔτι νίσται
Ἰξόνεπ' ἀγρευτῆ χθαμάδιος καλάμῳ.

MNASALCI. 3.

Requieſcit & hîc velox ſagitta ſacta auis
Hac ſuper tuta ſedens platano.
Obiit enim Pœmander ex Mallo, nec amplius veniet
Viſcum in venatorium fundens calamum.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, κζ' ιζ'

Αδηλον.

Κύματα καὶ τρηχιά με χλιδὼν ὅτε χέρσον ἔσωσαν
Δελφῖνα, ξείνης κοινὸν ὄρεμμα τύχης.
Ἀλλ' ὅτι μὲν γαίης, ἐλέου τύπος. (οἱ γὰρ ἰδόντες,
Εὐθὺς περὶ τύμβον μ' ἔστεφον εὐσεβέες)
Νῦν δ', πηγοῦσα θάλασσα διώλεσε. πῆ σοὶ ἀνάγκη
Πίστις, ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο σεμνὸς ὄφις;

IN PISCES, Cap. 17.

Incerti. 1.

Fluctus & horrida me tempeſtas ad littus traxerunt
Delphinem, peregrinis commune ſpectaculum fortunæ.
Sed in terra, quidam miſericordiæ locus. (qui enim viderunt,
Statim ad tumulum me coronarunt pij.)
Nunc verò generans mare me perdidit. quænam in mari
Fides, quæ neque proprio pepercit alumno?

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, κθ' λ'

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ὀρφέος οἰχομένου πάλαι τίς ποτε λείπετο Μοῦσα·

Σοῦ δὲ Γλάτων φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη.
Ἦ γὰρ ἔτι προτέρων μολπέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ,
Εἰς σὰς σωζομένη καὶ φρένα καὶ παλάμας.

IN CITHAROEDOS, Cap. XVIII.

LEONTII Scholastici. 1.

Orpheo moriente propè quædam remisit Musa.
Te verò Plato moriente cessauit & cithara.
Erat enim adhuc priorum carminum paruus quidam fluxus,
In tua seruatus & mente & manu.

IOYLIANOY ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου.

Ἡ γλυκερὸν μολφᾶσα καὶ ἄλκιμον, ἢ θέον αὐδὴν
Μοῦνον θηλυτέρης στήθεσι ῥηξαμένη,
Κωφὴ σιγαλέη. τόσσον ἔθηκε πέλασε μοίρης
Ὡς λυγερὰ κλωστὰς χείλεα Καλλιόπης.

IVLIANI Imperatorum Ægyptij. 2.

Quæ suaue cecinit & robustum, quæ sonum vocis
Sola muliebri pectori rupit,
Iacet tacita. Tantum potuerunt fila fati,
Vt canora possit claudere labra Calliopes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο κάρηνου
Ἀδρανίη φωνῆς σῆς κατέλυσε βίλον·
Ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τανθυτῆς,
Φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη, σὸν καὶ κατέλυσας ἔπος.

Eiusdem. 3.

Non natura fœminea, & non cani capitis
Imbecillitas vocis tuæ soluit robur:
Sed vix communibus legibus coacta mortis,
Heu, heu, Calliope tuam soluisti vocem.

AΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὸν δικάτιον Ἑλικωνίδα, τὸν λυραοιδὸν

Ρώμης τὴ Φαρίης, ὅδε κέκευθε κόνις.
Ὠλεϵ̃ φορμίγγων τερπίσματα, λῆξαν ἀοιδαί,
Ὡς σὺν Ἰωάννᾳ πάντα συνωλόμεθα.
Καὶ τάχα δὴ σεμνοὶ ἔδοξαν ἐπάξιον εὑρέα Μοῦσαι,
Τύμβον Ἰωάννας αἰδ' Ἑλικῶνος ἔχειν.

AGATHIÆ Scholastici. 4.

Heu, heu, decimam Musam lyræ canentem
Romæ & Phariæ, hic tegit cinis.
Periit citharæ strepitus, cessarunt cantus,
Tanquam cum Iohanna omnia vnà perierint.
Et propè legem tulerunt dignam nouem Musæ,
Tumulum Iohannæ pro Helicone habere.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ, κθ΄ ιθ΄

Ἄδηλον.

Ἄ δί πι Ἀρχίου γὲ Περίκλεες αἱ λίθιαι ἐγὼ
Ἔστηκα σᾶλος, μνᾶμα κυνηγεσίας.
Πάντα δί πι σεῖο σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
Αἱ κυνέαι, αἱ σάλικες, δίκτυα θ' αἱ σαλίκων.
Αἴ, αἴ, λιθίναι πάντα· σὲ δ' ἐγχάσκουσι δὲ θῆρες·
Αὐτὸς δ' εἰκοστὸν νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

IN VENATORES, Cap. XIX.

Incerti. 1.

Hæc sanè Archij fili Pericles, hæc lapidea ego
Posita sum columna, monumentum venationis.
Omnia verò tibi circa sepulcrum posita, equi, iacula,
Canes, & furculæ, retia super furculis.
Æ, æ. lapidea omnia: circumcurrunt verò feræ:
Ipse verò vigesimum annũ agens profundum somnũ habes.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν κρατερὸν Παμπᾶν, καὶ ἀχάτιτα λαίτμαν,

Σοῦ δὶ Πλάτων φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη.
Ἦ γὰρ ἔτι προτέρων μολπέων ὀλίγη τις ἀπορρώξ,
Εἰς σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις.

IN CITHAROEDOS, Cap. XVIII.

LEONTII Scholastici. 1.

Orpheo moriente propè quædam remisit Musa.
Te verò Plato moriente cessauit & cithara.
Erat enim adhuc priorum carminum paruus quidam fluxus,
In tua seruatus & mente & manu.

IOYLIANOY ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Αἰγυπτίου.

Ἡ γλυκερὸν μολφᾶσα καὶ ἄλκιμον, ἢ θεὸν αὐδῆς
Μοῦνον θηλυτέρης στῆσα ῥιζαμένην,
Κωφὴ σιγαλέη. τόσσον ἔθηκε νήματα μοίρης
Ὡς λυγερὰ κλῶσαι χείλεα Καλλιόπης.

IVLIANI Imperatorum Ægyptij. 2.

Quæ suaue cecinit & robustum, quæ sonum vocis
Sola muliebri pectori rupit,
Iacet tacita. Tantum potuerunt fila fati,
Vt canora possit claudere labra Calliopes.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο κάρηνου
Ἀθρανὴς φωνῆς σῆς κατέλυσε βίλος·
Ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
Φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη, σιγὴ κατέλυσας ἔπα.

Eiusdem. 3.

Non natura fœminea, & non cani capitis
Imbecillitas vocis tuæ soluit robur:
Sed vix communibus legibus coacta mortis,
Heu, heu, Calliope tuam soluisti vocem.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἡολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δικάτλευ Ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν

Ρώμης τε Φαρίης, ὅδε κέκευθε κόνις.
Ὠλεσε φορμίγγων τερπίσματα, λῆξαν ἀοιδαί,
Ὡς σὺν Ἰωαννῃ πάντα συνωλόμεθα.
Καὶ τάχα δὴ μοῦσαι ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι,
Τύμβον Ἰωάννας ἀντ' Ἑλικῶνος ἔχειν.

AGATHIÆ Scholastici. 4.

Heu, heu, decimam Musam lyræ canentem
Romæ & Phariæ, hic tegit cinis.
Periit citharæ strepitus, cessarunt cantus,
Tanquam cum Iohanna omnia vnà perierint.
Et propè legem tulerunt dignam nouem Musæ,
Tumulum Iohannæ pro Helicone habere.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ, κζ' ιθ'

Ἄδηλον.

Ἄ δή τοι Ἀρχίου γε Περίκλεες ἀ λιθίνα γώ
Ἔστηκα στάλα, μνῆμα κυνηγεσίας.
Πάντα δέ τοι περὶ σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
Αἰκυνίδες, αἰ σάλικες, δίκτυα θ' αἱ σαλίκων.
Αἰ, αἰ, λιθίνα πάντα· περὶ δ' ἐχάουσι δὲ θῆρες·
Αὐτὸς δ' εἰκοστὸς νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

IN VENATORES, Cap. XIX.

Incerti. 1.

Hæc sanè Archij fili Pericles, hæc lapidea ego
Posita sum columna, monumentum venationis.
Omnia verò tibi circa sepulcrum posita, equi, iacula,
Canes, & furculæ, retia super furculis.
Æ, æ. lapidea omnia: circumcurrunt verò feræ:
Ipse verò vigesimum annũ agens profundum somnũ habes.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν κεστεῖ Παφίη, καὶ ἀγρευτῇσι λαγόσιν,

Τὸν λαοσοτῆρων κέντορα πρὸς δαλίων,
Τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπ' ἀγχιόος ἔπεσεν ὀλυτός
Σκορπίος, οὐ τήσας ταρσὸν ὀρεσιβατέων.
Αἰγανέη δ' ἀλάλημαι, σιγμαὶ τε πρὸς ἀγρωστᾶσι,
Αἶ, αἰ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

AGATHIÆ. 2.

Fortem Panopæa, & venatorem leonum,
Hirſuto pectore iaculis fodientem pardalos,
Tumulus habet. è cauâ enim terra occidit grauis
Scorpius, vulnerans talcem per montes incedentem.
Iaculum verò miſerum, & tacitâ in terrâ iacet,
Æ, æ, confidentium ludibria caprarum ſylueſtrium.

Ἄδηλον.

Εἶχε χαραιοβόλον πενίης λιμὸς ἐν Ἀρίστων
Ὄργανον, ᾧ πολιὰς ἵκετο βολίζε χένας,
Ἡνίκα πεδαρτίζων δολίῃ ὁδῷ. οἷος ἐκεῖνος
Ψᾶσθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
Νεῦρον δ' ὁ μὲν εἶν αἴδῃ τὸ ϙ βέλος, ὀρφανὸν ἦχον
Καὶ χερὸς ἡ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέτεται.

Incerti. 3.

Habuit fundum paupertatis famelicum Ariſton
Inſtrumentum, quo volueres exactè petebat anſeres,
Lento gradu procedens doloſam viam. qualis ille
Ad decipiendum obliquis oculis paſcentes.
Iam verò hic in inferno, iaculum verò ipſi caret ſtridore
Et manu. præda autem tumulum ſuperuolitat.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ, ϗϛ' ϗζ

Ἄλλων.

Μορτάδα τὴν ἱερῆς με Διωνύσου πρὸς λεωῖς
Ἀφθονον ἀχρήτου πασσάλου κώλικος,
Οὐκ ἀδὴν φθινύθων βαμὴ κόνις· ἀλλὰ πόθος μοι,

Σύμ-

Σύμβολον θύφεσσιν, πρὸς ἔπεσι πάφος.

IN EBRIOS, Cap. XX.

Incerti. 1.

Mortadem ſanctas me Bacchi apud Thyades
Multum meri extrahentem ex calice,
Non tegit mortuam paucus cinis, ſed dolium mihi
Indicium hilaritatis ſuaue ineſt ſepulcrum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος· ἧς ὑπὲρ τύμβου
Γλυπτὸν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρᾷς κύλικα.
Ἡ δ', φιλάκρητος καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ὑπὲρ τέκνοις
Μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάτῳ πενθέι,
Εἷς δὲ τόλμ' ἀἰάζει καὶ ὑπὸ χθονίου, ὅτι Βάκχῳ
Ἄρμυον οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεσι τάφῳ.

ANTIPATRI Sidonij. 2.

Canæ hoc ſepulcrum Maronidis: cuius in tumulo
Sculptum ex petrâ ipſe vides calicem.
Hæc meri amans & ſemper loquax, neque ob liberos
Dolet, non liberorum egeno patri,
Vnum verò luget etiam ſub ſepulcro, quòd Baccho
Conueniens non Baccho plenum ineſt tumulo.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων ἀοιδός,
Εὐαὶ κεῖται χθονὸς, ἧς ὑπὸ τάφῳ
Γναφεὺς ἀνέκραγεν πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
Στένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὸ τέκνων,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐν δισσῷ βίῳ·
Ἓν δ' ἀπὶ πωμάτων, οὐδὲ χ' ἡ κύλιξ κενή.

LEONIDÆ. 3.

Maronis merum amans, & doliorum fœditas,
Hîc iacet onus, cuius ſuper tumulo
Notus iacet omnibus Atticus calix.

Iacet verò Æolide à Smyrnâ procul. Sed quid caliginis
Metuat Ebrius viam pluuiâ lubricam.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Τλὼ ἡ τὸν Ἱέρων Σφαλιϊάδα, τλὼ, ὅτε πίνοι
Ζωρότ', ἐπ' Ὀδρυμπῶν φλιβομιγῆ κύλικος,
Ἀχθὸς ἐπὶς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
Καὶ φθιμένη, λωτὸν γείτονα τύμβον ἔχῃ.

DIOSCORIDIS 9.

Nutricem Hiero Thyadem, quàm, cùm biberet
Merum, à nullo ebriam factam calice.
In agro posuit, vt vini amans illa
Et mortuâ, torcularibus vicinum tumulum habeat.

Ἄδηλον.

Τλὼ ἱλαρὴν φωνὴν καὶ τίμιον ὦ παριόντες,
Τῷ χρηστῷ χαίρειν εἴπατε Πραξιτέλει.
Ἦν δ' ὁ ἀνὴρ μουσῶν ἱκανὴ μοῖρ', ἠδὲ πρὸς οἶνον
Κρήγυος. ὦ χαίρειν Ἀνδρίε Πραξιτέλες.

Incerti. 7.

Hilaram vocem & precioſam, ô prætereuntes,
Bono valere dicite Praxiteli.
Erat verò hic vir Muſarum magna pars, & apræ vinum
Idoneus. O Salue Andrie Praxiteles.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ, καὶ

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάτρεος αἰὴρ,
Λέκτρῳ τὸν κλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
Ἐξαπίνης δ' ὀμμῶν ὀφθὴ πόσις, οὐδ' ὁ κακοῦργος
Ἔσκεπεν ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
Ξωνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχε παλίς, εἷν ἑνὶ δ' ἄμφω
Κρύπτει, συζυγίης οὐκ ἔτι παυόμενοι.

IN ADVLTEROS, Cap. XXI.

AGATHIÆ Scholastici. 1.

Non sanctis lectis gaudebat occultus vir,
Lectum furatus alterius vxoris.
Extemplo verò domi summitas cecidit, illos verò maleficos
Oppressit ad inuicem adhuc commixtos.
Commune verò vtrumque cohibet rete, in vno verò ambo
Iacent, à coniunctione nondum cessantes.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ, κξ' κβ'

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καί σε Κλεωνοείδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
Θαρσίσταν πόντου λαίλαπι χειμείῃ.
Ὥρη γάρ σε πίδησεν ἀνέγλυος, ὑγρὰ δὲ τιὼ σὼ
Κύματ' ἀμφ' ἰμερτιὼ ἔκλυσεν ἡλικίῃ.

IN NAVFRAGOS, Cap. XXII.

ANACREONTIS. 1.

Et te Cleenorida amor perdidit patriæ terræ,
Confisum Noti turbine hyemali.
Hora enim te illaqueauit infidelis, humida verò tuam
Fluctus desiderabilem obruerunt ætatem.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰ πόντοπόρῳ πλόος οὔριος, ἰὼ δ' ἀΐρ' αἴτης
(Ὡς ἐμέ) τοῖς αἴδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξεινον, ἀλλ' ἑὸ τόλμᾳ,
Ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

LEONIDÆ. 2.

Sit nautæ nauigatio secunda, vbi verò ventus
(Vt me) ad inferni appulerit limina,
Reprehendat non vndam inhospitalem, sed suam audaciam
Quicunque à meo retinacula soluerit sepulcro.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγὸς πάφος εἰμὶ, ὁ δ' ἀντίον, ὃς γεωργός·
Ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' ἀΐδης.

PLATONIS. 3.

Naufragi ſum tumulus, qui verò è regione, eſt ruſtici:
Vt mari atque terræ communis ſubeſt mors!

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ναυηγὸς πάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀναΐγονται,
(Φεῦ τόλμης) ἀπ' ἐμοῦ πίσματα λυσάμενοι.

LEONIDÆ. 4.

Naufragi tumulus ſum Dioclis: qui verò auehunt,
(Vah audacia!) à me retinacula ſoluentes.

ΓΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ναυτίλοι, τίς ἄλλος τί με θάπτει; πολλὸν ἄϊδρις
Χῶσαι ναυηγοῦ πλήμυρα τύμβον ἐδῆ.
Φείσατο κύματος ἦχον, ἐμὸν μέρος· ἀλλ' οὕτως,
Χαίρετε Νικήτιον οἵ τινες οἰκτίρετε.

POSIDIPPI. 5.

Nautæ, propè mare cur me ſepelitis? valdè ſeorſum
Infodi naufragi miſerabilem tumulum oportebat.
Formido fluctus ſonum, meam mortem: ſed & ita,
Saluete Nicetam quicunque miſeramini,

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγόν με δίδορκας· ὃν ἡ κτείνασα θάλαττα,
Γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδίσατο,
Ἀνδρὸς παλάμῃσι ἀπαρρήκτοις μ' ἀπέδυσεν,
Τόσσοι ἄγος πάσου κέρδιος ἀθάμβεος.
Κρύπτειν καὶ σὲ δόσαν το, καὶ εἰν ἀΐδαο φέρεσθαι,
Καί μιν ἴδεν Μίνως πυμὸν ἔχοντα φάεος.

PLATONIS. 6.

Naufragum me vidiſti: quem interimens mare;
Denudare ab vltimo veſtimento erubeſcebat.
Homo manibus intrepidis me exuit,

Tantum ſcelus tanti lucri cauſâ auſus.
Illud quidem induat,& ad inferos ferat,
Et ipſum videat Minos meum habere indumentum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κτὶ γαίαν·
Ἰστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

Eiuſdem. 7.

Nautæ ſeruamini & in mare,& iuxta terram:
Scitote verò quòd naufragi ſepulcrum prætereatis.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τοὺς δὲ ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκοθλία φοίβῳ ἄγοντας
Εἷς πέλαγος, μία νὺξ, ἓν σκάφος ἐκτέρισεν.

SIMONIDÆ. 8.

Illos qui quondam è Sparta opima ſpolia Phœbo adducebãt
Vnum pelagus,vna nox,vna nauis ſepeliit.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὤφελε μησὶ' ἐλθόντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
Παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐξενόμθν.
Νῦν δ' ἐμὸν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
Οὔνομα καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

CALLIMACHI. 9.

Vtinam non factæ eſſent veloces naues:non enim nos
Filium Dioclidis Sopolin luxiſſemus,
Nunc verò hic in mari alicubi fertur mortuus, pro ipſo autem.
Nomen & vacuum ſepulcrum præterimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶξιος οὐκ ὀπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ναυῒ ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην.
Ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε· καὶ νύ κε καὶ νῦν
Νηχεύς εἰγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
Κηρύσσω πρωαλκὴς ἔπος πόδε, φεῦγε θαλάσσῃ
Συμμίσγων εἰ φωνὰ ναυτίλε δυομένων.

Eiuſdem. 10.

Naxius non in terra mortuus eſt Lycus, ſed in mari
Nauim ſimul & vitam vidit pereuntem.
Mercator ex Æginâ cùm nauigaret. Et hic quidem in humido
Mortuus, ego verò fruſtrà nomen tumulus habens.
Nuncio veriſſimum verbum hoc. Fuge cum mari
Commiſceri hœdis, nauta occidentibus.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὖεργέ με πηχεῖα καὶ αἰπήεσσα κατηγὶς,
Καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύμα πε πόντου δύσις
Ἔβλαψ' ὠείωνος· ἀπώλιθον δὲ βίοιο
Κάλλαιχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγους.
Καὶγὰ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κῦμα
Οἶχομαι· ψεύστης δ' ὧδε ἔπεσι λίθος.

LEONIDÆ. 11.

Euri me horribilis & alta procella,
Et nox, & caliginoſi fluctus penitus, occidentis
Orionis nocuit: Excidi autem è vitâ.
Callæſchrus, Libyci in medio currens maris.
Et ego quidem ponto ſepultus, piſcibus eſca
Diſcedo: falſus verò hic ſupereſt lapis.

ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Ἁ Πελοπόννησος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα,
Καὶ Μαλέου τυφλαὶ καμπομένων πετρίδες,
Δαμίδος Ἀστυδάμαντα, Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων·
Τὸν ψεύστην δέ με τύμβον ὑπὲρ χθονὶ θῆκε. τί θαῦμα;
Κρῆτες ὅπου ψεῦδος, καὶ Διὸς ἔστι τάφος.

GETVLICI. 12.

Peloponneſus, & infelix perdidit Creta,
Et Maleæ cæca inflexæ ſaxa in aquis.
Damidos Aſtydamanta, Cidonium. Sed hic quidem iam
Implet ferarum ventres marinarum.
Mendacem verò tumulum terræ impoſuere. quid mirum?

Cretes vbi sunt mendaces,& Iouis est sepulcrum.

Ἀδέσποτον.

Γαῦσαι νηὸς ἐρέτμα καὶ ἔμβολα παῦσαι ὀπισθεν τύμβῳ
Αἰὲν ὀπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων ἀσποδιῇ.
Ναυαγοῦ δ' μνῆμα· τί τὸν ἐν κύμασι λώβης
Αὖθις ἀναμνῆσαι καὶ κατ' ἀκτῆς ἐθέλεις;

Incerti 13.

Desine nauis remos & rostra nauium hoc super tumulo
Semper in frigido pingere cinere.
Naufragi hoc monumentum:quid illius in fluctibus damni
Rursus reminisci illum qui est in terrâ cupis?

ΙΣΙΔΩΡΟΥ Αἰγιαλίτου, ἀπὸ ναυηγοῦς γεωπόνον.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τῶν βοῶν
Ἐπίσχες ἐσθ', τὸν ὕνιν τ' ἀνάσχεσον.
Κινῆς ἀσποδὸν γάρ· ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
Μὴ σπέρμα πυρῶν ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Isidori Ægeatæ,naufragi ad agricolam. 14.

Cumulus tumulus est:sed boues
Cohibe heus,& vomerem retrahe.
Moues cineres enim: in talem autem cinerem
Non semen tritici,sed funde lacrumas.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θαλασσονέκυς, ἀλλὰ θάλασσα
Καὶ γαῖα τὸν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
Σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ἐκτὸς ἀπ' αὐτῶν
Βέβληται ψυχρῇ τῇδε πρὸ παιόνι.

Antipatri. 15.

Neutrius totus sum mortuus cadauer,sed mare
Et terra à me æqualem habent partem.
Carnem enim in mari comederunt pisces. Ossa rursus
Iecta sunt frigidum hoc ad littus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ανθέα θ' ναυηγὸν ὅτι τόμα Πηνοῖο
Νυκτὸς ὑπ' ἀμφιρύτου σανίδος,
Μουνιὸς ἐκ θαμέος θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν. ὦ γαῖα κύματα πικρότερα.

Eiuſdem. 16.

Anthea naufragum ad oſtium Penei
Nocte ſuper paruâ natantem tabulâ,
Syluestris è luco exſiliens lupus ex inſperato virum
Occidit. O terra fluctus acerbiores!

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς ἀποφυγόντα θαλάσσης
Ναυηγὸν Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
Οὐχ ἑκὰς ἠιόνων πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
Γυμνόν, ἀπὸ ζυγαρῆς ὃς κάμε ναυφθορίης,
Ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην ἀποφεύγεις κύματ' ἐμοῦντι
Τλῆ θανάτου γῆς φεύγων μοῖραν ὀφελλομένῳ;

Statyllii Flacci. 17.

Turbinem & inſaniam pernicioſi effugientem maris
Naufragum Libycâ iacentem in arenâ,
Non procul à littore vltimo grauatum ſomno,
Nudum, lethali cum adhuc laboraret naufragio,
Occidit dira Echidna. quid fruſtra cum fluctibus laborabat:
In terrâ fugiens fatum debitum?

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
Ἁλὸς Λιβύσσης κύματος κατέκλυσεν,
Ἀλλ' ἐν γαλήνῃ (θεὸν πάλαι) κλονούμενον,
Πλάτῃ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψης ὕπο.
Καὶ τοῦτ' ἀήτων ἔργον. ἆ πόσον κακὸν
Ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

Isidori. 18.

Non hyems Nicophemum, non ſtellarum occaſus
Maris Libyci fluctus abſorpſit,

Sed in ſerenitate (hei miſera) tranquillâ,
Naui clauſus exaruit à ſiti.
Et hoc ventorum opus. Hei quantum malum,
Nautis aut ſpirantes, aut non ſpirantes.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Γρυπέα Ⓦ πρέσβιν, Ⓦ ἁλιπήρου ἀπὸ κύμβης
Ζῶντα, Ⓦ ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
Ἐκ δεινοῦ πηχεῖα νότου κατέδυσε θάλαττα,
Ἐβρασε δ' εἰς κενεὸν ψαμμῶδες ἤιόνα,
Χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
Ἔμμεναι, οἳ μοιρῶν αἷς ὀλέκοντο φάγον;

STATYLLII. 19.

Grynea ſenem, in mari perforatâ à cymba
Viuentem & hamis & laborantem retibus,
Ex graui horridum noto ſubmerſit mare,
Eiecit verò in arenoſum inane litus.
Manus abroſum. Quis non mentem piſcibus dicat
Ineſſe, qui ſolas, quibus perierunt, comederunt?

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Θῆρα Ⓦ πολιήρεα, Ⓦ θαλάσσιον ἀπὸ κύρτων
Ζῶντα, Ⓦ αἰθυίης πλείονα νηξάμενον·
Ἰχθύσι λῃστῆρα, σαγηνέα, χερσαμοδύτην,
Οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτερα ναυτιλίης,
Ἔμπης οὔτ' ἀγκτῦες ἀπώλεσεν, ὅττι καταγὶς
Ἥλατο καὶ πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
Ἀλλ' ἔθανεν ὑπὸ καλιῇ χειμέριος, λύχνος ὁποῖα,
Τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ὑγρέϊ αὐτόματος.
Σῆμα δὲ τῷδ' οἱ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμιλῆκτες,
Ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

LEONIDÆ Tarentini. 20.

Therem valde ſenem, capientibus à naſſis
Viuentem qui mergo aue ſæpius natabat.
Piſcibus latronem, euerriculo piſcantem, vrinantem,

Nondum multis ſcalmis inſtructæ nautam nauigationis,
Tamen neque Arcturus perdidit, neque procella
Vexauit multas annorum decades:
Sed occidit in tugurio iunceo, velut lychnus,
Longo extinctus in tempore ſpontè.
Sepulcrum verò huic non liberi exſtruxerunt, neque coniux,
Sed collaborans piſcatorum multitudo.

ΑΔΑΙΟΥ Μιτυληναίου.

Ὁ χειπλὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστὴν,
Καὶ χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης·
Νήγρετον ἐκνώσσει, καὶ ἀμείλιχον ἵκετο πρὸς ἅλας
Αὐτερέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.
Ἦ γὰρ ἔχε ζωῆς ἐπιμυθίον, ἔχει ὁ γηρέσκων
Καὶ θάνατος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

ADDÆI Mitylenæi. 21.

Piſcator Diotimus, qui fluctibus nauim fidam,
Etiam in terra eandem domum habet paupertatis:
Perpetuò qui dormit, implacabilem venit ad orcum
Sibi ipſi remex propriâ naui latus.
Quam enim habuit vitæ ſolatium, habuit ſenex
Et moriens vltimum rogi commodum.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Δύμοιρος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν ἐπὶ κῦμα
Ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη,
Ψθίσην αὐχάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλά με δαίμων
Ἄπνοον αἰθυίαις ἔπεμψ' ὁμορρόθοις,
Πυπαγέρλιν ἔχοι δ' κατ' Αἰγαίῳ ἅλα πότμον,
Πρυμνούχοις τέλλων ἐκ βορέαο κάλως.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ναύτῃσιν ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ πείσας,
Ἄλλῳ πρὸ φθιμένοις εἰς πενέβλιν ἄγετον.

ARGENTARII. 22.

Infelix abſconditum eſt ponto cadauer, quod propè fluctum
Plorauit mater multùm Lyſidice,

Falsum inspiciens vanum sepulcrum: sed me deus
Mortuum mergis posuit cohabitatorem,
Pnytagoram: Habuit verò iuxta Ægæum mare mortem,
Funes laxans ob Boream rudentes.
Sed nec sic nauigabilem reliquit cursum, sed è naui
Aliam apud inferos ingressus est nauim.

ΣΤΡΟΥΣΚΟΥ Μεσσηνίου.

Ἡ μία καὶ βιότοιο καὶ αἴδος ἤγαγε εἴσω
Ναῦς Ἡρακλείδην, κοινὰ λαχοῦσα πέλη.
Ἐρρέφει ἰχθυόλευτα, καὶ ἐφλέγετ' ἠθεάσατο,
Σύμπλοος εἰς ἅλιος, σύμπλοος εἰς ἀίδην.
Ὀλβιος ὁ ναύκληρος ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλω
Νηΐ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμε εἰς ἀίδαο.

HETRVSCI Messenij. 23.

Vna & in vitam & in mortem duxit
Nauis Heraclidem, communes sortitum fines.
Aluit piscatorem, combussit mortuum,
Vnà nauigans ad piscationem, vnà nauigans ad infernum.
Felix piscator propriâ & pontum nauigauit
Naui, & propriâ cucurrit ad inferos.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἠπείρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν τρηχεῖα θάλαττα,
Σύρτις καὶ τύφρης λοιπὸν ἔπι σκύβαλον.
Κοὐκ αἴδην ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ὑπὸ χέρσῳ
Εἰρήνην ἕξω φοινικαλέης ἀπὸ λαίδος.
Ἡ τύμβου με κρύψασα καθ' ὕδατος, ἢ ἀποδοῦσα
Γαίῃ, μὴ κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

PHILIPPI. 24.

Littori me reddens mortuum horridum mare,
Trahis etiam cineris reliquas reliquias.
Et in morte naufragus ego solus, neque in littore
Pacem habebo ab horrendis sub aqua saxis,
Aut me sepeli tenens in aqua, aut reddens
Terræ, illius non amplius furare mortuum.

Ηἰόνι πόλι σῆμα βεβρ. καὶ ἰκῆς, ζύτευσε πρὶν ἐκτῆ καφαλαίῳ πρὶν εἰς ἄνδρας ἐκ ὀλισθήμους.

Ἰχθύσι καὶ ποταμῷ Κλιτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
Ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
Ἀλλά δίκη μιν ἔθαψεν· ἀπασσαθεῖσα γὰρ ὄχθη
Πᾶν δίμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτρίεται.
Κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι βαθὺς νεκρός· αἰδομένη δὲ
Γῆ κεφαλὴν ἐπὶς ὄρμον ἐλεύθειρης.

BIANORIS. 25.

Piſcibus & fluuio Clitonymon hoſtica turba
Suſtulit, cùm in ſummitatem venit tyrannicida.
Sed vindicta eum ſepeliit. Auulſa enim ripa in litore
Omne corpus à capite ad pedes attriuit.
Iacet verò non aquis madidus: reuerita enim
Terra tegit ſuæ portum libertatis.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ Σινωπέως.

Λαῖλαπ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ αἰπολαὶ ἄρκτοι ἐγεῖρον,
Καὶ σκῆπος, Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγους,
Ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν κατὰ τειρέα νῆα
Ἰσόν, ὁμοῦ φόρτῳ καὶ μέσον ἀμφὶ βυθῷ.
Ναυηγὸν κλαίοιτε πρὸ αἰγιαλοῖσι γονῆες
Τλησιμένη, κωφὸν σησάμενοι λίθακα.

HERACLIDÆ Sinopenſis. 26.

Procella, & multus fluctus, & ortus Arcturi,
Et tenebræ, Ægæique tumor malus pelagi,
Hæc ſimul omnia perturbarunt meam nauim: trifariâ v. fractus
Malus ſimul cum onere & me ſubmerſit profundo.
Naufragum fleatis in litore parentes
Tleſemneem, ſurdum erigentes lapidem.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Οὐχ ὅδε δηλαὶὼ Σατύρου πάφος, οὐδ' ὑπὸ ταὐτὴν
(Ὡς λόγος) βύνασαν πυρκαϊὴν Σάτυρος,
Ἀλλ' εἴπου πινὰ πόντου ἀχούστι πικρὸν ἐπ' ἦνον,

IN ADVLTEROS, Cap. XXI.

AGATHIÆ Scholastici. 1.

Non sanctis lectis gaudebat occultus vir,
Lectum furatus alterius vxoris.
Extemplo verò domi summitas cecidit, illos verò maleficos
Oppressit ad inuicem adhuc commixtos.
Commune verò vtrumque cohibet rete, in vno verò ambo
Iacent, à coniunctione nondum cessantes.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ, κεῖ καβῖ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καί σε Κλεωνοείδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,
Θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
Ὥρη γάρ σε πίδησεν ἀμείλιχος, ὑγρὰ δὲ τεὼ σεῦ
Κύματ' ἀμφ' ἰμερτεὼ ἔκλυσεν ἡλικίῃ.

IN NAVFRAGOS, Cap. XXII.

ANACREONTIS. 1.

Et te Cleenorida amor perdidit patriæ terræ,
Confisum Noti turbine hyemali.
Hora enim te illaqueauit infidelis, humida verò tuam
Fluctus desiderabilem obruerunt ætatem.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰ πανυπόρῳ πλόος οὔριος, ἐς δ' ἄρ' ἀΐτης
(Ὡς ἐμέ) τοῖς αἴδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξεινον, ἀλλ' ἑὸ τόλμαν,
Ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

LEONIDÆ. 2.

Sit nautæ nauigatio secunda, vbi verò ventus
(Vt me) ad inferni appulerit limina,
Reprehendat non vndam inhospitalem, sed suam audaciam
Quicunque à meo retinacula soluerit sepulcro.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγὸς πάφος εἰμί, ὁ δ' ἀντίοι, ὃς τὶ γεωργός·
Ὡς ἀλὶ καὶ χαμὴ ξυνὸς ὕπνος ἀΐδης.

PLATONIS. 3.

Naufragi ſum tumulus, qui verò è regione, eſt ruſtici:
Vt mari atque terræ communis ſubeſt mors!

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ναυηγὸς πάφος εἰμὶ Διοκλέος· ᾧ δ' ἀναΐσσεται,
(Φεῦ τόλμης) ἀπ' ἐμοῦ πτίσματα λυσάμενοι.

LEONIDÆ. 4.

Naufragi tumulus ſum Dioclis: qui verò auehunt,
(Vah audacia!) à me retinacula ſoluentes.

ΓΟΣΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ναυτίλοι, τί νέκυς ἄλλος τί με θάπτετε; πολλὸν ἀΐξαι
Χῶσαι ναυηγὸν τλήμονα τύμβον ἐόν.
Φείσατε κύματος ἦχον, ἐμὸν μέγα. ἀλλ' ἀκὴ οὕτως,
Χαίρετε Νικήτην οἵ περ οἰκτίρετε.

POSIDIPPI. 5.

Nautæ, propè mare cur me ſepelitis? valdè ſeorſum
Infodi naufragi miſerabilem tumulum oportebat.
Formido fluctus ſonum, meam mortem: ſed & ita,
Saluete Nicetam quicunque miſeramini.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγόν με δίδυρχος ὃν οἰκτίραντα θαλάσσης,
Γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδίσατο,
Ἀνδρὸς παλάμῃσιν ἀπροβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
Τόσσον ἄγος πάσσυ χέρδιος ἀεθλεύων.
Κρύπτε καὶ ὀδύσαο, γύμνωσιν ἀΐδαο φέρουσα,
Καί μιν ἴδοι Μίνως τύμβον ἔχουσα φάους.

PLATONIS. 6.

Naufragum me vidiſti: quem interimens mare,
Denudare ab vltimo veſtimento erubeſcebat.
Homo manibus intrepidis me exuit,

Eiuſdem. 10.

Naxius non in terra mortuus eſt Lycus, ſed in mari
Nauim ſimul & vitam vidit pereuntem.
Mercator ex Æginâ cùm nauigaret. Et hic quidem in humido
Mortuus, ego verò fruſtrà nomen tumulus habens.
Nuncio veriſſimum verbum hoc. Fuge cum mari
Commiſceri hœdis, nauta occidentibus.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὔεγν με πνηχεῖα καὶ αἰπήεσσα κατιγὶς,
Καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύμασι πεφυδυσίης
Ἔβλαψ' ὠλίωνος· ἀπώλεσθον δὲ βίοιο
Καλλαίχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγους.
Καὶγὰ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα
Οἴχομαι· ψεύστης δ' ὅδε ἔπεσι λίθος.

LEONIDÆ. 11.

Euri me horribilis & alta procella,
Et nox, & caliginoſi fluctus penitus, occidentis
Orionis nocuit: Excidi autem è vitâ.
Callæſchrus, Libyci in medio currens maris.
Et ego quidem ponto ſepultus, piſcibus eſca
Diſcedo: falſus verò hic ſupereſt lapis.

ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Ἀ Πελοπόννησος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτη,
Καὶ Μαλέης τυφλαὶ καμπεμφθεῖσαι σπιλάδες,
Δαμίδος Ἀστυδάμαντα, Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων·
Τὸν ψεύστην δέ με τύμβον ὑπὲρ χθονὶ θῆκε. τί θαῦμα;
Κρῆτις ὅπου ψεύδη, καὶ Διὸς ἔστι τάφος.

GETVLICI. 12.

Peloponneſus, & infelix perdidit Creta,
Et Maleæ cæca inflexæ ſaxa in aquis.
Damidos Aſtydamanta, Cidonium. Sed hic quidem iam
Implet ferarum ventres marinarum.
Mendacem verò tumulum terræ impoſuere. quid mirum?

Tuesday, 1 October 2013

Tuesday, 1 October 2013

Tuesday, 1 October 2013

Sed in ſerenitate (hei miſera) tranquillâ,
Naui clauſus exaruit à ſiti.
Et hoc ventorum opus. Hei quantum malum,
Nautis aut ſpirantes, aut non ſpirantes.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Γρυνέα Ⓦ περόωντα, Ⓦ ἁλιπεύτου ἀπὸ κύμβης
Ζῶντα, Ⓦ ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
Ἐκ δηνοῦ πηγεῖα νότου κατέδυσε θάλαττα,
Ἐβρασε δ' εἰς κενεὸν θερσίον ἠϊόνα,
Χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐκ ἰχθῦσιν εἴποι
Ἔμμεναι, οἳ μοιρώας αἷς ὀλέκοντο φάγοι;

STATYLLII. 19.

Grynea ſenem, in mari perforatâ à cymba
Viuentem & hamis & laborantem retibus,
Ex graui horridum noto ſubmerſit mare,
Eiecit verò in arenoſum inane litus.
Manus abroſum. Quis non mentem piſcibus dicat
Ineſſe, qui ſolas, quibus perierunt, comederunt?

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Θῆρα Ⓦ πολιήεντα, Ⓦ θαλάσσιον ἀπὸ κύρτων
Ζῶντα, Ⓦ αἰθυίης πλείονα νηξάμενον·
Ἰχθύσι λωβητῆρα, σαγηνέα, χερσαμοδύτην,
Οὐχὶ πολυσπάλμου πλώτερα ναυτιλίης,
Ἔμπης οὔτ' ἀγκτῆρες ἀπώλεσεν, οὔτε καπυγὶς
Ἥλασε θαλλὸν πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
Ἀλλ' ἔθανεν σὺν καλιῇ χαλεπῇ πόλι, λύγγος ὁποῖα,
Τῷ μακρῷ σβεσθεὶς σὺν χρόνῳ αὐτήματος.
Σῆμα δὲ τῷδ' οἱ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμιλητῆς,
Ἀλλὰ σιωπηρὰ πίνης ἰχθυόλοιο θίασος.

LEONIDÆ Tarentini. 20.

Therem valde ſenem, capientibus à naſſis
Viuentem qui mergo aue ſæpius natabat.
Piſcibus latronem, euerriculo piſcantem, vrinantem,

Falsum inspiciens vanum sepulcrum: sed me deus
Mortuum mergis posuit cohabitatorem,
Pnytagoram: Habuit verò iuxta Ægæum mare mortem,
Funes laxans ob Boream rudentes.
Sed nec sic nauigabilem reliquit cursum, sed è naui
Aliam apud inferos ingressus est nauim.

ΕΤΡΟΥΣΚΟΥ Μεσσηνίου.

Ἡ μία καὶ βιότοιο καὶ ἄϊδος ἤγαγε εἴσω
Ναῦς Ἡρακλείδην, κοινὰ λαχοῦσα πέλη.
Ἐρρέφεν ἰχθυόλεων, καὶ ἐφλέγε τηθυόωντα,
Σύμπλοος εἰς ἅλιον, σύμπλοος εἰς Ἀΐδην.
Ὀλβιος ὁ ψαρδὶς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλω
Νηΐ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμε εἰς Ἀΐδαν.

HETRVSCI Messenij. 23.

Vna & in vitam & in mortem duxit
Nauis Heraclidem, communes sortitum fines.
Aluit piscatorem, combussit mortuum.
Vnà nauigans ad piscationem, vnà nauigans ad infernum.
Felix piscator propriâ & pontum nauigauit
Naui, & propriâ cucurrit ad inferos.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἠπείρῳ μ' ἀπολοῦσα πέκιον τρηχεῖα θάλασσα,
Σύρφε καὶ τύφρης λοιπὸν ἔπι σκύβαλον.
Κἠν ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ὑπὸ χέρσῳ
Εἰρήνην ἕξω φείκαλέης ἀπὸ πόδος.
Ἢ τύμβῳ κεκρυμμένος ὑπ' ὕδατος, ἢ κατὰ γαίης
Γαίῃ, ἢ χείμης μηκέτι κλέπτα νίκων.

PHILIPPI. 24.

Littori me reddens mortuum horridum mare,
Trahis etiam cineris reliquas reliquias.
Et in morte naufragus ego solus, neque in littore
Pacem habebo ab horrendis sub aqua saxis,
Aut me sepeli tenens in aqua, aut reddens
Terræ, illius non amplius furare mortuum.

Ethics Committee Approval

Ethical approval was obtained from the Ethics Committee of Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine (Decision No: 2025-KAEK-25, Date: 2025.01.16). Written informed consent was obtained from all participants.

Statistical Analysis

Statistical analyses were performed using IBM SPSS Statistics for Windows, Version 26.0 (IBM Corp., Armonk, NY, USA). Normality of continuous variables was assessed using the Shapiro–Wilk test. Normally distributed variables were compared using the independent samples t-test, while non-normally distributed variables were compared using the Mann–Whitney U test. Categorical variables were compared using the chi-square test or Fisher's exact test, as appropriate. Results are presented as mean ± standard deviation or median (interquartile range) for continuous variables, and as frequency (percentage) for categorical variables. A two-sided p-value < 0.05 was considered statistically significant.

Results

Baseline Characteristics

A total of 312 patients were included in the analysis, of whom 158 received the intervention and 154 served as controls. The groups were comparable with respect to age, sex distribution, body mass index, and baseline disease severity (Table 1). Mean age was 54.3 ± 12.7 years in the intervention group and 55.1 ± 13.2 years in the control group (p = 0.58).

Primary Outcome

The primary outcome was observed in 21 patients (13.3%) in the intervention group and 39 patients (25.3%) in the control group (p = 0.008). The relative risk reduction was 47.4%, and the absolute risk reduction was 12.0%.

Secondary Outcomes

Secondary outcomes are presented in Table 2. Hospital length of stay was shorter in the intervention group (median 4 days, IQR 3–6) than in the control group (median 5 days, IQR 4–8; p = 0.012). No significant difference was observed in 30-day mortality (3.2% vs. 4.5%; p = 0.61).

Discussion

In this single-center randomized trial, the intervention was associated with a clinically meaningful reduction in the primary outcome. These findings are consistent with previous reports in similar populations, although the magnitude of effect observed here is somewhat larger than that described in earlier studies.

Limitations

This study has several limitations. First, it was conducted at a single center, which may limit the generalizability of the results. Second, the sample size was calculated for the primary outcome only, and the secondary outcomes may be underpowered. Third, blinding of participants was not possible due to the nature of the intervention.

Conclusion

In patients with moderate disease severity, the intervention reduced the primary outcome and shortened hospital stay without increasing mortality. Larger multicenter trials are warranted to confirm these findings.

Cretes vbi sunt mendaces, & Iouis est sepulcrum.

Ἀδέσποτον.

Γ᾽αῦσαι νηὸς ἐρέτμα καὶ ἔμβολα παῦλ᾽ ὅτι τύμβῳ
Αἰὲν ὅτι ψυχρῇ ζωγραφέειν ἀσυδίῃ.
Ναυαγοῦ δ᾽ μνῆμα· τί τὸν σὸν κύμασι λοιδῇς
Αὖθις ἀναμνῆσαι κἀν γῆς ἐθέλῃς;

Incerti 13.

Desine nauis remos & rostra nauium hoc super tumulo
Semper in frigido pingere cinere.
Naufragi hoc monumentum: quid illius in fluctibus damni
Rursus reminisci illum qui est in terrâ cupis?

ΙΣΙΔΩΡΟΥ Αἰγιαίου, ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς γεωργόν.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν· ἀλλ᾽ οἱ τῶ βόε
Ἐπίσχες αὖθις, τλῆθι μὴ τὸν σπόρον
Κινῆς ἀσωδὸν γάρ· ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
Μὴ σπέρμα πυρῶν ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Isidori Ægeatæ, naufragi ad agricolam. 14.

Cumulus tumulus est: sed boues
Cohibe heus, & vomerem retrahe.
Moues cineres enim: in talem autem cinerem
Non semen tritici, sed funde lacrumas.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θαλασσονίκης, ἀλλὰ θάλασσα
Καὶ χθὼν τῆθι ἀπ᾽ ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
Σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὀστέα δ᾽ αὖτε
Βύθεσιν ψυχρῇ τῇδε πρὸς ἠιόνι.

Antipatri. 15.

Neutrius totus sum mortuus cadauer, sed mare
Et terra à me æqualem habent partem.
Carnem enim in mari comederunt pisces. Ossa rursus
Ejecta sunt frigidum hoc ad littus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθία

Falsum inspiciens vanum sepulcrum: sed me deus
Mortuum mergis posuit cohabitatorem,
Pnytagoram: Habuit verò iuxta Ægæum mare mortem,
Funes laxans ob Boream rudentes.
Sed nec sic nauigabilem reliquit cursum, sed è naui
Aliam apud inferos ingressus est nauim.

ΕΤΡΟΥΣΚΟΙ Μεσσηνίων.

Ἡ μία κὰ βιότοιο κὰι ἄϊδος ἤγαγ' ἐίσω
Ναῦς Ἡρακλείδην, κοινὰ λαχοῦσα πόλω.
Ἐτρεφεν ἰχθυόλεωτα, κὰπέφλεγε τεθνηῶτα,
Σύμπλοος εἰς ἅλιεα, σύμπλοος εἰς ἄϊδαν.
Ὀλβιος ὁ ναυτιλίης ἰδίη κὰι πόντον ἐπέπλω
Νηΐ, κὰι ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς ἄϊδαν.

ETRVSCI Messenij. 23.

Vna & in vitam & in mortem duxit
Nauis Heraclidem, communes sortitum fines.
Aluit piscatorem, combussit mortuum.
Vnà nauigans ad piscationem, vnà nauigans ad infernum.
Felix piscator propriâ & pontum nauigauit
Naui, & propriâ cucurrit ad inferos.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἠπείρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν τερπνῆα θάλασσα,
Σύρτις κὰι τίφρης λοιπὸν ἔπι σκύβαλον.
Κὴν ἄϊδι ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ὑπὸ χέρσῳ
Εἰρήνην ἕξω φοινικαλέης ἀπὸ πέτρης.
Ἢ τύμβῳ με κρύψατε κὰθ' ὕδατος, ἢ ἀπολοῦσα
Γαίη, μὴ κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

PHILIPPI. 24.

Littori me reddens mortuum horridum mare,
Trahis etiam cineris reliquas reliquias.
Et in morte naufragus ego solus, neque in littore
Pacem habebo ab horrendis sub aqua saxis.
Aut me sepeli tenens in aqua, aut reddens
Terræ, illius non amplius furare mortuum.

Τὸν πάλαι αἰγονόμον χλυζόμβιον Μυκάλης,
Κείνῳ δινήεντι καὶ ἀπυγλύτῳ ἔτι κεῖμαι
Ὑδατι μαινομένῳ, μεμφόμενος Βορέην.

ERYCII. 27.

Non hic infelicis Satyri tumulus, neque sub hoc
(Vt sermo) habitat sub rogo Satyrus,
Sed si cubi quem pontum auditis paruum illius,
Prope apud capras pascentem demersum Mycalen,
Illo agitato & indomito adhuc iaceo
In aqua furente, accusans boream.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστων
Πάντας ὑμᾶς ξενίου λίσσεται Διὸς,
Εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, πὰρ Ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
Κεῖται, ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

THEÆTETI. 28.

Nautæ ô nauigantes, Cyrenæus Ariston
Omnes per Iouem vos orat hospitalem,
Vt dicatis patri Menoni apud Icarias quòd petras
Iacet, in Ægæo animum amittens pelago.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ὦ πὰρ ἐμὸν στείχων κενεὸν τάφον, εἴ ποθι ὁδῖτα,
Εἰς Χίον ὅστ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
Ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίῃ κακὸς Εὖρος
Ὤλεσεν, Εὐίππου δ' αὖθι λέλοιπεν ὄνομα.

ASCLEPIADÆ. 29.

O prope meum ambulans sepulcrum dic viator,
In Chium cùm venis, patri Melesagoræ,
Quòd me quidem & nauem & mercimonia malus Eurus
Perdidit, Euippi verò ipsum relinquitur nomen.

ΠΕΡΣΟΥ.

Εὖρυ χαμαιεικαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισθεν,
Φιλλὶ, πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠιόνι,

Οἰνηρῆς Λέσβοιο παρ' σφυρὸν αὐλίλιπος δὴ
Πέτρε φιλοβρέκτῳ χεῖσαι ἐπ' ἠόνι πεζός.

PERSÆ. 30.

Euri hyemales te proſtrauêre procellæ,
Phili, lacrumoſo nudum in litore
Vinoſæ Leſbi in imâ parte: excelſæ verò
Petræ à mari irrigato iaces in ſaxo.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Ἠείου εἰμὶ Βίτωνος ὁδοιπόρε. εἰ δὲ Τορώνιλλον
Λείπων, εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
Εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅν ῥα μόνον αὐτῷ
Στρυμονίης ἐέλφων ὤλεσε πομφολυγή.

NICÆNETI. 31.

Sepulcrum ſum Bitonis viator. Si verò Toronem
Relinquens, in ipſam veneris Amphipolin,
Dic Nicagoræ, puerorum quòd vnicum ipſi
Strymoniæ hœdorum perdidit occaſus.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀρχαίης ὦ ξεῖνε ἐπεσκιόωντος ἀγυιῆς,
Εἴποις ὅντιν' ἔχεις ἢ τίνος, ἢ ποδαπόν.
Φίντων', Ἑρμιονῆα, Βαθυκλέος, ὅν πολὺ κῦμα
Ὤλεσεν, ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

LEONIDÆ. 32.

Antiqui tumuli columnatum pondus,
Dicas quem habeas, & cuius, & cuiatem.
Phintonem, Hermionenſem, Bathyclei, quem multus fluctus
Perdidit, arcturi turbine vſus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακτίος, ὃς καὶ λαμυθὴς
Ἀκτῆς, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυόλας,
Καὶ λάβρου ῥῆχης δολιάρπαξ, ἰοὺς τὰ κοίλας

Σήραγλας, πέπας τ' ἐμβυθίοις νέμεται,
Ἀγρης ἐκ τροφότης, ὅτ' ἰβλίδα πετρήεσσαν
Δακνάζων, ὀλοὼ ὀξὺ ἁλὸς ἀγκύλος,
Ἔφλιτ'. ὀλιοθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς αἴξασα,
Ὤχετ' ὀπὶ σφυρὸν παλλομένη φάρυγα.
Χὠ μὲν, μειλίχων, τὸ δύναχος, αἰχίστων τε
Ἐγγύ, ἀπὸ πτοιλῶ ἦκε κυλινδόμενος,
Νήματ' ἀναπλήσας ὀπιμοίρια· τῷ δ' ὑπαὶ ὀστῶν
Γείπωνος χειρὸς τῶτον ἔχωσε πάφον.

Eiusdem. 32.

Parmis Callignoti in littore degens, qui piscator
Excellens, & turdi & scari piscator,
Et voracis percæ escam rapientis, quótque caua
Antra, & petras in profundo piscantur,
Captura ex prima, cùm iulidem saxatilem
Mordens, perniciosam ex mari tollens,
Periit. lubrica enim ex manu proruens,
Transiit ad angustum vibrans guttur.
Et hic quidem, apud funes retium, & calamos, & hamos
Prope, animam efflauit circumuolutus,
Fila implens fatalia: hoc verò mortuo
Griponus piscator hunc effodit tumulum.

ΦΛΑΚΚΟΥ.

Ἕβρου χαμεύνις ἀπαλὸς χρυμοῖσι πεδηθείς
Κοῦρος, ὀλιοθερεῖς ποσὶν ἔθρεψε πάγον.
Τοῦ δ' ἀδαυερομύοιο πολιρραγὲς αὐχένι ἔκοψε
Θηγαλέον ποτὶ μοῦ βιτονίοιο τεύφος.
Καὶ τὸ μὲν ἁρπαθὲν δίναις μέσσῃ ἐν ἰχθῦσα
Λαφθεὶς ὕστατα πάφου μοιρίδιον ἔθηκε κόρον.
Μυερικὴν δὲ πάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν σὸν
Πυρκαϊὴ, τὸ δέ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

FLACCI. 33.

Hebri frigoribus paruus super glacie constrictus

Puer,

Accusa non maris fluctus, sed ventos.
Illi quidem te domuerant: maris verò te suauis aqua
In terram & parentum deuoluit sepulcra.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλωΐς, ναυηγὸν με λαβοὼν, καὶ σὴμα λιποῦσα.
Πλῶε, Μαλέων ἄκρα φυλασσόμενος.
Αἰεὶ δ' εὐπλοίην μετόπισθε φίλος· εἰ δέ τι ῥέξεις
Ἄλλο τύχη, τοίων αὐτὶ πάσαις χρείτων.

Eiusdem. 38.

Nauigas, naufragum me capiens, & sepulcro obruens.
Nauiga. Maleæ promontoria cauens.
Semper autem bonam nauigationem consequaris. Sin verò quid feceris
Aliud, à fortuna talem vicissim referas gratiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσσε, καὶ οὐ πνείοντες ἀῆται,
Ἀλλ' ἀχόρητος ἔρως φοινικίδος ἐμπορίης.
Εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
Ἄλλοισιν μοχθέτω κέρδος ἀεθλομάχοι.

Eiusdem. 39.

Nec mare te perdidit, nec flantes venti,
Sed inexplebilis amor vagæ mercaturæ.
Contingat mihi terræ paucus victus. Ex mari verò
Aliis curæ sit lucrum cum procellis contendens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθών σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε· δέκτο δὲ θῶκος
Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσαναβῆς.
Οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θαίης, ἀλλ' ἵνα πλούτων
Κλῆρος ἀθανάτων Πάμφιλε χώρον ἄγῃς.

Eiusdem. 40.

Terra te genuit, mare verò perdidit: excepit te solium
Plutonis: inde verò cælum ascendes.
Non tanquam naufragus profundo pereris, sed vt omnium

Puer quòd ipsi naufragus sub terra conditur Andro
Diphilus Ægæi fluctum bibens pelagi.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πᾶσα θάλαττα θάλαττα. τί κυκλάδας, ἢ στενὸν Ἕλλης
Κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;
Ἄλλως πωὶ μ' ἔχουσιν. ἐπεὶ, τί με Σκαρφαῖα παρῆλθε
Κλῆα, Σκαρφαὶς ἀμφικαλυψαμένη λιμέσιν;
Νόστιμον ὃν πλοῖον ἐρῶτό τις· ὡς τάχα πόντου,
Πόντος ὁ τυμβωρὺς εἶδεν Ἀριστάγορας.

ANTIPATRI. 44.

Omne mare, mare est. quid cycladas, aut angustum Græciæ
Fluctum, & ventos stultè reprehendimus?
Temerè nomen hoc habent, cùm, quid me euitantem
Illa, Scarphæus circumoperuit portus?
Reditus bonam nauigationem aret quis: sunt enim ponti,
Periculorum plena. Sepultus nouit Aristagoras.

ΦΑΚΕΛΛΟΥ.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα βοῶν δ' ὑπὸ γαῖαν ἄρηρε,
Εἴ τι τοι ἡδὺ μακρὸς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
Ἡ πείρω δ' ἔστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' αὖτως
Εὐμαρὲς εἰς πολιὸν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

FLACCI. 45.

Fuge marina opera, & bobus impone stiuam,
Si tibi gratum est videre longæ terminos vitæ:
Continenti enim inest longa vita. In mari verò non
Promptum canum viri videre caput.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐδ' εἴ μοι γλήνωσε καταστορέσσε γαλήνη
Κύματα, καὶ μεγάλῳ φεῖκε πνέοντι ζέφυρος,
Νηὸς ἀτλὼ ὄψιθε. δείδοικα γὰρ οἷς πάρος ἔπλων
Κινδυνίοις ἀνέμοις Ἀντιχαρυσταδίους.

LEONIDÆ. 46.

Neque si mihi arridens strauerit tranquillitas

Fluctus, & mollem auram fecerit Zephyrus,
Nautam me videbis. Timeo enim quæ prius ſuſtinui
Pericula, ventos contra luctatus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄτρεμος ἐκ τύμβου λύε πίσματα ναυκλήριε
Χήμῳ' ὀλλυμένων ἄλλος ἐπεντοπόρει.

Eiuſdem. 47.

Intrepidè ex tumulo retinacula ſolue naufragi:
Et nobis pereuntibus alius nauigabat.

Ἀδήλου.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρῳ
Γηθόμενον, ξείνη Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ·
Εἰθα δραμὼν Νείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λαίλαπι
Ταῖδρὸς περὶ ὀλίγῳ βῶλον ἀπημφίασε.
Καὶ ζωὸς μὲν ἔφυγε πικρὸν ἅλα, νεκρῷ δὲ καλυφθεὶς
Κύμασι, ναυηγὸν φείδιος ἔσχε τάφον.

Incerti. 48.

A mercatura ceſſantem Philocritum, & iam aratro
Fruentem, communi Memphis operuit tumulo:
Vbi currens Nili multus fluctus, aqua voraci
Viri paruam glebam circumdedit.
Et viuus quidem effugit acerbum mare, iam verò opertus
Fluctibus, naufragum infelix habet tumulum.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀπεχ' ἄπεχε χεῖρας ὦ γεωπόνε,
Μηδ' ἀμφίταμνε τοῦ ἐν νεκρῷ χόνιν.
Αὐτὴ κέκλαυται βῶλος· ἐκ κεκλαυμένης
Δ' οὔποτε κόμας ἀναθαλήσεται στάχυς.

Heraclidæ. 49.

Abſtine abſtine manus ô ruſtice,
Neque amputa in ſepulcro cinerem.
Ipſa defleta eſt gleba: ex defleta verò
Nunquam comam habens efflorebit ſpica.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί Τιμάρεος οὔτω
Γλαῶνθ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελεσταγόραν,
Ἀγρια χειμήσασα καὶ ἀφρώδεα πόντῳ
Σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ὑπιχυμένη;
Καὶ μὲν πυκασίην ἢ ἰχθυόροις λαρίδεσσι
Τεθρίπτ' ἄπνοος θὴρ ὡς αἰγιαλῷ·
Τιμάρης δ' κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἄθρων
Τύμβον, δακρύῃ παῖδα Τελεσταγόραν.

LEONIDÆ. 61.

Sonorum mare, quid Timaris filium ita
Nauigantem non multâ naui Teleſtagoram,
Horribiliter hybernans præcipitaſti in mare
Cum onere, rapidum fluctum ſuperfundens?
Et ille quidem laris, aut piſciuoris mergis
Luctu deploratus mortuus lato in pelago:
Timares verò vacuum filij defletum videns
Tumulum, lacrumatur filium Teleſtagoram.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ.

Ἐν πόντῳ Σώδαμις ὁ Κρὴς θανέν, ὦ φίλε Νηρεῦ,
Δίκτυα, καὶ σὸν ἰὼ κεῖνο συνώνητος ὕδωρ.
Ἰχθυοβολὰς δ' ὁ πρέσβιστος ἐν ἀνδράσιν; ἀλλὰ θάλασσα
Οὔτι διαγρίνει χείματος, οὐδ' ἁλιεῖς.

ATHENODORI. 62.

In ponto Sodamis Cretenſis mortuus eſt, ô care Nereu,
Retia, & tua erat illa familiaris aqua.
Piſcator præſtans inter viros? Sed mare
Ne diſcernit hyeme piſcatores quidem.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δᾶμις ὁ Νικαὺς ἐλαχύ σκάφος ἔκ ποτε πίτυς
Ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυτολέων Γέλοπος,
Φορτίδα μὲν, καὶ πολύπα νεὼς ὑπερέβαλε λαὸν
Κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένοις ἀνέμων,
Ἀσκηθὴς ἐσάωσε καὶ ἠεμόεις ἢ ὑπὲρ πείρας

Creticum impulerunt Timolytum in mare,
Infelicem. Et ego quidem in mare viuentibus mergis
Defletus sum, tumulo autem non subest Timolytus.

Ἰοῦ αὐτοῦ.

Κωὐ γῇ, κἀν πόντῳ κεκρύμμεθα τὸν ἄθλιον
Ἐκ μοιρέων Θάρσυς Χαριδίου τὸ ἀπίστον.
Ἡ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύσιν,
Ἰονίῃ δ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
Τὼ μὲν ἔσωσ' αὐτὸς δὲ μετάπορος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
Ἦλθ', καὶ ναύτας χεῖρας ὀρεγόμενος,
Ἐρρώσθην. Τὸν μοι ἐπῆλθεν ἐς μέγα κῆτος
Ἦλθεν, ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμφαλίου.
Ἥμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἦραν
Ἥρπασε δ', ἥμισυ δὲ φρίσις ἀπεκλάσατο.
Ἠπὶ δ' ἐν τούτῃ κακὰ λείψανα Θάρσυος ὦ ἥρ
Ἐκρύψαν. πάτριον δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

Eiusdem. 66.

Et in terra, & in mari sepultus sum: hoc incredibile
Ex fato Tarsys Charmidis perfecit.
Nam ob anchoræ appendens pondus in mare submersus,
Ioniúmque humidum in fluctum descendens,
Hanc quidem seruaui: ipse autem reuersus ex profundo periés
Iam & nautis manus tendens,
Voratus sum. Talis super me immanis & grandis cetus
Venit, deglutiuit autem me vsque ad vmbilicum.
Et dimidium quidem nautæ frigidum pondus ex mare nostri
Sustulerunt: dimidium verò balęna abripuit.
Litore verò in hoc miseræ reliquiæ Tharsys, ô vir
Absconderunt Ad patriam verò non reuersi sumus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τετηχῦα θάλαττα, τί μ' ὦδε οἰζυρὰ παθόντα,
Τηλόσ' ἀπὸ φιλᾶς ἔπλυσας ἠϊόνος;
Ὡς σοὶ μηδ' ἀίδαο κακὴν ὑπὸ μόρος ἀχλὺν

Chapter 1 1
Chapter 2 3
Chapter 3 5
Chapter 4 7
Chapter 5 9
Chapter 6 11
Chapter 7 13
Chapter 8 15
Chapter 9 17
Chapter 10 19
Chapter 11 21
Chapter 12 23
Chapter 13 25
Chapter 14 27
Chapter 15 29
Chapter 16 31
Chapter 17 33
Chapter 18 35
Chapter 19 37
Chapter 20 39
Chapter 21 41
Chapter 22 43
Chapter 23 45
Chapter 24 47
Chapter 25 49
Chapter 26 51
Chapter 27 53
Chapter 28 55
Chapter 29 57
Chapter 30 59
Chapter 31 61
Chapter 32 63
Chapter 33 65
Chapter 34 67
Chapter 35 69
Chapter 36 71
Chapter 37 73
Chapter 38 75
Chapter 39 77
Chapter 40 79
Chapter 41 81
Chapter 42 83
Chapter 43 85
Chapter 44 87
Chapter 45 89
Chapter 46 91
Chapter 47 93
Chapter 48 95
Chapter 49 97
Chapter 50 99
Chapter 51 101
Chapter 52 103
Chapter 53 105
Chapter 54 107
Chapter 55 109
Chapter 56 111
Chapter 57 113
Chapter 58 115
Chapter 59 117
Chapter 60 119
Chapter 61 121
Chapter 62 123
Chapter 63 125
Chapter 64 127
Chapter 65 129
Chapter 66 131
Chapter 67 133
Chapter 68 135
Chapter 69 137
Chapter 70 139
Chapter 71 141
Chapter 72 143
Chapter 73 145
Chapter 74 147
Chapter 75 149
Chapter 76 151
Chapter 77 153
Chapter 78 155
Chapter 79 157
Chapter 80 159
Chapter 81 161
Chapter 82 163
Chapter 83 165
Chapter 84 167
Chapter 85 169
Chapter 86 171
Chapter 87 173
Chapter 88 175
Chapter 89 177
Chapter 90 179
Chapter 91 181
Chapter 92 183
Chapter 93 185
Chapter 94 187
Chapter 95 189
Chapter 96 191
Chapter 97 193
Chapter 98 195
Chapter 99 197
Chapter 100 199

Cùm desiderabilem expiraret iuuentam,
O Timenoride, chari filij nunquam obliuiscaris,
Neque virtutem desiderans, neque temperantiam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ νέκυν ἀθρήνητος ἀνιήσῃ με θάλασσα
Λῦσιν, ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,
Σπείρης ἀεὶ φωνοῦσα πρὸς ὦτα, καὶ οὐδὲ κωφὸν
Σῆμα. τί μ' ὦ ξεῖνοι τῇδε πεφυτεύκατε;
Ἣ πνοιῆς χήρωσε θοῇ σὺν ἐπὶ φορτίδι νηῒ
Ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης·
Θῆκε μιῇ ναυηγὸν· ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
Ζωλιὴ, ἐκ πόντου καὶ μόγις εἰλκυσάμην.

ANTIPATRI. 71.

Et mortuum immansuetus lædet me pontus
Lysin, deserto sepultum sub saxo.
Validè semper sonans apud aures, & apud surdum
Sepulcrum. quid me ô homines hîc habitare fecistis?
Quæ spiritu priuauit non adhuc in naui onerariâ vectum
Mercatorem, sed exigui nautam remigij:
Sepulcro condens naufragûm: hic verò ex ponto quærens
Vitam, ex ponto etiam mortem contraxi.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐδ' νέκυς ναυηγὸς ὅτ' ἐξέβαλε Θῆρις ἐλαθεὶς
Κύμασιν, ἀχρύπνων λήσομαι ἠϊόνων.
Ἦ γὰρ ἀλιρρήκτοις ποτὶ χειρεσσιν ἀΐσσει πόντου
Δεινωθεὸς, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
Αἰεὶ γὰρ βεβιήοντα καὶ οὐ νεκύεσσι θαλάσσης
Ὁ πλήμυρα αἴσω δοῦπον ἐναφυόμενον.
Μόχθω· δὴ σύ γ' ἀΐδης με κατοικίσσατε, πλίνθε μοχθῶς
Οὐδὲ θανὼν λείψω κέκλιμαι ἠσυχίῃ.

ARCHII 72.

Neque mortuus naufragus ad terram Theris expulsus
Fluctibus, nunquam cessantium obliuiscar littorum.

THEOPHANIS. 75.

Non præuidens Theotime, malum occasum pluuij
Arcturi, lethiferam attigisti nauigationem.
Quæ te per Ægeum multa transtra habente currentem
Naui, cum tuis sociis deduxit ad infernum.
Æ, æ. Aristodice verò & Eupolis qui te generarunt,
Lugent, vacuum sepulcrum complectentes.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ κεφ. κγ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δωδεκέτη ⊗ παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
Ενθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

IN IVVENES ET PVELLAS, Cap. XXIII.

CALLIMACHI. 1.

Duodecim annorum puerum pater posuit Philippus
Hîc, multam spem, Nicotelem.

Ἀδεσπότου.

Ἀδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
Κρύπτει δὲ παπαιὸς μνήματι τάσδε λίθος.
Οὔνομα Ρουφῖνος ἔμιμνον, παῖς Αἰθερίοιο,
Μητρὸς μὲν ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ ματαίην ἔμιμνον.
Εἰς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης αὐξος ἐλάσας,
Φεῦ, σοφὸς εἰς ᾅδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
Κωκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὀδυρμόν.
Δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ὦ παῖς ὦ πατήρ.

Incerti 2.

Mors quidem depopulata est meæ iuuentæ fructum:
Abscondit verò auito in sepulchro hic lapis.
Nomine Rufinus fui, puer Ætherei,
Matre ex bona: sed frustra natus sum.
In summum enim Musæ & iuuentæ florem euectus,

Hei

Ethics 1
Ethics Committee 1
Ethics Committee Chair 1
Ethics Committee Members 1
Ethics Committee Secretary 1
Ethics Committee Vice Chair 1
Ethnic Group 1
Ethnicity 1
Ethnocentrism 1
Ethnography 1
Ethnology 1
Ethnomethodology 1
Ethnonationalism 1
Ethnonym 1
Ethnosphere 1
Ethnosymbolism 1
Ethnotheology 1
Ethnotheory 1
Ethnotourism 1
Ethnozoology 1
Ethogram 1
Ethology 1
Ethos 1
Ethyl Alcohol 1
Ethyl Carbamate 1
Ethyl Chloride 1
Ethyl Ether 1
Ethylene 1
Ethylene Dibromide 1
Ethylene Glycol 1
Ethylene Oxide 1
Ethylene Thiourea 1
Ethylenediamine 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid Disodium Salt 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid Tetrasodium Salt 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid Trisodium Salt 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid Trisodium Salt Monohydrate 1
Ethylenediaminetetraacetic Acid Trisodium Salt Trih

Sed voluptate cum priuasti? expulit verò dolores.
Non cognouit nuptias? neque nuptiarum dolores.

ΓΑΥΛΟΥ Σιλεντιαρίου ὅπι τῇ ἰδίᾳ θυγατρί.

Λέκτρα σοι αἰτὶ γάμων ὅπι τύμβια πῆξε κόρη
Ἐσχάτου παλάμης πιθαλέας γλυκέπα.
Καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόχθον ἐλυθοῖς
Ἐκφυγες· ἁ δὲ, γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
Δωδεκέτιν γὰρ ἄρουρα Μακηδονικὴ σε καλύπτει,
Καλλεσιν ὁπλοτέρην ἥβῃσι γηραλέην.

PAVLI Silentiarij in propriam filiam. 9.

Thalami tibi pro nuptiis sepulchrales, virgo puella,
Strauerunt manibus luctificis parentes.
Et tu quidem peccata vitæ & laborem Lucinæ
Effugisti, hi verò luctuum acerbam habent nubem.
Duodecim enim amorum terra Macedonica te tegit.
Pulchritudine teneriorem, moribus senem.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ.

Παρθενικὴν Ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
Δῃλαὴ μήτηρ κώκυσε διπλασίως.
Μνηστῆρες δ' ἐτέθηπον ἴσον γόον· ἦν γὰρ ἑκάστῳ
Θρηνῆσαι πρὶν μήπω μηδενὸς, ὡς ἰδίην.

EVTOLMII. 10.

Virginem Helenam post fratrem iam mortuum,
Luctuosa mater planxit dupliciter.
Proci verò ploratunt æqualem luctum. erat enim vnicuique
Deploranda, quæ nondum alicuius erat, tanquam propria.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Παρθενικῆς πάθος εἶμ' Ἑλένης, πρὶ φθὶ δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
Γεσφθιμένου, διπλόα μοῦνος ἔχω δάκρυα.
Μνηστῆρσι δ' ἔλιπον χείρ' ἄλγεα. πρὶν γὰρ ἔτ' οὔπω
Οὐδενὸς, ἢ πρώτων ἐλπὶς ἔκλασεν ἴσως.

PARMENIONIS. 11.

Tuesday, 10 September
Tuesday, 10 September
Tuesday, 10 September

Proserpina, hoc patris in lacrumis audi,
Pone puerum in sinu matris mortuæ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Αὐσονίη με Λίβυσσα κόνις, ἄγχι δὲ Ῥώμης
Κεῖμαι παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ.
Ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηΐη, αὐτὶ θυγατρὸς
Κλαυσαμένη, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ·
Γοῦν ἔτι νεογάμοιο, πρὶν ἔφθασεν, ὁππόσον ἤδη
Ἡμετέρῳ ἔψαυε λαμπάδα Φερσεφόνη.

ANTIPATRI Thessalonicensis. 20.

Ausonius me Libycus habet puluis, prope verò Romam
Iaceo virgo hâc in arenâ.
Et quæ me nutriuit Pompeia, pro filia
Deflens, tumulo posuit libero.
Ad facem thalami contendens, hæc fax ipsam præuenit: neque
Nostrum incendit faces Proserpina. (iuxta votum

Ἀδήλου.

Αἰ, αἰ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν θρηνῶσι θανόντα
Νυμφίον, ἢ νύμφην, πρίν γε λαβεῖν θαλάμου.
Εὔπολίν ὡς, ἀγαθήν τε Γλυκέριον, ὧν ὑμέναιον
Ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος.
Οὐ καλὸς τόδε κῆδος ἰσόρροπον, ὡς σὺ μὲν υἱὸν
Νικία, σὺ κλαύσας δ' Εὐδίκην θυγατέρα.

Incerti. 21.

Hei, hei, hoc pessimum, quando deplorant mortuum
Sponsum, aut sponsam: quando verò vtrumq; *est deterrimum.*
Eupolin vt & bonam Glycerium, quorum nupcias
Extinxit in primâ nocte cadens thalamus.
Non pulchrè hic luctus æqualis ex vtraque parte, quando tu quidem filium,
Nicia, tu quidem fleuisti Eudice filiam.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Θαῦδε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
Κώκυσόν,

Οἱ μὲν γὰρ τοκέες με γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
Μέλλον ἄγειν, σὺν δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβαν.
Ἀλλὰ θεοὶ, λίτομαι, μέλεός τε γόους πατέρας τε
Παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης.

Incerti. 24.

Bis ſeptem annos habentem me rapuit fatum,
Quam ſolam Didimo patri Thalea peperit.
O parcæ, cur adeò immites, neque ad coniugium
Adduxiſtis, neque ad amabilis opera generationis prolis?
Parentes enim me nuptialem in hymenæum
Voluerunt ducere: horribilem verò ad Acherontem abij.
Sed Dij, oro, matris luctum patríſque
Sedate, contabeſcentium propter me mortuam.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡμιτελῆ θαλάμοιό τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα
Κοῦρε λιπὼν, ὀλοὴν οἶμον ἔβης Ἀΐδου·
Θῶνιον Ἀσταχίην τε μέγ' ἤνιαχες, οἵ σε μάλιστα
Οἰκτρὰ Φθιμένῳ κώκυσεν πότμον,
Ἱππάρχου κλαίουσα καὶ ὃν μόρσε, εἴκοσι τοίας
Μοιρῶν ἐπὶ βιότου πλήσαο καὶ πόσεως.

Diodori. 25.

Semiperfectum thalamúmque & prope virginales lectas
Puer relinquens, exitioſam viam iuiſti mortis:
Thonion Aſtaciam verò valdè turbaſti, quæ te maximè
Miſerabiliter pubeſcentem defleuit iuuenem.
Hipparchi deplorans malum fatum, viginti annos
Solùm poſtquam vitæ impleuit & quatuor.

ΑΝΥΤΗΣ.

Παρθένιον Ἀντιβίλῳ καὶ τὸ δύεθμον, ἧς ἔπι πολλοὶ
Νυμφίοι ἱέρεθμοι, πατέρες ἵκηντο δόμον,
Κάλλος καὶ πιστῆτος ἀγακλέος· ἀλλ' ὅτι πόντων
Ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε πεζόν.

Anytes. 26.

Virginem Antibiam deploro, quam propter multi
Sponsi desiderantes, ad patris venerunt domum,
Ob pulcritudinem & prudentiam inclytam: sed omnium
Spem damnosa mors subuertit priùs.

MNASALCOY.

Αἰ, αἰ, παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἄπο φαιδρᾶ̀
Ἐκλάσας ἀλικίαν ἱμερόεσσα Κλεοῖ·
Καὶ δί σ' ἀμυχαίαις σὺν δάκρυσιν αἴδ' ἐπὶ τύμβῳ
Λᾶες, σπαρνὸν ἔσαμες εἰδαλίμοι.

MNASALCI. 27.

Hei hei virginitatem animum mæstum facientẽ, à qua gratam
Fugisti iuuentam desiderabilis Cleo.
Erasæ enim lacrumis hæ in tumulo
Lapideæ, sirenûm stamus spetiosæ.

Ἀδήλου.

Ἀμφί τοι εὐλεχέος θαλάμου, στεμνᾶν θ' ὑμεναίων,
Μάτηρ ἕστασε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίαν
Παρθενικὴν, μέτρον τε τὸν καὶ κάλλος ἔχουσάν,
Θερσίποτι. φθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

Incerti. 28.

Pro felici thalamo tibi, & verecundis nuptiis,
Mater statuit super hoc sepulcrum mamoreum
Virginem, mensurámque tuam & pulcritudinem habentem
Thersipoti. Vocalis verò fuisti & mortua.

Ἀδήλου.

Ὠχόμεθ' ὦ Μίλητε, φίλη πατρίς, ὧν ἀθεμίστων
Τῶν ἄτομον Γαλάταν ὕβριν ἀναινόμεθα,
Παρθενικαὶ πελανὰς πολυπάλεες, αἷς ὁ βιαιοτὰς
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔπεφνεν Ἄρης.
Οὐ γὰρ ἐμεινάμεθα αἷμα τὸ δυσεβὲς, οὐδ' ὑμεναίους
Νυμφίους, ἀλλ' ἀΐδην κηδεμόν' εὑράμεθα.

Incerti. 29.

Periimus, ô Melita cara patria, illegitimorum

Illegitimam Gallorum iniuriam recusantes,
Virgines tres ciues, quas violentus
Gallorum ad hoc tatum coëgit Mars.
Neque enim exspectauimus concubitum impiũ, nec Hymenęũ
Sponsum, sed orcum curatorem inuenimus.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ νούσῳ Ροδόπα τε καὶ ἀγλυέπιεσσα Βοίσκα,
Οὐδ' ὑπὸ δεξιλυέων δουρατὶ κειλίμεθα,
Ἀλλ' αὐτᾶ, πάτρας ὁπότ' ἔφλεγε ἄστυ Κορίνθου
Γοργὸς Ἄρης, αἶσθμὸν ἄλκιμον εἱλόμεθα.
Ἐκτανε γὰρ μάτηρ με θρασυφακτῆϊ σιδάρῳ·
Οὐδ' ἰδίης φειδὼ δεξιόεσσ' ἔσχε βίου,
Ἄψατο δ' εὐαυχένιον δειρᾶς βρόχον. λῷον γὰρ ἀμείνων
Δουλοσύνας ἄμμιν πότμος ἐλευθέριος.

ANTIPATRI 30.

Neque morbo Rhodope, & mater Boïsca,
Neque hostium hastæ succubuimus,
Sed ipsæ patriæ quando concremabat vrbem Corinthi
Terribilis Mars, mortem fortem elegimus.
Occidit enim me mater mactante ferro:
Neque proprię parcimoniam infelix habuit vitæ.
Aptauit enim collarem ceruici laqueum. Erat enim melius
Seruitute nobis mors liberatis.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, ΧΕΙΝ ΚΟΝ

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς χιόνα.

Ἆ πῶϊος αἰτιφθόγγον ἀποκλάξασα νομεῦσι
Πολλάκι καὶ δρυτόμοις χίονα καὶ ἰχθυβόλοις,
Πολλάκι δὴ χρίξασα πολύθεον, οἷά τις Ἀχώ,
Κέρτομον αἰπὺ δοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν·
Νῦν εἰς γᾶν ἄγλωστος, ἀναυδήτοις τι πεσοῦσα,
Κωφὴ, μιμητὰν ζᾶλον ἐπὶ ἀμβολίᾳ.

IN AVEL. Op. XXIII.

Quem me ludentem nugis, & carmine molli
Compellas, Auelli, non horum maxima cura est.
Nec tibi conuiuas ad delphinum mitto Sabinos,
Quos tu lautorum cupias conuiua ciborum.
Nec Setinorum tibi pocula nostra laborum,
Nec Cumanarum fercula nostra macrum.
Sed tu siquid agis, studiosa mente laboras,
Et cupis ingenuum fingere, Caue, animum:
Mitte leues spes, & caducas erige mentes,
Nec te compones ad fragilem Fortunam.
Sæpe ego cum gelidum nascentis ueris Hyemem
Mutat in Assyrios Bistonis aura Notos,
Frigidus Oceani tum conditor obruit Arctos
Lucifer, & spargit matutinos roscidus ignes,
Nec mihi tum calidæ grauis offensatur Hyades,
Nec mihi tum nimium feruidus exit Eous,
Nec mihi Sirius alta sitim faucibus urens
Contrahit, aut undis pallidus Auster abest.
Tu tamen interea calidum sub pectore solem
Concipis, & pingues alimentum colligis ignes.
Nec tibi consilium, nec mens datur ulla benigna,
Quæ te subducat cogentibus undique curis.
Ac uelut in summo quatiens mihi fluctus Hadriano
Nauita, cui dirum fortuna negarit iter,
Aut simul Æquoreis corruptum fluctibus imbrem
Concitat, & medium sol rapit ante diem,
Hunc neque Pleiadum occasus, nec Vergiliarum
Curantem, quamuis multa sit arte malum,
Nec tenuis Haedi mouet occidentis imago,
Nec pluuio madidum cum sidere frigus Olenos,
Nec cum Bistonio turbidus imber aquæ.
Sed neque quæ Nymphæ nigris pecora abripuere leænis,
Nec quæ Threiciæ fœmina Lemniadum
Impia perfecit, nec quæ Sidonia Dido
Exitium misero cum dare constituit,
Nec scelus Actoridæ, nec Colchidos ira nocentis
Nec quæ Mygdoniis obruta campus equis
Tam cupidum auertere queunt, quam sæua cupido
Quæ tibi nec fluctus, nec mare, nec scopulos
Nec uentos, nec saxa timet, nec fulmina, nec quæ
Nubibus effusis in mare nata ruunt.
Quæ tibi nec sanctum, nec fas, nec iura mouebunt,
Nec pietas animum frangere posse tuum.
Quæ tibi nec fratres, nec cognatos, nec amicos
Nec patriam, nec te respicere ipsum aget.
Quæ tibi nec uitam, nec opes, nec membra, nec artus
Nec requiem, nec opus, nec modum inesse sinet.
Quæ tibi nec somnos, nec mollia gaudia lecti
Nec uacuam curis permittet ducere noctem.
Quæ tibi nec mores, nec honestum, nec decus ullum
Nec pudorem, nec te cernere ipsum aget.
Quæ tibi nec sanctum, nec fas, nec iura mouebunt,
Nec pietas animum frangere posse tuum.
Quæ tibi nec fratres, nec cognatos, nec amicos
Nec patriam, nec te respicere ipsum aget.
Quæ tibi nec uitam, nec opes, nec membra, nec artus
Nec requiem, nec opus, nec modum inesse sinet.
Quæ tibi nec somnos, nec mollia gaudia lecti
Nec uacuam curis permittet ducere noctem.
Quæ tibi nec mores, nec honestum, nec decus ullum
Nec pudorem, nec te cernere ipsum aget.

Οὐ'π' Ἀχιλλῆος Πύῤῥος ἔρεξε τάφῳ.

Eiuſdem in idem. 3.

Domo nata felis meam perdicem rapiens,
Viuere noſtris ſperat in ædibus.
Non te amica perdix mortuam ſine munere relinquam,
Sed ob te occidam tuum hoſtem.
Anima verò tua magis turbatur, donec fecero
Quæcunque in Achillis Pyrrhus fecit tumulo.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ γραμματικοῦ

εἰς ὃ αὐτό.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἴλυρε κακίστη,
Τῶν ἀκταιονίδων εἷς μία σκυλάκων.
Κτήτορος Ἀχαϊκοῖο ποθ' ἁρπάξασα φάσσα,
Λυπεῖς ὡς αὐτὸν κτήτορα δαϊσαμένη.
Καὶ σὺ μὲν ἐν πρώτοισιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν
Ὀρχεῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σποδιῆς.

DEMOCHARIDIS Grammatici in idem. 4.

Viros vorantium imitator canum, peſſime cate,
Actæoniorum vnus es catulorum.
Tui poſſeſſoris boni perdicem deuorans,
Dolore adficis tanquam ipſum dominum deuoraſſes.
Et tu quidem in perdicibus habes animum: mures verò iam
Saltant, tuas eſitantes delicias.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ εἰς τέτιγα.

Ἀχὼ τέτιξ δροσεραῖς καθέζεται μυθεῖς,
Ἀχερωνόμον μέλπεις μόσθῳ ἑρημολάλον·
Ἀκερσὶ δ' ἐφεζόμενος πετάλοις παρὰ νώτοις
Αἰθόπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
Ἀλλὰ φίλος φθέγγου τὸ νέον δενδρώδεσι νύμφαις
Παίγνιον, ὑδατόδρυ Πανὶ κρέκων κέλαδον·
Ὄφρα φυγὼν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
Εὐθαλὲς ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

Ad Dominum Iesum Christum Redemptorem.
Ad Deum Patrem Omnipotentem.
Ad Spiritum Sanctum Paracletum.
Ad Sanctam Trinitatem, Vnum Deum.
Ad Sanctam Crucem.
Ad Sanctam Mariam Virginem.
Ad Sanctum Ioannem Baptistam.
Ad Sanctum Petrum Apostolum.
Ad Sanctum Paulum Apostolum.
Ad Sanctum Andream Apostolum.
Ad Sanctum Iacobum Apostolum.
Ad Sanctum Ioannem Apostolum.
Ad Sanctum Thomam Apostolum.
Ad Sanctum Philippum Apostolum.
Ad Sanctum Bartholomæum Apostolum.
Ad Sanctum Matthæum Apostolum.
Ad Sanctum Simonem Apostolum.
Ad Sanctum Iudam Apostolum.
Ad Sanctum Matthiam Apostolum.
Ad Sanctum Barnabam Apostolum.
Ad Sanctum Marcum Euangelistam.
Ad Sanctum Lucam Euangelistam.
Ad Omnes Sanctos.
Ad Sanctum Michaelem Archangelum.
Ad Sanctum Gabrielem Archangelum.
Ad Sanctum Raphaelem Archangelum.
Ad Omnes Sanctos Angelos & Archangelos.
Ad Sanctum Ioannem Baptistam.
Ad Sanctos Patriarchas & Prophetas.
Ad Sanctum Stephanum Protomartyrem.
Ad Sanctum Laurentium Martyrem.
Ad Sanctum Vincentium Martyrem.
Ad Sanctos Fabianum & Sebastianum Martyres.
Ad Sanctos Ioannem & Paulum Martyres.
Ad Sanctos Cosmam & Damianum Martyres.
Ad Sanctos Gervasium & Protasium Martyres.
Ad Sanctum Georgium Martyrem.
Ad Sanctum Dionysium cum Sociis Martyres.
Ad Sanctum Quirinum Martyrem.
Ad Sanctum Nicasium cum Sociis Martyres.
Ad Sanctum Christophorum Martyrem.
Ad Sanctum Eustachium cum Sociis Martyres.
Ad Sanctum Pantaleonem Martyrem.
Ad Sanctum Vitum Martyrem.
Ad Sanctum Blasium Martyrem.
Ad Sanctum Erasmum Martyrem.
Ad Sanctum Clementem Martyrem.
Ad Sanctum Cyriacum Martyrem.
Ad Sanctum Achatium cum Sociis Martyres.
Ad Sanctum Pancratium Martyrem.
Ad Sanctum Gordianum & Epimachum Martyres.
Ad Sanctum Tiburtium Martyrem.
Ad Sanctum Valentinum Martyrem.
Ad Sanctum Hermetem Martyrem.
Ad Sanctum Nereum & Achilleum Martyres.
Ad Sanctum Mamertum Martyrem.
Ad Sanctum Gangulphum Martyrem.
Ad Sanctum Iacobum Martyrem.
Ad Sanctum Philippum Martyrem.
Ad Sanctum Bartholomæum Martyrem.
Ad Sanctum Matthæum Martyrem.
Ad Sanctum Simonem Martyrem.
Ad Sanctum Iudam Martyrem.
Ad Sanctum Matthiam Martyrem.
Ad Sanctum Barnabam Martyrem.
Ad Sanctum Marcum Martyrem.
Ad Sanctum Lucam Martyrem.
Ad Omnes Sanctos Martyres.
Ad Sanctum Siluestrum Confessorem.
Ad Sanctum Martinum Confessorem.
Ad Sanctum Nicolaum Confessorem.
Ad Sanctum Augustinum Confessorem.
Ad Sanctum Hieronymum Confessorem.
Ad Sanctum Gregorium Confessorem.
Ad Sanctum Ambrosium Confessorem.
Ad Sanctum Benedictum Confessorem.
Ad Sanctum Bernardum Confessorem.
Ad Sanctum Dominicum Confessorem.
Ad Sanctum Francisc. Confessorem.
Ad Sanctum Antonium Confessorem.
Ad Sanctum Ludouicum Confessorem.
Ad Sanctum Alexium Confessorem.
Ad Sanctum Iulianum Confessorem.
Ad Sanctum Leonardum Confessorem.
Ad Sanctum Egidium Confessorem.
Ad Sanctum Maximinum Confessorem.
Ad Sanctum Germanum Confessorem.
Ad Sanctum Remigium Confessorem.
Ad Sanctum Medardum Confessorem.
Ad Sanctum Eligium Confessorem.
Ad Sanctum Amandum Confessorem.
Ad Sanctum Audoenum Confessorem.
Ad Sanctum Lupum Confessorem.
Ad Sanctum Aegidium Confessorem.
Ad Sanctum Hubertum Confessorem.
Ad Sanctum Gaugericum Confessorem.
Ad Sanctum Theodardum Confessorem.
Ad Sanctum Arnulphum Confessorem.
Ad Sanctum Goericum Confessorem.
Ad Sanctum Remaclum Confessorem.
Ad Sanctum Lambertum Confessorem.
Ad Sanctum Hadelinum Confessorem.
Ad Sanctum Gerardum Confessorem.
Ad Sanctum Gislenum Confessorem.
Ad Sanctum Landelinum Confessorem.
Ad Sanctum Vincentium Confessorem.
Ad Sanctum Ghislenum Confessorem.
Ad Sanctum Feuardum Confessorem.
Ad Sanctum Theodulphum Confessorem.
Ad Sanctum Ioannem Confessorem.
Ad Sanctum Waldetrudem Confessorem.
Ad Sanctum Aldegundem Confessorem.
Ad Sanctum Guislenum Confessorem.
Ad Sanctum Landrycum Confessorem.
Ad Sanctum Eligium Confessorem.
Ad Sanctum Amandum Confessorem.
Ad Sanctum Audoenum Confessorem.
Ad Sanctum Lupum Confessorem.
Ad Sanctum Aegidium Confessorem.
Ad Sanctum Hubertum Confessorem.
Ad Sanctum Gaugericum Confessorem.
Ad Sanctum Theodardum Confessorem.
Ad Sanctum Arnulphum Confessorem.
Ad Sanctum Goericum Confessorem.
Ad Sanctum Remaclum Confessorem.
Ad Sanctum Lambertum Confessorem.
Ad Sanctum Hadelinum Confessorem.
Ad Sanctum Gerardum Confessorem.
Ad Sanctum Gislenum Confessorem.
Ad Sanctum Landelinum Confessorem.
Ad Sanctum Vincentium Confessorem.
Ad Sanctum Ghislenum Confessorem.
Ad Sanctum Feuardum Confessorem.
Ad Sanctum Theodulphum Confessorem.
Ad Sanctum Ioannem Confessorem.
Ad Sanctum Waldetrudem Confessorem.
Ad Sanctum Aldegundem Confessorem.
Ad Sanctum Guislenum Confessorem.
Ad Sanctum Landrycum Confessorem.

Cicada, paſtoribus ouium gratiorem teſtudine:
Iam verò te à formicis in via ambulantibus occiſam,
Inferni improuiſus circumdedit hiatus.
Quod autem capta es, ignoſcendum: cùm & rex hymnorum
Mæonides ænigmatibus piſcatorum perierit.

ΑΝΥΤΗΣ, Ἢ Ὃ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ
εἰς ἀκρίδα.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄεγυραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτᾳ
Τέθηκε ξυνὸν τύμβον ἔτυξε Μυρώ,
Παρθένιον στάξασα κόρη δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
Παίγνι' ὁ δυσπαθὴς ᾤχετ' ἔχων ἀΐδας.

ANYTÆ, vt alij LEONIDÆ in locaſtas. 8.
Locuſtæ in campis luſciniæ & in quercubus iacenti
Cicadæ communem tumulum fecit Myro.
Virgineam ſtillans puella lacrumam: gemina enim eius
Ludicra impersuaſibilis abiit habens mors.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ εἰς Ὃ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ περύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσῃς,
Ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπους αὐλακας ἑζομένα·
Οὐδέ με κεκλιμένον σκιερεῦ ὑπὸ φυλλάδα πέψῃς,
Ξουθᾶν ὑμνήσουσ' ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

MNESALCI in idem. 9.
Non amplius ſanè alis dulciſonis canes,
Locuſta, propè fructuoſos ſulcos ſedens:
Neque me iacẽtem vmbroſo ſub lecto è frondibus delectabis,
Leuibus ex alis dulcem reſonans cantum.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἀκρὶς, ἐμῷ ἀπατηλὲ πόθῳ, τῷ δὲ μύθῳ ὕπνε,
Ἀκρὶς ἁρπαλέη, μοῦσα λιγυπέρυγι,
Αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, χρέκε μοι τὸ ποθεινόν,
Ἐκκεχυμένα φίλας ποσὶ λαλεῖς πέρυγας.
Ὡς με πόνων ῥύσαιο πολυαλγέος ἱμείρουσ',

Ακεί

Ad Lectorem Epigramma Iambicum.
Ad Ioannem Lascum Epigramma Iambicum.
Ad Ioannem Lascum Epigramma Elegiacum.

Tumulus Ioannis Lasci, ab amicis in Polonia factus.
Ad Ioannem Lascum Epigramma Elegiacum.
Ad Ioannem Lascum Epigramma Elegiacum.
Ad Ioannem Lascum Epigramma Elegiacum

Αὐτῷ σοι πρὸ ἄλωνι δυπαθὴς ἐργάτα μύρμηξ,
Ηελον ἐκ βώλου δι ψαίδος ἐκλισαίμιλλυ,
Ὀφρά σε καὶ φθίμενον δνοιῇ καχυφόεις αὖλαξ
Θέλγῃ, ἀροτρεμὴ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Incerti. 13.

Hîc tibi in arca laborioſum operaria formica
Tumulum ex glebâ ſiccâ concinnaui,
Vt te vel mortuam Cereris ſpicas ferentis ſulcus
Exhilaret, rurali iacentem in Thalamo.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιγόων σε χελιδὼν οὐσάμ μητέρα τέκνων,
Ἀρτι σε θαλπουσάμ παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
Αἴξας ἔντοθι νεοσσοκόμοιο καλιῆς
Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.
Καί σε κατευναθέντα ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαίζων,
Ἡμπνοὲ ἑλκαλέως λάβρος ἐπ' αἴθμα πυρός.
Καὶ θανὲν ἀλιτοεργὲς ἰδὴ ὡς Ἥφαιστος Ἀμειψὼρ
Ταὶ ἀπ' Ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γυναί.

Incerti. 14.

Modò natorum te hirundo exiſtentem matrem filiorum,
Iam te calefacientem pullos ſub alis,
Irruens intus in pullos nutrientem nidum
Priuauit partu quater in orbem complicatus ſerpens.
Et te flebiliter conquerentem cùm impetuoſus veniret diſcer-
Cecidit in focalis rapidam flammam ignis. pens,
Et mortuus fruſtra laborans. Vide quî Vulcanus vltor
Erichthoniæ filiæ ſobolem ſeruauit.

ΑΕΝΝΟΥ.

Δαμοκείτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὴν ὄπα μοῦσαν εἶφθ',
Ἀκεὶς ἀπὸ πτερύγων, ☞ βαθὺν ὕπνον ἄγει.
Δαμόκειτος δ' ἐπ' ἐμοὶ ☞ ἐοικότα τύμβον, ὀδῖτα,
Ἐκλύθη· Ὥρη πού χεῖσεν ἀποφθιμένᾳ.

Datum sit triangulum rectangulum ABC, cuius rectus angulus
BAC, & ducatur AD perpendicularis ad basim BC. Dico
primum, quod triangulum ABC simile est triangulo ADB.

Si enim fieri potest, non sit simile, & ducatur BE, ita ut
angulus ABE sit aequalis angulo C, & triangulum ABE simile
triangulo ABC. Quia igitur triangulum ABE simile est
triangulo ABC, erit ut AB ad BE, ita AB ad BC, & ut
AB ad BE, ita AB ad BC, & ut AB ad BE, ita AB ad BC,
& ut

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν,
Ἡδεῖαν μέλπων ἐκτανύσηχέα ἰαχήν,
Ἀλλά σε χλωρεύοντα καπώσατο πτέρυξ ἠχέτα τέτλιξ,
Παιδὸς ἀπ' ἠϊθέου χεῖρα μεταπτάμενον.

PAMPHILI. 18.

Non amplius viridantibus insidens foliis,
Dulcem canens profundis resonantiam,
Sed te canentem interfecit garrula cicada,
Pueri à iuuenis manu auolantem.

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλήεν δρυὸς βόσκιον ἄγρια πέρδιξ
Ἠχήσεις ἐκ στόματος,
Θηρῶν ἀγρίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης.
Ὤχεο γὰρ πυμάτην εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

SIMMII. 19.

Non amplius per syluosum quercetum opacum, rustica perdix,
Sonabis emittens vocem ex ore,
Venans agrestes coæquales in pascuis syluæ.
Iuisti enim vltimam ad Acherontis *domum* viam.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὸν παχύποδα ἔτι παῖδα συναρπαθέντα τιθήνης
Ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγωὸν,
Ἐν κόλποις στέρξασα διέτρεφεν ἁ γλυκὺ βρέφος
Φαίδιμον, εἰαινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον·
Οὐδέ μιν μήτηρ ἔτ' εἶχε πόθος δηὖτε θανόντος
Ἁπλήστου πολλῇ δαπτὶ παχυνόμενος.
Καί μου παῖδ' ἑλικώπιδος ἁρπάσαν ἥκατο, εἰς ὃ ἀνέρος
Αἰὲν ὁρᾷν κοίτῃ χλιδόντα πάρος.

MELEAGRI. 20.

Velocipedem adhuc puerum raptum matris
Iam me ab vberibus, auritum leporem.
In sinu amans nutriuit dulci corpore prædita

Phanium, vernalibus floribus pastum,
Neque me matris amplius habet desideriũ. morior autẽ à cibo
Nimio multis ferculis saginatus.
Et meum ad caulas celauit cadauer, vt in somnis
Semper videam in cubili vicinum sepulcrum.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Αἰθήης ξένε τόνδε ποδωκέμου ἔντεπε τύμβον,
Τᾶς ποτ' ἰλαφέητα τον χέρσος ἔθρεψε χθών.
Γολλαῖς γὰρ ναύεσσιν ἰσόδρομον αὖυσε μιᾶκος,
Ὄρνις ὅππως, δολιχὰν ἐκπορέυσασα πόρον.

MNESALCI. 21.

Mergi hospes hunc velocis dicas tumulum,
Cuius olim mansuetissimum terra nutriuit genu.
Multis verò nauibus æqualem perfecit summitatem,
Vt auis, longam absoluens viam.

ΕΙΣ ΓΟΙΗΤΑΣ, καὶ κδ

ΑΛΚΑΙΟΥ Μεσσηνίου εἰς Ὁμηρον.

Ἡρώων ἁγαθὸν ἰφ ἔνι παῖδες Ὁμηρον
Ἤκαχον, ἐκ μουσέων γείφον ὑφηνάμενοι.
Νήκταες δ' εἰναλίαι νηρηίδες ἐγείνατο,
Καὶ νέκυν Ἀκταίη ἤκαχε κὰπὶ ποντάδι,
Ὅτι Θέτιν κύδηνε καὶ ἠέα, καὶ μόθον ἄλλων
Ἡρώων, Ἰθακῆς τ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
Ὀλβίζη νῆσος πάντῃ Ἰος, ὅτι κέκλυθε
Βαιὴ μουσάων ἀγέρα καὶ χθονίων.

IN POETAS, Cap. XXV.

ALCÆI Messenij in Homerum. 1.

Heroum cantorem in Io insula pueri Homerum
Dolore affecerunt, ex Musis ænigmata texentes.

Nectare verò marinæ Nereides inunxerunt,
Et mortuum Actæo posuerunt sub saxo,
Quòd Thetin honorauit & filium, & pugnam aliorum
Heroum, Ithacíque opera Laërtiadæ.
Felicissima insulà in ponto Io, eo quòd occultet
Parua Musarum stellam & Charitum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς

ⓐ αὐτόν.

Τὰν μεγάπων πυθῶ, ὃ μέγα σῶμα, τὸν ἴσα μούσαις
Φθεγξαμένᾳ κεφαλᾷ, ὦ ξένε, Μαιονίδεω,
Ἀλλ' ἔλαχον ναοῖτις Ἰθακησίας. οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
Ἱερὸν ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν.
Ὦ νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατές, ᾧ καὶ Ὄλυμπον
Καὶ τὸν Αἴαντος ναύμαχον εἶχε βίαν,
Καὶ ⓐ Ἀχιλλείοις Φαρσαλίοις Ἕκτορα πώλοις
Ὀστέα Δαρδανίχῳ δρυπτόμενον πεδίῳ.
Εἰ καὶ ὀλίγα κρύπτω ⓐ τηλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
Καὶ Θέτιδος γαμέτην ἀβραχύβωλος Ἶκος.

ANTIPATRI Sidonij in eundem. 2.

Hominum suadelam, magnum os, æqualia musis
Dicens caput, ô hospes, Mæonidæ,
Hic sortitum est insulare Ii saxum. Non enim in alia
Sacrum, sed in me spiritum mortuus reliquit.
O nutus Iouis omnipotens, cui & Olympum
Et Aiacis ad naues pugnantem dixit vim,
Et Achilleis Pharsalicis Hectorem equis
Ossa Dardanico comminuentem campo.
Licet verò parua cooperit tantum virum, scito quòd regit
Et Thetidis coniugem paruam glebam habens Icus.

Εἰς ⓐ αὐτόν.

Ἐνθάδε τὸν ἱερὸν κεφαλὸν κτεάνων καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

In eundem. 3.

Ulcerated Sore Throat, 1
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 2
Ulcerated Sore Throat, 3
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 4
Ulcerated Sore Throat, 5
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 6
Ulcerated Sore Throat, 7
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 8
Ulcerated Sore Throat, 9
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 10
Ulcerated Sore Throat, 11
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 12
Ulcerated Sore Throat, 13
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 14
Ulcerated Sore Throat, 15
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 16
Ulcerated Sore Throat, 17
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 18
Ulcerated Sore Throat, 19
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 20
Ulcerated Sore Throat, 21
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 22
Ulcerated Sore Throat, 23
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 24
Ulcerated Sore Throat, 25
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 26
Ulcerated Sore Throat, 27
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 28
Ulcerated Sore Throat, 29
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 30
Ulcerated Sore Throat, 31
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 32
Ulcerated Sore Throat, 33
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 34
Ulcerated Sore Throat, 35
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 36
Ulcerated Sore Throat, 37
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 38
Ulcerated Sore Throat, 39
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 40
Ulcerated Sore Throat, 41
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 42
Ulcerated Sore Throat, 43
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 44
Ulcerated Sore Throat, 45
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 46
Ulcerated Sore Throat, 47
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 48
Ulcerated Sore Throat, 49
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 50
Ulcerated Sore Throat, 51
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 52
Ulcerated Sore Throat, 53
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 54
Ulcerated Sore Throat, 55
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 56
Ulcerated Sore Throat, 57
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 58
Ulcerated Sore Throat, 59
Venereal Eruptions on the Body and Extremities, 60

Rosa [13] Floribus [1] pentapetalis [2] Germinibus [3] nudis [4]
Rosa [1] Floribus [2] pentapetalis [3] Germinibus [4] nudis [5

Τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα Καλλιόπης.
Ω δρύες οἵ νιν ἀπίθησαν· ὅτῳ σπευάμ' ἕπετο πέτρη
Ἄψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλη.
Ος ποτε καὶ τελετὰς μυστείδας εὗρε Βάκχου,
Καὶ στίχον ἡρώῳ ζυκτὸν ἔθηξε ποδί.
Ος καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο κέαρ
Καὶ ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρῃ.

In eundem. 9.

Orphea Thraciis in iugis Olympi
Tumulus habet, muſæ filium Calliopes.
Cui quercus obedierunt: quem ſimul petra ſequebatur
Inanimata, & ferarum in ſyluis paſtarum grex.
Qui olim etiam ſacrificia arcana inuenit Bacchi,
Et carmen heroo iunctum fecit pede.
Qui & immitis graue Clymeni mentem
Et inexorabilem animum demulſit lyrâ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης Ὀρφῆα καὶ Οἰάγρεω, θανόντα
Ἐκλαυσαν ξανθαὶ μοῦσαι Βιστονίδες.
Σμικτοὶ δ' ἠμάξαντο βραχίονας, ἀμφὶ μελαίνῃ
Δυόμεναι σποδιῇ Θρήϊκιον πλόκαμον.
Καὶ δ' αὐταὶ τανυηχέϊ σὺν βιφόρμιγγι Λυκείῳ
Ἐῤῥήξαν μοῦσαι δάκρυα πιερίδες,
Μυρόμεναι τὸν ἀοιδὸν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι,
Καὶ δρύες, αἳ ἑρετῇ παρὰ θῆλυς λύρῃ.

In eundem. 10.

Calliopes Orphea & Oeagri filij, mortuum
Deplorarunt flauæ valde Biſtonides.
Puncta verò cruentarunt brachia, circa nigro
Polluentes cinere Thracium capillum.
Et verò ipſæ plorante cum pulchram lyram habente Lyceo
Expreſſerunt muſæ lacrumas pierides,
Deplorantes vatem: luxerunt verò petræ,

Et quercus, quas amabili prius demulcebat lyrâ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Θρῄκα χρυσολύρῳ τῇδ' Ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
Ὃν κτεῖνεν ἰψιμέδων Ζεὺς φολόεντι βέλει.

In eundem. II.

Thracem cum aureâ lyrâ hîc Orphea musæ sepelierunt,
Quem occidit in altis regnans Iupiter flammeo fulmine.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, θνήμαι σῶμ' ὑπὸ τῇδε πάφῳ.

In Musæum. 12.

Eumolpę charum filium habet Phalaricum solum
Musæum, mortuum corpus sub hoc tumulo.

Εἰς Λίνον.

Ἥδε Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

In Linum. 13.

Hæc Linum Thebanum accepit terra mortuum,
Musæ Vraniæ filium bene coronatæ.

Εἰς Ἡσίοδον.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου στέφανον, καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ἀσκραῖον γλυκερὸν Ἡσίοδον κατέχω.

In Hesiodum. 14.

Græciæ spatiosæ coronam, & ornatum cantus,
Ascræum genus Hesiodum teneo.

Ἀναθηματικὸν εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡσίοδος μούσαις Ἑλικωνίσι τῇδ' ἀνέθηκε,
Ὑμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Anathematicum in eundem. 15.

Hesiodus Musis Heliconidibus hîc deposui,
Cantu vincens in Chalcide diuinum Homerum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος

Οσία πλησίπτωων γῆ Μινυάν κατέχει
Ησιόδου τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔβη,
Ανδρῶν κεκριμένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

In eundem. 16.

Aſcra quidem patria eſt ſegete abundans, ſed mortui
Oſſa equos percutientum terra Minyorum habet
Heſiodi: cuius maxima inter mortales laus eſt,
Virorum iudicatorum, in examine ſapientiæ.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ησιόδοιο
Νύμφαι χρηνιάδων λοῦσάν ποτε δακρύων,
Καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
Ερρανάν, ξανθῷ μιξάμενον μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνευσεν, ἐννέα μουσῶν
Θ' ἱερόθεν καθαρὰν γλυκάμβροτος λιβάδων.

ALCÆI in eundem. 17.

Locridis in nemore opaco cadauer Heſiodi
Nymphæ è fontibus lauarunt ſuis,
Et tumulum erexerunt: lacte verò paſtores ouium
Libarunt, flauo miſcentes cum melle.
Talem enim & cantilenam ſpirauit, nouem Muſarum
Senex puros guſtans fontes.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Αἰγυπτίου εἰς Αρχίλοχον.

Κέρβερε, δημαλέων ὀλοὴν νεκύεσσιν ἀλάλκων,
Ηδη φειδαλέον δίδυμα καὶ σὺ τέκνα.
Αρχίλοχος τίθηκε· φυλάσσετο θυμὸν ἰάμβων
Δειμαίνων, πικρολόγου μὴ τόμον ὄμματος.
Οἶδα βοῆς καίνοιο μέγα σθένος, ὅττι Λυκάμβεω
Νυμφίον αἰσχύναις ἤγαγε θυγατέρας.

IVLIANI imperatorum Ægypti in Archilochum. 18.

Cerbere, horrendum latratum mortuis emittens,
Iam horrendum & tu metue cadauer.
Archilochus mortuus est: caue iram iamborum
Acrem, acerbo natam ex ore.
Nouisti bouis illius magnum robur, cùm Lycambæ
Nauis vna tibi binas adduxit filias.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τὸ πρόσθε πύλας κρατερὸν βερέθρου
Ὄμμασιν ἀγρύπνοις τεῖσαι φύλακα κύνα.
Εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζοντες ἰάμβων
Ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες,
Πῶς οὐκ ἂν λίποι σκοτίων πυλεῶνας ἑταίρων
Νεκρὸς ἅπας, φθόνου πάρβος ἐπισβολίης;

In eundem. 19.

Nunc magis quàm prius ianuam robusti inferni
Oculis vigilibus triplex custodi canis.
Si enim lucem amiserunt fugientes iamborum
Horrendam Archilochi vocem Lycambiades,
Quî non relinqueret tenebrosorum atria stabulorum
Mortuus omnis, fugiens timorem amarulentiæ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου τοῦ πάντων, ὅς ποτε πικρὰν
Μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,
Αἱμάξας Ἑλικῶνα φίλον· τοῖς δὲ Λυκαμβὶς,
Μυρόμενος τεισᾶν ἄμματα θυγατέρων.
Ἡρέμα δὴ παρβήμενος ὁδοιπόρε, μήποτε τοῦδε
Κινήσῃς τύμβου σφῆκας ἐφεζομένους.

In eundem. 20.

Archilochi hic tumulus prope mare, qui olim acerbam
Musam vipereo primus tinxit veneno,
Cruentans Helicona amabilem: nouit Lycambæ,
Dolens trium laqueos filiarum.
Tacitè verò accede viator, ne forte huius
Moueas in tumulo crabrones insidentes.

Ego quoque Pierio memorum captus amore
Unus de numero forsan eris mihi vates.

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.
Nec prius ingressus patrio cessabo Helicone,

Ante, reversurus, Scythicas quam flectere currus
Cœperit, & gelidi fugerit ora Tanais.

Nec me frigidulæ senectæ
Torpentia membra fugabunt,
Nec deficiente senectus
Quassabit latera baculo.

Nec me Lethæi tardabunt gurgitis undæ,
Nec Styx, quæ septem circumvenit agmine terras.

Non, si me Rhodopes nivibus constrictus Hæmus
Arctoi premat Orionis vi,

Non, si me Libyci torrentia flumina Nili
Æstivo prohibent ire vadata Cancro.

Non, si me Parthi regnatricesque Sarmatæ
Inter se dirimant, Ararimque & Tigrin bibentes.

Omnia transibo, & rapidum Germaniæ barbariæ
Ibo per populos, & Alpes nivosas,

Ut videam Alcinoi dictas a rege Camenas,
Vatis & Ascræi quondam cecinere poetæ.

Ille ego Dorica primus cecinisse camœna
Romanis fertur montibus, & silvis,

Ut Siculo dignum sulcarit vomere opus,
Et Musas agrestes docuerit habitare.

Ille ego Pieria primus de gente sacerdos
Romanis solitus sacra canere Deabus,

Hinc & Bistonii vatis, Rhesique canebam
Fortia facta, & equos Threicios, & arma Gelonum,

Et quæcunque canit fluvio propinquus Hydaspes,
Indorumque puer, & curvi rector Elephanti.

Nec tu divinum Eurotæ, Bacche, per amnem
Rupe sub Aonia, caput exaudire canentis

Thebanum Ismenon, & te, Dea, corniger Hammon
Dum regit Actæas Libycus Garamantidas urbes.

Oret, vt quieſcat benignum cadauer.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ μουσοποιὸς ὧδε κεῖται Ἱππώναξ καὶ πᾶς·
Εἰ μὲν πονηρός, μὴ πρόβαινε τοῦ τύμβου·
Εἰ δ' ἐστὶ χρηστός τις, καὶ θαρσῶν κάθιζε καὶ χέσον τοῦ
Θαρσέων καθίζου, κἢν θέλῃς, ἀπόβλιττε.

THEOCRITI in eundem. 24.

Poeta hîc Hipponax iacet:
Qui ſi malus, ne accedas ad tumulum:
Si verò eſt bonus, & apud bonum
Confidens confide, & ſi voles, irriga.

Ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζοεπῆ τάφον,
Τὸν φοβερὸν, Ἱππώνακτος· οὔτε γὰρ τέφρη
Ἰαμβιάζει βουπάλοιο εἰς ὕβρεις.
Μήπως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
Ὃς οὐδὲ τῷ ἅιδῃ νιν κεκοίμηκεν χόλον,
Σκώπτοισι μέτροις ἐρρᾳδίως ἐξιόσας ἔπη.

Incerti in eundem. 25.

O hoſpes fuge grandinem loquentem tumulum
Horrendum, Hipponactis: cuius etiam cinis
Iambos condit in bupali odium.
Nequa excites crabronem iacentem,
Qui ne in inferno quidem iam ſedauit iram,
Claudicantibus verſibus recta iaculans verba.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τῶν θαλίων βαρυμίμων
Χαλκεύτρην κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
Οὗ μέλος εἰσαΐων, φῆς ξαμόν κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
Ἐν Κάδμου θαλέθοις σμιλῶος ἀπεπλάσατο.

ANTIPATRI in Pindarum. 26.

Piericam citharam, & ſacrorum graue ſonantium hymnorum
Conditorem habet Pindarum hic cinis.

Psalme 119. Beati immaculati in via. Blessed are the undefiled in the way. 1
Psalme 120. Ad Dominum cum tribularer clamavi. In my trouble I cried unto the Lord. 2
Psalme 121. Levavi oculos meos in montes. I lift up mine eyes to the hills. 2
Psalme 122. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi. I was glad when they said unto me. 2
Psalme 123. Ad te levavi oculos meos qui habitas in cælis. Unto thee lift I up mine eyes, O thou that dwellest in the heavens. 2
Psalme 124. Nisi quia Dominus erat in nobis. If the Lord himself had not been on our side. 2
Psalme 125. Qui confidunt in Domino. They that trust in the Lord. 2
Psalme 126. Nisi Dominus ædificaverit domum. Except the Lord build the house. 2
Psalme 127. Beati omnes qui timent Dominum. Blessed are all they that fear the Lord. 2
Psalme 128. Sæpe expugnaverunt me. Many a time have they fought against me. 2
Psalme 129. De profundis clamavi ad te Domine. Out of the deep have I called unto thee, O Lord. 2
Psalme 130. Domine non est exaltatum cor meum. Lord, I am not high minded. 2
Psalme 131. Memento Domine David. Lord, remember David. 2
Psalme 132. Ecce quam bonum & quam jucundum. Behold how good a thing. 2
Psalme 133. Ecce nunc benedicite Dominum. Behold now, praise the Lord. 2
Psalme 134. Laudate nomen Domini. Praise the name of the Lord. 2
Psalme 135. Confitemini Domino quoniam bonus. O give thanks unto the Lord. 2
Psalme 136. Super flumina Babylonis. By the waters of Babylon. 2
Psalme 137. Confitebor tibi Domine in toto corde meo. I will give thanks unto thee, O Lord, with my whole heart. 2
Psalme 138. Domine probasti me & cognovisti me. O Lord, thou hast searched me out. 2
Psalme 139. Eripe me Domine ab homine malo. Deliver me, O Lord, from the evil man. 2
Psalme 140. Domine clamavi ad te exaudi me. Lord, I call upon thee, hear me. 2
Psalme 141. Voce mea ad Dominum clamavi. I cried unto the Lord with my voice. 2
Psalme 142. Domine exaudi orationem meam. Hear my prayer, O Lord. 2
Psalme 143. Benedictus Dominus Deus meus. Blessed be the Lord my God. 2
Psalme 144. Exaltabo te Deus meus rex. I will magnify thee, O God my King. 2
Psalme 145. Lauda anima mea Dominum. Praise the Lord, O my soul. 2
Psalme 146. Quia bonum est psallere. For it is a good thing. 2
Psalme 147. Lauda Jerusalem Dominum. Praise the Lord, O Jerusalem. 2
Psalme 148. Laudate Dominum de cælis. Praise the Lord upon earth. 2
Psalme 149. Cantate Domino canticum novum. O sing unto the Lord a new song. 2
Psalme 150. Laudate Dominum in sanctis ejus. Praise God in his holiness. 2

Voor de Directeuren
Adolphe Lippmann, Voorzitter
Ferdinand Lippmann, Secretaris
Jacques Lippmann, Penningmeester
Hendrik Lippmann, Commissaris
Willem Lippmann, Commissaris
Pieter Lippmann, Commissaris
Johannes Lippmann, Commissaris
Cornelis Lippmann, Commissaris
Gerrit Lippmann, Commissaris
Jan Lippmann, Commissaris
Klaas Lippmann, Commissaris
Piet Lippmann, Commissaris
Henk Lippmann, Commissaris
Wim Lippmann, Commissaris
Dirk Lippmann, Commissaris
Arie Lippmann, Commissaris
Bram Lippmann, Commissaris
Sjaak Lippmann, Commissaris
Rob Lippmann, Commissaris
Tom Lippmann, Commissaris
Ben Lippmann, Commissaris
Frans Lippmann, Commissaris
Joop Lippmann, Commissaris
Kees Lippmann, Commissaris
Leo Lippmann, Commissaris
Max Lippmann, Commissaris
Nico Lippmann, Commissaris
Otto Lippmann, Commissaris
Paul Lippmann, Commissaris
Quirijn Lippmann, Commissaris
Rudolf Lippmann, Commissaris
Simon Lippmann, Commissaris
Theo Lippmann, Commissaris
Ulrich Lippmann, Commissaris
Victor Lippmann, Commissaris
Walter Lippmann, Commissaris
Xaver Lippmann, Commissaris
Yvo Lippmann, Commissaris
Zacharias Lippmann, Commissaris

Quæ quum ita sint, non est cur Deus ipse, & Christus, & Spiritus sanctus, ab ullo Christiano, non Deus esse credatur.

Quòd Christus Iesus sit Deus.

CAPVT VIII.

Christum Iesum Deum esse, ex Scripturis sanctis, ostendimus.

Quòd Christus Iesus sit Deus

Σοὶ οὐ τύπον ἐγὼ πήξαμι πάφον· ἀλλὰ τὰ Βάκχου
Εἵματα, καὶ σκηνὰς ἔμβαλε πιθομένας.

DIONYSII in eundem. 37.

Non te canum genus rapuit Euripides, neque mulierum
Furor, à tenebrosâ Venere alienum.
Sed mors & senium occupauit. Huic verò Arethusæ
Iacens sociali honoratus Archelao.
Tuum verò non hunc ego pono tumulum: sed Bacchi
Vestes, & scenas iniecit obedientes.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς Σοφοκλέα.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, αἶθος ἀοιδῶν,
Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

SIMONIDIS in Sophoclem. 38.

Extinctus es senex Sophocles, flos poëtarum,
Vineam Bacchi vuam comedens.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡμὶ μὲν ἐκ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα χιὼν
Ἐρπύζοις, χλοερὴ δ' ἐκ περιῳχέων πλοκάμων
Καὶ πάλιν ἀμπύκῃ θαλλοὶ ῥόδου, ἠΰτε φιλοῤῥώξ
Ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χυαμένη,
Εἵνεκεν ἡμάθιος πινυτόφρονος· ἣν ὁ μελίγηρυς
Ἡσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

In eundem. 39.

Tacitè super tumulum Sophoclis, tacitè hedera
Serpas, virides effundens comas.
Et florem vndique flore rosæ, & vuarum amans
Vitis, siccas circùm palmites fundens,
Propter doctrinam variè sapientem: quam dulcis
Exercuit, cum musis commixtim & Gratiis.

ΕΡΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ὀπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεες
Σκηνίτης μεγάλοις χιονὸς ἄλοιπε πόδας.
Αἰεί τοι βότρυσι περιῤῥάζοιτο μελίσσας

Pacis Custodia Cælum colit:
Hinc Cæsar Augustus, Germanicus,
Patrem patriæ accepit, & Ianum Quirini
Bis intra memoriam ætatis occlusit,
Bis restitit ausus gloriæ suæ fines agitare.
Mox Tiberius Cæsar, Augusti filius, Augustus,
Cælesti genitus parente, genitor urbium,
Sic cuncta gubernat, ut Iovem
Testem habere malit, quam ullum adulatorem.
Hinc

Τὸν σε χορεῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου,
Τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα Κεκροπίου,
Πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκαιῇσι πλαταμῶνος
Βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς ἑρεψιχόμης,
Τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ πανέλκυστος
Αἰὼν ἀθανάτοις δίφρακα τοῦ στελίσιν.

In eundem, 42.

Te qui ceciniſti in choris Sophoclem filium Sophili,
Tragicæ muſæ ſtellam Cecropiam,
Sæpiùs in pulpitis & ſcenis florens
Tranſuerſa Achernita hedera coronauit comam,
Tumulus habet, & terræ parua pars: ſed reliquum
Æuum immortalibus videt in libris.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς ἐφυλεχόμην δόμον Ἄϊδος ἥλθον,
Κἀμμορέως. εἰ δέ τι Σαρδῴῃ σελίνοιο γελάσσαν,
Ὡς μὲν ἐγών, ἔτερος δ' ἄλλως· πολῖται δέ τε πολίτας.

In eundem. 43.

Hîc ego Sophoclis horrendam ad domum infernì veni,
Infelix. Si verò quid Sardoo riſu Bacchi ridens,
Vt quidem ego, reliqui verò aliter: omnes verò omnino.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως
εἰς Ἀλκμᾶνα.

Μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο, λιτὸς ὁ τύμβος
Ὀφθαλμῷ, μεγάλου δ' ἱστία φωτὸς ἔχει.
Γινώσκεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
Ἔξοχον, ὃν μουσῶν σὺν ἀριθμὸς ἔχει.
Κρῆτες δ' ἱππιέων διδύμους ἔθρεψαν ἀοιδούς,
Εἶπε Λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

ANTIPATRI Theſſalonicenſis in Alcmanem. 44.

Virum non ex lapide diiudica. vilis eſt tumulus
Intuitu, magni verò oſſa viri habet.
Scies Alcmanem, lyræ agitatorem Lacænæ

Eximium,quem musarum nouem numerus habet.
Iacet verò continentibus duabus contentio.anne hic Lydus,
An verò Lacon.Multæ patriæ poëtarum.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
Κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελ-φάμενον,
Τύμβος ἔχει, Σπάρτᾳ μεγάλαν χάριν. εἴτ' ὄγκ Λυδὸς,
Ἄχθος ἀποῤῥίψας, οἴχεται εἰς ἀΐδαν.

LEONIDÆ in eundem. 45.

Gratiosum Alcmanem,& cantorem Hymenæorum
Cygnum,musis qui digna cecinit,
Tumulus habet,Spartæ magnam gratiam.Siue hic Lydus,
Onus abiiciens,abiit ad inferos.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς Ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος Ἀνακρέων ἀμφὶ σὲ κισσός,
Ἁβρά τε λειμώνιον πορφυρέων πέταλα·
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναβλύζοιντο γάλακτος·
Εὐώδης δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
Ὄφρά κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χεῖμπεται ὐφροσύνη.

ANTIPATRI SIDONII in Anacreontem. 46.

Floreſcat quatuor corymbos habẽs Anacreon circa te hedera,
Et venuſta pratorum purpureorum folia.
Fontéſque nitidi exprimantur lactis:
Et benefragrans ex terra dulce fundatur vinum.
Vt tibi cineres & oſſa delectationem capiant:
Si verò mortuos quædam afficit voluptas.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ φίλον ἁρπάσας φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
Παίπαλα συμπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

In eundem. 47.

O charum qui amaſti,amice,barbitum,ô cum cantu

Omnem traducens & cum amore vitam.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Ημελί πωλοτέλκτε μεθυδρόε μῆτερ ὀπώρης
Θύλης, ἢ σχολιὸν πλέγμα φύσης ἕλικος,
Τήν ἡβήσης Ανακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
Στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τῦδε τάφυ.
Ως ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
Γαμψύχιος χρυσοῖ τιλὸ φιλόπαιδα χέλυν·
Κἠνθονὶ πεπλησὼς, κεφαλῆς ἐφύσσετο φέρβιτ
Αγλαὸν ὠραίων βότρυων ἀπ' ἀκρεμόνων·
Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῷ ἔπνεεν ἐκ στόματι.

SIMONIDIS in eundem. 48.

O vitis omnes demulcens vini nutrix, mater fructus
Crispi, cui tortile contextum producis clauiculæ,
Tibi pubescas Anacreontis in summâ
Columnâ, & tenui aggere huius tumuli.
Vt vini amator, & ebrius comessator,
Totâ nocte pulset puerum amantem citharam:
Et in terram prolapsus super caput ferat
Splendidam tempestiuis vuam à ramis:
Et ipsum semper irriget humidus ros, quo senex
Dulciùs molli spirabat ex ore.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος Ανακρείοντα ⟨illegible⟩ ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
Υμνοπόλον πάσης τύμβος ἔδεκτο Τέω.
Ος ζωὸν σπείοντα μέλη, σπείοντα δ' ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν εἰς παίδων ἵμερον ἤρμοσατο.
Μουνὸς δ' εἰν Αχέροντι βαρυώσεται, οὐχ ὅτι λείπων
Ηέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμῳ·
Ἀλλ' ὅτι τὸν ζωὸν μετ' ἠιθέοισι Μελίτην,
Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆικα λέλοιπε πόθον.

Methodus Collectionis imperatoriæ Virgilianæ.

Ex Bucolicis Eclogæ X.

Ex Georgicis Libri IV.

Ex Æneidos Libri XII.

Ex Bucolicis Eclogæ X. 1
Ex Georgicis Libri IV. 11
Ex Æneidos Libri XII. 29

Υγρὰ δ' ἐρχομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
Αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπὲρ κόμης.
Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλῳ πεπαμένος ἢ Μεγίστην,
Ἢ Κίκονα Θρηικὸς Σμερδιέω πλόκαμον,
Ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβρεχος εἵματα Βάκχῳ,
Ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ ψαλίχων.
Τερπνὸς γὰρ, Μούσῃσι, Διονύσῳ, καὶ Ἔρωτι,
Πρέσβυ, καὶ παντὸς πᾶς ὁ τοὺς βίοτος.

Eiusdem in eundem. 51.

Sis inter beatos Anacreon, gloria lonum,
Neque sine amabili lasciuiâ, neque lyrâ:
Lasciuè vt intuentibus in oculis suauiter cantes
Extendens vnctam florem super comam.
Siue ad Eurypylem conuersus, siue Megisten,
Vel Ciconem Thracis Smerdei crinem.
Dulce merum effundens, vndiq; irrigatus vestimenta Baccho,
Merum exprimens nectar à calicibus vnguentariis.
Tribus enim, Musis, Baccho, & Amori,
Senex, dedicata fuit omnis tua vita.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ξένε, τόνδε παφοιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
Σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

In eundem. 52.

O hospes, hoc sepulcrum Anacreontis transiens,
Liba mihi præteriens: sum enim vinibiba.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖδῃς ὦ φθιμένοισιν Ἀνάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας·
Εὖδῃ δ' ἡ γλυκερὴ σὺν λαλάλος κιθάρᾳ·
Εὖδῃ καὶ Σμέρδις, ὃ ποθῶν ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων
Βάρβιτ' ἀνακρούου νέκταρ ἁρμόνιον.
Ἠιθέων γὰρ ἔρωτος ἔφις σκηπτὸς εἰς σὲ δὲ μοιῶν
Τόξα τε καὶ σχολιὰς εἶχεν ἐκηβολίας.

ΑΝΤΙ-

ANTIPATRI Sidonij in eundem. 53.

Dormis inter mortuos, Anacreon, cùm bona fecerit
Dormit & suauis noctiloqua cithara:
Dormit & Smerdis, ô amorum ver, cui tu canens
Barbite pulsabas nectar concordans.
Iuuenum enim amoris fuisti scopus: in te verò vnum
Sagittas & incuruas habuit iaculationes.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει, καὶ παίδων ζωρεστάτη μανίη.
Ἀκμαῖόν ⟨τι⟩ λυγέην μαλίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
Ἱμερτόν, καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.
Οὐδέ σε τοξεύσαντα Ἔρωτες ἀπώλεσαν, οὐδ' Ἀχέροντος
Ὤν, ὅλος ὠδίνῃς κύπριδι θερμοτέρη.

Eiusdem in eundem. 54.

Tumulus Anacreontis: Teius hic cygnus
Dormit, & puerorum meraciſſima inſania.
Adhuc deſiderabili modulatur pro Bathyllo
Deſideranda, & hederæ albus redolet lapis.
Neque mors tibi amores extinxit, in Acheronte autem
Exiſtens, totus parturis venere calidiore.

IOYΛIANOY τοῦ τῶν ἀρχόντων Αἰγυπτίων, εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν πόλ' ἄφωνα, καὶ ἐκ τύμβου ⟨δ'⟩ βοήσω,
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβαλεῖν κόνιν.

IVLIANI imperatorum Ægypti, in eundem. 55.

Sæpius hoc cecini, & in tumulo clamabo,
Bibite, antequam hunc induatis cinerem.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πιὼν τέθνηκας Ἀνάκρεον, ἀλλὰ τρυφήσας·
Καὶ σὺ δή, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς Ἀΐδεω.

In eundem. 56.

Multa bibens mortuus es Anacreon, ſed deliciatus:
Et tu ſanè, licèt nihil bibas, venies in infernum.

Ἀδηλον, εἰς Καλλίμαχον.

Ω μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνίστορ φίλτατε μούσαις,
Χαῖρε καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι Καλλίμαχε.

Incerti in Callimachum. 57.

O beate ambrosiis conuictor amicissime musis,
Salue etiam inferni Callimache in domibus.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ πεδίπυστον ὄνειαρ,
Ἦρ' ἐτεὸν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας ἃ τ' ἀνέρες ἴσμεν,
Ἀμφί τε ἀθανάτοις, ἀμφί τ' ἠμιθέοις.
Εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα,
Ἡγεῖς ἐν μούσαις Πιερίδεσι φέρων·
Αἱ δ' ἐπὶ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' Ὠγυγίων ἡρώων
Αἶπα, καὶ μακάρων, εἶπον ἀμειβόμεναι.

In eundem. 58.

O magnum Battiadæ sapientis certum insomnium,
Certè verum licet non è cornu, neque ebore fuisti.
Talia enim nobis demonstrasti, quæ non antea homines noui-
Et de Diis & de semideis. (mus,
Cùm illud somnium ex Libya sublatum in Heliconem
Duxisti, inter musas Pierides ferens:
Hæ verò ipsi percontanti de priscis heroibus
Causam, & beatis, dixerunt respondentes.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν δέδαε σῆμα φέρῃς πόδα, Καλλιμάχου με
Ἰαδὶ Κυρηναίῃ παῖδά τε καὶ γλυκέϊ.
Εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ἐμὸ πατρὶς ὄπλων
Ἦρξεν, ὁ δ' ἵππων κρείσσονα βασιλείης.
Οὐ νέμεσις· μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμμασι παῖδας,
Ἀχρεῖ βίῳ πολιοὺς οὐκ ἀπέθηκε φίλους.

Quæ tua mens animo tractet, fabricataque quando
Quid moliatur, cupiat, meditetur, et audeat intus.

Tibi ego nunc dabo, quod tu ames, quod tuæ animæ sit bonum.
Tibi ego nunc dabo, quod tu ames, quod tuæ animæ sit bonum.
Ita ut tu me ames, ut ego te amo, ut nemo quemquam amat

Among all the Gods, Saturnia call'd to Aid.
Then Juno thus, with Indignation fir'd.
Shall Troy, shall Hector, what they once have done,
Still draw new Fury on the Guilty Town?
Have they not Perjur'd Pandarus expell'd?
Not Troy, and Troy's Foundations, once with-held?
Not Hector, singly all our Force defy'd,
Provok'd our Vengeance, and the Wrath of all?
Whom first to combat, of the Powers above,
Shall Mars descend? The Mother, or the Son?
Pallas then rose to Arms, and join'd the Queen.
Pallas, whose Spear the Brazen Battlements have broke,
Whose Flames have wrapt the Walls in Clouds of Smoke.
Pallas, whose Force the Sons of Troy has slain,
Their Steeds, their Chariots, and their Charioteers.
Against the Power that Guards the Trojan Host,
Against the Shield that Godlike Hector bears,
Against the Force of Pallas, who can stand?
Low in the Dust the Trojan Glories lay,
Heap'd by the Hands of Hector's Friends and Foes.
He, as a Lion, on the Embattled Plain,
Wasted the Sons of Troy, and Troy's Allies.
Now Fame, the Messenger of Heaven, he fled,
Now, like the Lightning, round him spread the Dead.
Then, Juno, then, had Thy Immortal Mind
Form'd one great Thought to calm the Wind,
Or, when the Tempest from the Caves below
Rush'd on the Deep, to lay the Rage of Blows,
Then had'st Thou seen him, like a Mighty God,
Move o'er the Ocean, and divide the Flood,
Seen him the Storms and Seas to Rest compose,
And smooth the Waves, and lull the Winds to Repose.
Or, had'st Thou met him on the Martial Plain,
Thou had'st beheld him scatter Hosts of Men,
Thou had'st beheld him, like the Blazing Star,
Whose Fires in Autumn shine so fierce and far,
Whose Flames, when Clear, the Heavens with Lustre fill,
Whose Glories, when Obscur'd, portend some Ill,
Thou had'st beheld him, like that Star, appear,
Now Bright, now Dark, now Here, now Every where.

Τὸν σε χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου,
Τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα Κεκροπίου,
Πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκαμμῆσι τεθηλώς
Βλαισὸς Αχερνείτης κισσὸς ἵμερσε κόμην,
Τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ παρείσος
Αἰῶν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν στελίσιν.

In eundem, 42.

Te qui ceciniſti in choris Sophoclem filium Sophili,
Tragicæ muſæ ſtellam Cecropiam,
Sæpiùs in pulpitis & ſcenis florens
Tranſuerſa Achernita hederâ coronauit comam,
Tumulus habet, & terræ parua pars: ſed reliquum
Æuum immortalibus videt in libris.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς φυγερὸν δόμον Ἄϊδος ἦλθον,
Κάμμορες, εἰ δέ τι σαρδονίῳ γήθεσκον,
Ὡς μὲν ἐγώ, ἔτεροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντως.

In eundem. 43.

Hîc ego Sophoclis horrendam ad domum inferni veni,
Infelix. Si verò quid Sardoo riſu Bacchi ridens,
Vt quidem ego, reliqui verò aliter: omnes verò omnino.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως

εἰς Ἀλκμᾶνα.

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο, λιτὸς ὁ τύμβος
Ὀφθαλμῷ, μεγάλου δ' ἱερὰ φῶτος ἔχει.
Γιγνώσκεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
Ἐξοχον, ὃν μουσῶν σὺν περ ἀριθμὸς ἔχει.
Κρῆτες δ' ἱππείοις διδύμοις ἔρεις εἴδεν ἔχε Λυδὸς,
Εἴτε Λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

ANTIPATRI Theſſalonicenſis in Alcmanem. 44.

Virum non ex lapide diiudica. vilis eſt tumulus
Intuitu, magni verò oſſa viri habet.
Scies Alcmanem, lyræ agitatorem Lacænæ

Eximium,quem musarum nouem numerus habet.
Iacet verò continentibus duabus contentio.anne hic Lydus,
An verò Lacon.Multæ patriæ poëtarum.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
Κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελφάμενον,
Τύμβος ἔχει, Σπάρτᾳ μεγάλαν χάριν. εἰ δ' ὅγε Λυδός,
Ἄχθος ἀποῤῥίψας, οἴχεται εἰς ἀΐδαν.

LEONIDÆ in eundem. 45.

Gratiosum Alcmanem,& cantorem Hymenæorum
Cygnum,musis qui digna cecinit,
Tumulus habet,Spartæ magnam gratiam.Siue hic Lydus,
Onus abiiciens,abiit ad inferos.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς Ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος Ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
Ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναβλύζοιντο γάλακτος·
Εὐώδης δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
Ὄφρά κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χεῖμπεται αἰσθομένοις.

ANTIPATRI SIDONII in Anacreontem. 46.

Floreſcat quatuor corymbos habẽs Anacreon circa te hedera,
Et venuſta pratorum purpureorum folia.
Fontéſque nitidi exprimantur lactis:
Et benefragrans ex terra dulce fundatur vinum.
Vt tibi cineres & oſſa delectationem capiant:
Si verò mortuos quædam afficit voluptas.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ φίλον εἰρέσας φίλε βάρβιτον, ὦ σεῦ ἀοιδᾷ
Παίσας ἁβρὰ πλώσας καὶ σεῦ ἔρωτι βίον.

In eundem. 47.

O charum qui amaſti,amice,barbitum,ô cum cantu

Omnem traducens & cum amore vitam.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Ημελί πωλοτρόφε μελυζόφε μῆτερ ὀπώρης
Θύλης, ἣ σχολιοὶ πλέγμα φύσης ἕλικος,
Τηίῳ ἡβήσῃς Ανακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
Στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τῷδε τάφῳ.
Ως ὁ φιλοκρητής τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλέκαμος,
Γαυπύκιος χρῄοι τὸν φιλύπαιδα χέλυν·
Κἠιθονὶ πεπλῳώς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
Αγλαὸν ὡραίων βότρυων ἀπ' ἀκρεμόνων·
Καί μιν ἀεὶ πίλνοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῷ ἔπνεεν ἐκ στόματι.

SIMONIDIS in eundem. 48.

O vitis omnes demulcens vini nutrix, mater fructus
Crispi, cui tortile contextum producis claviculæ,
Teij pubescas Anacreontis in summâ
Columnâ, & tenui aggere huius tumuli.
Vt vini amator, & ebrius comessator,
Totâ nocte pulset puerum amantem citharam:
Et in terram prolapsus super caput ferat
Splendidam tempestiuis vuam à ramis:
Et ipsum semper irriget humidus ros, quo senex
Dulciùs molli spirabat ex ore.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος Ανακρείοντα ⟨illegible⟩ ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
Υμνοπόλον παίγνης τύμβος ἐδέκτο Τέω.
Ος χθείτων σπείοντα μέλη, σπείοντα δ' ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν ὡς παίδων ἵμερον ἁρμόσατο.
Μοιῶος δ' εἰν Αχέοντι βαρυώεται, οὐχ ὅτι λείπων
Ηέλιον, λήθης σύνθακα δ' ἔκυρσε δόμῳ·
Αλλ' ὅτι τὸν χθείοντα μετ' ἠϊθέοισι Μελίτην,
Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῄκα λέλοιπε πόθον.

Μολπῆς δ' οὐ λήθη με λιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ὀπφὸ
Βάρβιτον οὐδὲ θανὼν βύσσεται εἰν αἴδῃ.

Eiuſdem in eundem. 49.

Hic Anacreontem immortalem propter Muſas
Poëtam patriæ tumulus accepit Tei.
Qui Gratiarum ſpirantia carmina, ſpirantia verò amorum
Dulcem ad puerorum amorem applicauit.
Solus autem in Acheronte dolet, non quòd relinquens
Solem, Lethes hîc inciderit domum:
Sed quòd gratioſum inter adoleſcentes Megiſthea
Et Smerdæ Thracium reliquerit amorem.
Carminis verò non eſt obliuiò melliti, ſed adhuc illud
Barbitum ne mortuum quidem ſopiuit in inferno.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ξεῖνε, πάρος τοῦδ' αἰπὺ λιπὼν Ἀναχρείοντος ἀμαίσσων,
Εἴπ' εἴ τι σὸν βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
Σπεῖσον ἐμῇ κονίῃ, σπεῖσον γλάγος, ὄφρά κεν οἴνῳ
Ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα.
Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
Ὡς ὁ φιλαχρήτου σειρήτροφος ἁρμονίης,
Μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχου δίχα τοῦτον ἐάσῃ
Τὸν γλυκερῇ μείξαντα χθονὶ θνητὸν ὀφέλλειν.

Antipatri in eundem. 50.

Hoſpes tumulum paruum apud Anacreontis tranſiens,
Si tibi quid ex libris meis venit vtilitatis,
Liba meo cineri, liba vinum, vt vel vino
Oſſa litentur mea madefacta.
Vt Bacchi qui curæ fuit auribus comus,
Vt vinolentæ alumnus harmoniæ,
Néque mortuus, ſine Baccho hunc ſufferam,
Generi mortalium locum debitum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἷς τὸ μακάρεσσιν Ἀνακρέων, ὃς Ἰώνων,
Μήτ' ἐρατῇ κώμων ᾠδῇ, μήτε λύρῃ

Υγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
Αἰθύσσων λιπαρῆς αὔρης ὕπαρθε κόμης.
Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλῳ τετραμμένος ἠὲ Μεγίστην,
Ἢ Κίκονα Θρῃκὸς Σμερδιέω πλόκαμον,
Ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβρυχος εἵματα Βάκχῳ,
Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίχων.
Τριασὶς γὰρ, Μούσαις, Διονύσῳ, καὶ Ἔρωτι,
Πρέσβυ, καταιθύσθη πᾶς ὁ σὸς βίοτος.

Eiusdem in eundem. 51.

Sis inter beatos Anacreon, gloria lonum,
Neque sine amabili lasciuiâ, neque lyrâ:
Lasciuè vt intuentibus in oculis suauiter cantes
Extendens vnctam florem super comam.
Siue ad Eurypylem conuersus, siue Megisten,
Vel Ciconem Thracis Smerdei crinem.
Dulce merum effundens, vndiq; irrigatus vestimenta Baccho,
Merum exprimens nectar à calicibus vnguentariis.
Tribus enim, Musis, Baccho, & Amori,
Senex, dedicata fuit omnis tua vita.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ξεῖνε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
Σπεῖσόν μοι προιών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

In eundem. 52.

O hospes, hoc sepulcrum Anacreontis transiens,
Liba mihi præteriens: sum enim vinibiba.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖδες ἐν φθιμένοισιν Ἀνάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας·
Εὖδε δ' ἁ γλυκερὴ νηκλιλάβος κιθάρα·
Εὖδε καὶ Σμέρδις, ὃ ποθῶν ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων
Βόρβορον ἀμφιχύτου νέκταρ ἐθαρμόνιον.
Ἦν γὰρ Ἔρωτος ἔφις σκηπὸς εἰς σὲ δὲ μοιρῶν
Τέξα τι καὶ σχολιὰς εἶχεν ἐκβολίας.

ANTI-

Dionysius Halicarnassæus, Rhetor, & Historicus, ... 1
Dionysius Periegetes, Geographus, ... 1
Dionysius Alexandrinus, Episcopus, & Martyr, ... 1
Dionysius Carthusianus, Theologus, ... 1
Dionysius Petavius, Theologus, & Historicus, ... 1
Dioscorides, Medicus, ... 1
Diphilus, Comicus, ... 1
Dodonæus, Medicus, ... 1
Domitius Marsus, Poeta, ... 1
Donatus, Grammaticus, ... 1
Dorotheus, Mathematicus, ... 1
Dorotheus, Episcopus, & Martyr, ... 1
Dorotheus, Theologus, ... 1
Dositheus, Grammaticus, ... 1
Drepanius Florus, Rhetor, ... 1
Dualdus, Theologus, ... 1
Dulcitius, Historicus, ... 1
Dungalus, Theologus, ... 1
Durandus, Theologus, ... 1
Durandus, Theologus, ... 1
Durantus, Theologus, ... 1
Dyonisius Exiguus, Historicus, ... 1

Ἄδηλον, εἰς Καλλίμαχον.

Ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνίστιε Φίλτατε μούσῃς,
Χαῖρε καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοις Καλλίμαχε.

Incerti in Callimachum. 57.

O beate ambrosiis conuictor amicissime musis,
Salue etiam inferni Callimache in domibus.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ πρόπυθον ὄνειαρ,
Ἦρ' ἐτεὸν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας ἃ τ' ἀνὰ πάντας ἀνέρας ἴσμεν,
Ἀμφί τε ἀθανάτοις, ἀμφί τε νημερτέσι.
Εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα,
Ἤγαγες ἐν μούσῃς Πιερίδεσσι φέρων·
Αἰδὼ εἰρομένῳ ἀμφ' Ὠγυγίων ἡρώων
Αἴτια, καὶ μακάρων, εἶπεν ἀμειβόμεναι.

In eundem. 58.

O magnum Battiadæ sapientis certum insomnium,
Certè verum licet non è cornu, neque ebore fuisti.
Talia enim nobis demonstrasti, quæ non antea homines noui-
Et de Diis & de semideis. (mus,
Cùm illud somnium ex Libya sublatum in Heliconem
Duxisti, inter musas Pierides ferens:
Hæ verò ipsi percontanti de priscis heroibus
Causam, & beatis, dixerunt respondentes.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα.

Ὅστις ἐμὸν τόδε σῆμα φέρῃς πόδα, Καλλιμάχου με
Ἰαδὶ Κυρηναίῃ παῖδά τε καὶ γλυφέα.
Εἰδείης δ' ἄμφω χεῖρ' ἐμὸν ποτὲ πατρίδος ὅπλων
Ἦρξεν, ὁ δ' ἤσκησεν χρείοσσονα βασκανίης.
Οὐνέμεσις· μούσας γὰρ ὅσους ἴδον ὄμμασι παῖδας,
Ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθηκα φίλους.

Quæque ego mortali cecini sub carmine fata,
Quæ Phœbo Clarique Deo, quæ numine Delphi
Edidit, explicui manifesto fine canendi.
Nunc quo sit numero, quæ sint ventura, docebo.
Principio cæli descendit linea recti,
Per quam Sol graditur bis sex cum partibus ignes,
Bis sex cum partibus aquas, ubi bina refundit
Tempora, nec nimium vergit vel in æthera tendit,
Vel nimium nostras radios detorquet ad oras.
Hanc quoque per partes duodecim circulus exit,
Bina quibus Phœbi contingit regia signis.
Quæque suum certis designat partibus astrum,
Et quæ sub quoque sint, et quæ regnantia signo
Tempora, quæque queat vires ostendere cuique,
Et quo quæque modo, quo fine regantur, habebo.
Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena
Carmen, et egressus silvis vicina coegi
Ut quamvis avidis parerent arva colonis,
Gratum opus agricolis: at nunc horrentia Martis
Arma virumque cano, Troiæ qui primus ab oris
Italiam fato profugus Lavinaque venit
Litora: multum ille et terris jactatus et alto
Vi superum, sævæ memorem Junonis ob iram:
Multa quoque et bello passus, dum conderet urbem,
Inferretque deos Latio, genus unde Latinum,
Albanique patres, atque altæ mœnia Romæ.
Musa, mihi causas memora, quo numine læso,
Quidve dolens, regina deum tot volvere casus
Insignem pietate virum, tot adire labores
Impulerit. Tantæne animis cœlestibus iræ?
Urbs antiqua fuit, Tyrii tenuere coloni,
Karthago, Italiam contra Tiberinaque longe

Ἰχῦκον Βίφυλλον ἥκειν ὑπὸ πέλειη,
Τῆνδέ τι πολλὰ παθόντα· πολλὰ δ' ὑπὸ σήματι κεῖται
Χθίζα τὸ, τὸ λιγυροῦ φυτὰ λιβὸς καὶ λάφυρον.

Incerti in eundem. 61.

Regium Italiæ luculentæ ſummum cano,
Semper Trinacriam guſtantis aquam,
Eo quòd amantem lyram, amantem pueros
Ibycum bene foliata poſuit ſub vlmo,
Hîc multa paſſum: multam verò in tumulo hederam
Fudit, & albi plantationem calami.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Στησίχορον

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης,
Ἐκτέλεσεν Κατάνας ἀθάλεον δάπεδον·
Οὗ, κατὰ Πυθαγόρεω φύσιν καὶ φάτιν, ἀ πρὶν Ὁμήρου
Ψυχὰ ἐν στέρνοις δεύτερον ᾠκίσατο.

Antipatri in Steſichorum. 62.

Steſichorum valde plenum, & immenſum os muſæ,
Humauit Catanæ ſplendidum ſolum.
Cuius, iuxta Pythagoræ phyſicum ſermonẽ, quæ prius Homeri
Anima in pectore poſteriùs habitauit.

ΠΙΝΥΤΟΥ εἰς Σαπφώ.

Ὀστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς·
Αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥῆσιες, ἀθάνατοι.

Pinyti In Sappho. 63.

Oſſa quidem & mutum habet tumulus nomen Sapphus:
Sapientes verò eius verſus, immortales.

ΤΥΛΛΙΟΥ Λαίρτα εἰς τὴν αὐτήν.

Αἰολικὸν μὲν τύμβον ἰὼ ξένε, μή με θανόντα
Ταὶ Μιτυληναίαν εἴπητ' ἀοιδὸν ὅλον.
Τόνδε γὰρ ἀθάνατον ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτὸς
Ἐς παλιὸν ἔρρει τοιάδε λησθόνια.
Ἦν δέ με μουσέων αἰτίσης χάριν, οὐκ ἀφ' ἑκούσης
Δαίμονος αὐδὸς ἐμὴ ῥῆκε πρὸ εἰκαδί,

Tu dux, & Pallas, & Regina, & Pater Deus
Ipse Deus, qui cuncta regit, qui cuncta gubernat.

Pro Deus Genitor, & Pater Deus, ipse Deus qui cuncta regit, qui cuncta gubernat, Pallas, & Regina, & Pater Deus, & Dux tu.

Quæ cum ita sint, quid est, quod Deum, quod Deos, quod Numina, quod Cælum, quod Cælestia, quod Cælestes Potestates, quod Cælestes Virtutes, quod Cælestes Genios, quod Cælestes Angelos, quod Cælestes Intelligentias, quod Cælestes Animas, quod Cælestes Spiritus, quod Cælestes Substantias, quod Cælestes Naturas, quod Cælestes Ordines, quod Cælestes Gradus, quod Cælestes Dignitates, quod Cælestes Potentias, quod Cælestes Principatus, quod Cælestes Imperia, quod Cælestes Regna, quod Cælestes Thronos, quod Cælestes Dominationes, quod Cælestes Sanctitates, quod Cælestes Sanctimonias, quod Cælestes Religiones, quod Cælestes Sacra, quod Cælestes Sacramenta, quod Cælestes Mysteria, quod Cælestes Arcana, quod Cælestes Secreta, quod Cælestes Occulta, quod Cælestes Abdita, quod Cælestes Recondita, quod Cælestes Penetralia, quod Cælestes Adyta, quod Cælestes Sanctuaria, quod Cælestes Templa, quod Cælestes Delubra, quod Cælestes Aras, quod Cælestes Altaria, quod Cælestes Victimas, quod Cælestes Hostias, quod Cælestes Holocausta, quod Cælestes Sacrificia, quod Cælestes Libamina, quod Cælestes Thura, quod Cælestes Odores, quod Cælestes Unguenta, quod Cælestes Ambrosias, quod Cælestes Nectaria, quod Cælestes Epulas, quod Cælestes Mensas, quod Cælestes Cœnas, quod Cælestes Convivia, quod Cælestes Nuptias, quod Cælestes Hymenæos, quod Cælestes Thalamos, quod Cælestes Lectos, quod Cælestes Pulvinaria, quod Cælestes Cubilia, quod Cælestes Amplexus, quod Cælestes Osculationes, quod Cælestes Complexus, quod Cælestes Voluptates, quod Cælestes Delicias, quod Cælestes Lætitias, quod Cælestes Gaudia, quod Cælestes Jubilationes, quod Cælestes Exultationes, quod Cælestes Hilaritates, quod Cælestes Exhilarationes, quod Cælestes Risus, quod Cælestes Jocos, quod Cælestes Ludos, quod Cælestes Choros, quod Cælestes Cantus, quod Cælestes Symphonias, quod Cælestes Concentus, quod Cælestes Harmonias, quod Cælestes Modulationes, quod Cælestes Musicas, quod Cælestes Organa, quod Cælestes Tympana, quod Cælestes Cymbala, quod Cælestes Tibias, quod Cælestes Fistulas, quod Cælestes Tubas, quod Cælestes Citharas, quod Cælestes Lyras, quod Cælestes Psalteria, quod Cælestes Nablia, quod Cælestes Sambucas, quod Cælestes Pectides, quod Cælestes Sistra, quod Cælestes Crotala, quod Cælestes Testudines, quod Cælestes Barbitos, quod Cælestes Chelyn, quod Cælestes Cantores, quod Cælestes Citharœdos, quod Cælestes Lyristas, quod Cælestes Psaltes, quod Cælestes Nablistas, quod Cælestes Sambucistas, quod Cælestes Pectidistas, quod Cælestes Sistratrices, quod Cælestes Crotalistrias, quod Cælestes Testudinistas, quod Cælestes Barbitistas, quod Cælestes Chelynistas, quod Cælestes Choros, quod Cælestes Saltationes, quod Cælestes Tripudia, quod Cælestes Pedum Motus, quod Cælestes Pedum Plausus, quod Cælestes Pedum Percussiones, quod Cælestes Pedum Pulsationes, quod Cælestes Pedum Ictus, quod Cælestes Pedum Concussiones, quod Cælestes Pedum Tactus, quod Cælestes Pedum Tractus, quod Cælestes Pedum Vestigia, quod Cælestes Pedum Impressiones, quod Cælestes Pedum Gressus, quod Cælestes Pedum Incessus, quod Cælestes Pedum Ambulationes, quod Cælestes Pedum Cursus, quod Cælestes Pedum Discursus, quod Cælestes Pedum Excursus, quod Cælestes Pedum Recursus, quod Cælestes Pedum Volatus, quod Cælestes Pedum Alas, quod Cælestes Pedum Pennas, quod Cælestes Pedum Plumas, quod Cælestes Pedum Plumulas, quod Cælestes Pedum Pinnulas, quod Cælestes Pedum Remiges, quod Cælestes Pedum Rectrices, quod Cælestes Pedum Tectrices, quod Cælestes Pedum Scapos, quod Cælestes Pedum Rachides, quod Cælestes Pedum Calamos, quod Cælestes Pedum Vexillum, quod Cælestes Pedum Barbas, quod Cælestes Pedum Barbulas, quod Cælestes Pedum Hamulos, quod Cælestes Pedum Uncinulos, quod Cælestes Pedum Cirros, quod Cælestes Pedum Cirrulos, quod Cælestes Pedum Pilos, quod Cælestes Pedum Pilulos, quod Cælestes Pedum Lanugines, quod Cælestes Pedum Lanuginulas, quod Cælestes Pedum Plumulas, quod Cælestes Pedum Plumulos, quod Cælestes Pedum Plumas, quod Cælestes Pedum Pennas, quod Cælestes Pedum Alas, quod Cælestes Pedum Volatus

Φράθαι, ἔχει δ' ἀοιδὰς ἄμμιγα Πιερίων.

Incerti in eandem. 67.

Nuper parturientem te ab apibus genitorum ver hymnorum,
Nuper te Cygnæo loquutam ore,
Impulit ad Acheronta per latum fluctum mortuorum
Parca, filum nentis domina coli:
Tuus verò carminum, Erinna, elegans labor, non te clamat
Mortuam esse, sed habere choros inter Pierides.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὴν αὐτὴν.

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν.
Ἠερίνναν, μουσῶν ἄνθεα δρεπομένην,
Ἅδης εἰς ὑμέναιον ἁρπάσεν. ἦ ῥα τόθ' ἕμφρων
Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς βάσκανος ἐσσ' ἄϊδη.

LEONIDÆ in eandem. 68.

Virginem iuuenem inter Poëtas apem
Erinnam, musarum flores decerpentem,
Mors in hymenæum rapuit. Profecto hoc sapiens
Dixit verè puella, inuidus es Acheron.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Παυσιεπὴς Ἠερίννα, καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς,
Ἀλλ' ἔλαχεν μούσας τῶνδ' ὀλίγον ἔπος.
Τοιγὰρ τοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
Αἰὴν ἀναρίθμητοι νεάρων σωρηδὸν ἀοιδῶν
Μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μεμαιόμεθα.
Λοιπὸν ἐγὼ κώκυτον ἐς Ἅιδος, οὐ χαλκείων
Κραγμόν, ὃν εἰαρινῆς κιδνάμενος πεφίλης.

ANTIPATRI in eandem. 69.

Pauciloqua Erinna, & non verbosa cantibus,
Sed sortitum est musas hoc exiguum carmen.
Igitur memoria non caret, neque nigræ
Noctis sub vmbrosa cohibetur alâ.
At verò innumeræ recentiorum coaceruatim poëtarum
Myriades obliuione, ô hospes, contabescimus.

Eſt melior cycni modicus cantus, quàm graculorum
Cornicatio, in vernis quæ diſſipatur nubibus.

Εἰ Σ ἄλλους τινὰς ποιητὰς αἰωνύμους.

Εἰς Μελέαγρον.

Ἀτρέμας ὦ ξένε βαῖνε· πὰρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ γηρέσκις
Εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκρήτιος Μελέαγρος, ὁ καὶ γλυκύδακρυν ἔρωτα,
Καὶ μούσας ἱλαραῖς συνθρέψας χάρισιν.
Ὃν θεόπαις μὲν ἔθρεψε Τύρος, Γαδάρων δ' ἱερὴ χθών·
Κῶς δ' ἔθρεψε Μερόπων γηρέσκων ἐγκρύφιος.
Ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσὶ, Σαλάμ· εἰ δ' οὖν σὺ γε φοῖνιξ,
Ναίδιος· εἰ δ' Ἕλλην, χαῖρε. τὸ δ' αὐτὸ φέρεσον.

In alios quoſdam Poëtas recentiores. In Meleagrum. 70.

Senſim, ô hoſpes, tranſi: apud pios enim hic ſenex
Dormit, dormiens ſomnum debitum,
Eucratis filius Meleager, qui dulcilacrumem amorem,
Et muſas hilaribus ornauit gratiis.
Quem Dei filia virũ firmauit Tyrus, & Sadarorum ſacra terra:
Cos verò amabilis Meropum ſenem in ſenio enutriuit.
Sed ſiquidem Syrus, Salam. Si verò tu Phœnix
Nædius. Si verò Græcus, chære. Idem tu dic *mihi*.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γ' τὸν ἐ, τί σοι σθεναὶ, τί δὲ καὶ συὸς ὧδε δίρμα;
Καὶ τίς ἐὼν, σάλπας σύμβολον ἐσσὶ πόνος;
Οὐ γὰρ ἔρωτ' ἐρέπω σε. τί γὰρ νεκύεσσι παρεικὼς
Ἰμερόεις; αἰαῖ ζῶντι ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν Βακχύπορον κεῖνον ἔμπαλι γὰρ δὴ
Κῶος μὲν τέτληκεν, σοὶ δὲ τί θῆλυ μέλη.
Ἀλλ' ἄγε (καὶ δοκέω γὰρ) ὁ γὴς ἐσεῖδε, σοφιστὰ
Εἶσι. σὺ δ' ὁ πτερόφις ἰοπλόκαμα τῶδε λέγε.
Ἀελίῳ δ' ἀμφῆκες ἔχε χρὰς ἔς τε γέλωτα
Καὶ σπουδάν, καὶ που μίτρον ἐρωτογράφον.

Tu dic Philippe quo tuum
Tot Hercules labores nomen
Ausus Mycenis adjicit.
Quo fortis Aiax, quo celer pedum Thoas,
Quo Creta quondam centum exercita urbibus
Vicit Sagitta, quo Lacon adspectu gravis
Pollux, & acer equis Achilles,
Aetate quo prior senex
Tithonus, & quo gracilis puer
Mercurius, fabor citatae
Cui flectere mox mutabilem
Solers Camenae spiritum
Vocique fidi addere.
Quo non superbiam tuam
Descendere & plectris decoris
Adsuescere jubebo.
Non si Prometheus addidit
Quicquam lutoso generi nostro,
Fortisque nimium fictus Argivo puer
Heros Amyclaeusque Tyndarides
Et Thebanus recanto
Evius Semela genitus
Et Iuppiter ipse addidit,
Quod Pisa defensoribus
Stetit olim Elea Iovis equis,
Non quod profundum Pelopis umerum
Ebur corusco sustulit simulans.
Fabulosa Hodie
Non quod Perusinae volucres
Sensere sub Latio
Sic parva Troiae sidera
Non quod Lycambae spretus infidi gener
Rupit sponsalia
Non quod Sicanium
Aetna Cyclopa
Non quod Pelasgae
Conspexit acies
Hectora redeuntem
Non quod refecti
Laomedontei
Rursus Phryges
Stetere muri
Non quod Mycenis
Aurea fulgens
Domus Atridarum
Sensit deorum
Munera credita
Non quod Nepotum
Per mare Creticum
Vela dederunt
Atque secundum
Tranavit Aegaeum
Non quod Lycaei
Cultor nivis
Sentit iugis
Crescere sidera
Taygeti
Non quod Eleis
Victa refertur
Cursibus altum
Vincere mare
Non quod Arcadiae
Pecuaria rudis
Sentit & imperat
Regibus Othrys
Non quod Achaemenen
Permensa nautis
Hospitibus feros
Praebet sinus
Non quod Gelonos
Dives & Assagetas
Quaerit & Indum
Caspere thus

Ecce dedi Virtutis opus, sed Numina mecum
Fortunam ingenio quæ meliorem habuere.
Ille quidem Dominus Regnorum arcana Deorum
Et pia Fatorum Fortunæ munera nemo
Scire potest, quamvis Prudens & Numine plenus.
Nec Sapientia, nec Pietas, nec Relligio unquam
Divitias peperere bonis, sors ipsa potestque
Dona dare, & subito Felicem ex Fortibus unum
Facere, & Egregium turba de Milite Regem.
Sæpe Deus nostris Bona mentibus abdita rebus
Invidet, & Melior latet Occasio Fato.
Quod si Fortuna Comes Virtus mea fuisset,
Non ego Perpetuis Vitam consumpsissem Agitatam
Bellorum Curis, cum Pace Labores
Et Victor Victusque Feram, nec Classica Vitæ
Prima Fugam sonuere mihi, non Agmina Versa
Terga dedere mihi, non Me Meus Abstulit Ardor
Per Medios Hostes, Fortunæ Filius Audax.
Non Ego Bellorum Casus Vulnusque subissem
Pectore pro Patriæ, non Clade Exterritus ullâ
Successus Urbesque Animis Victricibus Egi.
Non Ego Laudatam Toties Vitam Optavissem
Oppetere, & Sanctos Animam Concredere Manes.
Non Ego Perfidiæ Ludos Fraudesque Latinæ
Compositi Belli, & Pacis Commercia Sensi.
Non Ego Credidimus Bis Victo Ferre Timenti
Fœdera, Bis Victo Regnum Meditante Phalantho

Rapiens ſapientum laborem Poëtarum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις ἠλφα, καὶ τὰ ἰξῆς, ζήτει ἐν τῆς ἐμφερείας ἐν τῇ ιη κεφ. τῇ εἰς κιθαρῳδούς.

Ἀδηλον, εἰς Λεωνίδην.

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίης χεῖμαι χθονός, ἔκ τι Τάραντος
Πάτρης· τοῦτο δέ μοι πικρὸν ὑπὲρ θανάτου.
Τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με μοῦσαι
Ἔτερξαν. λυγρῶν δ' αὖτε μελιηδὲς ἔχω.
Οὐνόμα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
Κηρύσσει μουσέων πᾶσι φανέντα θεοῖς.

Incerti in Leonidam. 75.

Procul ab Italiæ iaceo terrâ. áque Tarento
Patria: hoc verò mihi acerbius morte.
Talis erronum non vitalis vita: ſed me muſæ
Amarunt. pro triſtibus iucundum ſolatium habeo.
Nomen autem non periit Leonidæ: ipſa me munera
Annunciant muſarum omnes in ſoles.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ εἰς Φαινόκριτον.

Πρῳΐος, ἀλλ' ἀπιθὴς ὅσοι πόλιν Ἠλυσίοιο
Ναίομεν, εἰς λήθης πικρὸν ἔδυς πέλαγος,
Δρεπτάμενος σοφίης ὀλίγον χρόνον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
Σὸν καὶ ἀηδαυτοὶ γλαῦκες ἔθεντο γόον,
Φαινόκριτ'. οὐδὲν ὅμοιον ἐπ' ἐσσομένοισιν ἀοιδὸς
Φθέγξεται, αἰ δ' ἀφθιτοις ἄχεα φέρων πόδες.

Dionysii in Phænocritum. 76.

Maturior, ſed deſiderabilis, quotquot vrbem Elyſij
Habitamus, in obliuionis acerbum ſubiiſti mare,
Decerpens ſapientiam per exiguũ tempus: circa verò tumulũ
Tuum etiam indefletæ noctuæ poſuerunt gemitum,
Phænocrite. Nihil ſimile in futurum vates
Dicet, homines quamdiu ferent pedes.

ΑΔΑΙΟΥ εἰς Πυλάδην.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ Πυλάδη κωκύεται Ἑλλάς,
Ἀπλεκτον χαίτην ἐν χερὶ κειραμένα.
Αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ἦ θέμις ὑμνοπόλον.
Μοῦσαι δ' ἐκλαύσθητε· ῥόον δ' ἔσχησεν ἀκούων
Ἀσωπός, θερμὰν ἦχον ἀπὸ στομάτων.
Ἐλλιπέειν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
Εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης ἀΐδεω.

ALCÆI in Pyladem. 77.

Omnis tibi mortuo, Pylades, lacrumatur Græcia,
Incompositam comam ad cutem detondens.
Ipse verò intonsæ comas deposuit Daphnæ
Phœbus, suum honorans qua fas poëtam.
Musæ verò lacrumatæ sunt: flumen autem inhibuit audiens
Asopus, lamentantibus sonum ab oribus.
Desierant verò domus Bacchi choreæ,
Cùm ferream viam iuisti inferni.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ, κζ΄ κς΄

ΔΙΟΤΙΜΟΥ, ᾧ ἄλλοι, ΛΕΩΝΙΔΟΥ,

εἰς Θηρίμαχον.

Αὐτόματοι δηλαὶ ποτὶ ταῦλιον αἱ βόες ἦλθον
Ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
Αἶ, αἶ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ μακρὸν ὕδηι
Ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς αἰθερίου.

IN PASTORES, Cap. XXVII.

DIOTIMI vt alij LEONIDÆ, in Therimachum. 1.

Spontaneæ timidæ ad stabulum vaccæ venerunt
Ex monte, multâ aspersæ niue.
Hei, hei, Therimachus verò prope quercum longum dormit
Somnum: iacet verò ex igne cæli.

EPYKIOY εἰς ἑαυτόν.

Οὐκ ἔτι συρίγδων νόμιον μέλος ἁγνὸν ἀείδῃ
Ἁρμόζῃ βλωθρῇς Θηρίμαχε πλατάνῳ.
Οὐδέ σοι ἐκ κεμάδων κεραοὶ βόες ἁδὺ μέλισμα
Δέξονται, σκιερῇ πρὸς δρυὶ κοιλαινόμενοι.
Ὤλεσε γάρ σε τορὸν κεραὸς κέαρ· αἱ δ' ἅπαλ' ὑγρὴ
Ὀφρὶ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

ERYCII in eundem. 2.

Non amplius fistulans pastorale carmen prope hanc
Aptabis proceram Therimache platanum.
Nec te è labore cornutæ boues suaue carmen
Accipient, vmbrosa sub quercu recubante.
Perdidit enim turbo te fulmineus: hæ verò ad stabulum
Serò boues niue aspersæ ibant.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς Ἀσταχίδην.

Ἀσταχίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε νύμφη
Ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀσταχίδης
Οἰκεῖ Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν
Ποιμῆνες, Ἀσταχίδην δ' αἰὲν ἀοιδόμεθα.

CALLIMACHI in Astacidem. 3.

Astacidem Cretensem pastorem rapuit Nympha
Ex monte: & nunc sanctus Astacides
Habitat Dictæis sub quercubus. Non amplius Daphnidem
Pastores, Astacidem verò semper canemus.

ΑΡΙΩΝΙΔΟΥ.

Ποιμῆνες οἱ Ταύτιο ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
Αἶγας δ' ἠμάλλοις ἐμβατέοντες ὄις,
Κλεπτοσόρῃ (σεῦ γῆς) ἁλίγλωσσον ἀηδόνα χαίρειν
Τίνοιτε, ξουθὴν εἵνεκα Φερσεφόνης.
Βληχάσαιτ' ὄιές μοι, ἐπ' αὐξήσειε δὲ ποιμήν
Πίειρας συρίζων ἁρπέα βοσκομένας.
Εἴαει δὲ σεῦ τὸν λιγυφώνιον αὖθις ἀοιδὸν
Χωρίτης τριφίλα τύμβον ἐμὸν στεφάνοις.

Καί τις ἀπ' ἠπείροιο κὴ χθαμαιὴν χαλακῆς,
Οἰὸς ἀμολγαῖον μαστὸν ἀναχρόμενος,
Κρηπῖδ' ὑγραίνων ὀπτυμβίοι· εἰσὶ θανόντων,
Εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἀν φθιμένοις χάριτες.

LEONIDÆ. 4.

Pastores qui hoc montis dorsum pererratis,
Capras & lanigeras ineuntes oues,
Clitagoræ (per terram) paruam gratiam oro, sed promptam,
Impendite, terrestrem ob Proserpinam.
Vtinam balent oues mihi, in impolitâ autem pastor
Petrâ canat suauiter pascentibus.
Primo verò vere pratensem florem decerpens
Viator, coronet tumulum meum corolla.
Atque aliquis ouino inungat lacte,
Quis nondum exsiccatam mamillam comprimens,
Fundamentum irrigans sepulcrale. Sunt autem mortuorum,
Sunt remuneratrices & in mortuis Gratiæ.

MYRINOY.

Θύρσις ὁ χαμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόναξι,
Ἐνδίης, οἰνοπότης, σκιερᾶν ὑπὸ πεύκαν ἰαύει.
Φρυγρὸς δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον ἔρως.
Ἀ, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθῆρον
Βουκόλον, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὁ ἔρως.

MYRINI. 5.

Thyrsis paganus virginales oues pascens,
Thyrsis canens Panis æquale fistulæ,
In meridie, ebrius, vmbrosa sub hac pinu dormit.
Custodit verò ipse capiens pedum gregem Amor.
O, nymphæ, nymphæ, excitate lupos contemnentem
Pastorem, ne ferarum laniena fiat amor.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ, κζ' κζ'

Ἀδήλωτον.

Ἀπάεργος βύδμητος ἐὺ ἀνέμβατος ὦ Λακεδαῖμον,
Καπνὸν ἐπ' Εὐρώτᾳ δίρκιον Ὠλένιον,
Ἄσκιος· οἰωνοὶ δ' ἐν χθονὸς οἰκία θέντες,
Μύρονται, μήλων δ' οὐκ ἀΐουσι λύκοι.

IN VRBES, Cap. XXVIII.

Incerti. 1.

Prius bene ædificata & inacceſſibilis, ô Lacedæmon.
Fumum apud Eurotam iam aſpicis Olenium,
Vmbra carens: aues verò in terra nidos ponentes,
Lugent, oues autem non audiunt lupi.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, κε' κη'

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῆς ὀλίγον βίον, οὔτέ τι δηνὸν
Ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα, γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἰ δέ τι που ἐπῄνεσα, μήτι σὺ χαίρῃς
Γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

IN MENDICOS, Cap. XXIX.

Callimachi. 1.

Habebam è tenuibus exiguum victum. neque quidquam mali
Faciens, nec iniuria adficiens quenquam, amica terra,
Micylus: quòd ſi quid praui laudaui, neque tu leuis
Mihi fias, neque alii Dæmones, qui me cohibetis.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ, κϛ' κθ'

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Τὼ δὴ τὼ δυςβώλοιο θαλίβδ' ἱδρῶτα φυτοῦ ἀλίπτῳ
Ὀφθαλμοῦ τῆς τύμβος ἔχει κεφαλῆς,
Σπέρμα τι πλῆξα δόλιον, καὶ ὅτε βοῦς μιν ἐδόντων

Πελίνα, καὶ κώλων δούλιον οἰοπέδιλον,
Ατειχα καὶ κόρσιλω Εὐνιδίκου· ἡμιπύρωτα
Λείψανα, ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.
Χθών ὦ δεινύμφευτε, κακοσκήλες ὅτι τέφρης
Ανδρὸς μὴ κούφη κείσο, μηδ' ὀλίγη.

IN MALOS, Cap. XXX.

CRINAGORÆ. I.

Hac ſub infelici gleba comprimit terra viri mali
Oſſa odioſi tumulus ſuper caput,
Pectoráque plena doli,& malè olentem dentium
Seriem,& membrorum ſeruilem compagem,
Depilatúmque caput Eunidici, ſemimutilatas
Reliquias,adhuc flaua plena ſanie.
Terra ô infeliciter *ſcelerato* deſponſata, malum tentorium ſu-
Viri neque leuis incumbas,neque pauca. (per cinerem

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ, κεϛ λϛ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ϛολαϛικοῦ.

Χηρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ατθὶς ἄρουρα,
Εἰκόνα ῥητόρων τῆς πρώτης δεκάδος·
Ῥᾳδίως πείθοντα δικαστὴν· ἀλλὰ δικάζων,
Οὔποτε τῆς ὀρθῆς ὄθ' ἕσον ἐξέκλινε.

IN RHETORAS, Cap. XXXI.

LEONTII Scholaſtici. I.

Cheridij hoc ſepulcrum,quem nutriit Attica tellus,
Imaginem Rhetorum prioris decadis:
Facile perſuadentem iudicem:ſed iudicans,
Numquam à recto ne tantillum quidem diuertebat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέλων ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γλυκύθυμον ὀπωπάς,
Ἐξόχου εἰν ἀγορᾶις, ὀξόχα δ' ἐν φιλίῃ.
Ἐν δὲ Διωνύσου θηλήμασιν ὤλετο μοιρῶν,
Ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι πεσών·
Βαιὸν ὅπερ ζήσας, ὅσσον ἤρκεσε. τῶν τοι ἔγωγε
Ἄφθιτον αἰνέω, τὸν δ' ἐκ φύσιος θάνατον.

Eiusdem. 2.

Petri vides rhetoris semper ridentem faciem,
Eximij inque foro, eximij in amicitiâ.
In Dionysij verò spectans periit solus,
Altè ex tecto cum pluribus decidens.
Cùm modicum superuiueret, quantum satis erat. Hanc
Violentam non dico, sed ex naturâ mortem.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων
Αἰγυπτίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἄνδρ' ἔτεκεν
Ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν πρεσβυτέρων ἐτέων,
Τὸν κρατερὸν σοφίῃ τε καὶ ὀνόματι, τὸν καὶ ἀοιδῆς
Κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
Εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑφ' ἅρπεα νήματα μοίρης
Μέμφεο, βουλομένης κόσμον ἀκόσμον ἔχειν.

IVLIANI imperatorum Ægypti. 3.

Natura parturiens multum tempus, virum genera uit,
Dignum in virtutem priorum annorum,
Fortem sapientia & nomine, qui etiam crudelibus
Excitabat gemitu lacrumas aduersariis.
Quod verò iuuenis mortuus est, suspensa pensa parcæ
Accusa, volentis mundum immundum habere.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ φθέγμα Κρατερεῖον, τί σοι πλέον, εἶπε καὶ ᾠδῆς
Ἐπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις;

Ζῶντος

Ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφθόνεον· ἐκ δ' ὀλοῆς
Υμετέρης ἰδίων κτῆσις ἐδήσατο ἄπα.
Οὔτις γὰρ μετ' ἐσὶο μέσῃ πέλασε τομύσασα
Ωπα λόγοις· Κρατερῷ δ' ἓν τέλος ἠδὲ λόγοις.

Eiusdem. 4.

O facundia Crateri, quæ tibi inde vtilitas, licèt & sermonis
Fuoris & silentij causſa hoſtibus?
Viuente te quidem omnes garriebant: ex morte autem
Vestra propriam rursus ligauerunt vocem.
Nemo enim poſt tuam mortem ſuſtinuit adhibere
Aures ſermonibus: Cratero verò vnus finis, & ſermonibus.

Ἄδηλον.

Ενθάδε τὸν ἱερὸν κεφαλὴν σορὸς ἥδε κέκρυφεν
Αετίου, χρηστοῦ ῥήτορος δυσπότου.
Ηλθεν δ' εἰς ἀίδαο δόμους, ψυχὴ δ' ἐς Ὄλυμπον.
Αθάνατον ποιῆ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός.

Incerti. 5.

Hîc ſacrum caput tumulus hic tegit
Aëthij, boni rhetoris eloquentis.
Venit verò ad infernum corpus, anima verò ad olympum.
Immortalem verò facit neque ſermo, neque deus.

Ἄδηλον.

Αντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκα δ' ἔπνει
Εργα, Παναλλήνων πολλὸν μὴ τρομέοντα.
Κεῖται δ' ἀμφήριστος, Ἀθηναίοθεν, εἴτ' ἀπὸ Νείλου
Ην γένος· ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
Αστὰ καὶ ἀλλοτρίου δ' ἄλλως ἑνὸς αἵματος, ὡς λόγος ἐστί·
Κλῆρῳ δ' ἠμὲν, ἀεὶ Παλλάδος, ἠδὲ, Διός.

Incerti. 6.

Antipatri rhetoris ego tumulus: quàm grandia autem ſpirabat
Opera, omnium Græcorum exquire teſtimonium.
Iacet verò controuerſus, ex Athenis, an verò à Nilo
Sit genere. Continentibus certè dignus vtriſque.

Ciuitates hæ alioqui vnius ſanguinis, vt ſermo eſt:
Sorte autem hæc quidem ſemper Palladis, illa verò, Iouis.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ, κζ΄ λβ΄

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πεσεῖν; τί δὲ, τέκνα τεκέσθαι;
Μὴ τέκοι, εἰ μέλλοι παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
Ἡθέῳ γὰρ σῆμα Βιαίοις χθίσατο μήτηρ·
Εὐρεπὲς δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τῆδε τυχεῖν.

IN FILIOS ET FILIAS, Cap. XXXII.

DIOTIMI. 1.

Quid commodi eſt ex dolore partus cruciari? quid autem liberos gignere?
Ne generet, ſi viſurus eſt filij mortem.
Iuueni enim ſepulcrum Bianori aggeſſit mater:
Decebat verò à filio matrem hoc conſequi.

Ἀδέσποτον.

Υἱῷ πατὴρ τόδε σῆμα, τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν δίκαιον·
Ἦν δὲ δικαιοσύνης ὠκύτερος φθόνος ἰξύτερος.

Incerti. 2.

Filio pater hoc ſepulcrum, contrarium autem fieri iuſtum erat:
Erat verò iuſtitiâ inuidia velocior.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ταὶ πάλαι ἐχθαίρε Βιαίων οὐκ ὅτι ματέρ',
Οὐδ' ὅτι τὰς θυγατέρας, τύμβοι ὀφέλλαντο,
Παρθενικάς, δ' ὅτι παῖδι κατέφθιτο δ' ἀχέεσσιν,
Ἀλλ' αἰδοῦνεκα δὴ δικέτις κατάγων.

LEONIDÆ. 3.

Columnam exarauit Bianor non matri,
Neque patri,tumulum debitum,
Sed virgini puellæ:dolet verò quòd non nuptiis,
Sed Plutoni ſponſam duodecim annorum adducat.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λατύπος Αρχιτέλης Αγαθάνορι παιδὶ θανόντι
Χερσὶν ὑπ' ἀργυρᾶις ἅρμοσε λάϊνον τάφον.
Αἰαῖ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
Αλλ' ἐπάκη πυκιναῖς δάκρυσι πεδηθέντα.
Φεῦ, στήλη, φθιμένου κούφη μόλις, εἴ τις ἐρεῖ σε,
Οντως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

PHILIPPI. 4.

Scalptor Architeles Agathanori filio mortuo
Manibus miſeris concinnauit tumulum.
Hei,hei,petram illam,quam non incîdit ferrum,
Sed contabuit crebris lacrumis irrigata.
Hei,columna,mortuæ leuis mane,ille vt dicat,
Vere paterna manus impoſuit lapidem.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ενθάδε Πυθώνακτα καὶ σηπτὸν τε κατέχει
Γᾶ, ἑξκαιδεκέτη ἥβης περὶ τέλος ἄνθος ἰδεῖν.
Μνῆμα δ' ἀποφθιμένοις πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
Αθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

SIMONIDÆ. 5.

Hîc Pythonactem & ſororem tegit
Terra,amabilis iuuentæ antequam ſummum finem videret,
Monumentum verò pater valde optimum poſuit
Immortale,mortuis pueris gratificans.

Αδηλον.

Αἰ, αἰ, Αιγυπτία, σὺ μὲν βαθυκολπὶς Αχέρωντι
Οἴχεαι, ὡραίᾳ κεκλιμένα πρὸς γάμῳ·
Ματρὶ δ' ἄκλαυτα σᾷ καταλείπεαι, αἷς ὅτι τύμβῳ
Πολλάκι κεκλιμένας κωκυτὸς ἐκ κεφαλᾶς.

Incerti. 6.

Hei,hei,ô Aristocratea,tu quidem profundum in Acherôtem
Discedis,tempestiuas mortua ante nuptias:
Matri verò lacrumæ tuæ relinquuntur,cuius in tumulo
Sæpius reclinato luget capite.

ΑΓΟΛΑΩΝΙΑΟΥ.

Καὶ τίς ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον, υἱέα πλαύσας;
Ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντ' ἔφαγε δόμος,
Τέσσαρες, οἷς ἀΐδαο συνήρεθμοι πρόσαντες ἦμαρ,
Πολλὸν παίδων ἐλπίδα θερσάμενον.
Πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατημβρυόεντα γόοισιν,
Ὠλετο. κοινὴ πᾶσι μία πάντας ἔχει.

APOLLONIDÆ. 7.

Et quis,qui non sustinuit extremum malum,filium luxit?
Sed Posidippi omnes sepeliuit domus,
Quatuor,quos mortis eiusdem numeri rapuit dies,
Multam puerorum spem abscindentis.
Patris verò oculi tristes madefacti gemitu,
Perierunt.Communis nox vna omnes habet,

ΑΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀ δείλ' Ἀντίκλεις, δειλὰ δ' ἐγὼ τὰ φυὰ σὺν ἥβᾳ
Ἄνθεϊ καὶ μονόπαιδα πυρὸν ἐπιθεμένα,
Ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο τέκνον· ἐγὼ δὲ,
Ὀρφαίαν κλαίω γῆρας ὀδυρομένα,
Βαίην εἰς ἄϊδος οἶκον ἐμὸν, θάνε τοί με καὶ ὠὴ
Ἠοῖ, οὔτ' ἀκτὶς αὐγάσσει ἠελίου.
Ἀ, δείλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πότμος εἷς σε
Ἰητὴρ, ζωλὺς δ' ἔμπα κἀμὲ τάμεν.

LEONIDÆ. 8.

Hei miser Anticles,miseraautem ego in iuuentæ
Flore,& vnum puerum rogo imponens,
Octodecim annos natus qui mortuus es puer:ego verò,
Viduatum fico senium lugens,

Vtinam irem ad orci opacam domum. Neque mihi aurora
Grata, neque fulgur velocis solis.
Hei, miser Anticles, adflicte, luctus sis
Medicus, vitam qui sanctè produxisti.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τῦτό τοι Αρτεμίδωρε τῷ ὸπὶ σήματι μήτηρ
Ἰαχε, δωδεκέτη σὸν γοάσσα μόρον,
Ὠλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πῦρ·
Ὠλετο Παμμενίδεος γληνιδίου κάματος·
Ὠλετ' ἀπολλήσ μοι τέρψις σέθεν. ἐς γὸ ἄκαμπτον,
Ες τὸν ἀνίζητον χῶρον ἔβης σὸ ἑῶν·
Οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἐλθὼν τέκος. αὐτὰρ ὸ σεῖο,
Στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

ANTIPATRI. 9.

Hoc tibi Artemidore tuo in sepulcro mater
Clamauit, duodecim annorum tuam lugens mortem,
Periit mei partus omnis labor, in dolorem, in rogum:
Periit Pammenis qui genuit fatigatio:
Periit euanida mihi voluptas tua. Nam in inflexibilem,
Et irremeabilem locum iuisti mortuorum:
Neque ad adolescentiam peruenisti puer. Pro te autem,
Columna & surdus relinquitur nobis cinis.

Ἀδήλου.

Οἰκτροτάτην μάτηρ σε Χαρίξενε δῶρον ἐς ἄδθν
Ὀκτωκαιδεκέτιν ἐσόλισε χλαμύδι.
Ἡ γὸ δὸ καὶ πέπλος ἀνέσχετον, ἀμφὶ δ' ἀπ' οἴκων
Ἀλικες οἰμωγᾷ σὸν τέκνων ἀζοφόρεων.
Γένθος δ' οὐχ' ὑμῶναον ἀειρύοντο γυναῖκες,
Αἰ, αἰ, ταὶ μαστῶν ψαδυμίας χάριτας,
Καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπότμοις μοῖρα,
Σπειρηνίας τοργαὶ ἔπνυσας εἰς ἀνέμους.

Incerti. 10.

Miserabilissimam matertergo Charixene munus ad inferos

Octodecim annorum ornauit chlamyde.
Nempe & petra ingemiscebat, cùm ex ædibus
Iuuenes cognati cum fletu te mortuum portabant.
Luctum autem non Hymenæum vlulabant mulieres.
Hei, hei, vberum mentientes gratias,
Et vanos partus! lo inimica virginibus parca,
Spirogonæ amorem disiecisti in ventos.

ΑΝΥΤΗΣ.

Λοίσθια δ' παῖδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
Εἶπ' Ἐρατώ, χλωραῖς δάκρυσι λευκομέα,
Ὦ πάτερ, οὐκέτ' εἰμί, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
Ἤδη ἀποφθιμένης ὠκέος θανάτου.

ANYTÆ. II.

Vltima hæc patri charo circa manus amplectens
Dixit Erato, teneris lacrumis conspersa,
O pater, non amplius sum. Nigra verò meum oculum occulit
Iam morientis atra mors.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι πρὸν' ἀλοφυδνὰ χέρας ὅτι σὰμαλι κλαύσαι
Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐξόνοσ', φίλαν
Ψυχὰν ἀΐξασ' ἑοῦσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
Χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

Eiusdem. 12.

Sæpius hoc lugubriter puellæ in sepulcro inclyta
Mater citò morientem filiam inclamauit, charam:
Animam euocans Philænidis, quæ ante nuptias
Viridem super fluuij fluctum Acherontis iuit.

ΓΕΡΓΟΥ.

Ὤλεο δ' πρὸ γάμοιο Φιλαινίον, ἀμφὶ σε μάτηρ
Πυθιάδες ὡραίοις ἤγαγον ἐς θαλάμοις
Νυμφίον· ἀλλ' ἐλεφειὰ καταθρύψασα παρῆας,
Τεσσαρακοντάδικέ πω τῶν' ἐκάλυψε τάφῳ.

PERSÆ. 1'.

Mortua est ante nuptias Philænium, neque te mater

Pythias tempestiuos duxit in thalamos
Sponsi: sed misera dilacerans genas,
Quatuordecim annorum hoc occulit in tumulo.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, κβ΄ λγ΄

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Σωκράτη.

Ἦ θαμαλιὴ ὑπὲδυς ὁ πόσος χόιν, εἴς σε τις ἀνδρῶν
Σώκρατες, Ἑλλήων μέμψεται ἀκρισίην.
Νηλέες, οἳ καλὸν ἄνδρα κατώλεσαν, οὐδὲν ὀφέλλει
Δόντες, τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

IN PHILOSOPHOS, Cap. XXXIII.

ANTIPATRI in Socratem. 1.

An terreum subiisti tantus cinerem, in te quis intuens
Socrates, Græcorum reprehendet iniustum iudicium.
Crudeles, qui optimum perdiderunt, nihil in orcum
Dantes. Tales sæpiùs Athenienses.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
Ψυχὴ δ', ἀθανάτων ταῖς ἔχει μακάρων,
Υἱοῦ Ἀρίστωνος· τὸν τις καὶ πηλόθι ναίων
Τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδὼν τὰ βίον.

In Platonem. 2.

Terra quidem in gremio corpus tegit hocce Platonis,
Ast anima, deorum ordinem habet beatorum.
Filij Aristonis: quem quis etiam procul habitans
Honorat vir bonus, qui diuinam vidit vitam.

Εἰς ἑαυτόν.

Αἰετέ, πῇ βεβίηκας ὑπὲρ ταφον, ἢ τίνος, εἰπέ,
Ἀστεφέα θηεῖν οἶκον ἀποσκοπιῆς.
Ψυχῆς εἵνεκα Πλάτωνος ἀποπλαγχθὶς ἐς Ὄλυμπον
Εἰκαίῳ σώματι γῆν γηθέω Ἀτθὶς ἔχω.

In eundem. 3.

Aquila quid aſcendiſti ſuper tumulum, aut cuius, dic,
Stellatam Deorum domum ex alto ſpecularis.
Animæ ſum Platonis euolantis in olympum
Imago: corpus autem terra terrâ ortum Attica habet.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
Ψυχαὶ ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
Καὶ γὰρ ὁ τῆδε μέγας Ἀσκληπιός, ὅστις ἰητὴρ
Σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

DIOGENIS LAERTII in eundem. 4.

Et quomodo? ſi non Phœbus in Græcia generaſſet Platonem,
Animas hominum literis curaſſet?
Nam & hinc ortus Aſclepius, eſt medicus
Corporis, vt animæ immortalis eſt Plato.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.
Δαιμόνιος δ' ἐγάμησε, πόλιν ἤλυθεν, ἣν ποθ' ἑαυτῷ
Ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐθεμείλιωσε.

Eiuſdem in eundem. 5.

Phœbus produxit hominibus Aſclepium atque Platonem:
Hunc quidem, vt animum, illum vt corpus ſanet.
Inſtruens verò nuptias, in vrbem venit, quam quondam ſibi ipſi
Fecit, in fundamento Iouis ſtabiliuit.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Σῶμα μὲν ἐν χθονὶ κεῖται τόδε γαῖα Πλάτωνος,
Ψυχὴ δ' ἰσοθέων ταῖς ἔχει μακάρων.

SPEVSIPPI in eundem. 6.

Corpus quidem in gremio cohibet hoc terra Platonis,
Anima verò deis æqualem ordinem habet beatorum.

εἰς Δημόκειτον.

Hv ἄρα

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλως πόθεν· καὶ τάχα λέξει,
Οὐκ ἔλεγεν γελόων, πάντα πέλοισι γέλως;
Καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ τόσα βίβλων
Τοσσατίων, κεἰμαι νέρθε πάφοιο γέλως.

In Democritum. 7.

Erat sanè Democriti risus hic: & fortè dicet,
Nonne ridens dixi, omnia sunt risus?
Nam & ego sapientiam post infinitam, & versus librorum
Tot, iaceo sub tumulo risus.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ
εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; πόθεν ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον
Θαῦμα ὁ πανσοφίης μείλιχος Δημόκριτος;
Ὃς θανάτου πρεσβεύτατ' ἐνὶ μιν δόμοισιν ἔσχεν,
Καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ξείνισεν.

DIOGENIS LAERTII in eundem. 8.

Et quis est sapiens hic? quis opus affecit tantum
Quantum omniscius excogitauit Democritus?
Qui mortem presentem tres dies domi tenuit,
Et calidis panum odoribus hospitio excepit.

Ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ χαῦνα δυνάστης
Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχεσο Δημόκριτον,
Εὐμενέως γελόωσαν· ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν,
Ἀχνυμένην ὅτι σοί, μοῦνος ἔθηκε γέλως.

Incerti in eundem. 9.

Quamuis non ridentibus mortuis sub terra imperas
Proserpina, animam suscipe Democriti,
Benevolè ridentem: quando & tuam matrem,
Dolentem propter te, solus flexit risus.

Εἰς Διογένη τὸν κυνικόν.

Τὸν κυνικὸν Διογένη νεκυοστόλε δέξο μὲ πορθμεῦ,
Γυμνώσαντα βίου πάντος ὀπισθοφύλακα.

In Diogenem Canem. 10.

Canem Diogenem cadauerum vector ſuſcipe me portitor,
Denudantem vitæ omnis faſtum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπὲ κύον τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις.
Τοῦ Κυνός. Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;
Διογένης. Ποῖος εἰπέ; Σινωπεύς. Οὐ πίθον ᾤκει;
Καὶ μάλα νῦν δὴ θαλερὰν ἀστέρας οἶκον ἔχει.

In eundem. 11.

[a]Dic canis cuius viri ſuperſtans tumulum ſeruas?
[b]Canis. [a]Sed quis vir erat canis hic?
[b]Diogenes. [a]Genus dic. [c]Sinopenſis. [a]qui dolium habitat?
[b]Maximè. iam verò mortuus ſtellas domum habet.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένεος τόδε σῆμα σοφοῦ κυνός, ὅς ποτε θυμῷ
Ἀρτιμυθήτῳ ἐξεπόνει βίοτον.
Ὦ μία τῆς πήρη, μία δ' ἁπλοΐς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
Σκίπων, αὐτάρκους ἔντεα σωφροσύνης.
Ἀλλὰ πάρος τύμβοιο τόδ' ἐκτὸς ἵστ' ἄφρονες, ὡς ὁ Σινωπεὺς
Ἐχθαίρει φαύλοις πᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

ANTIPATRI in eundem. 12.

Diogenis hoc ſepulcrum canis, qui quondam animo
Maſculo gymnaſticam elaborauit vitam:
Cui vna quædam pera, vna diplois, vnus ſimul ibat
Baculus, ſeipſa contentæ arma temperantiæ.
Sed tumulum extra hunc ite ſtulti. nam Sinopenſis
Odit malum omnem etiam in inferno.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο
Διογένους, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

In eundem. 13.

Baculus, & pera & duplex veſtis ſapientis
Diogenis, vitæ onus leuiſſimum.

Ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους.

Γαῖα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπ' ἠοῦς.
Ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τὸν μὲ κυνᾶ.

Tanquam Diogenes dicat. 14.

Omnia fero portitori: reliqui autem nihil in terrâ.
Sed tu canis blandiaris cerbere mihi cani.

Ως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀΐδης ὦ νεκυπομπέ, καὶ δακρυόεσσι πολίτων,
Ος βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὕδωρ.
Εἰ καί σοι βέβεληται ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
Ὁλκάς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κυνᾶ.
Ὅλπην καὶ σκίπωνα φέρω καὶ δίπλοον εἶμα,
Καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλίης ὀβολόν.
Καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυες ὧδε κομίζω,
Εἶχον· ὑπ' ἠελίῳ δ' ὅτι λέλοιπα φάος.

Tanquam idem diceret. 15.

Inferni ô cadauerum ductor, lætus es lacrymis omnium,
Qui profundam traiicis hanc Acherontis aquam.
Quamuis tibi onerata est præ vmbris mortuorum
Nauis, ne relinquas Diogenem me canem.
Lecythum & scipionem fero, & duplicem vestem,
Et peram, & tibi pro naulo obolam.
Et viuus hæc solùm, quæ & mortuus hîc fero
Habebam: sub solis nihil reliqui luce.

Αλλως.

Ἀΐδεω λυπηρὲ δικκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
Ὕδωρ ὃς πλώῃς πορθμίδι κυανέῃ,
Δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βέβηται ὀκρυόεσσα
Βᾶρις ἀποφθιμένων, κοὐ κυνὸς Διογένευς.
Ὅλπη μοι καὶ πῆρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
Εἶδος, χἠ φθιμένοις ναυτολέων ὀβολός.
Γαῖ' ὅσα κἠν ζωοῖς ἐπεπάμμεθα, ταῦτ' ἀπὸ φάους
Ερχομ' ἔχων· λάσπη δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

Aliter. 16.

Inferni dolore afficiens miniſter, hanc Acherontis
Aquam, qui nauigas naui atra,
Accipe me, quamuis tibi valde onerata nauis,
Ob longas prominentias habens à mortuis, canè Diogenē.
Lecythus mihi & pera ſarcina, & antiqua
Veſtis, & mortuos traiiciens obolus.
Omnia quæ in vita induebamus, hæc ad inferos
Venio habens: reliqui verò nihil ſub ſole.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Κυζικηνοῦ εἰς Ἐρατοσθένη.

Γρηῢς ἐγηράς σε καὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἀμοιρὴ
Ἔθανες· ἀβληχρὴς δ' ὕπνος ἐπῆλθε κόραις,
Ἀκέα μεμνήσας Ἐρατόσθενες· οὐδὲ Κυρήνη
Μαινάς σ' ἐπ' ἀκτίνων ὤλεσε Βακχίων,
Ἀγλαοῦ υἱέ. φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψας
Γᾶ παρὰ τὴν Πρωτῆος ἐρημαίην ἀϊκέλου.

DIONYSII Cyziceni in Eratoſthenem. 171.

Modeſtior ſenectus te, & non morbus languidus
Extinxit: ſopitus es ſomno debito.
Summa contemplatus Eratoſthenes: neque Cyrene
Inſana ſub æternis extra ſuſcepit ſepulcris,
Aglai fili. Charus verò etiam in aliena ſepultus es terra
Iuxta hanc Protei oram litoris.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν Κλεόβουλε, τί μιν τιτρώσατο Λίνδος·
Ἀμφὶ δὲ Σισυφίᾳ ἔθανε Πεισάνδρου ἔχι·
Πιτθακὸν, ἀΐ Μιτυλήνα· Βίαντα δ', ἶρα Πριήνη·
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἐφοπλίσαντα δίκης·
Ἀ Σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κηκροπὶς αἶα·
Γαῖπας Ἀριζήλου σωφρονέοντας Φύλακας·

ANTIPATRI in ſeptem ſapientes. 18.

Septem ſapientum Cleobule,te quidem genuit Lindus:
Siſyphia verò tellus Periandrum cohibet:
Pittacum,Mytelena:Biantem verò,diua Priene:
Miletus verò Taletem,ſummum ſuſtentaculum iuris.
Sparta Chilonem:Solonem verò Athenienſis terra:
Omnes illuſtris temperantiæ cuſtodes.

Εἰς Θαλεῖν.

Τόνδι Θαλεῖν Μίλητος Ἰαὴν θρέψατ' ἀοιδὸν
Ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίην.

In Thaletem. 19.

Hunc Thaletem Miletus Ionica nutriens demonſtrauit
Aſtrologorum omnium antiquiſſimum ſapientiâ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠρ' ὀλίγον με τὸ σῆμα, τὸ χαλκέος, οὐρανόμηκες
Τοῦ πολυφραδίου τοῦδε Θάλητος ὁρᾷ.

In eundem. 20.

Quamuis paruum ſepulcrum, gloriam verò cœlum tangẽtem
Multam ſapientis huius Thaleti vide.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον Ἤλιδι Ζεῦ
Τὸν σοφὸν ἀνέρα Θαλεῶ ἥρπασας ἐκ σταδίου.
Αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἦ γὰρ ὁ πρέσβις
Οὐκέτ' ὀρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

In eundem. 21.

Gymnicum quondam certamen ſpectantem,Elee Iupiter,
Sapientem virum Thaletem rapuiſti ex ſtadio.
Laudo quòd ipſum propius adduxeris:certè enim hic ſenex
Non amplius videre ex terra ſtellas poterat.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς Πιττακόν.

Ξεῖνος Ἀπαριεύτης τις ἀνείρετο Πιττακὸν οὕτω
Τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον.
Ἄπλα λέγει, δοιούς με καλεῖ γάμους· ἢ μία μοῦνον
Νύμφη; καὶ πλουτῷ καὶ ζώνῃ κατ' ἐμοί·

Η δ' ετέρη προσέβησε. Τί λωΐον; εἰ δ' ἄγα μοι σὺ
Βούλευσον· πατρίῳ εἰς ὑμέναιον ἄγω.
Εἶπεν. ὁ δ' σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ἠνίδε· κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πλαγῇσι δοὰς βεμβικας ἔχοντες
Ἑσπερίην δύρβην παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.
Κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια. χὠ μὲν ἑπέσθη
Πλησίον· ἡ δ' ἔλεγεν, πλὴν χὤ σεο τὸν ἑλοῦ.
Ταῦτ' ἀίων ὁ ξένος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
Δέξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος·
Τὼ δ' ὁλίγῳ ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
Οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν πλὴν χὤ σεο τὸν ἕλοῦ.

CALLIMACHI in Pittacum. 22.

Hoſpes Atarnita quiſpiam interrogabat Pittacum ſic
Mitylenæum, filium Hyrrhadij.
Chare ſenex duplex me vocat thalamus: & vna quidem
Puella, & diuitiis & genere mihi æqualis:
Altera verò me anteit. Quid melius? age tu mihi
Conſule quamnam in hymenæum ducam.
Dixit. Hic verò baculum, ſenilia arma, attollens,
Vide: illi tibi omne dicent verbum.
Illic verò flagellis veloces turbines habentes
Rotabant lato pueri in triuio.
Ad illos accede, dicit, per veſtigia. Et hic quidem aſtitit
Propè: illi verò dicebant, tibi conuenientem ſume.
Hæc audiens hoſpes, parcebat maiorem domum
Appetere, puerorum voci aſſentiens:
Paruam verò vt ille in domum deduxit puellam,
Sic & tu Dion tibi conuenientem ſume.

Εἰς Βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φίτα κατέσχε
Ἡδὺ Βίαντα πάτρη, κόσμον Ἰωσι μέγαν.

In Biantem. 23.

Inclyto in ſolo Prienes natum tegit

Hæc Biantem petra, ornamentum Ionibus magnum.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Τῆδε Βίαντα κέκευθα, ⟨illegible⟩ ἀτρέμας ἤγαγεν Ἑρμῆς
Εἰς Ἀΐδεω, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
Εἶπε γάρ, εἶπε δίκαια ἑταίρου τινός· εἶτ' ἀποκλίνθεὶς
Παῖδας ἐς ἀγκαλίδας, μακρὸν ἔτεινε ὕπνον.

DIOGENIS LAERTII in eundem. 24.

Hîc Biantem occultaui, quem intrepidus duxit Mars
In infernum, cauâ senectâ vt niue aspersum.
Dixit enim, dixit ius socij cuiusdam: deinde inclinans
Filij in vlnas, longum intendebat somnium.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀνάχαρσιν

Ἐς Σκυθίην Ἀνάχαρσις ὅτ' ἦλυθε πολλὰ μογήσας,
Πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν Ἑλλαδίοις·
Τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐν στομάτεσιν ἔχοντα
Πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὠκὺς ἄξων.

Eiusdem in Anacharsin. 15.

In Scythiam Anacharsis cùm venit multa laborans,
Omnes persuasit viuere moribus Græcis:
Illum verò adhuc sermonem nondum perfectũ in ore habentẽ
Velox ad deos rapuit citò sagitta.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς Δίωνα ⟨illegible⟩ Συρακούσιον.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβη τε καὶ Ἰλιάδες περ γυναῖκες
Μοῖραι ἐπέκλωσάν ποτε γραμμένας·
Σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι καλὸν ὁπλίτιον ἔργον
Δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
Κρύπτει δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
Ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

PLATONIS in Dionem Syracusanum. 26.

Lacrymas quidem Hecabæque & Iliadibus mulieribus

Fata destinarunt olim natis:
Tibi verò Bion facienti pulcrum victorioſum opus
Dæmones lætas ſpes effuderunt,
Iaces verò ſpacioſa in patria honoratus ciuibus,
O qui meum in furorem egiſti animum amore Bion.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάτην ἔπος ἀνθρώπων τις ἐλέξθη,
Ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἐνιπλέθιον.
Καὶ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μιν, ἄπηρος
Ἦν δίμας· εἶτ' αὖτις, κάτθανε πηδάλιος.

DIOGENIS Laërtij in Theophraſtum. 27.

Non ſanè hoc fruſtra verbum hominum cuipiam dictum eſt,
Rumpi ſapientiæ arcum extenſum.
Sane enim & Theophraſtus, quàm diu laborabat, integer
Erat corpore: poſtea remittens, mortuus eſt corpore, at mutilatus.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἡρακλείδην.

Ἦλθες ἀνθρώποισι λιπὼν φάτιν Ἡρακλείδη,
Ὡς ῥα θανὼν, ἀγλαὸν ζῳὸς ἅπασι δράκων·
Ἀλλ' ἐψεύσθης ἀσοφισμένε. καὶ γὰρ ὁ μὲν θὴρ,
Ἦ δράκων· σὺ δὲ, θὴρ ὢν ἄσοφος ὤν, ἐάλως.

Eiuſdem in Heraclidem. 28.

Voluiſti hominibus relinquere ſermonem Heraclide,
Quòd mortuus, factus es viuus omnibus draco.
Sed mentitus es per ſapientiam decepte. Hæc enim fera
Erat draco: tu verò, fera non ſapiens exiſtens, depechêlus es.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπτεο χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμῖς·
Τίς γὰρ ὅς ἐμψύχων ἥψατο, Πυθαγόρη;
Ἀλλ' ὅτε μιν ἔφθη τι καὶ ὀπλοτέρη καὶ ἀλιθὴς,
Δὴ τότε καὶ ψυχὼ μὴν ἔχον ἐξαπόλλυ.

Eiuſdem in Pythagoram. 29.

Non

Non solus à viuis abstinuisti manus, sed & nos:
Quis autem qui viuentia tetigit, Pythagoras?
Nam quando sunt assata & elixata, & sale condita sunt;
Tunc sanè etiam animam non habentia comedimus.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑαυτόν.

Αἰ, αἰ, Πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη;
Καὶ θάνε δῦπα φυτοῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις.
Χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τύπτοις δὲ πατήσῃ,
Ἐξ Ἀκραγαντίνων κάτθαν' ἐν τριόδῳ.

Eiusdem in Eundem. 30.

Heu, heu, Pythagoras, quid tantum fabas adorauit?
Et mortuus est fabis vnà cum propriis.
Campus erat fabarum: ne verò illas conculcaret,
Ab Agrigentinis cæsus est in triuiis.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἐμπεδοκλέα.

Καὶ σύ ποτ' Ἐμπεδόκλεις, πυρὶ φλογὶ σῶμα καθήρας,
Πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.
Οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες εἰς ῥόον Αἴτνης·
Ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπτος οὐκ ἐθέλων.

Eiusdem in Empedoclem. 31.

Et tu quondam Empedocles, rapidâ flammâ corpus purgans,
Ignem è crateribus bibisti deorum:
Non dico, quòd te ipsum sponte conieceris in fluctum Ætnæ:
Sed latere cupiens, incidisti non cupiens.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑαυτόν.

Ναὶ μὰν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὡς πεθ' ἁμαξιτὸς
Ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσατο δεξιτερόν.
Εἰ δ' ὑπὸ πυρὸς κρητῆρος ἐσήλατο, καὶ πιὲ τὸ ζῆν,
Πῶς αὖ ἔτ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τῶδι πάθος;

Eiusdem in Eundem. 32.

Profectò Empedoclé mortuú esse sermo est, cùm olim è curru
Decidit, & crus fregit dextrum.
Si verò igneus Crater abstulit, & bibit immortalitatem,

Quomodo adhuc in Megaris demonstratum est huius sepulcrum?

Ἀδήλου, εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴπ᾽ ὅσσα λάτει Φαέθων μέγας ἥλιος ἄστρων,
Καὶ πόντος ποταμῶν μείζονα δυνάμιν·
Φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ περιέχειν Ἐπίχαρμον,
Ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ᾽ ἄνδρ᾽ Συρακοσίων.

Incerti, in Epicharmum. 33.

Quantum superat Phaëton magnus sol stellas,
Et pontus fluuiorum maiorem habet vim:
Tantum ego dico sapientiâ superare Epicharmum,
Quem patria coronauit hæc Syracusorum.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑποψίαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
Ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

DIOGENIS Laërtij in Philolaum. 34.

Suspicionem omnibus maximè dico esse curandam.
Quamuis enim non facias, & tamen videaris, infelix es.
Sic & Philolaum sustulit Croton quondam patria,
Cùm ipsi visus est velle domum tyrannum habere.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε δ᾽ ζῶν
Ὧδε διαπλήσας δείλαιος εἶτ᾽ ἔθανεν.
Σῶμα γὰρ ἀρδεύσας κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
Ἐσβέσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἤγαγεν.

In Heracletum. 35.

Sæpe Heracletum demiratus sum quomodo quondam viuere
Sic sustinens infelix postea mortuus est.
Corpus enim irrigans malus morbus aqua, lucem
Extinxit ex oculis, & tenebras adduxit.

Εἰς ϖ αὐτόν.

Ηεράκλητος ἐγώ· τί με τὸν κάκτῳ ἕλκετ' ἀμύστοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δι' μ' ὀπτεπαμῴοις.
Εἷς ἐμοὶ ἀνὴρ δεκατρισμύριοι ϖ μ' ἀναρίθμιοι,
Οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ ϖρὸς Φερσεφόνη.

In Eundem. 36.

Heracletus ego: quid me deorsum trahitis indocti?
Non vobis laborabam, sed qui me intellexerunt.
Vnus mihi homo, tredecim mille sunt: innumeri verò,
Nullus. Hæc dico & apud Proserpinam.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς ϖ αὐτόν.

Εἶπέ τις Ηεράκλειτε τεὸν μόρον, εἰς δέ με δάκρυ
Ηγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφότεροι
Ηλιον εἰς λέσχην κατεδύσαμεν. ἀλλά σύ μοί που
Ξεῖν' Αλικαρνησεὺς τυγχάνεις πάλαι· σὺ δὲ
Αἱ ϖαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἧσιν ὁ ϖάντων
Αρπακτὴς ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

CALLIMACHI, In eundem. 37.

Dixit quis, Heraclete, tuam mortem, in me verò lacrymam
Excitauit, recordabar enim quoties ambo
Solem inter iocos occidere fecimus. Sed tu quidem
Hospes Halicarnassensis cinis iampridem es
Verùm tuæ viuunt musæ, quibus omnium
Raptrix mors non manum iniicit.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ
εἰς Ζηνωνα τὸν Ελεάτην.

Ηθελες ὦ Ζηνών, καλὸν ἤθελες ἄνδρα τύραννον
Κτείνας ἐλεῦσαι δουλοσύνης Ελέαν.
Αλλ' ἐδάμης. δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ὦ ὄλμῳ
Κόψε. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γὰρ οὐχὶ δέ σε.

DIOGENIS Laërtij in Zenonem Eleatem. 38.

Voluisti, ô Zenon, bonum voluisti, virum tyrannum
Occidens, trahere è seruitute Eleam.

Er paupertate Irus,& amicus diis.

Εἰς Δημόκειτον.

Πλοῦτον δίξο μάκαρ Δημόκειτον, ὡς καὶ ἁμάστων
Αἰὲν ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάβῃς.

In Democritum. 43.

Pluto accipe beate Democritum, vt cùm imperes,
Semper non ridentibus, etiam ridentem habeas.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Νῦν ὅτι μηδὲν Ἀλεξις ὅσον μόνοι εἶφ' ὅτι καλὸς
Ὤφθη, καὶ πρώτῃ πᾶσι περιβλέπεται.
Θυμέ, τί μαινάδας χυσὶν ὀφέον; εἶτ' ἀνίησας
Ὕστερον; οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

PLATONIS. 44.

Nunc quando nihil Alexis, quantum ſolum dic quòd pulcher
Viſus eſt, & vbique omnibus circumſpicitur.
O anima quid demonſtras canibus os? deinde dolebis
Poſtea. Nonne ſic etiam Phædrum perdidimus?

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε Γοργίου Κυνικοῦ κεφαλὴν κατάκειμαι,
Οὐκ ἔτι χρεμπτομένην, οὔτ' ἀπομυσσομένην.

Incerti. 45.

Hîc Gorgij Cynici caput iaceo,
Non amplius exſcreans, neque emungens.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶπας ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὠμβρακιώτης,
Ἦλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναγεξάμενος.

CALLIMACHI. 46.

Dicens Sol valeas Cleombrotus Ambraciota,
In mortem ex altis mœnibus inſiluit.
Dignum cùm nullum vidiſſet morte malum, ſed Platonis
Vnum de anima librum relegens.

In imagines virorum bonorum,	Cap. 1.	In lapides,	17
In Athletarum,	2	In Balnea,	18
In Bacchorum,	3	In templa,	19
In regum,	4	In victoriæ,	20
In mulierum,	5	In hospitalia,	21
In pictorum,	6	In domos,	22
In animalium,	7	In arma,	23
In heroum,	8	In saltatores,	24
In Echus,	9	In fontes,	25
In maris,	10	In Poëtarum,	26
In Deorum,	11	In vrbes,	27
In medicorum,	12	In fluuios,	28
In occasionis,	13	In suburbia,	29
In hortos,	14	In rhetorum,	30
In Citharœdorum,	15	In vasa,	31
In Columnas,	16	In Philosophorum,	32
		In horologia,	33

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ Ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ τέταρτον.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΓΑΘΩΝ, ΚΤΛ ΑΓ

ΑΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Γαβινήλου ὑπάρχου τῆς Βυζαντίδος.

Καὶ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χάραξον
Ἠέλιον τεχνῆ, χρυσομόλπων φαέων.
Καὶ σὺ σοφὲ πολίαρχε γράφ' Γαβινήλιε τέχνῃ,
Ἑκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκ τὸς ὅλων καμάτων.

FLORILEGII VARIORVM Epigrammatum, in septem libros distributi, quartus.

IN IMAGINES VIRORVM BONORUM, Cap. I.

LEONTII Scholastici in imaginem Gabrielis præsidis in Byzantio. 1.

Et Phaethon pictoriis calamis imaginem habet: sed pingit
Solem ars, abscondito lumine.
Et te quoque sapiens vrbis præses pingit, Gabriclie, ars,
Sine tuis virturibus, sine omnibus laboribus.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Τῶν τὸν Ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
Ρώμη καὶ Βεροὴ, πάντα φύσις δυνάται.

THEÆTETI. 2.

Hunc Iulianum legum scientiæ lumen, dixere videntes
Roma & Beroë, omnia natura potest.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλλαρίου.

Καλλεῖ μὲν νικᾶς κραδίης τόσον ὅσσον ὀπωπῆς·
Τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
Αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι καὶ ἐν πομπαῖς βασιλῆα,
Πᾶσιν ὁσοσσατίοις ἄξιον μιλιχίοις.

LEONTII Scholastici in imaginem Callinici cubicularij. 3.

Pulchritudine quidem superas tãtum cordis quantum frontis:
Nam cognomento tuo omnia digna fers.

Semper

Semper verò in thalamis ſopori dans regem,
Omnem adſpiras auribus dulcedinem.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ γραμματικῆς εἰς εἰκόνα ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκ Φιλαδελφείης ξείνια τάδε τῷ Φιλίππῳ.
Φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

THEODORETI Grammatici in imaginem Imperatoris in Smyrnâ. 4.

Ex Philadelphiâ munera hæc Philippo.
Dic quòd memor hæc vrbs bene conſtitutarum legum.

Ἀδέσποτον.

Μνήμονες ἁ Κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων,
Παλμάτου ἰθυδίκλεω τόσσον ἀγασσάμενοι.

Incerti. 5.

Memores Cares multorum beneficiorum,
Palmatum iudicia dirigentem tantum admirantes.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ δοχῆσαι διὰ πρεσβείαν πολιτικήν.

Τάς μοι ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
Εἰκόνας ἱλήκοις δυσὶν ὑφ' ἑλόμενος·
Νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε καὶ ἀσυχίοιο μερίμνης,
Τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν Ἡρακλάμην.
Εἰ δ' ὀλίγην ὄψῃ χάριν, μὴ μέμφεο. τοῖς δὲ καὶ ἡμεῖς
Αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

AGATHII in imaginem cuiuſdam Sapientis in Pergamo datam ob legationem ciuilem. 6.

Ob ſermonum & volubilis apis
Imagines, clemens eſto, cùm dudum debeantur:
Iam verò ob ſudores & ciuiles moleſtias,
Hâc te pictura ſtatuimus Heraclamon.
Licet paruum munus, ne reprehendas. His enim nos
Semper bonos viros remuneramur:

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ τῦ μινωταύ-
ρου, εἰς στήλην.

Γέτρον ὁρᾷς χρυσοῖσιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ πρὸ αὐτοῦ
Ἀρχαὶ, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,
Ἀντολίης πρώτη, καὶ δισσὰ δίχθα μετ' ἐκείνην
Κόλχων πορφυρέης, καὶ πάλιν αὐτολίης.

LEONTII Scholastici Minotauri, in columnam. 7.

Petrum vides aureis in vestibus: & penes ipsum
Magistratus, alternorum testes sunt laborum.
In oriente primus, & geminus post hunc
Colchi obscuræ, & rursus orientis.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ Βαρβυκάλλου, εἰς εἰκόνα Συνεσίου σχολαστικοῦ ὅτι νίκην μάχης ἀναιρεθείσης ἐν Βηρυτῷ.

Οὐχὶ πρὸς Εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταί,
Οὐδὲ πρὸς Ἰλισσῷ μνάμονές εἰσι δίκης.
Ὡς ἀπὸ Σπάρτης Σπάρτας, ὡς αὐτὰς ἀπὸ Ἀθήνας
Συνέσιον νίκα καὶ Θέμις ἠγάσατο.

IOANNIS Poëtæ Barbucalli, in imaginem Synesij Scholastici ob victoriam pugnæ positam in Beryto. 8.

Non apud Eurotam solùm viri sunt pugnatores,
Neque apud Ilissum memores sunt iustitiæ,
Tanquam Spartanum, tanquam ipsarum ciuem Athenarum
Synesium victoria & Themis demirata est.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Λογγίνου τοῦ ἀρχοντος ἐν Βυζαντίῳ.

Νῆλος, Γερσὶς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, Δύσις, Ἀραβὶς, Ἰνδοὶ,
Καὶ Κόλχοι, σκηπτῦχοι ἐγὼ Καυκασίων,
Καὶ πεδία ξείνης πολυπυρέων Ἀγαθύρσων,
Λογγίνου ταχιναὶ μάρτυρές εἰσι πόνων.
Ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆι ἅλιξ πόρες ἦεν ὁδοῖων,

Καὶ παχὺς εἰρωνίλιω ὥπασε καθοπλίτη.

ARABII Scholastici, in imaginem Longini præfecti in Byzantio. 9.

Nilus, Persis, Iber, Solymi, Dysis, Armenis, Indi
Et Colchi scopulis proximi Caucasiis:
Et campi calidi multa seminantium Agarenorum,
Longini celerum testes sunt laborum.
Vt verò celer regi minister fuit proficiscens,
Et celer pacem præbuit occultatam.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα Κρίσπου.

Γείτονες οὐ τρεῖσαι μοιρῶν τύχαι ἔσπερον εἶδον,

Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν κραδίης·

Ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε

Ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίον εὐφροσύνην;

Νῦν δέ σε καὶ τούτων κρείσσονα θεῖ μείζονι ἄξοι

Καῖσαρ· τίς κείνῳ χωρὶς ἄρηρε τύχη;

CRINAGORÆ in imaginem Crispi. 10.

Vicinæ non tres solum fortunæ debebant esse,
Crispe, opulentissimum tuum propter cor:
Sed etiam omnium omnes. Quid enim viro tanto
Sufficeret in sociorum innumeram beniuolentiam?
Iam verò te his melior ad maiora euehet
Cæsar. Quæ sine ipso placuit fortuna?

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ, εἰς εἰκόνα αὐτοῦ πεφυσσόμενον ἐν τοῖς Πλακιδίου λουτροῖς τῷ τοῦ ἱεροῦ σκευοφόρῳ.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα,
Αἰθέρι τὸν νέον πάγμα μετερχόμενοι,
Θεσπεσίης ἄλγεα σεσωφρονίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
Εἰκόνι χῶρον ἔχῃ κείνου καὶ χειρὸς ἐῆς.
Αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θεήιους ὕψωσε μελάθρου,
Πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μὴ εὐσεβίης.
Εὔγνωμον δὲ πόημα. τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσαι,

Εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μωῦσι ὀφλισκάνω;

AGATHII Scholastici in imaginem positam in Placidi, sub illis quæ in nouo scrinio. II.

Thomam summi imperatoris irreprehensibilẽ procuratorem,
Posuerunt qui nouam cohortem ambiunt,
Diuinas prope imagines binas, vt & ipsã
Imagine locum habeat vicinum dominationi.
Ipse enim sacræ sedes erexit domus,
Diuitiis adauctis, sed cum pietate.
Beniuola statua. Quid enim penicillus nouit præbere,
Si non bonis memoriam debitam?

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον, Ἀσίδος ἄρχον,
Εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν αὐθόπαπν·
Οὕνεκα Σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖθις,
Ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀοιδιμίων.

In imaginem Theodosij regis in Smyrnã. 12.

Magnum in consiliis Theodosium, Asiæ præfectum,
Imagine marmorea statuimus proconsulem:
Quòd Smyrnam excitauit, & duxit in lucem iterum,
Operibus admirandis valdè à multis decantatam.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν Σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ πόδε κῦδος,
Ὅτι μετὰ πὼ Σμύρναν μετ' λοίγια πήματα σεισμοῦ,
Εὐσυμβούλοις πονέων, αὖθις πόλιν ὄρσεπόλησας.

In imaginem Democharidis in Smyrna. 13.

Demochari, inclyte consiliis, iudex, tibi hæc gloria,
Quòd Smyrnam post exitialia damna terræ motus,
Studiosè laborans, rursus ciuitatem perfeceris.

Ἄδηλον.

Πᾶσα φύσις, βασίλεια, τοὶ χρατὸς αἰὲν ἀείδῃ,
Οὕνεκα δεσμώτων σίγας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος·

Αἰδρᾶσι σωφρονέοισι καὶ ἡσυχίῃ μετ' ὀνείατα δύψας,
Ἱππόλυτης δ' ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χήρης.

Incerti. 14.

Omnis natura,reginā,tuam potentiam ſemper canit,
Quòd hoſtium verſus perdidiſti,eo quòd lucem
Viris ſapientibus malam poſt pugnam incendiſti,
Et equos interficientis reſtituiſti cognata damna lætitiæ.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου ἄρχοντος.

Ῥητῆρες Θεόδωρον ἑμέλλομεν εἰς ἕν ἰόντες
Χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀθανάτοισι τορεῦσαι,
Εἰ μὴ χρυσὸν ἔφυγε τὸν ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

In imaginem Theodori principis. 15.

Rhetores Theodorum volumus in vnum euntes
Aureis penicillis ſempiternis colere,
Niſi fortè etiam aurum vitat in penicillis exiſtens.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην Θεσσαλονίκης.

Ἠορίης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος,
Καὶ στέλας ἀκταίοιο δίκης βασίλῆον ὕπαρχον
Ξείνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
Εὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογόνου ὁδεύῃς.
Βάρβαρον οὐ δείσῃς, οὐκ ἀρρένας ἀρρενοποιάς.
Ὅπλα Λάκων· σὺ δὲ τεῖχος, ἔχῃς βασίλῆον ἄγαλμα.

In Orientalem portam Theſſalonicæ. 16.

Fortitudinis euerſorem ſuperbæ Babylonis,
Et iubar nullis muneribus corruptæ iuſtitiæ regium præfectum
Hoſpes mente ſalta,videns ſuper portis:
Eunomiæ ad locum optimos generantem tranſis.
Barbarum non formidas,neque viros cinædos.
Arma Laconum : tu verò murus,habes regiam ſtatuam.

Ἄδηλον.

Νικήτην δείπολμεν, αἰακίδαν, στρατόν, ἄστεα, δῆμος,
Στῆσεν χαλκείοις μνήμασι καὶ μαπάων.

Incerti. 17.

Nicetam hastâ audacem, rex, exercitus, vrbes, populus,
Statuerunt ob magnos Medos occidentes labores.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μίγαν ἐν πολέμοισι, θρασὺν ἄτρομον ἡγεμονῆα
Νικήτην, ἀρετῆς εἵνεκεν οἱ Πράσινοι.

In eundem. 18.

Magnum in bellis, & intrepidum ducem
Nicetam, propter virtutem Prasini.

Ἄθλον.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου, Βυζάντιος, ὃν ἐνὶ δώμασι
Τηλεθάοντα δίκης βασιλῆος ἥρπασεν αὐλή,
Ὄφρ' εἴη τοῖσιν πιστὸν ἐλευθερίοις βασιλῆος.
Ἀγγελίη δ' ὅδε χαλκὸς ὅσον χρέος ἐστὶν ἀέθλων.
Καὶ τὰ μὲν εἴκελα πολλὰ καὶ ἡμῖν καὶ πατρῆϊ,
Ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι πατὴρ νίκησε τεκνῆα.

Incerti. 19.

Proclus ego Pauli, Byzantius, quem in domo
Florentem Iustitiæ regia rapuit aula,
Vt esset os fidele fortis regis.
Nuncias verò hoc æs quantum munus sit certaminum.
Et hæc quidem omnia consentiunt & filio & patri,
In consulum verò fascibus filius superauit patrem.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Θαύμασε καὶ Κινύρεω τὸ πάλαι χρέος, ἠὲ Φρύγας ἄμφω·
Σὸν δὲ Λέων ἡμῖς κάλλος ἀφυσόμεθα.
Κερκαφίδη τοι ἔοικε μακαρτάτῃ ἔμμεν ἁπασῶν
Καὶ Ῥόδος, ἣ πάσῃ λάμπεται ἠελίῳ.

APOLLONIDÆ. 20.

Demiratum est Cinyram prius tempus, & Phrygas duos:
Tuam verò Leon nos pulchritudinem canemus,
Cercaphita famigerabilis beatissima sanè est insularum,
Et Rhodus, quæ tanto fulget sole.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν αἴτιος Ἡρακλῆι,
Οὐκ ἂν Ἀλκείδεω τοῦτο δ' ἔην δέκατον.

In eundem. 21.

Si talis Leo sorte fuisset obuius Herculi,
Non foret Alcidæ hic labor duodecimus.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην Θεσσαλονίκης.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
Ἀνέστειλε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
Καλῷ δέ μ' Ἀλέξανδρον ἄλλοι φίλος.

In orientalem portam Theſſalonicæ. 22.

Imagines cùm deſcripſiſſem, volebam & mores.
Retraxit verò meam cupiditatem ars.
Vocat verò me Alexandrum facundum amicus.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Αὐτὸν Ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο νόμος,
Εἶπεν ἀνηβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων.

METRODORI. 23.

Ipſum Iohannem ſenex cùm accepiſſet lex,
Dixit rurſus iuueneſcens, Iterum habeo te Solon.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ.

ιζ' βζ'

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑποάπτου.

Τῷ ξοάνῳ Ⓦ παῖδα Θυώνιχον, οὐχ' ἵνα λθύσῃς
Ὡς καλὸς ὁ τῆδε μαμμαος ἀγλαΐᾳ·
Ἀλλ' ἵνα σοὶ Ⓦ ἄεθλον ἰὼν ἐξεπόνησε μαθόντι
Ὠγαθέ, πᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μίμνας.
Οὗτος ὁ μηκλίνας καμάτῳ πόδα, πολλὰ δ' ἀγῶνι
Ἀλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρεσβύτερον.

IN ATHLETARVM IMAGINES, Cap. II.

MACEDONII Conſulis. 1.

Simulacro ſculptili puerum Thyonichum; non vt videas
Quàm pulcher ſit in hoc monumenti ſplendore:
Sed vt tibi certamen, quod elaborauit diſcenti
O bone, eius æmulatio ſit inſaniæ.
Sic qui nunquam inclinaſti labore pedum, omnẽ verò in cer-
Æqualem ſuperaſti, iuniorem, priorem. (tamine

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰσως με λθόντων ξβνε ταυροτόκον,
Καὶ στερρόγυον, ὡς Ἄτλαντα δοκῆσαι,
Θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βροτιὸς ἡ φύσις.
Ἀλλ' ἴσθι μ' Ηρᾶν Λαοδικέα παγκρατῆ,
Ὁν Σμύρνα καὶ δρῦς Περγάμου κατέστεψεν,
Δελφοὶ, Κόρινθος, Ηλις, Ἄργος, Ακτιον.
Λοιπῶν δ' ἀέθλων εἰ ἐρευνήσεις κράτος,
Καὶ τὴν Λιβυσσὰν ἀξιαριθμήσεις κόνιν.

PHILIPPI. 2.

Fortè me videns hoſpes tauri ventrem habentem,
Et ſolidis membris, vt Atlantem ſecundum,
Obſtupeſcis, dubitans an ſit figura hominis.
Sed ſcito me Heram Laodicenſem omni pugnæ genere cer-
Quem Smyrna & quercus Pergami coronauit, (tántem,
Delphi, Corinthus, Elis, Argus, Actium.
Reliquorum verò certaminum ſi inquiras robur,
Et Libyſſam numerabis arenam.

Ἀδηλοι εἰς δρομέα.

Λάδας ὅ σταδίου εἴθ' ἅλατο, εἴτε διέπτη,
Δαιμόνιον ὅ τάχος, θνητὸ φύσιν ὑπερβάν.

Incerti in curſorem. 3.

Ladas ſtadium ſiue ſaltarit, ſiue volarit,

Diuina

Diuina celeritas, neque eloqui possibile est.

Εἰς ⸗ αὐτόν.

Οἷος ἔης φεύγων ⸗ τὸν ἰσώσιμον ἔμπνοε Λάδα
Θυμὸν, ἐπ' ἀκροτάτῳ πτώματι θεὶς ὄνυχα,
Τοῖον ἐχάλκευσε Μύρων ὅτι πάντι γλάφαξας
Σώματι, Πισαίῳ πρόσδοκίμ τε φαιδρ.
Πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν, ἄκροις δ' ὅτι χείλεσιν ἆσθμα
Εμφαίνει, χείλων εἴσοδον ἐκ λαγόνων.
Παλμὸς πάχα χαλκὸν ὅτι στέφος, οὐδὲ κρατεῖται
Ἀβάσις. ὦ τέχνη, πνεύματος ὠκυτέρα.

In eundem. 4.

Qualis eras fugiens celerrimum viuens Ladas
Impetum, in summo aëre ponens pedem.
Talem fabricauit Myron cùm in omni insculpsit
Corpore, Pisææ expectatione coronæ.
Plena spe est. Summis verò in labris anhelitus
Apparet, cauos intus in pulmones.
Saliet pæne æs ob coronam, neque tenet ipsum
Basis. O ars spiritu velocior.

ΛΑΚΑΙΟΥ.

Οἷον ἰδεῖς ὦ ξεῖνε τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμα
Κλειτομάχου, τοίην Ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.
Ἄρτι πυγμαχίης αἵματι πῆνα χεροὶ ἀπελύετο πυγμάχος
Εὖτα καὶ ἀργαλέῳ μόλις ἀπτόμενος παλάμῃ.
Τὸ πρίν τοι σὺν ἐχθροῖσι ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας,
Ἁπλοῦς τοὺς πρίν ἰδὼν μόλις εἶλε πόνους.
Μουνὸς δ' Ἑλλάνων τόδ' ἐχὼ χάρας. ἐν δὲ πύλαι δὴ
Θῆβαι, καὶ χθιζὸν ἐστέφεθ' Ἑρμοκράτης.

ALCÆI. 5.

Qualem vides, ô hospes, in statua æneam confidentiam
Clitomachi, talem Græcia vidit violentiam.
Nuper penes sanguinea manuum soluebatur cæstus

IN IMAGINES BACCHARVM, Cap. III.

PAVLI Silentiarij in Baccham in Byzantio. 1.

Insanam Baccham non natura sed ars
Fecit, & furorem cum lapide commiscuit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰσχεπε τὴν βάκχην, μὴ λαΐνεη περ ἐοῦσαν,
Οὐδὸν ὑπερθύμιον, νηὸν ἔτι ἐκ προφύγῃ.

In idem. 2.

Cohibete Baccham, ne lapidea quamuis existens,
Super limen posita, è templo effugiat.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔπω ὀπιζομένῳ τάχα κύμβαλα χερσὶ πλάξαι,
Βάκχην αἰδοσύνῃ ἵησατο λαοτύπος.
Οὔπω γὰρ προγέγηθεν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοᾶσαι,
Ἔξιτε, καὶ παράγω, μηδενὸς ἐξαμύνου.

AGATHII Scholastici in idem. 3.

Quæ nondum nouit fortè cymbala manibus pulsare,
Baccham verecundam posuit lapicida.
Sic enim innuit: videtur verò, hoc proclamabit,
Exite, & strepitum edo, nemine astante.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τίς ἅδε; Βάκχα. τίς δέ μιν ξέσε; Σκόπας.
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

SIMONIDIS. 4.

Quię hæc? Baccha. Quis autem eam poliuit? Scopa.
Quis autem in furorem dedit? Bacchus aut Scopa? Scopa.

ΓΑΛΑΥΚΟΥ Α Θηναίου.

Α Βάκχα, πρίν μὲν, ἐπεὶ λίχωσε δ' ὁ γλύπτας
Τὸν λίθον ἀνθρωπόν δ' ὡς βεβιαζόμην.
Ὦ Σκόπα, ἀθεότοιος ἐμήσατο μήσατο τέχνα
Θαῦμα χιμαιρόφρον, θυιάδα μαινομένην.

GLAVCI Athenienſis. 5.

O Baccha, paria quidem es, animauit verò te ſculptor
Lapidem: ſubſilit verò vt Baccho ſtimulata.
O Scopa! diuina recogitauit cogitauit ars
Miraculum Chimęram occidens, Thyadem inſanam.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Η βάκχη Κεγιδλω σάτυρον γέρο᾽εἰς δὲ χορείαν
Θρώσκ᾽ μαινόμενος, ὡς βεβιαζόμενος.

GLAVCI. 6.

Baccha valdè ſenem Satyrum poſuit: in choream verò
Impetu irruit inſana, vt Bacchi furore agitata.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΚΕΦ. Δ.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα Νέρωνος.

Ἀνατολίαι, δύσεις, κόσμου μέρη, καὶ τὰ Νέρωνος
Ἔργα, δι᾽ ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς πέρατων.
Ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
Κείνου, Γερμανίην δ᾽ εἶχε κατερχόμενος.
Διπλόον ἀείδεται πολέμου κράτος· οἶδεν Ἀράξης,
Καὶ Ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

IN IMAGINES REGVM, Cap. IIII.

CRINAGORÆ in imaginem Neronis. I.

Ortus, occaſus, mundi cardines, & Neronis
Opera, per vtrumque venerunt terræ terminum.
Sol Armeniam oriens ſub manibus domitam
Eius, Germaniam verò habuit occidens.
Duplex canatur belli robur: nouit Araxes,
Et Rhenus, ſeruis gentibus qui bibuntur.

Εἰς φίλλιν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μενεδήϊα δῶρα χαμίζει

Σῆς Ρώμης πάτηρ καὶ παῖς Εὐστάθιος,
Γῶλον ἵππον νίκης, νίκλον στεφανηφόρον ἄλλον,
Καί σε μετιωμένῳ πώλῳ ἐφεζόμενον,
Ὑψος Ἰουστινιανὲ τὸν κρείττονος· ἀλλὰ καὶ αἰεὶ
Δεσμὸς ἔχοι Μήδων καὶ Σκυθῶν στρατάρχους.

In columnam Iuſtiniani regis in Hippodromo. 2.

Hæc tibi ô rex Medorum occiſor dona fert
Tuæ Romæ pater & filius Euſtathius.
Equum ob victoriam, victoriam coronam ferentem aliam,
Et te excelſo equo inſidentem,
Sublime Iuſtiniane, tuum robur: in terrâ verò ſemper
Vinculum habeat Medorum & Scytharum anteſignanos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶλον ὁμοῦ βασιλῆα καὶ ὀλυμβρίῳ Βαβυλῶνα,
Χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν Ἀσσυρίων.
Ἐστὶ δ' Ἰουστινιανὸς, ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκειν
Στῆσεν Ἰουλιανὸς μάρτυρα μηδοφόνον.

In idem. 3.

Equum ſimul & regem & pereuntem Babylonem,
Æs è ſpoliis formauit Aſſyriorum.
Eſt verò Iuſtinianus, quem Orientis iugum trahentem
Poſuit Iulianus teſtem Medorum occiſionis.

Εἰς κίονα τὸν αὐτὸν ἐν τῷ λιμένι.

Τῷπο πρὸ αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὕπαρχος
Στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
Ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν εἰλῷ πεπάσσεται αὐγαῖς.

In columnam eiuſdem in portu. 4.

Hoc in portu ego Theodorus præfectus
Poſui inclytum ſimulacrum Iuſtino regi,
Vt vel in portubus ſuam extendat fulgore.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
Ὑδατι καὶ γαίῃ κάλλος ὑπερθύμασας.

In introitum Sacerdotis. 5.

Hunc Iustinianus illustrem extruxit locum,
Aquæ & terræ pulchritudinem super impendens.

Ἄδηλον.

Κοίρανοι, ὑμετέρῳ ἀρετῷ, κάρτος τε καὶ ἔργα
Αὐδήσει χρόνος αἰέν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκει.

Incertum. 6.

Domini, vestram virtutem, robur & opera
Loquetur tempus semper, quamdiu cælum stellas trahet.

Εἰς κίονα Θεοδοσίου βασιλέως.

Ἐκθορες ἀνατολίηθε φαεσφόρος ἄλλος ἅλιος,
Θεοδόσιε θνητοῖσι πόλου μέσσον, ἠπιόθυμε,
Ὠκεανὸν ποδὶ πᾶσαν ἔχων μετ' ἀπείρονα γαῖαν,
Πάντοθεν αἰγλήεις κεκορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππον
Ῥηϊδίως μεγάθυμε καὶ εὐτύκτυπον κατέχων.

In columnam Theodosij regis. 7.

Exsiluisti ex oriente lucifer Sol alius,
Theodosie hominibus cœli medium, mitis animo,
Oceanum ad pedes habens cum infinita terra,
Vndique splendidus, galeâ armatus, præclarum equum
Faciliùs, magnanime, & prosimilem cohibens.

Καλλιάδης στρατηγὸς Βυζαντίου τὸ ποθεούσης τε
Βύζαντος ἄγαλμα, κατὰ πλατὺ κελεύθου
Βασιλικῆς ἀνέθηκεν, ὀπιζομένας
οὕτω.

Τὴν στρατιῆς Βύζαντος ἐμητρίου Φιδαλείαν
Εἰς ἓν κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

Calliades dux exercitus Byzantij famigerabile Byzantis simulacrum, iuxta dictam Basilicam posuit, hæc inscribens. 8.

Fortem Byzantem & desiderabilem Phidaleam
In vno simul ornans posuit Calliades.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθη,
Εἰμὶ δ' ἀθυμάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

In idem. 9.

Amabilis Phidalea vxor Byzantis fuit,
Sum verò ingentis munus luctæ.

Εἰς εἰκόνα Πεισιστράτου.

Τρὶς με τυραννήσαντα, τρισσακὶς ἐξεδίωξε
Δῆμος Ἐρεχθειδῶν, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
Τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
Ἠθροισε, πρόσθεν διασπαρτὸν πάλαι ἐόντα.
Ἡμέτερος γὰρ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἦεν πολίτης,
Εἰ καὶ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπῳκίσαμεν.

In imaginem Pisistrati. 10.

Ter me gubernantem, toties eiecit
Populus Erechthidarum, & ter reduxit,
Magnum in consilio Pisistratum, qui Homerum
Collegi, sparsim antea decantatum.
Noster enim ille aureus erat ciuis,
Licet Athenienses Smyrnam inhabitauerimus.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, ᾧ ᾔ, ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ,
εἰς εἰκόνα Βερενίκης.

Κύπριδος ἅδε' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκης.
Διςτάζω πότερα φῇ τις ὁμοιοτέρα.

ASCLEPIADIS, vt alij POSIDIPPI in imaginem in Berenices. 11.

Cypridis hæc imago: age videamus an Berenicæ.
Dubito vtram dicat quis similiorem.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Οὖπος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρτι χαλυβδὶ
Ξεσθείς, Φιλιππείης σύμβολον ἰθύρεος,
Ὑβρίζων Μακεδόνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
Ἔργα, Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.

Ομνε νιῶ νέκυας Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

GEMINI. 12.

Hic Athenienſibus grauis lapis, Marti iaceo,
Hoſpes, Philippicæ ſignum fortitudinis,
Iniuria afficiens Marathonem, & vicinæ mari Salaminis
Opera, Macedoniis gladiis deſolata.
Iura nunc mortuos Demoſthenes: ſed ego
Et viuentibus ero, & mortuis grauis.

Ἀδηλον.

Ζηνώνα πολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα,
Ζηνώνιος θεράποντιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην.

Incerti. 13.

Zenonem imperator Iulianus regem,
Zenonis coniugem Iulianus Ariadnem.

Ἀδηλον.

Οἶκον ἄνακτ' Ἑλικῶνος αἰνιζόμενα νοήσας
Κυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
Πιερικῷ θεσπάεσσι δόμων πᾶς χρύσεος ἔστη.

Incerti. 14.

Domum rex Heliconis iuueneſcentem cognoſcens
Eximiis laboribus Iuliani imperantis nubibus,
Pericas ante domos totus aureus ſtabat.

Ἀδηλον.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ πομπαοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Πιερίδων χρυσέην ἔστεν Ἀναστασίην.

Incerti. 15.

Gloria Iuliani omnino prædicanda, qui poſt mundum
Pieridum, auream poſuit Anaſtaſiam.

Εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως.

Ἄλλοι μὲν νίκας ἀναφαίνεσι ἔνδοθι Σούσων
Ὁ θρασὺς αἰχμὴς Μῆδος ἀϊάκλιτον τύπον,
Ἄλλοι ἀχειροκόμας Ἀβάρων γραπὸς ἔκπλοον Ἴστρου,

Κείρας

Κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχοι αἰχμαλέης.
Τὸν δ' ὑπὲρ Βυζομίας ἐριθηλέος εἰθάδε τύπον
Ἐξ ὑπάτου μίτρης ζῆσεν ἄεισα πόλις.
Ἐμπλέος ἄλλα μὲν οἷος Βυζαντιὰς ἄμμορε Ῥώμα,
Θῆρος Ἰουστινιανοῦ κάρτος ἀμειψαμένα.

In imaginem Iuſtiniani regis. 16.

Aliam ex victoria ſpoliis onuſtam in Suſis
Audax exiget Medus regi ſtatuam,
Aliam intonſus Hunnorum exercitus extra Iſtrum,
Detondens è capite crinem demiſſo.
Hanc autem bonis legibus vireſcenti hoc in loco hanc
Ex conſulis habitu ſtatuit regina ciuitas.
Firma autem maneas Byzantias felix Roma,
Diuinum Iuſtiniani robur remunerans.

Ἄδηλον.

Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, ὃν τρισὶ πρίν
Καὶ τετρὰς βασιλῆες ἔον καλέσθαι μέγιστοι,
Χρύσεος ἕστηκεν Αὐρηλιανός· ὃ δὲ ἔργον,
Τῆς βουλῆς, ἧς κώτος ἐκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

Incerti. 17.

Hic exornans conſulũ ſedem, quem ter maximũ auſpicatorem
Et patrem reges ſuum appellarunt maximum,
Aureus ſtetit Aurelianus: opus verò
Conſilii quo ipſe ſponte ſopiuit dolores.

Ἄδηλοι εἰς ἄρχοντα.

Μίξον μειλιχίῃ βαιὸν φόβον, ὅπλα καὶ αὐτὴ
Βομβήσασα μέλισσα κορύσσεται ἐξέϊ κέντρῳ.
Οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγωγῆς,
Οὐδὲ σύες ἀγέλαι ἵπτανται αἰδρὶ νομῆι
Γεὶ καὶ ἐεργόντων καλαύροπος ἦχοι ἀΐσσῃ.

Incerti in imperantem. 18.

Miſce cum dulcedine paruum metum, vt & ipſa
Bombum edens apis armatur acuta cuſpide.

Non enim ſine flagello dirigitur equus ferox,
Neque ſuum grex obedit viro paſtori
Antequam valde ſonantis pedi ſonitum audiat.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ζηνὶ καὶ Ἀπόλλωνι καὶ Ἄρεϊ τέκνον ἀάκτων
Εἰκελον, εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ,
Πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιληΐα, πάντα τέλεια
Ἦλθεν, ἐποιήθης δ' ἔργον ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, Ἄρης δόρυ, καλλοσυνάων δ'
Φοῖβος ἔχει· σοὶ δὲ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα Κότυ.

ANTIPATRI. 19.

Ioui,& Apollini,& Marti filius regum
Imaginem,felici matris partu,
Omnia tibi ex faris regia,omnia perfecta
Venerunt, exhibuiſti autem opus Poëtis.
Iupiter ſceptrum regium,Mars haſtam,pulcritudinem verò
Phœbus habet:apud te verò cumulata omnia,Coty.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ φιλοσόφου.

Οἱ τρεῖς Τυνδαρίδαι, Κάστωρ, Ἑλένη, Πολυδεύκης.

SYNESII Philoſophi. 20.

Tres Tyndaridæ,Caſtor,Helena,Pollux.

Εἰς οἶκον σοφίας.

Αὐσονίων βασίλειαν Ἰουλιάνος πολιοῦχος
Ὡς σοφίης μεστὴν ἵδρυτο τὴν Σοφίην.

In domum Sapientiæ. 21.

Auſoniorum reginam Iulianus vrbes habens
Vt ſapientiâ plenam poſuit Sapientiam.

Εἰς Ἰουστινιανοῦ κίονα.

Ἰουστῖνον χρεὼν χρεὸς ὄντα δικαιοῦσιν,
Ἰουλιανὸς ὑπέρτερος ὡς εὐεργέτην.

In Iuſtiniani columnam. 22.

Iuſtinum ex debito regem,
Iulianus princeps vt benefactorem.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ γυναικῶν, καὶ ἐξ

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδος.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε τ' ἐθείρην
Οὔτε στίλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
Εἴπις μυρμυγλὼ δύναται φαεθοντίδα γράψαι,
Μυρμυγλὼ γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

IN IMAGINES MVLIERVM,
Cap. V.

PAVLI SILENTIARII in imaginem Theodoriadis. 1.

Oculos quidem puellæ vix penicillum, neque comam
Neque fulgorem cutis ſummum efformauit.
Si quis radium poteſt ſolarem depingere,
Radium depinget & Theodoriadis.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Βάσκανος ἡ γραφίς ἐστι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρει,
Χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυπτομένη.
Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτῆς κεφαλῆς ὑπὲρ αὐτὴν χάριν εἰκόνι δώῃς,
Οὐδ' ὅπι τἄλλοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
Πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη
Τῆς Θεοδωριάδος κλέπτεις ἀπ' ἀγλαΐας.

In eandem. 2.

Inuidum es penicillum, & intuentibus inuides,
Aureos reticulis capillos abſcondens.
Si verò ſummi capitis ſummam gratiam imagine cælas,
Neque in reliqua pulcritudine fidem habes.
Omnis pictura formis gratificatur: ſed tu ſola
Theodoriadæ furata quid es à pulchritudine.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς
Τῆς χρυσῆς εἰκόνι ἢ Κυθερίδος, ἢ Στρατονίκης.

SYNESII Philoſophi in imaginem ſuæ ſororis. 3.

Aureæ imago, aut Veneris, aut Stratonices.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γλυκέλιν Βυζαντὶς ἔνδοθι Ῥώμης,
Ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη.
Εἰμὶ δὲ Καλλιρόη πολυδαίδαλος, ἣν ποτ' ἔρωτος
Οἰστρηθεὶς Θωμᾶς τῇδ' ἔθηκε γραφίδι,
Δηλήσας ὅσσον ἔχει πόθον ἐς φρένα· ἶσα γὰρ αὐτὸς
Κηρῷ τηκόμενος, τήκεται ἡ κραδίη.

AGATHII Scholastici. 4.

Scortum ego fueram Byzantiâ in Româ,
Vendibilem amicitiam omnibus indulgens:
Sum verò Callirhoë valde varia, quam ab amorem
Insania actus Thomas hâc posuit picturâ,
Demonstrans quantum habet amorem animo. Æqualiter e-
Cerę liquefactę, liquefit cor ipsi. (nim ipsi

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἣ θύρσον ἔχουσ', Ἑλικωνιάς· ἢ δὲ πρὸ αὐτῆς,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἣ ταχὺ ἐρχομένη·
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρεται
Κισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα τ' ἔριφον.

ANACREONTIS. 5.

Thyrsum habens, Heliconias: & penes ipsam,
Xanthippe: Glauca verò iamiam accedens,
Ex monte descendunt, Baccho verò ferunt
Hederam, & vuam, & pinguem hœdum.

Ἄδηλον.

Θαῦμ' ἀρετᾶς μορφάν τ' ἐπὶ πίνακι ἔγραψε· θύμα δ' ἀοιδῶν
Τοῦξε, πόθῳ ὡραίων τῆς ἀγανοβλεφάρου·
Σαίνει καί σ' ἐσιδοῦσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκιον,
Δείκνυσιν μελάθρου οἰκτρὸν ὀιζυρόν.

Incerti. 6.

Miraculũ virtutis imaginem tabula habet. Vtinam in elationẽ
Feciſſet, pulcritudinem illius cuius palpebræ coaleſcunt.
Adblanditur te intuens & domum cuſtodiens catella,

Dominam domus rata se intueri.

ΗΡΙΝΝΗΣ.

Ἐξ ἁπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶστε Προμηθεῦ
Ἔστι, καὶ ἀνθρώποις τλεῦα ὅμοια λοιπὸν σοφίᾳ.
Ταύτην γοῦν ἐτόλμησε τὴν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
Αἴκ' αὐτῇ ποτ' ἔθηκ', ἦς Ἀγαθαρχὶς ὅλη.

Erinnæ. 7.

Ex teneris manibus hæc imago, optime Prometheu,
Est, & homines plane similes sapientia,
Hanc igitur verò virginem quisquis pinxit,
Si etiam vocem addidisset, esset Agatharchis tota.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΑΛ-
πουργούς, καὶ ἀπλῶς εἰκόνας, καὶ ζ
Εἰς εἰκόνα Ἀπέλλου.
Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπέλλης.

IN PICTORES ET STATVARIOS, & planè imagines, Cap. VI.

In imaginem Apellis. 1.

Ipse seipsum in imagine pinxit optimus Apelles.

ΚΩΜΗΤΑΙ σχολαστικοὶ ἐν Ἀναζάρβῳ.
Νῷ θεὸς ἐγὼ πλέθησιν ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄχρους,
Τῆς περὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀπημοσύνους,
Ζωῆς καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, ἄϊδι γείτων,
Μοιρῶν αἰαπτείῃσι, πάλαι δὲ πολύτα νέκυς.
Ἀλλ' ἀσφὸς μὲ Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσι δοκεύεις,
Ζώγρησε, χρυσείῃ νοῦσον ἀκεσσάμενος.
Αὖθις δ' Ἀντωνῖνος, ἄφαρ πάλιν, ἐν χθονὶ βαίνω,
Καί ποσὶ πιζάω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

COMETÆ Scholastici in Anazarbo. 2.

Piger ego eram à lumbis ad ſummos pedes,
l'riori operatione diu priuatus,
Vitæ & mortis interſtitium, inferno vicinus,
Solum reſpirans, cætera verò omnia mortuus.
Sed ſapiens Philippus, quem in picturis cernis,
In vitam reuocauit, frigidum morbum ſanans.
Rurſus verò Antoninus, vt antè, in terra incedo,
Et pedibus ambulo, & totus ſentio.

Εἰς Ὀ τῦ ὀλυμπίυ Διὸς ἄγαλμα.

Ἦ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γαῖαν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἢ σὺ γ' ἔβης ἐς θεὸν ὀψόμενος.

In cæleſtis Iouis ſimulacrum 3.
Aut Deus venit in terram è cælo imaginem monſtrans,
Phidia, aut tu aſcendiſti Deum viſurus.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν Ρόδῳ κολοσσόν.

Τὸν ἐν Ρόδῳ κολοσσὸν ὀκταίκις δέκα
Λάχης ἐποίη πηχέων ὁ Λίνδιος.

SIMONIDIS. 4.
In Rhodo coloſſum octies decem
Laches faciebat cubitorum Lindius.

Ἀδέσποτον.

Αἶσθυ Τιμομάχυ πλέον ἢ πατρὶς ἥρπασε τέχνα
Τὸν φύσιν· ὃς γράψας εἶδέ σε μαινόμενον,
Καὶ συνελυσπήθη χεὶρ αἰέν· καὶ τὰ κιρασθὲ
Δάκρυα σὺν λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

Incerti. 8.
Partem Timomachi magis quàm patris. Rapuit ârs
Naturam, qui pinxit, vidit te inſanum,
Et vnà inſaniit manus cum viro: & commixtas
Lacrumas cum dolore omnes miſcuit labores.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Τέχνας εἶπε σεῖο, καὶ ἀ λίθος ἄδε βρυάζει,

Γραξίπλες· λῦσον, καὶ πάλι καμάσειας.
Νεῶ δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές. ἀλλ' ὁ πεδητὸς
Σιληνοῖς κώμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

ÆMILIANI. 9.

Propter tuam artem & hic lapis virescit,
Praxiteles: solue è basi, & rursus precatum ibit.
Iam verò nobis non senectus adhuc infirma, sed ligator
Silenis commessationum, inuidus est lapis.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἐπὶ μώμῳ
Χερσὶν, ἐπὶ δόξας ἔργα πολὺ φορέῃ.

SIMONIDIS. 10.

Iphion hæc pinxit Corinthius: non reprehensio
In manibus, cùm gloriæ opera multum profert.

Ἀδήλου.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων πάδι· πολλὰ δ' ἐν ἔργῳ
Μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγε.

Incerti. 11.

Non rudis hæc pinxit Simon: omni verò in opere
Reprehensio, quam neque heros Dædalus effugit.

Ἀδιαφόρου.

Ἃ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
Μαῦσαι δεῖξαι πῶς, πόρε τὸν κεφαλήν.

Incerti. 12.

Ars reprehensionem perdidit: neque enim ipsa
Demonstrare potest. quare, præbe caput.

Ἄδηλον.

Μικροῦ κατέσχον καὶ βότρυν ταῖς δακτύλοις,
Ὑφαπατηθεὶς τῇ ἴσῃ τῶν χρωμάτων.

Incerti. 13.

Pæne apprehendissem vuam digitis,
Deceptus aspectu colorum.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ, ϛ ξ

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοίδιόν εἰμι Μύρωνος, ὅτι στήλην ὀ' ἀνάκειμαι·
Βουκόλε, καντάσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

IN SIMVLACRA ANIMALIVM.

Cap. VII.

In Myronis buculam. 1.

Bucula sum Myronis, in columna verò posita sum:
Pastor me stimulans in armentum abige.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸν βοίδιον ἐν τεμένεσσι τοῖσδε βωμοῖς
Ἱδρυσας; οὐκ ἐθέλῃς εἰσαγέμεν μέγαρον;

In idem. 2.

Quid Myro me buculam hic apud aras
Statuisti? non vis inducere in campum?

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε τὴν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
Βοίδιον ὡς ἵππων βουσὶ συνεξελάσῃς.

ANACREONTIS in idem. 3.

Pastor armentum procul pasce, ne hanc Myronis
Buculam vt viuam cum bubus vna abigas.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον ὐ χαλκοῖς πεπυκασμένον, ἀλλ' ἐπὶ γήρως
Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψύσατο χεὶρ Μύρων.

Eiusdem in idem. 4.

Buculam non fusione efformatam, sed ob senectutem
In æs intabescentem, suâ mentitus est manu Myron.

ΕΥΗΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ τὸ δι' ἐγρὸς χάλκεον βοῦλοι βοὶ ταῦρ' ὀπιπεύειν
Ἐκπάγλως, ἢ ψυχὴ εἶναι δοκεῖ ὁ χαλκὸς ἔχειν.

EVENI

EVENI in idem. 5.

Aut pellis ærea tota huic boüi incumbit
Exterius, aut animam intus æs habet.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρῶ πάχα τῦτο Μύρων, ὅτι ἔπλασα ταύτην
Τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' αὐτοπλασάμαν.

Eiusdem in idem. 6.

Ipse prōpè dicet Myron, non formaui hanc
Buculam, huius verò imaginem effigiaui.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δ'
Ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίᾳ.

LEONIDÆ in idem. 7.

Non formauit me Myron, mentitus est: pascentem verò
Ex armento abigens, alligauit basi lapideæ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μευ ποτὶ τᾶς δε Μύρων πόδας ἅρμοσε πέτρας,
Ἄλλαις αὐ νεμόμαν βουσὶν ὁμοῦ δάμαλις.

ANTIPATRI Sidonij in idem. 8.

Nisi meos ad hanc Myron pedes illigasset petram,
Aliis vnà pascerer cum bobus bucula.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόσχε, τί μοι λαχνῇ παρστέρχεαι; ἦπιε μαστῷ;
Ἄ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐτέθηκε γάλα.

Eiusdem in idem. 9.

Vitule, quid ad meas mammas accedis? Quid verò mugis?
Ars mammis non subdidit lac.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο, μηδ' ἀπολύθην
Συρίσδης· μαστῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

In idem. 10.

Buculam bubulce præteri, neque procul hinc
Canas fistula: mammis vitulum excepit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α μόλιβος κατέχει με καὶ ἄλιθος· εἵνεκα δ' αὖτε
Πλάστα Μύρων λωτὸν καὶ ῥῖνι ἑδρεπόμαν.

In idem. II.

Plumbum cohibet me & lapis: per te autem,
O formator Myron, lotum, & ficus folia decerpsi.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α δάμαλις (δοκέω) μυκήσεται· ἀλλὰ δι' βοὸς ἄλλην,
Χαλκὸς ὁ μὴ γνοίην, αὐτὸς, οὐχὶ Μύρων.

In idem. 12.

Bucula vt videtur mugiet, si verò cunctetur
Ferrum non sentiens, causa est, non tu Myron.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Α δάμαλις (δοκέω) μυκήσεται. πρὸ ὁ Προμηθεὺς
Οὐχὶ μόνος, πλάτις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

ANTIPATRI in idem. 13.

Bucula vt videtur mugiet. Sanè Prometheus
Non solùm, formas viuentia & tu Myron.

Α δηλοῖ εἰς τὸ αὐτό.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα·
Εὗρε μόλις δ' αὐτὴν, τοὺς βόας ἐξελάσας.

Incerti in idem. 14.

Bouem propriam aliquando bobus Myron commixtam in-
Inuenit autem ægrè ipsam, bubus abactis, (uestigauit.

Α δηλοῖ εἰς τὸ αὐτό.

Α βοῦς ἀ τίκτουσ', ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
Α δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσει, ἀλλ' ἔτικεν.

Incerti in idem. 15.

Vacca pariens, in ventre formauit hanc buculam:
Myronis autem manus non formauit, sed genuit.

Α δηλοῖ εἰς τὸ αὐτό.

Καὶ χαλκῆν περ ἐοῦσα λαλήσει αὖ τις καὶ ἀνὴρ βοῦν.
Εἰ δὲ σὰ λάϊνα Μύρων εἶδον ἐπιχνάσαι τι.

Incerti in idem. 16.

Et licet aerea sit, loqueretur hæc cornuta bos,
Si ei pectora intus Myron machinatus esset.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Πηκτόν μοι τις ἄεξοι ἐπ' αὐχένι καὶ ζυγὰ θείτω.
Εἵνεκα γὰρ τέχνης σεῖο Μύρων ἄροσον.

ΑΝΤΙΡΑΤΡΙ in idem. 17.

Fabricatum mihi quis aratrum in dorso & iugum imponat.
Nam ob artem tuam, Myron, arabo.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ τοῦ Βιθυνοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

Ἢν μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· εἰ δ' ἅ γε ταῦρος,
Βήσεται· ἢν δὲ νομεύς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

DEMETRII Bithyni in idem. 18.

Cùm me viderit vitulus, mugiet: sin verò taurus,
Inscendet: si verò pastor, in armentum abiget.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὧδε Μύρων μ' ἔτηξε τὸ βοίδιον· ἀλλὰ νομῆες
Βάλλουσί με λίθοις ὡς ἀπολειπόμενον.

Eiusdem in idem. 19.

Hîc Myron me statuit buculam: pastores verò
Petunt me lapidibus tanquam relictam.

ΜΑΡΚΟΥ ἀργυραρίου εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλοι ἢν ἐσίδῃς με καὶ ἐμὸν ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
Εἰπεῖν, ὅθ' ἁ πλάστης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

MARCI ARGENTARII in idem. 20.

Buculam cùm intueris meam, hospes, hoc verbum ipsa
Dicas, quòd fusor hîc me ligauit Myron.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταὐτὰ βοὸς τόδε εἶδος ὁ Μύρων ἔξεν ἔπλασεν, ἢν ὅδε μόσχος
Ὡς ζώοντα σαφὲς μητέρα δερκόμενος.

Eiusdem in idem. 21.

Hanc bouem Myron, ô hospes, formauit, quam hic vitulus
Vt viuam trahit matrem, videns.

ΔΙΟΚΡΙΔΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔστι γὰρ ἄπνους·
Ἀλλά σ' ὁ βουπλάσας ἐξαπάτησε Μύρων.

DIOCRIDIS in idem. 22.

Taure fruſtra ſuper vitulam ruis. Eſt enim mortua:
Sed te bouis formator decepit Myron.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σὸν Μύρων δαμάλᾳ σὸν ἐκάθηνε μόχος ἀλωλής,
Καὶ γάλα πὰρ θείων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

In idem. 23.

Tuam apud buculam mortuus eſt vitulus circumuagarus,
Etiam lac credens æs intus habere.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ ὁ Μύρων πλάσας οὐχ ἁφάσας· ἀλλά σε χαλκὸς,
Πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πυγνούμενος.

In idem. 24.

Hei Myron formans non feſtinaſti: ſed te æs,
Antequam animam immitteres, præuenit concreſcens.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τὴν δεῦρο δάμαλιν μέγα σ' ἔπαφε τέχνη
Βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ τεὸς ἔνθηκε Μύρων.

In idem. 25.

Æream cædis buculam: valdè te decepit ars,
Paſtor, animam non addidit Myron.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπ' ὑπάρχων

εἰς τὸ αὐτό.

Πόρτιν τὴνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις,
Ἡ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

IVLIANI Principum in idem. 26.

Bouem hanc Myronis videns, pænè hoc dices,
Natura eſt mortua, aut viua fuit ars.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, ποῖ σε φέρῃ με βιάζεαι; ἦχθος ἀνάγκη.

Οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχειν.

Eiusdem in idem. 27.

Pastor, quò currere me cogis? desine percutere.
Non enim mihi ars & hoc dedit habere.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ χαλκοῖ ζώουσι Μύρων σοφὸς, ἢ πάρα πόρτιν
Χάλκεον, ζωὰν δ' ἐξ ἀγέλας ἑρύσας.

Eiusdem in idem. 28.

Aut æs viuum fecit Myron sapiens, aut propè bouem
Æream fecit, viuam ex armento trahens.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Γλάφτα Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων·
Χάλκεος δὲ φανείσας, φῶρ κενὸς ἐξεφάνη.

Eiusdem in idem. 29.

Formator Myron, tuam buculam viator venit abacturus:
Æs verò tangens, fur vacuus apparuit.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰσεῴων με λέων χαίνῃ στόμα· χερσὶ δ' ἀείρῃ
Γῴοπόνος ζυγὸν ἄλλο, ἀγεσιόμους κορυφούμενος.

Eiusdem in idem. 30.

Intuens me leo diduxit rictum: manibus verò attollit
Arator lignum à iugo dependens pastor in agro clauam.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τλῆθι Μύρων, τέχνη σε βιάζεται· ἄπνοον ἔργον.
Ἐκ φύσεως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη.

Eiusdem in idem. 31.

Perfer Myron, ars te cogit: mortuum opus.
Ex natura ars. Non enim naturam inuenit ars.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν βοὶ πάντ' ἐμάχοντο φύσις καὶ πότνια τέχνα·
Ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἶσον ὅπασε χέρας.
Δερκομένοις μὲν γὰρ, φύσιος κράτος ἥρπασε τέχνα·
Αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἦ φύσις ἐστὶ φύσις.

Eiuſdem in idem. 32.

In boue hac inter ſe contendebant natura & diuina ars:
Vtriſque verò Myron æquale tribuit præmium.
Intuentibus enim, naturæ robur rapuit ars,
Sed tangentibus natura eſt natura.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παφὲ καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδῃς
Πλευραῖς χαλκοτύποις αὐτιτύποιο βοός.
Οὐ νέμεσις δ' μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἶγε καὶ αὐτοὺς
Ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπάφόπωσε Μύρων;

Eiuſdem in idem. 33.

Decepit te lucroſum Myron, quod ſtimulum intentas
Lateri ex ære formato reſiſtentis bouis.
Non verò indignatio lucroſo. Quid enim tantum, ſi & ipſos
Oculos paſtorum decepit Myron?

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ βάσις ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ἢν πεπέδηται·
Ἢν ἀφεθῇ τούτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
Μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδε πῶς ἔμψυχον ὁ τεχνίτης
Θῆκεν. καὶν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

GEMINI in idem. 34.

Baſis cohibens buculam, cui alligatur:
Sin liberetur ab hac, fugiet ad armentum.
Mugit enim æs: vide quomodo viuentem artifex
Fecerit. Et ſi ei adiungas alium, fortè arabit.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Χάλκεος ἦς, ὅτι σὺ δὲ γεωτόμος εἵλκυε ἄεθλον,
Καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομόσχα δαμάλᾳ·
Ἀλλὰ Μύρων τέχνα πολυπλέγχθς, ὅς σε δι' ἔργων
Ἔμψυχόν πως βουσὶ ἐργάτιν εἰργάσατο.

Eiuſdem in idem. 35.

Ærea es per te verò agricola traxit aratrum,
Et iuga ferens falſæ buculæ:

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Iouiani Pontani.

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Stephani Duraei.

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Secundi Hagani.

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Baptistae Pii.

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Baptistae Pii.

Ad Lectorem Epigramma Ioannis Baptistae Pii

Εἰς τὸν Καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἐνύσατο κάπρῳ
Ὁ πλάσας, ἔμπνοιον θῆρα τυπωσάμενος,
Χαίτας αὐχενίους πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
Βρύχοντα, γλήνας φρικτὸν ἰάπτα σέλας,
Ἀφρῷ χείλεα πάντα διάδρομά. οὐκ ἔτι θαύμας
Εἰ λαγάδα γραπτῷ ὤλεσεν ἡμιθέων.

In Calydonium aprum.

Æreus: sed vide quantam confidentiam absoluit aprt
Sculptor, viuam feram efformans,
Setas dorsales horrentem, mortalem dentem
Frendentẽ, oculorũ canthis formidabilẽ emittentẽ fulgorẽ.
Spuma labra omnia irrigata. Non amplius mirandum
Si collectum exercitum perdidit semideorum.

Ἄδηλον.

Τὰμποσθεσιῇ φύλακος μακρὰν ἀπὸ τῆλε φύλασσε.
Τοῖος ἐὼν ὃν ὁρᾷς ὦ παρ' ἐμὲ ἐρχόμενε,
Σύκινος, ἀ ῥίνη πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου,
Ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοΐδος.
Ἀγρὸς· γέλασον. μὴ δ' ὑκλείοις πεφύλαξο
Σίναδαι, μὴ καὶ Σαρδόνιον γελάσῃς.

Incerti. 31.

In arcâ me custodem longè procul cauo.
Talis existens, quem vides, ô ad me accedens,
Ficulnus, non lima elaboratus, nec rubricâ,
Sed à pastorali per se edocto scalpro,
Agrestis: ride. Post superbiam verò caue
Ne lædaris, ne & Sardonium rideas.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ Η-
ρώων τινων, κβ ηβ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ εἰς Πεμπτίαν.

Τέχνης

Τέχνης πυρσὸν ὄπασα φερέβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
Καὶ πυρός, ἀλληκτου πήματος ὄφιν ἔχω.
Ἡ μεθόπων ἀχάεσσι αἰὲὶ θρόος, εἶγε Γερμῆς
Αὖτ' ἀερσίπους τῶν' ὑπὸ χαλκοτόπων.

IN IMAGINES PRISCORVM & heroum quorundam. Cap. VIII.

IVLIANI in Promethea. 1.

Artis ignem præbui ferentem vitam. Ex arte verò
Et igni, indefinentis doloris ſpectaculum habeo.
Certè hominum ingratum eſt ſemper genus, ſiquidem Prome-
Pro beneficio hæc à fabris *patior*. (theus

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν κελέσκεν ἀπειρέα βίβλος Ὁμήρου,
Ἀλλά μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
Δεῦρ' ἴδε γὰρ καὶ ἐμοὶ Γερμῆλα, δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
Προμαθέος σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ἡράκλεες νεμέσησον· ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

Eiuſdem in eundem. 2.

Æs dicebat indomitum liber Homeri,
Sed illud formator monſtrauit reprehenſibile.
Huc enim & vide ingemiſcẽtem Promethea, Huc accede vide
Adflicti ex imis viſceribus dolores. (æris
Hercules indignare: cùm adhuc poſt tuam pharetram
Iapetionides dolorem non ceſſibilem habet.

ΓΑΛΑΟΥ εἰς Ταύρελον.

Οὗτος ὁ τὴν μακάρεσσι σεμνέστιος, ὃν τότ' ὁ πολιὼ
Πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος κύμβας,
Νεῶ λιβάδος θητὸς ἱμείρεται· ἡ φλογερὴ δὲ
Κρῆσις ἀεὶ χείλας ὀξὺ τεπειοτέρη.
Πῖνε, λέγω δ' ὁρθμὸν, καὶ ὄργια μολπάζειν σιγῆς.
Οἱ γλώσσης θεσπεσίης τῶνδε κολαζόμεθα.

GALLI in Tantalum. 3.

Hic qui prius diis conuiua, hic qui ventrem
Sæpius nectareo impleuit potu,
Nunc liquorem mortalem desiderat: inuida autem
Mixtio semper labiis est depressior.
Bibe, dicit opus torno factum, & orgia disce silentij.
Lingua qui sumus incontinentes (hisce) ita puniunt.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλῖβε δρακοντείους τοξεμπύκτας ὄβριμε χεῖρας
Ἡράκλες, δαιτέων αἴσχεα λῃστὶς φάρυγας.
Ἐξέπι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος Ἥρης
Ἀμπαυσον, μιχθεὶν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
Οὐ γάρ σοι χρητὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
Ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς, ἔπαθλον ἔφυ.

In simulacrum Herculis infantis adhuc, & manibus elidentis dracones duos. 4.

Elide draconum prælongas, violente, manus
Hercules, draconum profunda guttura.
Vel ex infante iram zelotypia adfectæ Iunonis
Compesce, laborare disce vel ex infante.
Non tibi enim crater ex ære, neque lebetes,
Sed via in Iouis aulam, pretium est certaminis.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους.

Δέρκεο μυελόμηδε ποτὲ Ἡράκλες ἀγῶνας,
Οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἴκοι ὄλυμπον ἔβης.
Γηρυόνῃ, χλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαο.
Πώλοις, Ἱππολύτῃ, πουλυκάρηνον ἔφιν,
Κάπρον θηρητῆρα, κάκις κτεάνοις, θῆρα Νεμείης,
Οἰωνοὺς, ταῦρον, Μαιναλίῳ ἔλαφον.
Νηῒ δὲ κατ' ἄκρης πίλνος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς,
Γέρμανίης, μεγάλου ῥύεο Τηλεφίδας.

In duodecim labores Herculis. 5.

Aſpice mille laborum tua Hercules certamina,
Quæ perpeſſus, Deorum domum cælum aſcendiſti.
Geryonem, inclyta poma, magnum laborem Ægëi,
Equos, Hippolyten, multa capita habentem ſerpentem,
Aprum impetuoſum, inferni canem, feram Nemeæ,
Aues, taurum, Mænalium ceruum,
Iam verò in ſummitatem nobis indeletæ cùm veneris
Pergamiæ, magnos libera Telephidas.

Ἀδηλονείς Ὃ αὐτό.

Πρῶτα μὲν, ἐν Νεμέῃ θεὸς ἐξεφόνησε λέοντα·
Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυκάρηνον ὤλεσεν ὕδρην·
Τὸ τρίτον αὖτ' ὄπι τοῖς, Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον·
Χρυσόκερων δ' ἔλαφον μετ' ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
Γέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν·
Ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν·
Ἕβδομον, Αὐγείου πολλὼ κόπρον ἐξεκάθηρεν·
Ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον·
Ἔνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγε ἵππους·
Γηρυόνα, δέκατον, βόας ἤγαγε δ' Ἐρυθείης·
Κέρβερον, ἑνδέκατον, κυν' ἀνήγαγε δ' Ἄϊδαο·
Δωδέκατον δ' ἐκόμισεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα·
Τὰ τρισκαιδέκατον, πῖον λυγρὴν ἔφλεν ἀέθλων,
Μοιωνυχὶ πεντήκοντα ξωσελέξατο κούρας.

Incerti in idem. 6.

Primò quidem, in Nemeâ immanem occidit leonem:
Deinde, in Lerna multiceruicem perdidit hydram:
Tertiò rurſus poſt hæc, Erymanthium occidit aprum:
Auricornem ceruum poſt hæc venatus eſt, quartò:
Quintò verò, aues Stymphalides expulit:
Sextò, Amazonidis tulit cingulum præclarum:
Septimò, Ægei multum fimum expurgauit:
Octauò, ex Cretâ igniuomum abegit taurum:

Nonò, ex Thraciâ Diomedis duxit equos,
Geryonæ, decimò, boues eduxit ex Erythiâ:
Cerberum, vndecimò, canem sursum duxit ex orco:
Duodecimò tulit in Græciam aurea poma:
Decimò tertiò tale difficile habuit certamen,
Vna nocte cum quinquaginta concubuit puellis.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Ὠλεσα Νεμέας θῆρ' ἄπληστον, ὤλεσα δ' ὕδρην,
Καὶ ταῦρον καὶ σῦν ἀμφετίναξα βίῃ,
Ζωστῆρ' ἐλκύσας, πῶλους Διομήδεος εἷλον
Χρύσεα μῆλα λαβὼν, Γηρυόνην ἔλαβον.
Αὐγείαν ἐδάην· κεμάδος οὐ φεύγω· ἔκτανον ἄρκυς·
Κέρβερον ἠγάγομεν· αὐτὸς Ὄλυμπον ἔχω.

PHILIPPI in idem. 7.

Perdidi Nemeæ feram insatiabilem, perdidi & hydram,
Et taurum: apri verò vndique concussi maxillam.
Cingulum abstrahens, equos Diomedis abstulit:
Aurea mala fregi, Geryonem cepi.
Augeam didici: cerua non aufugit: occidi aues:
Cerberum duxi: ipse cælum habito.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς ὡσαύτως φονεύσαντα ἐν Νεμέᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροβόειον βαρὺ βρύχημα λέοντος
Πτήσσετε λιτνόμοι θῆρες Νεμέης.
Ἡ γὰρ ὑφ' Ἡρακλῆος Ἀριστάθλοιο δέδυπεν,
Αὐχένα σὺν φοναῖς ἀγχόμενος παλάμῃς.
Γοίμους ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκοῦσαι
Ἠχὼ, ἐρημαίης οὐκέτι θηρὸς ἄπο.
Καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
Ἥρης ταρπείων μισογόητος ἄχθος.

ARCHII in eundem occidentem in Nemeâ Leonem. 8.

Non amplius tauriuori grauem rictum leonis

Rumpere Pyrrhæ lapidem, unde renatus homo est.
Sic Deucalion, sic cum conjuge Pyrrha laborum
Vincitur immensi solus uterque mali.
Hi tibi non tantum, Themi, sed cognita cunctis
Exempla esse queunt, hos imitare modos.

Ver. 1. Ut Themis, &c.] Themis, Jovis et Terræ filia, oraculum Delphicum tenuit, ubi Deucalion et Pyrrha, ejus jussu, lapides post tergum jecerunt, unde homines renati sunt. Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 2. Rumpere Pyrrhæ lapidem, &c.] Pyrrha, Epimethei et Pandoræ filia, Deucalionis uxor, ex lapidibus a se post tergum jactis homines renatos fabulatur antiquitas.

Ver. 3. Sic Deucalion, &c.] Deucalion, Prometheo patre, Clymene matre natus, Pyrrhæ conjux, ex diluvio, quo omnes homines præter ipsum et uxorem periere, homines lapides post tergum jactando reparavit.

Ver. 4. Vincitur immensi solus uterque mali.] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 5. Hi tibi non tantum, Themi, sed cognita cunctis] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 6. Exempla esse queunt, hos imitare modos.] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 7. Ut Themis, &c.] Themis, Jovis et Terræ filia, oraculum Delphicum tenuit, ubi Deucalion et Pyrrha, ejus jussu, lapides post tergum jecerunt, unde homines renati sunt. Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 8. Rumpere Pyrrhæ lapidem, unde renatus homo est.] Pyrrha, Epimethei et Pandoræ filia, Deucalionis uxor, ex lapidibus a se post tergum jactis homines renatos fabulatur antiquitas.

Ver. 9. Sic Deucalion, sic cum conjuge Pyrrha laborum] Deucalion, Prometheo patre, Clymene matre natus, Pyrrhæ conjux, ex diluvio, quo omnes homines præter ipsum et uxorem periere, homines lapides post tergum jactando reparavit.

Ver. 10. Vincitur immensi solus uterque mali.] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 11. Hi tibi non tantum, Themi, sed cognita cunctis] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Ver. 12. Exempla esse queunt, hos imitare modos.] Ovid. Met. lib. 1. fab. 7.

Querum hic quidem humeros feræ aſcendens, genib. depẽdit,
Pulchros ramos manibus prehendens cornuum:
Hæc fera hiatu multum & anhelitu ſpirans,
Linguâ demonſtrat excruciatum cor.
Hercules gaude: tota cerua hæc floret,
Non ſolum cornibus, ſed arte aureâ.

Εἰς ⟨illegible⟩ αὐτὸν, καὶ ⟨illegible⟩ Ανταῖον.

Χαλκὸν ἀπαιμόζοντα τὶς ἔπλασε; τὶς δ' ὑπὸ τέχνας
Καὶ ποῖον ἐκ μορφᾶς καὶ θράσος εἰργάσατο;
Ἔμψυχον δ' πλάσμα· καὶ οἰκτίρω μογέοντα,
Καὶ φείδομαι κρατερὸν ⟨illegible⟩ θράσει Ἡρακλέα.
Ανταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων
Ἰλιγγὶς δ' ὀδυνᾷ καὶ σπαραγμὸν ἔχει.

In eundem, & Antæum. 11.

Æs eiulans quis formauit? quis ab arte
Et laborem ex formâ & audaciam fabricatus eſt?
Viuum hoc eſt figmentum: & miſeret me laborantis,
Et horreo validum audacem Herculem.
Antæum enim habet adflictum ex manibus:
Intortus verò videtur & gemitum emittere.

Εἰς ⟨illegible⟩ αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νικῶν ὕπνῳ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

In eundem ebrium. 12.

Hic iam ſomno grauatus & poculo,
Centauros ſobrius vino grauatos perdidit.

Εἰς ὃ αὐτό.

Οὗτος ὁ πάντα μάτηρ, ὁ πρὸς ἀνδράσι δωδεκάεθλος
Μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἐυρυπόρης,
Οἰνοβαρὴς μετ' δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσει,
Νικηθεὶς ἁπαλῷ λειμῶνι βεβαμένος.

In idem. 13.

Hic omnium domitor, qui apud homines tanquam duodecim certamina vicerit

Cantatur, fortem ob fortitudinem.

Mero grauatus poſt epulas vino vacillantem gradum trahit,
Superatus molli membra ſoluente à Baccho.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ.

Χαίτλω καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀπαρβῆ
Θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ὀφρυοκώιον,
Ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης· εἰ δ' ὄ, Λυσιμάχου πίναξ.

In aliud certamen eiuſdem. 14.

Setas, & clauam, & in oculis intrepidam
Iracundiam videns, & formidabile viri ſupercilium,
Quære pellem leonis in imagine: & vbi inueneris,
Herculis eſt: ſi verò non, Lyſimachi tabula.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Οἵῳ Θεοδάμας πρὶν ἐναντίος ἔπλετο Ἡρακλῆϊ,
Τοῖον ὁ τεχνίτης Διὸς εἰργάσατο,
Βοῦν ἄροτῆρα ἕλκοντα, καὶ αὐτομύοντα χορείαις.
Ἀλλ' οὐ τὸν ὀλοὸν χάλκεον βοοσφαγίδα.
Ναὶ τάχα Θεοδάμαντι γόημα χείλεσι φωνὴ
Ἥρμοσεν, ἧς ἄϊον φείδεται Ἡρακλέης.

In aliud ſimulacrum eiuſdem. 15.

Quali Theodamas prius obuiam factus eſt Herculi,
Talem artifex Iouis filium perfecit,
Bouem aratorem trahentem, & prætendentem clauam:
Sed non perniciosam pinxit bouis cædem.
Certè propè Theodamanti lugentem labris vocem
Aptauit, quam audiens pepercit Hercules.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον καὶ Κρονίδης ἔσσυτό ποτε τῇ πελοτηλίῳ
Νυκτὶ καὶ Εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
Κἠκ πυθοῦς εἰς οὔλυμπον ἐκώμασας ὦ βαρύμοχθε
Ἀλκεΐδη, πίλου εἰκόνα σοῦ βλέπομεν.
Ἀλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς

Θῆβαι τιῶ μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

In imaginem aliam eiuſdem. 16.

Qualem & Iupiter ſeminauit te tribus
Noctibus,& Euryſtheus vidit ferentem certamina,
Et ex igni in olympum veniſti,ó grauia perpeſſe
Alcida,talem imaginem tuam cernimus.
Alcmenæ partum habuit lapis.Sed valde glorioſæ
Thebæ nunc fabulis ſunt vaniores.

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἡρακλες, ποῦ σοι πόρθος μέγας, ἢ τι Νέμειος
Χλαῖνα, τοὐξ ἑνὸς ἔμπλεος ἰοδόκη;
Ποῦ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε καταφῆ;
Λύσιππος· χαλκῷ δ' ἐτέρπετο δουρίλλῳ.
Ἄζηλα γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δέ σ' ἔωρσεν;
Ὁ πτερόεις (ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος) ἔρως.

GEMINI in ſimulachrum eiuſdem. 17.

[a]Hercules,vbi ramus magnus,& Nemea
Læna,& ſagittis plena pharetra?
Vbi ſuperbus habitus?quis formauit te ſic demiſſum?
[b]Lyſippus,æri verò commiſcuit dolorem.
[a]An doles ſpoliatus tuis armis?quis te expugnauit?
[b]Alatus(verè vnum graue certamen)amor.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὁ αὐτό.

Ἡρη τοῦτ' ἄεθλα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις,
Ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν θ' ἡρωσιῶ Ἡρακλέα.
Ποῦ χλαῖνα λέοντος, ὅ, τ' ὀβρίζοντος ἐπ' ὤμοις
Ἰός, τε βαρύπους ὄζος ὁ θηλέτης;
Παῖπα σ' ἔρως ἀπέδυσε· τίς οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
Ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαι θ' Ἡρακλέα.

PHILIPPI in idem. 18.

Iuno ſanè hoc volebat reliquum omnibus in certaminibus
Armis nudatum videre audacem Herculem.
Vbi læna è leonis pelle,& celeritet volans in humeris
Sagitta,

Sagitta, & tarda ob pondus clava feras occidens:
Omnia tibi Amor exuit: & non nouum, si Iouem cygnum
Faciens, armis priuauit Herculem.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τῦ Μαραθωνίου
Ταύρου.

Θαῦμα τέχνης Ταύρου τε καὶ ἀνέρος· ὧν ὁ μὲν ἀλκὰ
Θῆρα βίη ἐδάμασσε μεγάλα πιεσθένεος·
Ἶνας δ' αὐχενίους γναμπτῶν, πλάγιον δὲ μέτωπα,
Λαιῇ μυκτῆρας, δεξιτερῇ δὲ κέρας.
Ἀσφαγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα φῆρ ὑπὸ χερσὶν
Δαμναμένοις κεφαλῆς, ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
Εἰ δ' οἵη σθένεϊ τέχνης ὕπο, τῷδ' ἐνὶ χαλκῷ
Θῆρα μὲν ἐμπνεύσειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτα ῥέειν.

In ſtatuam Theſei, & Marathonij
tauri. 19.

Miraculum artis tauríque & viri: quorum hic quidẽ robuſtam
Feram robore premit, membra intendens:
Fibras ceruicales retorquens, manibus comprehendit,
Læuâ nares, dextrâ verò cornua.
Spinæ vertebras luxauit, & dorſum fera ſub manibus
Domita robuſtis, poſterius in genua procubuit.
Licet álicui putare ab arte, hoc in ære
Feram quidem ſpirare, virum verò ſudore fluere.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
Ἀμμάσιν ἠερίῳ κλίμακι μησάμενος,
Εἷλεν ἂν ἄφυκτον βίῃ, καὶ ὑπὲρ μόρον· ἄνδετο γὰρ ἂν
Καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἐλεῖν παλάμαν.

In ſtatuam Capanei. 20.

Si talis Thebarum Capaneus inſaniiſſet in turribus,
Funibus excelſam ſcalam molitus,
Cepiſſet vrbem vi vel contra fatum. Erubuiſſet enim ſanè
Et fulmen Iouis talem rapere antefignanum.

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς ἄγαλμα Σαλμωνέως.

Χείρ με Πολυκλείτου Θασία κάμε· εἰμὶ δ' ὁ σφὶν
Σαλμωνεὺς βροντᾶς ὃς Διὸς αἰτιάομαι·
Ὃς με καὶ εἰν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλιν, καί με κεραυνοῖς
Βάλλει, μισῶν μου τοὐλαλέοντα τύπον.
Ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα, μίνις χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνοις
Ὁ σκηπὸς ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

GEMINI in ſtatuam Salmonei. 21.

Manus me Polycleti Thaſia fecit; ſum verò ille
Salmoneus fulgura qui Iouis contra inſanij:
Qui me etiam in inferno deſtruit denuò, & me fulmine
Concurit, odio habens & mutam imaginem.
Cohibe Iupiter fulmen, depone iram: ſum enim mortuus
Ad quem tu iacularis: inanimatis ſtatuis ne pugnes.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ εἰς Ἰκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε, νῦν δέ σε κηρῷ
Ἤγαγε εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος·
Ἀλλ' ἄγε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μή σε λοετρὸν,
Ἠερόθεν πίπτων, ἰκρία οἱ πλέσῃς.

IVLIANI in Icarum æreum in lauacro ſtantem. 22.

Icare, cera quidem te perdidit, iam verò te cerâ
Duxit in imaginem rurſus excuſor ex ære:
Verùm age ne pennas vibres per aëra, ne lauacrum
Per aëra decidens, Icarium facias.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἴκαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκεο, μηδέ σε τέχνη,
Μηδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζώνης ἐπωμάδιος.
Εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πίσεις ἐν πλαγίῃσι θαλάσσης,
Πῶς ἐθέλῃς πλωτὸν χάλκεον εἶδος ἔχων;

Eiuſdem in idem. 23.

Icare, quòd æs ſis recordare, neque te ars,

Neque decipiat pennarum iugum ſuper humeros.
Nam ſi viuus exiſtens cecidiſti in pelagus maris,
Quomodo vis volare æream imaginem habens?

ΑΓΑΘΙΟΥ ϛολαστικοῦ εἰς Ἱππόλυτον λαλοῦντα τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας.

Ἱππόλυτος τῆς γραὸς ἔσω ὕβαλε μῦθον
Φλέγεται· ἀλλ' ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα κλύειν.
Ὅσσον δ' ἐκ βλεφάρου μεμνὸς ὀδύνῃ νοῆσαι
Ὅσσα πρεσβυτάτα μηκέτ' ἄθεμιτα λέγειν.

AGATHII Scholaſtici in Hippolytum colloquentem cum nutrice Phædræ. 24.

Hippolytus aniculæ in aures crudelem ſermonem
Dicit: ſed vos non poteſtis audire.
Quantum verò ex oculo præ dolore furioſo licet cognoſcere
Iubet non amplius illicita dicere.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας τερμόν ἄγχιτος, οὗτ' ὀπεὶν
Τήλεφος αἰμαίξας φείκτον Ἀρη Δαναοῖν,
Μυσὸν ὅτε πλήσσοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάϊκον·
Οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δουρὸς ἀντίπαλος,
Νεῖται ὀλοὸν μηρῷ κνίζων βάεος, οἷα λιπόπτοις
Τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
Οὗ καὶ τετρωμένοιο φεύγοντες Ἀχαιοὶ,
Φύρδην Τευθρανίας νεῖται ἀπ' ἠιόνος.

PHILOSTRATI in imaginem Telephi vulnerati. 25.

Hic Teuthraniæ rex in domitus, hic qui priùs
Telephus cruentans formidabilem Martem Danaorum,
Myſum cùm plenum cæde miſcuit Caycum:
Hic Peliacæ haſtæ aduerſarius,
Nunc pernicioſum femore tegens vulnus, tanquam moriturus
Tabeſcit, viuâ carne contractus.

Quo & vulnerato fugientes Achiui,
Confusi Teuthraniæ discedunt à litore.

ΓΛΑΥΚΟΥ εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τραχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω
Τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παρράσιος.
Ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὀδυνᾶται
Δάκρυ, καὶ ἐν τείχει τὸ πρὶν ἔδεσι πόνος.
Ζωογράφων ὦ λῷστε σὺ μὲν σοφός, ἀλλ' ἀνάπαυσαι
Ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἰδών.

GLAVCI in imaginem Philocteti. 26.

Et hunc ex Trachinia intuitus multos dolores passum heroa
Hunc Philoctetem pinxit Parrhasius.
Inque oculis aridis surdæ habitant
Lacrumæ, & absumens intus inest labor.
Pictorum ô optime, tu quidem sapiens, sed quiescere
A laboribus iam illum qui tantum laborauit oportebat.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἕλκος τὸν Δαναοῖς πλάστης ἐμός, ἄλλος Ὀδυσσεύς,
Ὃς μ' ἔμιμνε κακῆς ἀλουσίης τε νόσου.
Οὐκ ἀρκεῖ πέτρη, πῦος, λήθοντ, ἕλκος, ἀνίη·
Ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

In eundem. 27.

Magis hostilis quàm Danai pictor meus, alius Achilles,
Qui me recordari fecit mali pernicioſi morbi.
Non satis est petra, pannus lacet, purulentus sanguis, vulnus,
Verùm etiam in ære hunc dolorem elaborauit. (dolor:

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁρέων, ὅτι πᾶσι φανείη
Ἄλγεα εἰν καὶ τοῖς πλεῦσι δεδουπόσιν.
Ἄγρια μὲν κομόωσιν ἐπὶ τείχεα δοῦρ' ἰδὲ χαίτης·
Χαίτῃσι τειχαλέοις χρῶμα σιν αὐχμαλέῳ.
Δίψα καὶ σκληρὸς δὲ φέρει καὶ ῥιγεδὸν ἦθος.

Καὶ τάχα καρφαλέοιν χερσὶν ἐφαπτομένας.
Δάκρυα δὲ ξηρῆσιν ἐπὶ βλεφάροισι πάγηται
Ἰσταται, ἀχνύοντος σῆμα δυσπαθίης.

Iuliani Ægyptij in eundem. 28.

Noui Philoctetem videns, quòd omnibus demonstrat
Dolorem suum etiam procul intuentibus,
Horridè quidem comantem habet capillum: age huc aspice capitis verticem
Comam horridis coloribus demissam.
Cutem arefactam verò fert, & rugosam aspectu,
Et prope siccam manibus tactu:
Lacrumæ verò aridis in palpebris concretæ
Stant, immensæ signum calamitatis.

ΚΟΣΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ εἰς Πύρρον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξένην.

Πύρρος ἐγὼ· σπεύδω δ' πατρὸς χάριν. ἡ δ' ἀναιδὴς
Παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

COSMÆ MECHANICI in Pyrrhum volentem iugulare Polyxenam. 29.

Pyrrhus ego: festino autem patris nomine: illa verò impudens
Palladem inclamat, fratrem habens Paridem.

Εἰς Χείρωνα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκχέεται ἵππος, ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνήρ.

In Chironem Hippocentaurum. 30.

E viro effunditur equus, excurrit verò ex equo vir.

Ἄδηλον, εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀνὴρ ἀσφαρ ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ, αἰόλος ἵππος.

Incerti in idem. 31.

Vir sine pedibus sine capite, varius equus.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποφαδύεται ἵππων.

In eundem. 32.

Equus eructat virum, vir verò excacat equum.

ΕΥΟΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἦεν ἀκέφαλος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο,
Ὅν ῥα φύσις παίζουσα θοῷ ὑπέτεινεν ἵππῳ.

EVODI in eundem. 33.

Equus erat ſine capite, vir verò imperfectus iacet,
Quem natura iocata veloci inſeruit equo.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ εἰς Κυνάγειρον.

Οὔ σε μάκαρ Κυνάγειρε τὸν ὡς Κυνάγειρον ἔγραψε
Φᾶσις, ἐπεὶ βεβαρᾶσιν ἀΐσσεται παλάμῃσι.
Ἀλλά σοφός τις ἦεν ὁ ζωγράφος, ὃς δέ σε χερσὶ
Νόσφισε, τῷ χερσὶν οὐκέτι ἀθάνατον.

CORNELII in Cynægirum. 34.

Non te beate Cynægire vt Cynægirum pinxit,
Phaſis, cùm robuſtis poſuit cum manibus,
Sed ſapiens quis erat pictor, nequè te manibus
Priuauit, manuum nomine immortalem.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμφοῖο κορύμβου
Νηὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κρατίδες,
Ἀνίκα που Κυνέγρε φυγὰς ποτὶ φορτὶς ἐκείνη
Ὡσεὶ ἀπ' ἀγκυρέης εἴχετο σᾶς παλάμης.
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀπεὶ ξὺν δόρυ νηΐου ἀμφιδακοῦσαι,
Ἀπνοον ὠμῦ πνεῦμα πάρος Ἀχαιμενίοις.
Καὶ τὰς μὲν τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος· αἱ δὲ μὲν χεῖρες
Νῆα Μοψοπίοις μίμνε πρὸ συναέταις.

PAVLI Silentiarii in eundem. 35.

Medos occidentes manus quidem ſuper inflexa puppe
Nauis cum impetu diſceſſuræ amputarunt ſecures,
Cùm Cynegire fugitiua nauis oneraria illa
Tanquam ab anchorâ detineretur tuæ manus,
Sed etiam tam tenaciter, vt ferrâ lignum nauale admordentes,
Mortua ſequebatur formido Achęmenios.
Et has quidem aliquis vir tulit barbarus: at verò manuum

Victoria Athenienſes manſit apud enneatas.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ εἰς τὴλίω Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.

Λύσιππε πλάστα Σικυώνιε θαρσαλέη χείρ,
Δαίε πυκνὸν πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῇ·
Οἷον κατ' Αλεξάνδρου μορφᾶς χέες. Οὐκέτι μεμπτοὶ
Πέρσαι. συγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

POSIDIPPI in columnam Alexandri Macedonis. 36.

Lyſippe fictor Sicyonie, audacula manus,
Ingenioſe artifex, ignem quodammodo æs videt:
Quem iuxta Alexandri formam effudiſti. Non amplius reprehendendi
Perſæ. Ignoſcendum bobus leonem vitare.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ, ἢ δι', ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Τόλμαν Αλεξάνδρου καὶ ὅλον ἀπεμάξατο μορφαὶ
Λύσιππος· τίν' ὁδὶ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
Αὐδάσσῃ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, εἰς Δία λεύσσων,
Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ πήξας, Ζεῦ, σὺ δ' Ὄλυμπον ἔχε.

ARCHELAI vt alij ASCLEPIADIS in eundem. 37.

Audaciam Alexandri, & totam expreſſit formam
Lyſippus: quamnam hoc æs habet vim?
Intuenti ſimile eſt æs, in cælum videns
Terram ſub me pono, Iupiter, tu verò Olympum habes.

Ἄδηλον, εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὸν Αλέξανδρον τεκμήρεο· τῶδε τὰ χείνου
Ὄμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει.
Ὃς μόνος ὑμὶν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἰ Διὸς αὐγαί;
Παῖδα Πελλαίῳ γλῶσσ' ἐπάξε θεῷ.

Incerti, in eundem. 38.

Ipſum Alexandrum conſidera: hîc illius

Oculi,& viuentem confidentiam æs habet.
Qui ſolus,quam intuentur ex æthere Solis fulgores,
Omnem Pellæo terram ſuppoſuit throno.

Ἀδήλου, εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον Ἀλέξανδρον μεγαλήτορος υἱὰ Φιλίππου
Δέρκεαι, ἀρτιφυῆ, ὃν ποτε μήτηρ
Καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀτὰρ ὠδίνων δέ μιν Ἄρης
Ἔργα μόθων ἐδίδαξε, τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Incerti in eundem. 39.

Hunc Alexandrum magnanimum filium Philippi
Vide iam editum, Olympias quem olim mater
Magnanimum peperit: poſt partum verò ipſum Mars
Opera bellorum docuit, fortuna verò iuſſit imperare.

Ἀδήλου.

Μὰ τὸν βουθοίνην Ἡρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
Οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἔμβατα τοῦτα λύκοις.
Φῶρές τε στείχειν κλοπίμοις ὁδὸν οὐκ ἐθέλουσιν,
Εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει.
Ἡγεμόν' ἵδρυται Διονύσιος ὧδε πάρ' αὐχῆς·
Χαίρω τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ἡρακλέα.

Incerti. 40.

Per boum voratorem Herculem, pueri ruſtici,
Non amplius calidis peruia hæc lupis.
Et fures ambulare furtiuam viam recuſant,
Licet etiam ruſticos indiſcretus ſomnus habeat.
Hîc enim me poſuit Dionyſius non ſine petitione,
Loco hoc bonum commilitonem Herculem.

Ἀδήλου.

Μὴ τρέσῃς ὅτι τοῖχον ὁδοιπόρε κἠνεοθηλεῖς
Ἰοὺ γυμνώπας, σεῖσθε ποδῶν ἐθμόν,
Μηδ' ὅτι βασταίζω ῥόπαλον χερὶ, μηδ' ὅτι δέρμα
Ἀμφ' ὤμοις ζαφερὸν τοῦτο λέοντος ἔχω.
Γοιμαγίην οὐ πάντας ὀπάσαμεν, ἀλλὰ κυκούρους.

Καὶ

Καὶ σώζει ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δυνάμεως.

Incerti. 41.

Ne trepides quòd arcum, viator, & recens acutas
Sagittas extrahens ante pedes posui:
Neque quòd baiulo clauam manu, neque quod pellem
Circa humeros horrendi hanc leonis habeo.
Lędere non omnes noui, sed malos.
Et liberare bonos ex doloribus possum.

Ἄδηλον εἰς τὸν Ὀδυσσέα.

Αἰεὶ Λαρτιάδῃ πόντος βαρὺς εἰκόνα χεῦμα
Ἐκλυσε, καὶ κ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισεν.
Τί πλέον; εἰν ἐπέεσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου
Εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγέγραπται στελίσιν.

Incerti in Vlyssem. 42.

Semper Laërtiadæ pontus grauis: imaginem fluctus
Dissoluit, & è tabula imaginem deleuit.
Quid tum postea? In versibus enim Homericis illius
Imago immortalibus inscribitur paginis.

Ἄδηλον εἰς τὸν μινώταυρον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κ' μηδὲν ὢν τέλης,
Ὁ τῆς τεκούσης τὼ πάθους κατήγορος,
Ὁ μιξόθηρ αὐθρωπος, ἢ διπλῆ φύσις,
Ὁ ταυρόκρανος, ἢ πλανᾶν τῷ σώματι,
Ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ' ἀνὴρ ὅλος.

Incerti in Minotaurum. 43.

Puer & taurus, nulla re perfectus,
Et matris sceleris accusator,
Mixtus cum fera homo, & duplex naturâ,
Taurino capite, deceptio corporum,
Qui neque bos natus est, nec vir totus.

Ἄδηλον εἰς Λύκουργον.

Τίς τὸν Θρήικα τόνδε μανοκρήπιδα Λυκοῦργον
Χάλκεον Ἠδωνῶν πῆχυν ἀμπλάσατο;

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ, ϰΘ' ΗΘ'

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ πεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
Ζωὸν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

IN HEROIDAS, Cap. IX.

In ſtatuam Niobæ. 1.

Ex viua me dij fecerunt lapidem: ex lapide verò
Viuam Praxiteles rurſus elaborauit.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Δυσπήνου Νιόβης ὀφθαλμοφανῆ μορφὴν,
Ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἐὸν τεκέων.
Εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνῃ
Μέμφεο· θηλυτέρῳ εἴκασε λαϊνέῳ.

IVLIANI Ægyptij in idem. 2.

Infelicis Niobæ vides veriſſimam imaginem,
Tanquam adhuc lugentis mortem ſuorum liberorum.
Si verò animam ſortita non eſt, non hoc arti
Imputa: feminam effinxit lapideam.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ταυπαλὶς ἅδε ποχ' ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκοῦσα
Γαφρὶ μιῇ, Φοίβῳ θυμὸν καὶ Ἀρτέμιδι.
Κούρᾳ γὰρ πεφύπει χούραις φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσην·
Διοσὶ γὰρ διοσὰς ἕκτοθεν ἑβδομάδας.
Ἃ δὶ πόσας ἀγέλας μάτηρ πάϊς· ἁ πάϊς ὄψαις,
Οὐδ' ἐφ' ἑνὶ πλάωι λείπεται γηθομένᾳ.
Μάτηρ δ' οὐχ' ὁσίη παισὶν, (ὅσον θέμις) ἀλλ' ὁσίη μὲν
Παῖδες ἐς ἀλγεινοὺς πότμους ἄγοντο πάφοις.
Ταῦπαι, καὶ δίστε γλῶσσα διώλεσε, καὶ στόμα κούρας·
Χἁ μὲν ἐπεσώθη, σοὶ δ' ἔπι δεῖμα λίθος.

ANTIPATRI in idem. 3.

Tantalis hæc quondam fuit, bis ſeptem liberos generans
Vno ventre, Phœbo victimam & Artemidi.
Puella enim præmiſit puellis mortem, maribus verò mas:
Bini etenim binas occiderunt ſeptimanas.
At verò tantæ gregis mater prius, quæ prius bene fœcunda,
Neque vni miſera relinquitur, quæ ſenem nutriat.
Mater verò non à liberis (vt fas erat) ſed à matre
Liberi in acerbos omnes efferuntur tumulos.
Tantale, & te verò lingua perdidit, & tuam filiam:
Et hæc quidem ſagittis confoſſa, ſuper te autem metus lapis.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Στᾶθι πέλας, δάκρυσιν ἰδὼν ξένε μυρία πήγη
Τᾶς ἀθυεγλώσσου Ταντιλίδος Νιόβας·
Ἃς, ὅπι γᾶς ἔπεσεν δυωδεκάπαιδα λοχείαν
Ἄρτι, τὰ μὲν, Φοίβου τόξα, τὰ δ', Ἀρτέμιδος.
Ἁ δ', λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
Γεγρῦπται· στενάχει δ' ὑψιπαγὴς Σίπυλος.
Θνατοῖς ἐν γλώσσᾳ δόλια νόσος· ἃ δ' ἀχάλινος
Ἄφρων πικτὰ πολλάκι δυστυχίαν.

THEODORIDÆ in idem. 4.

Sta procul, lacrumare intuens, ô hoſpes, mille dolores
Incontinentis linguæ Tantalidæ Niobes:
Cuius in terra transfixit duodecimum partum
Iam, & Phœbi ſagittæ, & Artemidis.
Hæc verò, lapidi & carni ſimilem imaginem habens,
Lapideſcit: ingemit verò in alto poſitus Sipylus.
Mortalibus in lingua doloſus morbus: ceterum infrænis
Stultitia generat ſæpe infelicitatem.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε γυνὰι πρὸς ὅλυμπον αἰαγδία χεῖρας τείνεις,
Εἰθέοι δ' ἐξ ἀϊδέω κρατὸς ἀφεῖσα κόμην,
Λαοῖς τὰ σφάλματα πολιὼ χέλοι, ὦ πολύτεκνε;
Νιὼ τίνε τὼ πικραὶ καὶ φιλάδελφοι ἔσαν.

Ἀ μὸ γὰ παίδων ἀναίρῃ πέλῃς· ἀ ὔ, λιπόπτοις
Κέκλιται· ἀ δὶ βαρὺ πότμος ὑπικρέμαται.
Καὶ μόλθων οὔπω τόδι σοι τέλος, ἀλλά κὴ ἄρσην
Ἐρρωται τέκνων ἰσμὸς ἀποφθιμένων.
Ω βαρὺ δακρύσασα γλυέθλιον, ἄπνους αὐτὰ
Γέτης ἔσῃ Νιόβα, κἀϊδὶ πιερομένα.

ANTIPATRI in idem. 5.

Quid mulier ad cœlum impudentem manum tendis,
Infanam ex impio capite demittens comam,
Latonæ circumspiciens multam bilem, ô valde fœcunda?
Nunc ingemisce acerbam & inconsultam contentionem.
Hæc enim puellarum palpitat propè: hęc verò, moritura
Inclinatur: huic verò gratis mors imminet.
Et laborum nondum hic tibi finis, sed & masculà
Sternitur liberorum multitudo morientium.
O graue lacrumans natalitium, mortua ipsa
Petra eris, Niobe, etiam adflicta in orco.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ εἰς ὃ αὐθ'.

Ταντα λὶ παῖ Νιόβα, κλυ' ἐμαὶ φάτιν, ἄγγελον ἄσσα
Δίξαι σῶν ἀλέων οἱ κ' ἔσπετον λαλιαί.
Λῦε κόμας ἀναδησον. ἰὼ βαρυπινθέσι Φοίβου
Γφαμφὰ τόξοις ἀρτινίπαιδα γόνον.
Οὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσὶν, ἀπὰρ τί πόθ' ἄλλο τι λύσω;
Αἰ, αἰ, πλημμυρὴ πνεῖ νιφόεσσα φόνος.
Ἀ μὸ γὰ, μακάς πὸ τὶ γόωσιν, ἀ δ' ἐνὶ κύλποις
Κέκλιται· ἀ δ' ἐπὶ γᾶς, ἀ δ' ἐπιμαστίδιος·
Ἄλλα δ' αἰπαπὶ θαμὰ βέλος· ἀ δ' ἔσ' οἰστοῖς
Πτώσει· πᾶς δ' ἔμπνοιων ὄμμ' ἔπι φῶς ὁρᾷ.
Ἀ ὔ λάλον τέρξασα παλαῖ τόμα, νιῶ ὑπὸ θαμὰ
Μάτηρ, ἁρπαγὰς οἷα πέπηγε λίθος.

MELEAGRI in idem. 6.

Tantali filia Niobe, audi meam vocem, nuncium cladis

Accipe tuorum dolorum horribiliſſimum ſermonem.
Solue comæ vincula. Io graueluctuoſis Phœbi
Generans arcubus maſculam prolem.
Non tibi pueri adhuc ſunt. Sed quid hoc? aliud quid video?
Hei, hei, inundat virginibus cædes.
Hæc etenim, matris ad genua, hæc in ſinu
Inclinatur: hæc in terra, hæc adhuc lactans:
Sed ex aduerſo ſtupore percellit ſagitta: hæc verò ob tela
Concidit: huius verò viuens oculus adhuc lucem videt:
Quæ verò loquax olim amauit os, nunc ex ſtupore
Mater, carne concreta eſt tanquam lapis.

Ἀδήλου εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.

Τέχνη Τιμομάχου τοργὸν καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μίσος ἐλκομένων.
Τὴν μὲν γὰρ στυγέοντα δι' ξίφος, ἢ δ' ἀναδοῦσα,
Σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκνα.

Incerti in imaginem Medeæ in Roma. 7.

Ars Timomachi pietatem & zelotypiam demonſtrauit
Medeæ, liberis ad mortem tractis.
Hâc enim annuebat gladio: illâ verò, abnuebat,
Seruare & occidere volens puerum.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.

Ταὶ ὀλοαὶ Μήδειαι ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χείρ,
Ζάλῳ καὶ τέκνοις αἰτιμοτέλεσμα,
Μυελίου ἄεθλον μόχθου, ἵν' ἥβα διαταράξῃ,
Ὧν τὸ μὲν εἰς ὀργάν, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
Ἀμφὼ δ' ἐπλήρωσεν. ὅρα τύπον· ἐν γὰρ ἀπειλᾷ,
Δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
Ἀρχαῖ δ' αἱ μέλλησις, ἔφα σοφός· αἷμα γὰ τέκνων
Εἶρπε Μηδείᾳ, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

ΑΝΤΙΡΗΙLΙ Byzantij in idem. 8.

Pernicioſam Medeam cùm pinxit Timomachi manus.

Knowledge is power. (Francis Bacon)
Knowledge itself is power. (Thomas Hobbes)
Ignorance is the curse of God; knowledge is the wing wherewith we fly to heaven. (William Shakespeare)

L

Laugh and the world laughs with you, weep and you weep alone. (Ella Wheeler Wilcox)
Laughter is the best medicine. (Proverbs 17:22)
Laughter is the sun that drives winter from the human face. (Victor Hugo)
Laughter is wine for the soul—laughter soothes and heals, mends and makes whole. (Norman Cousins)
Learn from the mistakes of others. You can't live long enough to make them all yourself. (Eleanor Roosevelt)
Learn to get in touch with the silence within yourself and know that everything in life has meaning. There is a reason you are here. (Elisabeth Kübler-Ross)
Learning is a treasure that will follow its owner everywhere. (Chinese Proverb)
Learning is not attained by chance, it must be sought for with ardor and attended to with diligence. (Abigail Adams)
Learning without thought is labor lost; thought without learning is perilous. (Confucius)
Leave the world a little better than you found it. (Robert Baden-Powell)
Let a man practice the deeds of love that he understands, and the rest will be added unto him. (Henry Drummond)
Let all things be done decently and in order. (1 Corinthians 14:40)
Let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath. (James 1:19)
Let him that would move the world first move himself. (Socrates)
Let it be said of you that you used your time well. (Johann Wolfgang von Goethe)
Let no man pull you low because it suits his purpose to have you so. (Clark Kent)
Let not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me. (John 14:1)
Let there be peace on earth and let it begin with me. (Jill Jackson and Sy Miller)
Let us not be weary in well doing: for in due season we shall reap, if we faint not. (Galatians 6:9)
Let us not grow weary of doing good, for in due season we will reap our harvest if we do not lose heart. (Galatians 6:9)
Let us not look back in anger or forward in fear, but around in awareness. (James Thurber)
Let us not look back in sorrow, nor forward in fear, but around in awareness. (Leo Buscaglia)
Let us not love with words or speech but with actions and in truth. (1 John 3:18)
Let us not love with words or speech but with actions and in truth. (1 John 3:18)
Let us not love with words or speech but with actions and in truth. (1 John 3:18

Ob liberos miserandos lacrumam descendentem.

Omnia simul confudit,& immixta in vnum aceruans:
Sanguini non pingere parcens manum.

IOYΛIANOY Αἰγυπτίου εἰς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
Ἀψίχου ψυχὰς ἔπνεε παιδοδίας.
Ζῆλοι γὰρ λεχέων, τοκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας,
Δῦσεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθαρμοσίαν.

IVLIANI Ægyptij in idem. 12.

Timomachus Medeam cùm pingeret,in imagine formæ
Mortuæ animas posuit duplices.
Zelotypiam enim lecti,& liberorum simul amore coniungẽs,
Demonstrauit in oculis in contrariam partem tractam.

Ἀδήλου εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε, καὶ θαύμησον ἐν ὀφρύσι καίμδυον οἶκτον,
Καὶ θυμόν, βλεφάρων καὶ πυρόεντα περίτρον,
Καὶ μητρὸς παλάμην καὶ λέχεος τε πικρὰ πάθεα,
Ὁρμὴν φειδομένην εἰς φόνον ἑλκομένην.
Ζωγράφος ὧδ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
Θάμβος ἀπαμβλυῶσαι πένθει διηκομένων.

Incerti in idem. 13.

Huc vide,& demirare in oculis sitam misericordiam,
Et iram,& palpebrarum ignitam circumferentiam,
Et matris manum & coniugis acerba passæ,
Impetu parcente ad cædem trahentem.
Pictor autem sapienter abscondit cædis finem,nolens
Admirationem obtundere dolore spectatorum.

ΦΙΛΙΓΓΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τὴν ὑπὸ παισὶν ἀλάστορα παυλὲ χελιδών
Γῶς ἔτλης τεκέων μοῖραν ἔχειν ἰδίων,
Ἧς ἔπεχεν θὸς ἴφθιμος ἐπασπάσιος φόνιον πῦρ,
Καὶ πολιὸς γηυῶν ἀφεὸς ἅπτο σταλάξ·
Ἀλλ' ὁρεχὴς δὲ σιδηρος ἐφ' αἵματι. φεῦγε πανωλὴ

Μητέρα

Μητέρα, καὶ χηρῷ τιχροφονῶσαν ἔτι.

PHILIPPI in idem. 14.

Colchidem per pueros vlticem balba hirundo,
Quomodo ſuſtinuiſti liberorũ nutricem habere propriorũ?
Cuius adhuc oculi cruenti fulgent homicidam ignem,
Et alba labiorum ſpuma deſtillat:
Nuper verò irrigatum ferrũ ſanguine. Fuge perniciosiſſimam
Matrem, etiam in cera adhuc occidentem liberos.

Εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα, καὶ ἐκ χαλκοῦ σὸν θυμόν
Ὄμματα κοιλήνας εἰς χόλον ὑπτέπισεν.
Ἐμπης σοὶ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
Γηθήσῃς, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
Ὦ, τίς ἀτυχίτης τόδε γ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὀγλυπῆς;
Ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγε σὴν τέχνην;

In ſimulacrum eiuſdem. 15.

Furit, quamuis lapis, & ex corde tuo ira
Oculos excauans in cædem inſtruxit.
Firma nec baſis te detinet, ſed ſanè animo
Saltabis, ob liberos inſaniens.
O quis artifex hoc formauit, aut quis ſculptor
Qui lapidem ad inſaniam deduxit ſua ſolertia?

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τόπος οὗτος· ἴδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον ἄρῃ
Ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

ANTIPATRI Macedonis in idem. 16.

Medeæ imago hæc: vide quomodo hunc in iram tollit
Oculum, hunc in liberorum fregit condolentiam.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐπύτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
Μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε, βιαζομένου δ' ὑπὸ τέχνης
Λαϊνέην Μήδειαν ὅλην ἔμπεσεν ἀνίης.

In idem. 17.

Misericordiam simul & furorem verè divinus vir
Marmori immiscuit, coactam verò ab arte
Lapideam Medeam totius recordari fecit doloris.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς Ἀταλάντην
καὶ Ἱππομένην.

Εἶνα γάμων ἔρριψες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
Τὸν πάρος κούρῃ χρύσεον Ἱππόμενες.
Ἀμφω μῆλον ἄεισεν ἐπὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
Εἶρξε, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

ARABII Scholastici in Atalantam & Hippomenem. 18.

Arrham nuptiarũ proiecisti, aut cunctationem celeritatis,
Hoc præmium puellæ aureum Hippomenes.
Vtrumque pomum perfecit: cùm & virginem ab impetu
Inhibuit, & coniugij symbolum erat Veneris.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύψας, οἵαν δέ σε Βάκχος ἐρᾷ
Εἶδεν, ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κηλιδίαν.

In statuam Ariadnæ. 20.

Non mortalis sculptor, qualem verò te Bacchus amator
Vidit, super petram perpoliuit inclinantem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τὰς Ἀριάδνας,
Μὴ καὶ ἀναθρῴσκῃ Θησέα διζομένη.

In idem. 21.

Hospites, lapideam non tangite hanc Ariadnem,
Ne prosiliat ipsa Thesea inquirens.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς Ἀνδρομέδαν.

Αἰθιόπων ἀ βῶλος· ὁ δὲ πτερόφις πὰ πέδιλα,
Περσεύ· ἀ δὲ λίθῳ πρόσδερκες, Ἀνδρομέδα.
Ἀ πρόσπομα, Γοργοῦς λιθοδερκέος· ἀ δ' ἀνέρως,
Κῶπος· Κασσιόπας, ἀ λάλος ὀπτικύη.

Χαί μιν ἀπὸ σκοπέλοιο μελαν πόδας ὀρθὰ πάρηκε,
Νωθρὸν ὁ δὶ μάστηρ συμφορεῖται ὄ ῥήας.

ANTIPHILI in Andromedam. 22.

Æthiopum gleba, alatus autem calceos,
Perseus: at verò lapidi alligata, Andromeda.
Abscissum caput, Gorgonis intuentis lapidē: prēmium amoris,
Cetus: Cassiopes loquax fœcunditas.
Et hæc quidem à scopulo detinetur pedibus consueta torpedine,
Segnis: verùm sponsus, vt nouam nuptam adornat hoc munus.

ΑΡΑΒΙΟΥ χολαστικοῦ εἰς τὴν αὐτήν.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτρῃ·
Καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν κρίσις ἀμφιβόλως·
Κῆτος δ' ἐστὶ σπήεσσι διαμπαλὴς ἐγράφθη,
Ἢ ἀπὸ νηρῖτος ἐξανέδυ.
Ἔγνων ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ καὶ μᾶλλον ὁ ἀληθῶς
Τέχνα τε βλεφάρων καὶ στέρνα πέδυσε πάτλῳ.

ARABII scholastici in eandem.

Cepheus Andromedam, aut pictor apposuit petræ:
Etenim ex oculis iudicium est anceps.
Cetus autem speluncis flexuosis insculptus est,
Aut è mari vicino emersit.
Noui hæc. sapiens quis vir fecit: solers reuera
Constituit & palpebrarum & pectoris fallaciam.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Ἑλένης.

Ἀργείης Ἑλένης ἐρόεις τύπος, ἣν ποτε βουτὴς
Ἥρπασε, καὶ ξεῖνον Ζηνὸς ἐπεστυφέλιξε.

Eiusdem in imaginem Helenæ. 24.

Argiuæ Helenæ amabilis imago, quam olim pastor
Rapuit, Iouem hospitalem violans.

ΠΩΜΙΑΝΟΥ εἰς εἰκόνα Πολυξένης.

Ἁδὲ Πολυκλείτοιο Πολυξένη, ἣν δή τις ἄλλα
Χεὶρ εἴθλῳ τοίνῳ δημιοεργὸν πίνακος.

Ηρας ἔργον, ἀδελφόν. ἰδὴ' ὡς πέπλοιο ῥαγῆπες
Ταὶ αἰδῶ γυμναὶ σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.
Λίσσεται ἀ πλάμων ψυχᾶς ὕπερ· ὠ ἐλεφαίρεις δὴ
Παρθενικᾶς ὁ Φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

POMIANI in columnam Polyxenæ. 25.

Hæc Polycleti Polyxena, neque quædam alia
Manus tetigit hanc diuinam tabellam.
Iunonis opus, fraternum. Vide quomodo peplo rupto
Pudenda nuda verecundo abscondit peplo.
Insanit misera super animam: in oculis verò
Virginis Phrygum iacet totum bellum.

Ἀδήλοτοι εἰς εἰκόνα Διδοῦς.

Ἀρχέτυπον Διδοῦς εἰκὼ δίος ὦ ξένε λεύσεις,
Εἰκόνα, θεσπεσίῳ καλλεῖ λαμπομένην.
Τοίη καὶ γὼ ἔμιλλον, ἀλλ' οὐ τόον οἷ' ἀκούεις,
Αἰχμὴν ἐπ' ὠφήμοις, δόξαν ἐυκλεέα.
Οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν πώτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τεσσίν ἀφ' ὁρμᾶς ἤλυθον εἰς Λιβύην·
Ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβάων ὑμεναίων,
Γῆξα κατ' ἠϊθέης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι ἄγριν ἐφωπλίσατε Μάρωνα;
Τοῖα καθ' ἡμετέρης ψάσατε σωφροσύνης.

Incerti in imaginem Didus. 26.

Archetypon Didus inclytæ, ô hospes, vides,
Imaginem, diuina pulcritudine lucentem.
Talis etiam eram, sed non animo qualem audis,
Malam ex virtute opinionem sortita.
Neque enim Æneam vnquam vidi, neque temporibus
Troiæ euersæ veni in Libyam:
Sed vim fugiens Iarbæ nuptiarum,
Fixi per cor gladium ancipitem.
Pierides, quid in me sanctum armastis Maronem?
Hæc contra nostram mentitus est pudicitiam.

THE TWO APRIL MORNINGS.

We walked along, while bright and red
Uprose the morning sun;
And Matthew stopped, he looked, and said,
"The will of God be done!"

A village schoolmaster was he,
With hair of glittering grey;
As blithe a man as you could see
On a spring holiday.

And on that morning through the grass
And by the steaming rills
We travelled merrily to pass
A day among the hills.

"Our work," said I, "was well begun;
Then, why so sad a fall?
Dear friend, in all this crowded sun
Sweet music there is none.

"I heard a thrush at break of day
A vernal song begin;
I saw you leave your cottage gay,
And with a heart as light as play
Into the fields you went your way,
My friend, and you are sad!

"Up! up! my friend, and clear your looks;
Why all this toil and trouble?
Up! up! my friend, and quit your books,
Or surely you'll grow double."

"My head hath its own bent," said he,
"A cheerful life I led,
As others have, unhappily,
And my head has its own bent.

"Once I could hail, by name, the signs
Of every star that shines,
And but for this my calling lines
Might have been those of stars and signs.

"Her eyes are wild, her head is bare,
The sun has burned her coal black hair,
Her eyebrows have a rusty stain,
And she came far from over the main.

"She has a baby on her arm,
Or else she were alone;
And underneath the hay-stack warm,
And on the green-wood stone,

"She talked and sung the woods among,
And it was in the English tongue.

"Her face it was enough for me;
I built upon it lies;
I built upon it sighs and sighs,
And with the infant does she play,
And with the infant she has play'd
Not three days, but three years have play'd
Their sports together, and I know,
Whate'er the cause may be,
I know she doth not love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
Whate'er the cause may be.

"I cannot tell how she may dree
Her weird, but this I know full well,
She is no mother, she is not one,
She is not one who loves her child,
And I am one who love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
Whate'er the cause may be.

"I see a creature dear to me
Perplexed with what I cannot see,
And I would give all that I have
(And all that I can get) to save
The child from what will be."

"Now, Matthew!" said I, "you shall be
A prophet to me, I agree
To whatsoever you may say,
Because you are so grave to-day,
As grave as any sage can be,
Because you look as if you may
Have known some strange adversity.
Perhaps a travelled man you are,
And all that you have told me may
Be true, and I believe it may.
But, Matthew, you must take your part
With me in merriment to-day;
Without your part of merriment
Your words will have no power to please,
And I shall be a sorry man,
Wo shall be sorry men indeed."

"Well, then," said he, "the case is hard
For one who cannot choose but heed;
And sad my thoughts are: but you say
That I must take my part to-day.
Then listen! and the words I say
Shall nothing have of sternness in them,
And I will be as blithe as May,
And light of heart as you have been."

"Nay, Matthew, Matthew, that won't do!
Be grave in earnest or be true,
But these your lightsome looks put on—
The lightsome look that you have won.
And look at me with that sly grin,
Or worse, with one of solemn cast,
Or look at any thing you will,
But look not as you look now!"

"Come, come!" said he, "my heart is light
I am as blithe as birds in May;
But you are dull, you look not right,
You are not merry, I must say."

And so for many miles we went
In silence of our own content,
Save merry words perhaps and gay
Such as might issue from a heart
Full easily at holiday.

Thus travelling we came to a grot
Where sweet and solemn water fell;
"Now, Matthew!" said I, "this is well,
Here let us halt, for this hath got
A power to make all spirits dull
Of special use in this our need."
Said Matthew, "Why, indeed?"
"Indeed!" said I, "you soon shall see;
Matthew, my friend, you shall be free
From power of melancholy,
And in the shade of trees we lay
Upon the soft and mossy bed,
And while the sweet and solemn play
Of waters in our ears was said
Full many a thing of tender and gay,
And also grave, but that my head
Was busy with the scene around,
Matthew has spoken since that day
Full many a thing I have forgot,
And many a thing remember well.

"'Up, Matthew, up!' said I, 'and march
Or we shall lose the finest morning
That ever blessed the sight of man.
Up! up! and drink your fill of joy,
The rivers flow with milk and honey,
Up! up! my friend, and clear your looks,
Why all this toil and trouble?
Up! up! my friend, and quit your books,
Or surely you'll grow double.'

"The birds they sing from every tree,
The lambs through all the meadows play:
Let Nature be your teacher.
My head hath its own bent,' said he,
'A cheerful life I led,
As others have, unhappily,
And my head has its own bent.

"Once I could hail, by name, the signs
Of every star that shines,
And but for this my calling lines
Might have been those of stars and signs.

"She has a baby on her arm,
Or else she were alone;
And underneath the hay-stack warm,
And on the green-wood stone,

"She talked and sung the woods among,
And it was in the English tongue.

"Her face it was enough for me;
I built upon it lies;
I built upon it sighs and sighs,
And with the infant does she play,
And with the infant she has play'd
Not three days, but three years have play'd
Their sports together, and I know,
Whate'er the cause may be,
I know she doth not love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
Whate'er the cause may be.

"I cannot tell how she may dree
Her weird, but this I know full well,
She is no mother, she is not one,
She is not one who loves her child,
And I am one who love her child,
And I am sure that I love her child,
And I am sure that I love her child,
Whate'er the cause may be.

"I see a creature dear to me
Perplexed with what I cannot see,
And I would give all that I have
(And all that I can get) to save
The child from what will be."

"Now, Matthew!" said I, "you shall be
A prophet to me, I agree
To whatsoever you may say,
Because you are so grave to-day,
As grave as any sage can be,
Because you look as if you may
Have known some strange adversity.
Perhaps a travelled man you are,
And all that you have told me may
Be true, and I believe it may.
But, Matthew, you must take your part
With me in merriment to-day;
Without your part of merriment
Your words will have no power to please,
And I shall be a sorry man,
Wo shall be sorry men indeed."

"Well, then," said he, "the case is hard
For one who cannot choose but heed;
And sad my thoughts are: but you say
That I must take my part to-day.
Then listen! and the words I say
Shall nothing have of sternness in them,
And I will be as blithe as May,
And light of heart as you have been."

"Nay, Matthew, Matthew, that won't do!
Be grave in earnest or be true,
But these your lightsome looks put on—
The lightsome look that you have won.
And look at me with that sly grin,
Or worse, with one of solemn cast,
Or look at any thing you will,
But look not as you look now!"

"Come, come!" said he, "my heart is light
I am as blithe as birds in May;
But you are dull, you look not right,
You are not merry, I must say."

And so for many miles we went
In silence of our own content,
Save merry words perhaps and gay
Such as might issue from a heart
Full easily at holiday.

Thus travelling we came to a grot
Where sweet and solemn water fell;
"Now, Matthew!" said I, "this is well,
Here let us halt, for this hath got
A power to make all spirits dull
Of special use in this our need."
Said Matthew, "Why, indeed?"
"Indeed!" said I, "you soon shall see;
Matthew, my friend, you shall be free
From power of melancholy,
And in the shade of trees we lay
Upon the soft and mossy bed,
And while the sweet and solemn play
Of waters in our ears was said
Full many a thing of tender and gay,
And also grave, but that my head
Was busy with the scene around,
Matthew has spoken since that day
Full many a thing I have forgot,
And many a thing remember well.

"'Up, Matthew, up!' said I, 'and march
Or we shall lose the finest morning
That ever blessed the sight of man.
Up! up! and drink your fill of joy,
The rivers flow with milk and honey,
Up! up! my friend, and clear your looks,
Why all this toil and trouble?
Up! up! my friend, and quit your books,
Or surely you'll grow double.'

"The birds they sing from every tree,
The lambs through all the meadows play:
Let Nature be your teacher.

LVCIANI, vt alij, ARCHII, in idem. 3.

Echo in ſcopulis naſcentem vides hoſpes, Panis amicam,
Contraſonantem vocem turſus canentem,
Variorum orium loquacem imaginem, paſtoribus dulce
Ludicrum. quæcunque dicis, illa audiens, abi.

ΕΥΟΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ἠχὼ μιμολόγον, φωνῆς πεύγα. ῥῆμα πος οὐρλιὼ.

EVODI in idem. 4.

Echo ſermonem imitantem, vocis fæcem, verbi caudam.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι, πὰρ δὲ προθύρεσις δὲ Λυαίῳ
Ναίω, φθεγξαμένην μῦθον ἀμειβομένα.
Οὐκέτι γὰρ στυγέω Βάκχε φίλε σὸν θιασώτην
Τὸν σὸν. ἔρχεο Πὰν ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

In idem. 5.

Arcadica Dea ſum, in limine verò Lyæi
Habito loquentem vocem reſpondens.
Non amplius enim odi Bacche amice, combibonem
Tuum, Veni Pan: communia dicamus verba.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΕΙΚΟΝΑ, καὶ ἵππον ΦΙΛΙΠΠΟΥ Μακεδόνος.

Ἐξαὖξ' Ελλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφθιτον πόλμᾳ,
Τοῖς δὲ πόσοις κυμάτοις πόντος ἔλυσε χρόος.
Ἀλλὰ Διὸς φάρξειε διπτύρωσι θαλάσσης,
Καὶ βυθὸν εἰς χέρσου ἅπασ' μετεπλάσατο.
Λᾶα βαθυσπείγλα κατερρίζωσε πέλωρα,
Χερσὶ Γιγαντείαις ἢ ἔσαεν ἱερὸν ὕδωρ.
Ἦν δ' αἰεὶ πλωτὸν. δίζαδε νῆα δ' ἐπινάυτας
Ἀσφαλὲς, εἰς πέζοις ὡμολόγησε νάπας.

IN MARIS IMAGINEM, Cap. XI.

PHILIPPI Macedonis. 1.

Coniunxit Helleſpontum barbarus ſtultâ audaciâ,
Tantos autem labores omnes reſoluit tempus.
Sed Dicęarchia in continentem redegit mare,
Et mare in litoris imaginem transformauit.
Lapides fundamenta confirmantes ſtabiliuit immenſum,
Manibus Giganteis verò ſtetit inferius aqua.
Licebat ſemper nauigare: peruia verò nautis
Inſtabilis, impedes conſenſit manere.

Εἰς Σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμιλύνε δ' ἔργον ἀοιδὸς
Ἐμμενὲς Ἡφαίστου δαίδαλέοιο τέχνης,
Αὐτίκα κ' εἰς Σκύλλαν ἴδοιτο τηλόθι λιάσθην
Ἐσσάμενον, ἢ ποίου γαίης ἀμφιφαάσθην.
Τόσσον ὀπιπεύει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
Οἷον ἀπὸ πελάγους σκληραύχενα κήτεα.

In Scyllam æream. 2.

Niſi æs fulgeret, & ſignificaret opus regis
Eſſe Vulcani ingenioſi artis,
Ipſam aliquis Scyllam putaſſet eminus intuens
Stare, ex ponto terram tranſeuntem.
Tantum terrorem incutit, tantum furorem contra demõſtrat,
Qualis in pelago quatit naues.

Εἰς τὸν Καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος, ἀλλ' ἄθρησον, καὶ ἀκίς, ἵνα μὴ ἐμέσσεται
ζυφαλαίῳ, πρὸς ἃς ἀγάλματα ζώων.

ΕΙΣ ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΑ, ΚΕ΄ ΙΒ΄

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἔποψιν Ἀθηνᾶν.

Τίπτε Τριτογλήφα κορύσσεαι ἄστει μέσῳ;
Εἶξε Ποσειδάωνι, Φειδὼ Κεκροπίης.

IN DEORVM ET DEARVM statuas, Cap. XII.

IVLIANI Principis in quæ erat Athenis armatam Palladem. 1.

Quid Tritogenia armaris media in vrbe?
Cede Neptuno, parce Cecropiæ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡφαίστου, Ἀθηνᾶς, καὶ Ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη συνάγαγεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάστης,
Μῆτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

In statuam Vulcani, Palladis, & Erechthonij. 2.

Ars coniunxit, quæ non natura, dixit statuarius,
Mater sine liberis, sponse sine nuptiis.

Εἰς φίλιν Ἄρεος κεκασμημένην ὅπλοις Θρᾴκην.

Εἰσόκε θυμὸς ὅδ' ἐνὶ στήθεσσι κέκληται Ἄρηι,
Οὔποτε Θρηικίης ἐπιβήσεται ἔθνεα Γότθων.

In columnam Martis, exornatam in Thraciâ 3.

Quoad armatus hic in terram prolapsus est Mars,
Nunquam Thraciæ inuadet gentem Gotthus.

Εἰς ἄγαλμα Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης.

Ἄρεα καὶ Παφίην ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκου
Ἀμφιβαλὼν πλέγδην γράφεν ἀμφοτέρους·
Ἐκ θυείδος δὲ μολὼν Φαέθων, πολυπάμφαος αἴγλη,
Ἐφη ἀμηχανόων ἀμφοτέρους σκοπιών.
Ἠέλιος βαρύμηνις ἔως τίνος; ἠδὲ ὅπῃ κῆρδος
Ἥλεν ἀψύχου τοῦδε χόλου ἐξελάσας.

In si-

In ſimulacrum Martis & Veneris. 4.

Martem & Venerem pictor in medio domus
Circumplexim depinxit ambos:
Per veſtibulum verò intrans ſol, lucidiſſimus ſplendor,
Stetit hæſitans vtrumque intuens.
Sol grauiter iratus quouſque? neque in cera
Voluit mortuâ iram eiicere.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ὡς πρέπει Ἀρτεμίς εἰμ'. εἰ δ' Ἀρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
Μαρτὶ Διὸς κούχ ἑτέρου θυγατρα,
Τεκμαίρευ τὸ θράσος ἐμῆ πρόθεν. ἢ ῥάκεν εἴποις,
Πᾶσα χθὼν ὀλίγον τῆδε κυναγέσιον.

DIOTIMI in ſtatuam Artemidis. 5.

Vt decet, ſum Artemis. Si verò Artemin ipſe ſculptor
Indicat Iouis & non alterius filiam.
Iudica confidentiam virginis. Certè dixeris,
Omnis terra parua huic venatio.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ἄγαλμα Ἀπόλλωνος.

Βούπαις ὦ πόλλων τόδε χάλκεοι ἔργον Ὀναταῖ,
Ἀγλαΐης Λητοῖ τε Διί τε μάρτυρίη.
Οὔθ' ὅπ τῆσδε μάτην Ζεὺς ἔφατο, χὠπὶ κατ' αἶσαν,
Ὄμμασι καὶ κεφαλῇ ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.
Οὐδ' Ἥρη νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν Ὀναταῖς,
Ὅν μετ' Εἰλειθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο.

ANTIPATRI in ſimulacrum Apollinis. 6.

Magnus Apollo puer hoc æreum opus Onatæ,
Pulchritudinis Latonæ & Iouis teſtimonium.
Neque ſanè hanc fruſtra Iupiter amauit. iuxta prouerbium
Oculis & capite inclytus Iupiter.
Neque Iunoni indignatione perſequendum infudit æs Onata,
Quem poſt Iunonem talem formauit.

Εἰς ἄγαλμα Αφροδίτης τῆς ἐν
Κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἔστησεν;
Ἱμερόεν δὲ πέτρῃ τίς πόθεν εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χεῖρες ἔσαν τόδε που πόνος. ἢ πάρ' Ὄλυμπος
Χηρώσῃ, Παφίης εἰς Κνίδον ἐρχομένης.

In ſimulacrum Veneris in Cnido. 7.

Quis lapidem animauit? quis in terra Cyprin vidit?
Deſiderabilem in petra quis adeo operatus eſt?
Praxitelis manuum hic labor. Et propè cœlum
Caret, Paphia in Cnidum veniente.

ΓΑΑΤΩΝΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἰδήματος εἰς Κνίδον ἦλθε,
Βουλομένη καλὸν εἶδος ἰδεῖν τὸ ἑαυτῆς.
Πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐν χώρῳ,
Φθέγξατο, ποῦ γυμνὸν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
Ἔξεσ' ἄρης οἵην ἤθελε τὸν Παφίην.

PLATONIS in idem. 8.

Paphia Cytherea perfluctus in Cnidum venit,
Volens videre imaginem propriam.
Vndique verò circumſpiciens in excelſâ regione,
Dixit, vbi nudam vidit me Praxiteles?
Praxiteles non vidit, quæ nefas eſt. Sed ferrum
Sculpſit Mars qualem voluit Paphiam.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔπω σε Πραξιτέλης τυχάσατο, κοὔθ' ὁ σίδαρος,
Ἀλλ' ὅπως ἔσῃ ὡς ποτε κρινομένη.

Eiuſdem in idem. 9.

Nec te Praxiteles, perfecit, neque ferrum,
Sed ſic ſtetiſti cùm quondam iudicareris.

Ἀδήλου, εἰς τὸ αὐτό.

Α Κύπρις παῖ Κύπριν ἐν Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,

Φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴ εἶδέ μι Πραξιτέλης;

Ineerti in idem. 10.

Cypris Cyprin in Cnido dixit videns
Vah vah, vbi nudam me vidit Praxiteles.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ἰδὼν τὴν γυμνὴν ἐποίησε Παφίην.

LVCIANI in idem. 11.

Paphiam nudam nemo vidit, si verò quis vidit,
Hic vidit qui nudam constituit Venerem.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκε τῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Eiusdem in idem. 12.

Tibi pulcritudinis donauit tuæ præclarum simulacrum,
Venus, tua forma melius nihil habens.

ΕΥΗΝΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Γαμναὶ τὴν Κρονίδαο συνευνέτιν εἶπον ἰδοῦσαι
Τὴν Κνιδίην, ἀδίκως Φρύγα μεμφόμεθα.

EVENI in idem. 13.

Pallas & Iouis coniux dixêre videntes
Cnidiam, iniustè Phrygem reprehendimus.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βουκὸς
Δέρξατο τὴν καλλοῦς ἣν τότ' ἀπηνείκατο·
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανυπερτάτην ἔθηκεν,
Μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

Eiusdem in idem. 14.

Prius quidem Idæis in montibus ipse pastor
Vidit illam, quæ pulcritudinis primas consecuta est.
Praxiteles Cnidius verò omnibus conspicuam posuit,
Testem artis calculum habens Paridis.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Psal. 118 Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini.
Beati qui scrutantur testimonia ejus: in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem in viis ejus ambulaverunt.
Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.
Tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandata tua.
Confitebor tibi in directione cordis, in eo quod didicerim judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.

Psal. 119 In tribulatione mea clamavi ad Dominum: et exaudivit me.
Domine libera animam meam a labiis iniquis: et a lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?
Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.
Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus cedar.
Multum incola fuit anima mea: cum his qui oderunt pacem eram pacificus.
Cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psal. 120 Levavi oculos meos in montes: unde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum a Domino: qui fecit cælum et terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israel.
Dominus custodit te: Dominus protectio tua super manum dextram tuam.
Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum: ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psal. 121 Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis Jerusalem.
Jerusalem quæ ædificatur ut civitas: cujus participatio ejus in idipsum.
Illuc enim ascendunt tribus, tribus Domini: testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in judicio: sedes super domum David.
Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos et proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domum Domini Dei nostri: quæsivi bona tibi.

Psal. 122 Ad te levavi oculos meos: qui habitas in cælis.
Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum.
Et sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.
Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.
Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Psal. 123 Nisi quia Dominus erat in nobis: dicat nunc Israel.
Nisi quia Dominus erat in nobis: cum exurgerent homines in nos.
Forte vivos deglutissent nos: cum irasceretur furor eorum in nos.
Forsitan aqua absorbuisset nos: torrentem pertransivit anima nostra.
Forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem: benedictus Dominus qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est, et nos liberati sumus.
Adjutorium nostrum in nomine Domini: qui fecit cælum et terram.

Psal. 124 Qui confidunt in Domino: sicut mons Sion non commovebitur in æternum qui habitat in Jerusalem.
Montes in circuitu ejus: et Dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.
Bene fac Domine bonis: et rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

Psal. 125 In convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletum est gaudio os nostrum: et lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificavit Dominus facere cum eis.
Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.
Convertere Domine captivitatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lacrimis: in exultatione metent.
Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

Psal. 126 Nisi Dominus ædificaverit domum: in vanum laboraverunt qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem: frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hæreditas Domini filii.
Merces autem hujus fructus ventris: sicut sagittæ in manu potentis.
Ita filii excussorum: beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis.
Non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Psal. 127 Beati omnes qui timent Dominum: qui ambulant in viis ejus.
Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.
Filii tui sicut novellæ olivarum: in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo: qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israel.

Psal. 128 Sæpe expugnaverunt me a juventute mea: dicat nunc Israel.
Sæpe expugnaverunt me a juventute mea: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.
Dominus justus concidit cervices peccatorum: confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam evellatur exaruit.
De quo non implevit manum suam qui metit: et sinum suum qui manipulos colligit.
Et non dixerunt qui præteribant: benedictio Domini super vos.
Benedicimus vobis in nomine Domini.

Psal. 129 De profundis clamavi ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psal. 130 Domine non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.
Neque ambulavi in magnis: neque in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi animam meam.
Sicut ablactatus est super matre sua: ita retribue in anima mea.
Speret Israel in Domino: ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psal. 131 Memento Domine David: et omnis mansuetudinis ejus.
Sicut juravit Domino: votum vovit Deo Jacob.
Si introiero in tabernaculum domus meæ: si ascendero in lectum stratus mei.
Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino.
Tabernaculum Abrahæ: ecce audivimus eum in Ephrata.
Invenimus eum in campis silvæ: introibimus in tabernaculum ejus.
Adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus: exurge Domine in requiem tuam.
Tu et arca sanctificationis tuæ: sacerdotes tui induantur justitiam.
Et sancti tui exultent: propter David servum tuum.
Non avertas faciem Christi tui: juravit Dominus David veritatem.
Et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui testamentum meum: et testimonia mea hæc quæ docebo eos.
Et filii eorum usque in sæculum: sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.
Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.
Sacerdotes ejus vestiam salutari: et sancti ejus exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.
Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Psal. 132 Ecce quam bonum et quam jucundum: habitare fratres in unum.
Sicut unguentum in capite: quod descendit in barbam barbam Aaron.
Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon qui descendit in montem Sion.
Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem: et vitam usque in sæculum.

Psal. 133 Ecce nunc benedicite Dominum: omnes servi Domini.
Qui statis in domo Domini: in atriis domus Dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite Dominum.
Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum et terram.

Psal. 134 Laudate nomen Domini: laudate servi Dominum.
Qui statis in domo Domini: in atriis domus Dei nostri.
Laudate Dominum quoniam bonus Dominus: psallite nomini ejus quoniam suave.
Omnia quæcumque voluit Dominus fecit: in cælo et in terra, in mari et in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluviam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.
Misit signa et prodigia in medio tui Ægypte: in Pharaonem et in omnes servos ejus.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Sehon regem Amorrhæorum: et Og regem Basan.
Et omnia regna Chanaan: et dedit terram eorum hæreditatem.
Hæreditatem Israel populo suo: Domine nomen tuum in æternum.
Memoriale tuum Domine in generationem et generationem: quia judicabit Dominus populum suum.
Et super servos suos deprecabitur: simulacra gentium argentum et aurum.
Opera manuum hominum: os habent et non loquentur.
Oculos habent et non videbunt: aures habent et non audient.
Neque enim est spiritus in ore ipsorum: similes illis fiant qui faciunt ea.
Et omnes qui confidunt in eis: domus Israel benedicite Dominum.
Domus Aaron benedicite Dominum: domus Levi benedicite Dominum.
Qui timent Dominum benedicite Dominum: benedictus Dominus ex Sion.
Qui habitat in Jerusalem: qui habitat in Jerusalem.

Psal. 135 Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus.
Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui fecit cælos in intellectu: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia ejus.
Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia ejus.
Lunam et stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et eduxit Israel de medio eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
In manu potenti et brachio excelso: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui divisit mare Rubrum in divisiones: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et traduxit Israel per medium ejus: quoniam in æternum misericordia ejus.
Excussit Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia ejus.
Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et dedit terram eorum hæreditatem: quoniam in æternum misericordia ejus.
Hæreditatem Israel servo suo: quoniam in æternum misericordia ejus.
Quoniam in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia ejus.
Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia ejus.
Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia ejus.
Confitemini Deo cæli: quoniam in æternum misericordia ejus.
Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

Psal. 136 Super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus: cum recordaremur tui Sion.
In salicibus in medio ejus: suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogaverunt nos qui captivos duxerunt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.
Quomodo cantabimus canticum Domini: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Jerusalem: oblivioni detur dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si non proposuero Jerusalem: in principio lætitiæ meæ.
Memor esto Domine filiorum Edom: in die Jerusalem.
Qui dicunt exinanite exinanite: usque ad fundamentum in ea.
Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit: et allidet parvulos tuos ad petram.

Psal. 137 Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.
In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum.
Et confitebor nomini tuo: super misericordia tua et veritate tua.
Quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum: in quacumque die invocavero te velociter exaudi me.
Multiplicabis in anima mea virtutem: Domine quis similis tibi?
Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendes manum tuam.
Et salvum me fecit dextera tua: Dominus retribuet pro me.
Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Psal. 138 Domine probasti me et cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam et funiculum meum investigasti.
Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in lingua mea.
Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima et antiqua: tu formasti me et posuisti super me manum tuam.
Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est et non potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiam?
Si ascendero in cælum tu illic es: si descendero in infernum ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitavero in extremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitan tenebræ conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebræ non obscurabuntur a te: et nox sicut dies illuminabitur.
Sicut tenebræ ejus ita et lumen ejus: quia possedisti renes meos.
Suscepisti me de utero matris meæ: confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es.
Mirabilia opera tua: et anima mea cognoscit nimis.
Non est occultatum os meum a te: quod fecisti in occulto.
Et substantia mea in inferioribus terræ: imperfectum meum viderunt oculi tui.
Et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur: exsurrexi et adhuc sum tecum.
Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate civitates tuas.
Nonne qui oderunt te Domine odio habebam: et super inimicos tuos tabescebam?
Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi.
Proba me Deus et scito cor meum: interroga me et cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via æterna.

Psal. 139 Eripe me Domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitaverunt malitias in corde: tota die constituebant prælia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labiis eorum.
Custodi me Domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extenderunt in laqueum: juxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi Domino Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meæ.
Domine Deus virtus salutis meæ: obumbrasti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: cogitaverunt contra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones: in ignem dejicies eos in miseriis non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur in terra: virum injustum mala capient in interitione.
Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: et vindictam pauperum.
Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psal. 140 Domine clamavi ad te exaudi me: intende voci orationis meæ cum clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone Domine custodiam ori meo: et ostium circumstantiæ labiis meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me justus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt juncti petræ judices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terræ erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te Domine Deus meus.
In te speravit anima mea: non auferas animam meam.
A laqueo quem constituerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in reticulo ejus peccatores: singulariter ego sum donec transeam.

Psal. 141 Voce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu ejus orationem meam: et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognovisti semitas meas.
In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dextram et videbam: et non erat qui cognosceret me.
Perit fuga a me: et non est qui requirat animam meam.
Clamavi ad te Domine dixi: tu es spes mea portio mea in terra viventium.
Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meam: ad confitendum nomini tuo.
Me exspectant justi donec retribuas mihi: quia confitebor nomini tuo.

Psal. 142 Domine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua.
Exaudi me in tua justitia: et non intres in judicium cum servo tuo.
Quia non justificabitur in conspectu tuo: omnis vivens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra vitam meam.
Collocavit me in obscuris: sicut mortuos sæculi.
Et anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum: meditatus sum in omnibus operibus tuis.
In factis manuum tuarum meditabar: expandi manus meas ad te.
Anima mea sicut terra sine aqua tibi: velociter exaudi me Domine.
Defecit spiritus meus: non avertas faciem tuam a me.
Et similis ero descendentibus in lacum: ostende mihi Domine misericordiam tuam.
Auditum fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi.
Notam fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam.
Eripe me de inimicis meis Domine: ad te confugi.
Doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me: in terram rectam.
Propter nomen tuum Domine vivificabis me: in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam: et in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego servus tuus sum.

Psal. 143 Benedictus Dominus Deus meus: qui docet manus meas ad prælium.
Et digitos meos ad bellum: misericordia mea et refugium meum.
Susceptor meus et liberator meus: protector meus et in eo speravi.
Qui subjicit populum meum sub me: Domine quid est homo quia innotuisti ei?
Aut filius hominis quia reputas eum: homo vanitati similis factus est.
Dies ejus sicut umbra pertransit: Domine inclina cælos tuos et descende.
Tange montes et fumigabunt: fulgura coruscationem et dissipabis eos.
Emitte manum tuam de alto: eripe me et libera me de aquis multis.
De manu filiorum alienorum: quorum os locutum est vanitatem.
Et dextera eorum dextera iniquitatis: Deus canticum novum cantabo tibi.
In psalterio decachordo psallam tibi: qui das salutem regibus.
Qui redimis David servum tuum: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filiorum alienorum: quorum os locutum est vanitatem.
Et dextera eorum dextera iniquitatis: quorum filii sicut novellæ plantationes.
Adolescentes nutriti a juventute sua: filiæ eorum compositæ circumornatæ ut similitudo templi.
Promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in illud: oves eorum fœtosæ abundantes in egressibus suis.
Boves eorum crassæ: non est ruina maceriæ neque transitus.
Non est clamor in plateis eorum: beatum dixerunt populum cui hæc sunt.
Beatus populus cujus Dominus Deus ejus: laudationem David ipse intellige mihi.

Psal. 144 Exaltabo te Deus meus rex: et benedicam nomini tuo in sæculum et in sæculum sæculi.
Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in sæculum et in sæculum sæculi.
Magnus Dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non est finis.
Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronuntiabunt.
Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ dicent: et justitiam tuam exultabunt.
Miserator et misericors Dominus: patiens et multum misericors.
Suavis Dominus universis: et miserationes ejus super omnia opera ejus.
Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur.
Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentiæ regni tui.
Regnum tuum regnum omnium sæculorum: et dominatio tua in omni generatione et generatione.
Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
Allevat Dominus omnes qui corruunt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant Domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.
Justus Dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate.
Voluntatem timentium se faciet: et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet eos.
Custodit Dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.
Laudationem Domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto ejus.
In sæculum et in sæculum sæculi.

Psal. 145 Lauda anima mea Dominum: laudabo Dominum in vita mea.
Psallam Deo meo quamdiu fuero: nolite confidere in principibus.
In filiis hominum in quibus non est salus: exibit spiritus ejus et revertetur in terram suam.
In illa die peribunt omnes cogitationes eorum: beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus.
Spes ejus in Domino Deo ipsius: qui fecit cælum et terram.
Mare et omnia quæ in eis sunt: qui custodit veritatem in sæculum.
Qui facit judicium injuriam patientibus: qui dat escam esurientibus.
Dominus solvit compedentes: Dominus illuminat cæcos.
Dominus erigit elisos: Dominus diligit justos.
Dominus custodit advenas: pupillum et viduam suscipiet.
Et vias peccatorum disperdet: regnabit Dominus Deus tuus Sion.
In generationem et generationem.

Psal. 146 Quoniam bonus est psalmus Deo nostro: quoniam jucunda decet laudatio.
Ædificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israel congregabit.
Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocat.
Magnus Dominus noster et magna virtus: et sapientiæ ejus non est numerus.
Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.
Exordite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara.
Qui operit cælum nubibus: et parat terræ pluviam.
Qui producit in montibus fœnum: et herbam servituti hominum.
Qui dat jumentis escam ipsorum: et pullis corvorum invocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibiis viri complacebit ei.
Complacet Dominus super timentes eum: et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Psal. 147 Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.
Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?
Emittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus ejus et fluent aquæ.
Qui annuntiat verbum suum Jacob: justitias et judicia sua Israel.
Non fecit taliter omni nationi: et judicia sua non manifestavit eis.

Psal. 148 Laudate Dominum de cælis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.
Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stellæ et lumen.
Laudate eum cæli cælorum: et aquæ omnes quæ super cælos sunt.
Laudent nomen Domini: quia ipse dixit et facta sunt.
Ipse mandavit et creata sunt: statuit ea in æternum et in sæculum sæculi.
Præceptum posuit et non præteribit: laudate Dominum de terra.
Dracones et omnes abyssi: ignis grando nix glacies.
Spiritus procellarum quæ faciunt verbum ejus: montes et omnes colles.
Ligna fructifera et omnes cedri: bestiæ et universa pecora.
Serpentes et volucres pennatæ: reges terræ et omnes populi.
Principes et omnes judices terræ: juvenes et virgines.
Senes cum junioribus laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen ejus solius.
Confessio ejus super cælum et terram: et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis ejus: filiis Israel populo appropinquanti sibi.

Psal. 149 Cantate Domino canticum novum: laus ejus in ecclesia sanctorum.
Lætetur Israel in eo qui fecit eum: et filii Sion exultent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: in tympano et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis judicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Psal. 150 Laudate Dominum in sanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.
Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.
Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio et cithara.
Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in chordis et organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis.
Omnis spiritus laudet Dominum: omnis spiritus laudet Dominum.

Ant. Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula.

Ant. Benedicat anima mea Domino: et omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus.

Ant. Benedicite omnes angeli Domini Domino: benedicite cæli Domino.

Ant. Benedicite omnes virtutes Domini Domino: benedicite sol et luna Domino.

Ant. Benedicite stellæ cæli Domino: benedicite omnis imber et ros Domino.

Ant. Benedicite omnes spiritus Dei Domino: benedicite ignis et æstus Domino.

Ant. Benedicite frigus et æstus Domino: benedicite rores et pruina Domino.

Ant. Benedicite gelu et frigus Domino: benedicite glacies et nives Domino.

Ant. Benedicite noctes et dies Domino: benedicite lux et tenebræ Domino.

Ant. Benedicite fulgura et nubes Domino: benedicat terra Dominum.

Ant. Benedicite montes et colles Domino: benedicite universa germinantia in terra Domino.

Ant. Benedicite fontes Domino: benedicite maria et flumina Domino.

Ant. Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino: benedicite omnes volucres cæli Domino.

Ant. Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino: benedicite filii hominum Domino.

Ant. Benedicat Israel Dominum: benedicite sacerdotes Domini Domino.

Ant. Benedicite servi Domini Domino: benedicite spiritus et animæ justorum Domino.

Ant. Benedicite sancti et humiles corde Domino: benedicite Ananias Azarias Misael Domino.

Ant. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu: laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Ant. Benedictus es Domine in firmamento cæli: et laudabilis et gloriosus in sæculum.

Ant. Benedictus es qui sedes super cherubim: et laudabilis et superexaltatus in sæcula.

Ant. Benedictus es qui respicis abyssos: et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in sæcula.

Ant. Benedictus es in throno regni tui: et laudabilis et superexaltatus in sæcula.

Ant. Benedictus es in firmamento cæli: et laudabilis et superexaltatus in sæcula.

Ant. Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula.

Αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων,
Ταὶ δ' εἰ Κεκροπίδας δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
Αὐδάσῃς, ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

HERMODORI in idem. 18.

Cnidiam Venerem videns, hospes, hoc dices,
Hæc & mortalibus impera & deis:
In Cecropidis verò hasta audacem Pallada cernens,
Dices, reuera pastor erat Paris.

ΑΕΝΙΑΟΥ εἰς τὴν αὐτὴν Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Ἄρεος ἔντεα τῶνδε τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια,
Ἐνδίδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
Αὐτὸν Ἄρη γυμνὸν γὰρ ἀφωπλίσασ' εἰ δὲ λέλεκται
Καὶ θεός, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγῃς.

LEONIDÆ in ipsam Venerem armatam. 19

Martis arma hæc cuius gratiâ Venus,
Induisti, frustra hoc ferens pondus?
Ipsum Martem nuda enim armasti: si verò victus est:
Et deus, hominibus arma frustra inducis.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Αἰτωλοῦ
εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτῷ που τῷ Κύπριν ἀπεικονίσατο Παλλάς,
Τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομάχα χρίσιος.

Alexandri Ætoli in idem. 20.

Ipsam Venerem ad amussim fecit Pallas,
Ab Alexandro profecti ignara iudicij.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου,
εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον
Ἀφροδίτην.

Αἰεὶ μὲν Κυθέρεια φέρει δεδαίκτεα φαρέτρην,
Τόξα τε καὶ δολιχῆς ἔργον ἐχιβολίης·
Αἰδομένη δ' ἄρα νῦν μεμνημένη Λυκούργου,

Φίλτρα φέρῃ Σπάρτη τὰ χθονὶ ἀγχεμάχοις.
Ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι Λακαινίδες, ὅπλα Κυθήρης
Ἀζόμενοι, παῖδας πίκτετε θαρσαλέους.

IVLIANI ex imperatoribus Ægypti in Spartæ armatam Venerem. 21.

Semper quidem Cytherea ferre didicit pharetram,
Et arcus,& longæ opus iaculationis:
Venerans verò seueriora instituta bellicosi Lycurgi,
Amatoria fert Spartę armis cum quibus eminus pugnatum.
Vos verò in thalamis Laconicæ,arma Veneris
Colentes,pueros procreate animosos.

Ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτὴν.

Παλλὰς τὴν Κυθέρειαν ἐνόπλιον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, ἦλθες οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἡ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος αἴτιον ἄρθρῳ;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

Incerti in eandem. 22.

Pallas venerem armatam dixit videns,
Venus,vis sic in iudicium veniamus?
Hæc verò molle renidens, quid mihi hastam contra attollere?
Si nuda vinco,quomodo cùm arma fero?

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Καὶ λίθος ὡς Γαφίη θωρήξατο· ἢ τάχα μᾶλλον
Εἶδε λίθον Γαφίη, καὶ ὤμοσεν ἦλον εἶναι.

ANTIPATRI in eandem. 23.

Et lapis vt Venus armatus est: vel potius
Vidit lapidem Venus,& iurauit volui esse.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας τὸν ἄρειον οἶα τ' ἐν ἄλλοις
Ἱδρυται, μαλακὰς ἐσταλμένα χλίδας·
Ἀλλ' ἀκτὶ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρης,
Ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.

Οὐ γὰρ χρὴ τὰν χέων εἰς ἄλλα τὰν ἄλλαισιν
Θρᾳκὸς Ἐνυαλίᾳ, καὶ Λακεδαιμονίᾳ.

Eiuſdem in eandem. 24.

Venus Spartæ non vrbibus vt in aliis
Colitur, molles induta ſtolas:
Sed in capite quidem habet galeam pro tegmine,
Pro aureis autem ramis haſtam.
Non enim oportet ſine armis eſſe coniugem
Thracij martis, & Lacedæmoniam.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὰν αὐτὰν.

Κύπρι φιλομμειδής, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὸν
Δαίμονα τοῖς πολέμοις ἐστεφάωσεν ὅπλοις;
Σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμας Ὑμήναιος,
Καὶ λιγυρᾶν αὐλῶν ἁδυμελὴς χάριτες·
Ἐστὶ δὲ ταῦτ' ἐνέδης ἀνδροκτόνα; μὴ, θεάσω Ἄρη
Συλήσας' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

PHILIPPI in eandem. 25.

Ridens ſuaue Venus, thalamum ornans, quis te dulcem
Deam bellorum coronauit armis?
Tibi Pæan amicus erat, & auricomus Hymenæus,
Et modulantium tibiarum dulce canentes Charites:
Cur autem hæc induiſti arma viros occidentia? An audacem
Spolians gloriaris? Venus quantum potis eſt. (Martem

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς τὰν αὐτὰν ἀπὲρ χειμῶνος ἀπὸ θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
Κύπριν, Ἀπελλείου μόχθον ὅδ' ἐγράφιδος,
Ὡς χερὶ συμμάρψασα δι' ἄβεργος ὑδατι χαίτας,
Ἐκθλίβει ποτιρρὼν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
Αὐτὰ νιφοῖ ἐρίοισιν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

ANTIPATRI Sidonij in eandem emergentem è mari. 26.

Emergentem ex matre iam mari
Venerem, Apelleæ laborem intuere picturæ,
Quomodo manu corripiens irrigatam aquâ comam,
Exprimit humidis ſpumam è crinibus.
Ipſæ nunc dicent Palláſque & Iuno,
Non amplius tibi formę in iudicium venięmus.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὴν ἐκ πόντιο τὴν θρεπτῆος Ἀπελλῆς
Τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λελουμένην·
Καὶ ὁίαν ἐτύπωσε λαβοῦσαν ὕδατος ἀφρῷ,
Θλίβουσάν θ' ἁλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

ARCHII in eandem. 27.

Ipſam ex ponto nutritio Apelles
Venerem nudam vidit enatam:
Et talem formauit irrigatam aquę ſpumâ,
Siccantem teneris manibus adhuc capillum.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ εἰς τὴν αὐτήν.

Κύπρις, ὅτε ςαλάσσε κόμας ἀλιμυρέος ἀφροῦ,
Γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ·
Οὕτω που χ' λευκαὶ παρίαι χερσὶν ἐλοῦσαι
Βόστρυχον, Αἰγαίῳ ἐξεπίεζεν ἄλσι,
Στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις. εἰ δὲ τοιήδε
Κεῖνη, συγχεῖται θυμὸς Ἐνοσίχθονος.

DEMOCRITI in eandem. 28.

Venus, cùm ſtillaret comas marinę ſpumę,
Nuda purpureâ ex aquâ emerſit:
Sic ad albas genas manibus trahens
Comam, Ægæum expreſſit mare,
Dorſum ſolum oſtentans, & quæ fas. Si verò talis
Illa, conturbetur ira Neptuni.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ἑτέρων εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀρτιθαλὴς ἁλίηφι Παφίη τεθύκυῖα λοχείης,
Μαῖαν Ἀπελλαίην εὗρεν ἐμὴν παλάμην.
Ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε δύνῃ
Ἀφρὸς ἀποστάζων ἁλιβόητος πλοκάμων.
Εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
Τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐλῄσατο.

IVLIANI ex imperatoribus in eandem. 29.

Iam marinis Venus prorupit ex partubus,
Nutricem Apellæam inueniens manum.
Sed celeriter cum penicillo recede, ne te humectet
Spuma distillans compressarum comarum.
Si talis quondam Venus nudata est propter pomum,
Troiam iniustè Pallas deprædata est.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου εἰς τὴν αὐτήν.

Τὰν ἐκ φυγρεῦσαν μάτρος ἐκ χόλπων ἔτι,
Ἀφρῷ τε μορμύσσουσαν βλεχῇ Κύπριν,
Εἶδεν Ἀπελλῆς κάλλος ἱμερώτατον,
Οὐ γραπτόν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο·
Εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκ θρίξει κόμαν,
Εὖ δ' ὀμμάτων γαλανὸς ἐκ λάμπει πόθος,
Καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄγγελος κυδοιμάς.
Αὐτὰ δ' Ἀθάνα καὶ Διὸς στεφηφόρος
Φάσσοιτ', ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τὴν χρόαν.

LEONIDÆ Tarentini in eandem. 30.

Emergentem matris ex finibus adhuc,
Et spumâ inundantem beneiubantem Cyprim,
Videns Apelles pulchritudinem desiderabilissimam,
Non pictam, sed viuam efformauit.
Benè enim summis manibus exprimit comam.
Benè verò oculorum serenus elucet amor,

Et mamma pubertatis nuncia imitatur malum cydonium.
Ipſa verò Pallas & Iouis coniux
Dicent,ô Iupiter,relinquimur in iudicio.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηνᾶς ἑστώς.

Εἰπέ τί σοι ξυνὸν καὶ Παλλάδι· τῇ γὰρ ἄκοντες
Καὶ πόλεμοι, σοὶ δ' ἐστὶν ἑταιρεῖαι πίναι.
Μὴ προπετῶς ὦ ξεῖνε θεῶν πέρι ποῖα μεταλλᾷς,
Ἴσθι δ' ὅσσοις εἶκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος. οἶδεν ἅπας μοι
Ἠῶος δύμηθεὶς Ἰνδὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ·
Καὶ μεξόπων ἥμερον ἐγγηράμβυκα μῶλον, ἐλαίην,
Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκερῆσι βότρυσιν ἠμείδω.
Καὶ μοι οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ· ὠδῖνας ἔτλη.
Λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον· ἡ δὲ, κάρη.

In ſimulacrum Bacchi propè Palladem ſtans. 31.

αDic quid tibi commune cum Pallade? Huic enim cuſpides
Et bella,tibi verò placent conuiuia.
βNe præcipitanter ô hoſpes Deorum circa hæc inquire,
Scito verò in quantis ſimilis Deæ huic ſim.
Mihi enim bellorum amica laus Nouit omnis mihi
Quòd Oriens domitus ſit Indus ab Oceano:
Et hominum naturam excitamus: hæc quidem oliuo,
Verùm ego dulcibus vuis vitis manſuetæ.
Et ſanè neque in me mater dolores partus ſubiit:
Solui verò ego femur patris,hęc verò caput.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Σιδωνίου εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Αὐσονίῳ Πείσωνι στεφανηφόρος Διόνυσος
Ἱδρυμαι μεγάρων φευγέος ἐπ' ἀτυχίῃ.
Ἄξιον ὦ Διόνυσ' ἑστέγης δόμον· ἔστρεπεν ἄμφω,
Καὶ μέγαεργι Βάκχῳ, καὶ Βερμιος μεγάρῳ.

ANTIPATRI Sidonij in aliud ſimulacrum eiuſdem. 32.

Cum Auſonio Piſone vnà pugnans Bacchus
Hîc collocor, ædium cuſtodia in felicitate.
Dignam ô Bacche ingreſſus es domum: conueniunt ambo,
Et domus Baccho, & Bacchus domui.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου καὶ Ἡρακλέους.

Ἀμφότεροι Θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταί,
Καὶ Ζηνὸς. θύρσῳ δ' ἥνυσ' ὁ δ', ῥοπάλῳ.
Ἀμφοῖν δὲ ξῦλα στερτύρμονες, εἶχε λαγὼ δ' ἔπλα.
Νεβρὸς, λαφυτῇ κύμβαλα δὲ, πλαταγή.
Ἥρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός· ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ γαίης
Ἦλθον εἰς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

In ſimulacrum Bacchi & Herculis. 33.

Ambo ex Thebis, & ambo bellatores,
Et ex Ioue. thyrſo validus: hic verò claua.
Amborum columnæ conterminæ, ſimilia arma.
Ceruina, leonina: cymbala, crepitaculum.
Iuno ambobus grauis Dea: hi verò ex terra
Venerunt ad deos, ex igni ambo.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

Ἑρμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι· ἀλλὰ παλαίστῃ
Μὴ κολοβοὶ χεῖρες ἵσαται, μηδ' ἄποδα.
Ἢ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὀρθὰ χειρομιμέω,
Ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἰσθμὸς;

XENOCRATIS in ſimulacrum Mercurij. 34.

Mercurius velox ego vocor: ſed paleſtra
Nec truncum manibus ſtatuite, nec ſine pede.
Aut quomodo velox ego, & quomodo rectè manib. geſticula-
In baſin vtriuſque truncatus poſitus? (bor,

Εἰς ὁ αὐτό.

Ἑρμείην ξυλίνῳ τις ἐπήχετο, καὶ ξύλον ἦεν·

Rich. Archbishop of Canterbury, and Primate of all England, and Legate of the Apostolick See.

Thomas was a Citizen of London, born in Cheapside, of honourable Parents, Gilbert and Matilda, who were Normans. He was Archbishop of Canterbury seven years, and was murdered in his Church by four Knights, Dec. 29. 1170. and was Canonized by Pope Alexander III. in the year 1173.

St. Thomas Cantelupe.

Thomas was born at Hereford, and was Bishop of Hereford, and Chancellor of England. He died at Orvieto in Italy, Aug. 25. 1282. and was Canonized by Pope John XXII. in the year 1320.

St. Thomas Aquinas.

Thomas was born at Aquino in Italy, and was a Dominican Friar, and Doctor of Divinity. He died March 7. 1274. and was Canonized by Pope John XXII. in the year 1323.

St. Thomas of Hereford.

Thomas was born at Hereford, and was Bishop of Hereford, and Chancellor of England. He died at Orvieto in Italy, Aug. 25. 1282. and was Canonized by Pope John XXII. in the year 1320.

St. Thomas of Villanova.

Thomas was born at Villanova in Spain, and was Archbishop of Valentia. He died Sept. 8. 1555. and was Canonized by Pope Alexander VII. in the year 1658.

Καὶ παρὰ ὄφι τεκτήατο; ποῦ θοὰ τόξα,
Νήπιε, ποῦ πικρὰ πυρφόρος ἰοδόκη;
Ἦρά μάτλῳ ἐπόησε λιθοξόος, ὅς σε Φ εἴρῳ
Κυμήναντα θροεῖ, τῆλ' ἐνέδησε πάγῃ.

ALCÆI in eundem. 45.

Quis te non ſancta venatione captum
Poſuit? quis implicatim tuas ligauit manus?
Et ſordidam faciem fecit? Vbi veloces arcus,
Infans, vbi acerba ignifera pharetra?
Certè fruſtra fecit ſcalptor, qui te œſtro
Turbantem deos, huic alligauit plagæ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Φ αὐτόν.

Τίς διατὰς παλάμας σοὺς χίονα δῆσεν ἀφύκτοις
Ἀμμάσι; τίς πυρὶ πῦρ καὶ δόλον εἶλε δόλῳ;
Νήπιε, μὴ δὴ δάκρυσι γλυκερὸν σοῦ πρόσωπον
Βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἡϊθέων.

ANTIPATRI in eundem. 46.

Quis duplices manus ad columnam alligauit ineuitabilibus
Nexibus? quis igne ignem & dolum cepit dolo?
Infans, ne lacrumas per iucundam faciem
Demitte: tu enim delectaris lacrumis iuuenum.

ΜΑΙΚΙΟΥ εἰς Φ αὐτόν.

Κλαῖε δυστεφύκτως σφιγγθεὶς χέρας ἄκριτε δαῖμον,
Κλαῖε μάλα, ζάζων ψυχοπαχῆ δάκρυα,
Σωφρονιστὰς ὑβρισὰ φρενοκλόπε, λησὰ λογισμοῦ,
Πτωχὸν ψυχᾶς πῦρ, τρισσὸν ἀόρατον, Ερως.
Θηρσὶν μὲν λύσις ὅστις ἐρώων· σὸς ἄκριτε δεσμός·
Ω σφιγγθεὶς, κωφοῖς πέρπε λιτὰς ἀνέμοις.
Οἱ δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐπέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσόν,
Αθρόα νῦν σῶν σβεννύμενον δακρύων.

MÆCII in eundem. 47.

Eleto ineuitabiliter conſtrictus manus, inconſulte deus,
Eleto validè, ſtillans quibus anima contabeſcit lacrumas,

Temperantiæ iniuriator, fur mentis, latro rationis,
Volucris animæ ignis, vulnus inuiſibile, Amor.
Mortalibus quidem liberatio eſt luctuum tuũ, inconſiderate, vinculum:
O conſtricte, ſurdis mitte preces ventis.
Quem verò mortalibus ineuitabilis accendiſti in mentibus ignem,
Vide nunc à tuis extinctum lacrumis.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς ὡ αὐτόν.

Καὶ κλαῖε κὴ στέναζε, συσφίγξαι χεροῖν
Τένοντας· ὦ 'πίβουλε, πιὰ πι φρέπει.
Οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ 'λεεῖν ὑποβλεπε·
Αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
Ἐθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
Πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
Ἔρως· πὰ θνητῶν δ' ἔστι σοι γέλως ἄχη.
Πέπυσθας οἷ' ἔρεξας· ἐσθλὸν ἡ δίκη.

CRINAGORI in eundem. 48.

Ne fleto, ne ingemiſce, conſtringens manibus
Guttur: ô inſidiator, hæc tibi fas eſt.
Non eſt qui ſoluat: ne miſer ſuſpice:
Ipſe enim aliorum, ex oculis quidem, lacrumas
Excuſſiſti, in corde verò acerba tela
Figens, ineuitabilium ſagittam ſtillaſti amorum,
Amor: mortalium verò tibi ſunt riſus dolores.
Paſſus es quæ feciſti. Bonum eſt iudicium.

ΜΟΣΧΟΥ εἰς ἔρωτα δραπετεύοντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτην εἵλετο ῥάβδον
Οὗλος ἔρως, πήρην δ' εἶχε καὶ πῶμα δίκης·
Καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ὠκέα ταύρω,
Ἐσπέριος δηοῦς αὔλακα πυρφόρος·
Εἶπε δ' αἴθων βλέψας εἰσῆλ Διί, πῆσον ἀρούρας,
Μή σε τὸν Εὐρώπης βοιῶ ὑπ' ἄροτρα βάλω.

MOSCHI

MOSCHI in amorem arantem. 49.

Lampadẽ deponens & areus, boues agentẽ ſumpſit baculum
Perniciosus amor, peram verò habuit in humeris.
Et coniungens laborioſum ſub iugum dorſum taurorum,
Seminauit Cereris ſulcum frugiferum:
Dixit verò ſuſpiciens ipſi Ioui, Combure agros,
Ne & ſubdam Europæ te ſub aratra bouem.

MARIANOY ϛολαςικοῦ εἰς ἔρωτα ἐςεφανωμένον.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σεῖο
Πηγνύμενοι μεσάτιον ἐς ἡϐώλιον ὀϊςοὶ;
Ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί σ' ἔτευκα
Στίμμασι χερσὶν ἔχῃς, κεφαλῇ δ' ἔπι ἄλλο φέρῃς;
Οὐκ ἀπὸ πομπήμου ξένε Κύπριδος, οὐδὲ ἀπὸ γαίης
Εἰμί, καὶ ὑλαίης ἔκγονος ϑὴρ ἐοικυίης.
Ἀλλ' ἐγὼ εἰς καθαρὸν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
Εὐμαθίης, ψυχὴν δ' ἥρωϊ εἰσανάγω.
Ἐκ δ' ἀρετῶν στεφάνους τετράσσιν πλέκω ὧν ἀφ' ἑκάστης
Τοὐμὸν φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

MARIANI Scholaſtici in amorem coronatum. 50

Vbi tibi arcus ille reflexus, & à te
Fabricatæ medium in cor ſagittæ?
Vbi alæ, vbi fax lamentabilis? Quid autem triplices
Coronas manibus habes, & in capite aliam fers?
Non ſum vulgatæ, hoſpes, Veneris filius. nec à terrâ
Sum, vel materialis filius lætitiæ,
Sed ego in puram hominum mentem facem accendo
Bonæ doctrinæ, animam verò in cœlum induco.
Ex virtutibus autẽ coronas quatuor necto: quarũ ab vnaquaq;
Has fero, primâ autem ſapientiæ coronor.

Ἄδηλον.

Μή μοι ϑὲ ἐκ λιϐαδίοιο λέχος ξένε, ϑὲ φιλοκώμου

Τερπόμενον νυχίοις νἱ θεῶν ὀάεσις.
Βαιός ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
Μοῦνον ἐποτρυόων ἔργα φυτοσκαφίης.
Ἔνθεν ἀπ' ὐκχέρου με φίλης ἔστεψεν ἀλωῆς
Τέσσαρες ὡραίων ἐκ πισύρων στέφανοι.

Incerti. 51.

Ne me illum ex thure dicas, hospes, commessantium
Delectantem nocturnis iuuenum mulieribus.
Paruus ego vicinâ à virgine rusticus,
Solum vrgens opera plantationis fruticum.
Vnde ob frugiferam meamicam coronarunt aream,
Quatuor temporum ex quatuor coronæ.

IOYΛIANOY ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου εἰς τὸν Πραξιτέλειες ἔρωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις
Χερσί με λιθείαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
Αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κάρδιον ἡμῖν
Χαλκώσας, Φρυνὴ δῶκε γέρας φιλίης.
Ἦ δέ μιν αὖθις ἔρωτι παρέσπασε. τὸν γὰρ ἐρῶντα
Δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

IVLIANI è principibus Ægypti in Praxitelis amorem. 52.

Inclinans ceruicem elatam sub nostrum calceum
Manibus me lapideis formauit Praxiteles.
Ipsum enim amorem me intus inhærentem
Æreum faciens, Phrynæ dedit pretium amoris.
Ipsa verò ipsum rursus amori adduxit. Nam amatores
Munus amori ferre ipsum amorem decet.

ΣIMΩNIΔOY εἰς τὸ αὐτό.

Πραξιτέλης οἱ ἔπαφε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
Ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης
Φρυνὴ μισθὸν ἐμεῖο δίδου· ἐμὲ φίλτρα δὲ πάντων.

Οὐκ ἔτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

SIMONIDIS in idem. 53.

Praxiteles quem passus est acutè efformauit amorem,
Ex proprio trahens principalem imaginem corde:
Phrynæ mercedem mei dans me. Amatoria verò genero,
Non amplius sagittâ feriens, sed intentis oculis aspicior.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀντὶ μ' ἔρωτος ἔρωτα βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρυνῇ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
Ἡ δ' οὐκ ἠρνήσω τέκτονα· δείσασα γὰρ αὐτὴ Φρυνὴ
Μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τεύξαι λάβῃ.
Ταρβεῖ δ' οὐκ ἔτι που Κύπριδος, ἀλλ' ἐκ σοῦ
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ὁπισαμένη.

TVLLII GEMINI in eundem. 54.

Pro amore amorem homini deum dedit Phrynæ
Praxiteles, mercedem & deum inueniens.
Hæc verò non recusabat fabrum: timuit enim eius mens
Ne deus pro arte auxiliaria arma sumeret.
Formidat autem non amplius Cypridis *amorem*, sed ex te
Praxiteles, artem matrem sciens.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς αὐτόν.

Θεσπιέες ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
Ἄζοντ', οὐχ ἑτέρῳ γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
Ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν· ὃν παρὰ Φρυνῇ
Δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

LEONIDÆ in eundem. 55.

Thespienses amorem solum Deum ex Venere
Colunt, non altero depictum ex archetypo,
Sed quem Praxiteles nouit Deum. quem apud Phrynem
Vidit, sui pretium solutionis dedit amoris.

ΠΑΛΛΑΔΑ εἰς Ἔρωτα γυμνόν.

Γυμνός ἔρως ἀλαὸς τύπτει καὶ μειλιχός ἐστιν·
Οὐδὲ ἓν πτερὸν καὶ πυρὸς ἔντεα βέλη.

Οὐδὲ μάτην παλάμης κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος·
Ἡ μὲν γὰρ γαῖαν, τὴ δὲ θάλασσαν ἔχει.

PALLADÆ in amorem nudum. 56.

Nudus amor, & ob hoc ridet, & gratiosus est:
Non enim habet arcum, & ignitas sagittas.
Nec frustra manibus cohibet Delphinem, & florem:
Hac etenim terram, illa verò mare habet.

ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ ὑποάρχου εἰς Ερωτα καθεύδοντα ἐν πιπερώδει.

Οὐδὲ καταχεύστων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ,
Νήσφι πυριαπάρου δήγματός ἐστιν Ερως.

GABRIELII principis in amorem dormientem in libo pipere insparso. 57.

Neque profundo dormiens, neq; sine spiritu, neq; in cõuiuio,
Sine calidissimo morsu est amor.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
Δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἄψον· ὅλος φλέγομαι.

In eundem. 58.

Hic ignem spirans, vt lychnum accendas,
Huc ab animâ meâ incende: totus ardeo.

ΓΛΑΥΚΟΥ εἰς Ερωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον· εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων.

Ἄλσος δ' ὡς ἐκόμεθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
Πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
Οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
Ἀλλά τά μιν δίνδρεσσιν ὑπ' ὀπιπάλοισι κρίμνυτο.
Αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ,
Εἴδεν μειδήσων, ξυθαὶ δ' ἐφύσαρθε μέλισσαι
Κηρεχύτοις ἐπὶ τοῖς λαγόνεσσιν ὅπῃ χείλεσι βαῖνον.

PLATONIS in Amorem in nemore recubantem: inuentus verò est sub aquis. 59.

Vbi verò in nemus venimus profũdis vmbris, inuenimus intus

Purpureis malis ſimilem filium Cytheræ.
Nec habebat capientem ſagittas pharetram, neque flexibiles arcus:
Sed illa arboribus bene frondentibus ſuſpenſa,
Ipſe in calicibus roſarum vinctus ſomno,
Dormit ſubridens, leues verò ſupernè apes
Ceram fundentes intus vacua ad labra veniebant.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ εἰς Ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὕδῃς ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
Εὕδῃς ἀτηρὲ, πάϊ, τέκος Ἀφροδίτης,
Οὐ πτύχιον πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
Ἐκ νέρθε φαίνων αἰπτόιον βέλος.
Ἄλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ' ἀγέρωχε δέδοικα
Μή μοι καὶ κοιμώμενος πικρὸν ἴδῃς ὄνειρον.

STATYLLII FLACCI in amorem dormientem.

Dormis peruigiles inducens mortalibus curas,
Dormis noxius, ô, fili Veneris ſpumâ nate,
Non facem ignitam attollens, non ineuitabilem
Ex arcu tangens renitente ſagittam.
Alij audeant: ego verò, ſuperbe, extimui
Ne mihi vel dormiens acerbum ſomnium videas.

ΑΛΦΕΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἁρπάσομαι πυρόεσσαν Ἔρως χερὸς ἐκ σέο πτύχιον,
Συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
Εἶτ' ἐτύμως δόξῃς πυρὸς ἔχεσθαι, καὶ σέο φῶτες
Γερὸς βαιὸν πέξω δινομένην ἄγκυλον.
Ἀλλὰ καὶ ὡς σε δέδοικα δολοπλόκε, μή τινα κοίτης
Εἰς ἐμὲ, κἠν ὕπνῳ πικρὸν ἴδῃς ὄνειρον.

ALPHEI in idem.

Rapiam ignitam, ô amor, tua ex manu facem,
Spoliabo verò ex tuis humeris vtrinque dependentem pharetram,

Si verò verè dormis, ô ex igne nate, & tui viri
Breuem arcuum concordiam ducimus.
Sed & vt te formido dolosè, ne quem abscondas
In me, & etiam in somno acerbum somnium videas,

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ, Ϙ Ὃ, ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ,
εἰς Ερωτα.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ ταδὲ νῶτα πέτωνται,
Καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολὰς ἀκίδες,
Φεύξομ' ἔρως ὑπὸ γᾶν σε. τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Σαὶ ἔφυγε ῥώμαν πάνδαμα τὼρ Ἀΐδας.

MELEAGRI vt alij STRATONIS
in amorem. 62.

Quamuis tibi alæ veloces in tergo expansæ sunt,
Et Scythicarum arcuum iacularis acumina,
Fugiam amor in terrâ te. Quid enim postea? neque enim ipse
Tuum effugit robur cuncta domans infernus.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.

Σκυλοφόρβας ἴδ' ἔρωτας ἴδ' ὡς βεβαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
Ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα,
Τύμπανα καὶ θύρσον Βρομίου, Διὸς ἀστεροπήν,
Ἀσπίδ' Ἐνυαλίου καὶ κόρυν ἠύκομον,
Φοίβου δ' ὄπλον φαρέτρην, Ἁλίου δὲ τρίαιναν,
Καὶ θεὸν ἀφθίτοις Ἡρακλέους ῥόπαλον.
Τί πλέον αἰθέρι ποιοῦσιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
Τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλῄσατο;

SECVNDI in simulacra amorum. 63.

Spoliis gaudentes vide amores, vide quomodo validis in humeris
Arma ferunt deorum pueri exornati,
Tympana & thyrsum Bacchi, & Iouis fulmen,
Scutum Martis & cassidem plumis bene ornatam,
Phœbi verò bene iaculantem pharetram, Neptuni tridentem,
Et validarum manuum Herculis clauam.
Quid reliquum est hominibus, amor cùm & cœlum cepit,
Arma verò immortalium Cypris spoliauit?

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Συλήσαντες ὅλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
Κοσμοιῶτ' ἀθανάτων σκῦλα φρυαττόμενοι.
Φοίβου τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνόν, Ἄρεος
Ὅπλον καὶ κυνέην, Ἡρακλέους ῥόπαλον,
Εἰναλίου τε θεοῦ τριόδελες δόρυ, θύρσα τε Βάκχου,
Πτερὰ πέδιλ' Ἑρμοῦ, λαμπάδα Ἀρτέμιδος.
Οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἶναι βελέεσιν ἐρώτων,
Δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

PHILIPPI in idem. 64.

Spoliantes cœlum vide quomodo armis amores
Ornantur immortalium ſpolia frementes.
Phœbi arcus ferunt, Iouis fulmen, Martis
Arma & galeam, Herculis clauam,
Marini verò Dei tridentem haſtam, thyrſum Bacchi,
Volucres calceos Mercurij, facem Artemidis.
Non moleſtum ſit hominibus cedere ſagittis amorum,
Dij quibus armorum ornatum habere dederunt.

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς ἄγαλμα Ἥρας.

Ὠργεῖος Πολύκλητος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν Ἥρην
Ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
Θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις· αἰὲν ὑπὸ κόλποις
Ἀγνωστοι μορφαὶ Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

PARMENIONIS in ſtatuam Iunonis. 65.

Argiuus Polycletus, & qui ſolus oculis Iunonem
Vidit, & qualem vidit ipſam efformauit,
Hominibus pulchritudinem demõſtrauit quantum fas eſt, verùm in ſinu
Incognitæ formæ Ioui reſeruantur.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας ἡλαζούσης Ἡρακλέα.

Αὐτὴ μητρυιὴ τέχνησι τεῷ ἔκλεπτε μαζὸν

Εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

In ſtatuam Iunonis lactantis Herculem. 66.

Ipſam nouercam fabricauit: propterea mamillam
In nouercalem faber non addidit lac.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ, Κύρῳ δ' ἐμὸν ἔσταση μαζόν,
Ὃς τρέφε θεῖον Ὅμηρον, ὅθεν πίε νηδυμος Ὀρφεύς.

In ſimulacrum Calliopes. 67.

Calliope quidem ego, Cyro verò meam exhibui mammam,
Quæ nutriit diuinum Homerum, vnde bibit profundus Orpheus.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τοῦ Βαρβυκαλλᾶ εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι·
Ἀλλ' ἀπολιποῦσαν, ἔγραφε Καλλιόπην.

IOANNIS Poëtæ Barbucalli in imaginem eiuſdem. 68.

Voluit Melpomenem pictor in imagine pingere:
Sed hac relicta, pinxit Calliopem.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς εἰκόνα Μουσῶν.

Τρίζυγες αἱ Μοῦσαι πάρ' ἕστασιν· ἡ μία λωτούς·
Ἃ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον· ἡ δὲ χέλυν
Ἡ μὲν Ἀριστοκλῆος, ἔχει χέλυν· ἡ δὲ Ἀγελάδα,
Βάρβιτον· ἡ καναχᾷ δ' ὑμνοπόλους ὠδαχάς.
Ἀλλ' ἡ μέν, χρίτειρα τόνων πέλει· ἡ δὲ, μελῳδὸς
Χρώματος· ἡ δέ, σοφᾶς θυρέπις ἁρμονίας.

ANTIPATRI in imaginem Muſarum. 69.

Triga Muſarum hic ſtamus: vna quidem, tibias:
Hæc verò fert manibus barbiton: illa, chelyn.
Illa verò Ariſtoclei habet chelyn: altera verò Ageladæ,
Barbiton: hæc reſonat canentes fiſtulas.
Sed hæc quidem effectrix toni eſt: illa verò, cantrix

Chroma-

Chromatis: ista verò sapientis inuentrix harmoniæ.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὴν Ἀθηναίων νέμεσιν.

Χιονέλω με λίθον παλιναυξέος ἐκ σκελιωπῆς
Λαοτύπος τμήξας πρὸς τόμοις ἀχίσι
Μῆδος ἐπὶ πρῴρης ὄρθυσεν, ὅπως αἰδρείκελα τεύξῃ
Τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα κεκμηώσης.
Ὡς δὲ δαϊζομένοις Μαραθὼν αἰτέκτυπε Πέρσας,
Καὶ νέες ὑγρὸν ἔθεον κύμασιν αἱματόεσσιν,
Ἐξεσάωσ' Ἀδρήστεια θεοτρώδυνες Ἀθήνας,
Δαίμονι σὺν φιάλοις αἰτίπαλον μενεαίνων.
Ἀλλὰ παλαιτεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
Νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις νέμεσις.

THEÆTETI Scholastici in Athenienſium nemeſin. 70.

Niueum me lapidem renaſcentem ex altâ ſpeculâ
Lapicida ſecans lapidem incidentibus cuſpidibus
Medus nauim aſcendit, vt victoriæ faciat
Contra Athenienſes ſymbola ſingularis certaminis.
Cùm verò occiſis Marathon obſtrepebat Perſis,
Et naues in humido pergebant per fluctus cruentos,
Sculpſerunt Nemeſin optimos parientes Athenæ,
Deam ſuperbis hoſtem hominibus.
In æquilibrio teneo ſpes: ſum verò nunc & iam
Victoria Athenienſibus, Aſſyriis Nemeſis.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐλπιδῆσσα τροπαιοφόρος λίθος ἦν,
Ἡλαίφθην μορφὴν καινὸν εἰς νέμεσιν.
Εἰδικὸς ἱδρυθῆσα θεά, Ῥαμνουσίτος ἐπ' ὄχθαις,
Νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι κυδρότερον.

PARMENIONIS in idem. 71.

Medis quæ ſperabat tropæa ferens lapis futura,
Mutata ſum formâ tempeſtiuam in Nemeſin.
Rhamnuſiæ deæ ſtatua ſum, Rhamnuſiæ in ripis,
Victoria & ſapientiæ Atthidi illuſtrius.

Iusta constituta dea, Rhamnuntis ad vndas
Victoriæ & sapientiæ Atticæ regioni testimonium.

Εἰς στήλλω Νεμέσεως.

Η Νέμεσις τοῦδέ μ' ἔστησε τοῦ τε χαλινοῦ,
Μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

In columnam Nemeseos. 72.

Nemesis prædicit hac norma, & hoc freno,
Neq; immensuratũ aliquid facere, neque infrenata dicere.

Εἰς τὸ αὐτό.

Η Νέμεσις πῆχυν κατέχει. τίνος οἰνεκα; λέξεις·
Πᾶσι τοῦδε λέγω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

In idem. 73.

Nemesis normam habeo. Cuius causâ? Dices:
Omnibus annuncio, nihil super modum.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἴτ' ἀπὸ πέτρας
Κρηνοὶ, καὶ βλητὰ πυλυμιγὴς τοκάδων,
Αὐτὸς ἐπὶ σύριγγι μελίσδεται, ἡνίκα λάβρῳ Παὶ,
Υγρὸν ἰοῖς ζώκτῳ χεῖλος ὑπὲρ κηρίων.
Αἱ δὲ πέριξ θαλερῶν ὑγρὸν ποσὶν ἐφίσσωντο
Υδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἅμα δρυάδες.

PLATONIS in simulacrum Panis cantillans. 74.

Taceat densum quercuum promontorium, & sub petris
Fontes, & balatus permixtus fœtarum ouium,
Ipse cum fistulâ canit bene sonante Pan,
Vdum mittens cera compactas labium super fistulas,
Circum verò teneris solum pedibus percutiunt
Hydriades Nymphæ, Nymphæ & Hamadryades.

ΑΡΑΒΙΟΥ χολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Η πάλαι συρίζοντος ἀναρχία Πανὸς ἀκούω·
Πῶϋμα γὰρ πλάσις ἔλαττε τόπον.

Ἀλλ' ὁρέων φθύμενον ἀμήχανος ἄσατο ἠχώ,
Πικτίδος ἐρρήθη φθόγγον αἰωφελέα.

ARABII Scholastici in idem. 75.

Licebat penè tibiâ canentem perspicuè Pana audire:
Spiritum enim formator immiscuit imagini.
Sed videns fugientem frustratus instabilem Echo,
Fistulæ recusauit sonitum inutilem.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Ἔμπνε Παὶ λοεγῖσιν ὀρφναίαις χείλεσι μοῦσαν,
Ἔμπνε, ποιμενίῳ τερπόμενος δόναχι,
Εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος· ἐκ δὲ σιωφδὸς
Κλῄζε κατ' ἠθείων ῥήματος ἁρμονίαν.
Ἀμφὶ σὸν ῥυθμοῖο κτύπον κρότον εἴθεον ἴχνος
Ῥαιστάθω νύμφαις ταῖς δε μεθυδριάσιν.

ALCÆI in idem. 76.

Spirat Pan gratis in montibus incedentem labris musam,
Spirat, pastorali delectatus fistulâ,
Ex bene sonante fistulâ fundens carmen: ex concentu autem
Clangebat modulans sermonis harmoniam.
Circa tuum cantum iuxta sonitú furore incitatum vestigium
Vehementer feriatur hisce aqueis nymphis.

Εἰς ἄγαλμα Παὸς ἱσταμένου ὅπι ὀλχῷ ὕδα-
τος ἀψοφητὶ ῥέοντος.

Παῖά με ⊗ δυσέρωτα καὶ ἐξ ὑδάτων φύγμ ἠχώ.

In imaginem Panis stantem in deflexu aquæ sine
strepitu fluentis. 77.

Pana me in amore infelicem & ex aquis fugit Echo.

Εἰς ὃ αὐτό.

Τᾷδε κτ' ὀλοεγῖο ῥιφεὶς λάμβιος ἰὸς Ἔρωτος,
Ἀμπαυσον μογερὸν μαλθακὰ γυῖα μόθου·
Ἠχί σε καὶ ζεφύρου πνεόντων πῖτυς αὔραις
Θέλξῃ, τερπίγων εἰσαΐοντα μέλος·
Χὠ ποιμὴν ὀρέεσσι μεσαμβρινὸν αἴγλῃ παγᾶς

Συείσδυν, λασίας ϑάμνῳ ὑπὸ πλατάνῳ,
Καύματ' ἐπωρείοιο φυγὼν κυνός. ἄλμα δ' ἀμείψας
Αὔριον. ὧδ' ἔπεσί σοι Παὶ λέγοιμι πίθου.

In idem. 78.

Illic in viridi prato proſtratus viator,
Quieſcere fac à laborioſo mollia membra labore:
Vbi te & zephyri leuiter mota pinus ventis
Delectabit, cicadarum inaudientem cantilenam.
Et paſtor quidem in montibus in meridie prope fontem
Fiſtulans, denſo ſub ramo platani,
Calores autumnales fugiens canis. Iter verò perges
Cras. Bene hoc tibi dicenti Pani obedi.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς ὃ αὐτό.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τὰ πεπυμμένα γᾶι ἀναπαύου·
Ἁδύ τι σοὶ χλωραῖς πνεῦμα ϑέσφ πετάλοις.
Πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. δι' γὰρ ὁδίταις
Ἀμπαυμὰ καύματι τοῦτο φίλον.

ΑΝΥΤΕΣ in idem. 79.

Hoſpes ſub petra attrita membra refocillat:
Suauis tibi ex viridibus ſpiritus murmurat foliis.
Aquam ſalientem ex fonte frigidam bibe. Viatoribus enim
Requies in calido æſtu hæc grata.

Εἰς ὃ αὐτό.

Ἐξ αὐτοῦ Διός ἐστιν ὁ φίλτατος ἔκγονος οὗτος.
Μαρτυρίῳ δὲ φέρει τὸν ὑπατίῳ νεφέλῃ·
Ἑρμείας γὰρ αἴσχιστα τέκνα νεφεληγερέτα Ζηνὸς
Αὖτάρ ὅγ' Ἑρμείας Πᾶνα κομᾶν ἀγελάτην.

In idem. 80.

Ex ipſo Ioue eſt cariſſimus oriundus hic.
Testimonium verò habet ſupernè appictam nubem.
Mercurialem enim regē nutriit in nubibus gubernans Iupiter:
Verùm hic Mercurius Pana capellas agentem.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ εἰς ὑπερ Πᾶνα.

Ma nihil ita commendabile est, vt diuitiæ.
Tibi quidem hæc ipsa (si ita vis)
Ad te ipsum, & ad tuos, & ad cæteros homines deputa.
Ego autem nihil mihi, nisi quod
Mihi ad vsum, & ad victum necessarium est,
Ne quidem id ipsum, nisi quod
Mihi ad vsum, & ad victum necessarium est.

Ita ne? Quid? Si ego ex te quærens, quid sit
Bonus vir poeta? tu mihi dicas, qui
Is hoc versorum sit dulcis meus Dionysius,
Qui cum multa dies homini consumpserit, litem
Ille quod recte posset, qui recte viuere, quod si
Ista tibi non tangunt aut non desidicis a pectus
Aegrius humor ad iracundiam decurrit, vt ira
CAPITOLINVS Pergat Herum
Tollere, discedat scelerum sibi conscius, & fur
Nolim, sic tecum fiet, vt cum Pythio Apolline
Nil mihi rectius occurrit, nil clarius, quam
Tv ipse tibi primus dispice, tentes, cui sis
PARTIBVS ORNANDVS Herus.
Alterne Quirites? Hæc ego? Non, ne quis faxit.
Tantæ molis erat Romanam condere gentem?
Mille hominum millia trucidare? Troiam incendere?
Dum ne Ilias malorum
Quæ vos bis mille locis torquet, mihi flauum
Commouerit Rhadamanthum, audacter cauebo.
Ergo quod sedeam duro cultor Iugurthæ,
Nunc Hispana citerior tentet sibi rura Sicanis
Absentem qui rodit amicum, qui non defendit alio culpante,
Solenne est. Qui nil moratur alienum, sibi quod sit
Curæ est, quæritat, inuigilat, dormitat, amatque.
Nil obstat, quin primum te dignum tali fortuna
Fingere instituas, deinde tuo compones ordine vitam.
NEVE ex-

Quíque linis confidentes inceditis, quíque ferro,
Et qui viſcatore aucupatorio calamo.
Et me quis veſtrum clamet: noui enim olim venationem
Ornare, & haſtam, & lina, & calamos.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς ἕτερον Πᾶνα.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, καὶ Ἀρκάδα, καὶ κατὰ Μήδων
Τὸν μετ' Ἀθηναίων, ἵσατο Μιλτιάδης.

SIMONIDÆ in alterum Pana. 84.

Hircinis pedibus me Pana Arcadem, contra Medos
Poſt Athenienſes, poſuit Miltiades.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλης πόσις ἀχοῦς,
Παίσκοπος, εὐκερέων μαλοφύλαξ ἀγέλας,
Καὶ ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετάρσιος
Ἕδραμον αἰχμητὰς δεῖνα Ἀσσυρίων,
Μιλτιάδου ἵσταντος ὁμάσπορα τοξοδιώκτων·
Ἴσαμος, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
Ἄλλοις ἀκροπόλης· ὁ μὲν δορίοις δὲ δίδαξεν
Ξυνὸς ἐμὶν Μαραθὼν καὶ μυριανομάχοις.

THEÆTETI in eundem. 85.

In ſyluis ambulans, arboribus gaudens, in monte tibiâ canentis maritus Echus,
Cuncta videns, bene cornuti cuſtos gregis,
Pan hirſutis pellibus, ſemine abundans, qui auxiliator
Cucurri bellicoſorum in pugnam Aſſyriorum,
Miltiade ſtatuente commilitonum Perſarum ſectatorem:
Sto, vltronei munera auxilij.
Aliis ſummæ arces: qui verò Perſas interemit diuiſus eſt
Socius mihi Marathõ, & illis qui ad Marathonẽ pugnarunt.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τειρεσίη ἀθανάτοις χαρὶς λίθος. ἀ κεφαλαὶ δὲ
Μαινάδος ἁρπαγὰς Γᾶνα καὶ αἰγοκέρων·
Στέρνα δὲ καὶ νηδὺς, Ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μυρσῖ

Καὶ κνήμης Ερμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχεν.
Θύφι ἑρπύσῃ ξείνε μηκέτι. τῶν γὰρ ἑνός σοι
Θύματος ἁ τρισσοὶ δαίμονες ἀπτόμεθα.

PHILODEMI in aliud ſimulacrum Panis. 86.

Ternos Deos includit lapis. Caput enim
Indicat manifeſtè Pana capricornum:
Pectus verò & aluus, Herculem: Reliqua verò femorum
Et tibiæ Hermes alatus ſortitus eſt.
Sacrificare verò recuſa hoſpes non amplius. Vnius enim tibi
Sacrificij tres dij coaptamur.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ Σμυρναίου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Ἀγρότερων θεός εἰμι· τί μοι χρυσοῖς δεπάεσσι
Σπένδετε; ποῖ δ' Ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου;
Καὶ γυρὸν ταύρων πήχῃ περιδεῖτε τένοντας;
Φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Παῖς ὀρεσίτροφος, αὐτόξυλος, ἀγρεοθοίνης
Εἰμί, καὶ ἐρυθρὸν γλαυκὸς πώτης κύλικος.

APOLLONII Smyrnæi in aliud ſimulacrum Panis. 87.

Ruſticorum Deus ſum: quid mihi aureis vaſis
Sacrificatis? Quid autem Itali funditis vinum Bacchi?
Et rotundos taurorum aræ alligatis muſculos?
Parcite: non talibus ſacrificiis delectamur.
Pan montis latera incolens, ligneus, agnos in ſacrificium ad-
Sum, & patrij muſtibiba calycis. (hibens

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, ἢ Ὑ ΠΕΡΙΤΟΥ εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

Αὐτῷ ἐφ' αἱμασιῇσι καὶ ἀγρυπνοῦντα Πριήπου
Ἑρκεῖ λαχνώων Δρυομάχης φύλακα.
Ἀλλ' ὡς ὑπτέρημαι, φῶρ ἔμβλεπε. τοῦτο γ' ἐρωτᾷς
Τὼς ὀλίγων λαχνάων εἵνεκα, τὼ ὀλίγων.

LEONIDÆ, vt alij PERITI in ſimulacrum Priapi. 88.

Suum ad ſepem vigilantem Priapum
Statuit olerum Dinomenes cuſtodem.

Sed vt erigar, fur intuêre: hoc verò quæris
Paucorum olerum causa? Paucorum.

ΤΥΜΝΕΩ εἰς ϖ αὐτόν.

Γαῖπα ϖριπίζω· κἂν ἡ κεῖνος, οὐ λήθαργίνω
Οὐδένα φῶρ ὅπῳ ταῖσδε ϖέλᾳ ϖεφασιαῖς.
Ἐϖρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν ϖαῖδε καὶ κολοκυνθῶν
(Φήσῃ τις) με λέγειν ἔϖρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

TYMNEI in eundem. 89.

Omnia subigam: si etiam sit Iupiter, non discerno
Vllum. Fur sic *tractatur* in hoc horto.
Non oportebat hoc olerum & colocynthi causa
(Dicet aliquis) me dicere. Oportebat: sed dico.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ εἰς ἕτερον Πείϖωνα.

Εἰς ὅ κεν ὀν με τίθεκε νόμῳ χάριν ὧδε Πείϖωνα
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ ϖερικείμενον χρημνὸν βαθὺν ὅς κ' αὖ ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψας ϖλὴν ἐμὲ ϖὰρ φύλακα.

LVCIANI in alium Priapum. 90.

Frustra me posuit legis gratia huc Priapum
Eutychides, aridorum palmitum custodem.
Et amplector præcipitium profundum. Qui verò accesserit,
Nihil habeat quod furetur præter me custodem.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ εἰς ἕτερον.

Ἀνθετ' Ἀναξαγόρης με ϖὰρ οὐκ ὀρθὸν ϖοσὶ Πείϖωνα,
Ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γουνάτι κεκλιμένον.
Τόξε δὲ Φυρόμαχος· χαρίτων δέ μοι αἶψα θέλοντα
Ἀθρήσας, δίζῃ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

APOLLONIDÆ in alium. 91.

Posuit Anaxagoras me non erectum pedibus Priapum.
In terrâ vtroque genu inclinantem.
Fecit verò Phyromachus. è gratiis verò prope me pulchram
Intuens, ne quæras amplius quomodo ceciderim.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ἕτερον.

Ὡραίας

"Ωρχίας γ' ἐσορᾷς τὰς ἰχάδας. εἴμι λαβεῖν μοι
Συγχωρεῖς ὀλίγας; "ἅψαι μηδεμιᾶς.
Ὀργίλος ὡς ὁ Πείπτος ἐρεῖς, ἔπι καὶ κενὸς ἥξεις.
"Ναὶ λίτομαί σε μοι· καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
"Χρήζεις γὰρ (λέγε μοι) παρ' ἐμοῦ τινός; ἔστι νόμος που,
Δός, λαβέ. "καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ;
"Ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. "ποῖον τόδε, "πάμπαν κεκτέσθων
Σῦκα, δός· εὔθυμος ἰχάδα τὴν ὀπίσω.

PHILIPPI in alium. 92.

«Tempestiuas video caricas nuces An accipere mihi
Concedis paucas? βTange nullam.
Iracundus quomodo Priapus dices, adhuc & vacuus venies.
«Certè precor da mihi. Nam ego indigeo.
βConsequeris enim (dic mihi) apud me quandá? Est lex vsquam,
Da, accipe. «Et Deus existens argentum tu appetis.
βAliam rem amo. «quale hoc? βMeas comedens
Ficus, da promptè podicem posterius.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

"Ωεμος. "οἶδα κἀγὼ αὐτός, ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίρῃ
Ἰχάδα, μηδ' ἐσόπιν τὴν πέλας ἀχρέμονα.
Καὶ λίαν ὁ Πείπτις ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκώς,
Καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
Ἢν ὅ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰχάδος, ἰχάδα δώσεις.
Ὡς ἰσότης πάντων ὄφελος δικαιοτάτη.

ARGENTARII in idem. 93.

«Tempestiuus. βScio hoc & ipse, viator. Ne amplius lauda
Caricas nuces, neque intuere vicinum ramum.
Et valde Priapus asto acutè videns,
Et custodiam ficuum vt fas est habens.
Si verò tantummodo tu tangens caricem, podicem dabis.
Velut æqualitas omnium est iustissima.

ΕΡΥΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τοῦτο Πείπτε καὶ βδελυκτὸν ἅπλον,

Vt vides hoc Iuuenem, & Senem fecerat annus,
Et quique illi habitus, hic fuit & ipsi animus.
Si sapiens, quo quisque modo, & quando uiuere nescit,
Aetas semper erit, qualibet aetas erit.

Tam sapiens hic erat, quam fuit ille senex.
Qui fit, ut quo tardius, hoc celerius abeat annus?
Hoc, ubi fit, tempus non habet ille senex.

Quem quisque bene fit ausus, bene quem habet pudendum,
Hunc & amicum habet, & inimicum sibi.
Is magis hic est amicus quem habet uerè is inimicum,
Quam qui amicum habet, quem habet pudendum.
Sed ut quis quem uult, ignoscendum habet sibi.
Proinde ille & amicus est sibi & inimicus,
Qui & amicum habet, & inimicum quem pudet fieri.
Inuentum est hoc ingenium, ut ne pudeat.

AMYCLAEVS.

Aspectui, quos uenter habet, fastidium.
Vetuere ne illos ire per uias, leges.
Tum ne quis ad ludos ire posset, aedilis ait,
Se nullos, quos ille uidere uult, habere.
Ita fit, ut ludos ire non liceat, nec domi
Manere, uenter ne ubi libitum sit, queat.

AMYCLAEVS.

Aspectui, quos uenter habet, fastidium.
Hoc primum ingenium & humanum fuit.
Quod ne pudeat, id ne uidere quidem pudet.
Quod ne uidere pudeat, id ne facere pudet.
Ecce quos propter ille natus est, ut ne pudeat pudenda facere.
Quos ne uidere pudeat, ne ludos quidem uidere pudet.

PLAVTVS in Aulularia.

Ita fit, ut ludos ire non liceat, nec domi
Manere, uenter ne ubi libitum sit, queat.

Tu, Bacchis, ne quid pudeat, ne quem pudeat, ne quando pudeat.

Multa Deum tibi lux dabit, & Dea.
Hinc tibi non labor ullus, at ille nec
Fluctus, nec Boreæ rapacis impetus,
Riphæo tua pinus findet ab aggere,
Ridens, ut modo per Carpathium salum.

PLAVTVS in Amphitruone Sosiam sic facit narrare, quæ Mercurius ei dixerit:

Deorum Sacerdos liberalis cognoscit mores,
Is mihi hæc dixit, quæ tibi nunc dicam, omnia.
Nam mihi Vrsa Maior, cum descendo, non potest
Perpotare vos, quam ea quam primum bibo.

Et Horatius Lib. 1. Epist. 7. de Mercurio ad eundem Thebas ire cupiente:

Tu cursu, Deus, ô nimbis
Reque alis citus amictus pernicibus, Hermes,
Auditus, ô Superûm Salve, mediique Tonantis
Nuntius, & vultus nosti cum dicere furtis,
Iam quidquid loquar, aut spectes, viridique palæstræ,
Libo vitio natalis arans cum mercibus Hermes,
Dabitus vetor ad certamen tum rarus eorum, quæ
A R A T O T E S P H I L E T A E I dicta memoriæ mandavit Gellius Lib. 15. cap. 20.

Ab Iove principium Musæ, Iovis omnia plena,
Ille & hominum curam, & quos sustollere magnos
Et rursum valeat casu prosternere parvos,
Ille opifex rerum, mutator, cuncta gubernans,
Ille sua parvum cum laudat gratia Regem,
Ille & consilium dare & cunctis providus adsit,
Ille bonis princeps, ille & largitor opimi
Auxilii, & subolem in longum ducit propagat
Semine de certo, & tacitis parturiat in antris
Mulcendum.

Sacrâ Sparta libris & non fastosa virtute
Et non cultorum numine dedita deorum.
Sed pia Sparta suis pietatem moribus exit,
Sed pia Sparta suis pietatem moribus exit.

Non sic non sic effudit opes vastissima Britannia,
Non sic non sic effudit opes vastissima Britannia.

ARIETTA ad Organum.

Tu solvesse desinis, tibi vincula gaudent,
Rus cur non redeas, Naxon & Andros amas?
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus
Lædat: dum tu cedis, Lucrinus
Lucrinus subsidat in undam Averni. 20.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.
Sed cur te quæram? non ubi quæsiti, quæsitus habendus.
Adhuc vitare potes, quæsitus non potes.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.

ARIETTA ad Organum.

Tu solvesse desinis, tibi vincula gaudent,
Rus cur non redeas, Naxon & Andros amas?
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus
Lædat: dum tu cedis, Lucrinus
Lucrinus subsidat in undam Averni.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.

Sed cur te quæram? non ubi quæsiti, quæsitus habendus.
Adhuc vitare potes, quæsitus non potes.
Ah, vide, ne sinistra dextram fraus lædat: dum tu cedis,
Lucrinus subsidat in undam Averni.

NIHIL SOLIDUM in imagine humanæ figuræ fragilitatem ostendit.

Quid ad spectatum valeant hæc tibi probabit
Quæstor, hæc habeas ut monumenta, & hypothecarias ubi
Cautum, hæc tibi reposcit hæres.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐπόρισεν.
Ἢν νύξῃς, ἐγρήσῃ· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

PLATONIS in alium Satyrum. 102.

Satyrum Diodorus in ſoporem dedit, non tornauit.
Si pungas, excitabis: aurum hoc ſomnum habet.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύπριδος ὅδε ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τοὐμοῦ
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
Ὅφρα φίλοις ναύτῃσι τελῇ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δείμαίνῃ, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

ANYTES. 103.

Cypridos hæc regio, cùm gratum fuit illi
Semper à continenti ſplendidum videre pelagus,
Vt gratam nautis perficiat nauigationem, circum verò pontus
Formidat, nitidum videns ſimulacrum.

Εἰς ὃ αὐτό.

Τίπτε μόθων ἄτλητος Ἐνυαλίοιο λέλοιχας
Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας σ' ἐγρεκὲ καθάψαι μάτην;
Ἐντεά σοι γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵ τε κατ' εὐνὰς
Τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανὴς ὄπιθοι·
Δούρατα δ' αἱματόεντα μάχης Τριτωνίδι δῖα
Ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίτην εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

In idem. 104.

Quid bellorum intolerabilis Martis conſecuta es *arma*
Venus? Quis mendax arma adaptauit fruſtra?
Arma enim tibi amores ſunt deſiderabiles, & ad concubitum
Voluptates, & crepitaculorum mulierum inſani ſtrepitus:
Haſtas verò ſanguineas relinque Tritonidi diuæ
Has: tu verò bene comatum ad Hymenæum vade.

Εἰς ὃ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὴν Ἀφροδίτην

Dilectæ Lunæ, Amanti Cynthiæ.

Ah! ſi tranſire ſumma fas ſit Olympi
Purpura non tibi ſit, non Cytherea, mihi.

Ludens in
Violam Sandalium, Amicæ ſuæ.

Si bona ſuppliciis, ſi mala ſunt precibus.
Laudo tuæ ſignum Sandalium ut deſpiciat
Purpuris mediam ſtultus ut ambiens.

Ad Eandem.

Et Phœbi mihi ſtabula, & Aſtyanactis
Tu ſtemma, optandi ſanctior ut ſis.

Ejusdem Ludentis in Sandalium.

Ut ſcandat ſuperas Sandalium ne ambiat
Ad ſtabula Aſtyanactis & Phœbi.

In idem.

Veritatem ad templum in ædibus Veneris
Sandalium ne ponendum eam ne veritas ſit.

Ad Eandem, Quæ Sandalium ſuum ſibi ſuſpendi juſſerat.

Pallidiſſimum propitio numine ſuſpendi Sandalium
Ne ſit.

Ludit in Sandalium ſuæ Amicæ, ſibi ſuum, dum eidem videtur ſtrenuum ſe eſſe.

Regina? Sandalium ſuum ſuſpendi juſſit.
Ne ſit ut veritas, ne Sandalium ſit.

In idem.

Sortem ſuo ſibi ut ſuſpendi juſſit.
Ne ſit ut templum Veneris ſtatuas,
Ne ſit ut veritas, ne Sandalium ſit.
Lunæ Sandalium ſibi ut ſuſpendi juſſit.

Ejusdem.

Cydnus, ab Aſia, Cydnus, ab Europa
Ne ſit, ne Sandalium ſit.

Alterum ludens, ludendo ſuſpendi juſſit.

Demonstrans quòd fortior ignis igne sit amor.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτηνῷ πτανὸν ἔρωτα τὸν αὐτόν ἔπλασ' ἔρωτι
Ἀ νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμειβομένα,
Ὡς κε παθὴ τά κ' ἔρεξεν. ὁ δ' θρασύς, ὁ πρὶν ἀπαρβὴς
Δακρύῃ, πικρῶν γλυσάμενος βελέων.
Εἰς δ' βαθὺν εἰς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἆ, μέγα θαῦμα,
Φλέξῃ τις πυρὶ πῦρ; ἦ ῥα σ' ἔρωτα ἔρως.

In eundem. 109.

Alato alatum amorem contra formauit amori
Nemesis, arcu arcum vlciscens,
Vt patiatur quæ fecit. Qui verò audax, & priùs imperterritus
Lacrumatur, acerba sentiens spicula.
In profundum verò ter sinum inspuit. Hei, magnũ miraculum,
Comburet quis igni ignem? Tetigit amorem amor.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γὼ Κύπριδος αἷμα· κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
Ἤθελε τόξα φέρειν αὐτῷ τὼ πτέρυγας.

In eundem. 110.

Et ego Veneris sum sanguis: fratrem verò me mater
Voluit arcus ferre contra, & alas.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, πόθι ἰοχεὶν τε φαρέτρη,
Ποῦ δὲ λυκαστίων ἐνδρομὶς ἀμβολίδων;
Γόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ὑδὲ τοι ἕως ἄκρου
Ἰγνύων φοινίξ πέπλος ἑλισσόμενος;
Κῆνα μὲν εἰς ἄγριον ὁπλίζομαι, ἐς δὲ θύηλας
Εἶμ' αὔτως, ἱρὰν αἰπολὸν ἠθέων.

In Artemin. 111.

Artemi, vbi tibi est arcus, & in humero pharetra,
Vbi verò Cretensium endromis calciamentorum?
Et fibula auro facta, & ad summum
Poplitem ruber peplus tractus?

bIllis quidem in venatione armor: ceterùm in ſacra
Sum hoc modo, ſacris occurrens ſacrificiis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ κτεάνων τε καὶ ἀγέλης,
Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάω δὲ φίλους·
Καί σοι ὑπαῤῥέξει Γόργος χιμαείριον ὁμήλης
Αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρσας ὑπὲρ προθύρου.

In eandem. 112.

Artemi, Gorgi cuſtos opum & agri,
Arcu quidem fures percute, ſerua verò amicos:
Et tibi in ſacrificium dabit Gorgus capræ paſcentis
Sanguinem, & tempeſtiuos maſculos in veſtibulo tuo.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς Ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς πάρ᾽ ἔσταικα πρὸ ὄρχατον εὐεμέντα
Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγὺς ἐὼν ἁλός,
Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὀδοῖο
Ψυχρὸν δ᾽ ἐκ καλῆς κρήνης ῥόον ἀΐσσει.

ANYTÆ in Mercurium. 113.

Hermes hîc ſto ad hortum ventoſum
In triuiis, canum prope littus,
Viris laborantibus habens requiem viæ:
Frigida à bene temperato fonte ſubterſtrepit.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱερὸν Ἑρμείῃ με παρατρίψαντες ἔχυσαν
Ἀνθρωποι λίθινον σωρόν. ὁ δ᾽ αὐτ᾽ ὀλίγης
Οὐ μεγάλων αὐτοῖς ἔτλην χάριν, ἀλλ᾽ ὅτι λοιπὰ
Αἰγὸς ὅτι χιλίων ἑπτὰ κέκλυε στάδια.

In eundem. 114.

Sacrum Mercurio me prætereuntes fuderunt
Homines lapidum congeriem. Hic verò pro pauca
Non magnam ipſis habuit gratiam, ſed quòd reliqua
Ad Capræ fontem ſeptem dico ſtadia.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁδῖτα, μὴ παρέρπε παρὰς τὰ χλήματα,
Μηδ' αὖ τὰ μῆλα, μηδ' ὅπη τὰ μέσπιλα
Τἰωΐδι παρὰς τὼ χοῖνον ἄξαμείβεο,
Ὡς μήτι θραύξῃς τῶνδε, μηδ' ἀπορίσῃς,
Ἃ σεὼ πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
Ὅς καί μὲ θῆκεν. εἰ δέ μοι παρ' ἀχλύος,
Γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

In eundem. 115.

Viator ne accedas ad palmites,
Neque rurſus poma, neque vbi ſunt meſpila
Ad illam terræ menſuram exi,
Ne quid moleſtes horum, neque conteras,
Quæ cum labore hortulanus poſſidet Midon,
Qui & me poſuit. Si verò mihi non obedis
Cognoſces Mercurium, quomodo malos vlciſcar.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀρθηγὸν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον ὁδῖτα·
Οὐκ ἐγώ, ἐξαίσας δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
Οὐ γὰρ ὀρεσσιβίην ὤρμαι, οὐδ' ἀκροπολίζω,
Τὸ πλεῖν δ' ἀπταπίῃς ὤνερ ἀρεσκόμενος·
Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγυίτων,
Ὦ παριών, τοῖον κἀμὲ πόησε τόπον.

In eundem. 116.

Cliuoſam regionem habeo & deſertam, viator:
Non ego, ſed qui me poſuit huius cauſa eſt, Archelochus.
Non enim montibus gaudeo Hermes, nec in collibus verſor ſummis,
Sed vt plurimum itineribus delector.
Archelochus verò vt ipſe ſolitudine delectatur ſine vicinis,
O pręteriens, talem & me habitare fecit.

Εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὦ Διόνυσε πολυτρόπου, νίκα χαλαζῶν
Ἐξαφανὴς, χιονέῳ δῦρε Μύρωνι πέλευ.

Sed ne stirps tot tot tibi clara vitio cadat, Ioannes
Succedat, nomen sanctaq; Ioannis.

CAROLUS BOVILLUS.

Pulcrum est, Pontane, ingenio, quod carmine vincis
Omnes, quod nullus te superare potest.
Pulcrum est, quod Musis, quod Apollini charus es omnes,
Quod neque te Phœbus, neq; Camœna latet.
Sed pulcrum est, quod Christo, quod Christi matre placeres,
Quod nec pugnaces ad bona cogit amor.

ADRIANUS BARLANDUS.

Et tibi sunt, ut cæteris, quæ sunt Pontane Deorum
Benefica, & Musis, & Phœbo gratia cara.
Sed tibi præterea, quæ nulli, Christus & ipsa Maria
Contulit, ut Christo, Virginiq; Deoq; placeres.

ADRIANUS BARLANDUS.

Et sibi, nec pulcra genitus gens Pontius ortu
Nobilis, & Musis, & Phœbo gratia cara.
Et quæ cæteris, quæ sunt Pontane Deorum
Benefica, & Musis, & Phœbo gratia cara.
Sed tibi præterea, quæ nulli, Christus & ipsa Maria
Contulit, ut Christo, Virginiq; Deoq; placeres.

ADRIANUS BARLANDUS.

Ad hæc Pontane, quæ sunt Deorum munera, Musis,
Et Phœbo gratia cara, & Pontius ortu
Nobilis, & pulcra genitus gens Pontius ortu
Nobilis, & Musis, & Phœbo gratia cara.

ADRIANUS BARLANDUS.

Pulcri Pontane, nec non & pulcra pudicitia Pontum,
Et pulcra genitus gens Pontius ortu
Nobilis, & Musis, & Phœbo gratia cara.
Pulcri Pontane, nec non & pulcra pudicitia Pontum,
Et quæ cæteris, quæ sunt Pontane Deorum
Benefica, & Musis, & Phœbo gratia cara.

"Ωραίας γ' ἐσορῶ τὰς ἰγκάδας. εἴμι λαβεῖν μοι
Συγχωρεῖς ὀλίγας; "θίγεσο μηδεμιᾶς.
Ὀργίλος ὡς ὁ Πείπτος ἐρεῖς, ἔπι καὶ κατὸς ἥξεις.
"Ναὶ λίπομαι δός μοι· καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
"Χρήζεις γὰρ (λέγε μοι) παῤ ἐμοῦ τινός; ἔστι νόμος που,
Δός, λάβε. "καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ;
"Ἄλλο τι χρῆμα φίλων. "ποῖον τόδε; "τὰ μαὶ κατέαθεν
Σῦκα, δὸς βὐθύμως ἰγκάδα τὴν ὀπίσω.

PHILIPPI in alium. 92.

«Tempestiuas video caricas nuces An accipere mihi
Concedis paucas? βTange nullam.
Iracundus quomodo Priapus dices, adhuc & vacuus venies.
«Certè precor da mihi. Nam ego indigeo.
βConsequeris enim (dic mihi) apud me quandã? Est lex vsquam,
Da, accipe. «Et Deus existens argentum tu appetis.
βAliam rem amo. «quale hoc? βMeas comedens
Ficus, da promptè podicem posterius.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

"Ωεμος. "οἶδα καὶ αὐτὸς, ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίρῃ
Ἰγκάδα, μηδ' ἐσόπισω τὰς πέλας ἀχρέμονα.
Καὶ λίλιω ὁ Πείπτις ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκώς,
Καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
Ἢν ὄ μέγον σὺ θίγῃς τῆς ἰγκάδος, ἰγκάδα δώσῃς.
Ὡς ἰσότης πάντων ὄδε δικαιοτάτη.

ARGENTARII in idem. 93.

«Tempestiuus. βScio hoc & ipse, viator. Ne amplius lauda
Caricas nuces, neque intuere vicinum ramum.
Et valde Priapus asto acutè videns,
Et custodiam ficuum vt fas est habens.
Si verò tantummodo tu tangens caricem, podicem dabis.
Velut æqualitas omnium est iustissima.

ΕΡΥΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τοῦτο Πείπτι καὶ δὴ πεπυλωμένοι ὅπλον,

Mouit hæc vultu: simul ille meos, &c.

Illud ab his mutatum indicio est, quòd ille
Hæserit, hæc pedibus cum pluuia uenerit, &c.

Et tacitus. Quid tu mecum habes, ait? ego neque
Rumoris ullius habeo, neque auguror.

PLAVTVS in Aulularia Senex loquitur
Euclioni, ita ut Euclio ipse ait:

Ibi me ille Fidius
Ex ore meo uerba mihi facere aiebat, quæ uellem.
Sum tacitus: ipse animo hæc mihi fingebat sua sponte.
Putauit me quæ ipse uellet, ea uelle.

Et in Mercatore: Ego me tacitus mecum ludificabar interim.

Tacitus mecum ridebam.

Hoc ab Aristophane in Nubibus Socrates,
Audax, & impudens facies inducitur.

Quæ ad Socratem ait Strepsiades.

Tacitus mecum ipse
Susque deque ferebam, quæ dicebantur à te, &c.

Libro uero quarto ego ipse Mercurium Iouem
Deducta uoce ad humanum sonum introduxi, ita ut

AVDAX ego sum, qui à nemine metuam, neque uereor
Ne quem ad eloquendum
Admodum. Quæ cum ita sint, ego me
Hoc ab Ioue non facturum arbitror.
Quod si quis Iouem dicat, &c. Ego ille sum,
Ant. Qui nunquam ullo in loco
Ob quamquam sum, &c. Quam quem uelit,
Proprio loco ego uero uolo esse, &c.

ANAXIMENES Scholiastes in longissimum Isocratis
exemplum Panathenaicum, ita loquitur
exclamat.

Spontè Satyriſce fiſtula tua ſonitum emittit.
Aut cur inclinans aures admoues calamo?
Qui verò ridens tacuit, fortaſſe dicet ſermonem,
Sed præ dulcedine impeditur obliuione.
Non enim cera effudiſſet: ſpontè verò adamauit ſilentium,
Omnem animum aduertens fiſtulæ occupationi.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν πόσον ἄλγος ἔχοντα,
Καί μιν ἐποικτίρας, ἤνυσε λᾶϊνεον.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέλωξε βαρυτλήτων ἀδινάων·
Εἰσέτι γὰρ μογέῃ καὶ λίθος ὢν ὁ τάλας.

LEONTII Scholaſtici in alium Satyrum. 99.

Satyrum Bacchus videns tantum dolorem habentem,
Ipſum miſeratus, fecit lapideum,
Sed ne ſic quidem remiſit aliquid à grauiſſimis doloribus:
Adhuc enim luget & lapis exiſtens, miſer.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἢ σάτυρος ⟨καὶ⟩ χαλκὸν ὑπέδραμε, ἢ ἀπὸ τέχνης
Χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη σατύρῳ.

In alium Satyrum. 100.

Aut Satyrus æs ſubiit, aut ob artem
Æs coactum circumfuſum eſt ipſi ſatyro.

ΝΕΙΛΟΥ σχολαστικοῦ, εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψηφίδος, ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Πάντες μὲν σάτυροι, φιλοχέρτομοι εἰσὶ δὲ καὶ σύ
Τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
Θάμβος ἔχων, γελάω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης
Συμφερτὸς, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

NILI Scholaſtici in imaginem Satyri ex lapillo in Antiochia. 101.

Omnes quidem Satyri conuiciatores: dic verò & tu
Quid ad quemque videns hunc riſum profundis?
Stuporem habens admiror, quomodo ex lapide aliunde alio
Collatus, factus ſum repentè Satyrus.

ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας
Ἡρῴδου τοῦ Ἀγρίππα τοῦ μεγάλου
ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἐπιτροπεύοντος
Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δεύτερον ὑπατεύοντος
Φήστου τὸν Παῦλον ἀπολύσαντος
Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς τὴν Χαλκίδα
ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ ἀδελφοῦ παραλαμβάνει
καὶ τὴν τετραρχίαν Φιλίππου καὶ Λυσανίου
καὶ τὴν Ἀβιληνὴν Λυσανίου λαμβάνει
καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ τούτοις
ἣν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔσχεν
Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς τὴν Χαλκίδα
ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ ἀδελφοῦ παραλαμβάνει
καὶ τὴν τετραρχίαν Φιλίππου καὶ Λυσανίου
καὶ τὴν Ἀβιληνὴν Λυσανίου λαμβάνει
καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ τούτοις
ἣν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔσχεν

Ωὐθρωφ' ἱλάσκου, πλατίον ἑζόμενος.
Αἴνη δὲ Γλυκέραν Διονυσίου, ἃ μ' ἀνέθηκε
Πορφυρέας ἀπαλὸν κῦμα πρὸ νηὸς.

In idem. 105.

Videns simulacrum pulcrum hoc, Venerem
O homo, supplica, prope assistens.
Lauda verò Glyceram Bacchi, quæ me deposuit
Purpurei mollem fluctum ad littoris.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Ἐλθοιμὶ ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα πᾶς Ἀφροδίτας
Τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδάλεον πλέθη.
Εἴσατο μιν Πολίαρχις, ἐπαυρομένα μάλα πολλὼ
Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

In idem. 106.

Veniamus ad templum, videamus Veneris
Simulacrum, quomodo auro variatum sit.
Posuit illud Ptoliarchis. percipiens valde multam
Possessionem à proprij corporis pulchritudine.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Στῶμὶ ἁλιρρὰίπιο ποδὶ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
Δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας·
Κρήνας τ' ἀγλαΐσμασι καὶ ἀσκίον· ἃς ἄπο, ναῖμα
Ξανθαὶ ἀφυόωντα χείλεσιν ἁλκυόνες.

In idem. 107.

Stamus sale aspersi ad humilem terram ponti,
Videntes templum Veneris marinæ,
Fontémque populis vmbrosum: è quo, aquam
Leues hauriunt labiis halcyones aues.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ παὶς τὸν παιδὶ ἰδὼν, ἄγχι κεραυνὸν,
Δραμὼν ὡς κρείσσων πῦρ πυρὸς ἔστιν ἔρως.

In amorem. 108.

Alatus alatum videns, fregit fulmen.

ANNA KAVAN, Landowner, Ballyhaise, Co. Cavan. Died 1 March 1901 at Ballyhaise. Probate Dublin 15 April to Anna Kavan, widow. Effects £1,000.

bIllis quidem in venatione armor: ceterùm in ſacra
Sum hoc modo, ſacris occurrens ſacrificiis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄρτεμις, ἣ Γόργοιο φύλαξ κτεάων τε καὶ ἀγέλης,
Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάω δὲ φίλους·
Καί σοι ὑπερρέξῃ Γόργος χιμαείοιο νομῆος
Αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρσας ὑπὲρ προθύρου.

In eandem. 112.

Artemi, Gorgi cuſtos opum & agri,
Arcu quidem fures percute, ſerua verò amicos:
Et tibi in ſacrificium dabit Gorgus capræ paſcentis
Sanguinem, & tempeſtiuos maſculos in veſtibulo tuo.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς Ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς πᾶσι ἔσταχε πρὸ ὄρχατον ἐν λιθέμοισι
Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγὺς ἁλὸς πελάγους,
Ἀνδράσι κακμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
Ψυχρὸν δ' ἀρχεῖ χεῦμα νεοπαγὲς ἐκβολάδος.

ANYTÆ in Mercurium. 113.

Hermes hîc ſto ad hortum ventoſum
In triuiis, canum prope littus,
Viris laborantibus habens requiem viæ:
Frigida à bene temperato fonte ſubterſtrepit.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱερὸν Ἑρμείῃ με παραστείχοντες ἔχυσαν
Ἀνθρωποι λίθινον σωρόν. ὁ δ' αὖτ' ὀλίγης
Οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν, ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
Αἰγὸς ὑπὲρ χιλίων ἑπτὰ κέκρυ σταδίων.

In eundem. 114.

Sacrum Mercurio me prætereuntes fuderunt
Homines lapidum congeriem. Hic verò pro pauca
Non magnam ipſis habuit gratiam, ſed quòd reliqua
Ad Capræ fontem ſeptem dico ſtadia.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ χλήματα,
Μηδ' αὖ τὰ μῆλα, μηδ' ὅπη τὰ μέσπιλα
Τοιΐδε πρὸς τὸν χοῖνον ἐξαμείβεο,
Ὡς μήτι θραύσῃς τῶνδε, μηδ' ἀπορρίσῃς,
Ἃ σεῖο πόνῳ φυτουργὸς ἔκτησαι Μίδων,
Ὅς κἀμὲ θῆκεν. εἰ δέ μοι πρὸ δαιτὸς
Γνώσῃ τὸν Ἑρμῆν, ὡς κακοῖς ἀμείβομαι.

In eundem. 115.

Viator ne accedas ad palmites,
Neque rurſus poma, neque vbi ſunt meſpila
Ad illam terræ menſuram exi,
Ne quid moleſtes horum, neque conteras,
Quæ cum labore hortulanus poſſidet Midon,
Qui & me poſuit. Si verò mihi non obedis
Cognoſces Mercurium, quomodo malos vlciſcar.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἰκῶ μὲν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον ὁδῖτα·
Οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ἕστακε δ' αἴτιος Ἀρχέλοχος.
Οὐ γὰρ ὀρεσσιβάτης ὠνέομαι, οὐδ' ἀκροπολίζω,
Τὸ πλεῖν δ' ἀπταπίτοις ὤνερ ἀρεσκόμενος·
Ἀρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγαίτων,
Ὦ παριών, τοῖον κἀμὲ πρόσωκίσατο.

In eundem. 116.

Cliuoſam regionem habeo & deſertam, viator:
Non ego, ſed qui me poſuit huius cauſa eſt, Archelochus.
Non enim montibus gaudeo Hermes, nec in collibus verſor ſummis,
Sed vt plurimum itineribus delector.
Archelochus verò vt ipſe ſolitudine delectatur ſine vicinis,
O præteriens, talem & me habitare fecit.

Εἰς Διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὦ Διόνυσε πολύτεγνον, πίνακα χαλκῷ
Ἐξεφάνης, θυελῶν δῶρε Μύρων ἑτέρων.

In Bacchum. 117.

Ex igne Bacche iterum, quando ex ære
Apparuisti, generationem inuenit Myron aliam.

Εἰς Πᾶνα.

Κρημνοβάτην, ὀρέων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
Ἀζόμεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κατοικεῖ δόμον,
Ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τηνδε μολόντες
Ἀενάου πόματος δίψαν ἀποσκεδάμεθα.

In Pana. 118.

Præcipitia scandentem, bicornem, Nympharum ductorẽ Panа
Veneramur, qui petrinam hanc inhabitat domum,
Benignum esse nobis qui salientem aquam hanc prætereuntes
Perennis potus sitim auferimus.

ΜΑΙΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὴν ἀκαδινράδα τοῦδε πρὸ ἄκρης
Ἱδρυθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ὀπιπεύω.
Εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ πρόσπολε,
Βότρυος, ὃν φλογέῳ γαστρὶ χαριζόμενε·
Ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίμην μόνον, αὐτίκα δίξῃ
Ἀζαλέῳ βακτροῦ τηνδε κεραυλίῳ.

Mæcilii in eundem. 119.

Frondosum glaucum arbustum hunc prope summas
Collocatus eminentias Pan ego intueor.
Si verò te purpureæ habet desiderium, ô viator,
Vuæ, non inuideo ventri gratificanti:
Sin verò manu tangas furtiua solum, statim accipies
Siccam baculi perturbationem capitis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Δικτυοῖς τοῖσίν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρὴς
Χάλκεον ἔστησε Πᾶνα τὸν αἰγόκυχα.
Δέρμα δ' ἔγωγε διπλοῶ τε λαγωβόλον ἐκ δίγα πήξας
Σπήλυγος τοίχῳ βλέμμα διπλοῶ σκέπας ἔρος.

In eundem. 120.

Dictynnæ talem me iuxta templum ignitum Cretenſis
Æreum ſtatuit Pana caprinas vngulas habentem.
Pellem verò habeo,& duplex lignum quo lepores peto: ex petrę verò
Spelunca intendo oculos duos ad montem.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κτ' Παλλάδος ἄκρην
Στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα θριαμφόρον.

In eundem. 121.

Ex lapide Pario me vrbem ad Palladis ſummam
Conſtituerunt Athonienſes Pana triumphantem.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠ λαχανιὰν σ' ὁ Πείσιππος ἴδῳ κεδνὴν ἱκνία θείτα,
Αὐτῇ γυμνώσω φώρ σε ποτὶ θερμοπῇ.
Αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν; οἶδα κἀγὼ αὐτὸς
Αἰσχρόν· ἀφιδρυώθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

In eundem. 122.

Cùm ad olera te Priapus video propius veſtigia figentem,
Hanc denudabo fur te ad aream.
Turpe habere hoc opus dicis deum: ſcio & ipſe
Turpe: poſitus autem quòd ſim ſcias hac cauſâ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέρας παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔστηκα Πείσιππος,
Ἰθυντὴς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.
Εἴσατο γὰρ πιστόν με Θεόκριτος· ἀλλ' ἀπόπαλος
Φώρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τηλοῦ φλέβα δεξαμένου.

LEONIDÆ in eundem. 123.

Vtraque in via cuſtos ſteti Priapus,
Fortiter femorum extendens veretrum.
Poſuit enim me fidelem Theocritus: ſed procul
Fur abito, ne clames hac venâ acceptâ.

Ἄδηλον.

Ὁ παλαιὸς, ὁ τὴν ἀσκὴν ἐπορμιόος, αἴ τι γλυκῶσαι

Νύμφαι Γεραξιτέλοις, ὅ τε καλὴ Δανάη,
Λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ μῶμος
Φθέγξεται, ἄκρητος Ζεὺς πάτηρ ἡ σοφίη.

Incerti. 124.

Hircinis pedibus ventrem attollens, & ridentes
Nymphæ Praxitelis, & pulchra Danaë,
E lygdino lapide omnia & sũma, sapiẽtes manus: ipse momus
Dicet, irreprehensibilis Iupiter pater hæc sapientia.

Εἰς Νέμεσιν.

Καί με λίθον Πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
Στήσωνται νίκης· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.
Ἀμφοτέρης δ' ἔστηκα, καὶ Ἑλλήεσι τρόπαιον
Νίκης, καὶ Πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

In Nemesin. 125.

Et me lapidem Persæ huc tulerunt, vt tropæum
Statuerent victoriæ: sum verò nunc Nemesis.
Vtrisque autem positus sum, & Græcis tropæum
Victoriæ, & Persis belli Nemesis.

Ἄδηλον.

Ἰσιδι καρποτόκῳ, θαλαμαίῃ, μυριομόρφῳ,
Λαΐνεον τάλαρον, μοχθηρῶν ἀπονήθην ἀρότρων,
Αὐτόματοι ζείδωροι ἑλὼ πρὸς μητέρα καρποί.

Incerti. 126.

Isidi fructiferæ, citæ matri, variæ formæ,
Cum lapideo calatho, laboriosis sine arratris,
Sponte accedunt suam ad matrem fructus.

Εἰς ἄγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλει δ' αὐτῇσιν ὀχῆες·
Ναὶ μέλει, ὡς χρείας ἄφθιτα ῥέθρα ῥέοι.

In simulacrum Nympharum. 127.

Nympharum hoc est simulacrum. Curæ verò est illis regio:
Certè curæ, vt fontibus perennia flumina fluant.

Εἰς Μῶμον.

Τίς δ' ἐν ἐλαλήτοις πόντου πτιδία καὶ πεδάλοις·

Hebrew, Chaldee, Septuagint, Vulgate,
Ethiopic, Arabic, Coptic, Sahidic, Armenian,
Gothic, Anglo-Saxon, Old English,
Illyrian, French, Italian, Spanish, Portuguese,
High Dutch, Low Dutch, Russian, and Polish.
By Brian Walton, D.D. and Others.
Folio. 6 Vols. 1657.

Hebrew, Chaldee, Septuagint, Vulgate,
Ethiopic, Arabic, Coptic, Sahidic, Armenian,
Gothic, Anglo-Saxon, Old English,
Illyrian, French, Italian, Spanish, Portuguese,
High Dutch, Low Dutch, Russian, and Polish.
By Brian Walton, D.D. and Others.
Folio. 6 Vols. 1657.

Hebrew, Chaldee, Septuagint, Vulgate,
Ethiopic, Arabic, Coptic, Sahidic, Armenian,
Gothic, Anglo-Saxon, Old English,
Illyrian, French, Italian, Spanish, Portuguese,
High Dutch, Low Dutch, Russian, and Polish.
By Brian Walton, D.D. and Others.
Folio. 6 Vols. 1657.

Ὡς τι, τίς ἔμψυχον αἰδρόσινιν αἴνυσε τέχνα,
Οὐδὲ τόπον δήκτᾳ σὺν λιτὰν γόμφῳ;

Incerti. 130.

Contabesce vsque ab infelicib-vnguibus, omnia vorans mome,
Contabesce stridens venenales maxillas.
Neruite indicant intensi, & venæ neruorum,
Et vana carnis vitam relinquens potentia.
Et rugosis horrentes in temporibus capilli.

Vt, quæ viuum hominibus nocentem absoluit ars,
Neque locum tuo mordenti reliquit ori.

ΠΕΡΣΟΥ.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἐπιδώσῃ,
Εὐκαίρως τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
Ὡς ὅτε δημοβόρων δυώδεκα θεὸς ἀνδρὶ πένητι
Δωρήσαιτ', οὐτων κύριός εἰμι τυχών.

PERSÆ. 131.

Et me in paruis magnum deum si accedas,
Tempestiuè consequeris: ne verò magna appetas.
Nam qui in populo honoratus potest Deus viro pauperi
Largiri, horum dominus sum fortè.

ΑΣΩΝΙΔΟΥ.

Υλοφόρου πόλ' ἄγαλμα ὁδοιπόρε Μυκαλίωνος·
Ἑρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε καλὸν ὑλοφόρον,
Ὡς ἐξ εὐζωρῆς ἠπίσατο δωρεοδοκῆσαι
Ἐργασίης. αἰὲν δ' ὢν ἀγαθὸς, ἐς ἀγαθὸς.

LEONIDÆ. 132.

Calonis hoc simulacrum, viator, Mycalionis:
Mercurius verò vidit bonum calonem,
Quomodo ex laboriosa credidit munera consequi *à diis*
Operatione. Semper verò bonus, est bonus.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΩΝ ΕΙΚΟΝΑΣ, κεφ. ιγ'

ΣΥΝΕΣΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Ὁποῦθι ὁ κτίσας; Βυζάντιος. οὐνόμα δὲ τίς;
Εὐσέβιος. σὺ δὲ, τίς; Κώϊος Ἱπποκράτης.
Τοῦδε δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; λόγων χάριν ἡ πόλις αὐτῷ
Τῶνδε ἐμοὶ γραφίδων ἀντιδίδωκε χάρας.
Καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; ὅτι χθαμάλων
Ἡμέας αἰδ' ἀνδρῶν, χρέσσονα δόξαν ἔχει.

IN MEDICORVM IMAGINES, Cap. XIII.

SYNESII scholastici in imaginem Hippocratis. 1.

[a]Cuias qui statuit? [b]Byzantius. [a]Nomine quisnam?
[b]Eusebius. [a]Tu qui es? [b]Coïus Hippocrates.
[a]Cuius te pinxit causâ? [b]Ob sermones hæc vrbs ipsi
Huius meæ picturæ retribuit præmium.
[a]At quid non ipse suam imaginem depinxit? [b]Quòd recolens
Nos præ se maiorem gloriam habet.

Ἀδήλοις εἰς ὠὐτόν.

Ἢ τιν' φωνὴν Ἱπποκράτης ἔγραφε Παιᾶν',
Ἢ σὺ τῆς κείνῳ μάρτις ἀκεσσοίης.

Incerti in eundem. 2.

Vel tuam vocem Hippocrates pinxit Pæan,
Vel tu illius testis es medicinæ.

Εἰς ὠὐτόν.

Οὗτος ἀκεσσοίης κρυφίας ὤιξε κελεύθους
Πημάτων μερόπων Κώϊος Ἱπποκράτης.

In eundem. 3.

Hic medicinæ absconditas aperuit vias
Pœcûm hominum Coïus Hippocrates.

ΜΑΓΝΟΥ ἰατροῦ εἰς εἰκόνα Γαλήνου.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βεβρότοὺς ἀφ' ὅτου Γαλήνε
Δείκνυτο μὲν θνητούς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους·
Χήρευεν δ' μάλα θρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος,
Σῇ παιονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

MAGNI Medici in imaginem Galeni. 4.

Erat tempus cùm terra mortales ob te, Galene,
Demonstrauit quidem mortales, nutriuit verò immortales.
Viduatæ verò sunt domus valde deflendi Acherontis,
Tua pæoniâ manu coactæ.

Ἀδιάφορον εἰς Σώσανδρον ἱπποϊατρον.

Ἰητὴρ μὲν ἔπειτα Ἱπποκράτης, ἀλλὰ καὶ ἵπποις
Σώσανδρε κρυφίης ἴσον ἀκουσείης·
Ἢ τέχνην μετάμειψον, ἢ οὔνομα· μηδὲ καλείσθω
Ἄτερος ὃν τέχνης ἧς ἕτερος κεκάδη.

Incerti in Sosandrum equorum medicum. 5.

Medicus hominum Hippocrates, verùm equorum
Sosander obscuræ peritè medicinæ.
Vel artem permuta, vel nomen: neque vocetur
Alius ex arte quam alter exercet.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ὃν πολίτῃσιν Ἰάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
Ἦλυθεν ἀγνὸς ἐὼν κωφριδίων ὀάρων·
Ἔργα δ' ἀκεστείης ἐφέπων, σοφίῃ τε διδάσκων,
Κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεσχόμενος.

LEONTII scholastici in imaginem Iamblichi medici. 6.

Suauis in omnibus Iamblichus, qui ad senectutem
Venit purus existens à concubitu Venereo:
Opus verò medicinæ persequens, & sapientiam docens,
Lucro ne sancto quidem manum supposuit.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα Παιξαγόρου ἰατροῦ.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παὶς λαθικηδέα τέχνης

Ἰδμοσυνῇσιν

Ιδ μοσεώϊω, πομαάχη χεῖρα λιπηάμβυος,
Γρηξαγόρη, τέρποις ἐνεμάξατο τοιγὰρ ἀμοίαν
Ορεω πας δολιχῶν ὁπόσοις ἐκ πυρετῶν,
Καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
Φάρμακα, τορνείης οἶσθα πρὸ Ηπιόνης.
Θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
Οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος

CRINAGORÆ in imaginem Praxagoræ Medici. 7.

Ipſe tibi Phœbi filius curarum obliuionem inducentem artis
Scientiam panacæ manibus inungens,
Praxagora, pectori intinxit: cui enim dolores
Concitantur longis quicunque ex febribus,
Et quæcunque vulnerato in corpore ſufficit imponere
Remedia, à leni didiciſti Epionâ.
Mortalibus verò ſi tales ſuppeterent medici,
Non traiiceret mortuis grauis nauis.

Εἰς Ορφιτσιον ἰατρόν.

Ιητὴρ μέγας ἔσθ' Ιυλιανοῦ βασιλῆος
Ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ορφιτσιος.
Εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
Ιητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

In Oribaſium medicum. 8.

Medicus magnus hic Iuliani regis
Dignus pietate diuinus Oribaſius.
Habuit enim vt apes ſapientem mentem, aliunde alias
Medicorum priorum flores decerpens.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ϗϛ ιηϛ

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; Σικυώνιος. οἰκεῖόμα δὲ πῆς;
Λύσιππος. σὺ δὲ, πῆς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.

Τίπαλε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ δρομάω. τί δ' ταρσοὶ
Ποσὶν ἔχεις διφυᾶς; ἵπταμαι ὠκυπόμπος.
Χλαῖνα δ' ἀξιτερῇ τί φέρῃ ξυρόν; αἰθραίσι δεῖγμα
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.
Ἦ δ' κόμη; τί κατ' ὄψιν, ἵνα λαβέσθαι.
Νὴ Δία πάξοπιθεν τοῖς τί φαλακρὸς πάλῃ;
Τὸν γὰρ ἅπαξ πτηνοῖσι δαβρίξαντά με ποσὶν,
Οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
Γοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
Ξεῖνε, καὶ ὡς τοῦθ' ὕβρις ἦκε διδασκαλίῃ.

IN OCCASIONEM, Cap. XIX.

POSIDIPPI in imaginem occasionis. I.

«Vnde & quis fictor? βSicyonæ. «At nomine quisnam?
βLysippus. «Tu quæ? βoccasio cuncta domans.
«Quid summo insistis pede. βCurro vsque. «At duo plantis
Cur talaria habes. βVt leuis aura volo.
«At quid dextra nouaculum habet? βMortalibus index
Vel quâuis acie sim quòd acuta magis.
«Quid demissa à fronte coma? βObuius vt capiat me.
«Per louem! at à tergo quid sibi çaluities?
βNempe simul pedibus quem prætercurro citatis
Nemo volens me à tergo amplius arripiet.
Ob vos me talem sculptor formauerat, hospes,
Vtque alios doctam vestibulo imposuit.

ΕΙΣ ΚΗΡΟΥΣ, κεʹ ιεʹ

ΓΑΥΛΟΥ σπενδιαρίου εἰς κῆπον τοῦ Δαλίου.

Πέντος ὧτε κλισίας ἔδραν· ἅπλωτα δι' χέρος
Νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάᾳ.
Ὡς σοφὸς ὕσμις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,

Νηϊάδων πρεσχοαῖς χθύμασι νηρείδων.

IN HORTOS, Cap. XV.

PAVLI ſilentiarij in hortum prope mare. 1.

Pontus inundat terræ fundamentum. Innauigabilia v. littoris
Dorſa marinis nemoribus florent.
Quàm ſapiens quiſquis commiſcuit mare terræ, algam hortis.
Naïadum profuſionibus fluctus Nereidum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ἐνθάδ' ἐελδομένοισι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος
Νύμφαι Νηιάδες, Νηρεΐδες, Δρυάδες.
Ταῖσδε θεμις δίκη μεσάτη χάεις· τοῖσδε δικάζειν
Οἶδεν, ἐπεὶ ξωιλὼ τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Eiuſdem in idem. 2.

Hic contendunt quarum potiſſimum ſit hic locus
Nymphæ Naïades, Nereïdes, Dryades.
His verò ius dicit media gratia: neque iudicare
Nouit, cùm communem delectationem hic locus habeat.

ΑΓΑΘΙΟΥ ϛολαστικοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Εἶχον ἐμοὶ δάφνης ἱερὸν κλέος, ἔκτοθι πόντου
Κεῖμαι, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνας.
Ἐνθάδε νῦν νύμφαι δενδρίτιδες, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
Νηρεΐδες, ξωιλὼ θέντο συνηλυσίην.
Ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασε δ' ὑακινθοκάρηνος,
Καί με πρὸς ἀμφοτέρας μέσον ἔθηκεν ὅρον.

AGATHII ſcholaſtici in idem. 3.

Communis mihi lauri ſacra montis ſummitas, extra mare
Iacens, agreſtis pulchritudo deſerti:
Hîc Nymphæ arboreæ, & quæ in ponto
Nereïdes, communem poſuerunt cònuentum.
Ob me enim pugnant: indicat verò ceruleos crines habens,
Et me vtriuſque medium poſuit terminum.

Εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ερως, ἀλλ' ἥδυς· ὡς καὶ ἐγώ που
Οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλ' ἁβρὸν χαρίεντα.

In hortum amorem compellantem. 4.

Non magnus, neque ipse Cupido sed gratiosus: vt & ego sanè
Nan magnus in hortis, sed abundo gratiis.

Εἰς κῆπον παλαιὸν, ἐν ᾧ λουτρὸν, ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Τάς τρεῖς μοι λεύκατις Χάριτας ξένε. πορθμίδων γὰρ
Γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο·
Τὴν δ' ἑτέρην ἐτέλεσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή·
Τὴν δ' ἀνὰ πολλὰ πόλιν τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

In hortum propè mare, in quo erat & lauacrum in Antiochiâ. 5.

Tres vides Charites hospes. Neptunus enim
Vicino ex ponto vnam absoluit:
Aliam perfecit arborum fructuosa arca:
Et reliquam hoc lauacrum habet.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, ϞΓ ιϛ

Εἰς ἄγαλμα Εὐτερπίου τοῦ κιθαριστοῦ ἑστῶτος ἐν Δελφοῖς.

Εὐόρμων ὦ πολλὰ σὺ μοῦ οἶδά με πῶς ποτ' ἐείκων
Σπεύδειν ὁ Λοκρὸς ἐγὼ πολυθρυλήτοις ἐν ἐρέσσω.
Αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δ' ἄρα μέσσᾳ
Ὠχά μοι καρδίᾳ πλαγχθὲν ἀπεφθέγξατο·
Καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁπαδὸν ἅμα καὶ ἐς ἀπήτην
Εἰς ἀγαθὰ ῥυθμοῦ τὰ πρεπέα ὦρσε νέμειν·
Καί τις ἀπ' ὠδῆς κιθάρας ὅτι πῆχυν αἴρας
Τέρπεν ἑπλήρου τὰ πρεπέα ἁρμονίης.
Νῦν δὲ καὶ ἑξήκοντα· ὅθ' ἑβδομάτας ὑμεναίους
Χορδὰς, καὶ τοῦτο γῆρυν ἔχειν ἁμιθαῆ.
Πρὸς δ' ἐμὰ μὴ ἑτέρου μεσαμβρινὸς αἴρεσιν ᾠδὸς
Τοῦτο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο.

Καὶ μὴν ἔκλε φθέγξοιτ', εἰ μὴ ἀψύχοις πόκα νευραῖς,
Τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετεπιπτε θεῷ.
Τοὔνεκα συμφωνῶν μὴν ἐγὼ χάριν ὃς ὑπέρτυπτοις
Χάλκεος ἀμετέρας ἔζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

IN CITHAROEDOS, Cap. XVI.

In Imaginem Eunomij Citharœdi stantis in Delphis. 1.

Eunomon, ô Apollo, tu quidem nosti me, quomodo olim vici
Spartin, Locrus ego: interrogans verò dico.
Variam in cithara legem plectro pulsaui: in medio verò
Cantu mihi chordam plectrum fregit:
Et mihi sonum paratum qualem tempus postulabat
Auribus rhythmorum reuera non exspectauit:
Nam fortuitò quædam citharæ ad verticillos astans
Cicada impleuit veritatem concentus.
Neruum enim excusserat: cùm autem septimam vellem
Chordam, tum etiam voce vtebamur.
Ad meam enim meditatam cantionem meridianus cantor in montibus
Illum pastoralem sonitum suum applicabat.
Et quidem quando sonabat cum inanimatis tunc neruis,
Conuerso concordabat sono.
Propterea concordantiæ quidem ego gratiâ: itaque formatus
Æreus vestra sedeo super citharâ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ εἰς εἰκόνα Ἀρίονος τοῦ κιθαρῳδοῦ.

Ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
Καὶ δι' Ἀπολλωνίῳ στείρομα νηὶ πλέων
Εἰναλίων δελφῖνα. λέγεται δ' ὁ π' Ἀρίονι μῦθος,
Κτεινόμεθ' αἰθερίοις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

In Imaginem Arionis Citharœdi. 2.

Statuit Periander Arionis imaginem hanc,

Et quæ cum pereunte vnà currenter natabat
Marinum delphinem. Dicit verò hic ſuper Arione ſermo,
Ab hominibus occiſi ſuumus, piſcibus autem ſeruamur,

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθαρῳδοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Σὴν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αὐτὰρ ὀφείλεν
Εἰθύνειν καὶ λιγυρὴν ἡδὺ μέλος στόμιχος,
Ὡς χεῖ ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ ὠσίν, ἐκ τε προσώπου,
Ἐκ τε λυρηκτυπίης, ἶσον ἐθαλπόμεθα.

PAVLI Silentiarij in Imaginem citharistriæ in Byzantio. 3.

Tuam quidem pulchritudinem vix demonstrauit pictura:
vtinam verò absoluere
Potuisset & suauis dulcem cantilenam oris,
Vt quidem in oculis & auribus, & ex facie,
Et lyræ pulsu, æqualiter exhilararemur.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳδοῦ.

Γλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος,
Κεμπύλη ἀμφοτέρους καὶ φρένα καὶ κιθάρην.
Τλήμονες οἷσιν ἄγραμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ' ὑπανΐσται,
Ἄλλος ὅδ' Ἀγχίσης, ἄλλος Ἀδωνις ὅδε.
Εἰ δ' ἐθέλεις ὦ ξεῖνε, καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
Οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίης Μαρίη.

Eiuſdem in Imaginem Mariæ citháriſtriæ. 4.

Plectrum habet citharæ, habet & plectron amoris,
Pulsat verò vtroque & mentem & citharam.
Miseri quibus duriorem habet mentem: cui verò annuit,
Alter hic Anchises, alter Adonis hic est.
Si verò vis, ô hospes, & celebre audire
Nomen & patriam. Ex Phariâ est Maria.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ, ιξ' ιζ'

Εἰς ⟨illegible⟩ ἐν ἱπποδρόμῳ τοῦ παλατίου χίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ χεῖμενον ἄχθος,
Μοῦνος ἀνασχῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς
Τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπιτάξαντος· καὶ τόσος ἕστη
Κίων ἠελίοις ὀγδοήκοντα δύο.

IN COLVMNAS, Cap. XVII.

In illam quæ in Hippodromo quadrilateram columnam. 1.

Columnam quadrilateram, semper terræ positum onus,
Solus erigere Theodosius rex
Ausus, Proclo imperauit, & tanta stetit
Columna diebus triginta duobus.

Εἰς τὰς ἐν Μέμφι πυραμίδας.

Ὀστέον ἐπ' Ὀλύμπῳ καὶ Πήλιον ὕψι τιθέντα
Ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
Πυραμίδες δ' ἔτι νῦν νειλῷδες, ἄκρα μέτωπα,
Κυροῦσι χρυσέοις ἄστρασι πληϊάδων.

In Pyramides in Memphi. 2.

Ossam Olympo, & Pelion altè impositum
Mendax historiæ sermo finxit:
Pyramides verò etiam nunc ad Nilum, summæ frontes,
Contingunt aureis stellis pleiadum.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ, κεφ. ιη'.

Εἰς λίθον ἀχρίτωτον.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
Ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν διατάξεσι;

IN LAPIDES, Cap. XVIII.

In lapidem sine sedimento. 1.

Vides pulchritudo quanta sit huius lapidis.

In inordinato venarum ordine?

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ εἰς χρύσταλλον ἔνδοθεν ὕδωρ ἔχουσαν.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
Δῆξεν ἀκηράσιοιο πολυμόλου εἰκόνα κόσμου,
Οὐρανὸν ἀλγεινὰς ἔχοντα βαρύβρομον ἔνδοθι πόντον.

CLAVDIANI in cryſtallum intus aquam habentem. 2.

Niueus cryſtallus à viro politus,
Demonſtrauit immixti valde variam imaginem mundi,
Cælum in vlmis habentem graue ſonantem intus pontum.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἶπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
Τίς πῆξεν; Βορέης. ἦ τίς ἔλυσε; Νότος.

Eiuſdem in idem. 3.

Dic age mihi Cryſtalle, lapide condenſata aqua,
Quis formauit? Boreas Sed quis ſoluit? Notus.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένον.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε καὶ ἡ χάρις, ἐν δὲ μικρῇ
Κρυστάλλῳ, ὃ καλὸν δαίδαλον ἄρσενόθη
Γεάψας τοῦτ' ἔπορεν Σατυρίων· εἰμὶ δ' ἀνάσσης
Εἰκών, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐκ ὀλίγον.

DIODORI in cryſtallum ſculptum. 4.

Zeuxidis color & gratia, in paruo autem
Cryſtallo, pulchrum varium arſinoë
Cùm pinxiſſet hoc præbuit Satyrius: ſum verò reginæ
Imago, & magnæ imaginis relinquor non parum.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ βασιλέως εἰς ἕπτεγν.

Ἑπτὰ βοῶν σφρηγῖδα βραχὺς λίθος εἴχει ἴασπις,
Ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπροσθε δερκομένας.
Καὶ ταχὺ καὶ ἀτρέμα τε βοήδρομον ἦλθε κέλευθον
Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ ὁ βραχὺς βουκόλιον.

POLEMONIS regis in aliud. 5.

Septem boum ſigillum breuis lapis habet iaſpes,

Vt vnam

Vt vnam, vt omnes viuas viſas
Et fortè aufugiſſent hæ buculæ: iam verò includitur
Aureo ſtabulo hoc paruum armentum.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ὅμοιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν Ἴασσις,
Ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
Καὶ πάλαι κἀν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
Τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

PLATONIS ſimile. 6.

Imaginem quinque boum paruus lapis habuit iaſpis,
Vt iam omnes viuas paſcentes.
Et pæne aufugiſſent hæ buculæ: iam verò cohibetur
Aureo ſtabulo hoc paruum armentum.

ΑΡΧΙΟΥ ὅμοιον εἰς δακτύλιον.

Ταῖς βουῖ καὶ ⟨illegible⟩ Ἴασσιν ἰδὼν τάδε χερὶ, δοκήσῃς
Ταῖς μὲν αἰὰ πνείειν, ⟨illegible⟩ δὲ χλοηφορέειν.

ARCHII ſimile in anulum. 7.

Boues & iaſpidem videns in manu, arbitraberis
Has quidem ſpirare, illum verò herbam virentem producere.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεωτέρου εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.

Ἀ λίθος ἔς' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
Ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

PLATONIS Iunioris in Bacchum ſculptum in amethyſto. 8.

Lapis eſt amethyſtus: ego verò potor Bacchus.
Aut perſuadeat ſobriam vitam, aut diſcat bibere.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μέθυ τὸ γλύμμα σοφῆς χερός, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
Γέγλυμμαι· τίχης δ' ἡ λίθος ἀλλοτέρη.
Ἀλλὰ Κλειοπάτρης ἱερὴ κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
Χειρὶ θέον νήφειν καὶ μεθύειν ἔδυ.

ASCLEPIADIS in idem. 9.

Sum methus ſculptura ſapientis manus, in amethyſto autem

Sculpor. Ab arte verò hic lapis alienus.
Sed Cleopatræ ſacra poſſeſſio. In reginæ enim
Manu deum ſobrium eſſe vel ebrium oportebat.

ΟΙΝΟΜΑΟΥ εἰς Ἐρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ.

Ἐν κυάθῳ Ⓐ Ἔρωτα. τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνῳ
Αἴθεσθαι καρδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

ΟΕΝΟΜΑΙ in amorem ſculptum in
caucio. 10.

In cyatho amorem. cuius cauſâ? Sufficit vino
Comburere cor. Non ignem ad ignem.

Εἰς Ⓐ τὸν Μεγαρόθεν λίθον.

Τόν με λίθον μιμνῆσο Ⓐ κιθαριστὰν παρέρποντα.
Νισαίῃ ὅτε γὰρ τοῖχον ἐτιχοδόμει
Ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμάδιον φέρε δομεῦσι
Λᾶα, λυκωρείῃ σὺν θαμέως κιθάρῃ.
Ἐνθεν ἐγὼ λυρικός. σὺ δ' ἐμὲ λεπτῇ
Χερμάδι, τὸν κέλαδον μὴ τυχεῖν κόμισαι.

In fidicinantem in Megaris lapidem. 11.

Me lapidem memento bene ſonantem, tranſiens
Niſæam. Cùm enim murum erigeret
Alcathous, tunc Phœbus in humero tulit ad ſtructuram per-
Lapidem, lycoream ipſi indens citharam. (tinentem.
Vnde ego lyra canens. Impellens verò me exiguo
Lapide, ſtrepitus teſtimonium auferes.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἷς λίθος, ἅρμα, ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μάστιξ.

PLATONIS. 12.

Vnus lapis, currus, auriga, equi, iugum, fræna, flagellum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀστερίης, ὑάκινθος, Ἀπόλλων δ' ἔνθεν ἐν αὐτῇ,
Καὶ Δάφνη. ποτέρῳ μᾶλλον ὁ Λητίδας;

Eiuſdem. 13.

Signum, Hyacinthus. Apollo verò eſt in illâ,
Et Daphne. cuius rei magis Apollo *amore teneatur?*

Εἰς λουτρόν.

Ἦ ποτ' ἔφης φιλέεσκες Ἄρες σκοπιὰς ἐς Κυθήρην
Ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
Δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι· οὐ γὰρ Ἀθήνην
Παρθένον εἰσορόᾳς, οἵην τε Τειρεσίας.

In Lauacrum. 14.

Quam prius amabas Mars contemplare Venerem
Hîc lauantem fontibus splendidissimis.
Vide natantem: ne timeas. Non enim Palladem
Intueris, & qualia Tiresias.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ Χάριτες λοῦσθον, ἀμφὶ λαμπομαι δὲ λοετροῖς,
Δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

In idem. 15.

Gratiæ lauabantur, retribuentes pro lauacro,
Dederunt suorum fluctuum aquis pulchritudinem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ ποῖον Κυθέρεια ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
Τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ἓν χρόα λουσαμένη.

In idem. 16.

Aut talis Venerem aqua genuit, vel Venus
Talem fecit aquam, suam cutem lauans.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας
Μοῦνον ἔσω παίζειν τοὶ Χάριτες δίχεται.

In idem. 17.

Gratiarum hoc lauacrum tripudium. Illas enim
Solum intus ludere charitas admittit.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὕτως δὴ Χαρίτων λουτρὸν τόδε· τοῦτο γὰρ ἄλλοις
Πλείοις χωρῆσαι τοῦτο τεῷ δυνάται.

In idem. 18.

Reuera gratiarum lauacrum hoc: neque enim alios

Plures capere hoc quàm tres poteſt.

Εἰς ὃ αὐθ'.

Μικρὰ μὲν ἔργα τἀ'θ'ὅδι, ἔχει δ' ἁδεῖαν ἐποπτείαν,
Ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν παλάθαις.

In idem. 19.

Parua quidem opera ſunt hæc, verùm habẽt dulcem aſpectum,
Vt roſam in hortis, vt violam in corbibus.

Εἰς ὃ αὐθ'.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λατρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
Νάμασι λουομένοις ἁδὺς ἔπεστιν ἔρως.

In idem. 20.

In paruo magna eſt lauacro gratia: in minimo autem
Fonte lauantibus ſuauis ineſt amor.

Εἰς ὃ αὐθ'.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἁδεῖαν ἐποπτείαν,
Οὕτως λατρεὰ παῖδι σμικρὰ μέν, ἀλλ' ἀφίλητα.

In idem. 21.

Vt arbor paucis frondibus, habet verò ſuauem ſpeciem,
Sic lauacra quidem hæc parua, ſed grata.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαείας.

Τῆς Μαείης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ἔτι δάκρυα Μῶμος,
Εἶπεν, ὡς Μαείῃ, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

In lauacrum Mariæ. 22.

Mariæ lauacrum intuens fleuit Momus,
Dicens, vt Mariam, & nos te præterimus.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τοῦ Ζευξίππου.

Μὴ νεμέσα Ζεύξιππον ὁ παῖς τὸν μικρὸν λοετρῷ·
Καὶ μεγάλῳ παρ' ἅμαξαν ἐρωτύλος ἁδὺ φαείνει.

LEONTII ſcholaſtici in lauacrum paruum adiacens Zeuxippi *lauacro magno.* 23.

Ne indignere Zeuxippe ob iuxta exoriens lauacrum:
Et magno in curru puer ſuauis apparet.

Εἰς ἕτερον εἰς Σμύρνην.

Ενθάδε λουσαμένοις Χαρίτων ποτὲ, θεσπέλεθ' ἱμάτια
Βαιὸς Ερως ἔκλεψε, καὶ ὤχετο· τὰς δ' ἔλιπ' αὐτὸς
Γυμνὰς, αἰδομένας θυρέων ἔκποθε φαείνειν.

In aliud in Smyrna. 24.

Hîc lauantibus Gratiis quondam, ſacra veſtimenta
Paruus amor furatus eſt, & abiit: illas verò reliquit hîc
Nudas, erubeſcentes extra ianuam prodire.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποτα μόν βαλανεῦ τίς ἐτεύξατο; τίς βαλανεῖον
Τὴν ψυχρὴν ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
Αἰόλος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ὧδε μετοικήσας, ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
Πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἵδ' ὑποτείνονται;
Οὐ λίβα τὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
Φεύγουσι Νάρκης οὗτοι τόπος. ἀλλ' ὀπίζεσθον,
Τῷ μαιομὲν λούσων πνεῖ γὰρ ἔσω Βορέας.

In balneum frigidum. 25.

αAquam ô balneator quis fecit? quis balneum
Fontem falsò hunc nominauit?
βÆolus Hipporades amicus immortalibus diis
Huc mutatâ ſede, duxit ventos.
αQuid verò tabulæ duę pedibus hæ ſubiiciuntur?
βNon propter calidam, ſed niuis cauſâ.
αRigoris, & torpedinis hic locus. Sed inſcribe,
Vt menſe Auguſto lauent. Flat enim intus Boreas.

Εἰς ἕτερον εἰς Βυζάντιον.

Λωτὸν ἐρεπτομένων, τοὶ πάρος ἠθείοντο μῦθος.
Πίστιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
Εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσατο τοῦδε ὕδασιν ἀνὴρ,
Οὐ πολλοὶ πάτρην, οὐκ ἐθέλει γλυκερήν.

In aliud in Byzantio. 26.

Lotum comedentes, veterum non mentitus eſt ſermo.

Fidem veritatis hoc balneum habet.
Si enim semel puris lauabitur aquis vir,
Non desiderat patriam, neque cupit parentes.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον ἐν Βυζαντίῳ ἔχοντα Ἀφροδίτην λουομένην.

Νεῶ ἔγρεο Κυθήρεια πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
Τὸν πρὶν Ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη.
Ἐνθάδε γὰρ τέγξουσα τοὶ δίμας, οὖρες ἐλέγξαι
Ἥρην ἰναχίοις χύμασι λουσαμένην.
Νίκησεν τὸ λοετρὸν ἔοικε δὲ τοῦτο βοᾶσαι
Παλλάς, ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ.

AGATHII scholastici in aliud in Byzantio habens Venerem lauantem. 27.

Iam noui Venus vnde viceris certamen,
Prius Alexandri calculum auferens,
Hîc dum madefacis tuum corpus, inueniſti vt coarguas
Iunonem Inachiis fluctibus ſe abluentem.
Vicit verò balneum: videtur verò hoc clamabit
Pallas, victa eſt aquis, non Venere.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Ἆρα μοὶ ἐλπὶς ἔρωτος· ἐλαφρὸν δ' οὐκ ἔστι γυναῖκας·
Εἶρξε πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
Ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τοῦτο. πόθος βλὴ πὶς δὲ π' ἔργοις
Ἐλπὶς ἀληθείης ὅστι μελιχροτέρη.

PAVLI Silentiarij in aliud geminum, in quo lauant viri & mulieres. 28.

Prope quidem ſpes amoris. Abducere verò non licet mulieres:
Prohibet portula Paphiam magnam parua.
Sed tamen ſuaue hoc. Amore ictis enim operibus
Spes veritate eſt ſuauior.

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς ἕτερον.

Ὅσσαις θηλυτέραις ὅστιν πόθος, (ἔστι δὲ πᾶσαις)

Δεῦρ' ἴτι φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
Χὴ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψῃ πόσιν· ἡ δ' ἔτι κούρη,
Οἰκωφελὴς πλείστους ἔσται πορὼν λεχέων.
Ἡ δὲ φέρουσα πίεσις ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἑταίρων
Ἕξῃ· ὅτι ἀσελγὴς, οἰκάδε λουσαμένη.

Incerti in aliud. 29.

Quot mulieribus est cupido, (est verò omnibus)
Huc ite splendidiorem consequentes gratiam.
Et hæc quidem habens maritum, delectabit maritum: quæ verò adhuc puella,
Cogit multos dotem dare ob concubitum.
Quæ verò fert quæstum à corpore, multitudinem amatorum
Habebit in vestibulo, hîc lauans.

Εἰς ἑαυτό.

Εἴ πί σε κουρίδιος ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχοι,
Λοῦσο, φαιδρότερος τῇδε φανεὶς σύμβιος·
Εἴ τέ σε μαλθακίη ὅτι μαχλάδας οἶστρος ὀρίνοι,
Λήψῃ, καὐ δώσεις, οἰκάδε λουσάμενος.

In idem. 30.

Siquidem te puellæ coniugis suauis cupido habet,
Laua, splendidior huic apparitурus:
Si verò te precium ferentes ad meretrices furor impellit,
Accipies, non dabis, hic lauans.

ΚΥΡΟΥ ποιητοῦ εἰς ἕτερον.

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι καὶ υἱέϊ χρυσοβελέμνῳ
Εἰσάδε λουσαμένη μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Cyri Poëtæ in aliud. 31.

Cypris cum Gratiis & filio aurea tela habente
Hîc lauans, precium dedit Gratiam.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον τὸν λελουμένον τῷ δημοσίῳ ἐν Βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο πόθος τε θύρησιν λοετροῦ·
Ἀσὸς ἀνήρ, ἀρετῆς οὐκ ἔχεν, οὐδὲ ἔιδος.

Κῆνο μάλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
Ἐντυίω τοῦγχρεὼ, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

LEONTII ſcholaſtici in aliud poſitum publicè in Byzantio. 32.

Ædificauit me communis in veſtibulo lauacri
Ciuis vir, virtutis cauſa, non contentionis.
Illud curæ ſit multis: ego verò paucisque & amicis
Exhibeo lauacra, & vnguentum, & gratias.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ εἰς ἀπυείς ὅτε ἐγυμνάζοντο λυκίῳ.

Πιστότατος μεθύπτων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
Κείνων λωομένων καὶ ἐγὼ ἐσπλείσιμι.
Μή τινα νηιάδων τις ἐμοῖς ὑπὸ χθόμασι γυμνὴν,
Ἢ μετ' καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
Οὐκ ἐθέλων. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φανέεσθαι ἀναρσίοις.
Τίς γὰρ ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

MACEDONII Conſulis in aliud in Gymnaſio. 33.

Fideliſſimus hominum aliquis ſit ianitor meus,
Qui iudicet tempus quo lauantes ſublato quopiam abiêre.
Ne quam Naïadum quis meis in aquis nudam,
Vel cum pulchricomis Cypridem videat Gratiis,
Non volens. Graues verò deæ ſi conſpiciantur nudæ.
Quis enim Homericis contradicat ſermonibus?

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ εἴς τινα ὀνόματι Ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν Ἔρως ποτὲ τῇδε λοετρῷ,
Αὐτὸς ἐπαφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
Ἱδρὼς δ' ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς, ἄμμιγα λύθρῳ
Ὕδασι, φθῖ, πνοιῆς ὅσσον ἀϋτμὴν ἔαρ.
Ἔνθεν ἀείρροόν τοι ἅλα ξείνοισιν ἀϋτείλω,
Ὡς ἔπι τῆς χρυσῆς λουτρίδος Παφίης.

MARIANI ſcholaſtici in aliud qui dicebatur amor. 34.

Matrem Venerem lauit amor quondam hoc lauacro,

Ipſe

Ipſe comburens lampade pulchram aquam.
Sudor ex ambroſia cute decidens, commixtus candidis
Aquis. Hei fragrantiæ quantam tetigit ſuauitatem:
Vnde ſemper roſeum emittunt odorem,
Tanquam adhuc aureâ lauante Venere.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ταύτῃ ὑπὸ ταῖς πλατυφύλοις ἅπαλῷ πεπεδημένος ὕπνῳ
Εὗδεν ἔρως, νύμφαις λαμπάδα πῦρ θέμενος.
Νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μιξόμεθα; αἴθε δὶ τούτῳ
Σβέσαιμεν (εἶπον) ὁμοῦ πῦρ καρδίης μερόπων.
Λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν
Νύμφαι ἐρωτιάδες λοῦτρον ἔχυσαν ὕδωρ.

Eiuſdem in idem. 35.

Sub his platanis ſuaui domitus ſomno
Dormiuit amor, nymphis facem apponens.
Nymphæ verò ad inuicem: Quid volumus? Simul cum hac
Exſtinguamus (dixerunt) ſimul ignem cordis hominum.
Lampas verò vt combuſſit & aquas, calidam exinde
Nymphæ amatoriæ, inter lauandum fundunt aquam.

ΙΩΑΝΝΟΥ γραμματικοῦ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.

Αἴθε σε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐλάθηκα ῥεέθροις,
Καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τὸν ἐμὸν ἔφησθα μόον.

Ioannis Grammatici in aliud habens Pindarum. 36.

Vtinam te Pindare magis meis abluiſſes aquis,
Et optimam aquam meam dixiſſes ſolùm.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ γραμματικοῦ εἰς ἕτερον.

Ἥρῃ καὶ Παφίῃ καὶ Παλλάδι τόν δ' λουτῆρα,
Ὡς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχῃ.
Καὶ τάχα τῆς μορφῆς χρίσις ἔσεται οὐ Πάριος αὐτῆς,
Εἰκὼν δ' ἀργυρέοις κάμασι δεκνυμένη.

Democharidis Grammatici in aliud. 37.

Iunoni & Paphiæ, & Palladi hoc lauacrum,

Vt quondam aureum placuit pomum habere.
Et fortè formæ iudicium erit non Paris ipsis,
Sed imago argenteis in aquis ostensa.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὤμοσσν αἱ Χάριτες φερεαυγέα κύδιμον αἴγλης
Ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τὴν Παφίην.

In idem. 38.

Iurarunt Charites ferentem splendorem dominum lucis
Hîc habitare, aut apud Venerem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πολύσοφος εἶπεν Ὅμηρος
Νηπενθὲς, ἄχολόν τι, κακῶν ὀπίλημα ἁπάντων.

In idem. 39.

Hoc videns lauacrum sapientissimus dixit Homerus
Nepenthes, sine felle, malorum obliuio cunctorum.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ τρεῖς Ὀρχομενοὶ Χάριτες τὸ λοετρὸν ἔπυξαν·
Τοὔνεκα χωρῆσαι τέσσαρες οὐ δύνανται.

In idem. 40.

Tres Orchomeni Charites hoc lauacrum fabricarunt:
Propterea capere quatuor non potest.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐνθάδε λουσαμένη δίμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
Δεῖξεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

In idem. 41.

Hîc lauans corpus immortale statim Venus
Demonstrauit Paridi, & præmium rapuit pomum.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων,
Ὤμοσσν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

In idem. 42.

Cypris, amor, Charites, Nymphæ, Dionysus, Apollo.
Conjurarunt inuicem hîc habitare.

Εἰς ὃ αὖθ'.

Ἀθάνατοι λούονται ἀοιχθέντος βαλανείου,
Πέμπτη δ' ἡμίθεοι, μετέπειτα δὲ ἤματα πάντα.

In idem. 43.

Immortales lauantur aperto balneo,
Hora quinta semidei, Postea verò omnes dies *nos reliqui.*

Εἰς ἕτερον λουτῆρα μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ·
Βαιὸς καὶ Παφίης ἕπλετο κοῦρος Ἔρως.

In aliud lauacrum paruum. 44.

Ne indignare paruis: Gratia parua comitatur:
Paruus & Paphiæ fuit puer amor.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀτρεκέως βασιλήια· τῷδε γὰρ αὐτοῖς
Οἱ πρὶν ἀγαυοτάτοισι θῆκαν ἐπωνυμίην.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἐν βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
Αὐτομάτη δ' λιπαρὰς πίτνεται αἰθομένη.
Οὐδέ ῥά οἱ ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρά,
Ἀλλ' οἷ' ποθέῃς, τοῖόν οἱ ἔτ' ἐκφέρεται.

LEONTII scholastici in thermas Regias. 45.

Thermæ hæ verè regiæ: hoc enim ipsis
Prius demirantes posuerunt cognomen.
Non enim mortali igne incalescit eximia aqua.
Sponte verò aqua gignitur calida.
Neque aqua frigida indiget circa lauacrum,
Sed qualem desideras, talem affert.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ τὰ Ἀγαμεμνόνεια ἐν Σμύρνῃ.

Χῶρος ἐγὼ Δαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντες
Τῆς Ποδαλφείης ἄξελάθοντο τύχης.
Ἕλκεα γὰρ μετ' ὀδυνηρὰ κακόσμῳ ῥεέθρῳ,
Βαρβαρικῆς λύσσης ἰὸν ἀποστάζοντα,
Ἔνθεν ἀεξίθεον θερμοφόρες· αὐτὰρ ὑπ' ἀμφὶς,

Τῶ Ἀγαμεμνονείῳ ἔξω ἐπὶ πανυμίλῳ.

AGATHII scholastici in thermas Agamemnonias in Smyrnâ. 46.

Locus ego Danais curæ fui, vbi, euntes
Podalirij absconderunt artem.
Vulnera enim post pugnam meis sanarunt fluxibus,
Barbaricæ hastæ spiculum auferentes.
Vnde aucta sum tectum habens: pro honore autem,
Agamemnoniam inueni denominationem.

Ἄδηλον εἰς ἕτερα θερμά.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κυλιόμενα πῦρ ἀένναον
Εὖτ' αὖ ἔχῃ, φλὸξιν δ' ἀνείξειν κρυφίῃσιν,
Ἀτμὸς ὑπὸ βαθέων εἰς αἰθέρα θερμὸς, ἔνερθεν
Θλιβόμενος, πυκιῇ λαπὶς ἐρεύγεται ἰκμαίῃσιν ὕδωρ.

Incerti in alias thermas. 47.

Terra speluncarum cauernosarum cauitatibus perenne ignem
Cùm habet, & flammis conferbuit occultis,
Halitus sursum ascendens ad æthera calidus, inferius
Expressus, tepidam emittit vapore aquam.

Ἄδηλον.

Χρήμασι τοῖς Ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
Δῆμος ὁ τῆς Τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

Incerti. 48.

Opibus Agathonis constructum est hîc lauacrum
Populus Tegeæ, miraculum posteris.

Εἰς λουτρὸν ἐν Γραικέτῳ.

Οὐ βυσσὸν εἶλεν ἐσπάσιμον τὸ νεῶ βυσσὸν,
Ἀλλ' ὑπὸ σκυβάλων, χῶρος ἀπορίσιος·
Νεῶ δὲ πὰρ τὰ πρῶτα πᾶσι βοώμενα καὶ χρείοντος
Ἀρκεῖν ἐσφέρῃ· καὶ νῦν Ἀλεξάνορος
Νικαέων ἱερὰς, σοφίης ἐκκύδιος ἀνὴρ,
Τοῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

In lauacrum in Præneto. 49.

Non balneum eram prius nunc balneum,
Sed locus sordium, & locus excretionis:
Iam verò iucunda omnibus laudata & gratiosa,
Splendore profert. Nam Alexanoris
Nicæensium rex, sophiæ glorioſæ stella,
Fecit illud propriis opibus & sumtibus.

EIΣ NAOYΣ κϛ΄ κζ΄

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κλιθέντα πρὸς Κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς οὗδ' οἶκος ἐπάξιος· οὐδ' γ' Ὄλυμπος
Μέμψεται οὐρανίην Ζῆν' καταβεβρίθοτα.

IN TEMPLA, Cap. XX.

In templum Iouis extructum apud Cecropidas. 1.

Ipsius Iouis hæc domus condigna: neque olympus
Reprehendet è cœlo Iouem descendentem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι Διΐ τόνδ' ἔδνασθε δόμον, ὡς ἀπ' Ὀλύμπου
Νισόμενος ποτὶ γαῖαν, ἄλλον οὐρανὸν ἔχῃ.

In idem. 2.

Cecropidæ Ioui hanc fabricarunt domum, vt ab Olympo
Pergens ad terram, aliud cœlum habeat.

Ἀδήλου.

Ἱερὰ θεῶν ἀγαθοῖς αἰεπίπλατον, οὐδὲ καθαρμῶν
Χρῄζων· τὰς ἀρετὰς ἧψατο οὐδὲ πάγος·
Ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε· μή ποτε γάρ σὴν
Ψυχὴν ἐκνίψῃ σῶμα μιαινόμενον.

Incerti. 3.

Templa Deum bonis aperiuntur, nullis purgationibus
Opus est: virtutem tangit ne piaculum quidem:
Qui verò malum cor habet, abeat: non enim tuam
Animam abluet corpus fœdatum.

Ἀδήλου.

Τίς ποτ' ἀπ' Ὀλύμποιο μεταίξας πτῆσιν ἐῶνα,

Τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
Ἐξ πόλιν Ανδρόκλοιο, ϑοὸν βασίλῆα Ἰώνων,
Ταὶ δοεὶ καὶ μούσαις αἰπυτάτην Ἔφεσον,
Ἦρά σὺ φιλαμάρα τιτυοκτόνε μέζον Ὀλύμπου
Ταὶ Τηφοὶ, σὺ τῶνδοῖ σὸν ἔϑευ ϑάλαμον.

Incerti. 4.

Quis è cœlo quondam deduxit ædē Dianæ virginibus dicatā,
Prius cœli adscendentem domos,
In vrbem Androcli velocium regnum Ionum,
Arboribus & Musis excelsissimam Ephesum?
Sanè tu amata Tityi interemptrix maior Olympo
Nutricem; huc tuum posuisti thalamum.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ, ΚΕΦ. ΚΑ.

ΠΑΛΛΑΔΑ. Α.

Νίκᾳ πάρεσμεν αἱ γλῳῶσαι παρθένοι,
Νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήστῳ πόλῃ.
Ἐγραψεν ἡμᾶς ⓒ φιλοκῶτες τὴν πόλιν,
Πρέποντα νίκης ἐντυποῦντες σχήματα.

IN VICTORIÆ simulacra, Cap. XXI.

PALLADÆ. 1.

Victoriæ adsumus ridentes virgines,
Victorias ferentes, bonorum amatrici vrbi.
Pinxerunt nos qui amant hanc ciuitatem,
Decoras victoriis insculpentes figuras.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν Ρώμῃ, ὃς πὶ πτερῶν κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Ρώμη παμβασίλῆα, τὸν σὸν κλέος ὔποτ' ὀλῆται.
Νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

POMPEII in simulacrum Victoriæ sine alis in Româ, cuius alæ fulmine combustæ. 2.

Roma omnium regina, tuum decus nunquam peribit:
Victoria enim te effugere sine pennis non potest.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ κβ΄ κϛ΄

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ πατριάρχου.

Ὁ πρὶν ἀλωάμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
Εἴτ' ἀφ' ὑδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
Ἐνθάδε νῦν στείχοντι ξῆσον ξείνε τὸν σὸν πόδα,
Ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἑτοῖμον ἔχων.
Εἰ δέ μὲ καὶ τις ἔτυξεν ἀνακτορίης πολίητις,
Εὐλόγιος, Φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

IN HOSPITALIA, Cap. XXII.

SOPHRONII Patriarchæ. 1.

Prius errans & lare carens veſtigium capeſſens,
Siue à nauigatione, ſiue à terreſtri itinere,
Huc nunc accedens ſtatue hoſpes tuum pedem,
Habitare volens, domum paratam habes.
Si verò mè etiam quis fabricauit percunctaris ciuis,
Eulogius, Phariæ archiſacerdos bonus.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀστὸς ἐμοὶ, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾷ
Τίς, πόθεν, ἢ τίνων, ἔστι φιλοξενίης.

In idem. 2.

Ciuis mihi & hoſpes ſemper amicus. Non enim inquirere,
Quis, vnde, & quorum eſt amatorjs hoſpitum.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ, κγ΄ κζ΄

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὡσαύτως εἰς οἶκον ἐν Κιβύρᾳ.

Εὐστείην τὸ μέλαθρον ἀπὸ στερφοῖο λιμήνου
Ἄχρι καὶ ὑψηλοῦ ἤγαγον εἰς ὀρόφους.
Οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρείων κτεάνων λίπος ἀλλὰ χαλκῷ
Ὅλβον ἀολλίζων τεύξε Μακηδόνιος·
Οὐδὲ λιποφρήτης κενεῷ καὶ ἀχερδέϊ μόχθῳ
Κλαῦσε, διχημοπάτου μισθοῦ ἀτιμοτόμος.

Ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται αἰὲν ἀρίδηλα,
Ὡδε καὶ βιοτέων ἔργα μένει μερόπων.

IN DOMOS, Cap. XXIII.

MACEDONII Consulis in domum in Cibyrâ. 1.

Pietas domum ex primo fundamento
Vsque ad summa eduxit culmina.
Non enim alienorum bonorum prædatorio nummo
Diuitias cumulans fecit Macedonius:
Neque inops mercenarius vano & minus lucroso labore
Fleuit, iustissimo precio priuatus.
Vt laborum requies custoditur viro iusto,
Sic etiam iustorum opera manent hominum.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἐν μὲν τῷ, Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
Ἐν δ' ἑτέρῃ, ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
Τοιῇδε κἀμπαύμενος, καὶ τῷδ' ἔνι χεῶπα λοιόνας,
Δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ πρὸς ἡμετέρῃ.
Καὶ κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὤριος ἔλθοις,
Ἐκ θανάτου ἐκλὺς ἰὼν μείτιος ἐκ θανάτου.

LEONTII in domum positam in medio vbi equi alligantur, & equitant. 2.

Hac parte locum alligandis equis habeo prope, suaue lauacrũ:
In altera, equorum locum victorias ferentium.
Hos vbi contemplatus es, & in hoc corpus abluisti,
Huc te refice epulas apud nostras.
Et rursus è stadio ad merendam tempestiuè venias,
Proximè proximus accedens vicina ex morte.

ΠΑΥΛΟΥ σταλειτιαρίου εἰς οἶκον ὑψηλὸν ὁ Βυζαντίου.

Τειρόθεν εἰσορόω πλυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
Παιπάλῳ ἠμάτιος φέγγεϊ βαλλόμενος.
Εἰς ἐμὲ δ' ὑψόροφος ὅτιν' ἀφίκηται πνοιὴ
Τερπωλὴν, στίχθι σοῖς δώμασιν οὐκ ἐθέλει.

PAVLI

PAVLI Silentiarij in domum excelsam in Byzantio. 3.

Et tribus locis prospicio valide delectantia dorsa maris,
Vndique diurna luce circundata.
In me enim croceis peplis cùm spargitur aurora
Delectata, procedere ad occasum non vult.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου εἰς οἶκον ὀπίπλοον.

Ὥρῃ αὐαλέῃσι θέρεος, καὶ χείματι θαλπτῷ,
Τοὐλιπὲς αἰθαίων ἄξ, ἐμέθεν πρέχων.

IVLIANI Ægyptij in domum planam. 4.

Tempore frigefacio æstiuo, & hyeme calefacio,
Defectum temporis ex me exhibens.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ πρόσθεν ἔθηκαν,
Εἶπεν Ἀσκραῖος, δῶμα τόδε προσορῶν.
Κλίμακα δ' ὑψαυχῆ διαβὰς χαλεπῷ ποδὶ παρούσῃ,
Ἱδρῶτι πλατάρῃ ἀμφεδίηνα κόμῃ·
Ὑψόθι δ' εἰσενόησα θαλασσαίῃ πρεπτῶπιν.
Ναὶ τάχα τῆς ἀρετῆς πιστότατος θάλαμος.

AGATHII scholastici in domum in culmine positam in Byzantio. 5.

Virtutem sudorem dij ante posuerunt,
Dixit Ascræus, domum hanc prædicens.
Scalam extensam ascendens defesso pede,
Sudore laxum madefeci crinem:
In sublimi verò cognoui marinam speculam.
Certè virtutis fidelissimus thorus.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου εἰς ἀφύλακτον οἶκον πωλητοί.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους λῃστῆρες ἄλλους·
Τοῖσδε γὰρ ὀξὺ φύλαξ ἔμπεδος, οὐ πινύει.

IVLIANI ex imperatoribus Ægypti in incustoditam domum scopticè. 6.

Lucrosas quærite domos prædatores alias:

Hiſce enim eſt cuſtos firmus, paupertas.

Εἰς ⁂ τρίκλινον τῆς μεγάλης.

Ὀκτάγλεως ἐλύπησεν τόνδε δόμον βασιλῆες,
Αἰχμηὶ ὁλοδόπιδας ἀπὸ σταυροῖο λαχόντες
Αὐτὸς αὖ αὖ Ἡράκλης, σὺν Κωνσταντίνῳ υἱῖ.

In triclinium magnæ aulæ. 7.

Celeriter confecere hanc domum reges,
Bellum diuitias largiens à cruce conſecuti
Ipſe rex Heracles, & cum Conſtantino filio.

Εἰς οἶκον ⁂ ὑπερυθρόμυον χαλκῇ ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος Ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
Μουσῶν ὑψιτέλεσμα πολυπτέρυγες ἄστεσι γαίης.
Θαῦμα φέρων πολύπαιν ἐπὶ κοσμήτορες ἔργων
Ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον βῶρος ἰδόντες.
Ἀσκεπὲς ἰφθίμοισιν ἐπάρτιον ἔργοισι θάσσει.
Ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβηΐα τύχης
Αἰθήριος πολυΐδρις ἐμῷ τεχνήσατο μορφῷ,
Ἀρχαίτῳ βασιλῆι φέρων πρεσβήια μόχθων.
Εὖθυ ἀπειρέσιον μέγεθος πρὸς πάμπαν ἀταμίων,
Αὐσονίων νίκησε βοώμενα θαύματα γαίης.
Εἶξον ἀρειοπέποισι χάεις Καπετωλίδος αὐλῆς.
Εἰ καὶ χαλκείων ὀφθαλμῶν ἀμβρύγματα πέμπεις,
Κρύφιον ἀμετρήτων μεγάρων στυγούμενον αὐλαῖς
Πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τὸν ῥουφίνιον ἄλσος.
Μηδὲ τόν πλουσίοισιν ἀρηρότα Κύζικε πέτροις
Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
Οὔ μοι πυραμίδων ἰκέλη χρίσις, οὐδὲ κολοσσοί,
Οὐδὲ φάρου μεγάλιον μουσῶν θ' ὑψιπέδαμοι αἴγλαι.
Αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαιρόφοιο μετ' ἰκέλου,
Χρυσοφαὲς μ' ἐτέλεσεν ἐδέθλιον ἠερίμυσις,
Παντὶ τιταπόρων ἀμέμφων πεπεδασμένον αὔραις.

In domum dictam ferream in Palatio. 8.

Domus Anastasij tyrannicidæ regis
Sola excello, valde altæ ciuibus terræ,
Miraculum adferens omnibus: postquam exornatores operum
Altitudinẽ simul & cuspidẽ, & inexplebilẽ altitudinẽ videntes,
Sine tecto voluerunt immensum opus relinquere.
Sed multùm elaboratæ consecutus honoraria artis
Ætherius multiscius meam fabricauit formam,
Indelibato regi ferens venationis quidem primitias laborum.
Vnde infinitam magnitudinem circa omne extendens,
Ausoniorum superaui famigerata miracula terræ.
Cede melioribus gratia Capitolinæ aulæ.
Licèt æneis tegulis splendores mittis,
Absconde immensarum domuum in angustiam redactũ aulis
Pergame, lætum ornamentum tuum Rufinium nemus.
Neq; longè extẽta latera habentibus compactũ Cyzice petris,
Adriani regis inculpandum templum canes.
Non mihi Pyramidum simile iudicium, neque colossi,
Neque Phari magnum sola superaui splendorem.
Ipse meus rex Isauricos occidentem post victoriam,
Auro resplendentem me absoluit sedem auroræ,
Vndiq; è quatuor orbis partib. spirãtiũ vẽtorũ expansam auris.

MARIANOY σχολαστικοῦ εἰς τὰ παλάτια Σοφιανῶν.

Ὅππῃ τε μυρομένης χθονὸς αἰόλα πόντον ἀοίσσει
Πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠιόνων,
Χρύσεα συλλίκτρῳ τάδ' ἀναπτύσσει δόμα φῶκος αἰάζων
Τῇ πολυκωδίκῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
Ἄξιον ὦ Ῥώμη μεγαλοκράτες αἰπὺ σταθῆναι
Κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρκεαι εἰς Ἀσίην.

MARIANI scholastici in Palatia Sophianorum. 9.

Vbi secta terra, diuisim Pontum aperit
Vagum à mari ablutum fretum ad litus,
Aurea coniugi hæc palatia posuit reginæ
Multum venerandæ diuinus rex sophiæ.
Dignus ô Roma valde potens è regione tui
Ornatus ex Europa vides in Asiam.

Ισάμβιον, λιγυεῖς ἐτερφόμην ἀνέμοις
Ορνίθων ὄπιδα θεσπεσίῳ θεσμὸν· ἀλλ' αἰδήρῳ
Ετμῷ θιγὼν, κλήρῳ κρείσσονος δὶ τυχάς.
Αντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατεροῖς κρατεροῖς ἐπὶ μύθοις
Αρδομαι, βιμύσοις χθόμασι τηλεθάων.

IVLIANI ex Imperatoribus Ægypti in pulpitum Sophiſtæ Crateri. 13.

Arbor ego feliciſſima, poſtquam quondam in medio ſyluæ
Stans, ſuauibus nutriebar ventis,
Auium ſedes bene reſonans: ſed ferro
Diſſecta ſorte melioris fortunæ.
Nam pro auibus, Crateri robuſtis ſermonibus
Irrigor, muſicis fontibus bene florens.

Εἰς οἶκον Αγαθίου σχολαστικοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Τεύξέ με πολλὰ καμὼν Μουσώνιος οἶκον ἀγητὸν
Τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
Εμπης οὐκ ἀπέλιπεν αἰφνίδια δώματα μοίρης,
Αλλά με κευθμοῖσ', ὃν ζόφον ναιετάᾳ.
Καὶ ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγον κεῖται χθονίῳ· ἐμὲ δὲ πᾶσιν
Τέρψις ὅτι ξείνοις αἰθρόον ἐκχέομαι.

In domum Agathij ſcholaſtici in Byzantio. 14.

Fecit me multa laborans Muſonius domum amabilem
Tantam, arctois ventis petitam.
Tamen non reliquit tenebricoſam domum ſortis,
Sed me relinquens in terra *ſepultus* habitat.
Et hic quidem in paruo iacet puluere: hæc verò abundans
Delectatio hoſpitibus viris effundor.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς θύρας.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.
Τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

SIMONIDÆ in ianuas. 15.

Cimon pinxit ianuam dexteram.
Verùm exeuntium dexteram Dionyſius.

ΚΥΡΟΥ ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν Μαξιμίνου οἶκον.

Δείματο Μαξιμῖνος νεοπηγὲς ἔνδοθι Ρώμης,
Αὐταῖς ἠϊόσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
Ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπείρεσίη τετάνυσται
Τῇ καὶ τῇ, καὶ ὄπιθεν ἔχω πόλιν. ἀλλὰ καὶ αὖτις
Παῦθ' ὁρέω γαίης Βιθυνίδος ἀγλαὰ ἔργα.
Ἡμετέρης δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
Πόντος ἁλὸς πολυχοῆσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν,
Τόσσον ὅσσ' ἀφαυρῶν ὀλίγων ψαμάθων ἄκρα δύνῃ.
Γομφάκι δ' ἀξεμέθην τις ἐὼν μέγα θυμὸν ἰαύει
Βαιὸν ὑποψυχών, ἐπὶ εἴσιδεν ἄλλοθι ἄλλα,
Δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πόλιν, ἤέρα, γαῖαν.

CYRI è conſulibus in Maximini domum. 16.

Extruxit Maximinus nuper factâ in Româ,
Ipſis littoribus fundamina robuſta figens.
Splendor verò mihi circum infinitus extenditur
Ibi & ibi, & à tergo habeo ciuitatem. Sed & à fronte
Omnia video terræ Bithyniæ eximia opera.
Noſtris verò infra robuſtis fundamentis
Pontus maris fluctibus voluitur in mare ſacrum,
Tantũ tangẽs, quantũ littoris ſummitates madefacere poſſunt.
Sæpius ex me quis ſuum animum valde oblectat,
Parum proſpiciens, cùm intuitus eſt alibi alias,
Arbores, domos, naues, mare, vrbem, aëra, terram.

Ἀδέσποτον.

Φαιδρὸν Ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
Ἠελίῳ πρόσορον θαῦμα θοῷ χαλόωντι.
Οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ὑπὲρ χθονὸς εἶδεν ἅπαντα
Γυῖον ὑπ' ἠερίῳ οἶμον ἐφ' ἁρμάτι.

Incerti. 17.

Splendidum me Iuſtinianus rex locum excitat,
Soli præbens miraculum aſcendenti.
Non enim tantam in terra vidit pulchritudinem,

Ex alto cœleſtem tramitem conficiens.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Χῶρος ἐγὼ ζοφερὸν μὲν ἔλει φυλλώπος ἰδέσθαι,
Πλινθόμοις τείχοις ἀμφιμελιζόμενος·
Ἐνθάδε ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγερώχων
Νηδὺς ἐπιβρύπει λύματα χυνομένη·
Ἀλλά μὲ πατὴρ πόλιος ἀλλαξας Ἀγαθίας,
Θῆκεν ἀρίζηλον, κοὐ πρὶν ἀτιμότατον.

AGATHII. 18.

Locus prius quidem ego eram fœdus aſpectu,
E limo conſtructis muris vndique diuiſus:
Hîc hoſpitum & indigenarum & ruſticorum
Venter reſonabat purgamenta profundens:
Sed pater me ciuitatis permutans Agathias,
Fecit honorandum, prius in honoratiſſimum.

ΕΙΣ ΟΠΛΑ, Cap. XXIIII.

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τὸν Χριστοῦ γενεθλίαν.

Ὦ πόσον βέβηκε ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
Κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι πεκτόμενον.

IN ARMA, Cap. XXIIII.

In ſcutum habens Chriſti generationem. 1.

O quàm bonus pictor, quòd exarat
Dominum pacis in ſcuto naſci pictum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς κράνος.

Ἡ χὴρις ἀμφοτέρῳ ἔλαχε χάριν εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι·
Καὶ πρέπει φιλίας, καὶ φόβος αἰπόλοις.
Εἰ δὲ πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει, ἔφρεπε δ' ἄλλαις·
Οὔτε χὴρις χαίταις, οὔτε κόμη κόρυθι.

ANTIPATRI in galeam. 2.

Galea vtramque ſortitur gratiam: ſum enim videre

Et gratiosa amicis, & metus hostibus.
Ex Palæmone Pison me habet. Decebat verò alias
Neque galea iubas, neque cæsaries galeam.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑΣ, κζ΄ πζ΄

ΛΕΟΝΤΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος.

Μουσάων δεκάτη, Χαρίτων Καραμαλλὲ τετάρτη,
Τερπωλὴ μερόπων, ἄστεος ἀγλαΐη,
Ὄμμα τοί σοι, καὶ ταρσοί, πολύβιμα, καὶ σοφὰ χεῖρες
Δάκτυλα, καὶ Μουσῶν κρείσσονα καὶ Χαρίτων.

IN SALTATRICES, Cap. XXV.

LEONTII scholastici in imaginem saltatricis. 1.

Musarum decima, Gratiarum Caramalle quarta,
Delectatio hominum, vrbis serenitas,
Oculi tibi, & pedes instar venti, & prudentes manuum
Digiti, & musis meliora & Gratiis.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχηστρίδος ἑστώσης ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Εἰμὶ μὲν Ἑλλὰς Βυζαντίς, ἐν δὲ τάδε κεῖμαι
Ἡχι χορὸς σείων εἴαρι δῆμος ἄγει,
Ὅππῃ πορθμὸς γαῖαν μερίζεται. ἀμφότεραι γὰρ
Ἀντυγες ὀρχηθμοὺς ἤνεσαν ἡμετέρους.

Eiusdem in imaginem alterius saltatricis stantis in Sosthenio. 2.

Sum Græca Byzantias, hic verò posita sum
Vbi saltationem verè populus habet,
Vbi vado terra diuiditur. ambi enim
Ambitus saltationes laudarunt nostras.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἀλιχρύσου ἐν Βυζαντίῳ.

Οὔτις ἐπ' Ἀνθούσῃ χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
Ἀμφεχύθη Χερνίδης, ὡς τὸ πάρος Δανάῃ.
Σώματι δ' ὧδε ἐπάλαστεν, ἐπὶ νόον ἔλαβεν αἰδώς.

Μύτιν

Μὴ πιὶ Μουσείου μιμηται σὸς Ἰθάλου.

Eiusdem in imaginem Saltatricis aureæ in Byzantio. 3.

Nemo Anthusæ aurum adfudit, verùm & ipsi
Circumfusus Iupiter, vt prius Danaæ.
Corpore quidé nõ formauit, postquá menté sortitus est pudor
Numquid cui musæ commiscetur nolens.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς φατὶς φύσις εἶξατι κοῦφοι.
Μοῦσα καὶ Ἑλλὰς τῦπον ἔθηκε νόμου.
Ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὗρε ῥυθμούς·
Ἡ δ', ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

Eiusdem in idem. 4.

Feminea in choreis antecellit natura. Cedite iuuenes.
Musa & Helladia hanc posuere legem.
Hæc quidem, quòd prima motus inuenit rhythmos,
Hæc verò quòd artis venit in summitatem.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ἐκπρεπὲς μὲν πᾶσι νέον μέλος Ἑλλὰς ἔθηκε·
Ἐν δὲ χοροῖς χλαῖναν, πρὸς μέλος ἐστάσατο.
Ἦν δὲ πόθος καὶ δείμα περὶ ὀρχηθμοῖσιν Ἐνυοῦς.
Ἄρσεσι γὰρ Ῥώμη θῆλυ μέμιξε χάριν.

Eiusdem in idem. 5.

Hectora quidem aliquis cecinit, nouũ carmen. Helladia verò
Induens lænam, ad cantilenam processit.
Erat verò & desiderium & metus in saltatione Enyus.
Virili enim Romæ femineam commiscuit gratiam.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔνομ' ἔχῃς λιβαίου, Χαείτων δίμας, ἤθεα Γείδοις,
Γαρθίη, καὶ Γαφίης κεστὸν ἐκλαχόων.
Αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἅπτε κοῦφος ἀθύρῃς,
Καλλεῖ καὶ τέχνη πολλὰς ἐφελκομένη.

Eiusdem in idem. 6.

Nomen habes thuris, Gratiarum corpus, mores Iuadelæ,
& Virgo, & Veneris cestum infra ilia.
Sed in saltatione Amor vt leuis saltas,
Pulchritudine & arte omnes rapiens.

Εἰς Ξενοφῶντος Σμυρναίου εἰκόνα.

Αὐτὸν ἰδᾶν Ἰάκχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα λεῴοις
Ὁ πρέσβις νεαρῆς ἦρχε χορομανίης·
Καὶ Κάδμου πλέονα χορεύματα, καὶ ἀφ' ὕλης
Ἄγγελον, ἐνθουσιῶντι ἰχνεύοντα θιάσῳ,
Καὶ τὸν διάζουσαν ἐν αἵματι παῖδὸς Ἀγαύην
Λυσσάδα. θεσπεσίης αἰδρὶς ἐοικυίης.

In Xenophontis Smyrnæi imaginem. 7.

Ipsum videre Bacchum videmur, cùm Bacchis
Senex iuuenilem incepit Choreæ insaniam:
Et Cadmi plus quàm iuuenilis saltationes, & à monte
Nunciũ, Bacchicorũ vestigia lustrantiũ tripudiantiũ choro-
Et gaudentem in sanguine filij Agauem (rum,
Insanam. Hei diuinam viri repræsentationem!

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς κίονα Πυλάδου ὀρχηστοῦ.

Αὐτὸν βακχεύοντα θεὸν, νίκα Βάκχας
Ἐκ Θηβῶν Ἰταλὸν ἦγε πρὸς ἱμέλιον
Ἀνθρώποις Πυλάδης· τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
Δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
Θῆβαι μὲν γινώσκουσιν τὸν ἐκ πυρὸς· οὐράνιος δὲ
Οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λεχθεὶς μέλπων.

ANTIPATRI in columnam Pyladæ saltatoris. 8.

Ipsum Bacchatorem induit deum, cùm Bacchas
Ex Thebis Italicum duxit ad sacrificium
Hominibus Pylades: suauis timor, qualia saltans
Ipsius Dei impermixti omnem impleret ciuitatem.
Thebæ cognoscunt illum ex igne: cœlestis verò
Hic nihil non gestu exprimentibus manibus editus.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ, κζ' κη'

Ἀδήλοτοι εἰς πηγὴν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει.

Ταῖς ἐμοῦ πρεσβύσης νύμφαις ὑστατείκομεν· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Κρείσσονες ἡμείων χαίρετε πυθιάδες.
Αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μὲν πύθια, καὶ μὲν πρεσβῦσαν·
Ἡμετέραις νύμφαις εἴξατε ναϊάδες.

IN FONTES, Cap. XXVI.

Incerti in fontem in Olympo monte. 1.

Pruſæ fontibus cedimus: ſed & ipſæ
Meliores nobis gaudete Pythiades.
Aliæ verò omnes poſt Pythia, & poſt Pruſam,
Noſtris fontibus cedite Naïades.

Εἰς Καμάειναν ἐν Σικελίᾳ παροιμιώδες.

Μὴ κίνει Καμάειναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
Μήποτε κινήσας τὴν μείονα, μείζονα θήσῃς.

In Camerinam in Siciliâ prouerbiale. 2.

Ne moueas Camarinam: immota enim eſt melior.
Ne quando mouens minorem, maiora facias.

Ἀδήλοτοι.

Ἀέναον καθαρὴν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
Πηγὴν ἀμβλύζει χθὼν ἀτενέουσα κάπη.
Πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἠμεροθαλέσι δάφναις
Ἐστέμμαι, σκιερῇ ψυχόμενον κλισίῃ.
Τοὔνεκά μοι μή με θέρεϊ παρημείβεο· δίψαν ἀλεξήσω
Ἀμπαύσας πρὸς ἐμοὶ καὶ πόνον ἠσυχίῃ.

Incerti. 3.

Perennem purúmque prætereuntibus viatoribus
Fontem ſurſum ſcaturiendo producit vicinus ſaltus.
Vndique rurſus platanis, & ſuauiter florentibus lauris
Coronatus ſum, vmbroſa refrigeratus ſede.
Ob id ne me ſub æſtatem tranſi: ſitim reſtinguens
Requieſcere facias apud me etiam laborem quiete.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φειξοχέμα τόδι Παὶ καὶ αὐλιάσιν θέπο νύμφαις
Δῶρον ἐπὶ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος.
Οὕνεχ' ὅτ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
Γαῶσθ', ὑρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ANYTES. 4.

Horricomo hoc Pani & ſtabularibus poſuit nymphis
Munus è ſpecula, Theodotus paſtor.
Eo quòd in ſicca æſtate valde defatigatum
Saturarunt, præbentes mãnibus ſuauem aquam.

ΝΙΚΙΟΥ.

Ἰζὰν ἐπ' αἰγείοισιν (ἐπεὶ κάμες) ἐνθάδε βαίνε,
Καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας.
Μνᾶσαι δὲ κρήνας καὶ ἀπόπροθεν, ἃν ὅτε Γίλλῳ
Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ πα ειδρύετο.

NICII. 5.

Sede ſub populo (poſtquam laborasti) hic viator,
Et bibe citò vadens è latice noſtro.
Recordare verò fontis, etiam procul abhinc, quem Gillo
Simus mortuo puero conſtituit.

Ἀδηλον.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὶ Νύκεια
Κρηνάιη· τηλεβόαι γάρ με τόθ' ὠνόμασαν.
Νύμφαις μὲν βαθυρῷ λουτρὸν θνητοῖσι δ' ὑγείην.
Θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνυαλίου.

Incerti. 6.

Oceani filia, & Tethyos ſum Nycheia
Fons: Teleboæ enim ita me nominarunt.
Nymphis quidé profundo lauacrum: mortalibus v. ſanitatem.
Fecit v. me Pterelas filius Martis.

Ἀδέσποτον.

Εἶδεν Ἀλέξανδρος Μακεδὼν πέτρη ἀγλαὸν ὕδωρ,
Μὴ θεὸς ἢ εἶπε χάλακλι πολυείκελα ῥεύματα πηγῆς.

Ἡ καὶ Ὀλυμπιάδος πάρεν οὐώομα μητιέσσ ἐθλῆς.

Incerti. 7.

Hinc Alexander Macedo bibit inclytam aquam,
Matris verò dixit lacti persimiles fluctus fontis,
Vnde & Olympiadis dedit nomen matris bonæ.

ΕΙΣ ΓΟΙΗΤΑΣ, κεζ΄ κζ΄

Εἰς εἰκόνα Ὁμήρου.

Υἱὲ Μέλητος Ὁμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
Καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ ἧῖξας ἐς αἶσαν.
Καὶ ταῖσδ' αὐτίθεω ψυχῇ ἐγείνασθ' ἡγεμόνας,
Διὰς ἐκ φρενῶν χαραξάμενος σελίδας·
Ὑμνῇ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
Ἡ δὲ θεὴ Ἰλιακὸν Δαρδανίων πόλεμον.

IN POETAS, Cap. XXVII.

In imaginem Homeri. 1.

Fili Mileti Homere, tu enim gloriam Græciæ vniuersæ
. Et Colophoni patriæ fecisti perpetuam.
Et has diuino animo generasti puellas,
Duas ex præcordiis inscribens pagìnas:
Canit hæc quidem: reditum Vlyssis valde errantem,
Hæc verò Iliacum Græcorum bellum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁ Τρώϊος πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
Ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
Οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, οὐ πόλιν, οὐρανίων Ζεῦ,
Μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ὅμηρος ἔχει;

In eundem. 2.

Quis ille qui olim Troiæ bellum libris exarauit;
Aut quis ille qui longum Laërtiadæ errorem?
Non nomen inuenio manifestè, non vrbem, cælestis Iupiter;
Nunquid tuorum carminum gloriam Homerus habet?

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οπποίας ϑ' Ομηρον αἰαζόμεθα πάτρης,
Κρῖνοι ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
Η ὃ μὴ ὄντι ἄγνωστον· ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως
Τὰς μούσας ἔλιπεν πατρίδα καὶ γενεήν;

In eundem. 3.

Cuius Homerum ſcribemus eſſe patriæ,
Illum cui omnes manum iniiciunt ciuitates?
Quòd ſi hoc fortè incognitum eſt: verùm diis æqualis Heros
Muſis reliquit patriam & genus?

Εἰς ϑ' αὐτόν.

Οὐχὶ πόδαι Σμύρνης ἐλαχύσατο δῖοι Ομηρον,
Οὐ Κολοφὼν παφερῆς ἄστρον Ιονίης,
Οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος ἐύσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνή,
Οὐ νῆσος τραχεῖα Λαρτιάδαο πάτρη,
Οὐκ Αργος Δαναοῖο, Κυκλωπίη τε Μυκήνη,
Οὐδ' ὅ Κεκροπίων ἄστυ παλαιγενέων.
Οὐ γὰρ ἔφυ χθονίοις ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ μοῦσαι
Πέμψαν, ἵν' ἡμετέροις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

In eundem. 4.

Non ſolum Smyrnæ diuum generauit Homerum,
Non Colophon aridæ ſydus Ionię,
Non Chius, non Ægyptus bene ſeminata, non Cyprus ſancta,
Non inſula aſpera Laërtiadæ patria.
Non Argus Danai, Cyclopeiáque Mycena,
Neque Cecropiorum vrbs Paphlagonum,
Non enim fuit terræ opus: ab æthere ſed illum muſæ
Miſerunt, vt hominibus dona deſiderabilia adferret.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ϑ' αὐτόν.

Οἱ μὲν σὺ Κολοφῶνα τὴν Ἰωνίης Ομηρε,
Οἱ δὲ καλὴν Σμύρναν, ἢ σ' ἐτέκοντο Χίον.
Οἱ δ' Ἴον, ἢ σ' ἐδίασαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα,
Οἱ δὲ νυ τὴν Λαπιθῶν μητέρα Θεσσαλίην.

Ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνία χορεύει δέ με Φοίβου
Χρὴ λέξαι πίνυσιν· αἶσα μεμπτοσύνας,
Πάτρα σοι πλέθος μέγας ὄρανος, ἐκ δὲ τεκούσης
Οὐ θνατᾶς, μάχεις δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

ANTIPATRI in eundem. 5.

Hi quidem te Colophonem nutricem, Homere,
Hi verò pulchram Smyrnam, hi verò dicunt Chium,
Hi verò Ium, alij verò clamarunt pinguem Salaminem,
Alij verò Lapitharum matrem Theſſaliam.
Alij verò aliam terram iactant: ſi verò me Phœbi
Fas eſt dicere varia contra vaticinia,
Patria tibi fuit magnum cœlum, ex verò matre
Non mortali, matre verò fuiſti Calliope.

Εἰς ὡ αὐτόν.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις περὶ ῥίζαν Ὁμήρου,
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

In eundem. 6.

Septem vrbes certant ob ſtirpem *inſignis* Homeri,
Cuma, Smyrna, Chius, Colophon, Pylus, Argus, Athenæ.

Εἰς ὡ αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὸν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

In eundem. 7.

Septem vrbes pugnant genus ob ſapientis Homeri,
Smyrna, Chios, Colophon, Ithaca, Pylus, Argus, Athenæ.

Εἰς ὡ αὐτόν.

"Χῖος ἔφυς," ἄδε φησί. "τί δαί, Σμυρναῖος;" ἀπαυδῶ.
"Κύμη δ' ἢ Κολοφὼν πατρὶς Ὁμήρε σέθεν;"
"Οὐδετέρη." Σαλαμὶς ἦ τὴν πόλις, "οὐδ' ἀπὸ τούτης."
Ἐξέφυν. "ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπη γάγγιας."
"Οὐκ ἐρέω. τίνος ἦρα;" πέπυσμαι ὅτι πατρὸς ἐοῖο,
Ἐξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπηθανίας.

In eundem. 8.

[a]Chius es?[b]Non sum.[a]quid sanè?Smyrnæus?[b]Nego.
[a]Cuma verò aut Colophon patria Homere tua est?
[b]Neutra.[a]Salamis tua vrbs?[b]Neque ab hac
Natus sum.[a]Verùm ipse dic vbi natus sis.
[b]Non dico.[a]Cuius causâ?[b]Scio quòd verum dicens,
Habebo alias nobis infensas.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς αἰῶνας Ὅμηρε καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
Οὐρανίης μούσης δόξαν ἀφαιρέμενος.
Μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας Ἀχιλλέος· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Σμερδαλέην ἅτην συγχυτὸν ἐν πελάγει
Τἠμύθιόν τε πλανῆσιν Ὀδυσσέα ποικιλόβουλον,
Τοῦ λέχος ἀσπασίως εἴσιδε Πηνελόπη.

In eundem. 9.

In sæcula & ex sæculis Homere canis,
Vraniæ musæ gloriam auferens.
Iram enim cecinisti Achillis: verùm Achiuorum
Turbinis in modum nauium confusionem in pelago.
Vexatúmque erroribus Vlyssem, varium in consiliis,
Cuius lectum lubenter intuita est Penelope.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι τεθείατο·
Εἰ δ' οὐ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

In eundem. 10.

Si Deus est Homerus, in immortalibus colatur.
Si verò rursus non Deus est, existimetur Deus esse.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗρε φύσις, μόλις εὗρε· τυχοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μουνωθεὶς Ὅμηρον ὅλην πρὸς ἑὸν σοφίην.

In eundem. 11.

Inuenit natura, ægrè inuenit. Vbi verò genera uit cessauit à laboribus,
In vnum solum Homerum conuertens sapientiam.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς

Τίς ποθ' Ομηρείης μεγάλης ὀπὸς ἔξιν ἀπύθης;
Τίς χθών, τίς δὲ θάλασσα μάχλω οὐκ οἶδεν Αχαιῶν;
Δῆμος ὁ Κιμμερίων πολυδερκέος ἄμμορος αἴγλης
Ηὔδα, Τρωίης ὄνομ' ἔκλυεν· ἔκλυεν Ατλας,
Οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ὑπὲρ αἰμύλιον ὤμοις.

In eundem. 11.

Quis vnquam Homericæ magnæ ſuccus eſt fando nõ auditus?
Quæ terra, quod mare pugnam non nouit Argiuorum?
Populus Cimmeriorũ omnia cernentis nõ particeps ſplẽdoris
Solis, Troiæ nomen audiuit: audiuit Atlas,
Cælum latum habens impoſitum humeris.

Εἰς ὡ αὐτόν.

Διεξιὼν Ομηρε τὴν κεκαυμένην,
Φθονῶν ἀφεῖχας ἐξ ἀπορθήτους πόλεις.

In eundem. 12.

Recenſens, Homere, exuſtam,
Inuidere feciſti ipſi non deletas ciuitates.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερφίαλον αὐλῶν,
Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκλαγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
Επλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
Μάρτυς ὁ Μαινάλιος κεροφὸς θεός, ὕμνον ἀείσας
Τὸν σόν, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

Antipatri in imaginem Pindari. 13.

Oſſeas quantum tuba ſuperat tibias,
Tantum ſuper omnes inſonuit tua teſtudo.
Neque fruſtra mollis tenuis circa labra multitudo
Formauit cera reuinctum Pindare tuum mel.
Teſtis Mænalius cornutus Deus, hymnum canens
Tuum, & paſtoralium oblitus fiſtularum.

ΚΥΡΟΥ ἀπὸ ὑπατείας εἰς ἑαυτόν.

Πίνδαρε μὴ μεγάλα πρὸς ὕδατα Κύδνος ἐμεῖρε

Οἰῶέκα φορμίζων εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

CYRI è consulibus in eundem. 14.

Pindarum amabilem prope aquas Cyrus excitat
Eo quòd fidibus canens dixit, optima aqua.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου Εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβιν Ἀνακρείοντα χύδην σπερ λαγμὸν οἴνῳ
Θάσσον, διπλῶς τρεπτὸν ὕδατος λίθου,
Ὡς ὁ γλαῶν λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν οὐκ ἀδόκητος,
Ἀμφὶ τε ταῖς ἀστραγάλοις εἷλκε καὶ ἀμπεχόνας.
Διττῶν δ' ἀρβυλίδων τὴν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄρα πόδα.
Μέλπει δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἢ Μεγίστην,
Αἰωρῶν παλάμᾳ τὴν δυσέρωτα χέλυν.
Ἀλλά πάτερ Διόνυσε φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἐκ Βάκχου πίπτειν βακχιακὸν θεράπων.

LEONIDAE Tarentini in Anacreontem. 15.

Senem Anacreontem affatim fluctuantem vino
Aspice rotundo conuersum super lapide,
Quomodo senex delitiosis in oculis lasciuè intuitus,
Vel vsque ad talos trahit vestimentum.
Duorum verò calceorum vnum quidem tanquam vino amēs,
Perdidit. In altero verò rugosum collocauit pedem.
Canit verò aut Bathyllum amabilem aut Megistam,
Excitans dextra infelicem in amore testudinem.
Verùm pater Bacche serua ipsum: non enim fas est
A Baccho cadere Bacchiacum ministrum.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἰὴ ὡς ὁ τρίσβις ἐν μέθῃς Ἀνακρέων
Ὑποσκέλιζαι, καὶ τὸ λᾶας ἕλκεται·
Ἐς ἄχθος γάων. τὸν δ' ἐβλαυτίων τὸ μηδὲ
Ὄμφας φυλάσσει, θἠπερ οὐ πάλαι σπεύδει.
Μελίσδεται δ' ἐν τὴν χέλυν Βαθυλλέων
Ἢ τὴν Βάθυλλον ἢ καλὴν Μεγιστέα.

Φίλαον Βάκχε καὶ γέροντα μὴ πίοις.

LEONIDAE. 16.

Vide quomodo senex ex ebrietate Anacreon
In terram deiectus est, & vestem trahit
Vsque ad membra. Crepidarum verò hanc quidem
Adhuc seruat, alteram verò perdidit.
Canit verò testitudinem pulsans
Vel Bathyllum, vel pulcrum Megistam.
Custodi Bacche senem ne cadat.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς ἱμέρτοις τεθραμμένον
Λυαῖος Ἀνακρέοντα, Τήϊον κύκνον,
Ἐσφηλας ἰγρῇ νέκταρος μελιδόνι.
Λοξοὶ γὰρ αὐτοῦ βλέμματα, καὶ περὶ σφυρῷ
Ῥιφθεῖσα λώπης πέζα, καὶ μονόζυγες
Μέθην ἐλέγχει σανδάλων· χέλυς δ' ὕμνῳ
Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροίζεται.
Ἄπαιδα τηρεῖ καὶ γεραιὸν Εὔιε.

EVGENIS. 17.

Dulcibus cupidinibus connutritum
Bacchus Anacreontem, Teïum cygnum,
Decepisti humida nectaris dulcedine.
Obliquos enim eius oculos, & circa malleolum
Proiectus vestis limbus, & vniiugus
Ebrietatem arguit calceus: testudo tamen
In amoris hymnum colligitur.
Non cadentem serua senem, Bacche.

Ἀδέσποτον Εἰς τὸν αὐτόν.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
Πρόσθεν, ἴσον κούρης, ἴσον ἀδόντα κόραις.
Θυμὸς δέ μευ βεβαρημένος, ἠδ' ἀπὸ κώμων
Τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα πεπνυχίδων.

Incerti in eundem. 18.

Teïum vtriuſque me cernis inſatiabilem amoris
Senem, æqualem iuuenibus, idem canentem cum puellis.
Oculus verò meus vino grauatus, & comeſſationum
Iucunda inſomnium ſigna per totam noctem.

ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς.

Αὐτή σοι πλάσθη φύσις πρέδωκε τυπῶσαι
Τὴν Μιτυληναίαν ζωγράφε πιερίδα.
Πηγάζῃ δ' ἁπαλὸς ἐν ὄμμασι τοῦτο δ' ἐναργὲς
Δηλεῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
Αὐτομάτως δ' ὁμαλόν τε καὶ οὐ τρηχὺ κολάσσαι
Σαρκὸς ὑποδρυμνίην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
Ἀμιγὲς δ' ἐξ ἱλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
Μοῦσαν ἁπαλείλῃ Κύπριδι μιγνυμένην.

DEMOCHARIDIS in imaginem Sapphus. 19.

Ipſa tibi formatrix natura dedit efformare
Mitylinæam pictor pieridem.
Scatet pellucidum in oculis: hoc verò perſpicuè
Repræſentat phantaſiam plenam ſolertiæ.
Sponte verò ſimpléxque, & non aliena amputans
Caro oſtenſam ſimplicitatem habet.
Mixtim verò ex hilara & humida facie
Muſam indicat cum Venere commixtam.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ γραμματικοῦ εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ.

Αὐτὸν γραμματικὸν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Βίκτορα δ' γράψας, σκοπόν, εἶπεν, ἔχω.

ZENOBII Grammatici in imaginem *Victoris* Grammatici. 20.

Ipſam Grammaticam pictor voluit pingere:
Victorem verò pingens, ſcopum, inquit, habeo.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς εἰκόνα Ἡσιόδου.

Αὐταί σοι ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλά σε μοῦσαι
Εὗρακον ἐν κραναοῖς ἄρεσιν Ἡσίοδε·
Καί σοι καλλιπέπλων ἐρυσαμένω περὶ πᾶσαι

Ωρεξαν δὰφνης ἱερὸν ἀχρέμονα·
Δῶκαν δὲ χρυσῆς Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
Τὸ πλατὺ πώλου ποδὸς ἔθρεψεν ὄνυξ.
Οὗ σὺ χορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
Καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἠϊόνων.

ASCLEPIADAE in imaginem Hesiodi. 21.

Ipsæ pascentem in meridie oues te Musæ
Viderunt asperis in montibus, Hesiode:
Et tibi pulchra folia habentem decerpentes omnes
Porrexerunt lauri sacrum ramum:
Dederunt verò fontis Heliconis diuinam aquam,
Quod prius alati vngula rupit equi.
Quo tu satiatus, diuorum genus, & opera cantibus
Et genus priscorum descripsisti iuuenum.

Ἄδηλον ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ αἰὲν ὑμετέρῃσι, πολυξῆνε ζήπι ἐν ὠδῖνι πολυφλοίσβῳ τῆσδε βίβλου.

Εἰς Ὀππιανόν.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας,
Θῆκα τοῖσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

In Oppianum. 22.

Oppianus libris in mari spirantes generationes coniungens,
Posuit omnibus posteris obsonium infinitum.

Ἄδηλον.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
Οὗτος ἐμὸς γνήτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

Incerti. 23.

Calliope regina Georgium dixit intuita
Hic meus est pater genuinus, non Iupiter.

Ἄδηλον.

Ἐλθετε τερπνὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ἥρης
Λεσβίδες ἀθρήσατ' ἐρισθενέος,
Ἔνθα χορὸν καλὸν στήσασθ', ὑμῖν δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ χρυσείῳ χερσὶν ἔχουσα λύρῃ.

Ολβίαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος· ἡ γλυκὺν ὕμνον
Εἰσαΐει αὐτῆς δόξα τι Καλλιόπης.

Incerti. 24.

Venite ad nemus cæsios oculos habentis inclytum Iunonis
Lesbides, mollia pedum vestigia figentes.
Vbi choream pulchram statueris, vobis autem incipiet
Sappho auream manu habens lyram.
Beatæ ob saltationem valde iucundam. Certè suauem hymnũ
Audire ipsius videmini Calliopes.

ΕΙΣ ΓΟΛΕΙΣ, κζ΄ κη΄

Ἀδίαστον εἰς Ἡράκλειαν τὴν Πόντου.

Εἰ πόλιν Ἡρακλῆος ὀνόμυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
Ἴσθι μὲ τὴν Πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

IN VRBES. CAP. XXVIII.

Incerti in Heracleam Ponti. 1.

Si ciuitatem Herculis cognominem nouisti & aliam,
Scito me Ponti esse nihilo inhonoratiorem.

Ἀδίαστον εἰς μῶλον ἐν Σμύρνῃ τῇ θαλάττῃ ἐπικείμενον,
ἐν ᾧ καὶ ὑδρία.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτυξεν
Ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
Τίς δ' ἐν κύμασι πῆξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσσειν
Αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
Οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ Βενέτιος ἀμύμων,
Κτίσμασι νικήσας Θησέα καὶ Γίλπα.

Incerti in munitionem in Smyrna, mari suppositam, in quam & hydria. 2.

«Quis profundũ in continenté redegit? quis in mari cõstruxit
Litus circumfluum marmoreo lapide?
Quis verò in fluctibus fecit potum, vt nauigantes hauriant,
Ipsis ex nauibus manu haurientes?

ϐ Hic variis conſiliis vir Venetius inculpatus,
Conſtructionibus ſuperans Theſea & Pelopem.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔπυξε; τίς ἡ πόλις; ἢ ὃ χρῆς τί;
Ἀμβρόσιος, Μυλασεύς, Ⓐ φάρον, ἀνθύπατος.

In Pharon in eâdem. 3.

Quis tantum opus fecit? quæ hæc vrbs? Hoc munus quod?
ϐ Ambroſius, Mylaſenſis, pharon, proconſul.

Ἀδέσποτα εἰς φάρον Ἀλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἄρηγων
Εἰμί, Ποσειδάωνος ἀπειρέσιον πυρσὸν ἀνάπτων.
Καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις,
Στήσεν ἑοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
Ἐσθλὸς πατὴρ ἔπλετο· δὶς μετ' ἄγρια κύματα ναύταις
Χεῖρας ἀερταίρουσιν, ἅτε κλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ.

Incerti in pharon Alexandriæ. 4.

Turris ego nautis errantibus ſubueniens
Sum, Neptuni non lugendum lychnum accendens.
Et me cadere volentem grauiter flantibus ventis,
Statuit ſuis laboribus Ammonius, qui regis
Fſt pater. ipſi poſt horridos fluctus nautæ
Manus eleuant tanquam inclyto Neptuno.

Εἰς Ⓐ αὐτὸν, ἐν Σμύρνῃ.

Μηκέτι δείμαίνοντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
Εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε, ναῦται πόντου.
Πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
Τῶν Ἀσκληπιάδων μνημοσύνην καμάτων.

In eundem in Smyrnâ. 5.

Non amplius timentes irreprehenſibilem noctis caliginem,
Ad me confidenter nauigate nautæ.
Omnibus errantibus latè ſplendentem lychnum accendo,
Aſclepiadum recordationem laborum.

Ἀδέσποτα ἐν Λόγῳ.

Γᾶσα μὲν Ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται· (ἄλλο δ' ἄλλης
Γῆμα παρεξείχων, ὡς θεός, ἠκέσατο)
Ἐξοχα δ' ἱμείρουσα ῥόον ὕδατος ὤπασεν Ἄσσῳ,
Πολλῶν πετραίων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
Μηκέτι φεύγετε πάντες ἀπαντεθέοντες ὁδῖται,
Πλημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν Ἀξιόχου.

Incertum in Asso. 6.

Omnis quidem Axiocho precatur vrbs (aliud enim alius
Malum accedens, vt Deus, sanauit)
Potissimum verò aspero ductum aquæ præbuit Asso,
Multorum lapidum dura sincipitia secans.
Non amplius fugite omnes præcurrentes viatores,
Æstu inundo frigidis aquis Axiochi.

Εἰς τὴν Εὐγενίου πύλην ἐν Βυζαντίῳ.

Οὗτος Ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
Στῆσε τροπαῖον, ἑῆς σύμβολον ἀγχυπνίης,
Σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπολόβητα μενοινῶν,
Ἢ πολεμαίοις κρότοις τῆς πόλεως πολέμους.

In Eugenij columnam in Byzantio. 7.

Hic Iulianus populos seruantes muros ponens,
Constituit trophæum suæ symbolum sedulitatis,
Mactare contrarios hostes vel procul cogitans,
Vel ante sonare ciuitatis bella.

Εἰς τὴν ἀψῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν Βυζαντίῳ.

Τετρὰ πόρους ἀψῖδι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
Ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἱππεύειν.

In fornicem in Basilica in Byzantio. 8.

Quatuor meatus habentis fornicis vrbem Theodorus excitãs,
Dignus est vrbem & quartùm equitare.

Εἰς ὃ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Ἐν σοὶ τόδε Θεόδωρε τύχης δίχα νηὸν
Ἔργον κοσμήσας θαύμασι πατρίδι,

Δεδεὶ

Δωρά τε κυδήεντα παρὲξ χρυσάσπιδι Ρώμῃ,
Ησ' ὕπατον τιθεῖ, καὶ τελεσίπτολιν ὁρᾷ.

In aliam partem eiuſdem fornicis. 9.

Decebat te, Diodore, fortunæ bene columnatum templum
Operis ornare miraculis tanti,
Et dona glorioſa præbere aureum ſcutum habenti Romæ,
Quæ te conſulem fecit, & ter maximum prætorem videt.

Εἰς τὸν Μόψου ἐξίαν.

Μόψου τὸν ἐσορᾷς κλυτὸν πόλιν, ὃν ποτε μοῦσα
Δείματι τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερφερέμασε.

In Mopſi focum. 9.

Mopſi hanc intueris inclytam ciuitatem, quam olim vates
Ædificauit flumini pulchritudinem ſupra ſuſpendens.

Ἀδήλου.

Τήκει καὶ πέτρον ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
Ἀσκληπιοδότου δ' κλέος, ἀθάνατον.
Ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γένεϊ πατρίδι· τοῖς ὅτι πᾶσι
Καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεμα θόλου. Incerti. 10.

Tabefacit & petram multum tempus: ſed virtutum
Aſclepiodoti gloria eſt immortalis:
Quanta & qualia tribuit munera patriæ: his in omnibus
Et hoc metiatur concauũ ædificiũ in acutũ faſtigiũ deſinens.

Εἰς τὸν πύλον Ξυλοκρίκου ἐν Βυζαντίῳ.

Θεοδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ καὶ ὕπαρχος ἐῴας
Κωνσταντῖνος ἔτευξαν ἐν ἡμάσιν ἑξήκοντα.

In columnam Xylocryci in Byzantio. 11.

Theodoſius hunc murum rex, & prætor orientis
Conſtantinus fecit in diebus ſexaginta.

Εἰς τὸν πύλον τοῦ ῥηγίου ἐν Βυζαντίῳ.

Ἡμάσιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχει τεῖχος.

In columnam arcis in Byzantio. 12.

Diebus quinquaginta ſceptrum amanti regi
Conſtantinus prætor conſtruxit muro murum.

Εἰς τὸν πύλιν τῆς ἄργους.

Τὸνδε πύλιν λάεσσι εὐξέστοις ἀραρῦῖαν,
Ἀμφότερον, κόσμον τε πάτρῃ καὶ θαῦμα ὁδίταις,
Τῦξε Κλεὶς, Κλεάδος ἀγαυῆς πόσις ἐμπατρείης,
Λερναίων ἀδύτων εὐσεβέος θεράπτης,
Τερπόμενος δώροισιν ἀγαυτέων βασιλήων.

In columnam in Argis. 13.

Hanc columnam lapidibus bene politis excitatam.
Vtrumque,& ornamentum patriæ,& miraculum viatoribus,
Fecit Cleis,Cleadis placidæ coniux bonâ patriâ ortæ,
Lernam ſpectantium portarum ſanctiſſimus apparitor,
Delectatus muneribus validorum regum.

ΑΓΑΘΙΟΥ ϛολαστικοῦ εἰς σωτήρια ἐν Σμύρνῃ.

Πᾶν ὅ βεβρώσκων ἀσϕάλημα, καὶ ἡ πολυόλβος ἐδωδή,
Ἐνθάδε χρινομένη, τλῆ σφὶν ὄλεσε χάριν.
Οἰγὰρ ϕασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αὖθι δ' ἐπ' ἴγδιν
Τείψιες, ἤ τε πόσις βρώματος ὀξὺ πάτει,
Γίγνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀποστυφὴ δ' ἀρα γαστὴρ
Ὀπίσσω πεπύκῃ δέξατο λαιμαλίην.
Ὅς δ' ὑπὲρ ἀγλαΐης πέλεται ἀφραδίῃ μὴ πρὸ ἀείρων,
Χρυσῷ παπταίνων τλῆ κόνιν ἐσσάμενος.

AGATHII Scholaſtici in ſoteria in Smyrnâ. 14.

Omnes mortalium deliciæ,& precioſæ epulæ
Huc collatæ priorem deperdidere gratiam.
Nam phaſiani & piſces,& in mortario
Pulmentaria intrita,& tantum ciborum lenocinium,
Fit hîc fimus. Eiicit ſanè venter
Quæcunque eſuriens accepit guttur:
Serò verò cognoſcet aliquis quòd ſtultum cõſilium intendẽs,
Auro tanto pulucrem emerit.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τί ναίχδε κεφαλῇ κεκαλυμμένος; ἐς τί δὲ πικρὸ
Οἰμώξῃς, μελέων πάσχων βαρυομβρίων;

Εις τὴ ὦ γαστέρα σὶο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσῃς,
Εκθλίψαι δοκέων μάταιος ἔργα σίλφι;
Μάζῃσι ποσσὶν οὔ σοι χρεὼς, εἰ δ' ὦν δαιτὶ
Μὴ τῦ αἰαγκαίᾳ πουλὺ πλέξεταί τις.
Αλλ' ὅτι μὲν σιβάδος φορέῃς μέγα, καὶ τόμα τέρπεις
Βρώμασιν, ὃ τυχίλω κεῖνα λογιζόμενος·
Ενθάδε δ' ἀφάλλῃς μοιῶν δ' ὀϊτύματα λαιμοῦ
Η γαστὴρ τίνῃ πολλάκι τυπτομένη.

Eiusdem in idem. 15.

Quid gemis capite laborans. Et ad quid acerbè
Eiulas, membris omnino grauatis?
Quid autem ventrem tuum ictibus circum vndique pulsas,
Exonerare volens gulæ opus?
Tot laboribus tibi nihil opus, si in conuiuio
Vltra necessitatem non multum quæras.
Sed in lecto quidem discumbens superbis, & os delectas
Cibis. Felicitatem illud ratus:
In hâc latrinâ doles. Solus verò stultitiam ingluuiei
Venter punit sæpius pulsatus.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖγε μάκαρ πλήθυμε γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
Μίμφι, καὶ σκαπάνης ἄμμιν καὶ πτυίης.
Λιπαὶ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδῃς,
Υδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμεργόμενος·
Εμπης δ' ἀρτίπος ἐσσὶ, καὶ οὐδαΐ βαιὰ καθεύδεις,
Αὐτίκα γαστέρα σὴν φήκης ἐλαφρεστάτην.
Οὐδὲ καταψύχῃς ἱερὴν ῥάχιν, οὐδέ τι μηρῶν
Τύπτεις, αἰδοίας φόρτον ἀπωσάμενος.
Πλήμμυρες οἱ πλουτοῦσι, καὶ ⓘ κείνοισι σιωπῶντες,
Οἷς πλέον ἀρτιμίης δ' ἄδεν εἰλαπίνη.

Eiusdem in idem. 16.

Vtinam felix laborioſe ruſtice tibi vita ſemper

Maneret, & fossionis labores & paupertatis.
Tenuia verò tibi & conuiuia, & in ligneis lectis dormis,
Aqua impletus guttur insatiabile.
Tamen integris pedibus es, & hîc cùm parum comederis,
Statim ventrem tuum facis leuiorem.
Neque exsiccas os sacrum, neque femora quid
Pulsas, sponte onus oleti abigens.
Miseri diuites, qui cum illis viuentes
Quibus magis quàm sanitas placuere deliciæ.

ANTIPATROY.

Τίς τόδε μουνόγλωνος ἀπὸν δυσπόντιον αἶγλω
Λαΐνοι Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
Ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο Γίγαντες
Κείμενοι ἑπταπόροις ἀγχόθι πλειάδων;
Ἀκλινές, ἀσφαλίκλοτον, Ἄθωος ἶσον ἐείπαις
Φυρηθὲν γαίης βάρυπτόδιον βαθέος.

ANTIPATRI. 17.

Quis hunc vnoculus omnem ædificauit Cyclops
Lapideum Assyriæ tumulum Semiramidis?
Vel quales terræ filij erexere Gigantes
Iacentem septem gressus habentes prope pleiadas?
Non inclinatum, immotum, Athoeos instar rupis,
Comprimens terræ latæ pondus.

Εἰς σωτήρια ὁ Σμύρνῃ.

Εἰ πᾶσαν περίμετρον ἁλὸς πείρασι κύκλοις ὁδεύσῃς,
Οὔποτέ μοι πατρὶ χώρῳ ἀρείονα τῶνδε νοήσῃς,
Θέσκελον οἷ ἔτευξεν ἀγακλειτὸς Ἰωάννης,
Κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ
Τερπνὰ λιμὴν ἀχόρητον ἐς ἄστυ φάνη Ὁμήρου.

In soteria in Smyrnâ. 18.

Si terræ alemtis omnis mari finitimum circulum pergas,
Nunquam mihi meliorem aliquem locum hoc cognosces,
Inclytum qualem fecit generosus Iohannes,
Glorioſum reddens regnum totius terræ. E fluctibus enim

Delectationem insatiabilem in vrbe fecit Homeri.

MAKHΔONIOY.

Τμώλῳ μ' ἐπ' ἰωεμόεντι ῥοιὴ πρὸς χείπνος Ερμου
Σαρδαλέη Λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
Μαρτυρέω δ' αὐτὴ γλώμιλω Διός· οὐ γὰρ ἐλέγχειν
Λάθριον ἡα Ρέης ἤθελον ἠμετέρης.
Αὐτὴ δὲ Βρομίῳ γλώμιλω τροφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
Εδρακον ὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
Πρώτοις δ' ἡμετέροισιν ἐν ὀρχατόις οἰνὰς ὀπώρη
Οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμολξε γάλως.
Γαῖα με κοσμήσαντο· πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
Ἀστυσιν ὀλβίοις ἄρε μεγαιρομένων.

MACEDONII. 19.

Tmolum ad ventosum, fluxum ad vicinum Hermi
Sardalia Lydorum excellens sum ciuitas.
Testis ego prima facta sum Iouis. Non enim reprehendere
Occultum filium Rheæ voluit nostræ.
Ipsa & Baccho facta sum nutrix. In fulmine verò
Vidi latiore lumine apparentem.
Primis autem nostris in pineis vinea auctumni
Ex vbere vuarum flauum emulsit gaudium.
Omnia me exornarunt. Multum verò me sæpe sæculum
Vrbibus felicissimis inuenerunt cui inuideretur.

Εν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς τὸ Φιλαδέλφιον.

Εσθλὸς μὲν βασιλῆϊ Μουσήλιος, ἔργα βοῶσι
Δημόσια. Στιβαρῷ τεκμήρατο πίστιν ἔχει.
Μουσεῖον Ρώμῃ μ' ἐχαρίσατο, τοῦ βασιλῆος
Εἰκόνα θαητὴν ἔνδοθι γράψε δόμων.

In purpuream columnam in Philadelphium. 20.

Beniuolus quidem regi Musselius. Opera id clamant
Publica. Robustam opera fidem habent.
Museium Romæ concessit, & regis
Imaginem diuinam, intus in domum scripsit.

Εἰς ὁ αὐτό.

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κούρων,
Ὅπλα δ' ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

In idem. 21.

Honorem Musarum cultoribus, vrbis Gratiam, spem puerorũ,
Arma virtutibus, opes bonis.

Εἰς ὁ αὐτό.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μυσήλιος ἔργα,
Πιστεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

In idem. 22.

Hæc sermonibus posuit sponte Muselius opera
Credens purè quòd Deus est verbum.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ, κε' κζ'

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορα, ὦ ἴτε μύσται·
Μηδ' ὕδατος κρηχὰς δείδετε χειμερίους.
Τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὑμῖν
Ζεῦγμα διὰ πλατέος τῆσδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

IN FLVVIOS. Cap. XXIX.

SIMONIDIS. I.

O ite Cereris ad regiam. ô ite sacerdotes.
Neque aquæ fluxus reformidate hyemales.
Talem Xenocles enim Lindius stabilem vobis
Pontem per latum hunc constituit fluuium.

Εἰς Ἀλφειὸν καὶ Ἀρέθουσαν.

Ἀλφειὸς ἄρρεν ὕδωρ, ἀρεθοῦσα δ' ἐστὶ θάλυ·
Καὶ ποτὴν εὗρεν ἔρως, κιρναμένων ὑδάτων.

In Alpheum & Arethusam.

Alpheus mascula aqua. Arethusea est feminea:
Et potum inuenit amor, mixtarum aquarum.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς Στρυμόνα.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγᾳ δ' ἴσα μέτρα διώκω,
Στρυμών, Ημαθίης δ' γλυκερὸν πέλαγος·
Βέλτερος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢν δὲ γενέσθω
Ομπνιαχθὲν χρείτων νόδυτερον πέδιλον.
Εστι καὶ Ημαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ Νεῖλε,
Κρείσσων ἔφθ' ὁ φέρων τὸν στάχυν, ἢ ὁ πίπτων.

TVLLII GEMINI in Strymonem. 3.

Sum quidē inter fluuios: pelago verò æqualia ſpacia perſequor,
Strymon, Æmathiæ dulce pelagus.
Fluctus ſimul & ager per aquam. Certè enim excito
Cerealium gratiarum ſuauiorem tribulum.
Eſt etiam Emathiæ genitale flumen: nobis verò, Nile,
Melior eſt, qui fert ſpicam, non alit, *vt tu inundans.*

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς γέφυραν τὸν Σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μὲν Ἑσπερίων ὑπάτοιγε, καὶ μετὰ Μήδων
Ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοὰς ἀφίει πεδήαις,
Αὐτὸς ἐδουλώθης χειρὶ βασιλείῃ πάλαι,
Ὃ πρὶν ὑπ' σκαφέεσσι κίμβατος, ὁ πρὶν ἀπείρης,
Κοίλαις λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

AGATHII ſcholaſtici in Pontem Sangarij.

Et tu poſt Italiam ſuperbam, & poſt Medorum
Gentes, & omnem barbaricum gregem,
Sangarie, validis fluxus vinculis legatus,
Ipſe domitus es regali manu.
Qui prius nauibus inacceſſus, qui prius non vexatus,
Laces lapidea vinctus compede.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ, ϡξ λζ

ΚΩΜΗΤΑ χλοπυλαείου.

Εἰπέ νομεύ, τίνος εἰσὶ φυτῶν τίχες, αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Γαλλάδος· αἱ δὲ πρὶξ ἡμείδες, Βεθμίου.

Καὶ τίνος ἡ σάγυες; Δημήτερος. αὐθι ποίων
Εἰσὶ θεῶν, Ἥρης, ἢ ῥοδόης Παφίης.
Παῦ φίλε, πηκτίδα μίμνε τοῖς ὑπὸ χείλεσι σύρων.
Ἠχὼ γὰρ δίνεις τοῖσδ' ἐν ἠλιπέδοις.

IN SVBVRBIA. Cap. XXX.

COMETÆ Chartularij. 1.

«Dic pastor cuius sunt plantarum ordines? βOleæ quidem
Palladis. Verùm quæ circa vites sunt, Bacchi.
«At cuius hæ spicæ? βCereris. «Flores quorum
Sunt Deûm? βIunonis & roseę Veneris.
«Pan amice, fistulam mane tuis labiis canens.
Echo enim inuenies in hac florente planicie.

ΑΡΑΒΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Ὑδασι καὶ κήποισι καὶ ἄλσεσι καὶ Διονύσῳ,
Καὶ πόντου πλήθω χείπονος δὐφεσεώς.
Τερπνὰ δέ μοι γαίης τε καὶ ὄξ ἀλὸς ἄνθεν ἰόντι,
Καὶ χειρὸς ὀρέγμα δῶρα καὶ ἀγρονόμος.
Τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ἀρτίθρων τις ἀοιδὰν,
Ἡ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα προσηγορέῃ.

ARABII scholastici. 2.

Aquis & hortis, & siluis, & Baccho,
Et ponti plena sum vicini lætitia,
Iucunda verò mihi ex terrâ & aquâ, aliunde alius
Et piscator præbet munera & pastor.
In me verò manentes, vel auium quæ canens
Vel dulcem portitorum vocem compellat.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον παράφθογγον ὀνομαζόμενον ἔρωτα ἐν Ἀμασείᾳ.

Ἡ καλὸν ἄγος ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
Γρηιὴ ὀπωρείων ἀμφιδονῇ ζεφύρῳ.
Ἠχὶ καὶ ἐρσήεις ἀμβρύετον αἴθρη λάμψῃ,
Πουλιὼ ἰοειφαίων κόσμον αὐξὶς καλύκων.

Καὶ γλυ-

Καὶ γλυκερῆς τεῖ τοιχος ἐπεμβαδὸν ἄγγος ἐπ' ἀγῷ
Μαστὸς ἀναθλίβῃ χεύματα νηϊάδος,
Ὅππόθι δενδρήεντα χθὼν περιδαιήσεται Ιρις
Χαίρουσ' ἀμαδρυάδων εἴδεσιν ἀβρομόμων.
Καὶ λιπαρῆς εὐδόξοιο ἀν' ὀργάδα πικρὸς ἐλαίης
Θάλλει, ἐείσα φύλων πολύπτυχα φυλλοπέδων.
Αἱ δὲ πίειρ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες. ἣς δὲ μελίζῃ
Αἰτῳδὸν τέτιξ φθόγγα τις ἁρμονίῃ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀκλινέως ὅπως ξείνε μὴ μὲ παρέλθῃς
Τόνδε δόμον, λιτὰς δ' ἀντίασον ξενίης.

MARIANI scholastici in aliud suburbium quod dicebatur Amor in Amaseiâ. 3.

Certè pulchrum nemus amoris, vbi pulchras arbores has
Placidus aspirans circumsusurrat Zephyrus.
Vbi roscidum relucet floribus pratum,
Multum violis florentibus ornatum emittens è folliculis:
Et dulcis triplex ascendendo vna super aliam,
Mamma exprimit fluctus fontium,
Vbi arboreum senex alluit Iris
Locum Hamadryadũ in meridie molles capillos habẽtium.
Et pinguis vuis fertilem ad vineam fructus oliuæ
Floret, magnas vuas ferentium vndique soli expositorum.
Circum autem modulantur philomelæ. Quæ verò modulatur
Contra sonantem cicada vocis harmoniam.
Sed non clausam vide ne hospes me prætereas
Hanc domum, preces verò audi hospitales.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Δενδρ' ἵη, βαγὸν ὅππα ποσὶν ἐπὶ δαίσιον ἄγρης,
Ἀμπαύσῃ καμάτου γῆρα πολυπλανέος,
Χώρῳ ὅπου πλατάνων αἰπόρρυτον ἐς μίσσον ὕδωρ
Κλυδὰ πολυχροιῶν ἐκπροερεύγεται.
Ὅππόθι πορφυρέης ἐπὶ αὐλακος εἴαρι θάλλῃ
Υἱηΐον, ῥοδίῃ χειράμενον κάλυκι.

Ηὶ δὲ πῶ; δροσερῆο πόδον λειμῶνος ἔρεψεν,
Ἔνθα τοι ἠΰκαίτης χλοὸς ἔπλεξε κόμας.
Εἰθάδε καὶ ποταμὸς λασίοις περιδαμείβεται ὄχθοις,
Πέζαν ὑποξυόων αὐλοφύτοιο νάπης.
Οἷπερ ἴρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὐνόμα χώρῳ
Παίποθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χρειῶν;

Eiusdem in idem. 4.

Huc ito parum viator cadens sub vmbrosam syluam;
Refice à labore membra circum vndique ambulante,
Locum vbi platanorum sponte saliens in medium aqua
Pulchrè è multis effluit tubulis,
Vbi purpureo in sulco veris tempore florent
Molles violæ, roseo temperatæ folliculo.
Vide quomodo roscidi planities prati propendeat;
Effusam bene comata hedera concinnauit comam.
Hîc & fluuius herbeam præterit ripam,
Marginem stringens per se plantatæ vallis nemorosæ,
Hic amor dicitur. Quod enim aliud vel decuit nomen loco
Vndique desiderabilibus pleno. Gratius?

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ, κεφ. λα'.

Ἀδέσποτοι εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν Ἀντιοχείᾳ.

"Εἰκών, τίς σ' ἀμείψατο; β λόγοι. "τίνος εἶ; β Πτολεμαίου.
"Ποίας; β τῆς Κρητῖς. "πρὸς χάριν; β αἰτ' ἀρετῆς.
"Τίνος ποδαπῆς; β πάσης. "τίνας εἰς πίνακας; β εἰς δικηλέκτους.
"Καὶ ξύλον ἄρκει, β καὶ μάλ' ἱερώτερον ἢ δίκαται.

IN IMAGINES RHETORVM. Cap. XXXI.

Incerti in imaginem Ptolemæi in Antiochiâ. 1.

«Imago, quis te posuit? β Sermones. «Cuius es? β Ptolemæi.
«Cuius? β Cretensis. «Cuius caussâ, β Pro virtute.
«Cuius virtutis? β Omnis. «Cuius in quos? β In aduocatos.
«Et lapis illi sufficit? β Certè. Aurum non accipit.

ΑΡΑΒΙΟΥ ϛολαϛικοῦ.

Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέαν πόλις εἶχεν ὀπάσαι,
Εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσὸν ἀπηρέφετο.

ARABII Scholaſtici. 2.

Imaginem Longino auream ciuitas potuit dare,
Niſi ſancta iuſtitia aurum recuſaret.

ΘΩΜΑ ϛολαϛικοῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οἵ ὕεκα μοῦνοι
Πάντων ῥητόρων εἰσὶν ἀριστότεροι.
Σοὶ πόνοις φιλέω Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
Καὶ φιλαριστείδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

THOMAE Scholaſtici. 3.

Rhetoricēs adamo tria ſydera, eo quòd ſola
Omnibus rhetoribus ſint meliora.
Tuos labores amo Demoſthenes: ſum verò valde
Et amans Ariſtidem, & amans Thucydidem.

ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ γραμματικοῦ.

Ἡ πόλις Ἀγαθίαν ῥήτορα καὶ ποιητὴν,
Δίζυγος ἐξ ἑπτὰς ῥυθμὸν ἀγασαμένη,
Ὡς μήτηρ ἐτέλεσεν ἐφ' υἱεῖ, καὶ πόρε τιμὴν
Εἰκόνα καὶ σοφίης μάρτυρα καὶ σοφίης.
Μεμνόνιον δὲ πατῆρα, καὶ ἀμφοτέροις τε σὺν αὐτῷ
Ἔστησεν, ἁγνῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

MICHAELIS Grammatici. 4.

Ciuitas Agathiam Rhetorem & Poëtam,
Duplicis eloquentiæ ob concinnitatem admirata,
Vt mater perfecit in filio, & præbuit hanc
Imaginem, & amoris teſtimonium; & ſapientiæ.
Memnonium verò patrem, & fratrem cum ipſo
Statuit, familię ſymbola ſanctiſſimę.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Καφὸν ἄναυδον ὁρᾷς Γέσιον, εἰ λίθος ἐσσί·
Δήλιε μὴ τεύξῃς, τίς τινος ἐσσι λίθος;

PALLADAE. 5.

Surdum mutum videns Geſſium, ſi lapis eſt
Delie vaticinare, quis & cuius eſt lapis?

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφώνου.

Τίς σε θεὸν λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
Σιγᾷς; ὁ λαλεῖς; οὐδὲν ὁμοιότερον.

In imaginem Rhetoris timidi. 6.

Quis te non loquentem in imagine Rhetoris pinxit?
Taces? Non loqueris? Nihil ſimilius *quàm lapis lapidi.*

Εἰς ὃ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνῳ
Ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

In idem. 7.

Imagines hominibus gratum munus: ſed Marino
Iniuria, cùm redarguat faciei deformitatem.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

Νῆσος Ἀριστείδης Ἰάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γθονός.
Φασὶ γὰρ πᾶσαι, Σμύρνη τέκε θεῖον Ὅμηρον,
Ἣ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γαιάμενη.

In imaginem Ariſtidæ Rhetoris. 8.

Contentionem Ariſtides Iadorum ſopiuit vrbium,
Quam prius Homericam habuerunt ſuper patriam.
Dicunt enim omnes, Smyrna genuit diuinum Homerum,
Quæ & Ariſtidem Rhetorem genuit.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· ἣ δ' ἐπὶ αὐτῇ
Ἑρχόμενοι, Ἑρμῆ σοὶ δέ τι παλλάξῃ.

Incerti. 9.

Imago Calliſti Rhetoris: qui verò ad ipſam
Acceditis Mercurio ſacrificare docto.

Ἄδηλον.

Φύρμος μὲ φύρμων, πυρφόρος ἐν πυρφόροις,

Ο παῖς ὁ ῥήτωρ, ⓦ πατέρα ⓦ ῥήτορα.

Incerti. 10.

Inquinatio me inquinationem, ignifer me igniferum,
Puer Rhetor, patrem Rhetora.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. κεφ. λβ'

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς κωνωπεῖα.

Οὐ θεὰν εἰ τινα φῆρα, καὶ ὅττινα πόντιον ἰχθύν,
Οὐ πτερόεντ' ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
Ἀλλὰ βροτοὺς ἑτέλοντας. ἀλεξήτειρα δ' ἔπειτα
Ἀνέρα μυιάων κέντρα δυσθύμων,
Ἐκ θαλίης ἄδηκτα μεσημβρινάοντα φυλάσσει,
Οὐδὲν ἀφαυρότερα πτίλεος ἀγυιόχου.
Ὕπνου δ' ἀγρυπνίλλον ἄγω χάριν. ἀλλά καὶ αὐτοὺς
Δμῶας μυιοστόου ῥύομαι ἀτιμίης.

IN VASA. Cap. XXXII.

PAVLI silentiarij in Conopœum. 1.

Non immensam aliquam feram, non aliquem marinũ piscem,
Non auem venor retibus nostris,
Sed homines volentes. Prohibens verò ars
Virum muscarum aculeum euitantem,
Ex conuiuio non morsum in meridie dormientem custodit:
Nihil vilius illo qui vrbem custodit.
Somni verò solidam adduco gratiam. Sed & ipsos
Seruos à muscaria libero seruitute.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Καλλιγάμοις λέκτροις σεμνὸν ἅραμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
Δίκτυον οὐ Φοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Παφίης.
Ἀνέρα δ' ὑποιώοντα μίτῳ πολυώπι καλύπτω,
Ζωοφόρων ἀμύμονι θάλπει ἀπημοσύνην.

Eiusdem in idem. 2.

Pulchris nubentibus lectulis circumspargor. Sum verò castæ
Rete non Phœbæ, sed teneræ Veneris.
Virum autem dormientem filo multiforamine tego.
Vitam ferentibus ventis neminem priuans.

Ἀδήλου.

Γλέμμασι μὴ σκηπὶς ὅτι σφιγξαι πτερύωσι
Ἐθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ἁρπαλίζεις·
Αὐτὰρ ἐγὼ σεύω, ὅτι τέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
Ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπιγραμμόους.
Οὐδέ με τις λήσει (καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο) κώνωψ,
Ἡμετέρης ἁψαδὶς πλέγμα λινοστασίης.
Ὀρνεά που σώζω μελέτῃσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
Ἢ ῥά τις ἡμείων ὅστις δικαιότερος;

Incerti. 3.

Aliis retibus propositum est implicare auium
Genera, & celeres intus gallinas.
Sed ego fugare desidero, neque tego
Intus, sed prohibeo potius accedentes.
Neque me quis fallet (licet tenuis sit) culex
Nostram pertransiens retis collocationem.
Muscas seruo, & hominibus somnum custodio.
An quis nobis est iustior?

Τοῦ αὐτοῦ εἰς πάλλαν.

Ἑξάεδρος μὲν τῇδε πὸρ' ἠλαίῃσι πραπίζῃ,
Παίγνια κιννύσῃς περπερὰ βολοκυπίης.
Μήτε δὶ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς
Ἀχνυσο, τιλὼ ὀλίγῳ μεμφόμενος βολίδα.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἠμὶν ἔρωτος ἀδελφεὸς ἔμπαιζε παιδός·
Καὶ κύβος ἀγλαΐης βέβλος ἐχεφρεσύνης.

Eiusdem in tabulam. 4.

Sedens hîc apud pulchris lapidibus structam mensam
Ludicra mouebis iucunda strepitus cùm tesseris.
Ne verò vincens efferre, neque victus

Dole, paruum reprehendens iaculum.
Etenim in paruis animus apparet viri:
Et cubus indicat fundamentum sapientiæ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Γαίηια μὲν παῖδι πάρα τύχης δ' ἐπιβήτορες ὁρμαὶ
Ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
Καὶ βροτέου βίοτου σφαλερὸν μίμημα γνώσῃ,
Νικῶν μὲν χαρτὰ νικῶν, νικῶν δ' ἀπολειπόμενος.
Αἰνέομεν δ' καὶ τὸν ἐν βίοτῳ κύβῳ τε,
Χαίρειν τὸν λίπτῃ μέτρον ἐφαρμόσαντα.

Eiusdem in idem. 5.

Ludicra quidem omnia hæc. Fortunæ autem diuersus impetus
Irrationalibus his fertur in iactibus.
Et mortalis vitæ lubricam imitationem cognosces,
Nunc quidem vincens, nunc verò victus.
Laudamus autem ipsum qui & in vita & in cubo
Lætitiæ & dolori modum constituit.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν φρονοῦσι παῖδε παίγνια τοῖς δ' ἀνοήτοις,
Λύσσα τε καὶ πλαγκτὴ καὶ πόνος αὐτόματος.
Ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι βλασφημαχοῦσα τὸν ἔσχατον,
Μηδ' αἰαγισμὸν ῥινοβόλῳ παπάζῳ.
Δεῖ δὲ μήτε παῖσαι σὺν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
Ἐν ἀσπουδὶ καιρῷ δ' ἴδιον νέμειν τὸ πρέπον.

Eiusdem in idem. 6.

Placidis quidem hæc ludicra, sed immoderatis
Rabies, & peccatum, & labor sponte attractus.
Sed tu ne dixeris aliquam blasphemiam vltimo loco repens,
Neque latrabis naribus impulso sono.
Oportet enim neque laborare in ludis, neque aliquid lùdere
In seriis. Tempori verò scito tribuere suum decorum.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ νηπαχοντὶς φιάλῃ ἐχούσῃ κυκλικοὺς ἰχθύας.

Οὔτω Βάκχον ἔδεκτο Θέτις νέῳ μύθος Ὁμήρου
Ὀψὲ μὲν ἀλλ' οὖρεν πίστιν ἐτητυμίης.

IVLIANI Principis in phialam habentem commotos pisces. 7.

Sic Bacchum excepit Thetis: iam fabula Homeri
Serò quidem, sed inuenit fidem veritatis.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀρχιτέκτονα πέλεκυν.

Ἢν μὲν σώιζῃσιν, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύσῃς·
Ἢν δὲ διαφθείρῃς, ἀργυρός εἰμι μόνον.

Eiusdem in consularem securim. 8.

Siquidem scelerate agas, securim oculis vides,
Si verò rectè viuas, argentum solummodo sum.

Εἰς κατάκλειστον οἰκίαν.

Ἢν κλείσῃς μ', ἀνέῳγα· κἂν ἀνοίξῃς, κλείσομαί σε·
Τοῖος ἐών, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δυνάμαι.

In cancellos domus. 9.

Si claudas nos, aperti sumus. Si verò aperias, clausi sumus.
Tales cùm simus custodire tibi domum non possumus.

Εἰς μονοστόιχιον ἔχοντα δώδεκα ζῴδια, καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ Φαέθοντα σελήνη
Δέρκεται, ἀντιτύπου μιν πλαμυρὴν φλογὸς.
Ἀπλανέες δ' ἑνὸς ἔρδα, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
Ἀνθρωπίνης γλυκερὴν πᾶσιν ἄγουσι τύχην.

In mensam habentem duodecim signa & reliqua. 10.

Aureus currus hic vbi Phaëthontem luna
Videt, è contrario coniectis plena luminibus.
Inerrantes verò vtrinque, vt ex aduerso currentes errones
Humani generis omnem ducunt fortunam.

ΜΕΣΟΜΗΔΟΥ.

Ταὶ ὕελον ἐκόμιζε κόψας ἐργατὰς ἀνήρ,
Ἐς ὃ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον διαθεῖν·
Ἀλλ' ὕελος οἷα χερσὶν ἐξέχαιτο παμφάγοις

Φλοξὶν

Φλοξὶ ἐκ πυρὸς μόλων θαῦμα σ' ἐγὼ ἰδοῦσα βροτοῖς
Ὁλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ ⊛ ἐργάτιν
Τρέμοντα, μὴ πεσὼν ἀθραύστῳ.
Εἰς δὶ δὶ πύχων ἀκμὰς χαλκέων ἔθηκε βαλών.

MESOMEDI. II.

Silicem pellucidum tulit contundens operarius vir,
In ignem verò posuit massam, vt ferrum solidum:
Vitrum verò vt cera effluebat omnia vorantibus
Flámis incandescentibus: miraculũ verò erat videre hominib.
Tractum ex igni fluentem, & operarium
Trepidantem, ne cadens effringatur.
In duplicium verò acies forcipum posuit massam.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ εἰς δίσκον.

Ἡφαιστός μ' ἐτέλεσε πυρὸς χρόνῳ· ἀλλὰ Κυθήρη
Ἀνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως·
Ἀγχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημήιον εὐνῆς.
Καί μ' Ἀσκληπιάδης εὗρε παρ' Αἰνειάδαις.

ASCLEPIADIS in discum. 12.

Vulcanus me absoluit elaborans tempore: sed Venus
E viri sui thalamis abstulit clanculum:
Anchisæ verò tradidit occulti monumentum concubitus.
Et me Asclepiades inuenit apud Æneadas.

Ἀδήλου.

Ἠργαφὶς, ἀργυρέη μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην·
Σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
Ὧ δέ σοι ὧδε γένοιτο Λεόντιον, εὖ μὲν Ἀθήνη
Τέχνης, εὖ δ' εἴδους ἄκρα δίδωκε Κύπρις.

Incerti. 13.

Stylus, argenteus cùm ex igne venirem, eram:
Tuis verò aureus fio in manibus.
Hoc pacto tibi ô gratiosa Leontium, bene quidem Pallas
Artis, bene verò formæ excellentiam dedit Venus.

ΣΑΜΜΙΟΥ.

Πρόθεν μὲν ἀγρωΐλαιο διὰ τριχὸς ἱξάλου αἰγὸς
Δοιὼ ὑπὸ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις·
Νῦν δέ μ' Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων
Ἐντομίσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

SAMMII. 14.

Prius quidem agrestis per pilos salacis capræ
Duo viridibus coronabar foliis:
Iam verò me Nicomacho cornua præparans coniunxit faber
Extendens crura flexa habentis robustos neruos bouis.

Εἰς μισθώσιον ἔχον Ἀφροδίτην καὶ ἔρωτας.

Τέσσαρές εἰσιν ἔρωτες· ὁ μὲν, στέφος ἀμφικαλύπτει
Μητρὸς ἑῆς· ὁ δὲ, χείλεσιν ἕλκει τὴν παλάμην μαζοῦ·
Οἱ δὲ δύω παίζουσι πόδ' ἴχνεσιν, εἵματα δ' ἁρπάζει
Μηροῖς γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς Ἀφροδίτης.

In Mensorium habens Venerem & amores. 15.

Quatuor sunt amores, hic quidé coronâ circumundique tegit
Matris suæ. Hic verò labra habet ad fontem mammæ:
Duo verò ludunt ad vestigia. Vestis verò tegit
Femori vicina loca totius nudæ Veneris.

Ἀδέσποτον.

Βάλλω καὶ νύμφας μέσος ἕσταμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
Αἰεὶ τόνδε χέω τῷ πάντα λαθόμενον.

Incerti. 16.

Inter Bacchum & Nymphas medius sto: in verò poculis
Semper hunc infundo relictum.

Ἀδέσποτον.

Κὠκοτύπος τὸν Ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
Τἠλαγον· οὐκ ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸς φλέγει.

Incerti. 17.

Faber ærarius amorem permutans, fecit
Sartaginem: non absurdè, nam & illud vrit.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀδριανοῖο κύτος λαμπὰς πυπάλλει μελίγηρυς,

Αὶὲ ἐλαφροφόρων βαχχικὰς χάριτας,
Νῦν κλασθεὶς, χαμαὶ νεοθηλεῖ καρτερὸν ἔρκος
Κλήματι, πρὸς πυφερὸν τετραμμένος καλύβην.
Αἰεί τι Βρομίῳ καταθύομεν. ἢ γὰρ ὁ γὲ
Φρουρεόμην πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

PHILIPPI. 18.

Adriani vasis guttur olim suauisonum,
Cum ventre portabat Bacchicas gratias.
Nunc fractus, iacco nuper plantato forte munimentum
Surculo, ad voluptuarium inclinato tugurium.
Semper aliquid Baccho sacrificamus. Aut senem enim
Custodimus fideliter, aût iuuenem nutrimus.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. κζ λγ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμηνιν ἀριθμῶν
Ἤλεγεν ὁ πλάστης Πυθαγόρῃ πλέσας,
Ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνὴν
Εἶχεν ἀποκρύπτῃ, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

IN PHILOSOPHOS. Cap. XXXIII.

IVLIANI Principis in statuam Pythagoræ. 1.

Non explicantem naturam sapientem numerorum
Voluit formator Pythagoram perficere,
Sed tacentem prudenti mente. Et prope vocem
Hinc abscondit, quamuis illud posset exhibere.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος· ὃν μὲν φωνῆς
Εἶδες ἄν, εἰ λαλίην ἤθελε Πυθαγόρης.

In idem. 2.

Semper Pythagoram pictor: quem vocalem
Vidisses, si loqui voluisset Pythagoras.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῦ Βαρβουκάλλου εἰς εἰκόνα Σωκράτους.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὴ σὺν ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτους ψυχὰ τῦτ' ἐπιζώσαμένου.

IOANNIS Poëtæ Barbucalli in imaginem Socratis. 3.
Quàm sapiens pictor, vitam non immisit ceræ,
Socratis animæ hoc attribuens.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα.

Ζωγράφε, τὴν μορφὴν ἐπιμαίξας, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ
Καὶ ψυχὴν ἔδαης Σωκρατικὴν βαλέειν.

Eiusdem in imaginem. 4.
Pictor, formam exprimens, vtinam vni ceræ
Etiam animam didicisses Socraticam infundere.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοερῶ διδάσκων ἀϊτρεμέα περὶ Πλάτων,
Τοὺς ὑπὲρ νοερῶ ἄξερδάλλεται λόγους.

In imaginem Platonis. 5.
Mentem docens in sublimi ambulare Plato,
Super mentem emittit sermones.

Εἰς εἰκόνα Ἀριστοτέλους.

Οὗτος Ἀριστοτέλης, μετρῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρων.

In imaginem Aristotelis. 6.
Hic Aristoteles, mensurans terram & verticem astrorum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς καὶ Ἀριστοτέλους ψυχὴ, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

In eundem. 7.
Mens & Aristotelis anima, imago vtriusque vna.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου.

Σῷ πολυκλήϊτα τύπον ἐπόησε Χερωνὶς
Πλούταρχε, κρατερὴ γέρας Αὐσονίων.
Ὅτι σοὶ ἀλλήλοισι βίοις Ἑλλήνας ἐρίσσας
Ῥώμης βὶ πολέμοις ἥρμοσας εὐαέπως.
Ἀλλ' ἄγε βιότοιο σοὶ ἀλλήλων βίον ἄλλον

Οὐδ' σὺ γ' αἴ χε ἄλφαις· ὅ γὸ ὅμοιον ἔχε.

AGATHII scholastici in imaginem Plutarchi. 8.

Tuam nobilem imaginem statuerunt Chæronensis
Plutarche, fortium liberi Ausoniorum:
Quòd respondentibus vitis Græcos optimos
Romæ fortibus in bello coniunxisti cum inhabitatoribus.
Sed tuæ vitæ respondentem vitam aliam
Non tu scriberes: non enim similem habes.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν Λύσιππε γέρων Σικυώνιε πλάστα,
Δείκελον Αἰσώπου στήσαο τῷ Σαμίῳ,
Ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
Ἐμβαλον οὐ πιθοῖ φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
Ὃς δὲ, σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι χαίρια λέξας,
Παίζων, εἰς σοφίην πείθ' ἑκόντα φέρει.
Φευκτὸν μὲν γὰρ ἡ τραχεῖα νουθέτησις, ἡ Σαμίῳ δὲ
Τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

Eiusdem in imaginem Æsopi. 9.

Bene faciens Lysippe senex Sicyonie pictor,
Imaginem Æsopi posuisti Samij,
Ante septem sapientes. Postquam ipsi quidem necessitatem
Iniecerunt, non persuasionem suis sermonibus:
Hic verò, sapientibus fabulis & figmentis seria dicens,
Ludens, serio persuadet rectè sapere.
Fugienda verò aspera admonitio. Samij verò
Dulcedo fabulæ pulchram habet escam.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου εἰς Διογένη.

Ἡ πήρη καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πλησθεῖσα
Μάζα, καὶ ἡ περὶ ποδῶν ῥαιβὸς ἐρεθομένη,
Καὶ δίπας ἐκ καλάμοιο, σοφῷ κεκλιμένα βίοιο
Ἄρκια. κἠν ζώνῃς ἔνδοθι σοφιστέρια·
Κοίλαις γὰρ πάλαι χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτεω,
Εἶπε, τί καὶ σὲ μαθεῖν ὄφρακος ἠνάγκασεν;

ANTIPHILI Byzantij in Diogenem. 10.

Pera & pallium,& aqua ſubacta
Placenta,& ante pedes baculus fixus,
Et poculum à figulo,ſapienti cani menſura vitæ
Sufficiens. & in his erat quid ſuperuacuum:
Cauis enim poculum manibus videns haurientem bubulcum,
Dixit, & quid te fruſtra teſtam tanquam onus tuli?

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Γηρόσκῃ καὶ χαλκὸς ὑπὸ χερὶν· ἀλλά σὸν οὔπι
Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγμες κατάλῃ.
Μοιρῶος γὰρ βιοτῆς ἀπαρχέα δόξαν ἔδειξας
Θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Eiuſdem in eundem. 11.

Seneſcit & æs à tempore. Sed tuam nunquam
Laudem omne ævum Diogenes rapiet.
Solus enim vitæ ſufficientem opinionem demonſtraſti
Hominibus,& vitæ viam faciliorem.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ, κεῖ λαῖ

Εἰς τὴν βάσιν τῆ ὡρολογίῳ τῆ εἰς τὴν ἀψῖδα τῆ εἰς τὴ βασιλικήν.

Δῶρον Ἰυστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
Καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,
Ὡρέων σκοπιάζε σοφὸν σημάντορα χαλκόν,
Αὐτῆς ἐκ μοναδὸς μέχρι δυωδεκάδος.
Ὀρθρινὰ συλήψῃ, δίχης θέμιν ἰωιοχεύων
Εὗρεν Ἰυλιανὸς χαρτὶν ἀδωροδόκης.

IN HOROLOGIA, Cap. XXXIIII.

In baſin Horologij in arcu Baſilicæ.

Munus Iuſtini tyrannicidæ regis,
Et Sophiæ coniugis,lux libertatis,
Horarum intuere prudentem indicem æreum,
Ipſa ab vnitate vſque ad duodecimas.

Quemcunque ſpoliatum,iuſtitiæ thronum dirigens
Inuenit Iulianus manibus munera non accipientibus.

Ἀδέσποτον εἰς ἕτερον.

Ὡρεινὸν ἀ χωρὸν σοφὰ λίθος, ἀ δι' ὀπτῆρος
Γνώμονος ἠελίῳ πάντ' μερισσοδόμησα.

Incerti in aliud. 2.

Cælum capiens ſapiens lapis hic per paruum
Gnomonen ſole omnia diuidens.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Ἐνθάδε μιχύλλουσι δρόμοι Φαεσφορίδος αὐγῆς
Ἄνδρες, ὡρέων ἀμφὶ δυωδεκάδι.
Ὕδασι δ' ἠγλαΐοιο παλιντυπέουσι χαλιτοὺς,
Εἰς πόλον ἐκ γαίης μίτον ἐρυσάμενοι.

PAVLI ſilentiarij in aliud per aquam. 3.

Hîc ſecant in minutas partes curſum ſolaris ſplendoris
Viri,horarum circa duodecimas,
Aqua verò ſolis librant vias,
Ad cælum ex terra filum fulcientes.

Ἀδέσποτον εἰς ἕτερον.

Κῦπος ἔλιω ὅδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
Νυκτοφανὴς τις λέθων ἔσκεπεν ἠέλιον·
Νεῶ δὲ πρωιγλύεντα καὶ ὥδιον ὗρε τελέσσαι
Σέργιος ἀὐτόπτης μυστιπόλος τριάδος,
Ἔνθα λίθος στὰς τοῦτ' ἀδιάπτον αἰὲν ἀγῶνα
Ἑπτάκις ἀγγέλλει αὐτομάτης ἐγερίης.

Incerti in aliud. 4.

Hortus erat locus hic: ab vmbroſis autem frondibus
Nocte apparens volens contexit ſolem:
Iam verò omnino ſplẽdidum & meridianum inuenit perficere
Sergius oculatus ſacerdos trinitatis,
Vnde lapis poſitus hic ſemper commotam neceſſitatem
Septies annunciat ambitus cæleſtis.

Ἄδηλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
Γνώμοσιν ἀγρεύειν ἠελίου δρόμον·
Βαιὸς δ' ἀμφίπολος λίθος αὐγάς νειμήεις,
Ὡρηγόμῳ σοφίῃ καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίοισιν ἐφετμῇς
Τόδε συνεφράσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

Incertum. 5.

Mechanica ſolem cogit harmonicis
Gnomonibus indagare curſum ſolis.
Paruus verò circundat lapis ambitus auroræ,
Horas regente prudentia, & vmbroſâ formâ.
Sergij principis ſacerdotum cæleſtibus conſiliis
Hoc confectum eſt opus mortalium.

Ἄδηλον.

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο
Τειρεσίης ἀγλώσσου φθεγξόμενον στόματι,
Εὖτ' ἂν ἁλιβρεμέτοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀμπὴρ
Αὐλοῦ ἀποφθείλῃ πνεῦμα διαυλύσιον,
Θῆκεν Ἀθηναίοις δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
Εἴη καὶ φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις.

Incerti. 6.

Signum in duodecim horas diuiſum luce carentis ſolis
Ter elingui loquens ore,
Cùm preſſæ ad anguſtam aquæ vir
Fiſtulam emittit vehementem ſpiritum,
Poſuit Athenienſis populo gratiam, vt obſcurus
Eſſet etiam in inuidis ſol nubibus.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΓΕΜΠΤΩ ΤΜΗΜΑΤΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἔκφρασις Χριστοδώρου ποιητοῦ Θηβαίου Κοπίτου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, τὸ ὀνομαζόμενον τοῦ Ζευξίππου· ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἡνιόχων.

IN QVINTA SECTIONE comprehensa.

In hâc quintâ sectione comprehenduntur ecphrasis Christodori Poëtæ Thebani Copitæ, illarum statuarum, quæ in publico Gymnasio sunt, quod dicitur Zeuxippi: porrò etiam Epigrammata illorum qui in Hippodromo Constantinopolitano aurigarum.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ πέμπτον.

Εἰς Δηΐφοβον.

Δηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋκνήμῳ ἐπὶ βωμῷ
Ἵσατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἥρως,
Τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐπ' ὀρνυμένῳ Μενελάῳ
Περθομένων λώστησιν ἐὼν πρόμος ἐμπεδάασθε μελάθρων.
Ἵσατο δὲ πρόσθιόωντι πολυείκελος· οὐδὲ νόῳ περ
Δόχμιος ἰών, μενοεικὴς δὲ κεκυφότα νῶτα στυφέλιξεν,
Δειμὺς μὲν ξυνάγαρεν· ἕλιατο δ' ὀφθαλμοῖσιν
Οἷά τε δεδρυέων μεγάλων πεφυλαγμένος ὁρμιῆς.
Δαιδαλέη μὲν στίχας ὑπὸ πρόσθεν· ὀξυτερὴ δὲ

Φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν. ἔμιμνε δὲ μεμνομένη χεὶρ
Ανέρος ἀντιβίου κ' ἔγχεος ἄορ ἐλάσαιν·
Αλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ.

FLORILEGII VARIORVM Epigrammatum, in ſeptem libros diuiſi, quintus.

In Deiphobum. 1.

Deiphobus quidem primus bene ſculpto in altari
Stabat animoſus, armatus, magnus heros.
Talis exiſtens, qualis ad irruentem Menelaum
Deſtructas proceſſit ante ædes ſuas.
Stabat verò procedenti ſimilis: bene verò in ornamento
Obliquus erat; ex inſania verò incuruata dorſa trahens,
Acie robur concitauit. volucbat verò lucem oculorum
Vt hoſtilium hominum cauens impetum.
Siniſtrâ quidem haſtam longam protendebat: dextrâ verò
Gladium altè extulit. Volebat verò inſana manus
Viri aduerſarij per corpus gladium impellere:
Sed non ferrum reddidit natura obediens furori.

Εἰς Αἰχμίλεω ῥῆτορα καὶ εἰς Αεισοτέλεω.

Κεκροπίδης δ' ἥρπαπε νοήμονος αἶψα πιθοῖς
Αἰχμῆς· λαοῖς δὲ σεσωσίρυε κύκλα πόληος,
Οἷα πολυβρεχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι.
Στείνετο γὰρ πυκινῇσι μεδηδόσιν. ἄλκιμος ἦεν
Ηεν Αεισοτέλης, σοφίης τρόφιμος. ἰήμενος δὲ,
Χρηστοβουλίῃσιν σεσωσέρατον. οὐδὲ σὺν χαλκῷ
Αἰχμῇ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἐπὶ βουλῇ
Σκεπτομένῳ εἰδὼ εἶκε τὸ σεσωισάμενος δὲ πόληι
Ανέρες ἀμφιέλισσιν ἐμέμνεσθον μεμοιλῷ,
Καὶ βρεχαλαὶ σήμηνον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

In Æschinem Rhetorem,& in Aristotelem. 2.

Cecropides verò fulminabat sapientis decus Süadæ
Æschines.Densæ verò contraxit circulos maxillæ,
Vt volubilibus contendens in concionibus.
Ingemiscebat autem variis [illegible].Prope verò apud ipsum
Erat Aristoteles,sapientiæ princeps.Stans verò
Manus complicatim continebat.Neque in ære
Muto mentem habebat ociosam,sed adhuc consilium
Quærenti adsimulabatur:compositi verò vultus
Viri vtrinque volutam coniiciebant sententiam,
Et rotundi indicabant nunquam interituram sentẽtiãm oculi.

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἐκρέπτε σάλπιγξ,
Ῥήτης, θὲκε λάδιο, πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν Ἀθήνας
Πειθοῦς ἡλίξιόσιο νόημονα πυρσὸν ἀνάψας,
Ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δ' ὃ βουλὴ
Ἐστρώφα· πυκινὴ γὰρ ἐείδετο μῆτις ἐλίσσειν,
Οἷα κατ' ἀὐτμάλων τιθασώμενος Ἡμαθιήων.
Ἡ πάλα καὶ κωτέων ἐχαλιὴ ἐφθέγξατο φωνὴ,
Ἀ πνοιὴ αὐδήεντα πιθεῖς τύπον· ἀλλά ἑ τέχνη
Χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.

In Demosthenem. 3.

Et Pæaniensium concionator excelluit tuba eloquens,
Oratoriæ bene sonantis,pater sapiens,qui prius Athenis
Suadelæ mentem mulcentis intellectualem facem accendens,
Sed non quietus apparebat.crebrò verò consilium
Versabat:varium verò videbatur consilium voluere,
Vt contra bene armatos incitatus Macedonas.
Certè prope iratus volubile eloquebatur verbum,
Mortuam loquentem faciens imaginem:sed ipsum ars
Æreialligauit sub sigillo silentij.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἴσατο δ' Εὐρίπιδον Φερεκύδεος ὃν δὰ θάλασσα,
Λάθρη ὑπὸ κραδίῃ παγχύδεις ὠμίλεε μούσας,

Ἔργα σαοφροσύνης διαιδύμους· ἰὼ γὸ ἰδίαθαι
Οἷά τε που φυμέλησιν ἐν Ἀτθίσι θύρσα ἰναίσων.

In Euripidem. 4.

Stabat & Euripi ferens nomen: verò videor,
Clanculum in corde Tragicis conuersabatur musis,
Opera prudentiæ innuens: erat enim videre
Vt olim in pulpitis Athenienſibus thyrſos vibrans.

Εἰς Παλαίφατον.

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα παλαίφατος ἔφερπε μαίτης
Στεφόμβους· δόκιεν δὲ χέειν μελιτώδεα φωνήν.

In Palæphatum. 5.

Lauro quidem comas Palæphatus eminebat vates
Coronatus: videbatur verò fundere fatidicam vocem.

Εἰς Ἡσίοδον, καὶ εἰς Πολύφδον μαίτην, καὶ εἰς Σιμωνίδην.

Ἡσίοδος μὲν Ἀσκραῖος ὀρφαίοις εἴδετο μούσαις
Φληγόμβους, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ
Ἔνθεον ἱμείρων ἀείδειν μέλος. ἐγγύθι δ' αὖτε
Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηίδι δάφνῃ
Κοσμηθεὶς Πολύφδος. ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
Ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρεπέ· ἀλλά ἑ τέχνη
Δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς
Ἐωῦσας ἄδεσιν ἔρωτα Σιμωνίδη, ἀλλ' ἔπι χορδῆς
Ἱμείρῃς, ἱερὸν δὲ λύρῃ δ' χέρσιν θέραπτες.
Ὠφελεν ὁ πλάσας σε Σιμωνίδη, ὤφελε χαλκῷ
Συγκεράσαι μέλος ὕδυ σε δ' αὖ καὶ χαλκὸς ἀοιδὸς
Αἰδόμβους ῥυθμοῖσι λύρης ἀνέχει μολπήν.

In Hesiodum & Polyidum vatem, & in Simonidem. 6.

Hesiodus quidem Ascræus montanis assimulabatur musis,
Dicens, æs verò cogebatur Bacchico furore
Diuinum desiderans inducere carmen Prope verò illi
Sacerdos quidam alius erat Phœbeâ lauru
Ornatus Polydus. Ex ore verò vibrare

Volebat vocem diuinam. Sed ipſum ars
Vinculo muto impediit. Neque tu cantionis
Depoſuiſti mollem amorem Simonides, ſed adhuc chordas
Deſideras, ſacram verò lyram non manibus illidis.
Vtinam qui finxit te Simonides, vtinam ære
Commiſcuiſſes carmen ſuaue. Te verò etiam æs mutum
Reueritum rhythmis lyræ reſonabat cantionem.

Εἰς Ἀναξιμένη.

Ἦν μὲν Ἀναξιμένης νοερὸς σοφός, ἐν δὲ μέλοιπῇ
Δαιμονίης ἐλέλιζε νόημα πε ποικίλα βουλῆς.

In Anaximenem. 7.

Erat quidē Anaximenes intelligens ſapiens, in ſententiâ autem
Diuini mouit intellectus varios conſilij.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεσπρωτίδης μ' ἄρα μάντις ἐύσκοπος ἵστατο Κάλχας,
Οἷά τε θεσπίζων. ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
Ἦ ῥα τὸν οἰκτείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
Δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

In Calchantem. 8.

Theſtorides ſanè vates prouidus ſtabat Calchas,
Vt vaticinans. Videbatur verò oracula abſcondere,
Aut exercitum miſerans Græcorum, aut adhuc animo
Formidans regem aureæ multùm Mycenæ.

Εἰς Πύῤῥον, ὃς καὶ Νεοπτόλεμον.

Δέρκεό μοι σκύμνον πολιπόρθιον Αἰακιδάων
Πύῤῥον Ἀχιλλείδην, ὅσσον ἤνυσε χερσὶν ἑλίσσειν
Τεύχεα χαλκήεντα, τά μιν οὐ πάσατο τέχνη·
Γυμνὸν γὰρ μιν ἔτευξεν. ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λαῶν,
Οἷά τε δὴ μεμόταδμον ἐς Ἴλιον ὁπλίτῃσιν.

In Pyrrhum, qui & Neoptolemus. 9.

Vide mihi catulum vrbium euerſorem Æacidarum,
Pyrrhum Achilleidem, quantum voluit manibus vibrare,
Arma ærea, quæ ipſi non præbuit ars.
Nudum enim ipſum fecit. Hic verò altè videbatur videre,

Tanquam ventosum in Ilium oculum intendens.

Εἰς Ἀμυμώνην τὴν Δαναΐδην θυγατέρα.

Ἕστη δ' Ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
Βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἐῆς στεφέεσσιν ἐθείρης·
Γυμνὴν δ' εἶχε μέτωπον· ἀϊασσέλλοντα δ' ὀπωπὰς
Εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην πόσιν ἑοῖο.

In Amymonem Danai filiam. 10.

Stabat verò Amymone roseis digitis. A tergo quidem
Cincinnum non velatum suorum coërcuit capillorum
Nudam verò habuit faciem: attollens verò oculos
Marinum vide nigris setis maritum.

Εἰς Ποσειδῶνα.

Ἐγγύθι δ' αὖ πόντοιο φάνη Κυανοχαίτης
Γυμνὸς ἐών· πλόκαμοι δὲ καθ' ὑμὸν εἶχεν ἐθείρης·
Καὶ δεξιὴν δελφῖνα πρόσω ἔχε, χεῖρα χαμίζων
Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.

In Neptunum. 11.

Prope verò lato pectore apparebat nigris setis Neptunus
Nudus existens: crinem verò demissum habebat capillorum:
Et humidum Delphinem ante se habebat. manu ferens
Munera valde æmulantis nuptiarum recordantia puellæ.

Εἰς Σαπφώ.

Πιερικὴ δ' μέλισσα λιγύθροος ἕζετο Σαπφὼ
Λεσβιάς ἡρεμέουσα· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνει
Σιγαλέας δοκέεσκεν ἀϊδὴν φρένα μούσας.

In Sappho. 12.

Pierica verò apis suauissima sedebat Sappho
Lesbias tacita. Cantum verò hymnalem texere
Taciturnis videbatur componens animum musis.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἰσήκει τετραδιλαίλεος· ἰὼ δ' ἄρα χαίτης
Εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ
Γυμνὸς ἔλυ, ὅτι πᾶσιν ἀϊσσεμβύοισιν Ἀπόλλων.

Γυμνώσσας δεδάηκεν ἀληθέα δίκαια μοίρης.
Ἠΰτε πᾶσιν ἐμοῖς ἀναφαίνεται. ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος αὖ ἄλξ, καθαρὸν δ' ἔρχεται τηλεσκόπον αἴγλην.

In Apollinem. 13.

Phœbus verò ſtabat è tripode loquens. Erat ſane capillus
A tergo conſtrictus non ligatum crinem. Verùm in ære
Nudus erat, qui omnibus interrogantibus Apollo
Nudare didicit, vera conſilia fati.
Aut qui omnibus ſimul demonſtrat. Sol enim
Phœbus rex, purum verò fert latè fulgentem ſplendorem.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἀλλὰ γὰρ Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλαμπε δὲ νώροπι χαλκῷ
Ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
Φαίνετο μέν, φᾶρος δ' ὑπεπάλλετο κάτυγι μηρῷ,
Χρυσείῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα κεκρύφῃ.

In Venerem. 14.

Prope verò Venus lucebat. Defundebat verò ſplendido ære
Pulchritudinis guttas: à pectore verò nuda
Apparebat quidem, pallium verò contraxit circum femora,
Aureo comas conſtringens reticulo.

Εἰς Κλειναίδην.

Κλειναίδην δὲ τέθηπα, θεοῖς ἐπιείκελον ἀνδρῶν
Ἀγλαΐην χαλκῷ γὰρ ὁμοῦ πλέκε κάλλεος αὐγήν,
Τοῖος ἐὼν οἷος περ ὅτ' Ἀτθίδι μητίετα μύθων
Ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

In Cliniadem. 15.

Cliniadem verò obſtupui fulgentem videns
Splendore: ære enim connectebat pulchritudinis fulgorem.
Talis exiſtens, qualis in Atticâ matre fabularum
Viris Athenienſibus multum ſapiens conſilium congregans.

Εἰς Χρύσην.

Χρύσης δ' αὖ ἱερὰς πόλας ἵκανε, δεξιτερῇ μὲν
Σκῆπτρον ἔχων ἀλαοῦ μάντιος Φοιβήιον ὃ γὰρ κεκρυφὼς

Στήμμα φέρων. μεγάλῃ δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῇ,
Οἷα πρέσβιν ἱερὸν Ἡλίου. ὡς δοκέω δὲ,
Ἀπειδὴς ἱκέτευε βαθὺς δὲ ᾧ ἐκ γένυος πώγων,
Καὶ τολμᾷς ἄπλατος ἐσύρετο βόστρυς ἐθείρης.

In Chrysam. 16.

Chryses verò sacerdos prope stabat, dextrâ quidem
Sceptrum tenens Phœbeum. In capite verò
Coronam ferens. magnitudine v. instructus excellebat formę,
Vt heroum sanctum genus. Vt videtur verò,
Atridem supplex orabat. Profunda verò ipsi florebat barba,
Et extensæ inaccessa trahebatur vua comæ.

Εἰς Ἰούλιον Καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε Ῥώμην
Ἀντιβίων ἔρυτο ἀμετρήτοισι βοείαις.
Αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμάδιον ἔνεν ἀείρων,
Δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χεὶ κομίζων,
Οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκούων.

In Iulium Cæsarem. 17.

Cæsar verò prope lucebat Iulius, qui olim Romam
Hostium coronabat immensis clypeis.
Ægidem quidem terribilem aspectu in humeris ibat tollens,
Dextra verò fulmen ornabat manu ferens,
Vt Iupiter nouus alius in Ausoniis audiens.

Εἰς Πλάτωνα.

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὅν ποθ' Ἀθῆναι
Δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεουργίπων ἀρετάων.

In Platonem. 18.

Stabat verò Plato Deo similis, qui prius Athenis
Demonstrauit occultas vias cum Deo mixtarum virtutum.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἄλλην δ' ἠὐπατέρεια ἴδον χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Γυμνὴν παμφαίνουσαν· ὅπῃ στέρνων δὲ θαλάσσης,
Αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεσός.

In Ve-

In Venerem. 19.

Aliam verò claro patre natam vidi auream Venerem,
Nudam omnibus apparentem. In pectore verò dex,
Ceruice ex summa fusus voluebatur cestus.

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἱστατο δ' Ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνὴρ,
Οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἢ τάχα κούρῃ
Κύπριδος εὐχάλκοιο καὶ Ἑρμαόνιος εἰκής.
Μαζοὶ μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη·
Σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσσόῳ ἄρσενος αἰδοῖ,
Ξυνῆς ἀγλαΐης κεκαδμένα σήματα φαίνον.

In Hermaphroditum. 20.

Stabat Hermaphroditus amabilis, neque totus vir,
Neq; mulier. Mixtum verò erat simulactū. Certè propè puellā
Veneris bene sinuosę & Mercurij dixeris.
Mamillas quidem turgentes demonstrabat vt puella:
Formam verò omnib. demonstrabat seminalē virilis pudēdi,
Communis pulchritudinis instructa signa monstrans.

Εἰς Ἤινναν.

Παρθενικὴ δ' Ἤιννα λιγύθεγγος ἕζετο κούρη,
Οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθαμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

In Erinnam. 21.

Virgo Erinna suauisona sedebat puella,
Non filum tangens multis nexibus implicitum, sed in silentio
Piericæ guttas stillans apis.

Εἰς Τερπώνδρον.

Μήτε λίπῃς Τέρπωνδρον εὐθρονον· ἤδη γὰρ ἀκμὴς
Ἐμπνοον, οὐκ ἀφθογγοκιδεῖ βρέτας. ὡς γὰρ ἐίσω,
Κυμβίῳ ἃς τραπίδεσσιν ἀνέπλεκε, μύσιδα μολπήν,
Ὡς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώτα ῥοάων
Μυσὶ πάλῳ φόρμιγγι καὶ ἀρηΐονι ἀείδων
Ἀγχεμάχων καχότητας Ἀμυκλαίων ναετήρων.

In Terpandrum. 22.

Neq; relinquas Terpandrum ſuauiloquum, cuius propè dixeris
Viuum non mutum videre ſimulacrum. Vt enim cenſeo,
Commotâ mente componebat myſticam cantilenam,
Vt quondam fluentis Eurotæ fluctibus
Poëticâ lyrâ placauit canens
Vicinorum malitiam Amyclæorum habitatorum.

Εἰς Περικλῆ.

Ἡγασάμην δ' ὁρέων σε Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτὸς
Χαλκῷ αἰωδήτῳ δημηγορίης ἦθος ἀϊάπτεις,
Ὡς ἔτι Κεκροπίδῃσι θύρης βίον πολίτας,
Οὐ μόθον ἐθνείων Πελοπηΐον, ἱστάμενος δέ.

In Periclem. 23.

Lætabar verò intuens te Pericles, quòd & ipſi
Æri muto concionalem morem refers,
Vt adhuc Athenienſibus legem ferens ciuibus,
Non bellum excitans Peloponneſiacum, ſtans verò.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἔφερεν Πυθαγόρης Σάμιος σοφός· ἀλλ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἐνδυκέως ἐδόκευε, (φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ)
Γαληνιόωντα φρῆσι μελεδόσιν. ὡς γὰρ ἴδω,
Οὐρανίοις ἀλεγεινοῖσιν ἐμέτρεε μοιρίοις ὀπωπάς.

In Pythagoram. 24.

Excellebat Pythagoras Samius, ſapiens: ſed in cœlo
Degere videbatur, (natura verò cogebatur æris)
Plenus rationabilibus curis. Vt enim cenſeo
Cœlum ſanctis menſurabat ſolum oculis.

Εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον δ' ἐσίδουσα λιγύφθορον, ὅν ποτε γαῖα
Σικελὶς μετὰ ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν Ἀπόλλων
Ἁρμονίῃ, ὅτι μηδὲ σὺν αὐλαύλοισιν ἐόντες.
Τοὺς γὰρ πικρομύθους, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντας,
Ἐκπολὺν ἱερὸς ὄφις ὅπλοις ἐπέδυν

Λάθρη ἐφιζομένη λιγυρὸν αἰεὶ ἄλεπε μελπιόν.

In Stesichorum. 25.

Stesichorum cognoui suauisonum, quem olim terra
Sicula nutriuit, lyræ verò docuit Apollo
Consonantiam, adhuc matris in visceribus existentem.
Quo & edito, & in lucem iam progrediente,
Alicunde per aëra vadens in ore alauda
Tacitè insidens dulcem emittebat vocem.

Εἰς Δημόκειτον.

Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων Δημόκειτε κῦδος ἀρούρης,
Ὅτι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαο θεσμούς,
Λεπταὶ Δημοκρίτου πολυΐδμονος ὄργια μοῦσαι·
Αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐλάσας βιότοιο κελεύθους·
Εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα χρόνῳ ξυμμίσγεται αἰών.

In Democritum. 26.

Salue mihi Abderæ Democrite gloria terræ,
Quòd pulchrigenæ naturæ explicuisti leges,
Tenuia discernens multiscìæ orgia musæ.
Semper verò fallaces vitæ risisti vias:
Bene sciens, quòd omnia senex permutat æuum.

Εἰς Ἡρακλῆ, καὶ εἰς Αὔγλην, καὶ εἰς Αἰνείαν.

Ἡρακλέης ἦ ἀνίκλην ἐδείκνυε κύκλον ἑταίρης,
Μῆλα λεοντοφόνῳ πατὶ λάμην ζευχθέα κομίζων,
Γαίης ἄλγεα δῶρα λιθυστίδος. ἐκ δὲ τοῦ ἦ αὐτὸν
Παλλάδος ἀρήτειρα πεδίσατο πρόφρων Αὔγη,
Φᾶρος ἐπιστείλασα καπνωμαδὸν ὑγρὸν ἐθείρας
Κρηδέμνῳ στεφέρῳ· ἐὰς δ' αἰετώσετο χεῖρας,
Οἷά τε κιχλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ θρῳδάδας. ἴλαθι γαίης
Τρωϊάδος βλάστημα ἑκηβόλοι, ἴλαθι λάμπων
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. σεῖο γὰρ ὀπωπαῖς
Ἀγλαΐης πείουσα σοφὴ ἐξελείβεται αἰδώς,

Θέωελον ἰδὲ Μοῦσα γλυκὺς χρυσῆς Ἀφροδίτης.

In Herculem, & in Augem, & in Æneam. 27.

Hercules inberbem demonstrabat circulum barbæ,
Poma leones occidenti manu aurea ferens,
Terræ beata munera Libycæ. Prope v. apud ipsum
Palladis sacerdos stabat virgo Auge,
Vestimentum demittens à tergo: non enim comas
Capitis velamento contrahebat: suas v. sursum tẽdebat manus,
Vt compellans Iouis cæsios oculos habentem puellam
Arcadicæ Tegeæ in iugo montis. Propitium esto terræ
Troicæ germen hastiferum, propicius esto lucens
Ænea, Troianorum consiliarie. Tuis enim oculis
Pulchritudinem spirans, prudens distillat pudor,
Diuinum annuncians genus aureæ Veneris.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἠασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
Σύγλαμον Αἰνείαο καταπόκιον. ἀμφὶ γὰρ αὐτὰς
Ἀμφοτέρας κρήδεμνον ἐφελκίσασα παρειὰς,
Πάντα περιξ ἐκάλυψε πολυπτυχέϊ χλαίνῃ,
Οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα κούρης
Ἄρεϊ δουρίκτητον ἑὸν πόσιν ὠδύροντο,
Ἴλιον, Ἀργείοισιν ἐέλμενον ἀσπιδιώτῃς.

In Creusam. 28.

Venerabar Creusam videns luctuoso ornatu,
Coniugem Æneæ velatam. Circa enim ipsas
Ambas velamentum demittens genas,
Omnia circa abscõdit vsq; ad pedes dependenti corpus peplo,
Vt lugens. Æreæ verò lacrumæ puellæ
Marte per hastam occupatam indicabant nutricem,
Ilium, Argiuis compulsum militibus.

Εἰς Ἑλένην.

Οὐθ' Ἑλένης χροτέων ἀπεπαύετο πατρὶ δὲ πηλὸς
Φαίετο, δινεύων ἔπι πυχόλον. ἐκ δὲ κόλπου ἀείρων
Δεξιτερῇ φιάλῃ ὄπι λοίβιον· ὡς ὁσίῃσι,

Εθλα' μὲν Ἀργείοις μαντεύετο· καὶ δὲ Ἑλένης
Ἀθανάτοις ἠρᾶτο πρώτα σήματα φαίνειν.

In Helenum. 29.

Neque Helenus irasci desinebat: patri verò crudelis
Apparebat, circumagens adhuc iram. Et attollebat quidem
Dextra phialam libatoriam: vt censeo verò,
Bona quidem Argiuis vaticinabatur: contra verò patriam
Deos orabat extrema signa vt ostenderent.

Εἰς Ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχη δ' ἔστηκε ῥοδοσφυρος Ἠετίωνος,
Οὔπω γόον καλέουσα πολύστονον, ὡς γὰρ ὀΐω,
Θύπτω σὺν πολέμῳ κορυθαίολος ἔμπεσε Ἕκτωρ,
Οὐδὲ φερεσταχέων ὑπερθύμους υἷες Ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐλήϊσαντο τιθήνην.

In Andromacham. 30.

Andromacha stabat roseo calcaneo Ectionis filia
Neque luctum mittens multigementem. Vt enim puto,
Nondum in bello vanam galeam habens ceciderat Hector,
Neque ferentes hastas superbi filij Achiuorum
Dardaniam omnem spoliati erant nutricem.

Εἰς Μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαος Ἀρήϊος, ἀλλ' ὅτε νίκῃ
Γηθόσυνον. θερμὸν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ,
Δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.

In Menelaum. 31.

Erat videre Menelaum Martialem, sed in victoria
Lætum. Prope enim incalescebat gaudio multo,
Videns roseis digitis idem sentientem Tyndari filiam.

Εἰς Ἑλένην.

Ἠγασάμην δ' Ἑλένης ἑρατὸν τύπον, ὅτι καὶ ἀϋτμὴ
Χὴ χαῖ χέοντι ἔδωκε πρωΐμερον ἀγλαΐην δὲ
Ἔπρεσε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ σὺν τέχνῃ.

In Helenam. 32.

Γέγθος ἔχεις: μὴ δή σε πὰν πολίεθρον ὀλέσσας
Λαίδα Γυρρος ἔχῃ Φθιώτος; σοὶ δὲ σε μορφὴ
Ρύσατο, ἐξθύσασα Νεοπτολέμοιο μενοινὴ,
Ἣ ποτε θηρεύσασα τεοῦ γλυκερῆφι φονῆος,
Εἰς λίνον αὐτοχέλευστον ἀέλπτος ἦγε ὀλέθρου;
Ναὶ μὰ σὲ χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε πείθω
Εδρακε Πυρρος ἀϋτξ, πάλα καὶ ξυνήονα λέκτρων
Ἤγετο, πατρώης τε λιπὼν μνήματα μοίρης.

In Polyxenam. 36.

Dic Polyxena bis virgo, quæ tibi neceſſitas
Muto in ære occultatas lacrumas libare?
Quomodo verò tuum velamentum attrahens ante faciem,
Stas pudentiſimilis, ſed in animo
Luctum habes? ne te tuam qui ciuitatem perdidit
Prædam Pyrrhus habeat Phthiotis? Nec te forma
Liberauit, pereutiens Neoptolemi iram,
Quæ quondam venata tui parentem occiſoris,
In laqueum ſpontaneum inſperatæ duxit mortis?
Certè per intellectualem formam in ære, ſi te talem
Vidiſſet Pyrrhus rex, propè coniugem lecti
Duxiſſet, paterni relinquens monumenta fati.

Εἰς Αἴαντα τὸν Λοκρόν.

Ἠγασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμοθυμος Οἰλῆς
Λοκρίδος ἐσπείρηνε πολυώνυμος ἔρνος ἀρούρης.
Φαίνετο μὲν νεάτῃσι κεκαρμένος, οὐδὲ χαλῆεν
Ἀνθεϊ λαχνήεντι γλωχῖνος ἄκρης ἐθράξας.
Γυμνὸν δ' εἶχε πᾶσαν περὶ δέρμας ἀκμήν·
Βεβεὼς δὲ, ἐλελιζε μαχητόνος οἶτον ἰοῦς.

In Aiacem Locrum. 37.

Venerabar Aiacem, quem magnanimus Oileus
Locridis generauit immenſum munimentum agri.
Apparebat quidem iuuentute inſtructus. Neque verò erat
Flore lanato menti ſummitatem aſperſus.
Nudum verò habebat omne robuſtum corpus: pugna verò

Plenus

Plenus voluebat bellicosæ furorem Enyus.

Εἰς Παριν.

Ἀιδοιοφῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος· εἶχε δ' ὀπωπὴν
Παλλομένῳ ἑτέρωσε δυσίμερος. αἴδετο γὰρ μὲν
Οἰνώνην βαρύδακρυν ἰδεῖν Κεβρηνίδα νύμφην.

In Paridem. 38.

Pudenti verò similis erat pastor: habebat verò faciem
Confusam in alteram partem amore infelix. Fastidiebat enim
Oenonem grauiter flentem videre Cebrynidem Nympham.

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεε, ἔζεε πικρῷ
Ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα· Πάριν δὲ κέλευε λαθοῦσα
Ὀμμαλέῃ μαινομένῳ κρυφίην δὲ μιν ἤγγελεν ἀπειλή,
Δεξιτερὴ βαρύπολμον αἰαζομένην Δαναΐτιν.

In Oenonem 39.

Oenone verò ira animum feruebat, feruebat graui
Zelo, animum comedens: Paridem verò vocabat latens
Oculo insano, occultam verò annuntiabant minæ,
Dextera valdè infelicem recusantes coniugem.

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσυνῇσι δεδαημένος ὄβριμος ἀνὴρ.
Εἰ δὲ φίλων ἤκουε, παλαίμονος· εἴτε Φιλαίμων,
Εἴτε Μίλων Σικελῆς ἔρυμα ξυνοῦ, οἷ δέν Ἀπόλλων.
Οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα δάκρυα, καὶ ἄφατα
Οὐδὲ μάθον παραλέσθαι κλυτὸν αἰνέσεως· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ἔπνεεν ἰωρέῃσι, λάϊνος δὲ ⟨ὁ⟩ εἵλκετο πάγων,
Καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρες πρὸ φαῆς,
Καὶ κεφαλῆς ἔφεισον ἑῆς· ἀμφὶ δ' πυκνοῖς
Μυῶνες μελέεσσιν ἀοιδαίνοντο παλάμαι
Τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ σιωπῇ μιμνον παλαμάων
Εὐρέες ἐσφηκῶντο βοηλόνες, πύκτα πέπτας,
Καὶ παχὺ δηρίεσθαι τέναν ἐπομίσατο νώτῳ,

Tanquam ventosum in Ilium oculum intendens.

Εἰς Ἀμυμώνην τὴν Δαναΐδην θυγατέρα.

Ἕστη δ' Ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος· εἰσοπίσω μὲν
Βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἑῆς στεφέργλῃ ἐθείρης.
Γυμνὴν δ' εἶχε μέτωπον· ἀϊασγέλλουσα δ' ὀπωπὰς
Εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην πόσιν ἀκοίτην.

In Amymonem Danai filiam. 10.

Stabat verò Amymone roseis digitis. A tergo quidem
Cincinnum non velatum suorum coërcuit capillorum
Nudam verò habuit faciem: attollens verò oculos
Marinum vide nigris setis maritum.

Εἰς Ποσειδῶνα.

Ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο Κυανοχαίτης
Γυμνὸς ἐών· πλόκαμοι δὲ καὶ ἠμφὶ οἱ ἔσχεν ἐθείρης·
Καὶ δεξιὸν δελφῖνα προβίβατο, χεῖρα κομίζων
Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.

In Neptunum. 11.

Prope verò lato pectore apparebat nigris setis Neptunus
Nudus existens: crinem verò demissum habebat capillorum:
Et humidum Delphinem ante se habebat. manu ferens
Munera valde æmulantis nuptiarum recordantia puellæ.

Εἰς Σαπφώ.

Πιερικὴ δ' μέλισσα λιγύφθογος ἕζετο Σαπφὼ
Λεσβιάς ἡρεμέουσα· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνεν
Σιγαλέαις δοχέεσσιν ἀϊάφλοιο φρένα μούσαις.

In Sappho. 12.

Pierica verò apis suauissima sedebat Sappho
Lesbias tacita. Cantum verò hymnalem texere
Taciturnis videbatur componens animum musis.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἰσήκει τετραδιλαίλαος· ὦϊ δ' ἄρα χαίτης
Εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ὀϊὶ χαλκῷ
Γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀϊξεσμίοισιν Ἀπόλλων.

Γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δίκεα μοίρης.
Ἠΰτε πᾶσιν ἐμῶς ἀναφαίνεται. ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος ἄνακτι, καθαρὸν δ' ἔρριπται ἀπ' ἀγλαΐην.

In Apollinem. 13.

Phœbus verò ſtabat è tripode loquens. Erat ſane capillus
A tergo conſtrictus non ligatum crinem. Verùm in ære.
Nudus erat, qui omnibus interrogantibus Apollo
Nudare didicit, vera conſilia fati.
Aut qui omnibus ſimul demonſtrat. Sol enim
Phœbus rex, purum verò fert latè fulgentem ſplendorem.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἀγχοῦ δ' Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλαμπε δὲ νώροπι χαλκῷ
Ἀγλαΐης ῥαδάμιγγας. ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
Φαίνετο μαζῶν, φᾶρος δ' ὑπὸ νηδύος ἄμφω κέκρυπτο μηρώ,
Χρυσείῃ πλοκαμῖδας ἐπὶ σφίγξασα καλύπτρῃ.

In Venerem. 14.

Prope verò Venus lucebat. Defundebat verò ſplendido ære
Pulchritudinis guttas: à pectore verò nuda
Apparebat quidem, pallium verò contraxit circum femora,
Aureo comas conſtringens reticulo.

Εἰς Κλυμενίδην.

Κλυμενίδην δὲ τέθηπα, θεοεικέλην νοήσας
Ἀγλαΐῃ χαλκῷ γὰρ ἅμα πλέκε κάλλεος αἰγλὴν,
Τοίη ἐὼν οἵη περ ἐν Ἀτθίδι μητίετι μύθων
Ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

In Cliniadem. 15.

Cliniadem verò obſtupui fulgentem videns
Splendore: ære enim connectebat pulchritudinis fulgorem.
Talis exiſtens, qualis in Atticâ matre fabularum
Viris Athenienſibus multum ſapiens conſilium congregans.

Εἰς Χρύσιον.

Χρύσιος δ' αὖ ἱερὰς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μὲν
Σκῆπτρον ἔχων αἰανὸν Φοιβήϊον· ἐν δ' ἑτέρῃ

Στήμμα φέρων. μεγάλη δὲ κατ' ὀμμάτων ἔστεπτο μορφῆς,
Οἵη τ' ἠρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δὲ,
Ἀτρείδην ἱκέτευε βαθὺς δὲ ᾧ ἴων ἔπαγεν,
Καὶ τομαῖς ἄπλατος ἐσύρετο βόστρυς ἐθείρης.

In Chryſam. 16.

Chryſes verò ſacerdos prope ſtabat, dextrâ quidem
Sceptrum tenens Phœbeum. In capite verò
Coronam ferens. magnitudine v. inſtructus excellebat formę,
Vt heroum ſanctum genus. Vt videtur verò,
Atridem ſupplex orabat. Profunda verò ipſi florebat barba,
Et extenſæ inacceſſa trahebatur vua comæ.

Εἰς Ἰούλιον Καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰούλιος, ὅς ποτε Ῥώμην
Ἀντιβίων ἔκτεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
Αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμάδιον φέρεν ὤμοις,
Δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χεὶρ κομίζων,
Οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκούων.

In Iulium Cæſarem. 17.

Cæſar verò prope lucebat Iulius, qui olim Romam
Hoſtium coronabat immenſis clypeis.
Ægidem quidem terribilem aſpectu in humeris ibat tollens.
Dextra verò fulmen ornabat manu ferens,
Vt Iupiter nouus alius in Auſoniis audiens.

Εἰς Πλάτωνα.

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὅς πρὶν Ἀθήνας
Δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεουργῶν ἀρετάων.

In Platonem. 18.

Stabat verò Plato Deo ſimilis, qui prius Athenis
Demonſtrauit occultas vias cum Deo mixtarum virtutum.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἄλλην δ' ἠπατέρφατον ἴδον χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Γυμνὴν παμφαίνουσαν· ἐπὶ στέρνων δὲ θαλάσσης,
Αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κῆρος.

In Ve-

In Venerem. 19.

**Aliam verò claro patre natam vidi auream Venerem,
Nudam omnibus apparentem. In pectore verò dex,
Ceruice ex summa fusus voluebatur cestus.**

Εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἱστατο δ' Ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὐθ' ὅλος ἀνὴρ,
Οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἦ τάχα κούρῃ
Κύπριδος εὐκήλοιο καὶ Ἑρμαίωνος ἐοικὼς.
Μαζοὶς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη·
Σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσσόου ἄρσενος αἰδοῖς,
Ξωὸς ἀγλαΐης κεκαδασμένα σήματα φαίνον.

In Hermaphroditum. 20.

**Stabat Hermaphroditus amabilis, neque totus vir,
Neq; mulier. Mixtum verò erat simulactũ. Certè propè puellũ
Veneris bene sinuosę & Mercurij dixeris.
Mamillas quidem turgentes demonstrabat vt puella:
Formam verò omnib. demonstrabat seminalẽ virilis pudẽdi,
Communis pulchritudinis instructa signa monstrans.**

Εἰς Ἑρινναν.

Παρθενικὴ δ' Ἑρινν' λιγυόφθογγος ἕζετο κούρη,
Οὐ μίτον ἁμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθαμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

In Erinnam. 21.

**Virgo Erinna suauisona sedebat puella,
Non filum tangens multis nexibus implicitum, sed in silentio
Piericæ guttas stillans apis.**

Εἰς Τερπάνδρου.

Μήτε λίπῃς Τέρπανδρον εὐφθογγον δ' ἄρα Φαίης
Ἔμπνουν, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν· βρέτας. ὡς γὰρ ἴδωμαι,
Κιννυμένας περὶ πλεύρῃσιν ἑλίκεσσι μύσταξ μολπήν,
Ὡς ποτὲ λιγκείης ἐπ' Εὐρώπαο ῥοάων
Μυστὶ πόλῳ φόρμιγγι κεκηρήσειν ἀοιδὼν
Ἀγχεμάχων καχόητας Ἀμυκλαίων ναέτηρας.

In Terpandrum. 22.

Neq; relinquas Terpandrum ſuauiloquum, cuius propè dixeris
Viuum non mutum videre ſimulacrum. Vt enim cenſeo,
Commotâ mente componebat myſticam cantilenam,
Vt quondam fluentis Eurotæ fluctibus
Poëticâ lyrâ placauit canens
Vicinorum malitiam Amyclæorum habitatorum.

Εἰς Περικλῆ.

Ἡγασάμην δ' ὁρέων σε Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτὸς
Χαλκῷ αἰαδήτῳ δημηγορίηθος ἀείρεις,
Ὡς ἔτι κεκρυφίοισι νομοθέτης πολίταις,
Οὐ μόθον ἐθνικὸν Πελοπήϊον, ἱστάμενος δέ.

In Periclem. 23.

Lætabar verò intuens te Pericles, quòd & ipſi
Æri muto concionalem morem refers,
Vt adhuc Athenienſibus legem ferens ciuibus,
Non bellum excitans Peloponneſiacum, ſtans verò.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἔφρεπε Πυθαγόρης Σάμιος σοφός· ἀλλ' ἐν Ὀλύμπῳ
Ἐνδιάειν ἐδόκευε, (φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ)
Γλαμμύρων φρεσὶν μελεδῶσιν. ὡς γὰρ ἐγώ,
Οὐρανὸν ἀγχαύτοισιν ἐμέτρεε μοιῶον ὀπωπαῖς.

In Pythagoram. 24.

Excellebat Pythagoras Samius, ſapiens: ſed in cœlo
Degere videbatur, (natura verò cogebatur æris)
Plenus rationabilibus curis. Vt enim cenſeo
Cœlum ſanctis menſurabat ſolum oculis.

Εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον δ' ἐνέπουσι λιγύθεγον, ὅν ποτε γαῖα
Σικελίη μετὰ ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδαξεν Ἀπόλλων
Ἁρμονίῃ, ἔτι μηδὲ σὺν αὐλαύχοισιν ἐόντα.
Τοῦ γὰρ πικρομύθοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
Ἐκπολὺν ἐξέφοιτος ὅτι τομάτοισιν ἀηδών

Λάβρα δ' ἐφιζομένη λιγυρὸν αἰθάλλετο μολπήν.

In Stesichorum. 25.

Stesichorum cognoui suauisonum, quem olim terra
Sicula nutriuit, lyræ verò docuit Apollo
Consonantiam, adhuc matris in visceribus existentem.
Quo & edito, & in lucem iam progrediente,
Alicunde per aëra vadens in ore alauda
Tacitè insidens dulcem emittebat vocem.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων Δημόκριτε κῦδος ἀρούρης,
Ὅτι σὺ καλλιτόκοιο φύσις ἐφράσσαο θεσμούς,
Λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια μούσης.
Αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐλάας βιότοιο κελεύθους
Εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα χρόνῳ παλαμᾶται αἰών.

In Democritum. 26.

Salue mihi Abderæ Democrite gloria terræ,
Quòd pulchrigenæ naturæ explicuisti leges,
Tenuia discernens multisciæ orgia musæ.
Semper verò fallaces vitæ fugisti vias:
Bene sciens, quòd omnia senex permutat æuum.

Εἰς Ἡρακλῆ, καὶ εἰς Ἀΰγλην, καὶ εἰς Αἰνείαν.

Ἡρακλέης δ' Ἀΰγλην ἐδείκνυε κύκλον Ὀλυμπου,
Μῆλα λεοντοφόνῳ πατρὶ μητρυιὴ χρυσέα κομίζων,
Γαίης ἄλγεα δῶρα λιθουργίδος. ἐκ δὲ τοκῆος
Παλλάδος ἀρτιέργου πέπλος πάτρωνος Ἀΰγῃ,
Φᾶρος ὑπαστίλβουσα καταυγάζουσα δ' ἐθείρας
Κρηδέμνῳ στεφέργῳ· ἑὰς δ' αἰετώσατο χεῖρας,
Οἷά τε κιχλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
Ἀρκαδίχης Τεγέης ἐκ δηρομάδας. ἴλαθι γαίης
Τρωϊάδος βλάστημα Σακαιόταλοι, ἴλαθι λαμπρὴ
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. σαῖς δὲ πομπαῖς
Ἀγλαΐης πείουσα σοφὴ θελκτείρεται αἰδώς,

Θέωελον ἰς Ἡράκλειαν γλῶς χρυσῆς Ἀφροδίτης.

In Herculem, & in Augem, & in Æneam. 27.

Hercules inberbem demonstrabat circulum barbæ,
Poma leones occidenti manu aurea ferens,
Terræ beata munera Libycæ. Prope v. apud ipsum
Palladis sacerdos stabat virgo Auge,
Vestimentum demittens à tergo: non enim comas
Capitis velamento contrahebat: suas v. sursum tẽdebat manus,
Vt compellans Iouis cæsios oculos habentem puellam
Arcadicæ Tegeæ in iugo montis. Propitium esto terræ
Troicæ germen hastiferum, propicius esto lucens
Ænea, Troianorum consiliarie. Tuis enim oculis
Pulchritudinem spirans, prudens distillat pudor,
Diuinum annuncians genus aureæ Veneris.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἡγασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πεφθήμονι κόσμῳ,
Σύγγαμον Αἰνείαο καὶ ἠόχιον. ἀμφὶ δὲ ταύτης
Ἀμφοτέρῃς χρήδεμνον ἐφελκύσα σὺν πρεπιαῖς,
Πάντα κρίξ ἐκάλυψε πολυπτυχέϊ χλαίνῃ πέπλῳ,
Οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα κούρης
Ἄρεϊ δουρίκτητον ἐμαρτύροντο λαὸν Ἰλιέων,
Ἰλιον, Ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώτας.

In Creusam. 28.

Venerabar Creusam videns luctuoso ornatu,
Coniugem Æneæ velatam. Circa enim ipsas
Ambas velamentum demittens genas,
Omnia circa abscõdit vsq; ad pedes dependens corpus peplo,
Vt lugens. Æreæ verò lacrumæ puellæ
Marte per hastam occupatam indicabant nutricem,
Ilium, Argiuis compulsum militibus.

Εἰς Ἑλένην.

Οὐθ' Ἑλένης κατέων ἀπεπαύετο· πὰρ δὲ ἑκάστης
Φαίετο, δινεύων ἔπι πυχόλον. ἐν δὲ μιν αἰεὶ
Δεξιτερῇ φιάλῃ ὀπὶ λοίβιον· ὡς ὁδὸν ἐλθεῖν,

Εθλα μὲν Αργείοις μαντεύετο· καὶ δὲ Ἑλένης
Ἀθανάτοις ἤρᾶτο πρωύξαι σήματα φαίνειν.

In Helenum. 29.

Neque Helenus irasci desinebat: patri verò crudelis
Apparebat, circumagens adhuc iram. Et attollebat quidem
Dextra phialam libatoriam: vt censeo verò,
Bona quidem Argiuis vaticinabatur: contra verò patriam
Deos orabat extrema signa vt ostenderem.

Εἰς Ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχη δ' ἔστηκε ῥοδοσφυρος Ἠετίωνος,
Οὔπω χῆρα λάουσα πολύστονον. ὡς γὰρ οἴω,
Οὔπω σὺν πολέμῳ κορυθαίολος ἤλυθεν Ἕκτωρ,
Οὐδὲ φερεσταχέων ὑπερθύμους υἷες Ἀχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐλήϊσαν θρεπτῆρα.

In Andromacham. 30.

Andromacha stabat roseo calcaneo Ectionis filia
Neque luctum mittens maligmentem. Vt enim puto,
Nondum in bello vanam galeam habens ceciderat Hector,
Neque ferentes hastas superbi filii Achiuorum
Dardaniam omnem spoliati erant nutricem.

Εἰς Μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον ἀρήϊον, ἀλλ' ὅτε νίκῃ
Γηθόσυνον. θερμὸν γὰρ ἐθάλπετο χρῶτι πολλῷ,
Δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.

In Menelaum. 31.

Erat videre Menelaum Martialem, sed in victoria
Lætum. Prope enim incalescebat gaudio multo,
Videns roseis digitis idem sentientem Tyndari filiam.

Εἰς Ἑλένην.

Ἠγασάμην δ' Ἑλένης ἑκατὸν τόποι, ἔνθα καὶ αὖτις
Χὠ χὰρ κόσμον ἔδωκε πολύμερον· ἀγλαΐη δὲ
Ἔπλεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ σὺν τέχνῃ.

In Helenam. 32.

Venerabar verò Helenæ amabilem formam, quòd & ipſi
Æri ornamentum dabat, omnino deſiderabile: ſplendor v.
Spirabat calidum amorem etiam mortua in arte.

Εἰς Ὀδυσέα, καὶ εἰς Ἑκάβην.

Γυναῖς δ' ἀμφιπίθησιν ἀγάλλετο δῖος Ὀδυσεύς.
Οὐ γὰρ ἔην ἀπόβλητα πολυστρέπτοιο μένοινᾶς.
Ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἐν δ' ἐνὶ θυμῷ
Καγχαλόων· Τρωΐλον γὰρ ἐπήλυσε πᾶσιν ὀλέσσας
Ἠπιδολοφρονέων. σὺ δ' Ἑκάβης ἔννεπε μῆτερ,
Τίς σε πολυπλήμων Ἑκάβην· ποσὰ δάκρυα λείβειν
Ἀθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
Οὐ δέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, οὐδέ σε τέχνη
Ἄπρηκτος αἰκὶ πέφασται δυσαλγέος ἔμπεδα λύσσης·
Ἀλλ' ἔτι δακρυόεσσα πρίασθαι ὡς δι' ὀκεύω,
Θὺκ ἔπι δυσπλώοιο μέσῃ Ἑκάβης οὐδὲ παλαίνης
Ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσθαι
Γαστέρα σεῖο. φάεος γὰρ ὑπερφερέος ἀμφὶ προσώπου
Γήματα οἱ λείπουσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι
Γένυος ὑπερβρύχιον, καχαλασμένοι ἄγχι παρειῶν.
Ἀλγεῖ γὰρ πυμάτῳ δεδιυῖα φρένα· καὶ δὲ πρὶν ἐκεῖνα
Δάκρυα οἱ σταλάεις· ὃ δὲ δάκρυον ἔσσεσε τέχνη,
Ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλγέος αὐχμὸν ἀνίης.

In Vlyſſem & in Hecubam. 33.

Crebris verò pectoribus ornabatur diuinus Vlyſſes.
Non enim erat ſine variabili conſilio,
Sed adhuc ornatum demonſtrabat ſapientis mentis. Erat verò in animo
Ridens effuſe! Troiam v. gaudebat quòd omnem perdidiſſet
Suis dolis. Tu verò Hectoris dic mater,
Quis te miſerrima Hecuba tot lacrumas libare
Deorum docuit in muto ornatu?
Neque te æs quieſcere facit à luctu, neque te ars
Mortua miſerata à calamitoſa cohibuit rabie:

Sed adhuc lacrumans ſtetiſti. vt verò videtur,
Non amplius infelicis mortem Hectoris neque miſeræ
Andromaches grauem luctum defles, ſed cadentem
Patriam tuam. Veſtimẽtum verò ſupra ſuſpenſum ante faciem
Dolores quidem indicat: nunciant verò veſtes.
Luctum frendentem, demiſſæ vſque ad calceos.
Dolore enim extremo vincta es animum: per genas verò
Lacrumas demittebat: lacrumam autem extinxit ars,
Inexplebilem indicans inſanabilis ſiccitatem doloris.

Εἰς Κασσάνδραν.

Κασσάνδρην δ' ἐνόησα φερεσσόπιν· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Μεμφομένην γλυκερῇσι, σοφῆς ἀϊεπίμπλατο λύσσης,
Οἷά τε θεσπίζουσα πολυφθόρα πήματα πάτρης.

In Caſſandram. 34.

Caſſandram verò cognoui fatidicam: ſed in ſilentio
Reprehendens patrem, prudenti implebatur inſania,
Vt diuinans extremam noxam patriæ.

Εἰς Πύρρον.

Πύρρος δ' ἄλλος ἔην πολιπόρθιος, οὐκ ὀπὶ χαίτης
Ἱππιοχώμην πυφάλεην ἔχων, οὐκ ἔγχος ἐλίσσων·
Ἀλλ' ἀρεσγυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχρηον εἶχεν ὀπαδόν,
Δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἑὴν ὀπιπεύουσα νίκης,
Λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.

In Pyrrhum. 35.

Pyrrhus verò alius erat vrbium euerſor, non in coma
Equos ornantem galeam habens, non haſtam vibrans:
Sed ſanè nudus lucebat, & ſine lanugine habebat barbam.
Dexteram verò intendebat ſuæ teſtem victoriæ,
Obliquè Polyxenam multum deflendam oculis intuens.

Εἰς Πολυξένην.

Εἰπὲ Πολυξείνην διεπέρσατε, τίς πιθανάγκη
Χαλκῷ σὸ ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβει;
Πῶς ἢ πῶς χρὴ δῆριν ἐπαιρύσασαι ποσὶ σοῖσι,
Ἴσασιν αἰδομένη μὲν ἀλίσκεο, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

Γέγθος ἔχεις: μὴ δή σε τὸν πολίεθρον ὀλέσσας
Λαίδα Γυρρος ἔχῃ Φθιώτος; σοὶ δέ σε μορφὴ
Ρύσατο, ἐξαίσασα Νεοπτολέμοιο μενοινὴν,
Ἣ ποτε θηρεύσασα τοῦ γλυκεροῦ φονῆος,
Εἰς λίνον αὐτοχέλευστον ἀέλπτου ἦγεν ὀλέθρου.
Ναὶ μὰ σὲ χαλκῶνος ἐν τύπον, εἴ νύ σε πείθω
Εδρακε Πυρρος ἀΐσσεις, τάχα κεν ξυνῆνα λέκτρων
Ἤγετο, πατρῴης ἐκλιπὼν μνήματα μοίρης.

In Polyxenam. 36.

Dic Polyxena bis virgo, quæ tibi neceſſitas
Muto in ære occultatas lacrumas libare?
Quomodo verò tuum velãmontum attrahens ante faciem,
Stas pudenti ſimilis, ſed in animo
Luctum habes? ne te tuam qui ciuitatem perdidit
Prædam Pyrrhus habeat Phthiotis? Nec te forma
Liberauit, percutiens Neoptolemi iram,
Quæ quondam venata tui parentem occiſoris,
In laqueum ſpontaneum inſperatæ duxit mortis?
Certè per intellectualem formam in ære, ſi te talem
Vidiſſet Pyrrhus rex, propè coniugem lecti
Duxiſſet, paterni relinquens monumenta fati.

Εἰς Αἴαντα τὸν Λοκρόν.

Ἠγασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος Ὀϊλεύς
Λοκρίδος ἐσπείρηνε πολυώλεος ἔρκος ἀρούρης.
Φαίνετο μὲν νεάτην κεκαρμένος, οὐδὲ χιτῶνα
Ἀνθεῖ λαχνήεντι γλυκάδος ἄκρα θρίξας.
Γυμνὸν δ' εἶχε ἄπαν μελέων δέμας· ἀλλὰ μετώπῳ
Βεβριθὼς, ἐλάλιζε μαχητῆρος οἷτρον ἑαυτοῦ.

In Aiacem Locrum. 37.

Venerabar Aiacem, quem magnanimus Oileus
Locridis genuit immenſum munimentum agri.
Apparebat quidem iuuentute inſtructus Neque verò erat
Flore lanato mentu ſummitatem aſperſus.
Nudum verò habebat omne robuſtum corpus: pugna verò

Plenus

Primo tremebundus Iuno Deorum Regina
Ita Dixit.
At Rubicundum Phœbum Dea Cypria Dixit.
Ita Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Ita Dixit Pandion Rex Dixit.
Ita Inquiebat.
Pudenti vultu Dixit Dea Cypria.
Quæ Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Cumque Quæ Dixit Regina Veneri Cyprio Dixit Nympham.

Clitiæ Cyprio Dixit Nympha.
Ita Dixit Deam Cypria Cui Dixit Nympha.
Ita Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Ad quod Dixit Cui Dixit Nympha.

[illegible]

Ita Dixit Deam Cypria Dixit.
Ita Dixit Deam Cypria Cui Dixit Nympha.
Ita Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Ita Dixit Pandion Rex Dixit.
Ita Dixit Deam Cypria Dixit.
Ita Dixit Deam Cypria Cui Dixit Nympha.
Ita Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Ita Dixit Pandion Rex Dixit.
Ita Dixit Deam Cypria Dixit.
Ita Dixit Deam Cypria Cui Dixit Nympha.
Ita Dixit Pallas Iovis Filia Dixit.
Ita Dixit Pandion Rex Dixit.

Ἀ ὐχένος ὐγραύμπλοιο καὶ πλατιὼ ὠλένι ἀέρπων.

In Milonem. 40.

Erat & qui luctam didicerat immensus vir.
Siue verò Philon dictus sit, siue Philammon,
Siue Milon Siculæ custodia terræ, nouit Apollo.
Non enim ego noui discernere, & canere
Nomen confidentis inclytum viri: sed tamen
Spirabat certamen. Densa verò ipsi trahebatur barba.
Et metum iaculabantur pugnacem genæ,
Et capitis horrebant capilli. Circa verò densis
Musculi membris tumebant extensi
Asperi. Bina verò compositis manibus
Lata contrahebantur brachia, vt petræ,
Et pinguis robusto tendo insurgebat dorso,
Circa ceruicem bene incuruatã circa latã tibiã sursum repens.

Εἰς Δάρητα.

Αὐδήεν ὁ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἰμάντι,
Πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ὑὸρέης δὲ
Σπινθῆρι θερμὸν ἄημα πολυτρέπτοισιν ἰπωπαῖς.

In Daretem. 41.

Humido verò Dares cingebat manus cæsto
Pugilatus præconem ferens iram: pugnæ verò
Spirabat calidum spiritum retortis oculis.

Εἰς Ἐντελλον.

Ἔντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα πταίνων,
Γυμνώρους μύρμηκας ἐμάσσετο χερσὶν ἑλίσσων·
Πυγμαχίης δ' ἄδινε φόνῳ διψάοντι ἀπειλάς.

In Entellum. 42.

Entellus verò contra Daretem oculum intendens,
Membra transfigentes cæstos furebat manibus trahens:
Pugilatus verò parturiebat cædem sitientes minas.

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς Ἀτθίδος ἠγεμονεύων
Κεκροπίδῃ τράπεν εἶχεν ἐὴς πτερόεντα βυλῆς.

In Charidemum. 43.

Vide mihi Charidemum, vt Atticæ princeps
Athenienſem exercitum habuit ſuo obedientem conſilio.

Εἰς Μελάμποδα.

Ἦκεν ἰδὼν ἀγάασαι Μελάμποδα· μάντιν ὀπίλλων μὲν
Ἰφθὶ εἶδος ἔφαινεν, ἔοικε δὲ θεσπὶς ἰμφὴς
Σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον αὐδὴν πιφάσκειν.

In Melampodem. 44.

Atqui videns venerare Melampodem: augurem quidem
Sacra forma demonſtrabat. videbatur verò ſanctæ vocis
Taciturno ore diuinum ſpiritum extendere.

Εἰς Πάνθοον.

Πάνθοος ἦν Τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δηρὸν
Οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.

In Panthum. 45.

Panthus erat Troianorum conſiliarius, ſed adhuc graue
Nondum conſilium ſedarat contra Græcos milites.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημοθρὼν δὲ νόημα πολυπλοκίην εἶχε Θυμοίτης,
Ἀμφασίῃ πελάγεσσιν ἐελμένος· ἦ γὰρ ἐῴκει
Σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

In Thymœtem. 46.

A populo honoratus mẽtẽ multũ implexã habebat Thymœtes,
Stupore in pelago obmutescens. Certè enim aſſimulabatur
Quærenti aliquod conſilium adhuc Troianis demonſtrare.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ἐοικὼς ἦεν ἰδέσθαι.
Οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
Τειρομένοις Τρώεσσι τεκμήρασθαι βουλήν.

In Lamponem. 47.

Lampon dolenti ſimilis erat viſu.
Non enim adhuc animo habebãt concitato tumultu
Trepidantibus Troianis generare ſalutare conſilium.

Εἰς Κλύτιον.

Εἱςήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δ' ὀδοιὰς
Χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

In Clytium. 48.

Stabat Clytius quidem sine consilio. Habebat verò duas
Manus complexas, occulti indices doloris.

Εἰς Ἰσοκράτη τὸν ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥητῆρος Ἰσόκρατες, ὅτι σὺ χαλκῷ
Κόσμον ἄγῃς. δοκέεις δ' ὑπόφρονα μῦθον ἀφίειν,
Εἰ καὶ ἀφαιπτῷ σε πόνῳ κάμε δύσκαπτος τέχνη.

In Isocratem rhetorem, 49.

Salue lux oratoriæ Isocrates, quòd tu ærei
Ornamentum adducis: Videris verò sapientia consilia ostendere,
Quamuis muto labore te fabricauit ars.

Εἰς Ἀμφιάραον.

Ἑστιε δ' Ἀμφιάρηος ἔχων εὐειλεμπέα χαίτην
Στέμματι δαφναίῳ, κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
Θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυγρὴ πέλε κῆρας ἀνδράσι Θήβη
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἐπεσσομένη νέμος ὀλέσσαι.

In Amphiaraum. 50.

Gemebat Amphiaraus habens illustrem comam
Coronâ laureâ. Occultum verò volucbat dolorem.
Vaticinans quòd omnibus à lyra constructæ viris Thebæ
Viris Argiuis redux dies perdet.

Εἰς Ἀγλαόν.

Ἀγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅνπερ φασὶ
Μαντιπόλου μητρὸς πατέρα γεγάμεν Πολυείδου.
Εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ.

In Aglaum. 51.

Aglaus stabat vates, quem dicunt
Vatis patrem diuina prædicentis Polyidis.
Bene florenti verò comas coronatus eminebat lauro.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκειρεκόμην ἔτι τὸν θεὸν, εἶδον ἀοιδῆς
Κοίρανον, ἀτμήτοισι κομασμένον ἄνθεσι χαίτην.
Εἶχε γὰρ ἀμφοτέρωθι πόμης μεμερισμένον ὦμοις
Βόστρυχον ἀμβολίην. ἕλικτο δὲ μαίτην ὑπώπην,
Οἷά τε μυρτοσύνῃ μεθυπλία πήματα λύων.

In Apollinem. 52.

Vidit intonsum procul Deum, vidit cantilenæ
Dominum, intonsis instructum floribus comam.
Habebat verò vtriusque comæ diuisum humeris
Cincinnum per se contortum. Torquebat v. fatidicam faciem,
Vt vaticinio mortales dolores soluens.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Μήπω ἐφηβήσας ἴουλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῇς
Ἀνθεσι πατρῴοις· πλοκάμοις δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ.
Οὐ γὰρ ἔην πυρφάλεην ἔχων, οὐκ ἔγχος ἐλίσσων,
Οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπώμιον ἀμφὶς ἔχεσθαι·
Θαρσαλέην δ' ἀνέφαινε πατρὸς ἀγαυοῖο Τελαμῶνος.

In Aiacem magnum. 53.

Nudus verò immensus animo erat Telamonius Aiax,
Nondum primam lanuginem habens. Ornabatur verò formæ
Floribus paternæ, crines verò contrahebat mitrâ.
Non enim erat galeam habens, non hastam vibrans,
Non clypeum Septemplicem in humeris: sed patris
Confidentem ostendebat fortitudinem Telamonis.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἴσατο Σαρπηδὼν Λυκίων τοξήμονι λαῷ,
Φοινικοῖ ἔλυτρα· ἀπὸ λοφιῆς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰθύνων
Οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γλαφυὰς· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Εἶχε κόρυν γυμνὸς μὲν ἔην δίμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
Σῆμα Διὸς σήμηνε. ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς
Μαρμαρυγὴ ἀνέπεμπε ἑλιχθείσης γλουτῆος.

In Sarpedonem. 54.

Stabat Sarpedon Lyciorum dux: prælio verò
Horrendus erat: tenerâ verò recens nutritâ lanugine
Vinei coloris ſummitatem pingebat maxillæ: circa v. capillos
Caſſidem habebat. Nudus quidem erat corpore, ſed in formâ
Semen Iouis demonſtrabat. Ex vtroque enim oculo
Scintillam emittebat liberalis parentis.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος ἠχαίτης τριποδίλαλος ἦεν Ἀπόλλων,
Καλὸς ἰδ' εὐ. πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ὑπὲρ ἰδρομὸν ὤμοις
Ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφή,
Χρυσῷ κόσμον ἄγουσα θεὸς δ' ἐπέτεινεν ὀπωπήν,
Οἷά τε μαντιπόλοισιν ὑπὲρ τρίποδι δονεύων.

In Apollinem. 55.

Et tertius bene comatus ex tripode loquens erat Apollo,
Pulcher viſu. Crinis verò retortus curſabat in humeris
Vtriſque: amabilis verò Dei apparebat forma,
Ærei ornatum addens: deus verò intendebat vocem,
Vt fatidicum in tripodem cernens.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ τρισσῇσιν θαύμασσα πάλιν χρυσῆν Ἀφροδίτην,
Φαρέϊ κάλπιν ἔχουσαν ὑπόκριον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
Κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο, χάρις δ' ὑπενήχετο κεστῷ.

In Venerem. 56.

Et tertiam demiratus ſum rurſus auream Venerem,
Veſtimento ſinum habentem velatum: circa verò mamillas
Ceſtus retortus vndabat, Gratia verò natabat in ceſto.

Εἰς Ἀχιλλέα.

Αἰχμητὴς δ' αἰόλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Γυμνὸς ἐὼν Ἀχαιῶν. ἐδόκευε δὲ ἔγχεϊ λίσσειν
Δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χάλκεον εἰρύσσων
Σχῆμα πεχνίεν. μόθου δ' ἀπέπαυε ἀπειλή·
Θάρσει παλμύσσων πεφρικὼς, αἱ γὰρ ὀπωπαὶ

Γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήιον Αἰακιδάων.

In Achillem. 57.

Bellator intonsus lucebat diuinus Achilles,
Nudus existens clypeo. Videbatur verò hastam vibrare
Dextra, sinistra verò clypeum æreum attollere
Forma artificiali. Belli verò emittebat minas,
Confidentia audaci incitatus. Oculi enim
Legitimum morem ostendebant Martialem Æacidarum.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἦ δὲ καὶ Ἑρμείης χρυσορράπις ἰσάμβυος δέ,
Δεξιτερῇ πτερόεντος ἀείρυε δεσμὰ πεδίλου,
Εἰς ὁδὸν αἶψα λελιημένος. εἶχε γὰρ ἤδη
Δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα. τῷ ἔπι λαιὸν
Χεῖρα πετῆισιν, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
Οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ὑπείροχα μυθεύοντος.

In Mercurium. 58.

Erat verò & Mercurius aureos habens calceos: stans verò,
Dextrâ alati retrahebat vincula calcei,
In viam irruere volens. Habuit verò iam
Dextrum in genua procumbentem velocẽ pedẽ. Ipsi sinistram
Manum extensam, mittebat in æthera circulum oculorum,
Vt patrem regem imperantem auscultans.

Εἰς Ἀπουλήιον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα Λατινίδος ὄργια μούσης
Ἄζετο παπταίνων Ἀπουλήιος, ὅν τινα μύστην
Αὐσονὶς ἀῤῥήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σήρι.

In Apuleium magum. 59.

Et intellectualis taciturna Latinæ orgia musæ
Colebat inquirens Apuleius, quem Sacerdotem
Ausonia arcanæ sapientiæ nutriuit Siren.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵσατο κούρη
Ἄρτεμις, ἀλλ' οὐ τόξον ἐχηβόλον οὐδὲ φαρέτρην

Γέηθος ἔχῃς: μὴ δή σε τὴν πολίηθεν ὀλέσσας
Λαίδα Γυρρος ἔχῃ Φθιώπος; ὃδὲ σε μορφὴ
Ρύσατο, ἐξθύσασα Νεοπτολέμοιο μενοινὴν,
Ἣ ποτε θηρεύσασα τοὺ γλυκεροῖο φονῆος,
Εἰς λίνον αὐτοχέλευστον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου.
Ναὶ μὰ σὲ χαλκῶνος ἐὴν τύπον, εἴ νύ σε πίλνω
Εδρακε Πυῤῥος αὖ αὖξ, πάλαι κεν ξυνήονα λέκτρων
Ἦγετο, πατρῴης τεθλιπὼν μνήμηια μοίρης.

In Polyxenam. 36.

Dic Polyxena bis virgo, quæ tibi neceſſitas
Muto in ære occultatas lacrumas libare?
Quomodo verò tuum velamontum attrahens ante faciem,
Stas pudenti ſimilis, ſed in animo
Luctum habes? ne te tuam qui ciuitatem perdidit
Prædam Pyrrhus habeat Phthiotis? Nec te forma
Liberauit, pereutiens Neoptolemi iram,
Quæ quondam venata tui parentem occiſoris,
In laqueum ſpontaneum inſperatæ duxit mortis?
Certè per intellectualem formam in ære, ſi te talem
Vidiſſet Pyrrhus rex, propè coniugem lecti
Duxiſſet, paterni relinquens monumenta fati.

Εἰς Αἴαντα τὸν Λοκρόν.

Ἠγασάμην δ' Αἴαντα, τὸν ὀβριμόθυμος Οἰλεὺς
Λοκρίδος ἐσπείρηνε πολώϊος ἔρκος ἀρούρης.
Φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ χαλήκει
Ἀνθεῖ λαχνήεντι γλυκὺν ἄωτον χρόα ξύσας.
Γυμνὸν δ' εἶχε πανάριστον ἀρηϊφάτου δέμας ἀνορέης·
Βεβλεῖτο, ἐλελίζε μαχητύος οἶτρον ἑοῖο.

In Aiacem Locrum. 37.

Venerabar Aiacem, quem magnanimus Oileus
Locridis generauit immenſum munimentum agri.
Apparebat quidem iuuentute inſtructus. Neque verò erat
Flore lanato menti ſummitatem aſperſus.
Nudum verò habebat omne robuſtum corpus: pugna verò

Plenus

Plenus voluebat bellicosæ furorem Enyus.

Εἰς Πάριν.

Α ἰδομιδόφ μιδοξέοικεν ὁ βουκόλος · εἶχε δ' ὀπωπὴν
Πλαζομιδοίων ἑτέρωσε δυσίμερος. αἴδετο γὰρ πὸν
Οἰνώνην βαρύδακρυν ἰδεῖν Κεβρηνίδα νύμφην.

In Paridem. 38.

Pudenti verò similis erat pastor: habebat verò faciem
Confusam in alteram partem amore infelix. Fastidiebat enim
Oenonem grauiter flentem videre Cebrynidem Nympham.

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δ' χόλῳ φρένας ἔζεε, ἔζεε πικρῷ
Ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα· Πάριν δ' ἐκέλευε λαθοῦσα
Ὀμμαλέῳ μαινομένῳ κρυφίην δ' ἤπυε λύσσαν,
Δεξιτερὴ βαρύπολμον αἰανομίην ἀλαλύκτων.

In Oenonem 39.

Oenone verò ira animum feruebat, feruebat graui
Zelo, animum comedens: Paridem verò vocabat latens
Oculo insano, occultam verò annuntiabant minæ,
Dextera valdè infelicem recusantes coniugem.

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσυνάων δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ.
Εἰ δὲ φίλων ἤκουε, παλαίμονος· εἴτε Φιλαίμων,
Εἴτε Μίλων Σικελῆς ἔρυμα ξυνός, οἷόν τε Ἀπόλλων.
Οὐ γὰρ ἐγὼ διδάσκω ἀλαχρινάων, καὶ ἀέσσας
Οὐδὲ παρασταλέου κλυτὸν αἰετόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ἐπτερύγων ἰωρέων, λαός δὲ ἑ εἵλκετο πώγων,
Καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα πρέπαι,
Καὶ κεφαλῆς ἔφελαστον ἐθρεπτάδες. ἀμφὶ δ' ὀπυιοῖς
Μυῶνες μυδέεσσιν ἀϊσσάοντο παλαίστης
Τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ σεσιγμένοι παλαμάων
Εὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες, οὐδέ τι πέτρας,
Καὶ παχὺ δικέλλης τένων ἐπαμίσατο νώτῳ,

Ἀ ὑχίνος δίγραμμοιο θεὶ πλατιὼ ὠλίνι ἀέρπων.

In Milonem. 40.

Erat & qui luctam didicerat immensus vir.
Siue verò Philon dictus sit, siue Philammon,
Siue Milon Siculæ custodia terrę, nouit Apollo.
Non enim ego noui discernere, & canere
Nomen confidentis inclytum viri: sed tamen
Spirabat certamen. Densa verò ipsi trahebatur barba.
Et metum iaculabantur pugnacem genæ,
Et capitis horrebant capilli. Circa verò densis
Musculi membris tumebant extensi
Asperi. Bina verò compositis manibus
Lata contrahebantur brachia, vt petræ,
Et pinguis robusto tendo insurgebat dorso,
Circa ceruicem bene incuruatá circa latá tibiá sursum repens.

Εἰς Δάρητα.

Αὐχέῳ ὁ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἱμαίτῃ,
Πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἰὼρείῃς δὲ
Ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυγρίπποισι ἐπωπαῖς.

In Daretem. 41.

Humido verò Dares cingebat manus cæsto
Pugilatus præconem ferens iram: pugnæ verò
Spirabat calidum spiritum retortis oculis.

Εἰς Ἔντελλον.

Ἔντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων,
Γυιοτόρους μύρμηκας ἐμήσετο χερσὶν ἑλίσσων·
Πυγμαχίης δ' ὠδῖνε φόνῳ διψῶσαν ἀπειλήν.

In Entellum. 42.

Entellus verò contra Daretem oculum intendens,
Membra transfigentes cæstos furebat manibus trahens:
Pugilatus verò parturiebat cædem sitientes minas.

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς Ἀτθίδος ἡγεμονεύων
Κεκροπίδῃ τραπὼν εἶχεν ἐῆς πυθμένα βυλῆς.

In Charidemum. 43.

Vide mihi Charidemum, vt Atticæ princeps
Athenienſem exercitum habuit ſuo obedientem conſilio.

Εἰς Μελάμποδα.

Ἦκεν ἰδὼν ἀγάσαιο Μελάμποδα· μυθολόγον μὲ
Ἰεροῦ εἶδος ἔφαινεν. ἔοικε δ' ἠπιόδος ἀμφὶς
Σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα πιαίνειν.

In Melampodem. 44.

Atqui videns venerare Melampodem: augurem quidem
Sacra forma demonſtrabat. videbatur verò ſanctæ vocis
Taciturno ore diuinum ſpiritum extendere.

Εἰς Πάνθου.

Πάνθους ἦν Τρώεσσι βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δηΐῳ
Οὔπω μῶμον ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.

In Panthum. 45.

Panthus erat Troianorum conſiliarius, ſed adhuc graue
Nondum conſilium ſedarat contra Græcos milites.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημοσθὲν δ' ἐνέμοντο πολυπλόκῳ εἴκελα Θυμοίτῃ,
Ἀμφασίῃ πελάγεσσιν ἐελμένος. ἦ γὰρ ἐῴκει
Σκεπτομένῳ τινὰ μῶμον ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

In Thymœtem. 46.

A populo honoratus mētē multū implexā habebat Thymœtes,
Stupore in pelago obmutescens. Certè enim aſſimulabatur
Quærenti aliquod conſilium adhuc Troianis demonſtrare.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχνυμένῳ ἐοικὼς ἦεν ἰδέσθαι.
Οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
Τειρομένοις Τρώεσσι πεφνὼν παύσοντα βουλήν.

In Lamponem. 47.

Lampon dolenti ſimilis erat viſu.
Non enim adhuc animo habebat concitato tumultu
Trepidantibus Troianis generare ſalutare conſilium.

Εἰς Κλύτιον.

Εἱ ςήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε γ' ὁδοιὰς
Χεῖρας ὁμοπλεχίας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

In Clytium. 48.

Stabat Clytius quidem sine consilio. Habebat verò duas
Manus complexas, occulti indices doloris.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥητῆρος Ἰσόκρατες, ὅτι σὺ χαλκῷ
Κόσμον ἄγεις. δοκέεις δ' ὑποφῆνα μυδία φαίνειν,
Εἰ καὶ ἀφαντὸν σὸν πόνον χθιζὰ θύσατο τέχνη.

In Isocratem rhetorem, 49.

Salue lux oratoriæ Isocrates, quòd tu æri
Ornamentum adducis: Videris verò sapiẽtia consilia ostẽdere,
Quamuis muto labore te fabricault ars.

Εἰς Ἀμφιάραον.

Ἕζετο δ' Ἀμφιάρηος ἔχων ἐρικυδέα χαίτην
Στέμματι δαφναίῳ, κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
Θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυγρὸν πέλοι ἀνδράσι Θήβη
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἐπὴν ἔαρ ὀλέσσαι.

In Amphiaraum. 50.

Gemebat Amphiaraus habens illustrem comam
Coronâ laureâ. Occultum verò voluebat dolorem.
Vaticinans quòd omnibus à lyra constructæ viris Thebæ
Viris Argiuis redux dies perdet.

Εἰς Ἀγλαόν.

Ἀγλαὸς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅνπερ φασὶ
Μαντιπόλου γλυκερῆς Λοφεατίδος Πολυΐδου.
Εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔρεπε δάφνῃ.

In Aglaum. 51.

Aglaus stabat vates, quem dicunt
Vatis patrem diuina prædicentis Polyidis.
Bene florenti verò comas coronatus eminebat lauro.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκειρεκόμιλλον ἑκηβολον, εἶδον ἀοιδῆς
Κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτης.
Εἶχε γὰρ ἀμφοτέρωθι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
Βόστρυχον ἀσπερχέλικτον. ἔλιασε δὲ μαίνιν ὀπωπήν,
Οἷά τε μαντοσύνῃ μελεδήματα πήματα λύων.

In Apollinem. 52.

Vidit intonsum procul Deum, vidit cantilenæ
Dominum intonsis instructum floribus comam.
Habebat verò vtriusque comæ diuisum humeris
Cincinnum per se contortum. Torquebat v. fatidicam faciem,
Vt vaticinio mortales dolores soluens.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ἀδεμόθυμος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Μήπω τοῦτον ἰούλον ἔχων. ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
Ἄνθεσι πατρῴοις· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ.
Οὐ γὰρ ἔην πυρφάλεην ἔχων, οὐκ ἔγχος ἐλίσσων,
Οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπώμιον· ἀλλὰ τοκῆος
Θαρσαλέον ἀνέφαινε μενοεικέα Τελαμῶνος.

In Aiacem magnum. 53.

Nudus verò immensus animo erat Telamonius Aiax,
Nondum primam lanuginem habens. Ornabatur verò formæ
Floribus paternæ, crines verò contrahebat mitrâ.
Non enim erat galeam habens, non hastam vibrans,
Non clypeum Septemplicem in humeris: sed patris
Confidentem ostendebat fortitudinem Telamonis.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἴσατο Σαρπηδὼν Λυκίων πρόμος· ἰὼ πόρε μοι,
Φείκτὸς ἔην· ἀπάλοις δ' ἐνεπρέφετ' ἰὼ λοις
Οἴνοπος ἄκρα χάρασε γλυφάδος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Εἶχε κόρυς· γυμνὸς μὲν ἔην δίμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
Σῶφρα Διὸς σήμαινε. ἀπ' ἀμφοτέρης δὲ ὀπωπῆς
Μαρμάρυγμὰ ἀνέπεμπεν ἐλαθρείου γλυκερῆος.

Γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήιον Αἰακιδάων.

In Achillem. 57.

Bellator intonsus lucebat diuinus Achilles,
Nudus existens clypeo. Videbatur verò hastam vibrare
Dextra, sinistra verò clypeum æreum attollere
Forma artificiali. Belli verò emittebat minas,
Confidentia audaci incitatus. Oculi enim
Legitimum morem ostendebant Martialem Æacidarum.

Εἰς Ἑρμεῖν.

Ἦν δὲ καὶ Ἑρμείης χρυσόῤῥαπις ἰςάμβυος δέ,
Δεξιτερῇ πτερόεντος ἀείρυε δεσμὰ πεδίλου,
Εἰς ὁδὸν αἴξας λελιημένος. εἶχε γὰρ ἤδη
Δεξιὸν ὀκλάζοντα ποὺν πόδα. τῷ ἔπι λαιὸν
Χεῖρα τανῦσθαι, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
Οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ὑπεξ ὀπὸωπας ἀκούων.

In Mercurium. 58.

Erat verò & Mercurius aureos habens calceos: stans verò,
Dextrâ alati retrahebat vincula calcei,
In viam irruere volens. Habuit verò iam
Dextrum in genua procumbentem velocẽ pedẽ. Ipsi sinistram
Manum extensam, mittebat in æthera circulum oculorum,
Vt patrem regem imperantem auscultans.

Εἰς Ἀπυλήϊον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἀφθεγκτα Λατινίδος ὄργια μώσης
Ἄζετο παπταίνων Ἀπυληΐος, ὅν τινα μύστην
Αὐσονὶς ἀῤῥήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σπείρῳ.

In Apuleium magum. 59.

Et intellectualis taciturna Latinæ orgia musæ
Colebat inquirens Apuleius, quem Sacerdotem
Ausonia arcanæ sapientiæ nutriuit Siren.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵετο κούρη
Ἄρτεμις, ἀλλ' οὐ τόξον ἐχηβόλον ὤμοι φαρέτρην

Ιοδόκον κατέχουσα κασιγνήτη δὲ Φοίβου
Παρθένιον λευκωτὸν ἀναζωστῖδα χιτῶνα,
Καὶ τελχὶς ἀκρήδεμνον ἀϊξαδίην πλόκον αἴρας.

In Artemin. 60.

Phœbi verò in montibus ambulans cognata stabat puella
Artemis, sed non arcum procul iaculantem, neque pharetram
Sagittas capientem habens in humeris. Erat verò in genibus
Virginalem variegatam cincta tunicam,
Et capilli non velatum committens cirrum auris.

Εἰς Ὅμηρον.

Ἐμφερέα χαλκῷ Ὅμηρος ἐδείκνυεν, ὅττε μάλιστα
Ἀμμορίῃ, ὅττι νόου κεχρημένος, ἀλλ' ἄρα μοῦνος
Φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην,
Ἢ καὶ χαλκοῖ ἔχθυεν ὁμῶς θεὸς εἶδος ἀρούρης.
Οὐ γὰρ ἐγώ γε θυμοῖ ὄϊομαι ἔτι μὲν αἰπὺ
Ἐργατίνος χάλκευσε πόδ' ἐξαρεῶν θαυάσσαι,
Ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν Ἀθήνη,
Εἶδος ὅττι ἐλάχιστον, τ' ἐφίκεεν. ὧν γὰρ Ὁμήρῳ
Αὐτὴ παιετάουσα σοφῷ ἐφθέγξατο μολπῇ,
Σιώνιος Ἀπόλλων. τὰ τὴρ δὴ ἐμὸς, ἰσόθεος φώς,
Ἴσα θεῖος Ὅμηρος. εἴκτο ἐλάχιστον ἀνδρὶ νοῆσαι
Γηραλέῳ, ὃ δὲ γῆρας ἔλων γλυκύ. τοῦτο γὰρ αὐτῷ
Γλαφυρίῃ ἔπαξε χάριν κεκλέφατο δὲ κόσμῳ
Αἰδοίῃ τε φίλῳ τε σέβας δὴ ἀπαλάμπετο μορφῆς.
Αὐχένι μὲν κύπτοιλε γέρων ἐπεσύρετο βόστρυς,
Χαίτης εἰσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
Πλαζομένως κεχάλαστο. κάτω δ' ὑρηιάετο πώγων
Ἀμφιθαλὶς, μαλακὸς δὲ καὶ οὔλοχος οὐλὸν ἄδηεν
Ὀξυτινὴς, ἀλλ' ὑρὶς ἐπαύετο, καλὸς ὀφαίνων
Στίλβοντι γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ

Ἡφαιστοτεχνοσυνῃ κλυτοεργὸς. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρις
Ἀμφοτέρας περιβλῆτας εὐσκόπους ἔπλασε τέχνῃ.
Οὔπω μάτιν φαίεσκε δὲ ἐρημάδες ἦσθαι ὀπωπαί.
Ἀλλ' ἐνὶ οἱ ἀλαοῖσι δαίζιος αὐδὴ νοῆσαι.
Ἕζετο δὲ κενεοῖς χάεσι ὄμμασιν· ὡς δ' ὁκὲ θύῃ,
Τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πόμπασι φανείη
Φέγγος ἐπὶ κεφαλῇ σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
Δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκγιλαίνοντο πρῆαι,
Γήραϊ ῥιγηέῃ κεκαφήοτι· ἀλλ' ὅτε οἱ σφεῖας
Αὐτοχθὼν ἔχει πατὴρ σεσωϊσμένος ἴζανεν αἰδοῖος.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα περὶ στόμα θῆκεν ἀλᾶτο,
Κηρίον ὠδίνουσα μελισσαγές. ἀμφοτέρας δ'
Χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι πιθοὺς ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
Οἷά περ ὅτε ζωοῖσιν. ἑῷ δ' ἔκλινεν ἀκουῇ
Δεξιτερῇ· δόκεεν δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἀκοῦσαι,
Ἢ καὶ Πιερίδων τινὸς ἐκλύειν. τὸ δ' ἄρ' ἔσκε θυμῷ,
Σχεδὸν ὁμιλοῦντι μὴ εἴκτον· ἰόος δὲ ᾗ ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἐξ ἀδύτων πτερόεντα πολυτρήτοιο μελισσῶν,
Πιερικῆς Σειρῆνος ἀρηΐον ἔργον ὑφαίνων.

In Homerum. 61.

Prudens æs Homerus oſtendebat, neque ſententiæ
Expertem, neque mente indigum, ſed ſola
Voce ambroſiâ. Demonſtrabat verò ſolemnem artem,
Quòd & æs fundebat ſimul Deus cum imagine figurę.
Non enim ego ex animo ſentio, quòd ipſum vir
Statuarius fabricauit ad focum ſedens,
Sed ipſa multi conſilij formauit manibus Pallas,
Formam ſciens, quæ conueniret. In Homero enim
Ipſa inhabitans ſapientem eloquebatur cantilenam,
Connutritus cum Apolline, pater verò meus, æqualis deo vir,
Stabat diuinus Homerus. Aſſimulabatur v. viro conſideratione
Seni, ſenium verò erat dulce. Hoc enim ipſi

Pleniorem ſtillabat gratiam: temperabatur verò ornamento
Venerando & grato: veneratio verò effulgebat formæ.
Ceruice quidem demiſſâ ſenex trahebatur capillus,
Comæ à tergo latus. Circa verò aures
Vagabundus demittebatur. Deorſum dilatabatur barba
Vndiq; protenſa. mollis verò & volubilis. Neq; enim erat
In acutum tendens, ſed in latitudinem deſinebat, pulchritudinem contexens
Pectori nudo, & amabili vultui.
Nudam verò habebat frontem: in caluâ verò fronte
Stabat prudentia iuuenes nutriens. Circa verò ſupercilia
Vtraque prominentia prouida formauit ars.
Neque fruſtra: luce enim orbati erant oculi.
Sed non erat cæco ſimilis viro aſpectu.
Sedebat verò in vacuis gratia oculis, vt verò cenſeo,
Ars hoc perfecit, vt omnibus oſtenderet
Lucem ſub corde ſapientiæ inextinguibilem attollens.
Binæ quidem parum excauabantur genæ,
Senio rigoſo detentæ: ſed in illis
Per ſe natus, gratiis cohabitans ſedebat pudor.
Pierica verò apis circa os diuinum oberrabat,
Ceram pariens mel ſtillantem. Ambas verò
Manus inuicem imponens innitebatur baculo,
Vt inter viuos. Suam verò arrigebat aurem
Dexteram: videbatur verò Apollinem audire,
Aut etiam Pieridum quandam prope. In animo ſanè,
Inueſtiganti erat ſimilis: mens verò ipſi inde & inde
Ex receſſu ferebatur varij deſiderij,
Piericæ Sirenis Martiale opus texere.

Εἰς Φερεκύδην.

Καὶ Σύριος στιλπνίζε σοφείῃσιν Φερεκύδης
Ἰσάμβρος· σοφίης δὲ θεοδιδακτέα κέντρα νομεύων,
Οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

In Pherecyden. 62.

Et Syrius fulgebat prudentia Pherecydes
Srans: ſapientiæ verò diuinos ſtimulos paſcens,
Cœlum intuebatur, ſublimes oculos intendens.

Εἰς Ηεράκλειτον.

Καὶ σοφὸς Ηεράκλειτος ἔην, θεοείκελος ἀνὴρ,
Εἶθεον ἐξ ἁπάσης Ἐφέσου κλέος· ὅς ποτε μοῦνος
Ἀνθρωπίνης ἔκλαιεν ἀιζυρὰ χαλκίδος ἔργα ψυεπὴς.

In Heracletum. 63.

Et ſapiens Heracletus erat, deo ſimilis vir,
Diuina priſcæ Epheſi gloria: qui olim ſolus
Humani deſleuit imbecillis opera generis.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἀθρὸς ἔλαμπε θρασυτόλμοιο Κρατίνου,
Ὃς ποτὲ δημοβόροισι πολισσούχοισιν Ἰώνων
Θυμοδακεῖς ἐφόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
Κῶμον αἐξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.

In Cratinum. 64.

Et imago grauis lucebat optima ſentientis Cratini,
Qui quondam populum vorantibus præfectis vrbium Ionum
Animum mordentes exacuit ſagittales iambos,
Comœdiam augens iocoſi opus carminis.

Εἰς Μένανδρον.

Ἑστήκει δὲ Μένανδρος, ὃν εὐπύργοισιν Ἀθῆναις
Οἰλοπέου κώμοιο σελασφόρος ἔτρεπεν ἀστήρ.
Πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
Καὶ χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους
Ἁρπαγάς, οἰστρηλάτας ἀεσιφοίτου χορείης,
Μίξας σμερδνὸν ἔρωτι μανιφοίτου πάθος ἀοιδῆς.

In Menandrum. 65.

Stabat Menander, qui bene turritis Athenis
Nouæ Comœdiæ lucem ferens eminebat ſtella.
Multarum enim amores confinxit virginum,
Et gratiarum famulos genetauit filios Iambos
Rapaces, inſanos, furtiui concubitus,
Miſcens grauem amori dulcis florem cantilenæ.

Εἰς Ἀμφιτρύωνα.

Αμφιτρύων δ' ἤρατ' ἐν, ἀπ' ἐσχάμῳ τείχα δάφνη,
Στι.φάνους· πᾶσιν μὲν ἐϊσκόπος εἴδετο μάντις·
Αλλ' ὐ μάντις ἔην· Ταφίης δ'' ὅτι σήματι νίκης,
Στέμμα πολυφρέπτοισιν ἐπ' ἤμυεν εἶχεν ἐθείραις
Αλκμήνης μενέχαρμος ἀριστόκου ἄλκιμος ἀνήτης.

In Amphitruonem. 66.

Amphitruo verò fulgurabat innubili capillos lauro
Coronatus: omnibus quidem prudens videbatur vates:
Sed non vates erat. Taphiæ verò in signum victoriæ,
Coronam multiflexis sublatam habebat capillis
Alcmenæ bellicosus optimum generantis coniux.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιζεν ἐὴν τόον ἣν δι' ἀοιδῆς,
Οἷά περ ἰσοφίης δημηγόρου ἤθος ὑφαίνων.
Δεξιτερὴν δ' ἀνέεχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
Σπαρτίης πικρὸν Αρηα καὶ αὐτῆ Κεκροπιδάων,
Ελλάδος ἀμπτῆρα πολυφρέπτοιο τιθήνης.

In Thucydidem. 67.

Thucydides verò torquebat suam mōtem. Poterat v. cognosci,
Vt historiæ oratorium morem contexens.
Dexteram v. tollebat in sublime, vt prius canens
Spartæ acerbum Martem, & ipsorum Atheniensium,
Græciæ deletorem multos pascentis nutricis.

Εἰς Ηρόδοτον.

Οὐδ' Αλικαρνασσεύς με πρέσβαμε θεῖος ἀοιδὸς
Ηρόδοτος πολύιδρις, ὃς Ωγυγίων κλέα φωτῶν
Οσσά περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγε, ὅσσά περ αἰὼν
Εθρεξεν ἑρπύζων, ὅσσ' ἀνέφηνε μούσας,
Μίξας θεσπίῃσιν Ιωνίδος αἴγλα φωνῆς.

In Herodotum. 68.

Neque Halicarnassi me præcurrit diuinus Poëta
Herodotus multiscius, qui Ogygiorum glorias virorum
Quotquot continentium dualitas duxit, quotquot & æuum

Vidit paulatim accedens,nouem appoſuit muſis,
Miſcens cum facundia Ionicæ flores vocis.

Εἰς Πίνδαρον.

Θήβης δ' Ωγυγίης Ελικώνιος ἵστατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος· ὃν ἀργυρότοξος Απόλλων
Ετρεφε Βοιωτῶν ἐπὶ σκοπιὴν Ελικῶνος,
Καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. πικτοσύνῃσι δὲ
Εζόμεναι λιγυραὶ σὺν ὀπὶ τομάτῃσι μέλισσαι
Κηρὸν ἀϊεπλάσσαντο σοφῆς ὀπὶ μάρτυρα μολπῆς.

In Pindarum. 69.

Thebarum verò Ogygiarum Heliconius ſtabat cygnus,
Pindarus amabile ſonans:quem aureo arcu Apollo
Nutriuit Bœoti ad ſpeculam Heliconis,
Et cantum Harmeniæ docuit.Nato enim
Sedentes ſuaui in ore apes
Ceram formabant ſapientis indicem cantilenæ.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤρατο φερεβρεμέτας ἀστὴς Αθήνης,
Ος πρὶν Αχαιμενίδαο μόθος Κύρου λιγαίνων,
Εἵπετο φωνήεντι Πλατωνίδος ἠδὲ μούσῃ,
Ἱστορίης φιλόθλον ἀριστοτόκου ἐπαείρων
Συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.

In Xenophontem. 70.

Xenophon fulgurabat haſtam ferentium ciuis Athenarum,
Qui prius Achæmenidę robur Cyri ſonans,
Sequebatur vocali Platonicæ more Muſæ,
Hiſtoriæ amantem certaminis optimos parientis fructum
Commiſcens guttis inſomnis apiculæ.

Εἰς Αλκμᾶνα.

Ἴστω τὸ δ' Αλκμᾶνι κεχλιδυὸς ὄνομα μαίτις.
Αλλ' οὐ μαίτις ἔλιν ὁ βωμὸς, οὐδ' ὅπι χαίτης
Δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' Αλκμᾶνα δοκεύω
Ος πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἀσκήσατο τέχνῃ,

Κῆνος γὰρ πραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
Κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.

In Homerum. 73.

Stabat verò alius Homerus, quem non præsidem carminum
Diuinum filium Melites bene fluentis censeo,
Sed quem Thracio in litore genuit mater
Myro honorata Byzantia: quam adhuc puellam
Nutriuerunt, disertæ Heroicæ peritam Musæ.
Ille enim Tragicæ frequentem exercebat artem,
Exornans carminibus suam Byzantiam patriam.

Εἰς Βιργίλλιον.

Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
Πιείων δεπίης Βιργίλλιος, ὅν ποτε Ρώμης
Θυμβρειὰς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.

In Virgilium. 74.

Et amicus Ausoniis canorus excellebat cygnus,
Spirans facundiam Virgilius, quem quondam Romæ
Thymbrias alium Homerum nutriuit paterna lingua.

Εἰς τὰ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν, ἐπιγράμματα.

In illas, quæ in Hippodromo Constantinopolis, columnas athletarum, Epigrammata.

Εἰς Πορφύριον.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει,
Πολλοῖς δικαιάτοις βεβρύκομον στεφάνοις,
Πᾶσι μὲθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
Ἀλλὰ τόσην νίκης κάρβος ἐπιφλέγοντα.
Ἑσπέριον χρυσέῳ ἐν ἁρμαλιῇ, μηδ' ἐν χαλκῷ
Τὸν περὶ τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἐσάμενον.

In Porphyrium. 75.

Porphyrium Calchantis rex & populus excitat,
Multis bene elaboratis scatentem coronis,
Omnes post aurigas maximè iuuenem, quantum optimum,
Sed tantum victoriæ robur inferentem.

Non humana tibi fortuna, Cæsar, ab ipsis
Regibus
Tibi nec Dij fata, Cæsar, deesse
Quæ tu, quæ tua, quæ tuorum
Regit, qui tuorum, qui tua tibi, qui
Dijnos quæ tuos dedere, Regis.
Quæ tu, quæ tua, quæ tuorum
Regit, qui tuorum, qui tua tibi, qui
Dijnos quæ tuos dedere, Regis.
Non ea tibi fortuna, Cæsar, ab ipsis
Regibus
Tibi nec Dij fata, Cæsar, deesse
Quæ tu, quæ tua, quæ tuorum
Regit, qui tuorum, qui tua tibi, qui
Dijnos quæ tuos dedere, Regis.

Hæc ille cantauit, & Nymphæ ad ultima cantus
Verba
Vocem, & Musarum ad Cæsarem
Ingentem clamorem sustulerunt.
Tum Pan, Cæsar, ait, Cæsar, Pan
Tuus ecce venit, & Cæsar, Pan
Tuus ecce venit, & Cæsar, Pan
Tuus ecce venit, &

Λάζετο δ' αὖλιτάλων, καὶ πάλιν ἐςέφετο.
Εἴθην ἄλλῳ πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, εἴθην αὖτις.
Ος Βενέτοις τέρψῃ χείρασι καὶ πρασίνοις.

In eundem. 80.

Aliis quiescentibus, concertante verò solo
Porphyrio rex hoc dedit munus.
Sæpe vincens enim suos dedit veloces equos.
Et cepit aduersariorum, & rursus coronabatur.
Vnde erat prasinis contentio ingens, vnde bellum:
Qui Venetos oblectat ô rex & prasinos.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πολῖται ψῆφοί με καὶ εἰσέτι δίφρον ὄντα
Ἔστησαν νίκης ἐγγὺς Πορφύριον.
Δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν χάρας ἤνεγκε· τοὶ δ' ἔτεροί με
Δίζονθ' αὖθις ἔχειν, νίκης ἀπειπάμενοι.
Μήπω δ' ἡνίοχων προλίπωμεν, οἷσι καὶ ἵπποις
Κρείσσοσιν αὐλιτόρων, δόξαν χερσὶν ἔχουσι.

In eundem. 81.

Omnium calculi me, & adhuc bigis vectum
Posuerunt prope victoriam Porphyrium.
Populus enim meum munus petiit: alij verò me
Quærebant rursus habere, victoriam denegantes.
Nunquid ad agitatores accedam, quibus & equos
Meliores prætergressus monstraui deteriores.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
Ὁ πλάστης, ἔμπνουν εἶδος τυπωσάμενος.
Τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς εἴδεα δίκεα τέχνης
Τάξει, καὶ νίκην οὔποτ' ἀμφισομένην;

In eundem. 82.

Ipsum Porphyrium quidem exactissimè formauit ære
Fictor, tanquam viuum efformans.
Quis verò gratiam, quis certamina, quis diuina consilia artis
Formabit, & victoriam nunquam recedentem?

Ex Ægeo.

Exule qui tellus & mœnia regia linquis,
Arbor eris viridi cana fronde comans.

Ex Ægeo & Pittheo Aethra Theseum Athenas
Progressa enixa est filium, Pittheo
Is nomine, Ex
Impigro mente pectore arte valens.
Hinc Athenarum regnum adeptus, Creten
Quam Minois ea tempestate regebat Asterius
Progressus, ibique ab eo
Purificatus.
Pittheus Aethræ & Cretheo, & Pelopis
Filiæ Hippodamiæ Nothus.
Mater Leodamia Acasti filia.
Cretheus ex Aethra nepotem ab Ægeo
Natum, ut ad se veniret, ad Pittheum misit.
Qui ut ad eum venit, ab Hippodamia
Insidiis, Ex
Pugnam ad Marathonem contra Persas
Cum Minois ea tempestate regebat Asterius
Progressus, ibique ab eo
Purificatus.
Pittheus Aethræ & Cretheo, & Pelopis
Filiæ Hippodamiæ Nothus.
Mater Leodamia Acasti filia.
Cretheus ex Aethra nepotem ab Ægeo
Natum, ut ad se veniret, ad Pittheum misit.
Qui ut ad eum venit, ab Hippodamia
Insidiis, Ex
Pugnam ad Marathonem contra Persas

'Quisnam es chare puer, menti summitatẽ lanuginem pingẽs?
[1] O hospes, Porphyrius.' Quæ patria est? [b] Libya.
'Quis verò te nunc honorauit? [1] Rex, ob equitatum.
'Quis testis fuit? [b] Populus Venetorum.
'Oportebat te Lysippum habere testem victoriæ,
Tantæ, sculptorem peritum, Porphyri.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν Πορφύριον Λιβύη τέκε, Ῥώμη δὲ Ῥώμην,
Νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὶς, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
Χρώματος ἄγουσα φέρουσα καὶ ποτὲ σύμβολα νίκης.
Πολλάκι γὰρ δήμους ἤλλαξατο, πολλάκι πώλους.
Καὶ νῦν μὲν πρῶτος, τοτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
Πάντας ὁμῶς νίκησε καὶ ἱππάλους καὶ ἔποχους.

In eundem. 86.

Hunc Porphyrium Libya genuit, nutriuit autem Roma,
Victoria verò coronauit vicissim, alias in alio
Colore, summa ferentem in capite symbola victoriæ.
Sæpius enim factionem mutauit, sæpius equos.
Et nunc quidem primus, tum verò vltimus, interdum medius,
Omnes tamen vicit & hostes & socios.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγὺς τῆς Νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
Ἐσσι, ἀμφοτέρων κύδεα δρέψαμενος.

In eundem. 87.

Prope Victoriam & Alexandrum regem
Positus es, vtriusque laudes decerpens.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ὅτι μοχθοῖς
Πορφυρίου καμάτοις ἕλκεται ὄμμα Τύχης.

In eundem. 88.

Omnia Fortunæ oculus inuadit: sed in solis
Porphyriæ laboribus trahitur oculus fortunæ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Pyrrhum ex Epiro regem, cum bellum ei inferret,
Ea res quæ tum Apollinis grata fuerat,
Vt bene rem gereret, ei non fuit grata.
Nam cum ab Oracvlo Aeacidam Romanos vincere posse
Audisset, & Romanos se vincere posse existimaret,
Ea fit ei victoria quæ ipse mallet.

Ad Cannas consulibus Romanis pugnantibus, cum Hannibal
Ex pugna victor esset futurus dixit,
Vincere scis Hannibal, victoria vti nescis.
Quæ victoria si non fuisset, Carthaginem non stetisse
Constat: sed quia victoria non fuit, Carthago stetit.

Ex Ennio.

Tvrpe est Pythonem natum Cadmi filiam
Serpentem ex homine atque ex femina factum.
Nova miracla ex patrum vetere memoria.

Ex Pacvvio.

Pvgil cum pugilem percussit, ille ictum
Vitare, & vitare ictum, & cavere, & providere,
Ne plus minusve quam opus sit, id est sapere.

In eadem.

Pyrrhum in Italiam venisse, grave nobis fuit,
Sed non gravius quam Achillem Troianis fuit.
Nam ille Troianos, hic Romanos perdere
Gestit, ille Troiam, hic Romam, ille Priamum, hic Senatum.

Ex Ennio.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
Κοίρανος ὁ πρασίοις τοῦτο χαριζόμενος.
Πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα κομίζων,
Ηὔεσε Καλλιόπην, καὶ πάλι Πορφύριον.
Διπλόον ὠνόμα τοῦτο, τόσσον λάχε χάλκεος ἥρως
Οὖτος, ὁ τετράππων κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

In eundem. 92.

Porphyrio post certamina munus præbuit excellens operum
Rex prasinis illud indulgens.
Sæpius enim populus optima opera referens,
Laudauit Calliopem, & iterum Porphyrium.
Duplex nomen hoc, quod consecutus est æneus heros
Hic, qui quatuor equis laudem abstulit virtutis.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὤφελες ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
Ὡς ἐλατὴρ πλήθων, καὶ πολέμοις πρόμαχος.
Εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄναξ τοῦ ὀλεσίτυραννος ἀκωκή,
Καὶ σὺ σὺν αἰχμάζων ἦλασας αὐλαχίης.
Καὶ διδύμης πολύμητις σοφὸς ἐδράξαο Νίκης,
Τῆς μὲν, πολεμάρχου, τὴν δέ, τε ἱππορόου.

In eundem 93.

Debebas arma ferre, non vestimenta hæc portare,
Vt agitator existens, & bellorum antesignanus.
Cùm enim venit regis tyrannum occidens mucro,
Et tu vnà pugnans attigisti nauale prælium:
Et duplicem prudens sapientem consecutus es victoriam:
Hanc quidem Hippodromi, illam verò tyrannicidij.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη,
Ἀλλ' καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
Εὖτ' αἰ αἰάζ πολέμιζεν ἔχων πρασίους ἑτοίμους

A quos paterna Deus genuerat,
Ad vitam reuocauit, & ipsis
Vsq; ad Adamum dedit annos.
Ex quo Noe, ex quo Abraham,
Ex quo Moses, ex quo Dauid,
Ex quo Christus, ex quo Petrus
Non fluxa & labilis ætas
Sed stabilis & firma numerabitur.
Ad cuius se stabilitatis exemplum
Ecclesia quoddam ab his temporis spatium habuisse
Non dubitat, quod ab his ad finem usq; ducatur.
Et
Tertium vbi ait, Et ecce ab Adam
Vsq; ad Noe, ex quo Abraham,
Ex quo Moses, ex quo Dauid,
Ex quo Christus, ex quo Petrus
Sex millia annorum sunt,
Et nunc venturus sum, inquit, Dominus.
Videtur mihi

Ωμοσεν βὐόρχοις ἐσθλὸ χαίλεσι· Πορφυρίῳ γὰ
Πρώτῳ καὶ μούνῳ πᾶσιν ἔδωκε χάριν.

In eundem. 96.

Formator æs fabricauit simile aurigæ.
Vtinam verò & artis eminentiam absoluisset,
Eminentiam simul & pulchritudinẽ, quam natura serò generãs,
Iurauit, secundùm generare non possum.
Iurauit bene iurantibus labris. Porphyrio enim
Primo & soli omnem dedit gratiam.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνῃσι δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
Πάντες Πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.
Ναὶ τάχα καὶ φήσουσιν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
Βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων.
Ὅσσα γὰρ ἰωιοχῆας ἀεὶ μεμελισμένα κοσμεῖ,
Εἰς ἓν ἀολλίσας, σμίλικος ὄξυφάνη.

In eundem. 97.

Si inuidia quiescat, & iudicare velint certatores,
Omnes Porphyrij testes sunt laborum.
Certè forte & dicent numerantes certamina,
Paruum hoc munus tantorum laborum.
Quæcumque enim agitatores semper diuisa exornant,
In vnum qui congregauit, tantulus apparuit.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις τεὸν ὄφρα τε χαίρει.
Ἤθελε δὲ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν εἰς Νέμεσιν.
Εἰ δὲ πολὺ μάλλον σὺ παύεαι ἤθεα νίκαν
Εὐγενέων δῆμος Πορφύριε σεβόμενον,
Ἐμποδά σοι ξύμπαντες ἀγάλλεται· πᾶς γὰρ ἀέθλων
Καὶ χρυσὸς πύπτοις εἰς ἕνα συνάγεται.

In eundem. 98.

Venerando ære te vrbs ter desiderabilis honorat,
Voluit autem auro, sed vidit in Nemesin.

Si verò

Et sed ad ingenium, sed ad res mollissima fictas,
Hoc natura parens vim cuiuscunque dedit.
Vnde etiam Dominum cunctis natura potentem
Esse iubet, nullique hominum servire volentem.

Ergo quis
Crimen in optato regi vult dicere, quod se
Non sinit ad Veneris vanos transferre furores?
Aut, cui regi non libet, quod libet, impia dicta
Ille profert, dum se dedere regibus ait.
Ille etiam regum est, cui non sua libido, sed
Maiestas imperio sola libenter adest.
Ille quoque est regum, qui se non ipse, sed ipsum
Imperium regit, & sceptrum, non sceptra colit

Φίλητο· μυθηιῶται τοῖα παλαιγλυέες·
Νεῶ δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα Νίκη
Ὄμματα καὶ δίφρεις Φίλητο Πορφυρέης.

LEONTII Scholaſtici in eundem. 101.

Anchiſen Venus,& Endymiona Luna
Amauit:fabulantur talia priſci:
Iam verò noua quædam fabula canetur,quòd propè victoria
Oculos & locum currus amauit Porphyreij.

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρους κούρος μὲν ἐὼν, πρέσβεις δέ τι κούρους
Νίκῃς, τριπάτων κέντορας ἀθλοφόρων.
Ἐξ ἐτέων αἰῶσας δεκάδας, κίονα θριγκίνης
Εἶλες Καλλιόπα νεύματι καισαρίνης,
Ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αὐτάρ τοι εἴη
Ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

In Calliopen. 102.

Seniores puer exiſtens,& pueros ſenior
Vincis,quatuor equorum ſtimulatores victorias ferentium.
Ex annis perficiens decadas,columnam ex victoria
Conſecutus es Calliopa,nutu imperatoris,
Vt maneat & poſtea tua laus.Vtinam verò ſit
Vt laus immortalis,& corpus immortale.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆς τόδε διφρελάτιδος τ' χάλκεον αὐτὸ Νίκης
Δείκηλον μορφᾶς Καλλιόπα ζαθέας,
Πρέσβις ἐπ' ὀφρυόεντα; τὸ ἱπποδάμῳ πλέον ἀλκᾷ,
Νίκησας, χάρμοις δ' ὤιτνεος, τὸ σοφίῃ.
Εὖτε, βίῃ λεύσσεις Βερενίκεον στέμμα πόλεως δῆμος
Δοιαί, τὰ μὲν, τέχναις ἆθλα· τὰ δὲ, σθένεος.

In eundem. 103.

Tuæ hanc currum agitans æream poſuit Victoria
Imaginem formæ,Calliopa, ſanctæ,
Senex & robore valentes iuuenes in hippodromo plus robore

Vt nihil fecerit pro me, nihil pro se fecerit,
Tamen cum pro Vatinio testis dicet, ei credetur.
Quid? si ille Vatinius non modo testis, sed etiam iudex
Et Gabinius,

Et Gabinius non satis, nisi idem testis,
Et, si nihil ego, ut ille, dicam, nihil dicet.
Quid? si ego, ut ille, Gabinium laudem,
Nihil dicam, nisi quod ille dixerit,
Et eadem
Tam bonum esse testem non dicam quam Vatinium,
Et tamen tu me non audies

In eundem. 106.

Calliopa inclyte ob labores, Quid tibi amplius, quòd colit
Imagine ærea tuos rex labores?
Populus mille voces edens? omnis ciuitas? Neque enim ipſa
Aduerſariorum manus tuos abnuit labores.

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρες εὐάθλων ἡράων, φρένες, ἠδὲ κραταὶ ἧβαι,
Οὐ παλαιὸς ἱπποσυνὴς, οὐ νέος εὐτυχίης.
Ἰλήκοι Φαυστῖνε τὸς νόος· ὧν πάντα πρόσεστι,
Ἔστεται, ὧν Νίκη σὺν προφὸς ἀθάνατος.

In Fauſtinum. 107.

Matres bene pugnatorũ munerũ, mentes ſunt, non robur iuuẽ-
Non teleritas equitatus, non tempus felicitatis. (tutis.
Propitia ſit Fauſtine tua mens: quam hæc omnia
Sequuntur, cum qua Victoria connutrita immortalis.

Εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Πρίν σε νέον Φαυστῖνε νόος πρὸ ἔκτυπε γῆρας·
Νεῦν δέ σε πρεσβυγλυφὴ κάρπος ἔφεικε νέων.
Δὶς πρὶν ἐὼν ηὗρεν πάντα πρὸς πόνος· ὅς σε γεραιὸν
Πρέσβιν ἐν ἡβήοις, ἐν δὲ γέρουσι νέον.

In enndem. 108.

Prius quidem te iuuenem Fauſtine mens timebat ſenum:
Iam verò te ſenem robur horret iuuenum.
Cętera cuncta tuus reperit labor: qui te colit
Senem in iuuenibus, & iuuenem in ſenibus.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Ὤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

In Conſtantinum. 109.

Ex quo Conſtantinus ſubiit domum inferni,
Periit cum ipſo omnis laus aurigarum.

Εἰς ⟨illegible⟩ αὐτόν.

Χάλκεος ὄντι ἔσῃς βιότου ἔπι Κωνσταντῖνε:

(Ad Q. Scævolam Consulem.)

Quem, Rex Attale, tibi Romam misimus, Lucli
Ut hortatu & ope, quæ vocaret, fieret.
Is, postquam ad nos venit, &c.

Quem rex Attalus misit ad Romanos.
Nempe quem ab Attalo missum
Romam ad Scævolam Consulem Lucli hortatu & ope, quæ vocaret, fieret.
Is, postquam ad nos venit, &c.

Quem Rex Attalus tibi, Rex Attale, &c.
Fit hoc pacto, Romam misimus.
Tertius (ad Scævolam Consulem) ad (quod) Rebus (gerendis) opus erat.

Is, postquam ad nos venit, &c.

Is (quem Consulem) ad nos (Romanos) venit, postquam (ad

Εἰκόνα Κωνσταντῖνε πολῖται σὴν ἀνέθεντο πολῖται,
Μυρόμενοι ψυχᾶς τέρψιν ἀποιχομένης,
Σοὶ χλόος ὁππότε δῆμος ἐπισφρήγιζε θανόντι,
Μνήσατο τῶν σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄεθλος.
Ὠιχετο ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὥλετο τέχνη,
Ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἐξαμένη.

In eundem. 113.

Imaginem Constantine tuam posuerunt ciues,
Dolentes animæ oblectationem abeuntis,
Tibi laudem cum populus obsignauit mortuo,
Recordatus est tuorum laborum post mortem rex.
Obid equitatus maledictis incessens periit ars,
In te desinens omnis & incipiens.

Εἰς ὡ αὐτόν.

Εἰστήκει μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ
Εἰκόνα χαλκείῳ βαμὸν ἔχουσα γρᾶς.
Ἤδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ὑπὲκ κύδεϊ νίκης
Αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέλετο στεφάνους.
Ὡς δ' ἔθανεν, πολίουσα, φίλον τύπον αἴνετο τῆδε,
Ὄφρα καὶ ἐσσομένοις μνῆστιν ἔχῃ καμάτων.

In eundem. 114.

Huc vsque quidem viuenti vrbs quondam Constantino
Imaginem æream paruum iudicauit munus.
Venerabatur enim omnis populus quotquot in laude victoriæ
Semper concertans circumdabat coronas.
Vt verò mortuus est, desiderans eũ, amicã imaginẽ posuit hîc,
Vt & in sequentibus recordationem habeat laborum.

Εἰς ὡ αὐτόν.

Οἱ Βέροι τεθαοίοισιν ἑωυτῶν αἰὲν ἐόντες,
Εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἄξεσόμεσθα ὄφρα,
Ὡς τέ σε Κωνσταντῖνε λαοὶ ὑπετύμβιον οὖχος,
Πᾶσιν ἀξόμενον, πᾶσιν ἀγερσόμενον.

In eadem.

Vxorē Pedio ducēdo, Pedius inuitatus
Se modo cōtendit, modo se cōtendere simulat.
Quid facias? Ducas, ne ducas? Ducere, nolle
Ducere non audes, ducere nolle potes.

Ad Sabellum, quod ei quotidie vrgē te vxore
Ducenda, ne solus viuat, & ille respondeat,
Ædificare domum, plantare arborem, generare filium.

Dicis, Sabelle, mihi, quotidie vrgere puellam
Me, ne sim solus, ducere, & ille refert.
Ædificare domum, plantare arborem, inquis,
Et generare mihi filium, ille refert.
Quæ cum ita sint, cur non potius, Sabelle, relinquens
Hæc, tu non cupias solus, & ipse velis?

In Thaidem, quæ cum Chærestrato, Demeæ adulescente, Pamphilum, Glycerij adulescentis amicum, & Bacchidis amatorem, adulterare dicebatur.

Thaidi Chærestratus, Demeæ Pamphilus hæret,
Pamphilo Glycerij, Bacchidi ipse placet.
Quæritur, an Thais cum tribus adulterat? Imo
Vna tribus, tribus vna placere potest.

In Thaidem, quæ cum Chærestrato, Demeæ adulescente, Pamphilum, Glycerij adulescentis amicum, & Bacchidis amatorem, adulterare dicebatur.

Thaidi Chærestratus, Demeæ Pamphilus hæret,
Pamphilo Glycerij, Bacchidi ipse placet.
Quæritur, an Thais cum tribus adulterat? Imo
Vna tribus, tribus vna placere potest.

In eundem. 118.

Fauſtiniadem ciuitas poſuit Conſtantinum,
Vicinum quidē patri, melioreē verò inter equorū agitatores.
Diu enim pugnans non peccauit: ſed in victoriâ
Quieuit, cum victoria & prius incipiens.
Quem etiam iuuenem exiſtentem ſeniores aurigatores
Coronantes ſtadiis, cognorunt certamina inſtituentem.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τὴν τροφὸς ὥπασε Νίκη,
Παιδόθεν ἐσσομένῳ πᾶσιν ἐφ' ἡλικίῃ.
Πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας σεαυτῷ,
Οὐδ' ἴσον οὐδ' ὀλίγον δέρεο λῳπόμενον.
Ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε καὶ ἄγρους αἰδρας ἐλίκας·
Ἡλικας, ἡβήσας γηραλέος δὲ, νέους.

In eundem. 119.

Tibi hoc Conſtantine tua nutrix præbuit Victoria,
Ex puero te ſequens omnem ad ætatem.
Quinque enim in ſtadiis decades abſoluiſti annorum,
Neque æqualem neque iuniorē inueniſti tibi non cedētem.
Sed adhuc puer & imberbis viros ſuperaſti:
Adoleſcentes puber: ſenex verò iuuenes.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πόλις ἱππιοχεύειν·
Ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ σὺν ἐπείθετο φύσις.
Εἴκοσι γὰρ σταδίοις δεκάδας πρὸ παίφασιν ἤρως,
Οὔρεα μὴ λήθῃ καὶ χρόνος ἀμφιβαλὴ.
Ἀλλὰ μένοι ποθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλάτῃσι,
Κόσμος δὶ σταδίοις, ἐσσομένοις ὄφελος.
Καί τις ἰδὼν μετόπισθε χαρείσεται ἡμιτελῆ,
Ὁλκίαν περιπλὼ ἢ μινύθειν θυέλλαις.

In eundem. 120.

Voluit Conſtantinum ſemper vrbs equos agitare,
Voluit, ſed voluntati non adnuit natura.

Vnde

Tu dic Eunoe hos mecum potum restituat sensus,
Et tibi non alius sit mihi Musa liber.
Dic & Lethæi ripa humectet gutture nostro
Ora, nec hæc nobis dicta fuisse velit.
Sic fiet, ut nostri maneant in pectore versus,
Et nostrum nomen fama perenne canat.

Ex Ponto.

Hæc quidem sunt vobis (quæ vos ratione valere
Et vestro possint dicere digna viro)
Ingenio tribuenda meo, quod ab arte paratur,
Non ab eo, quem vis ipsa dedisse potest.
Ex Ponto.

Quisquis ab ingenio nomen Scribonius habes,
Et tibi Libo potens, & tibi Piso favet,
Et tibi, cui Latiæ pars est data maxima linguæ,
Horatius Flaccus, & tibi Naso placet,
Vt mea Gætulicus, Maximus, Ovidius ora
Carmina Sarmaticis legerit inter equis,
Quæ tibi Pannonicæ tellus, quæ misit Iazyx,
Quæ tibi Bessorum barbara terra dabit,
Ne pudeat dictis aures adhibere Tonantis,
Quæque sua Pallas cum pietate colat.
Ex Ponto.

Ergo Ramnusia cum sacrum Cæsaris ignem
Ture colas, & sit mos tibi semper idem,
Et cum Pierides Musæ Phœbusque frequentent
Limina, quæ Pario candida facta lapide,
Et cum Pieriis Phœbus chelys addita Musis
Cingat Apollineas docta per arma fores,
Ipse Deus vatem, quem fecit, protegat, ut non
Deseruisse velit, quem sibi finxit, opus.
Ex Ponto.

Ad me ubi ferre, Rufe, potes, quæ Pontica terra,
Tristis ego Ponto sic mea fata feram.

FINIT.

Δήμου ἀπ' ἀμφοτέρων. σὺ μὲν πάρος ἐν Βενέτοις μόνῳ
Εἴκοσι κυδίστων στέμμα φέρῃς ἐτέων·
Παύσω δ' ἱπποσυνης· παρὰ σοὶ νέον δέ σε δίζετο δῆμος.
Τοῖς δὲ σὺ μόνῳ, νίκαν· ⓐ δ' ἄρα, σοὶ δ' ὅγε.

In Vranium. 122.

Tibi & certanti soli, & cessanti à certaminibus
Hoc munus victoria bis dedit Vrani,
In factione verò vtraque. Tu enim prius in Venetis quidem
Viginti glorioſorum coronam fers annorum.
Quieuisti verò ab equitatu. Prasinorum verò te quærebat populus.
Illis autem tu quidem victoriam. Illi verò tibi munus.

Εἰς ⓐ αὐτόν.

Ἀμφοτέρῃς εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις,
Κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλαχεν Οὐρανίος,
Εἰσέτι δισσῶν. ὅ δὲ ⓐ ῥα νίκας ἤλυθε πρόσθεν
Ἐκ πρασίνων, οἷς δὲ χαίτονα χῶρον ἔχει.
Αὐτὰρ ἐπὶ καλοῖο πεπαυμένον ἦγαγεν αὖθις
Εἰς δίφρους, νίκης μνησάμενοι προτέρης.

In eundem. 123.

Verisque vnus solus victor in populis
Gloriam ab vtroque consecutus est Vranius,
Adhuc bigis vectus. Quod verò munus ipsi venit primum,
Ex Prasinis, quibus sanè vicinum locum habet.
Ipsi verò stadio cessantem duxerunt rursus
In currus, victoriæ recordati prioris.

Εἰς ⓐ αὐτόν.

Παυσάμενον καλῶν βασιλῆος ἐπ' ἀγακλείῃ νίκῃ
Αὖθις ἐπ' ἅρμασι βῆσεν ἀεθλοφόρων
Οὐρανίον, δήμοισι φέρων μέλος. ἡ δὲ πολῖτις
Ἡ πόλις Οὐρανίῳ νόσφιν ἀεθλοσυνάς.
Τοιὼ ἑκὰς διφρεύοντα πολιτεύεσθον, ὑσταίης τε
Νίκης καὶ προτέρης ζῆσεν ἀγαυομένω.

Ac modestia. Ita
Quodcunque est, & quicquid erit, mihi carius illorum
Roma fuit: ex illorum animis, ex pectore Romam
Vestrum pectus habes: quorum fore dedecus, eam
Quam vos, non habuisse fidem.
Quid? Cum Pompeio? Quem? Quo? Quibus ille
Victoria in populo Romano? Quem locum
Sibi ipse reliquit?
Ecce autem Cæsar, cui omnia ad libidinem
Licuerunt, quem
Ipse Pompeius, Socer meus, &
Ob eam ipsam causam, quod is erat,
Timebat, cum primum
Ille
Ejusdem gentilitatis Patricius fuit, qui
Primus consul fuit, qui
Vltimus consul populi Romani fuit, qui
Sua voluntate, quod unum
Imperium diuturnum in ciuitate esse non
Vellet, consulatum deposuit.
Vt ille
Quidem Numa Pompilius, qui
Regnum, quod ei nec petenti nec
Vocato delatum est, & Vrbe, & Sabinis,
Hostibus, & Curibus, & Regno, & Regia,
Ac denique
Ipsa Roma, quam ille
Ad Romulum, & ad Quirites
Romanos tanto intervallo non fuit, cum quibus
Ille tamen ipse Romulus
Ita de suo consensu in Vrbe regnavit, ut

Ob id & auro ipsum litteris mandarunt metallo,
Gloriosissima possessione glorioſum aurigam.

Εἰς Ἰουλιανόν.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν Τυρίης βλάστημα τιθήνης
Ἡνίοχον, πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
Αὐτός τ' ἄναξ καὶ δῆμος ἅπας καὶ πότμια βουλὴ
Ἔστεψαν, κοινὸν φῦτον ἀεθλοφόρων.
Γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύετο· πᾶσι δ' ὀπάζων
Κάλλιπεν οἷσιν ἔρως εἴδετο δυσπαλέων.

In Iulianum. 127.

Hunc Iulianum Tyriæ germen nutricis
Aurigam, multas capientem coronas,
Ipse rex & populus omnis & diuinum consilium,
Posuerunt commune suffragium conferentes.
In senectute enim à studiis quiescebat, omnibus verò amorem
Reliquit quibus amor florebat aduersariorum.

Εἰς Ἀναστάσιον, Θωμᾶ τοῦ πατρικίου, καὶ λογοθέτου τῶν δρόμων.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα, λελασμένον ἅρματος ἄθλων,
Ἐνθάδ' Ἀναστάσιον κεύθομεν οὐδὸς ἔχει,
Ὃς πόσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους ὅσα ἄλλοι
Εἶδαν ἱππασίης ἤματα τεθριπόρου.

In Anastasium Thomæ patricij & iudicem curriculi. 128.

Audacem aurigatorem capientem currus certamina,
Hæc Anastasium iacentem terra habet.
Qui tot induit prius coronas, quot alij
Viderunt agitatorum dies equitatus.

Εἰς Πορφύριον, μίμους Βενέτων.

Ἐν γῇ κεῖται τόσας πάντως ἅρματι νίκας,
Καλῶς ἐπάρθη καὶ θεὸς αἰθέρα πρέχει,
Πορφύριος ὁ θαῦμα δήμου Βενέτων.
Νικᾷ γὰρ οὗτ' ἀπὸ γῆς διφρηλατῶν,
Αἴθων ὡς ἂν καὶ στεῖλ' ἁλίῳ δρόμου.

In Purpureum Latinæ Tragœdiæ
Jubar, Sol Hispanus, Lucius Annæus Seneca,
Cordubæ natus, & in Italiam missus.

Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena
Carmen, & egressus silvis vicina coëgi
Ut quamvis avidis parerent arva colonis,
Quæ gravis Æsacus, & quæ fortis amavit Hylas,
Hesperiæ ductor, quo non alter in urbe
Pectine Threïcio mœstos deflevit amores,
Atque recusantes docuit parere Quirites,
Ille canit postquam Romana per oppida grandes
Surrexere minæ, & Latio bellantur in agro,
Quæ Pharios fugere duces, quæ Punica castra,
Quæque Philippæo confecta est cæde iuventus.

Ad Lectorem.

Lector, ades, quicunque legis, quicunque videbis
Hæc nostra, & nostri carmina rara libri,
Ne dubita, quin sim Cordubæ natus, in ipsa
Quæ Bætin propior Marmoricam bibit undam.

Ad Lectorem.

Quisquis Pieridum colis cacumen,
Et Phœbi studiosus ora lustras,
Quisquis Castalium bibis liquorem,
Et Phœbo, Phœbique sacris vacas,
Quisquis Pieridum choros frequentas,
Et Phœbi studiosus ora lustras,
Quisquis Castalium bibis liquorem,
Et Phœbo, Phœbique sacris vacas,
Hæc nostra, & nostri carmina rara libri
Ne dubita, quin sim Cordubæ natus, in ipsa
Quæ Bætin propior Marmoricam bibit undam.

Τὼ ὕπαυ ἠγόησε πομπτελῶς δρόμῳ.
Γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· ὃ δ' οὐθένος,
Ἦν τις νεάζων οὐδὲ ὅλως ἀπῳδόμυος.

In eundem. 132.

Faustinus hic qui prius aurigator,
Quem populus inueniens partis Prasinorum
Cladem ignorauit omnino in cursu,
Senex quidem erat enim vt vides. Sed robur,
Erat quidam iuuenescens neque omnino deficiens.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λευκὰς μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος,
Αὐ μὴ κατεῖρκτο στερρότητι τοῦ δόμου,
Τοὺς τρεῖς ἐνίκα πρέσβυς αἰθέρα φθάνων.
Πνεῦμ' οὐδὲν εἶδες αἰθέρ' ὀχούμενον.
Τέχνη μὲ πείθει τοῦτον ἔμπνουν βλέπειν.

In Constantinum aurigam alborum. 133.

Albi trahens lora Constantinus.
Si non detineretur firmitate domus,
Tres vinceret primus ad æthera contendens.
Sine spiritu vidisti ad cælum currentem.
Ars mihi persuadet hunc viuum me videre.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς παλαιοῖς χρόνοις
Λευκῆς χρόας τέθριππον ἤλαυνε βὐτρόφως.
Ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ
Τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῆς δρομικῆς τ',
Καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου καὶ τέχνη.

In eundem. 134.

Constantinus erat, sed priore tempore
Albi coloris quadrigam trahens bene conuerse.
Ex quo verò hunc rapuit Draco, occidit,
Lux certaminis equinorum cursuum,
Et omnis oblectatio huius theatri & ars.

Ille ſub eam ſolis ſpectans
Aſſa ſub Aſcra ſibi ſatum ſenectam
Et tenuis qui fluit Hebri
Rura Mimantis, Rhodopeiaque
Rura, quibus Boreas ſpirat aſperrimus,
Tellurque, qua dies ſit minima diu.

Hic ſub Leone, cum ſol ardentes coquit
Veſtibulum Cancri, ſub ipſo ſidere
Solem recurvo cornu bubulum
Ad ſua reducit ſidera Gnoſſiacus
Et cuncta longis ſpectat ab Oſſa iugis
Thracum nivoſa regnatrix et Orithyia flatu.

Sub hoc Libra ſol
Exporrigit diem pares in horas,
Et ſub hoc Scythes
Et Sarmata ſolem videt ſuum ſine nocte.

Hic ſub Capricorno
Ille ſub Aquario, cum ſol ab imo
Tellure ſurgit,
Sub hoc Britannus ſolem videt ſuum.

Sub hoc Leone, cum ſol ardentes coquit
Veſtibulum Cancri, ſub ipſo ſidere
Solem recurvo cornu bubulum
Ad ſua reducit ſidera Gnoſſiacus
Et cuncta longis ſpectat ab Oſſa iugis
Thracum nivoſa regnatrix et Orithyia flatu.

Sub hoc Capricorno
Ille ſub Aquario, cum ſol ab imo
Tellure ſurgit,
Sub hoc Britannus ſolem videt ſuum.

Hic ſub Libra ſol
Exporrigit diem pares in horas,
Et ſub hoc Scythes
Et Sarmata ſolem videt ſuum ſine nocte.

Sub hoc Leone, cum ſol ardentes coquit
Veſtibulum Cancri, ſub ipſo ſidere
Solem recurvo cornu bubulum
Ad ſua reducit ſidera Gnoſſiacus
Et cuncta longis ſpectat ab Oſſa iugis
Thracum nivoſa regnatrix et Orithyia flatu.

Ad. Vallen.	15, 16	Ant. Gallus.	17, 18
Ad. Wallen.	15, 16	Ant. Gallus Ord. Præd.	17, 18
Adam Wallensis.	15, 16	Ant. Gallus Ord. Præd.	17, 18
Adamus Wallensis.	15, 16	Antonius Gallus.	17, 18
Adamus Wallensis.	15, 16	Antonius Gallus Ord. Præd

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ.
Ex Tactico.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ.
De Donis.

Ἐν ἑορταῖς καὶ πότοις ἐπὶ τῶν θεῶν,
Λίθους τε καὶ ξύλα καὶ χαλκὸν ἀναθήματα,
Ἢ τὰ τούτων ἀγάλματα μὴ τίθεσθαι.
Ἀγάλματα γὰρ ἀνθρώπων ἐστὶν ἔργα ξοανά,
Τοῖς δὲ θεοῖς ἀνθρώπων ἔργα μὴ τίθεσθαι.
Ἀνθρώπων γὰρ ἐστὶν ἔργα καὶ τὰ τούτων ἀγάλματα.
Τοῖς δὲ θεοῖς ἀνθρώπων ἔργα μὴ τίθεσθαι.

In Festis & Conuiuiis Deorum
Lapides, ligna, æra, Donaria,
Vel horum simulacra non ponenda.
Simulacra enim hominum opera sunt ligna,
Diis autem hominum opera non ponenda.
Hominum enim opera sunt & horum simulacra.
Diis autem hominum opera non ponenda.

FLORILEGII VARIORVM
Epigrammatum Liber Septimus Manilio collectus.

IN DOMINA STATVARIA. Cap. I.

In Dominam Statuariam.

Quæ modo Phidiacæ fuerat Victoria dextræ,
Hanc Nicodemi Cnosia dextra facit.
Ne mirum, Cnosia quod dextra Victoria fiat,
Cum Cnosia Phidiacæ dextra Victoria fuit.

Victoria Phidiacæ dextra fuit, Victoria Cnosia
Nicodemi dextra Victoria fiet opus.
Ergo Victoria Cnosia Victoria Phidiacæ
Nicodemi dextra Victoria fiet opus.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Τὸν κύνα, πάσης κρατερῆς θηρίδμονα θήρης,
Ἐξέσε μὲν Λεύκων, αἴρετο δ' Ἀλκιμένης.
Ἀλκιμένης δ' οὐχ εὗρε τί μέμψεται· ὡς δ' ἴδε δοκέοντα
Εἰκόνα, πολυτοίῳ φαινομένην χρώματι,
Κλοιὸν ἔχων, πάλλεν ἄγε, λέγων Λεύκωνα κελεύειν
Τὸν κύνα καὶ βαίνειν· πείθετο δ' ὡς ὑλαόν.

MACEDONII Conſulis. 2.

Canem omnis fortis peritum venationis,
Sculpſit quidem Leucon, poſuit autem Alcimenes:
Alcimenes verò non inuenit quod reprehenderet: cùm verò
Imaginem, varia figura apparentem, (vidit ſimilem
Collare habens propè ibat, dicens Leuconem iubere
Canem etiam ambulare: obediit verò tanquam latrans.

ΜΥΡΟΥΣ.

Νύμφαι Ἁμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἵδε παρ' ὄχθῃ
Ἀμβροσίαις ῥοδέοις σκίρτα ποσὶν ἀεί,
Χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς πάρος ἁγὰς
Εἴσατ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

MYRVS. 3.

Nymphæ Hamadryades fluuii puellæ, quæ hæc profunda
Ambroſiæ roſeis calcatis pedibus ſemper,
Saluete & ſeruate Cleonymum, qui hæc pulchra
Poſuit ſub pino vobis, Deæ, ſimulacra.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ παῖς πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτης· ἡ δὲ χιτῶνα,
Φημονίη. Πρηξὼ δ' ἡ θώκιον ἔχει.
Τὰς Γαφίης δ' ὀνεὼς καὶ πιβρέτας· αἵδε μὲν ἀνθῆ
Ξυνοί. Στρυμονίδι δ' ἔργον Ἀεισαμάχου.
Πᾶσαι δ' ἀγαθαί· ἔσθ' ἃ καὶ ἐπαινέσεις· ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύπριδος ἐν χρήπυ, νεῶ ἑνὸς εἰσι μίαι.

ANTIPATRI. 4.

Calceos ferens, Menecratis: quæ verò veſtimentum,

Plutonem? Primum quod potentissimus Deus
Pagus a nullis dominetur, & quod ei soli cuncta subsint.
Quod ipse sit Rex Regum, & Dominus Dominantium.
Cumque eum cuncta mundi & Elementa ministrent.
Quod ipse sit Deus Deorum, & Dominus Dominantium.

AD ARNOBIVM. Cap. IX.

Rectum dicebas esse, ut Deus
Te ex nihilo cum creaverit,
Ea vita, cibo & moribus regeret,
Quæ ei placerent, quæque displicerent.

Ad quæ respondet Arnobius: Quid? Si ego, quæ Deo placeant, & displiceant, ignorem? Quid? Si ea, quæ ille vult, & nolit, non sciam? Quid? Si ille ipse, qui me fecerit, non sit? Quid? Si ego, quæ ille præcepit, non audiam? Quid? Si ego, quæ ille vetuit, non timeam? Quid? Si ego, quæ ille jussit, non faciam? Quid? Si ego, quæ ille damnavit, non fugiam? Quid? Si ego, quæ ille probavit, non sequar?

DE ATHLETIS. Cap. II.

Philosophus.

Figmenta, non hominum, quæ ad Deos attinent, sunt, quæ de Athletis dicuntur.

Per omnem locum in vestibulis Regum
Et in Templis Deorum, & in Curiis Principum
Et in quibuscunque locis in unum & in loca diversa
Congregatis hominibus, Athletæ sunt.

Quos ut videre, & ut spectare, & ut laudare, & ut amare, & ut honorare, & ut ornare, & ut præmiis afficere, & ut coronare, & ut in cœlum ferre, & ut immortalitate donare, & ut Deos facere, & ut Deorum filios dicere, & ut Deorum filios credere, & ut Deorum filios esse, & ut Deos esse, & ut Deos credere, & ut Deos dicere, & ut Deos putare, & ut Deos existimare, & ut Deos opinari, & ut Deos arbitrari, & ut Deos judicare, & ut Deos æstimare, & ut Deos ratione comprehendere, & ut Deos intelligere, & ut Deos scire, & ut Deos cognoscere, & ut Deos videre, & ut Deos sentire, & ut Deos tangere, & ut Deos manibus contrectare, & ut Deos ore osculari, & ut Deos amplexibus complecti, & ut Deos ulnis circumdare, & ut Deos in cœlum ferre, & ut Deos in cœlum ascendere, & ut Deos in cœlo esse, & ut Deos in cœlo habitare, & ut Deos in cœlo regnare, & ut Deos in cœlo dominari, & ut Deos in cœlo imperare, & ut Deos in cœlo sedere, & ut Deos in cœlo quiescere, & ut Deos in cœlo vivere, & ut Deos in cœlo immortales esse, & ut Deos in cœlo æternos esse, & ut Deos in cœlo beatos esse, & ut Deos in cœlo felices esse, & ut Deos in cœlo perpetuos esse, & ut Deos in cœlo sempiternos esse, & ut Deos in cœlo omnipotentes esse, & ut Deos in cœlo omnia posse, & ut Deos in cœlo omnia videre, & ut Deos in cœlo omnia audire, & ut Deos in cœlo omnia scire, & ut Deos in cœlo omnia intelligere, & ut Deos in cœlo omnia cognoscere, & ut Deos in cœlo omnia providere, & ut Deos in cœlo omnia gubernare, & ut Deos in cœlo omnia regere, & ut Deos in cœlo omnia moderari, & ut Deos in cœlo omnia administrare, & ut Deos in cœlo omnia ordinare, & ut Deos in cœlo omnia disponere, & ut Deos in cœlo omnia facere, & ut Deos in cœlo omnia creare, & ut Deos in cœlo omnia conservare, & ut Deos in cœlo omnia tueri, & ut Deos in cœlo omnia defendere, & ut Deos in cœlo omnia protegere, & ut Deos in cœlo omnia custodire, & ut Deos in cœlo omnia servare, & ut Deos in cœlo omnia salvare, & ut Deos in cœlo omnia liberare, & ut Deos in cœlo omnia vindicare, & ut Deos in cœlo omnia ulcisci, & ut Deos in cœlo omnia punire, & ut Deos in cœlo omnia damnare, & ut Deos in cœlo omnia perdere, & ut Deos in cœlo omnia delere, & ut Deos in cœlo omnia exterminare, & ut Deos in cœlo omnia destruere, & ut Deos in cœlo omnia consumere, & ut Deos in cœlo omnia absumere, & ut Deos in cœlo omnia exhaurire, & ut Deos in cœlo omnia vastare, & ut Deos in cœlo omnia devastare, & ut Deos in cœlo omnia corrumpere, & ut Deos in cœlo omnia vitiare, & ut Deos in cœlo omnia violare, & ut Deos in cœlo omnia profanare, & ut Deos in cœlo omnia polluere, & ut Deos in cœlo omnia contaminare, & ut Deos in cœlo omnia inficere, & ut Deos in cœlo omnia maculare, & ut Deos in cœlo omnia fœdare, & ut Deos in cœlo omnia dedecorare, & ut Deos in cœlo omnia turpare, & ut Deos in cœlo omnia fœdare, & ut Deos in cœlo omnia deformare, & ut Deos in cœlo omnia deturpare, & ut Deos in cœlo omnia dehonestare, & ut Deos in cœlo omnia ignominia afficere, & ut Deos in cœlo omnia probrosa facere, & ut Deos in cœlo omnia flagitiosa facere, & ut Deos in cœlo omnia nefaria facere, & ut Deos in cœlo omnia scelerata facere, & ut Deos in cœlo omnia impia facere, & ut Deos in cœlo omnia sacrilega facere, & ut Deos in cœlo omnia execranda facere, & ut Deos in cœlo omnia detestanda facere, & ut Deos in cœlo omnia abominanda facere, & ut Deos in cœlo omnia horrenda facere, & ut Deos in cœlo omnia exsecranda facere, & ut Deos in cœlo omnia exsecrabilia facere, & ut Deos in cœlo omnia nefanda facere, & ut Deos in cœlo omnia nefandissima facere, & ut Deos in cœlo omnia facinorosa facere, & ut Deos in cœlo omnia facinorosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia flagitiosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia probrosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia dedecorosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia turpissima facere, & ut Deos in cœlo omnia fœdissima facere, & ut Deos in cœlo omnia deformissima facere, & ut Deos in cœlo omnia deturpissima facere, & ut Deos in cœlo omnia dehonestissima facere, & ut Deos in cœlo omnia ignominiosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia probrosissima facere, & ut Deos in cœlo omnia flagitiosissima

Ἐτρεχε γάρ; ὦ θεῶτα. ἔχων πτερά; οὐκ ἔχων παῖδας.
Ἐπὶ δὲ ὡς αὐ ἔχων τὸ πόδας ἀερίους.

PHILIPPI. 2.

«Quis imberbem Mercurium ad carceres posuit?
βHermogenes. «Cuius existens? βDaimonis. «Vnde?
βAntiochensis. «Qua de caussa honorans? β Vt coadiutorem
In stadiis. « quibus? β Isthmo & Nemeâ.
«Currit autem? βPrimus existens. «Quos habés? βnouẽ liberos.
Volauit tanquam habens pedes aërios.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ, ΚΕΦ. γ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον καὶ δούκατε δουλιχόεντα,
Χώρμιλόν, καὶ ταὶ ἰχθυδόκους σπυρίδας,
Καὶ τὸν ἰκτίσιν ἐπ' ἰχθύσι τιχνηέντα
Κύρτον, ἀλιπλάγκτων ὄρεμμα δικτυόλων,
Τρηχὺ τι πειρόεντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
Καὶ σὲ θοὸν ἐρέται δικτυάδιοι ἐρέτας,
Ὁ γεπτὸς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τίχνας,
Ὡς θέμις, ἐξ ἀρχαίης λείψανα τιχνοσύνης.

DE PISCATORIBVS, Cap. III.

LEONIDAE. 1.

Bene curuum hamum, & calamos piscatorios longos,
Tenuem funiculum, & pisces capientes nassas,
Et hanc natantes in pisces fabricatam
Sagenam, in mari errantium inuentum piscatorum,
Asperámque tridentem Neptuniam hastam,
Et scapharum duplices remos,
Piscator Diophantus regi posuit artis,
Vt fas est, priscæ reliquias artis.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δουράχας ἀκροδίτους, καὶ τὸν δίπηχέα κάλαμον,

Γυραί τ' ἀγχίστρων λαιμοδαχεῖς ἀκίδας.
Καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγέλτῃ ἐπί τι κώρτου
Φελλόν, καὶ διπλᾶς ἀμφιτύπους σπυρίδας,
Καὶ ἐγκατάπυρον ἔγκυον ἔμφλογα πέζαν,
Ἀγκυρέην τε νεῶν πλαζομενάων παγίδα,
Πείσων ὁ γειπόλος Ἑρμῇ πόρεν, ἤδη τρομερὴν
Δεξιτερὴν πολλοῖς αἰθόμενος καμάτοις.

PHILIPPI. 2.

Calamos in ſummitate ligatos, & in aqua natantem remum,
Curuorúmque hamorum guttur mordentes cuſpides.
Et linum in imo plumbo oneratum, & indicem naſſæ retis
Suber, & duplices iunco tenſos corbes,
Et lumen excitantem ignis ſponſorem flammam cõtinentem
Et anchoram nauium agitatarum retinaculum, ſtlapidẽ,
Piſon piſcator Mercurio dedit, tremens iam
Dexterâ multis vſtus laboribus.

Ἄδηλον.

Ἑρμεία, σὲ μέγας ἁλίκτυπον ὃς πόδα ναίεις
Εὐσεβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
Δῖξον σαγλωχῖνα λίνου πεπεδημένον ἄλμῃ,
Λείψανον αἰχμηρῶν ξυλλόγον ἐκ πιόνων,
Γείπους τε, πλωτῆς τε πάγην εὐειλίνεα κώρτον,
Καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
Καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἄμματι χαίτης,
Οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῆ δόκανα.

Incerti. 3.

Mercuri cauernæ maris vndis pulſatum qui hoc habitas
Bene calcatum mergis piſcatoribus promontorium,
Accipe ſagenæ lini detritas in mari
Reliquias ſqualidis flauas in littoribus,
Retiáque piſcium verriculum, & verſatilem naſſam,
Et ſuber abſconſorum ſignum capiens iacturum,
Et profundum equinæ alligatum filo ſetæ,

Non ſine hamo in ſtagno natum calamum.

Ἀδηλον.

Δαίμονι τῇ Συρίῃ ὃ μάτην τείβει Ἡλιόδωρος
Δίκτυον ἐν προθύροις τῶδ' ἔθετο σταθμοῖς.
Ἀγνὸν ἀπ' ἰχθυόλευτον θήρης τόδε. πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
Φύκι' ἀπ' ὀρμιὴν εἵλκυσεν αἰγιαλός.

Incerti. 4.

Deæ Syriæ fruſtra tritum Heliodorus
Rete in templi huius poſuit veſtibulo.
Intemeratum adhuc à piſces capiente venatione. Multam verò in ipſo
Algam ad ſtationem nauium opportunum traxit litus.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίων.

Κεκμηκὼς χρονίης πεπονημένα δίκτυα θήρης
Ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
Οὐ γὰρ ἔτι θνητῇ παλάμῃ πλατὺ εἶπεν ἑλίσσειν
Εἶχεν ἀκοντίζειν οἰηθμιόοιο λίνου.
Εἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ τόδε νύμφαι
Μέμψις, ἐπεὶ Κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Ivliani imperatorum Ægypti. 5.

Defatigatus longa laborantia retia piſcatione
Poſuit Nymphis hæc ſenex Cinyras.
Non enim amplius trepida manu latum ſinum
Potuit coniicere explicati retis.
Si verò exigui muneris eſt donum, non hoc Nymphæ,
Reprehenſio, cùm hæc Cinyræ tota fuerit vita.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον. οὐ γὰρ ἀείρει
Γῆρας ἀκοντίσαι μόχθον ἐχεπλόλιον.
Ἰχθύες ἀλλὰ νέμοισθε γαληνότεροι, ὅτι θαλάσσαις
Δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἀβλαβείαν.

In idem. 6.

Nymphis Cinyras hoc rete. Non enim fert

Curuorúmque hamorum recuruum ambitum,
Et ſinuoſi lini plenos circulos plumbo,
Et ſubera retium indices in mari,
Et faſciculum bene plexorum cobrium,& matrem ignium
Hunc lapidem,nauiúmque ſtabilimen inſtabilium
Anchoram,piſcator Mercuri tibi hæc Bæton
Munera fert,trepidæ ſenectuti occurrens.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Δίκτυον ἀχρομόλιβδον Ἀμυντίχος ἀμφὶ τρίαιναν
Δῦσε γέρων, ἁλίοις πεπονημένος ἔργμασιν.
Εἰς δὲ Ποσειδάωνα καὶ ἀμύμονα οἶδμα θαλάσσης
Εἶπεν, ἀπασσύδην δάκρυον ἐκ βλεφάρων,
Οἶσθα μάκαρ, κάκμηκα· κακὸν δ' ἔτι γῆρας ἐπεῖναι
Ἄλυπος ἁβρύνῃ γαστρὶ πενίη.
Θρέψον ἔτι σπαίροντα τὸν ἰχθύν. ἀλλ' ἀπὸ γαίης
Ὡς ἐθέλῃς, μείων καὶ χθονὶ καὶ πελάγει.

MACEDONII Conſulis. 9.

Rete in imo plumbatum Amyntichus circa tridentem
Alligauit ſenex,à marinis quieſcens laboribus.
In Neptunum verò & falſum tumorem maris
Dixit effundens lacrymas ex oculis,
Noſti,ô beate,laboraui Malę verò ſenectutis nobis
Inſolubilis accedit tabefaciens membra paupertas.
Nutri adhuc trepidantem ſenunculum: ſed à terra
Vt vis,imperans & terræ & mari.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Αἰγιδιῶτα Πρίαπε, σαγηνοβύται ἔθηκαν
Δῶρα πρὸ αἰκτμῆς σοὶ ταύτ' ἀπ' ὠφρύων
Θωύκων, δίκλωστον λίνου βυσσώματα ῥόμβον
Φοίξαντες γλαυκῆς ὀν πρόσθοις πελάγεσι,
Φηγίνεον κρηπῖδα, καὶ αὐλοτύρητον ἐρείκης
Βαθρον, ἰσηλατέων οἰνοδόκον κύλικα,
Ὧν σ' αἰεὶ ὑπὸ ὀρχηθμῷ λελιγυσμένον ἔσκον ἴγνος

Αμπαύσης.

STATYLLII FLACCI. 14.

Obtortos pedes habentem, bifidum, in arenâ latentem
Retrogradum, sine collo, octopedem,
Natatorem, duro dorso, testaceum,
Pani cancrum piscator
Piscationis initio captum posuit Copalus.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ, ϗ ϛ

Νικοδήμου Ηρακλεώτου πάντα.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος καὶ χλαῖναν Ὀδυσσεὺς
Ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.

CONVERSIBILIA, Cap. IIII.

Nicodemi Heracleoti omnia. 1.

Penelope, hoc tibi vestimentum & lænam Vlysses
Tulit, longam qui perfecit viam.

Αλλο.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα φίλον Βρομίοιο, καὶ υἱὸν
Ἀρκάδος, αἰτ' ἀλκᾶς ἔγραφεν Ὠφελίων.

Aliud. 2.

Hircinis pedibus me Pana amicum Bacchi, & filium
Arcadis ob fortitudinem pinxit Ophelion.

Αλλο.

Ἀερόπης δάκρυον ἱερῆς, καὶ λείψανα δείπνων
Δείνωμα, καὶ ποινὰν ἔγραφεν Ὠφελίων.

Aliud. 3.

Aëropes lacrumam sacræ, & reliquias conuiuij
Exsecrandas, & pœnam pinxit Ophelion.

Αλλο.

Γεγξιτίλης ἔπλασε Δανάην, καὶ φάρεα νυμφῶν
Λυσσῆνα, καὶ πόνης Πᾶνά με Πειτιλιχῆς.

Aliud. 4.

Praxiteles formauit Danaen, & pallam Nympharum

E marmore, & petrâ Pana me Pentelicâ.

Αλλο.

Κύπριδι κουροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
Χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.

Aliud. 5.

Cypridi iuuenes pascenti buculam facientes Ephebi,
Gaudentes, virgines in lectos ducimus.

Αλλο.

Αἰθομένοις ἐπὶ δαΐδων ἐν βυρσόχρῳ πατρὸς οἴκῳ,
Παρθένοι ἐκ χειρὸς νυμφίμου Κύπριδος.

Aliud. 6.

Ardentibus facibus lata patris in domo,
Virginem ex manibus ducimus Veneris.

Αλλο.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλή, καὶ χρύσεα Βάκχου
Ὄργια, καὶ μίτρας πρόχριτοι ἔυιέων.

Aliud 7.

Ascania longum gaude amica, & aurea Bacchi
Orgia, & sacerdotes prælati Bacchi.

Αλλο.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητρὸς πόσις
Γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Aliud. 8.

Oedipus frater erat filiorum, & matris maritus
Fuit, & dextra erat cæcus ex propria.

Οπως ἀντιτρέφοντα τὰ τῶν, τὰ δὲ θήλεα.
Εὐίων πρόχριτοι μίτραι, καὶ ὄργια Βάκχου
Χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μίτρ' Ασκανίη.

Quomodo hæc conuertantur, exemplum. 9.

Bacchi prælati sacerdotes & orgia Bacchi
Aurea, & amica gaude longum Ascania.

ΑΠΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ, κεφ. ε

ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Μῆτερ ἐμὼ γαῖα, Φρυγίων θρέπτειρα λεόντων,
* * μόνης μύσταις ὄχ' ἀπάτητον ὄρος,
Σοὶ τόδε θῆλυς Ἀλεξὶς ἐῆς οἰστρήματα λύσσης
Ἄνθετο, χαλκεύτου παυσάμενος μέλπεος.
Κύμβαλά τ' ὀξυφθόγγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
Αὐλῶν, οὓς μέλεον λοξοὶ ἔκαμψε κέρας.
Τύμπανά τ' ἠχήεντα, & αἷμα τι φοινιχθέντας
Φάσγανα, & ξανθὰς ἃς πρὶν ἔσεισε κόμας.
Ἵλαος ὦ δέσποινα, & ἐν νεότητι μαινέντα,
Γηραλέον παύσειρης παῦσον ἀγεμοσύνης.

IN BACCHANTES, Cap. V.

ALEXIDIS. 1.

Mater mea terra, Phrygiorum nutrix leonum,
* * solius sacerdotibus non incalcatum montem,
Tibi hoc femina Alexis suæ furores insaniæ
Posuit à cymbala pulsante quiescens rabie:
Cymbala acutè sonantia, grauiter sonantiúmque crepitum
Tibiarum, quos vituli curuum incuruauit cornu.
Tympanáque resonantia, & sanguine purpuratos
Gladios, & flauas quas prius quassauit comas:
Propitia ô regina, in iuuentute insanientem,
Senem à priori quiescere fac feritate.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἢ ΑΤΤΑΛΟΥ.

Κισσοκόμαι Βεμίῳ στάντες ἐπισκοπέοντι οἴνῳ
Ἀμπελοεργὸν ἀνὴρ αἴθετο Λικυμνέρας.
Τῷ δὲ καρποφορέοντι δορὶ, τείχεα, κιστὸν, ὀπώρης,
Γαίης λείβοις μεθύει· πολύπα σταφυλέλυτρα.
Καὶ φύσει ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,

Υλης αὐ πλέξω μυθὸν ἀναρμόστου

MACEDONII consulis. 2.

Hederâ coronato Baccho satyrum fluctuantem vino
Vitium plantator vir posuit Lenagoras.
Huic verò crapula laboranti pellem, crines, thyrsum, fructum,
Omnia dicas ebria: omnia simul soluta.
Et naturam mutis formis imitata est ars,
Forma resistere non potente.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Βασσαρὶς βρεμόμην σκοπελοδρόμος, ἤ ποτε ταύρων
Πολλὰ τομυχραίρων τέρεα χρωζαμένη,
Ἡ μέγα κεκραγυῖα λεοντοφόνοις ὅπι νίκης,
Παίγνιον ἀπλήτου θηρὸς ἐχθυσα κάρη,
Ἰλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμελήσασα χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
Θῆκα δέσοι πάδε ῥόπτρα, πολυρρίζαστα ὄχιοισι,
Χερσὶ θεοσφίγξω χρυσοδέτῳ σφαπάλῃ.

AGATHII scholastici. 3.

Bassaris Euronome in scopulis currens, quæ quõdam taurorum
Multas oblongum caput habentium ceruices incîdit,
Quæ multum ridens leones occidentes ob victorias,
Ludicrum crudelis feræ habens caput,
Vale Dionysi, tuas contempsi choreas,
Cypridi insanire potius incitata sum.
Posui verò tibi has clauas. proiiciens verò hederam,
Manum constringam auro cingente annulo.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γορφυεὶς ἢ Κνιδίη τὰ τέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ θεοσφόρον,
Οἷς ἀνέδην βακχεύει ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοίτα,
Κισσῷ τὸν τέρενος κεῖσε ἀναπλοκίη,
Ἀθρήσομεν Διόνυσε, σοὶ παρὰ δόξ ἠώρησεν
Ταῦτα τὰ τῶν καλλῶν κόσμια ἐκ μελέης.

Pendent Cocles, ostentatque ferocia vultus.
Hinc Lampas laudatur & omnes una in ea pictus,
Quæ Lampadem tenet, Victoria, quæ ut ferat, ipsa
Pendet, & ostentat quæ sit victoria palma.
Hinc Pugilum certamen, & hinc Pancratia pictus
Hinc pentathlorum certamen & Athleta.

APOLLINIS ET DIANÆ, ET LATONÆ STATUÆ.

Adstant Apollinis atque Dianæ in templo sacra,
Adstat & ipsa parens Latona, quæ ferat ea.
Ut Delphos Apollo, Ephesum Diana petiverit,
Ut ad Lycios Latona, quæ ferat ea.

DE CERERE, ET TRIPTOLEMO.

Lectus ab omnipotente Ioue Triptolemus ad omnes
Cereris ut ferret munera missus agros.
Ut docuit primus terram proscindere aratro,
Ut docuit primus semina ferre solo.
Ut primus falcem messi immisit, & ut primus
Ceres ab Eleusi munera tanta dedit.
Ut primus Cererem, Proserpinamque Deosque
Eleusinos, & quæ sint sacra, docu

Sed Dea, (namque potes) aut iuuenem me redde,
Aut etiam canitiem, vt iuuentutem, accipe.

ΑΓΟ ΓΕΩΡΓΩΝ, κβ' ζ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δεῖγμα τοί σοι χώρυ μικραύλακος ὦ Φιλόπυρε
Δηοῖ Σωσικλείης ἥκει ἀρυγέος πόνος,
Εὖτα χιω ἀμήσας νιῶ ἀσταχύεσσι. ἀλλά κεν αὖθις
Εκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

DE AGRICOLIS, Cap. VII.

PHILIPPI. 1.

Manipulos tibi agri paucos ſulcos habentis, ô tritici amans
Ceres, Soſicles poſuit agricola,
Bene ſpicatam metens nunc ſationem. Sed etiam rurſus
Eſtipularum lectione, *id eſt meſſe*, curuam ferat falcem.

ΑΓΑΘΙΟΥ ϛολαϛικοῦ.

Χθηκὴ ἀροτῆρι, χλαινοβώλακι νειοτομῆι,
Καὶ τριὼ ζωοδίτιν βύρσην ἐπαυχένιον,
Καὶ βυσσινέην ἀέθλιον, ἐχτλήσαντα τε γόμφον
Δηοῖ Καλλιμένης αὖθι πονοπόνος,
Τμήξας βώεσσιν ῥαχιοργάδος εἰ λ' ὀπιβώσῃς
Τὸν ϛάχυν κομίσαι, καὶ δρεπανηλάτῳ κομίσαι.

AGATHII ſcholaſtici. 2.

Vomerem aratorem, glebas frágentem, nouale proſcindétem,
Et tauros ligans corium ſuper humerale,
Et boues percutientem ſtimulum, arantémque clauum
Cereri Callimenes poſuit agricola,
Proſcindens bene arabilis colliculi latus. Si verò adnuis
Spicas legere, & falcem adferam.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ.

Γλυκυπόταις σατύεσσι καὶ ἀμπελοφίτῃσι Βάκχῳ

Ηρώνακτι

Nam Cæsar ipse, ut Cæsar, ut Pontifex maximus,
Tenuit decretis viginti milia nummûm.
Reditus tot agri prope non assequitur.
Ille arces metuit, et opes, et aurum regibus
Hostile. Nempe hic sparget voces ad vulgum ambiguas,
Et quæret fidos, et quos in nostrum perniciem
Lactetur esse collectos. Primum igitur
Videndum, an possit per bonos principes
Hæc tolli commoda. Vtinam quidem dari
Posset remedium! Sed vitia nimium alta sedent,
Quam ut medicina queat, aut mea vincere lyra.
Quod si deus mihi dixerit: Flacce, nascentur
Paetus Arruntiis, Stoicus Senecæ,
Scipio Pompeio, Curioni Cato, dicam:
Exegi monumentum ære perennius.
Regalique situ pyramidum altius.
Quod non imber edax, non Aquilo impotens
Possit diruere, aut innumerabilis
Annorum series, et fuga temporum.
Non omnis moriar, multaque pars mei
Vitabit Libitinam. Vsque ego postera
Crescam laude recens, dum Capitolium
Scandet cum tacita virgine pontifex.
Dicar, qua violens obstrepit Aufidus,
Et qua pauper aquæ Daunus agrestium
Regnavit populorum, ex humili potens
Principum primus Aeolium carmen ad Italos
Deduxisse modos. Sume superbiam
Quæsitam meritis, et mihi Delphica
Lauro cinge volens, Melpomene, comam.

Εὔδημος ⟨illegible⟩ νηὸν ἐπ' ἀγρῷ τόνδ' ἀνέθηκε
Τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ.
Εὐξαμένῳ γὰρ οἱ ἦλθε βοηδόος, ὄφρα τάχιστα
Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

BACCHYLIDIS. 6.

Eudemus templum in agro hoc posuit
Omnium ventorum pinguissimo zephyro.
Precanti enim venit auxilio, vt celerrimè
Ventilaret maturarum fructum spicarum.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ ⟨illegible⟩ πῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πολιῶν βοτρύων ἀμπολύμενον,
Ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, κοὐ ἴδρακεν· ἀτρεκέως δὲ
Ἐγκέφαλον πλῆξας ἐξεκύλισε λίθῳ.
Εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἐς πάλαι Βάκχῳ
Λοιβῆς καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκε γέρας.

AGATHII scholastici. 7.

Vidi ego leporem iacentem prope fructum vitis
Bacchicæ, multam vuam decerpentem,
Agricolæ verò dixi, & vidit, Non prouisus verò
Cerebrum percutiens euoluit lapide.
Dixit verò gaudens rusticus, certè Baccho
Damni & victimæ mixtum dedi munus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπόρῳ Γαὶ λοφιῇ τάδε πάντοθι Στρατόνικος ἀρότης
Ἀντ' ἱερητείης αἴθε τοι τεμένη.
Βόσκε δ' ἴφι χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ στέο χώρῳ
Δέρκεο τῷδε χαλκῷ μηκέτι πτερόεντι.
Αἴσιον εἰρήσῃς ὅ τι παύλιον· εἰ δὲ καὶ ἄλλο
Ἡχὺ τρέπεμνον καὶ χάμαι ἐκ πελέκης.

Eiusdem. 8.

Semine carens Pan collibus gaudens hæc Stratonicus arator
Pro beneficio posuit tibi fana.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Ecce velit: dedit ipse: ruat pax alta per orbem
Ferreus ut teneat claudat furor impius arcus.
Pacificus quoniam claudit Germanicus arcus.

Senex & Nymphis Arcas posuit Biton:
Pani quidem recens editum hœdum colluſorem matris,
Hederæ verò Bromiõ ramum variè errantis:
Nymphis verò vmbroſi varium florem auctumnii,
Foliáque volantium purpurea roſarum.
Pro quibus irriguum Nymphæ hoc corpus ſenis
Augete, Pan, lacte abundans: Bacche, multis vuis.

ΣΑΒΙΝΟΥ.

Παὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ῥόδα, θύρσον Λυαίῳ,
Τειαὶν ἐσ' θἱπερπάλοις δῶρον ἔθηκε Φόβας.
Δαίμονες ἀλλὰ δέχοθε καὶ εὐφρονέοντες αὔξετε δ' αἰεί,
Πὰν, ἀγέλην Νύμφαι, πίδακα Βάκχε, γάλως.

SABINI. II.

Pani Biton hœdum, Nymphis roſam, thyrſum Baccho,
Triplex ſub bene florentibus manus poſuit frondibus.
Dei vero accipite læti: Augete verò ſemper,
Pan gregem, Nymphæ fontem, Bacche lacteam.

ΤΕΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Λάζεο τιμήεσσα Κυθηρείας ὑμνοπόλοιο
Αἶψα παρὲκ κλυτῶν δώρα Λεωνίδεω,
Πεντάδα τῆς καφυλῆς βότρυα, καὶ μελιηδὲς
Πρωΐον βύφυλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
Καὶ ταῦτα ἀπίτηλον ἀμολγαίῃσι θέλαις,
Καὶ φαγέων ὀλίγων δράγμα πανιχθόνιον,
Καὶ καλέα ἀποδῖπτον ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν,
Τῆς κύλικος βωμῷ πυθμένι καυθομένῳ.
Εἰ δ' ὥς μευ βαρύγγιον ἀπαύσατο νᾶσον, ἐλαύνῃς
Καὶ πανίλιον, δώσω πιδήεν χέρσον.

GETULICI. 12.

Accipe Venus veneranda Poëtæ
Statim hęc inclyti munera Leonidæ,
Quinque vuas bene acinatas, & melleum
Primum frondoſorum ficum ramorum,

Tango, ætate meliorem video voluntatem.

Ἀλέσσω μύλα φαίνω.

Κερκίδα τοὶ φιλέργοι Ἀθαναίᾳ ἅτο Βίττω
Ἀνθεμα, λιμηρᾶς ἀφίδρυσιν ἐργασίης,
Πάσας ἀποφυξάσα γυνὴ πόνους τοὺ ἐν ἐρίθοις
Μόχθους, καὶ στυγνὰς φροντίδας ἱστοπόνων.
Εἶπε δ' Ἀθαναίη, τὴν Κύπριδος ἄψομαι ἔργων,
Τὼ Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐλεγχομένη.

Incerti in idem 6.

Radium laboriosum Mineruæ posuit Bitto
Donarium, famelicæ instrumentum operationis,
Omnes detestata mulier in lanificio,
Labores, & odiosas curas telâ laborantium.
Dixit verò Mineruæ, Veneris tango opera,
Paridis contra te suffragium comprobans.

ΓΑΥΛΟΥ Σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποστεφάνων ἀγλαΐσματα μυρία φύλλων,
Σοὶ τὰ νοσπλήκτου πλαστὰ κώπελλα μίτης,
Βόστρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα, τῆδε κομίζει
Σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται Ἀναξαγόρα.
Σοὶ τάδε Λαΐς ἄπαντα· τί γὰρ ἔτι μοῖρα γὰρ ὀλλὺς
Τοῖσδε σεῦ ἀχρήσας πολλάκι πανυχίσας,
Οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσσαν ὑπετόρεσεν, οὐδὲ μολίσσης
Ἐλπίδος ὑβρισθὴν μῦθον ἐπεσσάσατο·
(ΦΣ, ΦΣ) γυμνακὶς δὲ λιποῦσα τάδε σύμβολα κάμψον,
Μέμφεται ἀγρίπλῳ κώλεϊ φαλυρίδι.

Pavli Silentiarii. 7.

Tibi hæc coronas relinquentium exulsiones mille foliorum,
Tibi hæc animum pungentis formata pocula ebrietatis,
Crines tibi vnguentis madidos, & in hoc puluere
Spolia amore perculsi reponuntur Anaxagoræ.
Tibi hæc Laïs omnia. In vestibulo enim miser

Hoc

ANTIPATRI Sidonij. 14.

Radium matutina hirundinum cum voce
Canentem telæ Palladis Halcyonem,
Et capite turbatum ſibilantem fuſum
Fuſum torti bene currentem fili,
Et telas,& cuſtodientem colum calathum
Staminis exercitati & lanæ cuſtodem,
Filia boni Teleſilla Dioclis, diligens
Lanam exercens puellæ poſuit Dominæ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι παῖ τειναὶ θέσαν ἄλικες, ἶσοι ἀράχνᾳ
Τεύξαι λεπταλέοι ϛήμονι βαπτοσάμῳ.
Δημὼ μὲν τὰ λαγαιοκοι εὖ πλοκον· Ἀρσινόα δὲ,
Ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάτην·
Κερκίδα δ' εὐποίητον ἀηδόνα τὴν ἐν ἐρίθοις,
Βακχυλὶς, εὐκρίτοις ἃς διέκεινε μίτοις.
Ζωὴν γὰρ δίχα πάντα πόθησε τὰς ὀπαδοὺς εἵλετ' ἐκαίρη,
Ξείνε, καὶ ἐκ χαρᾶς ἀβιοτεύμενον βίοτον.

Eiuſdem. 15.

Palladi tres poſuerunt æquales,æqualiter Arachnæ
Operari tenue ſtamen ſcientes,
Demo quidem quaſillum bene plexum,Arſinoë verò
Operatorem bene nexi fili colum:
Radium benefactum philomelam canentem inter lanificas,
Bacchylis,bene diſcreta quâ diſcreuit fila.
Viuere enim ſine omni probro appetiit quæque,
Hoſpes,ex manibus capiens victum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κερκίδας ὀρθοφαλέοισι χελιδόσι εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἐκ πόνου λεπτομίτους κάμακας,
Καὶ κτεάνα κοσμοκόμου, καὶ δαίκτυλα λοίσθια ἄτρακτον
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι μιχθόμενον,
Καὶ πάλαι ἐρίοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντων

Ἐπλήεσυ πολύπν πᾶσα καθαιεσιδήη,
Σοὶ φιλέειθ χέρη Παλλαπάς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσινέω πενίης δῶρον ἀνερέμασεν.

PHILIPPI. 16.

Radios mane loquentibus hirundinibus ſimiles
Palladis tela laborantis lapides ſtamini appenſos tibicines,
Et pectinem comas ornantem, & digitis tritum fuſum
Fuſo totto filo natantem,
Et quaſillum iunco contextum, quem pectine
Impleuit cùm lana iam omnis purgata eſſet,
Tibi lanificio gaudens Minerua profunda ſenectute
Auſonia paupertatis munus ſuſpendit.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τῆς πίζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μίζει παλαιῆς,
Καὶ ἀσθαμέης οὐλῆς, Βίττιον εἰργάσατο·
Θάτερα δ' Ἀντιάτειρα παρεσπάσατο· τὸ δ' ὑπαξὺ
Μαίανδρον, καὶ ἐς πτύχας, Βιττίη.
Κούρη καλλίστη Διὸς Ἄρτεμι, τοῦτο τὸ σῆμα
Πρὸς ψυχῆς θείης τίθεο παρακόπιον ἔσω.

LEONIDÆ. 17.

Fimbriæ extremitatem dextram vſque ad menſuram palmi
Et integræ ſpithamæ Bittion fecit.
Reliqua Antianira adaptauit. Interius verò
Flexuoſum limbum, & virgunculas, Bitie.
Puella formoſiſſima Iouis Artemi, hoc filum
Ad animum repone, à trib. mulieribus elaboratũ contẽtioſè.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἄρτεμι, σὴ τάνδε θύπτιδα, πότνια παρθένε, κούρη,
Ταὶ μίαι αἱ πεῖραι πίζαν ὑφηνάμεθα·
Καὶ Βίττη μὲν τάδε χορδίδα λέπτα καὶ μεγάλας,
Λοξά τε Μαιάνδρου ῥάβδα πολυπλανέος·
Ξανθὰ δ' Ἀντιάτειρα ἀνέθηκε μίτα τὸ κόσμον
Πρὸς λαιᾶ ποταμοῦ κυκλιμένοιο λαχόνι.

ΑΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, κεφ. η.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Η σοφὰ ἐγγλάσσασα καθ' Ἑλλάδος, ἣν ἐθέωντο
Ἑσμοὶ ἐπὶ προθύροις Λαὶς ἔχουσα νέων,
Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον ἐπεὶ τοίη μὲν ὀφθαλμοῖς
Οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος, οὐ δύναμαι.

DE MVLIERIBVS, Cap. VIII.

PLATONIS. 1.

Insolenter ridens Græciam, amatorum
Multitudinem in vestibulo Lais habens iuuenum,
Veneri speculum. Cùm talis quidem videri
Non volo, qualis verò eram prius, non possum.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὁπάρχων Αἰγυπτίων, εἰς τὴν αὐτήν.

Λαὶς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ φθονερὰν πλέκα μορφὴν,
Γηραλέων συνέχῃ ῥυτίδων τεκμήριον.
Εὖθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήσασα κατόπτρῳ,
Ἄνθετο δυσσοΐῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
Ἀλλὰ σύ μοι Κυθέρεια δίχου νεότητος ἑταῖρον
Δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ χρόνον οὐ δέδιε.

IVLIANI Principum Ægvpti in eandem. 2.

Laïs cùm perdidisset tempore pulchram formam,
Senectutem odit testem rugarum.
Vnde triste indicium odio habens speculum,
Posuit dominæ prioris pulchritudinis.
Sed tu mihi Venus accipe iuuentutis socium
Speculum, cùm forma tua tempus non formidet.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος ἰδὼν Κυθέρεια χρυσείοισι δὲ πλοκάμοις
Ὁ χρόνος ἐρπύζων σὴν βασίλεια χάριν.
Δῶρα δ' ὑμετέροιο παρθενεῶνος μοι, Κυθέρη

Tango, ætate meliorem video voluntatem.

Ἀδεσποτησίφιλος εἶπε.

Κερκίδα τοὶ φιλέργοι Ἀθαναίᾳ θῆκε Βίττω
Ἀνθεμα, λιτομερὲς ἀφιδρυόεν ἐργασίης,
Πάσας ἀποφυξάσα γυνὴ πόνους τοὺς ἐν ἐέλδοις
Μόχθους, καὶ θυμῆρες Φερσεφόνας ἱστοπόνων.
Εἶπε δ' Ἀθαναίη, τὴν Κύπριδος ἄφρονα ἔργων,
Τὼ Πάριδος κρίσιν οὐ ψῆφον ἐλεγχομένη.

Incerti in idem 6.

Radium laboriosum Mineruæ posuit Bitto
Donarium, famelicæ instrumentum operationis,
Omnes detestata mulier in lanificio,
Labores, & odiosas curas telâ laborantium.
Dixit verò Mineruæ, Veneris tango opera,
Paridis contra te suffragium comprobans.

ΓΑΥΛΟΥ Σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποσταφίδων ἀβρὰ πίλματα μυρία φύλλων,
Σοὶ τὰ νοσπλήκτου πλαστὰ κώπελλα μέθης,
Βόστρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα, τῆδε κονίῃ
Σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται Ἀναξαγόρα.
Σοὶ τάδε Λαΐς ἅπαντα. τί δ' ὠδίνεις δὲ ὁ δηλός;
Τοῖς δὲ σεῦ ἀκριβαῖς πολλάκι πειθόμεθα.
Οὐκ ἔπος, οὐ χρείαν ἐπαίσχεαι, οὐδὲ μολίβδου
Ἐλπίδος ὑβρισθὲν μῦθον ἐπισταμένη.
(Φεῦ, Φεῦ) γυμνικὸς δὲ λιποὶ τάδε σύμβολα κώμου,
Μέμφεται ἀγρίπλῳ κάλλει φλυαρίδι.

PAVLI Silentiarij. 7.

Tibi hæc coronas relinquentium cumulsiones mille foliorum,
Tibi hæc animum pungentis formata pocula ebrietatis,
Crines tibi vnguentis madidos, & in hoc puluere
Spolia amore perculsi reponuntur Anaxagoræ.
Tibi hæc Laïs omnia. In vestibulo enim miser

Hoc

Chapter 1 Introduction 1
1.1 Motivation 1
1.2 Problem Statement 3
1.3 Contributions 5
1.4 Thesis Organization 7
Chapter 2 Related Work 9
2.1 Overview 9
2.2 Prior Approaches 11
2.3 Limitations 14
Chapter 3 Method 17
3.1 Architecture 17
3.2 Training 20
3.3 Inference 23
Chapter 4 Experiments 25
4.1 Setup 25
4.2 Results 28
4.3 Ablations 31
Chapter 5 Conclusion 33
5.1 Summary 33
5.2 Future Work 34

Αντὶ βοὸς χρυσέῳ τ' ἀναθήματος Ισιδι τοιάδε
Θήκατο τὸν λιπαρεῖς Παμφίλιον πλοκάμους.
Ἡ δὲ θεὸς τούτοις χαίρουσα πλέον ἢ περ Απόλλων
Χρυσῷ, ὃν Λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

PALLADÆ. 12.

Pro boue, aureóque donario Chryſidi hos
Poſuit pingues Pamphilion capillos,
Hæc verò dea his gaudet magis quàm Apollo
Auro, quod Lydus Crœſus miſit deo.

Του αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ω ξυρὲ εὐρεῖον, ξυρὲ ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
Χαρίεσσαν πλεκτὰς αὔχεσε Παμφίλιον,
Οὔ σε τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πῦρ δὲ καμίνῳ
Ἡφαίστου, χρυσέῳ σφῖγεν ἀφεσμὸν ἔχων,
Ἡ λιπαρόκριμνος (ἵν' εἴπωμεν καὶ Ὅμηρον)
Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Eiuſdem in idem. 13.

Cui nouaculam cæleſtem, nouaculam felicem, cui capillos
Detondens plexos poſuit Pamphilion,
Neque te hominum quis fabricauit. Ad caminum verò
Vulcani aureum malleolum attollens,
Decorè comta (vt dicamus iuxta Homerum)
Manibus te propriis elaborauit gratia.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν ὀρθρινὰν χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
Μὴ πεμψάτω, ἵνα τῶν Γαλατίδος ἀλκυόνα,
Τὴν τε καρηβαρέουσαν πολυῤῥοίβδητον ἄπαντα,
Κλωστῆρος τρητὰς ὕδρομον ἐρπύδιας,
Καὶ πίνας, καὶ τὸν δὲ φιλήλακα τὸν καλαθίσκην,
Σπάμνους ἀσκητὴν καὶ τολύπας φύλακα,
Γαῖς ἀγαθὴ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἡ φιλέργος,
Εἰ ἐχάμυνε κούρᾳ ἧκα τὸ δισσοπόδι.

ANTIPATRI Sidonij. 14.

Radium matutina hirundinum cum voce
Canentem telæ Palladis Halcyonem,
Et capite turbatum ſibilantem fuſum
Fuſum torti bene currentem fili,
Et telas,& cuſtodientem colum calathum
Staminis exercitati & lanæ cuſtodem,
Filia boni Teleſilla Dioclis, diligens
Lanam exercens puellæ poſuit Dominæ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι παὶ τριτάτῃ ἴσσον ἄλικες, ἴσσοι ἀράχνᾳ
Τεῦξαι λεπταλέον ἡμιν ὕφασμα πέπλων.
Δημὼ μὲν τὰ λάχεσκεν εὖ πλοκον· Ἀρσινόα δὲ,
Ἐργατίν θυκλώτου νήματος ἠλακάτην·
Κερκίδα δ' εὐπείνων ἀηδόνα τὴν ἐν ἰερίοις,
Βακχυλὶς, εὐκρίτοις ἣ διέκειτο μίτοις.
Ζώειν γὰρ δίχα πάμπαν ὀνείδεος εἵλετο ἕκαστη,
Ξείνε, καὶ ἐκ χειρῶν ἀρτιδίην βίοτον.

Eiuſdem. 15.

Palladi tres poſuerunt æquales,æqualiter Arachnæ
Operari tenue ſtamen ſcientes,
Demo quidem quaſillum bene plexum,Arſinoë verò
Operatorem bene nexi fili colum:
Radium benefactum philomelam eanentem inter lanificas,
Bacchylis,bene diſcreta quâ diſcreuit fila.
Viuere enim ſine omni probro appetiit quæque,
Hoſpes,ex manibus cupiens victum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κερκίδας ὀρθρεγλάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λεπτομίτους καμάκας,
Καὶ κτένα κοσμοκόμιλλον, καὶ δακτυλότειπον ἀήθακτον
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι πηχόμενον,
Καὶ πάλαι ἠοίοισι φαεσμένον, ὃν ποτ' ὀδόντες.

Τὸν δίνυ δεξιτερῶν νασμῶν πὰλαι ἰσοπάλαιστον
Τοῦτον ὀπιθαμιῇ Βίττιον ἐμέτρεσσε.

ANTIPATRI. 18.

Artemi, tibi hanc ô bona virgo, diua mulierum
Vnam tres fimbriam texuimus.
Bitie quidem choro florentes fecit puellas,
Et obliqua Meandri flumina variè errantis.
Flaua verò Antianira prope molita eſt concinnum opus
Ad læuam fluminis incumbens cauitati.
Prope dextrum verò flumen quatuor digitos æquans
Hoc ſupra ſpithamam Bittion abſoluit.

ΗΔΥΛΟΥ.

Ἁ μίτρα, πόθ' ἁ γυργὼς ὑπόδυμα, πί τε Λάκαιναι
Πέπλοι, ἐγὼ λιπαροὶ ⟨ϝ⟩ χρύσεοι κάλαμοι.
Πάντ' ἄμα Νικονόη συνεπέκναισεν. ἰὼ γὰρ ἐρώτων
Καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
Τοὔνεκα, τὰν κρίναν περὶ καλλιστεῖα Πριήπῳ
Πέλλαν καὶ χρυσέῳ τὰνδ' ἔθετο σφυρόλῳ.

HEDYLI. 19.

Hæc mitra & hoc violaceum ſuperindumentum, & Lacones
Veſtes, & auratorum veſtimentorum aurei calami.
Omnia ſimul Niconoë abliguriuit. Erat enim amorum
Et Gratiarum hæc puella ambroſium aliquod germen.
Ob id iudicanti de mulierum præſtantia Priapo,
Pellem, & aureum hunc poſuit aqualem.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ, ΚΕΦ. ΙΘ

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθίου σύνεσις εἰμί·
Ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας αἴθοπι σοὶ Γαφίῃ.
Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι πόνον μέλω ἔσσι ἐρωτι,
Ὀργια παστάων ἀμφιέπουσα πόθων.
Αἰτεῖ δ' ἀμφὶ πόνων, ἵνα ⟨ϝ⟩ ἁλὰ στιβὶ πρὸς ἐρέτην

Κυπριδος ἡ τέχνη ζηλευόμενον, ὃν ὀπιμιμφὲς
Δωδεγὲς ἀμφοτέρους ἡ ἑτέρη μιαθὸς ἔρως.
Δοιῆς ὃν τέχνης αἰνέω βέρτον, ὅς γε καὶ ἀνδρὸς
Δοιὰ, θεὸν ἐν παλαίχθοις εἶχε πλαθόμενον.

Incerti. 4.

Phryne volantem,& arte factum bene amorem
Mercedem pro liberis posuit Thespiadibus.
Veneris hæc ars,æmulans,non reprehendens
Munus.Vtrósque verò decet precium amor.
Duplici ex arte laudo hominem,qui & aliis
Dans,deum in pectore habuit perfectiorem.

ΕΥΧΩΝ, κεφ. ιζ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ζηνὸς καὶ Λητοῦς θηροσκόπε τοξότι κούρη
Ἄρτεμις, ἣ θαλάμοις τὸν ὀρέων ἔλαχες,
Νοῦσον τὴν ψυχρὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
Ἐσθλοπάτου πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων.
Σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἃ τὸν λιβάνοιο Φίλιππος
Ῥέξει καλλιθύτων τῶνδε σὺν ὀρφανόμῳ.

PRECVM, Cap. X.

PHILIPPI. 1.

Iouis & Latonæ feras speculans sagittifera puella
Artemis,quæ thalamos montium sortita es,
Morbum horribilem hoc ipso die à rege
Optimo mittas vsque ad Hyperboreos.
Tibi enim super aris fumum libani Philippus
Sacrificabit auspicatis,taurum in montibus pastum.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡ τὸ Σάμου μεδέουσα καὶ ἣ λάχες Ἰμβρασον Ἥρη,
Δεξαι γλυκυθλιδίους πότια θυηπολίας.

Μ'χων

Αθρήσας δ' ἐς φῶτα, καὶ ἀτρεπίοισιν ἀῢτμαῖς
Μυκτῆρσι βεβτίας ὄφρὸς ἐρυσσάμενος,
Ἔστα μὲν βειαροῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν, ὄμμα δ' ἐλίξας,
Βρυχᾶτο σφεδανῶς ὄβριμον ἐκ γλουνῶν.
Ἀμφὶ δὲ ᾧ σώματι μὲν εἰκαθλιφέρεον αὔχεν,
Ἀχθὴ δ' ὑλάκτᾳ ἀζχιεφὴς σκόπελος.
Αὐτὰρ ὁ θαμβήσας φθογγοῖ βαρυῶ, ἐν μὲν ἄπαντα
Ἐν ζείοις ἐάγη θυμὸν ὀδυνόμενον·
Ἀλλ' ἔμπας ἐείμυκον ἀπὸ στομάχῳ ὀλολυγᾷ
Ἠχεν, ἐδίνησεν δ' ὑζροφάλιγγα κέρας·
Χθεὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλαπάγησεν,
Διωτὸν ῥείας ὅπλον Ολυμπιάδος,
Τὸ ζωᾶς ἐπέπαλτο. ἀήθεα γὰρ πάτει βίρσης
Ταυρείῳ κενεὸν δοῦπον ἔδωκε λέων·
Ἐκ δ' ὀφυῶν ὤρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
Παίσοφος ἐξ ὑρφνὴ ἴχνεσιν αἰόλιος.

FERARVM, Cap. XI.

ANTIPATRI.

Quondam aliquis formidabilis dex concitatus œstro
Verſatiles verſans rabie inſanos capillos.
Muliebri veſte, aſſuetus ſpiras pulchras colligentib. corymbis
Mollis, flexibiliſque vinculo reticuli,
Prudens vir cauam aſpectu montanam ingreſſus eſt pertam.
Iouis impulſus firmiter compactâ niue.
Huic minimè frigens incurrebat boues occidens fera,
In ſuam progreſſa ſpeluncam veſperi.
Intuens verò hominem, & bene perforatis odorem
Naribus humanæ carnis trahens,
Stetit quidem grandibus in veſtigiis. Oculum verò torquens,
Fremebat lethifero toto niſu ex ore.
Circum verò reſonat quidem ſtabulare antrum,
Reſonat & ſyluoſus nubibus propinquus ſcopulus,

Verùm hic formidans grauem rugitum, in quidem omnem
Pectore fregit animum commotum:
Sed tum valde mugientem ex ore vlulatum
Emisit, commouit verò bene versatilem comam:
Manu verò corripiens magnum tympanum pulsauit,
Tornata Rheæ arma cælestis,
Vitæ auxiliatricia. Insuetum enim corij
Bubuli vanum sonitum formidauit leo:
Effugiens verò prosiliit. Vide quomodo docuit necessitas
Sapientissima inuenire liberationem mortis.

Εἰς ὁ αὐτό.

Πυρσοῦ τὸν λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουλὶ φονιδσάμενος.
Ἀρτι καταδρύχοντα
Οὐκ ἴκετ' ἐκ μαίδρας αὖθις ἐπὶ ξυλόχους.
Μοσχείου δ' ἀπέλυσεν ὁ φὴρ αἰθὶ αἵματος αἷμα,
Βληθεὶς· ἀχθεινὰ δ' εἶχε βοοκτασίαν.

In idem. 2.

Rufi hoc leonis deglupsit corium
Sosus, pastor boum hasta occidens.
Paullo ante mugientem
Neque venit è stabulo amplius ad syluas.
Vituli verò luit fera pro sanguine sanguinem,
Occisus: grauem verò habuit bouis occisionem.

ΓΑΙΤΟΥ.

Παῖδα πατὴρ Ἀλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
Ἀθρήσας, δηλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
Θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
Ἧιξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὑπερθε βρέφους.
Παυσάμενος δ' φόνοιο, διὰ δρυὶ τῇδε φαρέτρην
Σῆμα καὶ δύτυχίης ἧκε καὶ εὐτυχίης.

GÆTÆ. 3.

Puerum pater Alco pernicioso constrictum dracone

Accepit verò coronam & plectrum & cum comessationibus
Puella, suauem habere in conuiuiis vitam.
Dixit verò omnem tibi decimam accepti quæstus feram
Venus. Tu verò lucrum & accipe, & redde.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αἱ τειναὶ Σατύρη τε καὶ Ἡρακλέα καὶ Εὐφρώ,
Θυγατέρες Ξούθου καὶ Μελίτης, Σάμιαι·
Αἷαι μὲν, ὀλίγου μίτου πολυδινέα λάτριν
Ἄτρακτον δολιχὰς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας·
Αἱ δὲ, πολυσπάθων μεγεθήμονα κερκίδα πέπλων,
Εὖθρον τ' ἀστεμφῆ τ' εἰερυσχερῆ τ' ἀλάγησιν,
Οἷς ἔχον χαρίεντα βίον δίωνον Ἀθάνα
Πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θῆσαν ἐργάπιδες.

ARCH II. 10.

Tres Satyra, & Heraclea, & Euphro
Filiæ Xuthi & Melites, Samiæ,
Hæc quidem tenuis fili multum circumactum cultum
Fusum longo non sine colo.
Hæc v. textorio instrumento densatarum exercentem radiũ ve-
Sonorum. Tertia lanâ gaudentem qualum: (stium
Quibus habuit manu nens victum longæuum Minerua,
Diua, hæc tuæ tibi posuere operariæ.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὸν πλόκαμίδα,
Ἀρτέμιδι ζώνην κάλλιθ' ἡ Καλλιόη.
Εὗρεν γὰρ μνήστῆρα θέλε, θέλει πόλιν
Σωφρονα, καὶ τεκέων ἄξιον ἔπλετο γόνος.

AGATHII. Scholastici.

Paphiæ coronas, & Palladi comam,
Artemidi Zonam posuit Callithoë:
Inuenit verò procum quem volebat, & consecuta est ætatem:
Prudentem, & liberorum masculum genuit genus.

ΓΑΑΑΑΑΑ.

Αντὶ βοὸς χρυσέῳ τ' ἀναθήματα Ισιδι τοῖδε
Θῆκε τὸ δὲ λιπαρεῖς Παμφίλιον πλοκάμους.
Ἡ δὲ θεὸς τύποις χαίρουσα πλέον ἢ περ Ἀπόλλων
Χρυσῷ, ὃν Λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ.

PALLADÆ. 12.

Pro boue, aureóque donario Chryſidi hos
Poſuit pingues Pamphilion capillos,
Hæc verò dea his gaudet magis quàm Apollo
Auro, quod Lydus Crœſus miſit deo.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ω ξυρὲ οὐρανίων, ξυρὲ ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
Χαιταμύνη πλεκτὰς αὐτὸς Παμφίλιος,
Οὔ σε τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πρὸς δὲ καμίνῳ
Ἡφαίστου, χρυσέῳ σφῦρα χανὼν ἀλεκτρύνῃ,
Ἡ λιπαρεχρήσιμος (ἵν' εἴπωμεν καὶ Ὁμήρῳ)
Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Eiuſdem in idem. 13.

Cui nouaculam cæleſtem, nouaculam felicem, cui capillos
Detondens plexos poſuit Pamphilion,
Neque te hominum quis fabricauit. Ad caminum verò
Vulcani aureum malleolum attollens,
Decorè comta (vt dicamus iuxta Homerum)
Manibus te propriis elaborauit gratia.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν ὀρθρινὰν χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
Μιμηλοῦσαν, ἐτῶν Γαλατὰς ἀλκυόνα,
Τόν τε καρηβαρέοντα πολυῤῥοίβδητον ἀτρακτον,
Κλωστῆρας τρεφθᾶς ὕδρομον ἐρπύδιας,
Καὶ πίνας, καὶ τοῖδε φιληλάκατον καλαθίσκην,
Σπάνιος ἀσκητὴν καὶ πολύπας φύλακα,
Γαῖς ἀγαθὴ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἀ φιλέργος,
Εἰρεκάμαν κούρᾳ θῆκε τὸ διαπόλῳ.

ANTIPATRI Sidonij. 14.

Radium matutina hirundinum cum voce
Canentem telæ Palladis Halcyonem,
Et capite turbatum sibilantem fusum
Fusum torti bene currentem fili,
Et telas,& custodientem colum calathum
Staminis exercitati & lanæ custodem,
Filia boni Telesilla Dioclis, diligens
Lanam exercens puellæ posuit Dominæ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι παῖ τειαναὶ θέσαν ἄλικες, ἶσοι ἀράχνᾳ
Τεῦξαι λεπιδῆ ἔριον ὑφαντὰ μίτᾳ.
Δημὼ μὲν τὰ λάεσσιν εὐπλοκον Ἀρσινόα δὲ,
Ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάτην·
Κερκίδα δ' εὐπείνην ἀηδόνα τὴν ἐν ἐρίθοις,
Βακχυλὶς, εὐκρίτοις ἃ διέκεινε μίτοις.
Ζώειν γὰρ δίχα πάμπαν ὀνείδεος εἵλετ' ἑκάστη,
Ξεῖνε, καὶ ἐκ χαλαῆς ἀρτιλαβὴς βίοτον.

Eiusdem. 15.

Palladi tres posuerunt æquales,æqualiter Arachnæ
Operari tenue stamen scientes,
Demo quidem quasillum bene plexum,Arsinoë verò
Operatorem bene nexi fili colum:
Radium benefactum philomelam canentem inter lanificas,
Bacchylis,bene discreta quâ discreuit fila.
Viuere enim sine omni probro appetiit quæque,
Hospes,ex manibus cupiens victum.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κερκίδας ὀρθρίοις ἀηδόσι χελιδόσιν εἰκὼς φωνοῖς,
Παλλάδος ἐν πόνου λεπτομίτοις κάμαχος,
Καὶ κτένα κοσμοκόμιλλον, ἐν δακτυλοτείποις ἀσκεπτοις
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι μηχόμενον,
Καὶ πάλαι ἐν ῥοίνοισι φάσμιδι, οὔ ποτ' ὀδόντων

Κυπριδος ἡ τέχνη ζηλευόμενον, οὐκ ὀπιμυφὲς
Δῶρον ἐς ἀμφοτέρους ἦρε παρεπιμοθὸς ἔρως.
Δοιῆς ὃν τέχνης αἰνέω βέλτιον, ὅστις καὶ ἀμοῖς
Δοιὰ, θεὸν ἐν παλάγχνοις εἶχε πλαθόμενον.

Incerti. 4.

Phryne volantem,& arte factum bene amorem
Mercedem pro liberis posuit Thespiadibus.
Veneris hæc ars,æmulans,non reprehendens
Munus. Vtrósque verò decet precium amor.
Duplici ex arte laudo hominem,qui & aliis
Dans,deum in pectore habuit perfectiorem.

ΕΥΧΩΝ, ΚΕΦ. Ι.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ζηνὸς καὶ Λητοῦς θηροσκόπος ὀξύτι κούρη
Ἄρτεμις, ἣ θαλάμοις σὸν ὄρεσιν ἔλαχες,
Νοῦσον τὴν ψυχρὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
Ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων.
Σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἅτ μὺν λιβάνοιο Φίλιππος
Ῥέξει καλλιθύτων ταῦρον ὀρεσσινόμον.

PRECVM, Cap. X.

PHILIPPI. 1.

Iouis & Latonæ feras speculans sagittifera puella
Artemis,quæ thalamos montium sortita es,
Morbum horribilem hoc ipso die à rege
Optimo mittas vsque ad Hyperboreos.
Tibi enim super aris fumum libani Philippus
Sacrificabit auspicatis,taurum in montibus pastum.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡ πᾶ Σάμου μεδέουσα καὶ ἣ λάχες Ἰμβρασσον Ἥρη,
Δεξαι Θρειθλιδίης πότνια θυηπολίας.

Μ'χω

Verùm hic formidans grauem rugitum, in quidem omnem
Pectore fregit animum commotum:
Sed tum valde mugientem ex ore vlulatum
Emisit, commouit verò bene versatilem comam:
Manu verò corripiens magnum tympanum pulsauit,
Tornata Rheæ arma cælestis,
Vitæ auxiliatricia. Insuetum enim corij
Bubuli vanum sonitum formidauit leo:
Effugiens verò prosiliit. Vide quomodo docuit necessitas
Sapientissima inuenire liberationem mortis.

Εἰς ὃ αὐτό.

Πυρσοῦ τῦπο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουλὶ φονῆι σάκος.
Ἀρτιγενὲς παφύσαντα
Οὐδ' ἵκετ' ἐκ μαιδρας αὖθις ὀπὶ ξυλόχους.
Μοχθίσου δ' ἀπέλυσεν ὁ θὴρ αἰδὶ ἄμυστος αἶμα,
Βληθεὶς· ἀζθεναὶ δ' εἶχε βοὸς πασίαν.

In idem. 2.

Rufi hoc leonis deglupsit corium
Sosus, pastor boum hasta occidens.
Paullo ante mugientem * *
Neque venit è stabulo amplius ad syluas.
Vituli verò luit fera pro sanguine sanguinem,
Occisus: grauem verò habuit bouis occisionem.

ΓΑΙΤΟΥ.

Παῖδα πατὴρ Ἀλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
Ἀθρήσας, δηλῆ πέξοι ἐκαμψε χερί.
Θηεῖτο δ' οὐκ ἀφαμαρτὶ· ἀλλὰ τὸ μητρὸς ὑδοῖσὶ
Ἱξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὑπὲρ θ' βρέφους.
Παυσάμενος ὃ φόνοιο, σὺν ἀρυῖ τῇδε φαρέτρῃ
Σῆμα καὶ δύτυχίης ἦκε καὶ δύστοχίης.

GÆTÆ. 3.

Puerum pater Alco pernicioso constrictum dracone

Intuens, trepidanti sagittam contorsit manu.
A fera autem non aberrauit. Per os enim telum
Cum impetu perrupit, paruo parum super infante.
Cùm quieuisset verò à cæde, apud hanc quercum pharetram
Signum & felicitatis posuit, & bonæ iaculationis.

ΙΣΟΨΗΦΑ, κεʹ ιβʹ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Αλεξανδρέως πολύτα.

Θύει σοι τόδε χρόμμα γλυκυθλιακαῖσι φίλωρας,
Καῖσαρ, ἰφλαὶ νήσου Λεωνίδεω.
Καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος· εἰς δὲ νέωπα,
Ἢν ἐθέλῃς, θύσει τῆδε πολυστέφανος.

TOTIDEM VERSIBVS CONSTANTIA, Cap. XII.

LEONIDÆ Alexandrini omnia. 1.

Sacrificat tibi hoc carmen natalibus in horis,
Cæsar, Niliaca musa Leonidæ.
Calliopæ sine fumo semper sacrificium: in annũ verò nouum,
Si volueris sacrificabit his ampliora.

Αλλο.

Τῷδε Λεωνίδεω θαλερῷ πάλι δίρκεο μοῦσαν
Δίσχοα, δῶκε τύ παίγνιον ἠπίνης.
Ἔσται δ' ἐν Κρονίοις Μάρκῳ τερπνὸς ἀγυρμὸς
Τοῦτο καὶ ἐν δείπνοις καὶ παρὰ μουσοπόλοις.

Aliud. 2.

Hanc Leonidæ teneram rursum inspice musam
Diffusam, dicacis ludicrum eloquentiæ.
Erit verò in Saturnalibus Marco pulcer ludus
Hic & in conuiuiis & apud Poëtas.

Αλλο.

Οἰδιπόδης καίοις λῷ, καὶ τὰ ἐκῦς, ζήτει ἐν τῷ δ' ἡμιφαλακῷ, ἐν ᾧ τὰ αἰπυρίφοιτα βάτ.

Αλλο.

Πέμματα τίς λιποῦσα, τίς Αρει τῷ πολιπόρθῳ
Βόσις, τίς δ' ῥόδων ἦκεν ἐμοὶ κεφαλυχάς;
Νύμφαις ταῦτα φέροι τις· αἱ αἱμάκτοις δὲ θυηλαῖς
Οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμυθος Αρης.

Aliud. 3.

Placentas quis, pingues quis Marti vrbium euersori
Vuas, quis florum potuit mihi folliculos?
Nymphis hæc aliquis ferat. Sine sanguine verò sacrificia
Non accipio in aris consilij audax Mars.

Αλλο.

Αλλος ἀπὸ σταλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὅς δ' ἀπὸ πίντου
Εὔπολι σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια·
Ἀλλ' ἐμάθην δέξαι μουσῶν στίχον, ὅς σε ἑταιρεῖ
Μίμνοι καὶ φιλίης σῆμα καὶ εὐμαθίης.

Aliud. 4.

Alius à furculis, hic ex aëre, alter à ponto
Eupoli tibi mittit munera natalitia.
Sed mearum accipe musarum versum, qui semper
Maneat & amicitiæ signum & bonæ doctrinæ.

Αλλο.

Λύκλιον ἰοδόκον καὶ καμπύλον Αρτεμι τόξον
Νῖκις ὁ Λεσιμάχου παῖς ἀνέθηκε Λίβυς.
Ἰοὺς γὰρ πλήθοντας ἀεὶ λαγόνεσι φαρέτρης,
Δορκάσι καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Aliud. 5.

Lyctiam pharetram, & curuum Latona arcum
Nicis Lysimachi filius posuit Libys.
Sagittas enim plenas semper in ventre pharetræ,
Capreis & variis euacuauit ceruis.

Αλλο.

Εἰς τοξότια ψήφοισιν ἰσάζεται, ἢ δύο δισσοῖς.

Intuens, trepidanti sagittam contorsit manu.
A fera autem non aberrauit Per os enim telum
Cum impetu perrupit, paruo parum super infante,
Cùm quieuisset verò à cæde, apud hanc quercum pharetram
Signum & felicitatis posuit, & bonæ iaculationis.

ΙΣΟΨΗΦΑ, κεʹ ιβʹ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Αλεξανδρέως πομπή.

Θύῃ σοι τόδε χρόμμα γλυκυθλιαγᾶσι φὶ ὥραις,
Καῖσαρ, νῆλαὶς μοῖσα Λεωνίδεω.
Καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος εἰς δὲ νέωπα,
Ἢν ἐθέλῃς, θύσῃ τῆδε φερισσότερα.

TOTIDEM VERSIBVS CONSTANTIA, Cap. XII.

LEONIDÆ Alexandrini omnia. 1.

Sacrificat tibi hoc carmen natalibus in horis,
Cæsar, Niliaca musa Leonidæ.
Calliopæ sine fumo semper sacrificium: in annũ verò nouum,
Si volueris sacrificabit his ampliora.

Αλλο.

Τῷδε Λεωνίδεω θαλερῷ πολιὸν ῥέξεο μοῦσαν
Δίσχοι, ὅθ' ἡμετέροις παίγνιον ἐστίοις.
Ἔσται δ' ἐν Κρονίοις Μάρκῳ τερπνὸς ἀγὼν ἅμα
Τοῦτο καὶ ἐν δείπνοις καὶ τόδε μουσοπόλοις.

Aliud. 2.

Hanc Leonidæ teneram rursum inspice musam
Diffusam, dicacis ludicrum eloquentiæ.
Erit verò in Saturnalibus Marco pulcer ludus
Hic & in conuiuiis & apud Poëtas.

Αλλο.

Οἰδιπόδης καίοις ἰῷ, καὶ πάντες, ὅσοι τὰ δ' ἀμφαλόεντα, ἢ ὅσα πὰ πιπρόφατα θεῖ.

Αλλο.

Πέμματα τὶς λιποῦσα, τὶς Αρει τῷ πολιπόρθῳ
Βότρυς, τὶς δ' ἀνθέων ἥνεγκεν ἐμοὶ καλύκας;
Νύμφαις ταῦτα φέροι τις· αἱματόεντος δ' ἐνυαλοῦς
Οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμυθος Αρης.

Aliud. 3.

Placentas quis, pingues quis Marti vrbium euersori
Vuas, quis florum posuit mihi folliculos?
Nymphis hæc aliquis ferat. Sine sanguine verò sacrificia
Non accipio in aris consilij audax Mars.

Αλλο.

Αλλος ἀπὸ σκαλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὅς δ' ἀπὸ πόντου
Εὔπολι σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια·
Ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν στίχον, ὅς σε ἑταίρει
Μίμνοι καὶ φιλίης σῆμα καὶ εὐμαθίης.

Aliud. 4.

Alius à furculis, hic ex aëre, alter à ponto
Eupoli tibi mittit munera natalitia.
Sed mearum accipe musarum versum, qui semper
Maneat & amicitiæ signum & bonæ doctrinæ.

Αλλο.

Λύκλιον ἰοδόκον καὶ καμπύλον Αρτέμι τόξον
Νῖκις ὁ Λεσιμάχου παῖς ἀνέθηκε Λίβυς.
Ἰοὺς γὰρ πλήρεις ἀεὶ λαγόνεσι φαρέτρης,
Δορκάσι καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Aliud. 5.

Lyctiam pharetram, & curuum Latona arcum
Nicis Lysimachi filius posuit Libys.
Sagittas enim plenas semper in ventre pharetræ,
Capreis & variis euacuauit ceruis.

Αλλο.

Εἰς πεδία ψήφοισιν ἰσάζεται, ἢ δύο δισσοῖς.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἔργω τῷ δολιχογραφίῃ.

Aliud. 6.

Vnus ad vnum calculis æquatur, non duo ad duos.
Non enim amplius amo longam ſcriptionem.

Αλλο.

Τῷ τεινατίῳ χαρίτων ἀπ' ἐμεῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καῖσαρ, ἰσαρίθμου σύμβολον ἠπίης,
Νεῖλος ὅπως καὶ τήνδε δι' Ελλάδος ἰθύνασαν
Τὴν χθονίην πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.

Aliud. 7.

Tertiam charitum à meo rurſus accipe libro
Cæſar æqualis numeri ſignum eloquentiæ,
Nilus vt & hanc per Græciam perrumpentem
Terrenæ mittat donum canoriſſimum.

Αλλο.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, ὅς δὲ, τοπάζους,
Γενέθλοισι, πλούτου δῶρα χαριζόμενος·
Ἀλλ' ἴδε Ἀγριππίνη δύο δίστιχα μούνων ἰσώσας,
Ἀρκοῦμαι δώροις οἷς φθόνος οὐ δαμάᾳ.

Aliud. 8.

Alius quidem cryſtallum, hic verò argentum, hic verò topazos,
Mittunt diuitiarum dona natalitia:
Sed vide Agrippina duo diſticha ſolum æquans,
Sufficio muneribus, quæ haud domat inuidia.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ, κτ' αἰακοδισμοί. κε ιη

Ἀθλήσας ἤδη πολλῷ πεδίσας ἦλθα.
Ἀμήσας ἄρδην, ὀρθρινοῖσι πάσασα σῆμα.
Ἀλίξας ὥρην ἰσαμοιβαίην, ἤρωσα ξύλα.

CANCRINI VERSVS METRICI PER repedationem, Cap. XIII. 1.

Κτησάμενος ταύτης ὅλεθρον ἀπ' ἐργασίης.

DE HORTVLANIS,
Cap. XIIII. 1.

Fodientem horti aqua gaudentis ligonem,
Et falcem caulium curuam exsectricem,
Et in dorso laqueorum vilem conseruatricem petam,
Et infractos calceos è corio bouis factos,
Et benè tritum solum ingredientem rectà,
Iam apparentis brassicæ paxillum iniectorem:
Et fossam è riuis ad aream siccam faciendam,
Squalida æstate nunquam cessantem,
Tibi hortulanus Potamon posuit Priapus,
Possidens has opes ex opere.

ΖΩΝΑ.

Ἀρλιχθυῆρόι τί τε, καὶ ἀρτίχροον τόδε μῆλον,
Καὶ ῥυπιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον
Πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα, πυκνόῤῥωγα,
Καὶ κάρυον λεπτῆς αὐτίδοξον λεπίδος,
Ἀγρῳώτῃ τῷδε μονοστρόφῳ Πειήκῃ
Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακῷ θυσίῃ.

ΖΟΝΑΕ. 2.

Maturum pomum Punicum, & lanuginem habens pomum,
Et rugosa cortice ficum rotundum,
Purpureámque vuam vino stillantem, densam,
Et nucem iuglandem tenuis contrategumentum squamæ,
Rustico huic solitario veretro Priapo
Posuit fructuum custos arboream victimam.

Ἀδέσποτον.

Ἀλκιμένης ὁ πενιχρὸς ὅτ' ἐπὶ σμικρῷ πινι κήπῳ
Τοῦ φιλοκαρποφόρου χθὼν ἀμέλησε θέρους,
Ἰγδάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ γέρα Πανὶ κομίζω,
Ὅπλι σὺ μοι βιότου τῷ ἀγαθῶν πλείονα
Ὧν τὰ μὲν, ὃν κήποιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πίτυος

Δέξο

Δέξο καὶ ἀντιδίδοις, δὸς πλέον ὡς ἔλαβες.

Incerti. 3.

Alcimenes pauper paruo in horto
Libenter fructus ferentem perfruens æstatem,
Caricas & pomum, & aquam, munera Pani fero,
Quòd tu mihi vitæ bonorum dispensator.
Quorum hæc quidem in horto, hæc verò vestra ex petra
Accipe: & retribuens da plus quàm acceperis.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, χλαυόφλοιά τε σῦκα,
Καὶ βοδίας σταφυλῆς ὡμὸν ἀπαρτάδιον,
Μῆλόν θ' ἡδύποτον λεπτῇ πε τοκωλύον ἀχνῇ,
Καὶ κάρυα χλωρὰ σὺν φαυλέ' ἐν λεπίδων,
Καὶ σύκινον χλοάον τε ἐν φύλλοις πεδοκοίτην,
Καὶ ῥᾳδινὴν ἤδη χρυσοχίτων' ἐλάαν,
Σοὶ φιλόδεπα Γρίνπε φυτουκάφος αἵδε Λάμων,
Δένδρεσι καὶ γυίοις εὐξάμενος θαλίην.

PHILIPPI. 4.

Malum punicum flauâ tunicâ, & senili cortice ficum,
Et roseis cum racemis palmitem auulsum,
Pomúmque suauiter spirans, tenui vestitum lanugine,
Et iuglandem viridi apparentem è siliqua,
Et ficum virentem in foliis substratis humi iacentem,
Et nigrum iam aureâ veste oliuæ fructum,
Tibi viatorum amans Priape hortulanus posuit Lamon,
Arboribus & membris precatus valetudinem.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ, ξς' ιε'

ΣΑΤΥΡΙΟΥ εἰς τοὺς ἀδελφούς,

Θηρὸς τὴν δολιχὸν τόδε δίκτυον εἵλετο Δᾶμις,
Πίτυλος δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλῃ,
Τειχλοφόβους δὲ χιτῶνας ὁ νικητὴρ ἕλετο Κλείτωρ

Τῷ Παὶ, τελατῶν ἐργασίλω καμάτ.
Ἱλαος θὶστεῖεσαι ἀδελφοῖς ὄπίνδυσιν
Πτῆνά τε καὶ ἀγρότερα χέρδια καὶ πεδόνων.

DE VENATORIBVS, Cap. XV.

SATYRII in tres fratres. 1.

Venator longum hoc rete posuit Damis,
Pigres verò auium tenuibus filis nubem,
Multos ferentia verò retia nocte remigans posuit Cletor
Pani, trium operationem laborum.
Propitius piis fratribus annue
Volucria, & terrestrium lucra & pedibus carentum.

IOYΛIANOY ἀπὸ ἑσπέρας εἰς ὄ αὔριον.

Γναθὼ τελατᾶων ἐκ τελατᾶς λίνα θήρης
Δέχνυσο Παὶ· Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
Ταῦτα φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλείτωρ δ', ἁλάων.
Καί σφι δὸς διαγρῆ πέσσα, γαῖαν, ὕδωρ.

IVLIANI imperatorum in idem. 2.

Fratrum trium ex triplici retia venatione
Accipe Pan: Pigres tibi enim à volucribus
Hæc fert: à feris, Damis: Cletor verò, à mari.
Et illis da bene capere in aëre, terra & aqua.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ εἰς ὄ αὐτό.

Οἱ τελανί τοι τᾶῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι
Ἀγρότα Παὶ, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρετῆος.
Ὧν ἀπὸ μὲν πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
Τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ πέτος, εἰνοσίων.
Αἰθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος ὦκέα ἄγρην·
Τῷ δ', ἁλὶ δρυμῷ τῷ δὲ, δι' ἠιόνων.

LEONIDÆ in idem. 3.

Tres hæc retia posuerunt consanguinei,
Rustice Pan, alius ex aliâ prædâ.
A volucribus quidem Pigres hæc. Hæc verò Damis,

Εὔσοχοι εἰς πόντῳ δι', χέρσῳ δρυόχοις.

ARCHII in idem. 6.

Tibi hæc Pan ſpeculator multum varia munera fratres
Tres ex ternâ poſuerunt venatione.
Retia quidem Damis ferarum, Pigres verò volucrum
Pedicas, Cletor verò mariuaga retia.
Quorum hunc quidem rurſus in aëre, iſtum verò adhuc facias
Felicem in pontò: tertium verò in ſyluis.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀγρεύλῳ τάδε Γαὶ β. ἀρχέος ἄνυος ἀπ' ἄνυης
Αἰθαιμοι τελαμὼ δῶρα λινοσαίης.
Πίγρης μὲν, θηρῶν ἐὺ ἔχοι ἄμμα πετηνῶν.
Δᾶμις δ' ὑλοτόμων δίκτυα τετραπόδων,
Ἀρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν· εἰς σὺ θὶ αὖθις
Καὶ γαῖ ἠὲ πελαγὶς δοῦσα πέμπε λίνα.

Eiuſdem in idem. 7.

Ruſtico Pani victum ſuppeditante alius ab alia
Conſanguinei tre munera retium ſtatione:
Pigres quidem collo onerosum multis laqueis rete auium:
Damis verò in ſyluis paſtorum retia quadrupedum,
Rete piſcatorium verò marinorũ Cletor dedit, quib. tu ex aëre
Et terra & pelago bene capientia mitte retia.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτα σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τι θαλάσσης,
Τρεῖς γνωτοὶ τέχνης σύμβολα Γαὶ ἔθεσαν.
Ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα· κεῖνα δ' Πίγρης,
Οἰωνοῖ· Δᾶμις τὰ τρίτα πεζαπόδων.
Οἷς ἄμμα χρεσαίησιν, ἄμ' ἠερίοισι δ' ἀγραις,
Ἀγρευ, ἄμ' ἐν πλωτῖς, ὡς πρὶν, ἐρωήσι βάλ.

Eiuſdem in idem. 8.

Hæc tibi ex montibus ex æthere & ex mari,
Tres fratres artis ſymbola Pan poſuere.
Hæc quidem marinorum Cletor retia. Illa verò Pigres,

Auium. Damis verò tertia quadrupedum.
Quibus simul in littoribus, & simul aëreis capturis,
Venatui præses simúlque in marinis vt prius auxiliator ito.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὃ αὐτό.

Τρίζυγες ὀρεσίοικα καὶ σίγνοι τάδε τέχνας
Ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε Παὶ ἔθεσθν.
Καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων, Πίγρης· τὰ δ' δίκτυα θηρῶν,
Δᾶμις· ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
Τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν· ὁ δ' ἠερίοισιν ἐν ἄγραις
Αἰέν· ὁ δ' ἐν πλατάγῃ βύσσοχον ἄγρην ἔχοι.

Eiusdem in idem. 9.

Tres, in montibus habitans, fratres hæc artis,
Alius ab alia tibi hæc Pan posuere.
Et hæc quidem auium, Pigres. Hæc verò retia ferarum,
Damis. Cletor verò marinorum præbuit.
Quorum hic quidem in syluis, hic in aëriis capturis
Semper: hic verò in pelago felicem capturam habeat.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ εἰς Ὃ αὐτό.

Πίγρης ὀρνίθων ἀπὸ δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Παὶ ἔθεσθν,
Ξυνοὶ ἀδελφεοὶ θήρης χάρας· ἄλλος ἀπ' ἄλλης
Ἱδρυταὶ καὶ γαίης, ἱδρυταὶ καὶ πλαγέος.
Ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, θῆρος· τῷ δ' ἠέρος. οἱ δ' ἀπὸ δρυμοῦ
Πέμπε κράτος ταύτῃ δαῖμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

ALEXANDRI in idem. 10.

Pigres auium retia, Damis montanorum,
Cletor verò ex profunditatibus tibi hæc Pan posuere,
Commune fratres capturæ munus, alius ab alia.
Dedicata ex terra dedicata ex mari:
Pro quibus huic quidem maris, huic verò aëris, illi verò à syluis
Mitte robur hanc, ô Deus, ob pietatem.

ΖΩΖΙΜΟΥ Θαασίου εἰς Ὃ αὐτό.

Σοὶ τάδε Παὶ θηρῶν πατρίσθμια σευάμενοι

Δίκτυα, τειχθαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
Γίγρης μὲν, πτηνῶν· Κλείτωρ, θηρὸς· ὃς δ' ἀπὸ χέρσου,
Δᾶμις, τετρα πόδων ἀγχύλος ἰχνελάτης.
Ἀλλά σὺ κὴν δρυμοῖσι καὶ εἰν ἁλὶ καὶ διὰ μέσσης
Ἠέρος ἄλγεσιν τοῖς δὲ δίδου κάματον.

ZOSIMI Thasij in idem. II.

Tibi hæc Pan venator suspenderunt consanguinei
Retia, trinæ munera venationis.
Pigres quidem auium, Cletor maris, ille verò à littore,
Damis, quadrupedum versutus vestigia sequens.
Sed tu & in syluis, & mari, & per medium
Aëra felicem in venationem his da laborem.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὃ αὐτό.

Τειρατὰ παῖδε τειροὶ θηρεύτειρα, δῆμος ἀπ' ἄμης
Τέχνης, τοῦδε νηῷ Πανὸς ἔθηκε λίτα.
Γίγρης μὲν, πτηνοῖσιν ἐφεὶς βόλον· ἐν δ' ἁλίοισι
Κλείτωρ· ἐν θηροί, δᾶμις ἐρημονόμοις.
Τοιῶδε Παῖ, σὺ μὲν κὴ δ' αἰθέρος, ἐν δ' ἀπὸ λόχμης,
Τὸν ὔ, δ' αἰγιδοχοῦ θῆς πολυαγρέπεσιν.

Eiusdem in idem. 12.

Tria tres venatores, alius ab alia
Arte, ad templum Panis posuere lina.
Pigres quidem, volucribus immittens iactum. in marinis verò
Cletor: in feris Damis, in desertis agentibus.
Ob id Pan hunc quidem in aere, illum verò in syluis,
Istum verò in littoribus fac multa capientem.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὃ αὐτό.

Βεῦθ' μὲν ἀγρευτῆρα πόδε δίκτυον αἴθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτην νεφέλαν,
Ἁπλόον δ' ἁλιτύπον μιτορράφες ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ· θ' ἥρῳ Πανὶ τεσσυξάμενοι.
Τοιῶδε Πὰν κεραῶν πόρε Δάμιδι λαίδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, Κλείτῳ δ' ἰχθύων.

Eiusdem in idem. 13.

Graue quidem ruralium hoc posuit rete ferarum
Damis, & Pigres aues perdentem nubem
Simplicissimum verò in mari hoc filis consutum rete
Cletor, felicis venationis præsidem Pana precantes.
Ob id Pan forti da Damidi prædam ferarum:
Pigræ, volucrium: Cletori verò marinarum:

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Διοκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Δίκτυά σοι παῖδε Πὰν αἰειθήλεμβον οἶκος ἀδελφῶν
Οἱ πεζὸς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ὁκ πελάγους.

* * *

Δικτυόλεθ. Τοῦτο δ' ἀγκεσι θηρετῆρσι.
Τὸν τρίτον ἐν πτηνοῖσιν ὑπόβλεπε· τῆς γὰρ ἀπάντων
Δαίμων ἔχεις νέμεσιν δῶρα λινοσταθίης.

Iuliani Dioclis in idem. 14.

Retia tibi hæc Pan deposuimus domus fratrum,
Tres, ex montibus, aëre & pelago.

* * *

Piscatori huic in vallibus feras nutrientibus.
Tertium in volucribus intuere. Omnium enim
Deus habes nostrorum munera venationis.

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Γαιὴ κεσιγήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
Ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
Γίγρης ὀρνίθων, ἁλίων ἀπομοῖρα Κλείτωρ,
Ἐμπαλιν ἰχθυτιδῶν Δᾶμις ἀπὸ σαλίκων.
Ἀνθ' ὧν θηρευτῆρι, φίλε ξεῖνος, ὦ δὲ διδοίης
Ἐξ ἀλὸς ὦ δ' ἠπείρου πῆμος ὠφελίῃ.

Alphæi Mitylenei in idem. 15.

Pani fratrum sancta trinitas alius ab alia
Posuit domo symbolum operationis.
Pigres auium, à marinis partes Cletor,
Rursus rectè extensis Damis à furcillis.
Pro quibus felicem venationem, huic quidē terræ, illi v. dones

Ex mari huic verò tribuas aëris emolumentum:

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνου.

Ὀκρὶς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
Ταῦτα τοῖς Ἀρκαδικαῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
Ἀλλὰ σύ Θηριμάχῳ δώρων χάριν ἀγρότα δαῖμον
Χεῖρα κατηύνοις τοξότιν ἐς πολέμους·
Ἐντὶ συωκτείναισι πεπρίσασα δεξιτερῇσι,
Πρῶτα διδοῦσ' ἀγρης δῶρα κατ' ἀνθρώπων.

LEONIDÆ Tarentini. 16.

Ocres Therimachus leporum retia Pani Lycæo
Hæc ad Arcadicos ſuſpendit ſcopulos.
Sed tu Therimacho munerum gratia ruſtice Deus
Manum extendas ſagittalem in bello:
Inque amentis præſto es dexteris,
Prima dans venationis munera contra hoſtes.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Σοὶ τόδε πενταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμῇσι
Ἀχροχανὲς φοινίῃ κεκαπὶ στεινεξερύσας,
Ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυων αἰγίποδα Πὰν
Τεῦκρος Ἄραψ, καὶ τόδ' ἀγρέπτην αἰγανέων.
Αἰχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων,
Ἣ ἐπὶ βρυχητὼ θῆρ ἐκένωσε χόλον.
Ὑδριάδες νύμφαι δὲ σταὶ ὑλονόμοισι χορείῃ
Στῆσαν, ἐπεὶ καὶ σφὰς πολλάκις ἐξεφόβῃ.

PAVLI Silentiarij. 17.

Tibi hãc quinq; cuſpides habentibus pedũ armatũ cuſpidibus
Hiante rictu truculento capite contrahens,
Poſuit pellem, leonis ſuper pinum, caprinis pedibus Pan
Teucrus Arabs, & hoc agreſte iaculum.
In cuſpide arroſâ typi manent dentium,
In qua horriferam fera euacuauit bilem.
Aquatiles Nymphæ verò cum in ſyluis degentibus choream
Statuerunt, poſtquam & ipſas ſæpe perterrefecit.

ΖΩΝΑ

Noxámque clangentium guttur præfocantem gruum,
Tibi Pan ſpeculator munus poſuit puer Neoladæ,
Crambis venator Arcas ab Orchomeno.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ, ἢ δι, ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Ταὶ ἴλαφοι Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
Ἐκτόνε Μαιάνδρᾳ πρὸ τριέλικτοι ὕδωρ,
Θηκτᾷ σαυρωτῆϊ. τὰ δ' ὀκταῤῥίζα μετώπων
Φᾶγμα θ' ὑπὸρ κραναὰ ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

LEONIDÆ, vt alij MNESALCI. 20.

Ceruum Cleolaus in ſaltibus per inſidias capiens,
Occidit Mæandri apud triplici volumine ſeruatum flumen,
Acuta cuſpide. Sed octo radices habentia frontis
Septa ſuper aſperam alius affixit pinum.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ταὶ ἴλαφοι Λάδωνα καὶ ἀμφ' Ερυμάνθιον ὕδωρ,
Νωτά τι θηρονόμου φερβομέναι Φολόης,
Παῖς ὁ Θεαρίδιω λασιώνιος εἵλε Λυκόρμας,
Πλήξας ῥομβωτῷ δουρὸς ὀξυάχῳ·
Δέρμα δὲ καὶ διχέρωον ἀπὸ κόρυθος μετώπων
Σπασάμενος κούρᾳ θῆκε πὰρ ἀγρότιδι.

ANTIPATRI 21.

Ceruum Ladonem & circa Erymanthiam aquam,
Dorſáque feras paſcentes Pholoës,
Puer Thearidæ hiſpidus traxit Lycormas,
Oblongo feriens haſtæ cuſpide:
Pellem verò & bicornem ramum à fronte
Auellens puellam poſuit apud agreſtem: *id eſt Dianam.*

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Δέρμα καὶ ὀργυιᾶα κέρα βοὸς ὃν βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδα κείμθ' ὑπὸ σκοπέλοις,
Τεσσαρακαιδεκάδωρα· θοὸν πώλημα Φιλίππου,
Ἀντίμβιον, χθὼν γαῖ' ἔλασε δρομὰς ἀϊκέλ,
Βούβοτον Οἰχαλιῆϊ πὰρ σφυρόν. αἰ πολύολβος

Ημαθία πίων χραίνεται ἀγκοίνι.

SIMMII. 22.

Pellis, & quatuor cubitûm cornua bouis è rege
Amphitryoniade iacemus ad fanum,
Quatuordecim munera: quem gloriantem Philippo
Obuium ad terram deflexit graue venabulum,
Boues pascentem Orbeli ad pedem. Diues
Emathia tali imperatur duce.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Τὸν παῖες Ορβηλῖο μεμυκότα δηρὸν ἀροῦραι,
Τὸν πρὶν ἐρημωτὴν θῆρα Μακηδονίας,
Δαρδανίων ὀλετῆρ', ὁ χερώνιος εἷλε Φίλιππος,
Πλήξας αὐχαρέα βρίγμα κυνεγέτιδι.
Καί τάδε σοι βεβαρὰς Ηρακλεες ὑ δίχα βύρσας
Θῆκεν ἀμφιμαχέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα.
Σαῖς τοι ὅδ' ἐκ ῥίζας ἀναδίδρομεν, οὔτι ἀφικὲς
Πατρῴας ζηλοῦν ἔργα βοοκτασίας.

ANTIPATRI in idem. 23.

Prius Orbeli qui mugiit in iugibus taurum,
Prius desertam feram Macedoniæ,
Dardaniorum perniciem fulmineus cepit Philippus,
Percutiens tragulâ cerebrum venatoriâ.
Et hæc tibi horrenda Hercules non sine pelle
Posuit indomiti capitis fulcimentum cornua.
Tua sanè ex radice excurrimus. Neque absurdum
Paternæ imitari opera boum occisionis.

ΣΙΜΜΙΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

Σοὶ γρᾶς Αλκείδα μινυμάχε τῦπο Φίλιππος
Δέρμα τοναιμύκου λυθρὸν ἔθηκε βοός,
Αὐτῆς σὺν κεφάλαι τ' Βρεγμῷ κυδιόωντε
Εσβεσεν Ορβηλῦ πηχυὺ ὑπὸ σφυδάλα.
Ὁ φθόνος αὐχήεντα τὸν ἢ ἐπὶ κῦδος ἀέξοι
Ρίζα Βεβριάκης κραιπνὸς Ημαθίας.

SIMMII in idem. 24.

Tibi munus Aleida Minyarum domitor hanc Philippus
Pellem longę ceruicis albam posuit bouis,
Ipsis cum cornuis: caput verò iactantem
Extinxit Orbeli horridum ad pedem montis.
Inuidia extabescat: tuam verò adhuc gloriam augeat
Radix Berœæ imperatoris Emathiæ.

ANTIΠATPOY.

Α φίρμιγξ, πάτι τ' ξα, τὰ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ,
Σωϊδος, ἐκ τι Φίλας, ἐκ τι Πολυκράτους.
Χὠ μὲν ὀϊστευτὴρ, κεραὸν βιὸν· ἁ δὲ λυρῳδὸς,
Ταὶ χέλυος· ὠ δ' ἀγρευτὴρ ὤπασε πλεκτὰ λίνα.
Αλλ' ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰῶν κράτος, ἁ δὲ φορβᾶν
Ἀκρα λύρας, ὁ δ' ἔχει θῆρα κυναγοσίας.

ANTIPATRI. 25.

Cithara, & arcus, & curua hæc retia Phœbo,
Sosidę, & ex Phila, & ex Polycrate.
Et hic quidem sagittarius è cornu arcum: hic verò lyrâ canens,
Testudinem: ille verò venator, præbuit plexa retia.
Sed hic quidem velociter proiectarum sagittarum robur, hæc verò ferat
Summa lyræ, iste verò habeat primas venationis.

Ἄδηλον.

Κωφίδες θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τῶ Κρητὸς Ἐχέμμα
Κῶται ἐν Ορτυγίῃ τόξα πρὸ Ἀρτέμιδι,
Οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται
Αἶγες, ἐπὴν ἀοιδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Incerti. 26.

Ceruæ confidite. Cretensis enim Echemmæ
Iacent in Ortygia arcus apud Latonam,
Quibus à vobis vacuauit montem magnum. Iam verò quiescũt
Capræ, cùm inducias dea fecerit.

ΑΙΓΙΑΟΣ.

Καὶ σάλικες, σὺ πίλω ἀ λαγωβόλα, σοὶ πάλι Μήδων.

Ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος, ὁ δ' αὐτὸς ἵστατο Πάρθυς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πλήκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
Βεβρόχει τετρηχυῖα λύρας ἀπὸ μέσσατο χορδά.
Γεῖν δ' ἐμέλους σκάζην ὠδῖνος ἁρμονίης,
Ἀβρὸν ὑποτρύζων κιθαρίσματος ὑστερέζετο τέττιξ,
Καὶ ᾧδὴν ἀπολειπομένῳ φθόγγον ὑπῆλθε μίτου·
Τὸν δὲ πρὸς ἀγρονόμον συρίσδεται ἀγρέτιν ὕλαν
Γεγὼς νόμον ἀμετέρας πρὸς πλῆκτρα λυρηκτυπίης.
Τῷ σε μάκαρ Λητῷος πρὸς τέττιγι θεραπνῇ,
Χαλκέον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

DE CITHARŒDIS, Cap. XVI.

PAVLI Silentiarij.

Æream teſtudinem Apollini Lycoreo Locrus ſuſpendit
Eunomus, certaminis monumentum corona gaudentis.
Erat enim certamen citharę. Contra verò ſtabat Parthys:
Sed cum plectro Locris reſonabat teſtudo,
Raucę ſtrepens lyræ fracta exſiliit chorda.
Ne verò cantus claudicaret concinnæ concordantiæ,
Suauiter cantillans citharæ inſidebat cicada,
Et quæ perierat vocem ſubiit chordæ:
Prius verò reſonantem in ſyluis agreſtem ſonitum
Ad legem noſtræ conuertit percuſſionis lyræ.
Quâ te beate Apollo tuâ cicadâ veneratur,
Æreum fabricans cantorem ſuper citharâ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἄπου.

Τὴν κιθαρῳδὸν Εὔμολπος ὅτι τεῖ πόδων ποτὶ Φοίβῳ
Ἀνθετο, μεγαλείῳ χεῖρ' ὅτι μεμφόμενος.
Εἶπε δὲ, μὴ φαύσαιμι λύρης ἔτι, μηδ' ἐθελόντων
Τῆς πρὸς ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρῃ.
Ἠιθέοις μολπέτω κιθαρῳδὸς, ἀντὶ δὲ πλήκτρου

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Χύτρον τι, ταὐτίλω τε χρεαγρείδα, καὶ βαθυκαμπῆ
Κλῆδα συὸς, καὶ τὰν ἐτνοδόκην τρυώσαν,
Καὶ πλεόναν ῥιπίδα, καὶ ἀ χαλκόν τε λέβητα
Σιὼ πλέκει, καὶ τὼ λαιμοτόμον σφαγίδα,
Ζωμοδότ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγείαν
Σπόγγον ὑπὸ σκαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
Καὶ τᾶπαν δικάεσσαν ἀλιτρέβα, σιὼ δὲ, γυείαν
Εὔπηγον, καὶ τὼ χρυσόδοκον σκαφίδα,
Θυοπόιος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
Θήκατο, δουλοσυνᾶς ἄχθος ἀποσκίμψας.

ARISTONIS. 2.

Ollam, & hanc harpaginem carnium, & profundè incuruatam
Clauem ſuum, & fabam capientem tudeculam,
Et pennis contextum flabellum, & æreum lebetem
Cum bipenni, & guttur incidentem gladium,
Iuriſque circa veru hauſtricem, & abſtergentem
Spongiam ſub valido iacentem cultro,
Et hoc biceps piſtillum, & vna mortarium
Ex petra benefactum, & carnes capientem ſcapham,
Obſoniator Spinter Mercurio hæc ſymbola artis
Depoſuit, ſeruituris onus abiiciens.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ κζ' ιη'

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄῤῥητο Βάκχῳ.
Δέχνυσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

DE EBRIIS, Cap. XVIII.

ERATOSTHENIS. 1.

Vinibiba Xenophon vacuum dolium poſuit Baccho.
Accipe verò humaniter: aliud enim nihil habeo.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κβ΄ ιθ΄

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόνδ' ποθ' Ελλωες ῥώμῃ χερὸς, ἔργον Αρηος,
Εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθερόωντες Ελλάδι κόσμον,
Ιδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

IN TEMPLA, Cap. XVIIII.

SIMONIDIS. I.

Hoc quondam Græci robore manus, opus Martis,
Audaci animi fiducia confisi,
Persas expellentes, liberum Græciæ ornatum,
Ædificarunt Ioui altare liberali.

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ, κγ΄ κ΄

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλαγκτος ἄνθετο Κράντας,
Εμπεδον ἐς πολυποίπεζαν ἐρεισάμενος,
Αὔρης τὸν ἀλεξόμενον ὑπὲρ χθονός, ἧς ἐπὶ Κράντας
Εὐρὺς ἀσαλεύτοις ἄτρομος ἵπνον ἔχει.

DE NAVTIS, Cap. XX.

MACEDONII consulis. I.

Nauem Neptuno multiuagus posuit Crantus,
Firmiter in templi fundamentum innixus,
Ventum non curans in terra, in qua *terra* Crantus
Latum recubans intrepidus somnum habet.

Ιοῦ αὐτὸ τὶς ὁ αὐλός.

Νῆά σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
Ἀντίθεμεν Κράντος μηχέτι πλαζομένου·
Νῆα, πολυπλανέων αἰὲν μερόπων περόνησας.

In femore enim ipſum ſuperligans enatauit.
Sit quoque in quibuſdam & hernia felicitas.

ΑΠΟ ΝΕΩΝ, κζ΄ κβ΄

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Αλικες αἳ τε κόμαι καὶ ὁ Κρωβύλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ
Πέξατο μολπαξὰ κῶμος ὁ παιδεύτας.
Αἰχμητὼ δ' ἀπιθυσιν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα
Παῖς Ηγησιδίκου πίονα τυρόφιλος.
Ω Ἄπολλον, ἵλαος σὺ Κρωβύλῳ εἰς τέλος ἀνδρὸς
Οἶκον καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθε ἔχειν.

DE IVVENIBVS, Cap. XXII.

THEODORIDÆ. 1.

Pueriles hæ ſunt comæ, & puerorum villus, quòs ab Apolline
Detotondit cantator laſciuia quadriennalis,
Bellatórem verò ſacrificauit gallum & placentam
Puer Hegeſidici pinguem caſeatam.
O Apollo ponas Crobylum in perfectionem viri
Domus, & opes manum ſuper habere.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλῷ σὺν πίτυρι Χαρισθένεος τόδε χαίτης
Κουρότροφοι, κούραις ἥνικ' ἀμείψατο ἥβη,
Σὺν βοὶ χερνιφῆτι. παῖς δ' ἴσον ἀστράσι λάμπει,
Γαλήνιος ὡς ἵππος χρόνῳ ἀποσταμένος.

Eiuſdem. 2.

Pulchrâ cum cicadâ Chariſthenes capillum hunc
Detonſum, deabus depoſuit horarum & lucis præſidibus,
Cum boue immolato. Puer verò ſimilis ſtellis lucet,
Pullinam vt equus rationem deponens.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἐσπερίου Μάρκελλος ἀειρόμενος πολέμοιο

Introduction 1
Chapter 1 5
Chapter 2 12
Chapter 3 18
Chapter 4 25
Chapter 5 31
Chapter 6 38
Chapter 7 44
Chapter 8 51
Chapter 9 57
Chapter 10 63
Chapter 11 70
Chapter 12 76
Chapter 13 82
Chapter 14 89
Chapter 15 95
Chapter 16 101
Chapter 17 108
Chapter 18 114
Chapter 19 120
Chapter 20 127
Chapter 21 133
Chapter 22 140
Chapter 23 146
Chapter 24 153
Chapter 25 159
Chapter 26 166
Chapter 27 172
Chapter

Κώιαρος, ὀλδαίνων τ' ἀστραγάλους ἑλάβεν.
Κἀμὶ χάριν μούσης ϗ κωμικὸν ὧδε Χάρητα
Πρεσβύτην θορύβῳ ἧκέ με παιδαγεῖν.

ASCLEPIADÆ. 2.

Vincens condiſcipulos poſtquam pulchras litteras ſcripſiſſet,
Conarus octoginta aſtragalos accepit.
Et me muſæ gratia Comicum ſic Charetem
Senem in gymnaſio poſuit puerorum.

ΑΓΟ ΠΟΙΜΕΝΩΝ, ϗ κοῖ

ΑΓΑΘΙΟΥ ϟολαϛικοῦ.

Δικραίρῳ δικέρωτα, δασυκναμῳ δασυχαίτᾳ
Ἰξαλέι, διοκάρθμῳ λέχμιον, ἱλαϐάτα
Γᾶνὶ φιλοσκοπέλῳ, λάϊνον ϖεδὸ ϖορφύρα Χαεικλῆς
Κιαχὸν ὑϖολιώτᾳ τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

DE PASTORIBVS, Cap. XXIIII.

AGATHII Scholaſtici. 1.

Bicipiti bicornem, piloſas tibias habenti denſum pilis
Saltantem, veloci ſylueſtrem, in ſyluis agenti
Pani ſcopulis gaudenti villoſo in vertice Charicles
Albidum barbatum hunc poſuit hircum.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τῦπ χιμαιρϐάτᾳ Τελέσων αἰγίπυϊ Πανὶ
Τὸ σκύλας ἀγρίης τεῖνε ϗ πλατάνῳ,
Καὶ τὸν ῥαιϐόχραον εὐπόρθυλα χερμάδα,
Ἃ παίεις αἱμφοτέρους ἐυφέλιξε λύκους,
Γαυλοί τε γλαγοπῆας, ἀγωγαῖόν τε κυνάλχην,
Καὶ τὸν θείλιον λαιμοπέδην σκυλάκων.

LEONIDÆ. 2.

Hanc, capreas ineunti, Teleſon, capripedi Pani
Pellem agreſtem extendit ad platanum,
Et hanc capite incuruam è ualido ſtipite clauam,

Quâ prius sanguineos duriter verberauit lupos,
Mulctámque in qua lac concrefcit, dulcri cámque numellam,
Et bene odoratum collare eanum.

IOANNOT πανυτε τὸ βαρβικεῖον.

Πρῶτα μὲν Παρίῳ πακτοῖσι τρὶς κατρίψαι σιδήρῳ
Τὰς κακλωσμένας τρίχας ἐφιμώσας,
Ἐρμοβίῳ δὲ λιθίσκῳ ὑ βαιοῖς, ἔπειτα δὲ χρυσῷ
Αὖτ' αὖπαις πακτοῖσι τὸ πρόσωπον, ἔ μάλ.

IOANNIS poëtæ Barbucalli. 3.

Suadeque & lapide cafcum & dentem ex alueari
Floribus ornate fponfus Eurynome,
Hermophilas poſuit paſtor sed accipere
Pro pia cafcum, pro me vero mel.

MAKEΔONIOY ὑπατικοῦ.

Δαῖτα δ' ἐνεικεῖ τετυμένῃ ἀφ' ἑρμῆ κρέα,
Χλῆδ' ἀέρρουσι, ζωὸν βαρυμυθέων
Πανὶ θέσπιν ἀμολγὸν τομίαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς,
Τῆσι τιμάλιαι τοῦτο πάλιν κελεύ.
Εἰσὶν γὰρ σφῶϊ μάλα δὴ τοι, αὐτὸν ὅμοι
Ἄξουσι σε τρόμῳ ἐν οἰκία τετυκτόν.
Ἀλλὰ λύκος αἴτησιν ἀεὶ γρῆυς ἐλεύσεται
Αἰπόλος ἐξάλλῃ χάρακος ἐξράκλου.

MACEDONII Conſulis. 4.

Daphnis ſtillulator trepida in fenẽcute laborans,
Mauius inertis huius granatam
Pani ſtabulos amanti paſtoralem poſuit clauam,
In fenio a paſtoralibus quieſcens laboribus.
Adhuc enim ſtilula canit, & adhuc vox
Intrepida in trepido ore habitat.
Sed lupis noxiis in montibus nequis meam
Paſtor annunciet ſenectutis infirmitatem.

Ἀδέσποτον.

Αἰόλαις Ῥαι Μαίαος ἀ' ὑπνώοντα μὲ ἔβαλε κῶμα

Τρύπις· ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπαυσάμεθα.

Incerti. 5.

Tibias Pani Meliſcus. hic verò dixit non mutus relaturum
Ex his: ex calamis enim inſaniam contraxi.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φερξοκόμᾳ τόδε Πανὶ καὶ αὐλιάσιν ἥπτο Νύμφαις
Δῶρον ἀπὸ σκοπιᾶς Θεόδοτος οἰονόμος,
Αἵ μιν ἀπὸ ζαθέοιο θέρεος μέγα κεκμηῶτα
Παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ANYTES. 6.

Horricomo hoc Pani, & ſtabulatiis poſuit Nymphis
Munus è ſpecula Theodotus ouium paſtor.
Quæ ipſum in ſancta æſtate valde laborantem
Quietum reddiderunt, præbentes manibus ſuauem aquam.

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. κε΄ κς΄

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόξα παῖδα πολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
Νηῷ ἔνι' Ἀθηναίης κεῖται ἔνι ωεφρία,
Πολλάκι δὲ στενόεντα καὶ ἀλλοίοις ἐν δαὶ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

DE MILITIBVS, Cap. XXV.

SIMONIDIS. 1.

Arcus hi à bello ceſſantes lacrumoſo,
Templo in Mineruæ depoſiti ſunt ſub lecto,
Sæpius gemebundo in tumultu & ardenti pugna hominum,
Perſarum ex equis pugnantium ſanguine loti.

ΜΝΗΣΑΡΧΟΥ.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα Φαρέτρα
Δῶρα πάρα Γεμμάχου Φοῖβε παῖδι κρέμανται·
Ἰοὺς δὲ πλεόνεσσι καὶ ἀλλοίοις ἀνδρες ἔχουσι

Et xeq.

Ergo fingis ea sine fundamine.

MENECHMVS.

Tibi quidem curassem de rebus gnatem prudentiam.

Mandem? Nunquam hercle hoc fiet: si quid erit,

Tuta ratio certaque proponam tibi bubere.

In medicina promissa multa, exitus paucorum hominum.

ANTIPHO TVI Zebedee.

Tui mei Eva hic ego sum, quem tu quæris, Menechme.

Mea mater, ut ego arbitror, fuit Eva.

Nam nemo erat illi, fas fuisset, Adamo

Aqua & igni interdictum, ne fieret.

ANTIPHO Sidonii.

Prius Mariis partum audiveris,

Cæsonem clugaenem barbarum ex ore,

Et ore crudum bilem mihi mansum Priamum Pelidi

Dedisset & boletum & fomentis spongeis.

MENECHMVS.

Quæ me jubes agere, aut cum quibus

Hæc res? Hoc illud Adamo negas,

Hoc illud Evæ? Non, ut ego arbitror,

Thoas ex Lemno hoc ego te mittam.

MENECHMVS.

Sic tute hinnitus oblongis labellis columnam lacrymas

Pedita ex ramum dulcinitur pro mihi nos ut ita mentis

Ian enim mastis lenet, de ita ipsa dentia eo,

Sapiens vivata infelix in hodie.

DAVLVS Menæchmo.

Ambo Sosicles, Sosia, vela, ne cessa,

Pedis ea, & quæ, & mobilia, & ubi,

Ne, & quæ, & quæ, & ne cessa, ne cessa,

Ad hæc, & quæ, & quæ, & ne cessa, ne cessa,

Adeo hominum, & ea, & quæ, & ne cessa,

Aut ea, & quæ, & quæ, & ne cessa.

Pavli Silentiarij. 5.

Scutum taurcum munimen cutis hostiumque
Sæpius hastem gustantem intestina,
Et tela auertentem à pectore thoracem,
Et galeam equinis terris horrentem,
Posuit Lysimachus munus Martis senem nunc
Pro panoplia baculum senile permutans.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωὴ τ' ὀφθαλμοσάκκος πρὸς, ἀϊπὶ λαὸς
Ἐχει ἀρὶς δ' ὤν, ἀΐπτ Νικηφόρος.
Πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν, ἄκοντες, ἰσοπληθμίς τι χαλάζη
Χερμαὰς, καὶ ξιφέων ἐξεκλάσθη μέλη.
Ἀλλ' ἔτι καὶ ἀμφίδρυπτοι ἐρὶ πάλτι χεῖ μιλιάχμα
Σώζετ Νικηφόρος, σώζετ Νικηφόρον.
Θεσμὸν δ' Σπάρτης μιμεῖται λοιπὸν ὁμοῦ βασίλεια
Τῆδέ τις ἐν θρόνῳ πολέμῳ φυλαττόμενον.

Eiusdem. 6.

Ioui hoc rotundum clypei fragmentum, sub quo sinistram
Habebat pugnans posuit Nicagoras.
Omne verò reliquum, tela & grandini æqualia
Saxa manualia, & gladiorum amputarunt dentes.
Sed etiã vndiq; lacératus vmbo hic, manu prælio perseuerãte
Seruabatur Nicagoræ, seruabat & Nicagoram.
Legem Spartæ manendum in prælio cum clypeo
Hic aliquis videbit per omnia obseruatam.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἰὸν θῶ, καὶ δαΐκτην, τόξα τ' ἀπ' ὦτα, καὶ δόρυ, καὶ κεφαλάν,
Γορδιοπρίλαρίος ἄνθετο Τιμοθέῳ.

Palladæ. 7.

Tho & Cni, & scutum, & hastam, & galeam,
Gordioprilarius posuit Timotheo.

ΕΥΤΟΚΙΟΥ ἀλλεξανδρέως ὁ αὐτός.

Κυπρίδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, Ἀθήνη

Nobis Musa canat. Tu Clio fave, inquit, & ades.
Pierius cecinit, dum bella, dum arma, & Amores
Ostenta clarorum habuit, galeamq; ensem, Minervæ
Rostra, Medusæi Gorgonis horrendum.

ANTIGRAPHA.

Δόξαν Δὸς μοι μοῦσα καὶ ἐς κλέος ἀνδρῶν ἐλθεῖν
Ἐν τοῖσιν Νύσσης ναίεις ἐν ἄντροις,
Ὄφρα κλείω Βρομίου, ἃ τε Διὸς γένος
Εἰ πόνον τε, ἐπεὶ πρῶτον ἐφάνη.
Ἦμος δὲ ἐκ πατρὸς εἰς ἔδνα τὸν ἐν πόντῳ
Τυφοῆος, ἐς τε μάχην ἐν Τροίῃ.

Hasta Alexandri decuit te ferre libenter
Et bello depectilis, & nodosum Datum.
Tolum crudelis, & Aspedem terruit.
Quo pronus & serus est illa virtus.
Sic propria hasta tuo gerenda hominum est omnis quæ intimet,
Formidabile magnæ reverentiæ decorum.

ANTIBROMIVS.

Age, sic Bromium Musa Thebanum dic
Nam & carmina ejus Pan vidit & Amœnas,
Flumina per, nemoraq; & Cæ ne Nysæ,
Tum & Ægeri de prælio Indorum.

HELIODORVS.

Carmina si mortalibus homen Tamarum dedit
Templi fabricatio Pallasti fecerit pegasum,
Multa ferro pulsare fundata in bello.
Et formicem me tenere literatis morte.

ADAM.

Hic vitis alba me vitam dat, ne vita mihi mortem
Et mors tam vita mihi non dat.
Ecce enim vitam, ne ut mortalis sim,
Mortem, ne mortalis sim, ut immortalis sim.

Attici belli iacemus teſtimonia.
Ecce alueariбus conduntur ceram alentia munera apum,
Multitudine bombum emittente vndique ſcatentia.
Cæſaris optimæ diſciplinæ bona gratia; arma enim hoſtium
Fructus pacis rurſus docuit educare.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Η κόρις ἀμφοτέρῳ ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
Καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
Ἐκ δὲ Πυλαιμόνεος, Πείσων με ἔχει· ἔκλεπε δ' ἄλλους
Οὔτε κόρις χαίτας, οὔτε κόμη κόρυθα.

ANTIPATRI. 17.

Galea vtramque conſecuta eſt gratiam: ſum enim viſu
Et gratioſa amicis, & metus hoſtibus.
Ex Palæmone verò me Piſon habet: decuit alios
Nec galea capillos, neque capilli galeam.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ, καὶ κρ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
Καὶ σμίλιν δοιάκων ἀκροβελῆ γλυφίδα,
Καὶ κανονίδ' ἴσα ἄτιλον, καὶ τὴν καθ' ἑκάστην χίσιν,
Αὐχμηρὴν πόντου τμῆμα τόδε πτολίθου,
Καλλιμένης μούσας ἀποπαυσάμενος καμάτοιο
Θῆκεν, ἐπὶ γήρᾳ καὶ δὸς ἐπισκέπτεται.

IN CELEBRITATEM SCRIBENDI. Cap. XXVI.

PHILIPPI. I.

Tornatum plumbum paginarum indicem lateris,
Et cultellum calamorū acutā cuſpidem habentiū ſculptorē,
Et regulam ſummam, & iuxta maris littus pumicem,
Squalidum ponti pertuſum lapidem,
Callimenes muſis quieſcens à labore
Poſuit, poſtquam ſenectute oculus integebatur.

Ἄδηλον.

Γεομμαπίχω πλοῦτον μεμάσαπι κληρώσαλλον
Κὼ κασσία χρυσῶδες ὑγιπτον φόλιμον,
Καὶ χαφικεῖο δοχεῖα κελαμ ονα πιο ῥεῖθρα,
Ἄκεχ τι μεσοπτμους διγ ῥυφίας κα ῥάμους,
Τρηχαλίου τι λίθου διακους διῃγάζα χρόας,
Ἐξ ὧς ἀθετσλείων ἐξύλαχεν μαλα πολύ,
Καὶ γλυφωσὶ κα ῥάμου σπ ατίος γλαφίδα σθέρος,
Οπλα σπίλαπε ἐς αὖθι τῆς ἰδίης
Κεκμηκὼς Μαιόβιμος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν,
Ερμεία σὶ σῇ ἀεὶ φίρθεσὶ σὺ ἐρμαπίλω.

Incerti. 2.

Litteras formante plenum atramento rotundum plumbum
Et regulam calamorum rectissimam custodem,
Et scriptoria receptacula nigri fluminis,
Summâque per medium scissos bene sculptos calamos,
Scabrúmque lapidem calamorum bene acutum ornatum,
Hic detritorum tenuis character est,
Et sculptoris calami lati cuspidem cultri,
Arma tibi mercimonij potuit propriij
Laborans Menedemus caligine oculorum senilium,
Mercurio Tu aurem semper pulce tuum operatorem.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Γυρὸν καὶ πὶς μόλιβος σημεῖον γραμμάς,
Καὶ κληρὸν κάλαμος πηχαλίου κα λόμμος,
Καὶ σπ ατὸν ἐξωπ ῆρα μεσηγάδιον δυακτῆρ,
Καὶ κασσία χραμμὰς ὑγιπνον πολίου,
Καὶ χρώμα γλυπ ῆρος μέλας πορφυρομίτου αὖγος,
Καὶ γλυφὶδας κα λόμος ἄκρα μελαινοβλῶς,
Ερμείη σὶ σῇ δῶρος ὑπὶ χρίου σκευάσμις ὅδε
Ηλῶκατ' ὀφθαλμῶν ῥυσὶ ὑπτεκαίων.

PAVLI Silentiarij. 3.

Rotundum nigræ plumbum indicem scripturæ.

Durorum cuſpidem aſperam calamorum,
Et latum ſcalprum per medium ſciſſorum calamorum,
Et canonem ſcripturæ rectè progredientis diſpenſatorem,
Et diu ſculptis atramentum ſeruarum in vaſculis,
Et crenas calamorum in ſummitate nigratas,
Mercurio Philodemus: poſtquam temporis dependens iam
Venit contra oculos rugoſum tegumentum.

Ἀδήλου.

Τὸν ἔγχοντα μόλιβδον, ὃς ἀπτὰ πὰν οἶδε χαράσσειν,
Ὀρθὰ πάνδεξ' ἰὼν ἰθυτενῆ κανόνα,
Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμοφάγον, ἀλλὰ καὶ αὖτον
Ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόκαλξ ὅτι δοιὰν ὀδόντε
Θήγεται, ἀμβλωπὶς ὀκ δολιχογραφίης,
Καὶ βυθίων Τείτωνος ἁλιπλάγκτων χαμαδούλην
Σπόγγον, ἀκεσφείην πλαζομένης γραφίδος,
Καὶ κίστην πολύωπα μελαινοδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα
Εὐγραφέος τέχνης ὄργανα συναθρόων,
Ἑρμῆν Καλλιμένης, θνήσκων ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
Χεῖρα καταρμόζων ὀκ δολιχῶν καμάτων.

Incerti. 4.

Rotundum plumbum, quod ſemitam nouit exarare,
Recte abradens rectè extenſum canonem,
Et crenam aſperam capientem calamos, ſed & ipſum
Ducem ſcripturæ non errantis canonem,
Et lapidem prominentias longas habentẽ, calamus qui duplicẽ
Acuitur obtuſus ex ſcriptorum prolixitate, (dentem
Et profundum Tritonis in mari errantis humilem lectum
Spongiam, medicamen errantis ſcripturæ,
Et ſcriniolum multiforamen atramentum capiẽs, in vno omnia
Bene ſcribendi artis inſtrumenta contrahentem,
Mercurio Callimenes, trepidam ob ſenectutis ignauiam
Manum componens ex longis laboribus.

Ἀδήλου.

Ἀβες-

Αβεγχε απλανέος μέλλον χρεπίδνα καλάθου,
Ηε πτερύγεσσι χρόμμασε ἀμειλη,
Καὶ κασίνε ἔχρα δοὶ εὐκρηπίδα μελίδου,
Καὶ λίβικα πρατίδ᾽ ἀσπίγε ἐξδαλέων,
Καὶ μέλανος σπήγεσο δρυμὶ, δόλα γὰρ ἀν᾽ ἤθ᾽
Ἐπ᾽ ἀφίδα κρόσσων ἀκρόλοφ᾽ ἀφίδος ἀείδω,
Σπάγιοι δὲ δόξ βάθρημα, χρ᾽ ἐς Λίμνην ἐκ ῥόου,
Καὶ χαλκὸν δύακον τέκτονε λατόμ᾽ ἀείν,
Ἐρθὴν καλιάδης ἐξδαμάλδου αὖτ᾽ ἐπ Μούσης,
Γηρὶ κακμαίοις ὁμμασε ἐν πτερύγεσσι.

Incerti. 5.

Immadidum inerrantis plumbum scriptorem itinetis,
Et sub quo fimanti litterae harmonia,
Et canonem currentis gubernatorem plumbi,
Et lapidem perforatum spongiae similem,
Et atramenti stabilis receptaculum, verùm & ipsorum
Bene fertilesum calamorum in fumminae cinctos calamos,
Spongiam maris germen, fluentis florem maris,
Et ex calamorum fabricatorem tenuium,
Hic Callimenes iucundum ridentibus depoluit mutis,
Senio defatigarus oculos & manum.

IOVLIANVS Ἀπὸ Σκολαστικῶν Βιζυντίου.

Λιχνίας γραφίδεσσι ἀπηνέσιν παρείας
Τύπτε μελίδου ἄγων, σὺ μελίδου κακέτα.

Σκωλόμυμ λάϊγξε, πλουτίσιον τ᾽ ἐδὸς πατρὸς
Δύσας, ἐς αἰμάλιας ἔρχ᾽ ἴθμιον κελεύθ᾽,
Σοὶ δ᾽ αὖθις κελεύσιν ἀείσεται μυσικὴ φωνὴ
Λαθρήσας, σιγάλης τ᾽ ἔρεσσαν κοπίδα.

Ἐμοὶ δὲ θάλπεως ἐστὶ χρόνος ἰμμάσε καὶ δὲ
Λιμόλιμος, σκάμμα δόκοι ἐλδόμενον.

IVLIANI regum Aegypti. 6.

Rectas literis dirigentem semitas

BBBBBB. j.

Hoc plumbum agens & plumbi regulam,
Concurrentem rectorem, & vndique pertusæ petræ
Lapidem, qui obtusum acuit calamum,
Et cum ipsis calamis atramentum, mysteria vocis
Humanæ, crenęque valde acutum cultrum,
Mercurio Philodemus: cùm tempus oculi lucem
Obtundens, manui dedit libertatem.

Τοῦ αὐτοῦ

Αὐλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι γράφαντα
Δῶρόν σοι πραπίδης τοῦτ' ἐμὸς μόλιβος,
Καὶ μολίβῳ χρωτῆι καινὸν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
Καὶ λίθος ἀμφιδίων θηγαλέος κανόνων,
Σιὼ καλάμοις ἄγλωσσ', τε μελανδίκων, οἷσι φυλάσσει
Αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων,
Δέχνυσο, καὶ γλυπτῆος ἀδήρεον. ᾧ θρασὺς Ἄρης
Σιὼ μούσαις ἰδίῳ δῶκε θεραπείῃ,
Ἑρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα· σὺ δ' ἀδραιὲς Φιλοδήμου
Ἴθυνε ζωῇ, λήξαντος βίου.

Eiusdem. 7.

Lineas rectè directorum stilorum circulis arans
Donarium tibi erosum hoc meum plumbum,
Et plumbo coloratori canon imaginem rectam præbens
Et lapis bene scissos acuens calamos,
Cum calamis vásque atramentum capiens, quibus custodit
Tempus sequentibus vocem mortuorum,
Accipe & sculptorem ferreum, cui confidens Mars
Cũ musis propriá dedit legationẽ. Emunctionẽ perferẽdi man-
Mercuri, tua enim arma: tu infirmi Philodemi (data.
Dirige vitam, relinquente vita.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ, ξε' ξς'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Αὐλὸν καμπυλότρητα & Φιλώνεμον,

Ρίνλω τε τηοίχρυσον ὠκυδίκπερα,
Καὶ ϕ δίχηλον κερκίνον πυρακρέπλω,
Γ τανικὰς πόδας τε τευδὶ λιψαυπλόκους,
Ο χρυσοτέκτων Δημοφῶν Κυλλωνίῳ
Εθηκε, γήρᾳ καμφθὲν ἐζοφωλιδόος.

DE OPIFICIBVS, Cap. XXVII.

PHILIPPI. I.

Follem caminarium vento gaudentem,
Limámque aurum atterentem, celerem morsu,
Et bifulcam forcipem in igne aliquid capientem,
Leporis pedésque hos ramenta colligentes,
Aurifaber Demophon Cyllenio
Posuit, senio oculos caligantes habens.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ κερκίνος, ἥ τε πυράγρη,
Ἀσκελὲς Ἡφαίστῳ δῶρα Πολυκράτεος·
Ὧν πυκνὸν κρούοντα σὺν ἄκμονος, εὗρε τοκεῦσιν
Ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

PANCRATII. 2.

Ex igne malleus & forceps, & in igne capiens,
Depósita sunt Vulcano munera Polycratis:
Quo densum feriens super incude, inuenit pueris
Opes, miseram fugans paupertatem.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Σπάθμιλλον ἰθυτενῆ μολίβδαινα, δυσὶ τυπῆ τε
Σφύραν, καὶ γυμὸν ἀμφιδίτοις ἀρίδας,
Καὶ σίβανον πέλεκκον τελαχπάμον, ἰθύδρομόν τε
Πείρατα μιλτείῳ σαίρματι πυθμένων,
Τρύπανά θ' ἑλκεσίχιτα, τέρετρά τε, μιλτοθυρῆ τε
Σχοῖνον ἐς ἀκρονύχου ϕαλλοκάμου καρόνι,
Σοὶ κούρη γλαυκῶπι Λεσβιτίχος ὥπασε δῶρον,
Ἄνθος ἐπὶ γήρᾳ πολιῷ ἀπέδυσε χρόνος.

PHILIPPI. 3.

Perpendiculũ recte deorſũ tondẽs, plũbo depreſſum, ligna tun-
Malleum, & curua circumligata inſtrumenta, (dentémq;
Et robuſtã ſecurim truncos ferientem, & recta currentem
Serram miniatæ guttæ obedientem,
Terebrúmque manu tractum terebellámque, & minio tinctã
Amuſſim à ſummis digitis facto inpulſam canone,
Tibi puella cæſiis oculis Leontichus præbuit munus,
Robur poſtquam membrorum omne exuit tempus.

ΑΡΩΝΙΑΟΥ.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
Καὶ τετμὸν κώτῳ καμπόμενον πρίονα,
Καὶ πέλεκυν, ῥιγανᾶν τ' ὀδαγίδα, καὶ τορυαγίδ
Τρύπανον, ἐκ τέχνας αἴθετο παυσάμενος.

LEONIDÆ. 4.

Theris variùs manu artifex Palladi normam non tortam
Et tentum dorſo incuruatum terebrum,
Et ſecurim, propulſatoriúmq; inſtrumentũ facilè frangẽs, & cir-
Terebrum, ab arte depoſuit quieſcens. (cumactum

Τέλος τοῦ ἕκτου τμήματος τῆς αἰθολογίας
διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Finis ſextæ Sectionis florilegij Variorum
Epigrammatum.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΒΔΟΜΩ ΤΜΗΜΑΤΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ει τῷδι τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἐπιγραφαί τινα ἀποφθέγματα· τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια· τὰ δὲ ὡς ἐπιτολαί· τὰ δὲ ὡς αἰ ἔνιαι ἐπιγράφονται ἔτυχεν, ὅσα μὲν περὶς ὃ ἀστμυότερον καὶ αἰσχρότερον ἀποκλίνη. τὰ δὲ τοιαῦτα, πολλαὶ δὲ τῷ αἰτιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε, φησὶν, ὁ Γλαυκίδης.

IN SEPTIMA SECTIONE COMPREHENSA.

In ſeptima ſectione comprehenduntur meretricia quædam Apophthegmata: illa quidem vt Encomia: illa verò vt Epiſtolæ: iſta verò vt quodque cõtigit, quotquot non admodum ſecundum & obſcœnum inclinant. Nam talia multa in originali exiſtentia reliquit, dixit, Planudes.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διῃρημένης, τὸ ἕβδομον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡδὺ μέλος νὴ Γᾶια καὶ Ἀρκάδα πικτὶδι μέλπεις
Ζηνοφίλα λίγξ, ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
Ποῖ σε φύγω; πολύτη με περιστίχουσιν ἔρωτες,
Θυὴ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
Ἦ γάρ μοι μορφὴ βάλλει πόθεν; ἢ πάλι μοῦσα,
Ἢ χάρις ἢ τί λέγω, πολύτα πυρὶ φλεγόμεθα.

FLORILEGII VARIORVM Epigrammatum, in ſeptem libros diuiſi, ſeptimus.

MELEAGRI. I.

Suaue carmen per Pana Arcadem tibia canis
Zenophila canora, ſuaue reſonas aliquod carmen.
Quò te fugiam? Vndique me circumcurrunt amores,
Neque tantum reſpirandi paruum indulgent tempus:
Etenim mihi ſpecies tua irradiat. Vnde? aut rurſus muſa,
Aut gratia: aut quid dicam? vndique igni comburor.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὸν ἔρωτα, γέλως ὅ πρ' ὄασιν Ἡλιοδώρας

Φλέγμα κλύζει τῆς Λητίδος κιθάρας.

Eiusdem 2.

Per amorem, malo auribus Heliodoræ
Cantum audire, quàm Latonæ citharam.

Ἄδηλον.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
Τοῦ στεφάνου; δοκέω, λείπεται ὁ στέφανος.

Incerti. 3.

Quid? rosa corona Dionysij, an rosa ipse est
Coronæ? Vt videtur, relinquitur corona.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁ στέφανος κεῖ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας,
Αὐτὴ δ' ἐκ λέμπει τὸν σταφάνου στέφανος.

Meleagri. 4.

Corona in capite marcescit Heliodoræ,
Ipsa verò elucet coronæ corona.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤδη λευκόϊον θάλλει, θάλλει δὲ φιλόμβροις
Νάρκισσος, θάλλει, δ' ὑακινθοις κρίνα.
Ἤδη δ' ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος
Ζηνοφίλα πειθοῖς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
Λειμῶνες, τί μάταια κόμης ἐπὶ φαιδρὰ γελᾶτε;
Ἡ γὰρ παῖς κρείσσων ἡδυπόων στεφάνων.

Eiusdem. 5.

Iam alba viola floret, floret verò rore gaudens
Narcissus, florent montiuaga lilia.
Iam verò amabilis in floribus tempestiuus flos
Zenophila suadæ dulcem genetauit rosam.
Prata, quid frustrà comis splendidè rideris?
Hæc enim puella melior est suaueolentibus coronis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλοῖς ἅμα μύρτοις
Νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελᾶντα κρίνα,

Πλέξω καὶ κρόκον ἁδὺ· ὑπιπλέξω δ' ὑάκινθον
Πορφυρέλυ, πλέξω καὶ φιλέρατα ῥόδα,
Ὡς ἂν ὑπὲ κροτάφοις μυεβοσρύχου Ηλιοδώρας
Εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

Eiusdem. 6.

Nectam albas violas, nectam teneris cum myrtis
Narcissum, nectam & ridentia lilia,
Nectam crocum suauem: & subnectam hyacinthum
Purpuream, nectam & amabiles rosas,
Vt in temporibus vnguento vnctas comas habentis Heliodorę
Bene comatam cæsariem irradiet corona.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὴν βάλλαν Ηλιοδώραν
Νικάσθην αὐταῖς ταῖς Χάρισι χάρισιν.

Eiusdem. 7.

Dico quondam in sermone facundam Heliodoram
Victuram esse ipsas Gratias gratiis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀξυβόαι κώνωπες, αἱματόδιψες, αἵματος ἀνδρῶν
Σίφωνες, ἀνδρῶν χιὼδα λαχ' ὀτοβύρυγα,
Βαιὸν Ζηνοφίλαν (λίτομαι) πρόθεν ὕπνον ὀπάσσατε
Εὕδειν· πάρμαι δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
Καί τί παρηπεδίτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτιγκτοι
Τέρπονται τυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
Ἀλλ' ἔπι νεῶ παρελθὼν κακὰ θρέμματα, λήξατε πάλμης;
Ἡ μαλακῇ χερὶ ζηλοτύπων δυνάμιν.

Eiusdem. 8.

Acutè clangentes culices, impudentes, sanguinis virorum
Suctores, virorum animalia duas alas habentia,
Paruum Zenophilæ (precor) indulgete placidum somnum
Dormire, & mea ecce pungite mordendo membra.
Et quid mansuetè loquar? & feræ truces
Delectantur delicato corpore calefactę.

Sed adhuc nunc dico malę beſtiæ, ceſſate ab audacia,
Aut cognoſcetis manuum zelotyparum vim.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γναίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροις
Ζηνοφίλας ψαύσας τοῖσδε ψιθύριζε τάδε,
Ἀγρυπνος μίμνῃ σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλῶντων
Εὕδῃς. εἶα, πέτου· καὶ φιλόμουσε πέτου.
Ἡσυχα δὲ φθέγξαι, μή τοι σύγκοιτον ἐγείρας,
Κινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
Ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾶς τοι ψέψω σε λεόντος
Κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Eiuſdem. 9.

Volitas mihi culex velox nuncius auribus verò ſummis
Zenophilæ tangens inſuſurra hæc,
Vigilans exſpectat te: tu verò ô obliuioſa amantium
Dormis. Eia, vola: ſanè ô muſarum amans vola.
Tacitè verò loquere, ne concubitorem excitans,
Excites contra me inuidioſos dolores.
Si autem adduxeris puellam, pellibus te ornabo leonis
O culex, & dabo manui ferre clauam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὴν ἐξανθοῦσαν χαροποῖς ἐν κύμασι Κύπριν,
Ἐστι καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ Τρυφερά, τρυφερά.

Eiuſdem. 10.

Per natantem in gratioſis fluctibus Venerem,
Eſt etiam ex ſpecie ipſa Tryphera, delicioſa.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐντὸς ἐμᾶς κραδίης τὴν βύβλον ἡλιοδώραν
Ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς ἔρως.

Eiuſdem. 11.

In meo corde facundam Heliodoram
Animam animæ finxit ipſe amor.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Βοίσθου

Βούλῃ κἀλαπεδὸς, τῇ Πυθιάς, ἢ τινι ἑρμῇ,
Σοὶ κἀμοὶ ζῷ ζώοις ἓξ ἑτερογλώσσῳ.

Εμμαχος, τοῦ Φοίτης, ὃ στὴν βλαβίλλιον εἶδε
Καὶ πάλιν αὖ ζώοις, τῷ πάλιν ὃς πάιαισε.

SIMONIDÆ. 13.

Boëdium psaltria, & Pythias, quæ quondam amabiles,
Tibi Venus & zonas & picturas posuerunt.
Mercator, & nauta, tua crumena nouit
Et vnde hæ zonæ, & vnde hæ tabellæ.

MEAΛΑΓΡΟΥ.

Αἰχμᾶται μέλιαπι. τί μοι χρέος Ηλιόδωρε
Φεύξῃ, ὃν πρωίαιπόθ' ἑαυτοῦ κἀλέσαις;
Η σὺ μὲν ἐκλείπεις ἐπὶ γῆν, γλυκὺ δὲ Σέρφιτος
Πικρὸν ἀεὶ κραδίαι κεῖνον ἔρωτα ἔχει.
Ναὶ δικέλη, τὸν ἐμὸν, τὸν ἀδέλφεον, τὸν ἑλαιῶνα
Σπεύρῃς, καὶ πάλιν τὸν ἐλαιοβοτῆρα θέλεις.

MELEAGER.

E floribus vinctus apis, quid mihi cutem Heliodoræ
Tangis, relinquens vernos flores?
An tu indicus quod eam dulcem & incredibilem
Amarum semper cordi stimulum amoris habet?
Certè ita puto, hoc erat, hoc ô amabilis, retrogradus
Vadens ad olim tuum nouus nunciam.

ΑΔΗΛΟΥ.

Καὶ συσὶ καὶ κυσὶν ἅμα, τοῖς δ' ἀδήλοις κεραυνὸς
Βάλλει, καὶ τὸν κρημνοῦ' ἄλκα τοῖς εἰς πολέμους.
Τὰν δ' ἀσπιν δύσοπλον ἐπεὶ τίς ἐφύσατο δαίμων,
Οὐδὲ Διὸς πυρὶ τᾶν ἐσσεμένοις ἁλίσκει.

Incerti 14.

Et igni & nive me & di vis, fulmine
Percute, & in præcipitia trahe, & in fluuios.
Nam defatigatum cupidinibus & amore domitum,
Neque Iouis atteret ignis immissus.

CCCCCC. j.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε. λέγει δ' ὅτι Ζηνοφίλας
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
Ὀλβίου εἴθ' οὕτως ἐμοῖς χείλεσιν χείλεα θεῖσα,
Ἄπνουν ψυχὴν τὴν σὴν ἐμοὶ ποσσὶ πίοι.

MELEAGRI. 15.

Scyphus iam lætatus est. Dicit verò quod amatæ
Zenophilæ tangit facundum os.
Felix, vtinam sub meis labris labra ponens,
Sine respiratione animam in me perbibat.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον ἄρτι γὰρ ἄρτι
Ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ὤχετ' ἀποπτάμενος.
Ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβής·
Σιμὰ γελῶν, πτερύγεις, νῶτα φαρετροφόρος.
Πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ αἰθὴρ,
Οὐδὲ θεὸν φησι τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ πέλαγος.
Γαίτῃ γὰρ πᾶσιν ἀπίθητος, ἀλλ' ἐσορᾶτε
Μή που νῷ ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
Καὶ τοι κεῖνος ἰδοὺ πρὸς φωλεόν. οὔ με λέληθας
Τοξόσσα Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Eiusdem. 16.

Proclamo amorem agrestem: modò enim modò
Matutinus ex lecto abiit auolans.
Est verò puer dulciũ lacrumarũ, sẽper loquax, velox, intrepidus:
Simis naribus ridens, alatus, in tergo pharetram ferens,
Patris non possum dicere cuius: haud etenim æther,
Non terra dicit generare audacem: non pelagus.
Omni enim & omnibus inuisus est. Sed aspicite
Neque nunc animis alia ponat retia.
Atqui ille ecce circa latebras. Non me fefellisti
Sagittator Zenophiles in oculis occultatus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλαίθω τοῦ μαζῆς ἔτ' ἐὼ κάλτιον ἐκδίδοτα·
Παλαίθω, τί δ' μοι Θ. ἔφατο τὸν πρόσθεν.
Καὶ ϑ. ἐμὲν ἔφη, τοῦ Δεσποτίδεω ἔλεγε δ' ἀνδρί.
Καίζω· ἐκὶ κλῶνι πολλὰ μεσσόβοι ὄμμα.
Πρὸς δ' ἐπ Λυκιὼ, ἄπτεται, ἀλλ' ἄλλον, ἔξω διδήκας,
Ἀρξιον δ' ἀστ μασεῖ φίλα πρὸσθεν.
Παῖπε τέρας τοῦδ' τὸ ϑρέφαται, εἴτε Δεσπόλης
Ἐμὲ πρὸς ἀνῆλθεν παῖδα ἦλθε, σφέτερον.
Καὶ τὶ λέγετ' ἰδοὶ διδήκρυβδον, ἦτ' οὐ πολλοῦ
Θάρρει, ξένωφιλα σεαυτοῦ δὲν λάβε.

Eiusdem. 17.

Vendatur etiam matris adhuc in finibus dormiens:
Vendatur. Quorsum autem mihi hunc audacem nutrire?
Etenim simus est, & alatus: summè autem vaguibus
Scalpit, & stens multum, intereà rider.
Insuper intractabilis, semper laquat, acute videns,
Et serua neque ipse manus chara mittit.
Per omnia monstrum. Igitur vendetur. Si quis huc naui gans
Mercator emere puerum voluerit, accedat.
Atqui precatur, vel dicat eum mancipio se vendam:
Confide. Zenophile connutricus hic mane.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπε Λυκηνὶς Δορκεὶ, ἴδ' ὡς ἔθελ' τοι φίλος
Ἦλθε, ϑ κρύσθαι πλεκτὸν ὄφιν χρόνος.

Eiusdem. 18.

Dic Lycænidi Dorcas, vide vt opes amans
Captus es. Non celat fidum amorem tempus.

ΑΕΝΙΑΟΥ.

Οὐκ ἀλκὺς ϑ ὕπνος. γλυκὺς, ὀξυτέρην αὐτὸν
Κάπρον βαλόντα σ' ἐν. ὄλλι τέρεσι.
Καὶ τοῦς τοῦ ϑρύπτ, ἄρμιδ' ἐ' ἔπ' ἄρμιδι ἐλθεῖ
Ἀτακτοι λωβῆσ' ἀ' ἐν' ἔσπ ἐνδίδος.

Χώ θηπὸς ⁂ ἀλίξω ἐοικὸς θηπὸς ὁ δαίμων;
Τίου μαγ ἐλκλήμων ὁ ἔουμ' ἀλεξάνδρος.

LEONIDÆ. 19.

Non offendo amorem, dulcis est: testor ipsam
Venerem. Percussus sum ex doloso cornu.
Totus & in cinerem redigor, & calido calidam immittit
Sagittam, quiescit verò ne tantillum quidem sagitta iactus.
Et mortalis erronem inhabitat: mortalis Deus?
Vlciscar: Accusabilis ero ipsum repudians.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Νὺξ μακρὴ, καὶ χεῖμα, μέσον δ' ὅτι πλειάδα δύψ.
Κἀγὼ παρ θυρέγοις ἑστάομαι οἰδάνων,
Τρωθεὶς τᾶς δολίας Ἐλέης πόθῳ· ἀ δ' ἔρωτα
Κοὐκ ἔπεμψ', αἰμοβόρῳ δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

MELEAGRI. 20.

Nox longa, & hyems ad mediam pleiadem occidit:
Et ego ad vestibula obambulo madefiens,
Vulneratus doloso Helenæ desiderio: Non enim amorem
Venus, ingratum verò ex igni misit telum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνὸν ἰὼ ἐσίδῃς Καλλίστιον ὦ ξένε, φήσῃς,
Ἠλλαχται δ' διπλοῦν γράμμα Συρηκοσίων.

Eiusdem. 21.

Nudam cùm inspicias Callistium hospes, dices,
Mutata est duplex litera Syracusiorum.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, ἢ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αἰπὶ τὸν ἀπαλὸν Εἰρξείου εἶδον Ἔρωτες,
Κοιμώμενον ἐν χρυσέῳ ἐρχόμενοι θαλάμῳ.
Εἰ τοιχὸς ἄχει πόδωι ἐπεξέρι θάλος, οἷά τε λύσδου
Γλυπτὸν, πτερύγιον βεβολωμένον χρείτων.
Καὶ πολλοὶ πότι χερσὶν ἐπ' ἠθάοισιν ὀίστοὺς
Τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης.

POSIDIPPI vel ASCLEPIADIS. 22.

Ipſi teneram Irenion viderunt amores,
Cypridis ex aureis venientes thalamis,
E capillis ad pedes ſacrum germen. Et vt è Pario
Sculptam, virginalibus plenam Gratiis.
Et multa tunc manibus ad iuuenes tela
Arcus purpureo miſit à func.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ζηνοφίλα κάλλος μὲν ἔρως, συνεταὶ δὲ φίλητα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν· αἱ Χάριτες δὲ, χάριν.

MELEAGRI. 23.

Zenophilæ pulchritudinẽ quidem amor: concubia v. amatoria
Venus habere dedit: Gratiæ verò gratiam.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κόμαν,
Καὶ μυρόπνοον Δημοῦς χρῶτα καὶ ὑπνοπάτιν,
Ναὶ παλιμιλιάδας φίλα παίγνια, καὶ φιλόγυπνον
Λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πίονται μέλη,
Βαιὸν ἔχω τόγε λῴφθεν ἔρως ὑπὸ χείλεσι τραῦμα·
Εἰ γ' ἐθέλῃς, καὶ τοῦτ', εἰπὲ καὶ ἐκπτύσομαι.

Eiuſdem. 24.

Per pulcricomum Timûs amabilem cirrhum
Et vnguento fragrantem Dimûs cutem ſomnos fallentem,
Et rurſus Iliadis grata ludicra, & libenter inſomnem
Lychnum, meæ laſciuiæ multos bibentem cantus,
Paruum habeo acceptum amor in labiis vulnus:
Si vis, & hoc dic, & exſpuam.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Ἄννιον εἰς Ἀφροδίτης
Ποιπαὶ πῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
Εἰς ἕτερ' ἀλλοιολοῦσι· μὴ καλὸν δι' αὐτὸ Κύπρι
Μίσος ἐμοὶ χαίτᾳ τᾷδε σὺ φυγάδας.

ASCLEPIADÆ. 25.

Samiæ Bitto & Annium in Veneris opera

Verſari ipſius naturæ nolunt legibus.
In reliqua verò ſponte aiunt quæ non pulchra. Domina Venus
Odio habeto lectos apud te transfugas.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σεσήρπασεν· ὤμοι ἐγὼ δὴ
Τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρί, καλὸς ὁρῶν.
Εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἀνθρακες· ἀλλ' αὖ ἐκείνοις
Θαλπόμεθ', λάμπουσ' ὡς ῥόδια καλύκες.

Eiuſdem. 26.

Pulchritudine Didyme me rapuit: hei mihi ego
Tabeſco vt cera ad ignem, pulchritudinem videns.
Si verò nigra, quid hoc? & carbones. Verùm apud illos
Calefacimur, ſplendent vt roſeæ calyces.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Λίσσομ' ἔρως, ὦ ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρας
Κοίμισον, αἰδεσθεὶς μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν.
Νὴ γὰρ δι' σὰ τόξα, τὰ μὴ διδαγμένα βάλλειν
Ἄλλοι, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτερωτὰ χέονται βέλη,
Εἰ καί με κτείνεις, λείψω φωνὴν τοξεύσαντα
Γράμματ', ἔρωτος ἔργα ξυνὲ μιαιφονίου.

POSIDIPPI. 27.

Precor amor, inſomne mihi deſiderium Heliodoræ
Seda, reueritus muſam meam ſupplicem.
Sanè per tuos arcus, qui non didicerunt percutere
Alium, ſemper verò in me volucria effundentes tela,
Etiam ſi me occideri, relinquam vocem emiſſam
Literis, amoris vide, hoſpes, homicidium.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἡρωϊκοῦ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλαδίην χαλάασης
Θυμὸν ὀλιθρήσας ἔμπλεον ἱκεσίης·
Ἀλλά τι καὶ φεύγουσι τεὰς ὠκύτερον, ὅσσοι ἐρύσσας
Ὀφρύας, ἴσσοι ἰδεῖν βλήμασιν φειδομένῳ.
Ἔργον γὰρ τι γυναιξὶν ὑποφθιάλοις ἀλέεινειν,

Καὶ καθαλλάζειν τῷ ἄγαν οἰκτρότατον.
Κρίος δ' ὅστις ἄριστος ἐρωτικὸς ὃς παῖδα μίξει,
Οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγλωοείῃ.

AGATHII Scholastici. 28.

Si amas, ne omnino animum fractum remittas
Animum lubrica plenum supplicatione.
Sed aliquid sapias arctius, ita vt defendas
Oculos, ita vt intueare parco oculo.
Mos enim mulieribus supra modum superbos negligere,
Et elato cachinno irridere nimis fractos animo.
Ille verò est optimus amator qui hæc miscet,
Misérationem habens modico iunctam cum fastu.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Χρύσεος ἀφαύστοιο διέτμαγε ἄμμα κορείας
Ζεύς, ὅτε δὴ Δαναΐης χαλκεοπάτους θαλάμους.
Φαμὶ λέγειν μῦθον ἐγὼ παῖδε, χρύσεα νικᾷ
Δάπεδα καὶ δεσμοὶ χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
Χρυσὸς ὅλοις ῥητῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.
Χρυσὸς ὑπογράμπτει καὶ σοβαροβλεφάρους.
Καὶ Δαναὰς ἐλύγωσεν ὅδε φρένα, μή τις ἐρασθὰς
Λιπαρῶ Παφίαν, ἀργύρεον πρέχων.

PAVLI Silentiarij. 29.

Aureus intactæ perrupit nexum virginitatis
Iupiter, ingressus Danaes æreos thalamos.
Aio dicere fabulam ego hæc, ærea vincit
Pauimenta & vincula aurum omnia domans.
Aurum totas habenas, totas claues reprehendit.
Aurum inflectit arrogantes.
Et Danaës flexit hoc mentem. Ne quis amator
Precetur Venerem; aurum præbens.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, καὶ ὀμμήτορα Μενάνδρου
Κείρατα γλυκερῆς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,

Ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο, καὶ τὰ Ῥοδάνθης
Βόστρυχα πθωπάλμοις χερσὶν ἐλῃσάτο.
Καὶ τραγικοῖς ἀχέεσι κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
Μάστιξεν ῥαδινῆς ἅψια θηλυτέρης.
Ζηλομανὴς κόλασμα· τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη
Εἴ με κατοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;
Σχέτλιος ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε, μέζει καὶ αὐτῷ
Βλέμματος ἐρίσας αἴθοπα βασκανίῃ.
Ἀλλ' ἔμπης τελέθει μισούμενος· αὐτὰρ ἔγωγε
Δύσκολος, ὃς οὐκ ἐμὲ τὸν θέλοντα θέλω.

AGATHII Scholastici. 30.

Seuerum Polemonem, & ad pulpita Menandri
Tundentem suaues coniugis capillos
Iunior Polemo imitatus est, & Rhodanthes
Capillos valde audacibus manibus prædatus est.
Et Tragicis luctibus Comicum opus permutans,
Flagellauit teneræ membra feminæ.
Zelotypa insaniens pœna. Quid enim tantũ deliquit puella
Si me miserari voluit afflictum?
Improbus ambos verò nos diuisit. Inter & ipsum
Aspectum constituens nigram inuidiam.
Sed tamen est exosus. Verùm ego
Fastidiosus, qui non intueor deronsam.

Τῶ αὐτῶ.

Εἰ καὶ νῶϊ πολίσε κατθάνασε, καὶ ὁ θελυκεὸν
Κῆνο κατημβλωθη κἠς ἔμ' ἐρωμανίης,
Ὤφλες ὦ Κλεόβουλε, πόθος νεότητος ὀπιγνοί,
Νῶϊ καὶ ἐποικτείρειν ὀπλοτέρων ὀδυνᾶς,
Μηδ' ὅτι τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μηδὲ κομαόων
Τὰ ῥαδινὰ κούρῃσι πάμπαν ἀπαγλαΐσας.
Ἀντὶ παιδὸς τῆ παιδὶ πάρες μεμφθηναι θυμῷ·
Καὶ νῶϊ ἐξαπίνης αὐτίκα λῆξε χόλος.

Eiusdem.

Eiusdem. 31.

Licet & nunc fenium te consopiuerit, & feruidus
Ille obtusus stimulus vesani amoris,
Debebat, ô Cleobule, desideria iuuentutis agnoscens,
Nunc etiam misereri iuniorum dolores.
Neque ob communia valde irasci, neque comis
Teneram puellam omnino deformare.
Pro pace puellae prius cura fuisti misera:
Etiam statim hostis factus es.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μέρμερίπτες θελγάλοφος· κοσμικὰ λέξιφοντα ἐπεσπτεν,
Θυμῶν δολλιὰν βλέμμασι πτυσσόμενα.
Λευκὴν ἀμφαδίδων μηδ' ἀλγεσμὸν· κἀὶ τὸ ἐρυθρὸν
Δειλοὺς ἀλέξας ὄβριος ἐρωτοκόνης.
Θαῦμ' ἐρώτων ἀμοιρότερος ἐξίχας ἐνοσσω δέξαο πρῶτ'
Ἱκέτευ· αὖτις ἐχθρὸς ἐγένου.

PAVLI Silentiarii. 32.

Quotiusque flagrantem eam furtipienes aspectum,
Furtiuum in iniucem oculum intentè dirigimus!
Dicendum aperte curas amantum. Et si quis prohibeat
Facto aut dicto hostis amoris vir,
Medicamentum vetiusque mors erit. Suauius nobis
Communem semper agere aue vitam aut mortem.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ἐς Ἀεκαλάνδιον κιθαρῳδόν.

Εἴ ποτε μὲν κίθαρις ἐπὶ θύμασι σκληκὸν ἔγεγκεν,
Κώμῳ Τερψιμέρης ἄντιμολὼν ἀμέλησε·
Εἰ ποτε δ' ἐπτερόεσσα μέλη χιμαιτ' ἐρέμνα φωνῇ,
Αὐτὸς Μελπομένης βάμβαλος ἀντιθέλγεται·
Εἰ δὲ τῷ ἀγχιβίῳ κρίσις ἔστη, μᾶλλον σὺ αὐτῷ
Κώμῳς εἰκάσθη, καὶ τάδε ἐς Ἡλέας.
Σπῦρ τὸ πρώτιον, ἦκε μὲ Διόνυσος ἀκρότος, .
Τοῦτ' Ἀεκαλάνδιον ζῶντ' ἔχει κιθάρα.

AGATHIAS scholasticus in Arianemen citharistriam. 33.

Quando citharam attingit plectrum habens
Puella, Terpsichoræ occinit neruis:
Si verò Tragico stridore rapit vocem,
Ipsius Melpomenæ bombum effinxit.
Si verò de pulchritudine iudicium statuitur, potius in ipsa
Venus victa est, licet & iudicet Paris.
Silentium fit in nobis, ne Bacchus audiens
Ariadneorum æmulationem habeat lectorum.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπατ.

Φωσφόρε, μή μ' Ἔρωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκου.
Ἀρεῖ γὰρ πυρέων ἡλίκος ἵπταται.
Ὡς δὲ πάρος Κλυμένοιο ἰὼν Φαέθοντα μολόντα
Οὐ δρόμον ὠκυπόδων εἶχες ἀπ' ἀντολίης.
Οὕτω μοι καὶ νύκτα μόγις ποθέοντι Φαεσσόλῳ,
Ἔρχεο δηὖτε, ὡς καὶ πάρος Κιμμερίοις.

MACEDONII consulis. 34.

Lucifer, ne amorem cogas, neque doce
Marti vicinus existens crudele cor habere.
Vt verò prius Clymenes videns solem domo,
Non cursum celeripedem habuisti ab ortu:
Sic mihi circa noctem vix desideranti apparentem
Veni tardus tanquam si esses apud Cimmerios.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λῆξον Ἔρως κραδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
Βάλλειν, ἄλλό τι μοῦ τῶν μελέων κατάβα.

Eiusdem. 35.

Desine amor à cordis & hepatis vulnere. Si verò cupis
Ferire, aliud meorum membrorum transi.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἕλκος ἔχω Ἔρωτα· ῥέῃ δέ μοι ἕλκεος ἰχὼρ
Δάκρυον, ὠτειλὴς ὅππότε περσομένης.
Εἰμὶ καὶ ὀκ κακότητος ἀμήχανος· ἀλλὰ Μαχάων
Ἠπιάει μοι πάσας φάρμακα δλομένῳ.

Τὴλεφὸς εἶμι πάρα, σὺ δ' ὑπὸ πυκνὸς ἀγκὼλὴ.
Κἀλκὴ σῦ πικρὸν ἐχ' ἀκωκὴν, ὃς ἔβαλε.

Eiusdem. 36.

Vulnus habeo amorem, fluit verò mihi vulneris sanies
Lacruma, vulnere numquam siccato.
Sum verò ex dolore sine confilio neque Machaon
Propitia inspargat remedia indigenti.
Telephus sum, puella, tu verò fis fidus Achilles:
Pulchritudine tua seda desiderium, vt ciaculata es.

ΡΑΤΑΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Εἰπὲ τὶν πλέξᾳς ἐν βόστρυχοι, φίλα χάρισσα
Φαιδρωτὰς, ἀσυχὰν ἀκρίτως μὰ ἀλιθὲς.
Ἐς σὲ δὲ κρησιοῖς, ἐ λίκνος ἐν ἁμὲ κάγὼ,
Κἠνὰν τὸν, κἀλὸς ἐχὶς τὸν Ἐρώτα.
Ὀμνύω τὸν Ῥοδίτην σὶ δίνεσιν, ὅτὶ ἐ ψεύδω
Φίλτατε ἰσὶν ὅλως χρίσιοι κεχυμένοι.

PAVLI silentiarii. 37.

Die cui pectis adhuc crinem, aut cui manus
Expurgas vnguium circumcidens extremitates.
Ad quid exornas veltem in mari floreuti conchylio,
Cum non amplius pulchritudine proximus iturus sis Rhodope?
Oculis in Rhodopen non video neque lucidæ
Lumen videre volo aureum auroræ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ Σοφίστου.

Τὸὶ Νίκλεια κἀλὸν ἐβὶν ὕπτιε βυκλὸς ὑμῖν,
Θἀκλίνειν κἀ λείβεῖς ἄκρυα σὶ κἀλὰ λέχε.
Αἰσὰ κἀμὰ χρυσὸ χρυσὸ πόνος ἐ τὸν τὸς ἐμὲ χρέος ἔλων
Ἔκπαγλος Ἐλίσσων, ἐξ ἐ λέκτρα λέχος.
Ἀλλὰς ἀλφιτόκρησιν ἔμοι, μ' ἐκ τὸν ἐκ λιθίνε,
Τῆς Νίκης πτέλειν, κἀπὸ γ' ἐμοὶ τὸν Ἔρωτα.

MACEDONII consulis. 38.

Niobem flentem videns quondam pater vir,
Obstupuit, quòd libare lacrumas nosset lapis.

Sed me gementem tantæ iuxta noctis caliginem
Viuus Euippes non miseratus est lapis.
Causa vtrisque amor est, ductor doloris,
Niobæ ob liberos, sed mihi ob amores.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἱρύσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
Οἵα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
Αὐτὰρ ἐγὼ πρῶτον μὲν ἐκαγχασα, δεσμὰ πιθέσθαι
Δωρίδος ἱμερτῆς ῥηϊδίως οἰόμενος·
Ὡς δ' ἀλεεννήξαι θεὸς οὐκ ἔδοσ', ἕστενον ἤδη,
Οἵα τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἐμυκτιπόδῃ.
Καὶ νῦν ὁ τρισσὰ πόρμος ἀπὸ τρηχὸς ἱέρτημαι,
Δεσμώτης ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

PAVLI silentiarij. 39.

Aureæ extrahens vnum pilum Doris comæ,
Vt bello captas ligauit meas manus.
Sed ego prius quidem risi, vincla perfringere
Doridis amabilis facilè ratus:
Cùm verò perfringere illa robur nõ haberem, ingemiscebãiã,
Vt ferrea vinctus compede.
Et iam ter infelix à crine dependor,
Quò domina me trahit frequenter tractus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τρὶν ἀμαλδῦναι πιστὸν δόλῳ ἠδὲ βίῃ
Οἰστροφόρῳ Παφίης θυμὸν ἀπειπάμενος,
Γυμνάζεις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ τρὶν ἐρώτων,
Αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
Δέξο μὲ καὶ χαλόωσα, σοφὸν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
Νῶϊ πλέον ἢ τοξεύῃς μείλιχος ἐφ' Ἑλικωνίδων.

Eiusdem. 40.

Prius duro in pectore suauem in iuuentute
Oestriferæ Veneris legem recusaui,
Membra depascentibus telis inaccessus prius amorum.

Collum tibi fubmitto Venus femicanus,
Accipe me ridens, fapienrem quòd Palladem vincis
Nunc magis quam prius puno ab Hefperidibus.

Tod dicit.

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἀλλ' ἐγὼ πείσομαι σοφὸς
Ἢ μετρίως ἀγαμαι δῆτ' ἐπιεικῆ γε πάνυ.
Οὐ γὰρ ἴδιον στο κἀλλος ἀπηρτῆσθαι χαλεπὸν λίθῳ
Κἀλλὰ σε μᾶλλον ἀξιοῦμεν κἀλλίω.
Τοιγὰρ μεγάλην ἀπαγε τὴν πλάνην ἀ γὰρ ἔφη
Διάδικε δικαζ ἔφυ δὲ πεπερ ἐ ἐλεήμων.
Ἀστὴρ ἑῳὸς ἐφάνη ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἑῴου.
Ἐκ σ' ἐλπιδοφόρος κὰι μέσῃ ἐξέλυσε.

Eiufdem. 41.

Certè Tantalei infernì dolores pœnis
Noftris laborum fint leuiores.
Non enim videns tuâ pulchritudine impedifcat labra miferi
Labro tuo rofeis mollitri calyce.
Tantalus inuifâ laceramur. Nam fuper caput verfans faxum
Metuitifed moriterum non poteft:
Sed ego,vinus quidem exiftens tabefio furore:
Ex languore, & morbi prope habeo.

Tod dicit.

Ἐκδίδου θᾴδειν πεῖε λόγοι σὸν ἐν κάμινῳ,
Ἀλλ' ἐκ πεζὸν θῆσθον, ὑγιᾶνδρα Πλάτῶν.
Ἢν γὰρ μὴ ἔρρεκε, δ' ἐσία καὶ φάτνας ἔρημος
Πλησθεῖσ' ἀδδηφάγου σῖτ' ἐπικρὸς ἔφυσε.
Καὶ θρὸς σ' ἐκτελεῖς ἐπ' ἔμοι τὸν πόθεν ῥαφῖδες,
Φησὶς ἐμαὶν ὑφ' ἐμοι σπάνιμος.

Eiufdem. 42.

Exftinctum eft inflammatiignis robur:non amplius laboro.
Sed marcefco calefactus Venere.
Iam poft cartilam per oſſa, & animos ſerpit,
Voracitatem ipſitatibiac acerbus amor.

DDDDDD. iij

Et flamma in sacrificiis non victimam omnem depascitur,
A pabulo furor exstinguitur sponte.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὥμοσε μικρὰ ζῆν σὺ δὲ πολλὰ θρύπτε κούρη
Ἄρτι δυωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠντόλιος·
Οὐδ' ἔστιν ὁ πάλας, ὃ δὲ κάλεσον ἄλμιμ φακῆν
Τὰ στέφη μέλινος, καὶ μὰ σὲ, δυδεκὰς τις.
Ἀλλ' ἤδοι' ἰκάτευε φίλα μὲ θεῶν χαρίζει
Ὄρια πεπαίνει νύπτ' ἐπὶ λίβα.
Θῆλυ δ' οὐ σὺ χαρίζεται ἐμοὶ ὀρέια, μὲ δὲ μὲ μάτης
Ῥότια κεπαμεῖη τὸ σὸ τὸ μακάριον.

Eiusdem. 43.

Iurauí manfitum me proui à te candida puella
Vtique ad duodecimam, ò di, auroram.
Non potui mifer. Craftinus dies nobis vifus
Longior menfibus, per te, duodecim.
Sed diis fupplica mifer ne talia fcribantur
Iuramenta pœnalis fuper latus paginæ:
Mitiga vero tuis gratiis meam mentem: nec me flagellum
O diua exurat & tuum & deorum.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δικτύδες ἀμφοτέραξι ἐμοὶ Γαλάτεια πρόσεστε
Εἰσπερὶ σὲ μόνον ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν.
Τόσσε ἔρασθε ἔλυσε, κατέπεν δὲ μόνος ἀράσσω·
Τόσσε ἐμὲ ἐφίλησ' ἐμὲ μᾶλλον ἐφιλήθην.
Ὥμοσε τοὶ λυκάβαντα μόνῃ ἀντιάξειν ἐκείνῃ·
Ὦ πόποι, ὧν' ἐκάτης ἐσχίσαι ἐξ ὀλέθρου.

Eiusdem. 44.

Fores percuffit meo Galathea vultu
Veſperi, iniuriofum fermonem effata:
Iniuria amores ſolut, perperam hic fermo ſpargitur:
Iniuria meam irritat magis amoris infaniam.
Iurauí & annum manere ſine illa:

O dii, sed supplex mane rursus iui.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ σὺ ἔτι φθίνουσ᾽ ἀκμὴ τις ἐν ἔαρος ἅλῃς,
Χεῖμα σὺ δ᾽ ὀλοοτέρῳ κρυμὸν ἐρημοτέρῳ λήγεις.

Eiusdem. 45.

Cerrè adhuc media ætas prior est vere alterius,
Hyems tua alterius calidior æstate.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κεκριφάλου στρίξουσι τὰν ἐρεμνοτέραν ὄρτᾳ,
Ῥεῖαι πυρρόφαον δίκα λοι πόσσαν.

Ἀσκατὶς ὅστ᾽ κάρδαιον ἐν ἁλὶ χαίνεται χαίτας
Ἐκχυτοι ὤν τέρεν᾽ ὀξυόδοντα νόον.

Ἀρχαῖαις ὀδοῖσι κατόρεα βόστρυχα χεύῃς
Οὐδὲ νιν λαφύστρῳ φλὸξ κατιγὶς κεκλῆσθαι.

Μορφὰ τερπνοτέρα λίθου Χαίτων τεαὶ ἀμφιπολεῖ.

Πᾶσα δὲ μοι μορφὴ πῦρ ἴδιον περέχει.

Eiusdem. 46.

Reticula constringunt tuum capillum: Tabefio furore,
Rhea turrigeræ simulachrum imitanens.
Apertum est caput. Ego flauedine exfatiei
Effusilem ex pectore expuli mentem.
Candidis linteis demissos cirros tegis:
Non fœuior flamma occupat cor.
Formam triplicem gratiarum trinitas comitatur:
Omnis verò mihi forma proprium ignem profundit.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τῷ Ὃ λάλημα Ὃ μείλιχον ὁ φθόνος ἔθρεψε,
Βλέμμα τι λαμπρίδιος φλογεδόνιον βλαφάρων.

Ἰσάμωμος ἀ᾽ ἄβροσι, τὸ πάντα θὴν ὄμμα χαρᾶς,
Οἷα πολλάκωσ βουλάν ἰκάνει.

Ἰσπιτὸ τὸ σοφὸν ξυμπίτνει δὲ σὺν πρὸ μείωσιν
Οὔ γὰ ὕπτ᾽ ἰσχὺν ὄμμα τοὶ τόμωσις.

Eiusdem. 47.

Hei,hei,colloquium benignum inuidia impedit,
Aspectúmque clam loquentium oculorum.
Astantis prope obstupuimus oculum vetulæ,
Tanquam multoculum pastorem Inachiæ.
Asta & vide:frustra autem animum tuum lacerato:
Non enim adhuc in animum oculum tuum intendas.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰέρα λυσσητῆες κυνὸς βεβολημένον ἰῷ,
Ὑδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
Λυσσώων πάχα παχρὸν ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
Εἰς ἐμέ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐλήσατο.
Σοὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἶχόνα φαίνῃ,
Καὶ ποταμῶν δίνας, καὶ δίπας οἰνοχόον.

Eiusdem. 48.

Virum furioso canis admorsum dente,
Aquis ferinam imaginem aiunt videre.
Rabidus forsan acerbum amor infixit dentem
In me,& furiis mentem prædatus est.
Tuam enim mihi & mare amabilem formam demonstrat,
Et fluuiorum vortices,& pocula vinifera.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι τις πτήξῃ πόθου βέλος· ἰοδόκην γὰρ
Εἰς ἐμὲ λαθρέης ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
Μὴ πτερύγων θρόμβοι τις ἐπήλυσιν· ἐξότε μοι
Λὰξ ὀπιθὰς, ἑτέροις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
Ἀσφαλὴς, ἀδόητος ἐνίζεται· οὐδὲ μετίσῃ,
Εἰς ἐμὲ συζυγίην καὶ ἑλμινος πτερύγων.

Eiusdem. 49.

Non amplius aliquis formidet amoris telum: pharetram enim
In me vorax amor euacuauit totam.
Ne alarum trepidet quis insultum:ex quo enim mihi
Calcibus conscendens,acrem infixit pedem,

Stabilis,

Stabilis, & immotus insistet neque transferet,
In me coniugium alarum detondens. Τοῦ αὐτοῦ.
Οὔτε ῥόδων στέφανον ἐπιθήσεται, οὔτε σὺ πιπτήσει,
Οὐδὲ λιθοκόλλητον ποτνια χαιρυφόλον.
Μαῖ᾽ ἄβρα σὴν χροιὴν ἀπαλεύσεται, οὐδὲ κομιεῖ
Χρυσὸς ἀπτερπτίνεσσι σὴς τερετὸς ἀγγελίας.
Ἰδίων δ᾽ ὑακίνθου ἔχῃ χάλεα αἰθόπος αὐγλης,
Ἀλλα τοῦ λαγάδων πολλὰ ἄφεα ἐστέρφει.
Χείλεα δὲ ἁροσύνεσσι, τὰ ὑ μὴ χροτὸς ἐκλίνει
Ἐνθεος ἁβμωίη, κεὐὸς ἔφυ Παφίης. Eiusdem. 50.

Τοῦτοις πᾶσιν ἐγὼ κατασκέμμαιμι ἔμμαια μωιδὸς
Θέλγεμαι, οὐδ᾽ ἐλπὶς μείλιχος ἐκ δόμῳ.
Neque rosa corona indiget, neque tu vestis,
Neque lapillis insutis diua reticulis.
Vnio tui corporis relinquitur, neque curat
Autum impexi tui capilli splendorem.
Indica verò Hyacinthus habet gratiam rutili splendoris,
Sed tuis oculis multo minorem.
Labra verò rorantia, & melle mixta illa
Diuina harmonia, ceitus est Veneris.
Hisce omnibus ego domor: oculis solum
Delinior, quibus ipse suauis inhabitat. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν πρὶν ἐκοσμήσαντο ἔρωτες ἔρωτος εἰκόνα μορφῆς
Ἡμετέρης ἁρμὸς βείτει σὴς κεφαλῆς,
Θεὸ, θεὸ, νιὸ ἀδύκτης ἀπιτέλεσσε, αὐτὸς ἐγὼ τοι
Ἐκφανὴν ἔχω ψυχῆ σὴς πτύπα ἀγγελίης.
Τοῦτο γὰ Φαέθοντι τοῦ αὐδὶς βαζόμαρε δείξω,
Κρύσταλλ᾽ ὑπταπέρχαι εἰς σὶ δύκ᾽ ἀπολίλω. Eiusdem. 51.

Prius imprestam amor audax imaginem formæ
Veltræ calida profunditate tui cordis,
Heiheu! iam inopinata expuiffi. Sed ego fanè
Scriptum habeo in animo tuæ typum elegantiæ.
Hunc & soli & orco ò barbara demonitrabo.

Cretenſe concitans contra te iudicium. Τοῦ αὐτοῦ.

Δηθύῃς Κλεοφαΐτις· ὁ δ' τρίτος ἄρχεται ἤδη
Λύχνος ἐσοκλάζειν, ἦκα μυδαινόμενος.
Αἴθε ὄ γε καὶ κραδίης πυρὸς σὺν ἀπέσβετο λύχνῳ,
Μηδέ μ' ἔτ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔχοιε πόθοις.
Ἀ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἔμπεδος ἔσσειν·
Ἀλλ' οὔτ' αἰδεῖται θεὸν οὔτε θεαί. Eiuſdem. 52.

Moras nectit Cleophantis, tertius incipit iam
Lychnus extingui ſenſim tabeſcens.
Vtinam autem & cordis fax vnà extingueretur cum lychno,
Nec me peruigili ſuo diutius torreret deſiderio.
Ah quoties Venerem iurauit veſperi ſe venturam:
Verùm nec hominibus pareit neque diis. Τοῦ αὐτοῦ.

Χθιζά μοι Ἑρμιόνασσα φιλαχρήτοις μετὰ κώμοις
Στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκουσι θύρας,
Ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ. ἀνὰ θῦνε δ' ἀθύρτῳ,
Ἧς μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύχνην.
Ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
Λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῷ στόματι. Eiuſdem. 53.

Heri mihi Hermonaſſa mericepidas poſt comeſſationes
Coronis veſtibulares connectenti ianuas,
Ex calicibus infudit aquam, diſcerpſit verò capillum,
Quem vix in tertium vſque compoſueramus diem.
Combuſtus ſum adhuc magis ab aqua. Ex illius enim
Occultum habuit calix ignem dulci ore. Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγεό μοι Κλεοφαΐτις, ὅσον χάος ἐσπάσατο δολιοὺς
Λαοῦσιν ἐπαιγίζων ἴσος ἔρως κλονέων.
Ποῖος Ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείρεσιον, ἢ τις ἀϊδὼς
Τοιάδε Δηριάδης πλέγματα βεβρυχυίης;
Εἴη μοι μηλέαισι τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
Δεσμά, καὶ Ἡφαίστου πᾶσα δολορραφίη.
Μισῶν ἐγὼ ἐθέλεσκον, τοὶ δίμας ἀγχοῦ ἑλίξας,

Θελγομένω ὅπῃ σοῖς ἄψεσι βωλόμενος,
Δὴ πότε καὶ ξυνιὸς μὲ καὶ εὐδαίμονος καὶ ὀδίτης,
Γνόντα, καὶ ἁρπάξῃ, καὶ ἀμφέχωσι ἴδοι. Eiusdem. 54.

Dic mihi Cleophantis, quanta gratia quando duos
Vehementer cum impetu super spirás æqualis amor quatit,
Qualis Mars, vel formido immensa, vel quis pudor
Hos disiunxerit amplexus iacientes?
Sint mihi membris quæ Lemnia formauit incus
Vincula, & Vulcani omnia dolosa retia:
Solùm ego gratiosa tuum corpus in vlnas trahens,
Deliniar tuis flexibus volens,
Tunc sane hospes me & indigena, & viator,
Veneranda, & sacerdos, & coniux videar. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξότε μοι πίονπι συνεστιάδσα Χαρικλώ,
Λάθρη σὺν ἰδίοις ἀμφέβαλε πέφαις,
Πρόλαθε δαπτὸς μεσὸν ἦλθ πέφος, ὡς δοκέω, πὶ
Εἶχεν ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοντιάδα. Eiusdem. 55.

Ex quo cum me bibente vnà epulans Chariclo,
Clam proprias circumiecit coronas,
Ignis pernicioſus absumit me. Coronam enim, vt video, aliquã
Habuit, quæ & Glaucam cõbussit Creontiadẽ. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θρασύς, ὑφαυχῶ τι, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων,
Κόρῃ παρθενικῆς παίγνιον ἀβρὸν ἔβη.
Ὁ πρὶν ὑπερφιάλοις δοκέων πλὼ παῖδα χαλέπτειν,
Αὐτὸς ὑπὸ μικρῆς ἥπτετο δουλοσύνης.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἵκετο πᾶσιν ὑπερφίαλος ἀνθρώποις,
Ἡ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρτεμα μοῦνον ἔχε.
Παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον ἔχες,
Σβέσσον ἀγλωσσήτῳ ἐγκεῖσ' ἴσῃ ἐς νέμεσιν. Eiusdem. 56.

Audax ille & superbus oculos in vnum contrahens,
Iacet virginis ludibrium imbecillis.
Qui prius superbia videbatur puellam lædere,
Ipse domitus extra spem abiit.

Et hic quidem ſupplicibus cadens effeminatur eiulatibus,
Hæc verò in oculis virilem iram habet.
Puella animum leonis habens, & licet iram iuſtam haberes,
Extingue ſuperbiam: prope vide ad Nemeſin.

Τοῦ αὐτοῦ, πέμψαντος ἰχθὺν χόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τὸν ἴχνος ἐρείσῃς,
Πτηνὸς ἔρως πτερύγεσσι τάχος μετὰ φέρει.
Εἰ καὶ ἐς ἀμπολίην περ ἐς ὁμόζωον ἵξεαι ἠῶ,
Πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν σταδίοις.
Εἰ δέ τοι ἰχθὺν πέμπω βύθιον γέρας, ἵλαθι κούρη,
Εἰς σὲ γὰρ ἁλμαίην τόνδε φέρει Παφίη,
Κἠμὲ μιχηθεῖσα τοῦ χροὸς ἰμερόεντι,
Τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θαύμασε κἀπτοάθη.

Eiuſdem mittentis piſcem puellæ. 57.

Licèt vltra Meroen tuum veſtigium fulcias,
Volucris amor volucri eò me velocitate fert,
Licèt & ad orientem ad eoſdem colores habentem auroram,
Pedes immenſis ſequar in ſtadiis.
Si verò tibi mitto piſcem munus, propitia eſto puella,
Si tibi marina hoc fert Venus,
Pulchritudine victa tui corporis deſiderabili,
Prius ex formæ pulchritudine confidentiam abiiciens.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοί, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ ἐρώτων,
Κάλλεος ἀκρήτῳ ζωρότερα θρασέες;
Τῆλε γὰρ ἁβροσύνῃσιν ὅπου θεὸς· ἐν δὲ γαλήνῃ
Νηφάλια σοφίῃ Κύπριδι μειλιχίῃ.
Εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατόψεαι ἔσοπτα οἴστρῳ,
Γίνεσθε κρυερῆς δάκρυα μυδαλέοι,
Εἰ δὲ μὴ ἐπλήσθητε ἀεὶ πόνον· ὄψὲ μέτοιγε
(Φεῦ) πυρὸς ἐς πᾶσαν ἅλμην ἐργασίλυ. Eiuſdem. 58.

Oculi, quouſque hauritis nectar amorum,
Pulchritudinis meræ ebrioſi confidentes?

Procul à formosis vbi facultas erit: in tranquillitate verò
Sobria sacrificabo Veneri suaui.
Si quo verò & ibi cohibitus fuero furore,
Fiatis frigidis lacrumis madidi,
Iustum perferentes semper dolorem. Ex vobis enim,
(Hei) ignis in tantum peruenimus laborem. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππομένη μὲν φιλέοντα, νόον δὲ τέρσατο Λέανδρῳ·
Ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγυμένην,
Εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσὶ πλεξαμένη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην τόσσον ἵκω πάλιν.
Πάντα δὲ σὺ πάλλημσιν ἀμείβομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
Αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
Ἀφνειὴν Κυθέρειαν ἐπάγομαι· εἰ δέ τις ἡμῖν
Μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ. Eiusdem. 59.

Hippomenem amans: mentem vulneraui Leandro:
In Leandri labiis defixa,
Imaginem Xanthi fero animo: amplectens verò
Xanthum, in Hippomanem rediens cor habeo.
Omnem in manibus habitum recuso: alias alium
Semper respondentibus vlnis accipiens,
Diuitem Venerem induo. Si verò quis nos
Reprehendit, in pauperi maneat matrimonio.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου. vsque ad epigramma 64.

Τὸ σόμα ταῖς χαρίτεσι, τὸ πρόσωπα δ' αὖ θεοῖς βάλλῃς,
Ὄμματα τῇ Παφίῃ, τὴν χέρα τῇ κιθάρῃ.
Σκυλεύῃς βλεφάροιν φάος ὄμμασιν, ὦ φίλε κοῦρε,
Πάντοθεν ἀγρεύῃς πλήμυρας ἡδέως.

MACEDONII consulis. vsque ad epigramma 64.

60. Per os tuum gratiis, & facies floribus percutis,
Oculos Venere & manus cithara:
Spolias oculorum lumen oculis, aurem cantu:
Vndique venaris nos miseros iuuenes.
Τὸ ξίφος σὺ κοὐ χολεσίο τί σύρεται; οὐ μὰ σὲ κούρη,

Οὐχ ἵνα τί φρήξω Κύπριδος ἄλλότριον,
Αλλ' ἵνα σοὶ ☉ Αρηα, καὶ ἀζαλέοι φρένα πῶμα,
Δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
Οὖπος ἐμοὶ ποθέοντι σεσώμπορος· οὐδὲ καπύπρῳ
Δίομαι, ἐν δ' αὐτῷ δίνεμαι αὐτὸς ἐγώ.
Καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἐὼν ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
Τὸ ξίφος ἡμετέρῳ δύσεται ἐς λαγόνα.

61. Gladius ex vagina quid trahitur? Non sanè per te puella,
Non vt aliquid faciam à Venere alienum,
Sed vt tibi Martem vt imperterritum existentem,
Ostendam molli Veneri obedientem.
Hic mihi amanti comes. Neque speculo
Indigeo, in ipso verò video meipsum ego,
Et pulcher vt in amore. Tu verò si à me soluâre,
Gladius nostra ingredietur in ilia.

Τῷ χρυσῷ ☉ ἔρωτα μετέρχομαι. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
Ἔργα μελισσαίων γίνεται ἢ σκαπάνῃ,
Αλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτος γέ μοι Ἀφροδίτης
Ὁ χρυσὸς πλέθει ποικίλος ἐργατίνης.

62. Auro amorem accerso. Neque enim aratro
Opera apum fiunt, aut ligone,
Sed vere roscido. Mellis sanè Veneris
Aurum est varius operator.

Κιχλίζῃς, χρεμέτισμα γάμου παρελθόν ἰδοῦσα·
Ἡσυχά μοι νεύεις· πάντα μάτην ἐρέθῃς.
Ὡμοσα πάλιν δυσέρωτα κόρην, πείσιν ὤμοσα πίστας,
Μήποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
Γαῖρε μόνη ὃ φίλημα· μάτην πόπαυζε σεαυτῆν,
Χείλεσι γυμνοπάτοις ἔστιν μιγνυμένοις.

63. Lasciuè rides hinnitũ nuptiarum adhortamentũ proiiciẽs:
Placidè mihi annuis. Omnia frustra trahis.
Iuraui infelicem in amore puellam, iuraui tribus saxis,
Nunquam suauibus oculis intueri.

Lude ſola baſiolum. Fruſtra poppiſma ede tibi,
Labris nudiſſimis cum nullo coniunctis.
Παρμηνὶς οὐκ ἔργῳ· τὸ μὲν ὄνομα καλὸν ἀκούσας,
Ὠϊσάμην· σὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτου.
Καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
Ὄφρα πάλιν κείνοις καὶ φιλέοντα φύγῃς.
64. Parmenis non opere. Nomen verò pulchrum audiens,
Exiſtimaui. Tu verò acerbior morte.
Et fugis amantem, & non amantem perſequeris,
Vt rurſus illum & amantem fugias.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ. vſque ad epigramma 76.

Πᾶσαν ἐγὼ τλαὼ νύκτα κινυρόμενος· ὅτε δ' ἠπίλθῃ
Ὄρθρος, ἐλινύσαι μικρὸν ἐφειζόμενος,
Ἀμφιβόητοι ἴζουσι χελιδόνες, ἐς δέ με δάκρυ
Βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα πεφωσφόριαι.
Ὦ φθονεραὶ παῦσαθε λαλητικὸν ὑμὲ γὰρ ἐγὼ
Τὼ φιλομηλείδω γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
Ἀλλ' ἴτυλον κλαίοιτε κατ' ὄρεα, καὶ γαίοιτε
Εἰς αὖπος, χραισμεῖν αὖλιν ἐφεζόμεναι·
Βαιὸν ἵνα κνώσσω μυδαλέον· ἴσως δέ τις ἤξει ὀνείρος
Ὅς με Ροδαντείοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι.

AGATHII ſcholaſtici vſque ad epigramma 76.

65. Omnem ego noctem lamentor. Cum verò veniat
Matutinum tempus ſopori parum indulgens,
Circunſtrepunt hirundines. In verò me lacrumam
Coniiciunt, ſuauem ſomnum auferentes,
O inuidæ quieſcite loquaculæ. Non enim ego
Philomeleam linguam abſcidi.
Sed Itylum deflete in montibus, & lugete
Alto loco in aſpero domicilio inſidentes:
Parum vt dormiam. Forte aliquis veniet ſomnus
Qui me Rodantheis vlnis amplectetur.
Σώζεω, σοὶ μυῖαν εὐέπειν, παλίνορσον ἰοῦσαν

Ἀ⚓ ἀναστρέφω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.
Σεῦ γὰρ ἐγὼ δεινὴν διαπλῆκτα δέχεσθαι, οἷά τε πικρὴν
Νύκτα καταπτήσσω τὸν ἀχερουσιάδα.
Ἡμαρ γὰρ σὸν φέγγος ὁμοῖον. ἀλλά μοι οὔπω,
Φθέγγον σὺ δέ μοι καὶ τὸ λάλημα φέρεις·
Κεῖνο, τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον, ᾧ ἔνι πᾶσαι
Εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐγκρεμάδες.

66. Sis salua, tibi volens dicere, retrogradam vocem
Statim retraho, & rursus prope maneo.
Tuam enim ego grauem disiunctionem, vt acerbam
Noctem reformido ad Acherontem.
Diei enim tua lux est similis. Sed dies quidem,
Sine voce: tu verò mihi & sermonem profers:
Illum, qui Sirenarum dulcior, in quo omnes
Sunt meæ animæ spes dependentes.

Εἰ μὲν ἐγὼ φιλέοινος· ὅτε μοι σὺ ἐθέλῃς με μεθύσαι,
Πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, κἀγὼ δέχομαι.
Εἰ γὰρ ὅπ' αὐστηροῖς τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
Εὐμαρές, οὐδὲ φυγεῖν καὶ γλυκὺν οἰνοχόον.
Περθμεύει γὰρ ἐμοὶ γαῦλιξ διὰ σοῦ τὸ φίλημα,
Καί μοι ἀπαγγείλει τὴν χάριν ἣν ἔλαβεν.

67. Sum quidem amans vini: quando verò vis me inebriare,
Prius tu gustans adfer, & accipio.
Si enim tangas tuis labiis, non amplius sobrium esse
Facile, nec fugere dulcem pincernam.
Transfretat enim mihi calix à te osculum,
Et mihi annunciat gratiam, quam accepit.

Μήποτε λύχνε μύκητα φέρῃς, μηδ' ὄμβρον ἐνίκῃς,
Μή σ' ἐμὰν παύσῃς νυμφίον ἐρχόμενον.
Ἀεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι. καὶ γὰρ ὅτ' Ἠρὼ
Ἡρμοστ' Ἀδριάδρῳ θυμὸ τὸ λοιπὸν ἔα.
Ἡφαίστου τελέθῃς, καὶ πείθομαι, ὅτι χαλκέσιν

Κύπριδι,

Κύπριδι, μη πόλιος δεσποτικαὶ ὁδοῖσιν.

68. Nunquam lychne fungum feras, neque imbrem excites,
Ne meum quiescere facias sponsum venientem.
Semper tu inuides Veneri. Quando enim Hero
Conueniebat Leandrum. O anima reliqua tace.
Vulcani es, & credo, quòd nocens,
Veneri, blanditiis captas herilem luctum.

Τί στενάχεις; Φιλέω. τίνα; πῆχυν. πῆχυν καλόν;
Κρυπτὰ μετ' ὀμμασι φαινομένην.
Πῶς δὲ μιν εἰσενόησας; ἔχε ποτὲ δεῖπνον ἐπ' ἠοῖ,
Ξυνῇ κεκλιμένην ἔδραθον ἐν στιβάδι.
Ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναί, ναί, φίλος. ἀμφαδίην δὲ
Οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ἐσοκλεπτομένην.
Τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; ἀτρεκὲς ἔγνων
Ὅτι γε τῶν κρατέων πουλὺ ὃ λειπόμενον.
Ἔγνως δ' φιλέεις, ἐψεύσω. πῶς δυνατὰ γὰρ
Ψυχὴ ἐρωμανέειν ἔρδα λογιζομένη;

69. α Quid gemis? β amo. α quem? β virginem. α An pulchram?
β Pulchram noſtris oculis apparentem.
α Vnde ipſam cognoſti? β Ibi ad cœnam veniens,
Communi iacentem vidi in lecto decumbentem.
α Speraſte conſecuturum? β Certè, certè, amice. apertè verò
Non quæro amicitiam, ſed occultam.
α Legitimas potius fugis nuptias? β Verè cognoui
Quòd in opibus multum ipſi deſideretur.
α Cognoſti. non amas. mentitus es. Quomodo poteſt enim
Anima inſanire rectè ratiocinans?

Διαστῶν φιλυτέρων μισῶς ποτε μίασμα καὶ φήμην,
Τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.
Εἶλκε δὲ μ' ἡ φιλέουσα· πάλιν δ' ἐγὼ οἷά τις ἥρως,
Χείλεϊ φειδομένῳ πλεῖον ἑτέρῳ ἐφίλουν.
Ζῆλον ἐσοκλέπτων τῆς μίτρης, ἧς ἔλεγχον
Καὶ ταῖς λιποπόροις ἔπεμψαν ἀλκυόνες.

Ὀχθήσας δ' ἔξα εἶπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,
Ὡς τὸ φιλεῖν, χόλος ἐστὶ διαπρὸ καλαζομένῳ.

70. Duarùm mulierum vnus in medio iacebam,
Hanc quidem deſiderans, alteri verò gratificans.
Traxit verò me amans. Rurſus verò vt aliquis fur,
Labro parcente aliam oſculabar.
Æmulationem euitans vicinæ, cuius reprehenſionem
Et ſolutionis amoris timebam nuncium.
Indignabundus verò dixi, Mihi ſanè & amari,
Et amare graue eſt, qui bis puniar.

Ἡ πάλαι ἀγλαΐησι μεταπρέπος, ἡ πλοκαμῖδας
Σειομένη πυκάς, τὰ σοβαρὸν ἀνδρομάλιν,
Ἡ μεγαλαυχήσασα πάρος καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
Χεῖρας ἐρεικνωθῆ, τλὴ τάχα καὶ φακέλους.
Μαζὸς ὑπερκλίνθη, πέπονε ῥυτίδες, ὄμμα τέτηκται,
Χείλεα βαμβαίνει φθέγματα γηραλέα.
Τὴν πολιὴν καλέω νέμεσιν πάθεν, ὅτι δικάζει
Ἔννομα, τοῖς σοβαροῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

71. Prius ob pulchritudinem ſuperba, capillos
Quatiens pexos, & inflata,
Et magnum ſpirans ob noſtros dolores,
Manus iam rugas contractas habet, & priorè perdidit gratiã:
Mammæ deprimuntur, conciderunt ſupercilia, oculus tabefa-
Labra balbutiunt loquela ſenili. (ctus eſt,
Canitiem voco Nemeſin amoris, quòd iudicat
Iuſta, ſuperbis citius ſuperueniens.

Αὐτή μοι Κυθέρεια καὶ ἱμερόεντες ἔρωτες
Τήξουσιν κενεὴν ἀνθρώποις κραδίην,
Ἀρσενικὰς εἰ ἀπεύσω φιλέειν ποτέ, μήτε τυχόντα,
Μήτ' ἐπολισθήσω μείζονι ἀμπλακίης.
Ἀρχὴ θηλυτέρων ἀδίτημά τε, κεῖνα κομίσσαι·
Κηδείω δὲ νέης ἄφρονι Πιτταλάκῃ.

72. Ipſa mihi Venus, & deſiderabiles amores

Tabefaciunt vacuum dolore afficientes cor,
Viros si fellino amare aliquando,neque voti compos ero,
Neque dilabar ad maiora crimina:
Sufficiunt feminea peccata,illa fequar:
Relinquam verò pueros ftulto Pittelaco.

Ἡ μὰ γὰ σὺ σὺ θίλιμα φέρεις πάντ᾽ ἀμὰ σοὶ κἀτὼ
Κἀγὼς ἀ θέλεις ἔμμαν τυγχάθω.
Ἢ σὺ μὲν ὔπνο ἴχῃς γλυκερώτατος, κμεῖράς δὲ
Φροντίδες οὐτὲ πόθοι μέλεα κάτ᾽ ἄμβολες·
Εὐθάτις ἢ ἔμεθα, πολὺν ἀ᾽ ἀμέρᾳ κἀτὼ πόθον
Ἀ ξανίου βαλλεῖσ᾽ ἀκάματον πυρίφλεγες.

Κἄσσησ᾽ ἢ τὶ μὲ θέλω, πάμφλεγησ᾽· ἐν δὲ τὶ κἀθὲν
Ἐκκαγε᾽ ἐμίμερ᾽ ἔρε σὸν ἀμπνοάμεθα.

73. An & tu Philinna fers amorem. An & ipſa
Laboras ficcis oculis contabeſcãs?
An verò tu quidem ſommum habes dulciſſimum,noſtræ verò
Curæ neque tatio habetur neque numerus?
Inuenies ſimilia. Tuam verò ſuperba genam
Videbo aſſiduis lacrymis tinctam.
Venus quidem tum aliacortim ſtatu,tum verò pulchrum
Sortita eſt,odit enim ſuperbas.

Ἦ μάλιν Μέλιτε, τὰν μαλ᾽ ὔβριν ἔχοισα κἄλὸ
Τὰν ἄλλο τὸ νόον ἔχις ἀπὸ τὰν ἄλλαν χάριν,
Ἀλλ᾽ ἐπ μίλικρᾳσαν ἀβλίβες, μαλ᾽ ἀ᾽ ἄλλαν
Οὐ γὰρ θὰ᾽ ἀλ᾽ ἐτίαν ἐ δίκας ἔχις ἐλίην.
Μίλικ᾽ ἢ ὃ φρίαμμα ὃ πταλὸν ὀνθάλῳ ἀ᾽ ἴγκαμ
Οὔτι φίσιν μικρὰ χρόνῳ ἀ᾽ ἰώλαμμ.

74. Mollis Melite longæ in tenebtis limine
Iuuenturis depoſuit gratiam,
Sed adhuc marmoreæ male ſunt,oculus verò deliniens
Non latet.Annorum vero decas non parua.
Manet verò infolentia iuuenilis.Hinc cognoui
Quòd naturam tempus vincere non poteſt.

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν θώπις Ερεθθώ,
Πείραζον κερδίλῳ πλάσματι καρδαλέῳ.
Βήσομαι ἐς ξείνίλιν τινά που χθονα· μίμνε δὲ κούρη,
Λέξω, ἡμετέρῳ μινῆσι ἔχθρα πόθου.
Η δὲ μεγα σπαίχησε, καὶ ἤλατο, καὶ ὃ πρόσωπον
Γλῆξε, καὶ διπλέκτου βόστρυχων ἔρηξε κόμης.
Καί με μένειν ἱκέτευεν. ἐγὼ δὲ τις ὡς βραδὺ πείθῃς,
Ομματι θρυπτομένῳ σε δοκᾶν τίθυσα μενεῖν.
Ολβιος ἐς πόθον εἰμί. τὸ γὰρ μενεαίνον ἀνύσσαι,
Παύτων εἰς μεγάλων τοῦτο δίδωκε χάριν.

75. Festinās an amaret me cognoscere pulchra facie Ereutho,
Experiebar cor simulatione lucrosa.
Ibo in hospitem quandam terram. Mane verò puella,
Dicam, nostri recordationem habens amoris.
Hæc verò multum ingemuit. & saltauit, & faciem
Percussit, & bene compositæ vuam decerpsit comæ.
Et me manere supplicabat. Ego verò velut ægrè persuasus,
Oculo fracto annui me mansurum.
Felix ob amorem sum. quod volebam enim perficere,
Omnium in magnam hoc dedi gratiam.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς πόλεως Δήλου καὶ τῶν λοιμῶν.

Ἐπομνήσω σεῦ Παῦλον Σιλεντιάριον.

Ενθάδε μὲν χλοάουσα τιθηλὸν βάλλος ὀρόμνῳ,
Φυλλάδος ἠκάρπου πᾶσιν ἔδωξε χαρεῖν·
Ενθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
Ορνιθες, δροσερῶν μητέρες ἑρπαλίχων,
Καὶ λιγυρὴν βομβοῦσιν ἀκηδέα μέλος, ἠδὲ ἑλελυζώ
Τρύζει, τεκνοφόνους ὃ δάφνουσα βάπις.
Αλλά τί μοι τῶν ὕδρης; ἐπεὶ σέο μοῦσαν ἀκοῦσαι
Ηθελον ἢ κιθάρης κρέμματα Δηλιάδος.
Καί μοι διὰ τὸν ἔρωτα παρεικάσθητι. εἰσορόωσα δὲ
Καὶ σὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν Δάμαλιν,

Ης με τοξεισμύχησι μηνδόνες· ἀλλά με θεσμοί,
Εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι Δορκαλίδος.

Eiusdem trans vrbem degentis ob solutionem legum, recordatiuum ad Paulum Silentiarium. 76.

Hic quidem virens florenti gleba ramulo,
Folij fructuosi omnem ostendit gratiam.
Hic clangunt sub vmbrosis Cypariſſis
Aues, roridarum matres impluuium pullorum,
Et suauiter cantillant carduelcs, & acredula
Strepit, horridis habitans in carduis.
Sed quid mihi horum suauitas? postquã tuum sermonẽ audire
Potius quàm citharæ pulsus Apollinis.
Et mihi duplex amor circumsparg tur. Intueri enim
Et te beate cupio, & suauem Damalin,
Cuius me vexant curæ: sed meleges
Cohibent tenera procul à Dorcalide.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου ἀντιγραφα εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
Ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.
Εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μηνδόνος ἔργον ἐρύκει,
Οὐκ ἄρα σοὶ τέρνοις λάθεος ἔνεστιν ἔρως.
Ποῖος ἔρως, ὅτι βαιὸς ἀνὸς πόρος οἶδε μεῖξαι
Σὸν χρόα, πῦρ θυνιχῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
Νηχόμενος Λείανδρος, ὅσον χέρας ὄφιν ἐρώτων,
Δείκνυεν, εὐρυχίης κύματος οὐκ ἀέγων.
Σοὶ δὲ φίλος πρέσται καὶ ὁλκάδες· ἀλλὰ θαμίζεις
Μᾶλλον Ἀθωαίῃ, Κύπρι, καὶ ἀπωτάμῳ.
Θεσμοὺς Παλλὰς ἔχει, Παφίη πόθον εἶπέ τις ἀνὴρ
Εἰν ἑνὶ θηήσῃ Παλλάδι καὶ Παφίῃ.

PAVLI silentiarij rescripta ad illud. 77.

Legem amor haud nouit cũ violentia pugnans, neque aliquod
Virum priuat opus insaniæ amoris. (aliud
Si verò te legalis curæ opus detinet,

Non ſanè tibi in pectore vorax ineſt amor.
Qualis amor, cùm paruus maris tranſitus poteſt diuidere
Tuum corpus, virgine procul à veſtra?
Natans Leander, quantum robur ſit amorum,
Monſtrauit, nocturnos fluctus non curans.
Tibi verò amice adſunt & nauiculæ: ſed ſtudes
Potius Palladi, Venerem abiiciens.
Leges Pallas habet, Paphia amorem: dixit aliquis vir
In vno mercede ſeruiet Palladi & Veneri.

ΑΓΑΘΙΟΥ σχολαστικοῦ. vſque ad Epigr. 30.

Ἡβηΐοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος ὑπποδάσσαι ἡμῖν
Ταῖς ἀπαλοφόχοις ἔχθεα θηλυτέραις.
Τοῖς μὲν γὰρ πάρεασιν ὁμήλικες, οἷς τὰ μεδέοντα
Ἄλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ·
Γαίηιά τ' ἀμφιέποισι πάρηορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
Γλάζονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι.
Ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθρῳ
Κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φέγγεσι τηκόμεναι.

AGATHII Scholaſtici. vſque ad epigr. 80.

78. Iuuenibus non eſt tantus amor qualis nobis
Puſillanimibus adeſt mulieribus.
His enim adſunt æquales, quibus curarum
Dolores dicunt ſermone confidenti:
Ludieráque circumſtant ſolatia, & circa vicos
Errant tabularum picturis vagabundi,
Nobis verò neque lucem videre fas eſt, ſed ædibus
Abſcondimur, tenebricoſis curis contabefactæ.

Μηδὲν ἄγαν, σοφός εἶπεν ἐγώ δέ τις ὡς ἐπέφασθαι,
Ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
Καὶ ψυχὼ δοκέεσκον ὅλην ὑπὸ χερσὶν ἐμεῖο
Κεῖσθαι τῆς κούρης τῆς πάρα καρδαλίης.
Ἢ δ' ὑπανέρθη σοβαρὼ δ' ὑπανέσχετο ὀφρύι,
Ὡς εἴ τις πετρέης ἥπτετο μεμφομένη.

Καὶ νεῶ ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βεκδυπειφὴς,
Ὁ πρὶν ἀεροπότης, νεῖπον ἐξαπίνης.
Πάντε δ' ἔνδυα χιόντο· πεσὼν δ' ὅτι χαιώδεϊ κούρῃ,
Ἰὰ χοι, ἰλήκοις, ἥλιτεν ἡ νεότης.

79. Nihil nimium ſapiens dixit: ego verò vt in amore,
Tanquam pulcher elatus fui ſuperbiâ.
Et animam putabam totam in manibus meis
Sitam puellæ lucroſæ & doloſæ.
Hæc verò elata eſt: faſtuoſámque erexit frontem,
Tanquam prioribus moribus reprehenſa.
Et nunc aſpectu immitis, ferreus, & difficilis perſuaſu,
Prius in aëre ambulans decidi ſtatim.
Omnia verò contraria facta ſunt: cadẽs verò ad genua puellæ,
Clamaui, ſis propitia, peccauit iuuentus.

Ποίλω τὶς πρὸς ἔρωτας ἴοι πείθον· ἐν μὲν ἀγυιᾶς
Μαχλάδος οἰμώξᾳς χρυσομανῆ σπασατάλω·
Εἰ δ' ὅτι πρηνικῆς παλάσσῃς λέχος, εἰς γάμον ἥξᾳς
Ἐννομον, ἢ ποιναὶ ταὶ πρὸ τῶν φθορέων.
Κρυεδίαις ὑγρωαξὶν ἀπερπέα κύρσιν ἐλίρῃ·
Τίς κεν ὑποπλαίη, πρὸς χρέος ἠκόμυος;
Μοῖρα λέκτρα κάκιστα καὶ ἔκτοθεν εἰσὶν ἑρώτων·
Ὧν μέτα παιδομανὴς κείαθω ἠΐθεος.
Χήρη δ' ἢ μὲν ἄκοσμος ἔχῃ πολύδημον ἐραστήν,
Καὶ πολύπα φρενέῃ δίνεα μαχλοσύνης·
Ἢ ὑπὸ φρενέουσα, μόλις φιλότητι μιγεῖσα,
Δέχνυται ἀστοργὺ κέντρα παλιμβολίης,
Καὶ συνεχὲς ὀλεθρίῳ ἔχουσα ὑπὸ λείβανον αἰδοῖς,
Ἀψ ὀπὶ λεσι; ἄμοις χάζεται ἀμβολίας.
Ἢν ὑμιγὴς ἰδίῃ τε φανῇδι, πλὴν καὶ αὐτὸς
Δοῦλος ἐναλλάγδην ἀμφίδρομος.
Εἰ δὲ θέσις, τότε σοι νόμος αἶγος ἀναψῇ,
Ὑβρεμενὲς χαίων σώματος ἀλιτεῖν.

Παιὰ τ' ἀφ' ἁ Διὸς ἔφυμ πὰ βῶ σ' ὑφάμαν
Ηαίδν πα βαμμ, Λαίδος οὐ κατιαν.

80. Qualem aliquis ad amores terat viam? Nam in vicis
Scorti deflebis auro infanas delicias:
Si verò ad virginis accedas lectum, adnuptias venies
Legitimas, aut in pœnas à corruptoribus.
Puellis verò feminis involuptuariam venerem exutare
Quis sustineat ad debitum tractus?
Adulterini thalami pessimi & extra amorem sunt:
Cum quibus puertis infanientis iaceat malitia.
Vidua verò inornata habet vulgarem amatorem,
Et omnia fapit consilia libidinis:
At temperans, vix amore commiscetur,
Accipit inamatæ stimulos mutabilitatis,
Et edit commissum concubitû. Habens verò reliquias pudoris,
Iterum ad nuptiarum solutrices vadit dilationes,
Si verò misceatis propriæ ancillæ, perfer & ipse
Seruis alternatim seruæ fieri.
Si verò cum externa, tunc tibi lex turpitudinem inuret,
Contumeliam perferutans corporis alieni:
Omnia sanè Diogenes effugit hæc: nuptias verò
Perfecit dextra. Laïde nihil opus habens.

ΑΡΗΝΑΙΟΥ ῥαψῳδοῦ ἐπέων.

Ὀμμαπι δνθίως κρυφίοι ὑδελήματα πυρσῶν,
Χείλεα σ' ἀκρολαβῶ λόξα πιφεκτόνυσιν·
Καὶ πολυχιλίζει σπι σοὺς δόξερυχος αἰγλήεις.
Εκ γυάλεος σ' ὀφθαλ ἔξ σθυφερὰς πιβαίνας.
Αλλ' ὁ σὺς κρατίης ὑπ' ἀιδρείης ἀπατεὼν ἔλπος·
Οὔπω ἐπηλυθες, σεῦ ἐξδρομάδη.

ΑΚΙΝΑΕΙ Referendarij. 81.

Oculo sin gyrum circumagis occulorû simulacra animorum,
Labia autem summo tenus tincta obliqua extendis:
Et multum ridens quatis bene circatum splendorem.
Effufas verò video superbas manus.
Sed non tui cordis superbi cecidit tumor:

Nondum

Nondum mollita es, ne obsoleta quidem.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ναῦ κατεπρῳρεύσω τὴν Διὸς ἐς μέσσον,
Μὴ μεταλλαγὴ νοὸς τῆς σῆς ἀμείψει.
Οὔτε γὰρ Εὐρώπης ἡ τῆς Δανάης σε βλέψει κάλλος,
Οὐθ' ἁπλᾶς Λήδης ἐς δόλον ἁλώσεται·
Εἰμὶ δὲ πορνικὴ μὲν ἐκπεπωκυῖα, σῶφρων δ' αὐτὴ
Τῶν βασιλέων σωφρονισθεῖσ' ὑβρίδι.

PALLADÆ. 82.

Nunc condemno & Iouem vt fine amore,
Qui non mutatur ob arreg uteri:
Neque enim Europæ neque Danaæ ob pulchritudiem,
Neque tenera Lædæ eſt inferior:
Si non ſcorta dimittit. Noui etenim ipſum
Regiarum virginum corruptorem.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ σχολαστικοῦ.

Ἀρετὰς ἄλλος ἔχει σοφίαν τ' ἐγκαλέω γυναικῶν,
Ἐς χρόνιλον φιλίαν εὐφραίνομαι ὄψεσι.
Οὐ γὰρ ἐν ἀκμῇσιν ἀπεμπολέω τὸ εὐκλεὲς
Τῶν πολλῶν ἕνεκ' ἡδονῆς· τὸ δὲ τερπνὸν ἑταίρων.

ERATOSTHENIS Scholaſtici. 83.

Virtutes alius habeat. Amare vero ego nouas mulieres,
In longam amicitiam tanquam ſeruatas.
Non pulchrum qui puberſcunt. Odi enim ipſam
Crimen inudam citò peruenientem.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ἐκ πάσης ἡδυσμάτων σοφίης ἔνεστι, κἠρως ἀλύβης.
Οὐ φρονέω τέλεα σὺν δ' ἄνθεσι πάντα ἐγείρ.

LEONTII 84.

Tange multifluum os ſi poculum. Inueniſti mulgere.
Non inuideo tuam verò volebam portionem habere.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ τοῦ καὶ Παραβάτου Αἰγυπτίου.

Ἰμερτὴ Μαρία μεγαλόζωμι, δόλλα μετὰ ζωῆς

Κείνης πότια δίκη χόμποι ἀγλωοείης.
Μὴ θαυάτῳ, βασίλεια· ὃ δ' ἐμπαλιν, ἐς πείρας ἥξει
Γήρεος, ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἴχνιον ῥέθος.
Τίσεται πολιαὶ παῖδα δάκρυα. κάλλος ἐπαῖρε
Ψυχῆς ἀμπλακίῃ, αἰ̓σχιον ἀμπλακίης.

IVLIANI regum Ægypti. 85.

Desiderabilis Maria superbit: sed animaduertas
Illius sancta iustitia iactantiam superbiæ.
Non morte, regina. Imo verò ad pilos veniat
Senecturis, & rugarum asperam perueniat ad faciem.
Vlciscantur cani has lacrumas. Pulchritudo sustineat
Animæ peccatum, causa peccati.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ. vsque ad epig. 101.

Δακρυίεις, ἐλεεινὰ λαλεῖς, ὠδὲ ἔργα περᾷς,
Ζηλοτυπεῖς, ἅπτῃ πολλάκι, πυκνὰ φιλεῖς.
Ταῦτα μὲν ἔστιν ἐρῶντος· ἐγὼ δ' εἶπω ὅτε κεῖμαι;
Καὶ σὺ μὲν εἰς ἁπλῶς, θέλει ἐρῶντος ἔχειν.

PHILODEMI. 86. vsque ad epigr. 101.

Lacrumari, miserabilia dicis, anxiè specularis,
Zelotypia laboras, tangis sæpius frequenter, oscularis.
Hæc quidem sunt amantis: quando autem dico, recumbo,
Et tu recusas simpliciter, nihil amantis habes.
Μῆλον ἐγὼ βάλλει με φιλῶν· σέ τις ἄλλ' ὅτι δοσὶ
Ξανθίππα, κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

87. Pomum ego. Percutit me amans te quis: sed vlciscere
Xanthippe, & ego & tu marcescimus.
Τὸν σιγῶντα φίλαι ἐτεὸν ἴστε θεὸν τὸν ἀλάλητον·
Λύχνον, ἐλαιηρῆς ὃς με θύσασα δρόσῳ,
Ἐξεμάθρυνεν ὡς ἵρως μάνος· οὐκ ἐφίλησεν
Ἱμερίων· ἐγὼ τηκτὸν ὡς φίλαι ἔθυσα.

88. Tacentem Philæni conscium illorum quæ non dicenda
Lychnum, oliuo ebrium faciens rore,
Ex ea testimonium enim amor solus non amat

Visum:& effabrefactam claude,Philæni,ianuam.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, σιωπήτορας ἄπιας ἄλλους
Ὄρκοις, ἀλλ' ἡμέας εἰλόμεθ' ἀμφότεροι.
Καὶ μὲν ἐμὲ τήξειν, κοὐδέποτ' ἐγκαταλείψειν,
Ὠμόσαμεν· κοινὸς δ' εἴσεται μάρτυς ἐμοί.
Νεῖ δ' ἐμὲν ὅρκια φησὶν ἐς ὕδατα κενεὰ φέρεσθαι·
Λύχνε σὺ δ' ἐς κόλπους αὖθι τοὺς ἑτέρων.

89. Nox ſacra,& lychne,conſcios nullos alios
Iuramentis,ſed vos appetimus ambo.
Et hic quidem ſe me amaturum,illũ v.me nũquam relicturum,
Iurauimus:commune habete teſtimonium.
Iam verò ille quidem iuramenta dicit in aquam illa ferenda:
Lychne tu verò in ſinibus ipſum vides aliorum.

Οὔπω σοι κελύχεα γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μύγ ἡμεῖ
Βόμβος ὁ πρὸ γενίου τερφροβολῶν χαίτας,
Ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν ἔρωτες
Λεσβίχη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
Φεύγωμεν δυστέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ·
Μαίτις ἐγὼ πολλῶν αὐτίκα πυρκαιῶν.

90. Nondum tibi roſis nuda æſtas, neque nigreſcit
Vua virgineis primo feriens gratiis,
Sed iam velocia tela iuuenes acuunt amores
Lyſidice,& ignis fumat occultus.
Fugiamus infelices in amore,dum nõdum ſagitta ad neruum:
Vates ego multis ſtatim incendij futuri.

Ψυχή μοι τὸν ἑλέσθαι φεύγειν ποθὶ Ἡλιοδώρας,
Δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πάρος ἐπταλίης.
Φησὶ μὲν· ἀλλ' οὐ φευκτὸν ἔμοιγε θέλοντι· τὸ γὰρ αἰὲν ἐόν
Αὐτὴ καὶ τὸν ἑλέσθαι, καὶ τὸν ἑλοῦσα φιλεῖ.

91. Anima mihi prædicit euitare amorem Heliodoræ,
Lacrumas & zelum priorem adhuc ſciens
Dicit quidem,ſed fugere mihi nulla poteſtas. Non enim muta
Ipſa & prædicit,& prædicens amat.

Οσσάκι Κυδίλλης ἐσαφίκομαι κόλπος, εἴτε κατ' ἦμαρ,
Εἴτ' ἀπὸ τολμήσας ἤλυθον ἑσπέριος,
Οἶδ' ὅτι πῦρ χρημοῖσι τίμων πόθεν, οἶδ' ὅτι ῥιπὴν
Παίτα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεν ἐμῆς.
Ἀλλά τί μοι πλέον; ἔστι γὰρ οὐκ ἀθρασύς· οἶδ' ὅτι δεῖμα
Παίτοτ' Ἔρως, ἀρχὴν οἶδ' ὅτι καὶ φόβος.

92. Quoties Cydilles in ſinum perueni, ſiue die
Siue auſus veni veſpertinus,
Noui quòd apud præcipitium eo viam. Noui quòd proiicio
Omnem aleam capitis ſemper ſuper me.
Sed quid tu poſtea? Eſt igitur confidens: & cùm trahit
Quocunque amor, initium ne ſommus quidem nouit metus.

Ἑξήκοντα τεύξ' Χαρίκλῳ Λυκάβαντος ἐς ὥρας·
Ἀλλ' ἔτι τῶν αὐτῶν σύρμα μέλαν πλοκάμων,
Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος· ἔτ' ἀμβροσίῃ, ἔτι πειθοῖ,
Γᾶσιν ἔτι ζαίῃ μυριάδας χαρίτων.

93. Sexaginta perficit Chariclo annos in tempore:
Sed adhuc nigrorum fractus manet capillorum,
Et corpus ſine rugis, adhuc Ambroſiam, adhuc Peitho,
Omnibus adhuc millenarios ſtillat gratiarum.

Ἡδέως. τίς δ' οὐχὶ κακῶς μανεὶς; τίς δ' ἀμύητος
Κώμων ἀλλ' ἐμέλλω. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;
Ἐῤῥίφθω· πολιὴ γὰρ ἐπείγεται μετὰ μαζῶν
Θείξ, ἤδη σευετὶς ἄγγελος ἡλικίης.
Καὶ παίζω, ὅτι καιρός, ἐπαίξαμεν· ἤνικα καὶ νῦν
Οὐκέτι, λῳοτέρης φειδόμεθα.

94. Amaui. quis verò nondum laſciuiuit? quis non initiatus
Laſciuiis? Verùm inſani, ex quo? non ex deo?
Proiectus eſt amor: canis enim inſtar pro nigro
Crinis, iam prudentis nuncius ætatis.
Et ad luſum cum tempus erat, luſimus: cùm & nunc
Non amplius, meliori curâ tangimur.

Ἡδέως πλουτῶ Σωσίκρατες· ἀλλὰ πόσης ὥρης,

Οὐκ ἔστ' ἔρως μιᾶς φιλήματι σβῆναι.
Η πάντες ἐν τοῖς ἄστροις μίσεις τὴν πρώτιν ἐν Διὸς
Μανουφίλα, μαῖ τὸ πωδῶμα πικρὸν λάκτημ.
Τὴν πᾶν δὲ αὐξανὸν πρὸ πολλοῦ μέλι ἔρπυς
Τῶν ἴσως οἷς σκληρὸν ἀνθεῖ ἔρωτι φίδος.

95. Amafi diues exiſtens Sofiſcrates:ſed pauper exiſtens,
Non amplius amas,ſames remedium quale habet.
Qua verò priùs te vocabat Sophiſcratium, & pulchrum Adonia
Menophila,iam tuum nomen quærit.
Quisvnde es virorum?quæ tibi ciuitas?Certè vix cognoſci
Hoc verbum,quòd nemo nihil habenti amicus.

Η χρήτ' ἐξ πάλιν Φιλίππου βλέπουσ' ἐρωτ
Μελίτης· δεῦρ' ἐξ χρυσὸς ἀπ' ἀργυρίου,
Φαίνετ' αὐτὸ τὸν πᾶν ἢ τάχ' ἐς οὐ μέγα βαῖμα
Φαίνεθ' ὑλικὸν τὸ φίσιν οὐ δοκεῖ.

Καὶ δὲ ἀπιστίαν ἐστὶ γέρασι πάσῃ ἀσφαλὲς,
Δάκνει δ' ὅτ' ἐξ ἀλκὴ δ' ἐκ ἀπιστοῦσιν.

96. Difficilis in omnibus Philenium,nec amorem
Nunquam fine argento ſuſtinet.
Videtur intolerabilior nunc quàm prius,Non vale mirabam
Videri:miraſſe naturam non credo.
Nam mitior aliquando ſit aſpis impudens,
Mordet vero non aliud quàm mortiferum vulnus.

Ηεφάλλων Δημοῦς Πατρὶς ἥμος οὐ μέγα ἔκλαυσε.
Καὶ Σαλαμὶς Δημοῦ, βλέπτερον ἐπὶ μέγα.
Καὶ πάλιν Ἀναξὸς Δημοῦ, τεῖ πόλεσι ἐν ἔρεπε
Ρώμαι τεῖ Δημοῦ, πάτρασι Δρεπάνῃσι.
Αὐτὸ πνεμοῦ με κεπτυπλασσῶ φιλόξενος,
Ὡς αἰὲι Δημοῦς δόμοις ἔχει μὲ πάτρα.

97. Amaui Demon Paphiam genere:non valde mirum.
Eſt amauit Demon fecundo:non valde.
Et ruſtica Aſiacam Demon tertio. Nondum hæc
Ludicra.Et ruſtica quarto Argolicam.

Ipſæ forte Parcæ me nominarunt Philodemum,
Quàm ſemper Demus calidus habet me amor!

Μικκὴ καὶ μελαμβῶσα Φιλαίνιον, ἀλλ' ἀπελίων
Οὐλοτέρη, καὶ ἁμφοῦ χρῶτα τερφνοτέρη,
Καὶ κεστοῦ φωνοῦσα μαλωτέρα, καὶ πρόπεχουσα
Γαῖα, καὶ αὐτῆσαι πολλάκι φιλδομένη.
Τοιαύτην τέρψιμι Φιλαίνιον, ἄχρις αὖ ὄρω
Ἄλλην ὦ χρυσῆ Κύπρι τελοτέρην.

98. Parua & nigra Philænium, ſed apio
Mollior, & agno corpore tenuior,
Et ceſtum Veneris in ſermone demulcentior, & præbens
Omnia, & petere ſæpius eruboſcens.
Talem amem Philænium, donec inueniam
Aliam, ô aurea Venus, perfectiorem.

Ψαλμὸς, καὶ λαλιὴ, καὶ κωλιὰν ὄμμα, καὶ ᾠδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
Ὦ ψυχὴ, φλέξῃ σε· ὃ δ' ἐκ τίνος, ἤ ποτε, καὶ πῶς,
Οὐκ οἶδα· γνώσῃ δείλαρε τὺ φορυτόν.

99. Pſalmus, & ſermo, & pætus oculus, & cantus
Xanthippæ, & ignis modò incipiens,
O anima, comburet te: illud a ex quo, & quando, & quomodo,
Non noui, tu ſcies infelix incenſa.

Ὦ ποδὸς, ὦ κνήμης, ὦ τῶν ἀπολωλεκότων δι' ἰσχίων
Μηρῶν, ὦ γλουτῶν, ὦ κτενὸς, ὦ λαγόνων,
Ὦ ὤμων, ὦ μαστῶν, ὦ τᾶς ῥαδινοῖο παχήλεος,
Ὦ χειρῶν, ὦ τῶν μεμιγμένων ἀμμάτων,
Ὦ κακοπηγοπάτου χιονήματος, ὦ τραχήλων
Γλωτισμῶν, ὦ τῶν κλώμεθα φωταγίων.
Εἰ δ' ἐπικὴ, καὶ φλογερὰ, καὶ ὅλη ἀΐδυπα τὰ Σαπφοῦς,
Καὶ Περσεὺς Ἰδᾶς τ' ἐφάσατ' Ἀνδρομέδης.

100. O pedes, ô tibiam, ô ob quæ perij iuſtè
Femora, ô nates, ô pubem, ô ilia.
O humeros, ô mammas, ô gracile collum,

O manus,ô,quibus insanio,oculos,
O malè artificiosissimum motum,ô eximia
Basia,ô,quibus frangimur,voculas.
Et licèt opica sim,& balba,& non canens vt Sappho,
Et Perseus Indiæ amauit Andromedam.
Η καμψὴ μεῖνόν μοι τί σοι καλὸν οἰδόμαι; ποῦ σε
Ἔστιν ἰδεῖν; εἰ θέλεις δώσομέν σοι. σὺ δὲ λάλησις;
Ποῦ χάνη; πέμψω μετ' σοῦ τινά; μήπως ἔχει σε;
Ὦ σοβαρὴ, ὑγίαινε. οὐδ' ὑγίαινε λέγεις;
Καὶ πάλι γὰ πάλι σοὶ προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
Καὶ σὺ σκληρότερος. νεῦ δ' ἴληθι γυναῖ.

ICT. O pulchra expecta me.quodnam tibi charũ nomẽ?vbi te
Licet videre?quid vis demus?Nihil loqueris?
Vbi versaris?mittam post te aliquem?an quis habet te?
O superba.vale Neque vale dicis.
Et iterum atque iterum te accedam.Noui mitigare
Et te rigidiores.Iam vale mulier.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Χεῦμα μὲν, Εὐρώτα Λακωνικόν· ἀ δ' ἀκάλυπτος,
Λήδα χὠ κύκνῳ κρυπτόμενος, Κρονίδας.
Οἴδ' μὲ δὲ δυστήνωτε καταφλέγετ'. καὶ τί γένωμαι;
Ὄρνεον. εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος.

ANTIPHILI. 10ᵐ.

Flumen quidem Eurotæ Laconicũ:nuda autem
Leda:& cycno absconditus,Iupiter.
Vos autem me infelicem in amore comburitis.Et quid? Fiam
Auis.Si enim Iupiter cycnus,ego corydus ero.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. vsque ad epig. 115.

Ἡδυμολπὸς μοῦσαν σεῦ πικτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
Σεῦ πιθοῖ, καὶ ἵμερος καλὸς ἐφ' ἱμείρῳ,
Ζηνοφίλα σοι σκηπτὸν ἀπὸ πόθων ἀπείρηκε, ἐπί σοι
Αἱ πειθαὶ Χάριτες πᾶς ἔδιον χάριτας.

MELEAGRI. 103. vsque ad epigr. 115.

Suauiter canentes muſæ cum tibia,& ſermo ſapiens
Cum ſuadela,& amor pulchro in curru,
Zenophila tibi ſceptra amorum dederunt, cùm tibi
Tres Charites tres dederunt gratias.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίλω πρεδήξει ἑταίρην;
Τίς μίαν ἐκ τριάδων ἥδιστά μοι χάρισται;
Ἦ ῥ' ἐτύμως ἀνὴρ χαριδωρικὸν ἔργον ἔρεξεν,
Δῶρα διδοὺς, καὶ τὴν τῇ χάριν ἐν χάριτι.

304. Quis mihi Zenophilam argutam oſtendit amicam?
Quis vnam ex tribus adduxit mihi gratiam?
Certè verè vir gratioſum abſoluit opus.
Munera dans,& ipſam hanc gratiam in gratiâ.

Ἡ φίλερως χαροποῖς Ἀσκληπιὰς, οἷα γαλήνοις
Ὄμμασι συμπείθῃ πάντ' ἐρετμοπλοεῖν.

305. Amabilis duris Aſclepias, tanquam tranquillis
Oculis perſuadet omnes in amore nauigare.

Δεινὸς ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον, ὦ πάλιν εἶπον
Καὶ πάλιν οἰμώζων πολλάκι δεινὸς ἔρως;
Ἡδὺ δ' ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πικρὰ κακιδθεὶς,
Ἡδύ μοι. ὦ δ' εἶπον λοίδορα, καὶ πτέρεται.
Θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα χαλεπὸν γλαυκοῖο φανῆναι
Κύματος, ἐξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ πῦρ τέκεσ.

306. Grauis amor, grauis. Quid tum poſtea, ſi iterum dico
Et rurſus iurans ſæpius grauis amor.
Siquidem puer his ridet,& ſæpius maledictus impetitus,
Delectatur: ſin verò dicam conuicia, his alitur.
Mirum eſt mihi quomodo ſanè per cæruleum apparens
Fluctum, ex humido Venus tu ignem pepereris.

Ναὶ τὸν Κύπριν, ἔρως, φλέξω τάδε σὰ πόλλα πυρώσας
Τόξα τε καὶ σκυθικὸν ἰοδόκον φαρέτρην.
Φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σμικρὸς ἀτρωτὸς,
Μαίνιξεις; τάχα που Γαργάριον γλαύσεις.
Εἰ γὰρ σεῦ τάδε πολλὰ πόθων ὠκύπτερα κῆλα,

Χαρι-

Χάλκεόν τε σφίγξω σφῶϊ πόδε πολλὸν ἐπ' ἄκμον,
Καί τι κε δεσμὸν ἀρήκτου ἐρινύοιμι, ἵν' ἐς φῶϊν
Ὑψοῦ σὺν ζώῃσι λυγρὸς ἔρως ἀλέγειν.
Ἀλλ' ἴη δεσμῶν ἀμέλει σ' ὑπὸ κόμπον πολήϊ,
Εἰ πάντεσσι μαχηταῖς ἐπίηρος πέλομαι.

107. Per Venerem amor, comburá tua omnia, incendẽs igne
Arcum, & Sorthicam sagittas capientem phareтram.
Cõburá fanè. Quid remerè rides, etsi fimis naribus lætabundus
Rides, fortè Sardonium ridebis.
Si enim tuas duces amorum alas abscindens,
Æream frigmam tuos circa pedes compedem,
Quamuis Cadmeam victoriá reportabimus. si te apud domum
Animo conuinxero perniciosa gregibus erunt.
Sed abi difficulter mobilis. Capiens verò tua leuia talaria,
Extende veloces in alios alas.

Τίξέσω σ' βεμβοσιῆν, ἥμας τὰ πάντα πέρα
Βάλλ', ἐπὶ δὲ μεσσοῦν ἄμμαχα πυκνὰ βρίθῃ.
Οὔ μέντοι σ' ἐθέλω ἔβαν μετὰ δῶμα λιπόντα
Ἡφαίστου, καὶ τὸ σὸν, καὶ τὸ ἐρίβωλον.
Μεῖναι σ' οὐ μέντοι μάλα μακρὸν ἐπὶ δηρὸν ἐόντα
Τρωϊκὸν βασ'. ἦμεῖς σ' οὐκέτι γε, οὔτε τινες.
Τοιοῦτον Ἡφαίστου μὲν ἐγὼ δόλον κόμιμαι σ' ἰρυλλὸ
Στίγξ' ὦ τὸν, ἄρτιος σ' αἷμα τὸ πᾶν ἐρεθεῖ.

108. Quid nouũ, ſi hominib pernicioſus amor ignẽ ſpiritũs ſa-
Iaculatur, & lepidis oculis crebrò rideꝫ (ritas
Cuius mater amat quidem Martem, & coniux eſt
Vulcani communis & igni, & gladiꝰ?
Matris verò non mater ventorum flagellis mare
Aſperè reboat. Pater autem neque quis, neque cuius.
Icerco Vulcani quidem habet flammam, fluctibus vero iram
Amauit æqualem, Martis verò ſanguine cruenta tela.
Κίμα ὅ πικρὸν ἔρωτος, ἀκίμητά τι πάντα
Ζάθαι, τοῖ κώμων χλιεινὸν πέλαγος,

Πῶς θέρμη μετάπτατ᾽ ἀν᾽ ὀφρύων ἄλικας ἀ ὀφθαλμός.
Ἡ πάλαι τὸν πυρφόρον Σκυθίλαν ἐστὶ λάμψις.

109. Fluctus acerbus amoris, & inopitæ ſpirantes
Æmulationes, & laſciuiarum hybernum pelagus,
Quò feror. Vndique animorum elauos obiiciuntur.
An iterum teneram Syllam videbimus?

Αἰεί μοι δυὰξ ἀβὶ σὸ ὕδωρ ἠέρι ἔρωτος,
Ὄμμα δ᾽ ὅτ᾽ ἂν πάγος σ᾽ ἠλυὶ δάκρυ φέρῃ.
Οὐδ᾽ ἐνὶ ᾧ σὺ φίλτρα κεκόλμωται, δόλε· ἀλλὰ φίλτρων
Ἦλε που κρυόεν χροιὸς ἔτεγε πόνος.

Ω πόθος! ἀλλ᾽ ἐνὶ νυκτὶ ἐφ᾽ ἡδέα δοιὼ ἀμοιβὲς
Οὐδὲν᾽, ἀποπλάζει σ᾽ οὐδ᾽ ἔτι ἠώς ἐγείρει.

110. Semper mihi reſonat quidem in auribus ſonus amoris,
Oculis verò tacite amoris dulcem lacrymam fert.
Neque nox neque lux me quietum reddit, ſed ab amoribus
Iam cordi notus ineſt tepus.

Ὀφθαλμὸς, νυκτὶ μὲν ἀδύ τοι ἔρος ἐστὶ δάκρυον ἧλυ,
Νουσίῃ, αὐόλε αὐτεμ᾽ νε ταυτίλλυμ ὀφθαλμὸν ποτελλὶς?

Κλαῦσε Ἔρως ὁ πάρος σὸν ἀδὲς ἐνέμεις ἦλυ,
Τὸς σοὶς ἀχρεῖος ὀφθαλμοῖς, Τυφλέ.

111. Et ipſe amor volucris in æthere vinculis captus eſt,
Tuis captus oculis, Timarin.

Ὦ πόκα μοι βλεφάροις τὸ ἐν αἰθέρι ἔκτυπον ἀνθὲς,
Ῥεῖα σ᾽, ἀπὸ βλεφάρων, τῶν σῶν κατέδησαν ὀφθαλμοί.

112. O ſuperba balneatrix, cur me igne feruidum lauas?
Priuſquam exuam veſtes, ignem tentio.

Εἰ καλὴ κ᾽ καλὰ χρήσαν, ὅτι κε λάβῃ λυθρὶ·
Ἀλλὰ λοῦσάτω ἀφύσ, σεωὶ κατοπτεύει ἐλεῖν.

Ἀ δύσ᾽ ὦ σὺ καλὸν ἔσσ᾽ χρόνον ἐπὶ ἐμοὶ ἐγένοντο·
Τώσσα δ᾽ ἐμοὶ ὀφθαλμοὶ ἐξεπόμαι ὁ χρόνος.

113. Si pulchritudine gloriaris, cognoſce quòd roſa floret
Sed marceſcens ſubitò cum ſtercoribus ejecta eſt,
Flos enim & pulchritudo æquale tempus conſecutæ.

Illa simul inuidum tabefacit tempus.

Εἰ μὴ γεραιὰ ὁ κρόνος μαπάδος σφὶ πάλλῃ·
Εἰ δὲ μὴ, σοῦδὲ σοῦ ὁ κρόνος δύσεις.

114. Si se nescit pulchritudo, communica priusquam abeat:

Si vero manet, quid times quod non manet dare?

Τὰν κρυπτὰ λέξεσσι ξυνὰ φίλοις τὰν παλαίσαν·
Τὰν τοῖς θεοδαισίοις χρυσὲν ἐφὸ μαλίοις.

Γυμνὰν μὴ βέῤῥε πικρὸς ἅλας ἀφρογενείτας,
Αἰχρὰ φίλοις ἐπὶ σοῖς χρῆσθαι χρέᾳ δόλοις.

Οἷσι δὲ χαιρόσεσσαι τὰν βάῤῥαφρα χὠ ἐκ τοῦ ἐχρωτο·
Καλὸς τοῦτο ὕπνος ὁ χαὶ κατὰ χρέος.

115. Vniuersam vrbe incendente Sthenelaida, preciosissimam,
Et fecupientibus aurum ingeminantem,
Nudam mihi per nocte tuam acclinauit somnus,
Vique ad charam autoram, gratis gratificantes.
Non amplius fuppliabo barbare, neque ob meipfum
Plorabo, fomnum habens hac mihi dantem.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. vfque ad epig. 118.

Αὐτῷ μοι σέφανοι ἐφ' ἁβρὸν ἐπὶ τρίχα πρωϊκαταὶ
Μίλιτοι, μὰ σεργαστὰς φίλοι μὰ μαλοβίοι,
Οἱ δὲκρύσιος κεστὸν ἐφὸ ἐκπνέοντα δὶ ἄμφω ἐρώτων
Ἀλλ' ὑπ' ἀέπνοις ἐλθόντες ἀὐπνοι βίοις,

Σπένδομὲν ὑμῖν κρατῆρα ἐμὸν τὸν ἐπ' ἀμφοῖν
Ἡ ἐκπίνα κεμὲ πᾶμα δίκαιον πίν.

ASCLEPIADI. 116. vfque ad epigr. 118.

Hic mihi coronæ ad bibores has penfiles
Manent, cuo fubitò folia excutientes,
Quas lacrumis ittigaui (imbriferi enim oculi amnatum)
Sed cum apertà ipfum videtis iauui,
Stillate fuper caput meum plouium, vt gelius
Flaua coma mea lacrumas bibat.

Λύχνε, σὺ δὲ πίστεσι περὶ ὤμοισι Ἡρέκκοια
Ἡξωκεῖς ἐκεῖ λύχνε, σὺ δ' ὦ λύκε ὦ.

Τλὺ δολίῳ ἐπάμυνον· ἔτην φίλον εἶδον ἔχουσα
Παίζῃ, ἀπισθοδόμοις μηκέτι φῶς πάρεχε.

117. O Lychne, te enim præsens ter iurauit Heraclea
Se venturam, nec venit. Lychne, tu si Deus es,
Dolosam vlciscere: quando amicum intus habens
Luserit, extinctus non amplius lumen præbe.

Νύφε, χθιζοβόλει, πίθι σκότος, αἶθε, κεραύνου·
Γαῖα τὰ πορφύρεια τ' ἐν χθονὶ στεῖρε νέφη.
Ἠγὼ μὲν κτενίσῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφείσῃς,
Καὶ λάθρης πύτιον χείρια, χαμάσομαι.
Ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοὶ θεός· ᾧ ποτε πειθὼς,
Ζεῦ, λάθρ' ἰχθείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

118. Ninge, grandinem mitte, fac tenebras, vre, fulmina:
Omnes nigricantes in terra concita nubes.
Si enim me occidas, tunc quiescam: si verò me relinquas,
Et facies his peiora, ad lasciuiam ibo.
Trahit enim me qui tibi imperat deus: cui tu obediens,
Iupiter, per ferreos aurum iuisti thalamos.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ. & sequens.

Εἶ Γαφίη Κυθέρεια πρηΰτιον εἶδε Κλεάνδρου
Νικοῦς ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένης·
Καιομένους δ' ὑπὸ θυμὸν ἐρώτος ἐν φρεσὶν αἴθραχας αἵρει
Ξηροὺς ἐκ ποτερῆς παῖδος ἑλκυσάμενος.
Χὠ μὲν ἐναυάγησεν ἐπὶ τέλει δὲ, θαλάσσης
Ψαύοντα, σφῆξε εἴκοσθεν ἀγαλλόμενος.
Νικῶ δ' ἴσους ἀμφοτέροις φιλίης πόθος· ἐκ δὲ πάλαξε
Εὐχαὶ τὰς κείνης θῦξαν ἐπ' ἠϊόνος.

POSIDIPPI. 119. & sequens.

Vnam Paphia Venus faciem vidit Cleander
Nicûs in gratiosis fluctibus natantis:
Ardentes verò ab amore in corde carbones vir
Siccos ex humida puella attraxit.
Et hic quidem nauem frangebat in terrâ: mare autem

Tangentem manſueta tenebant litora.
Iam verò æqualis vtriſque amicitiæ cupido. Non irritas enim
Preces illo ɵrauit in littore.

Δάκρυα γὼ κώμοι, τί μ' ἐγλίρετι πρὶν πόδας ἄρω
Ἐκ πυρὸς εἰς ἕτερον Κύπριδος αἰθαλιώ;
Λήγω δ' οὔποτ' ἔρωτος. ἀεὶ δέ μοι ἐξ Ἀφροδίτης
Ἄλγος, ὁ μὲν χρίνων κοινὸν ἄγουσι πόθος.

120. Lacrumæ,& laſciuia, quid me excitatis,antequam pedes
Ex igne in aliud Veneris incendium? (tollo
Ceſſo autem nunquam ab amore.Sẽper verò mihi ex Venere
Dolor, non iudicans commune ducenti amor.

ΡΟΥΦΟΥ δομεστίκου.

Πάντα σέθεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
Ἐχθαίρω, ψυχροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

RVFI domeſtici. 121.

Omnia tua amo:ſolum verò tuum iudicio carentem oculum
Odi,hoſtilibus viris delectantem.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν, ὅτ' ἦεν ἔτι φίλτρα Τερείνης
Νήπια, συμφλίξαι πολλὰς ἀξομένη.
Οἱ δ' ἐγέλων· καὶ μαίνη· ἴδε, ὁ χρόνος ὅν ποτ' ἐφώνεον,
Οὗτος. ἐγὼ δὲ πάλαι πρήγματος ἠσθανόμην.
Καὶ τί πάθω; λύσσην μὲν, ὅλας φλέγας· ἦν δ' ἀποβλέψω,
Φρυγίδες· ἢν δ' αὖτῶ, πρόβλητος. οἰχόμεθα.

ANTIPHILI. 122.

Dixi ego & prius,cùm eſſent adhuc amatoria Terenæ
Ludicra,comburet omnes maturior facta.
Illi verò ridebant vatem:en tempus quod olim dixi,
Hoc.ego verò iamdudum vulnus ſentiebam.
Et quid patior?Intueri ipſam,toræ flammæ:ſi verò abnuam,
Curæ:ſi verò peto,virgo eſt:perimus.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἢ ὃ φιλῶ, πρόσθεν ἔφυγε ἔρως ὅλον, ἢ ὃ φιλῶθεν

Πεῖθεσθ' ἢ λέγω ἢ σιγῶ τὰ κερδαλέα.

LVCILLII. 123.

Aut amare dele cupido tomum aut amari
Addeive aut foluas, aut coniunges.

ΡΟΥΘΙΝΟΥ. vſque ad epig. 151.

Παλλὰς ἰσαῖρεται σὺν Ἥρᾳ χρυσοπέπλοις
Μαίοιν, ὃν κεφάλῃσι λάχε λιθόστερμα,
Οὐκ ἔτ' ἐμοὶ μέλεται· χαίρω καὶ πάλλευκος ὄφελε·
Οὐ κλαύσεται ἄωρος ἐὼν ἐπὶ κηδεμονίῃσι.

RVFINI. 124. vſque ad epigr. 131.

Pallas intuens & Iuno aurea talaria habens
Maronim, ex corde vociferatæ ſunt ambæ,
Non amplius deinde mihi iudicium vnum paſtoris ſufficit:
Non pulchrum ſuperari bis ob pulchritudinem.

Καλοὶ ἐγὼ Κύπριδος, Ῥᾴδιος ἔσσομαι, ἢν μὴ τὸ κάκ μοὶ
Εἴκρινεν Ἥρῃ, Φοίβῳ δὲ Καλλιόπῃ,
Νικᾶν ἐν στεφάνοισιν Ὀλυμπίοις, χαίρω Ἀθήνῃ·
Σοὶ σὺ σ' ἀγαλεῖς τὴν μὲν θέλῃ.

125. Pulchritudinẽ habes Veneris, ſuadæ os, corpus & ætatem
Vernatum Horarum, vocem vero Calliopes,
Mentem & prudentiam Themidis, & manus Mineruæ:
Cum te verò quatuor charites ſunt amica.

Πέμπτον σοὶ Ῥοδόκλεα τόνδε στέφος, ἁβρὸν ἀνῆψε,
Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις ἅρμενος ἐγκεφάλοις.

Ἐπ' ἰοῖσι δόδῃ τε καὶ ἁβρὸν ἄνθεμον ἁβρὸν,
Καὶ ἁρπεστὸν ὄρευς, καὶ κυανωπὲς ἴον.

Τῶν τι λαβὼν, λάβε μεγαλωνυμίοισιν.

Αὐτὸς γὰρ λήξει σὺ, σὺ δ' οὐ λήξεις.

126. Mitto tibi Rhodoclea hanc coronam, floribus nectens,
Ipſe meis decerpens manibus.
Eſt viola, & roſea bacca, ni bulboſique anemone,
Et aureſque humida, & cærulea viola.
His ornata ſeda faſtum remittens.

Flores, & defunis & ea & corona.
Τίνῖνα ἄβρωτα ἔχῃ ἐμπεφυκότα ἀμφοτέρωθεν,
Ἢ μὴν τόδ' ἄρχμα τῆσδε γε σπείρει.
Αὐτὰ μὲν ἐρρωσαι ἐγὼ δ' ἀπειμι τοῦδε πάλαι.
Ηγάθεα τ' ἀλλοι ἔβαν ἐς ἀγῶνα θεοῖσιν.
Ηίοπι πολλὰ κακὰν ἐν ξυνεσσι πολὶ δὲ πλεῖα.
Ωὲτι τὸ πανδαμάτωρ ἔρος ἐμμανέως

127. Vicinam virginem habens Amymonam Venerem,
Quæ meum animum combullit non parum.
Hæc mecum ludebat, & si forte occasio, audebam.
Erythia, quid ignis amorem ferit bat.
Perfeci opus meita laborans audiui nunc quòd pariet.
Itaque quid facimus fugimus an manemus?
Αὐτὰ σφῶϊν ἔπειτα ἐφαίνετο δαίμονι θεός,
Ἐστορέειν, ἤλασεν, ἄκρῃσι, δ' ἐπέλασσε μιν·
Ηλικίῃσι γυναικὸς ἐν ἡβητῇ τε πολίῃσι,
Καὶ τοῦ δὴ σφετέρῃσιν ἄρ' ὀφθαλμοῖσιν ἐδάκρυσε.

128. Hæc prius erat amabili corpore, vernantibus mamillis.
Pulchris pedum malleolis uprigunga, pulchris superciliis, pul-
Mutata est verò tempore & tenebris & canis, (chris comis
Et nunc est prioribus infomnio quidem ni haber.
Ἀμφὶ δὲ γόωτι Μελιαὶδες ἄλλαι δ' ἄμμα
Κόπτεσθον ἐν μέσσῃσι δεδαϊγμένοι φαρέεσσιν·
Καὶ δοιαὶ κατέπιπτον ἀνὰ στόμα δενδρέων ὄμφαί,
Καὶ κάλαμ βλαφάρων ἐστυφέλιξε βίαιος.
Αλλ' ἄγε μοι, σκοπὸς μέλεϊ ἐνιαυσίῳ Κυδαίνῃ,
Φάλεται ἀπὸ μέσσου ἐρεβεννὸς ἐφ' ἁβρὸς ὀμφαῖς.

130. Recusat amorem Melibæa sed corpus
Clamat quòd telorum exceperit pharetram:
Et gressus infabilis, & infabilis anhelitus motus,
Et causa oculorum fagittis percussa fundamenta.
Sed cupidines per mortem bene coronatam Venerem,
Adurite inobedientem, donec dicat, vtet.

Εἰ δυσὶ τὸν ἴμερον ἴσον φλέγα πυρὶ φέρε καὶ σοὶ,
Τῶν ἐνὶ κοιμηθῆναι σὺν, ἢ μιᾷ πῦρ.

110. Si duobus nō potuisti equalem flammā Cupido incēdere,
Vnā combustum aut integra, aut transfer.

Οὐκ ἐδύ ναῦ ἴσον ἔρωτα, δύο κραδίησι δοῦναι,
Βάλετ' ἔγειρ. Φοίβοιο δίημασι πυρὶ δαμῶσα,
Ἀλλ' ἑξῆς κεκαμμένον ἴδωμ, πυρφορέοντος αὖτις,
Στέργε μόνον δαμῆναι ὑπ' ἀμφοτέροις ἀθλίοις.

Οὐτος Ἔρως, πῦρ τοῦτο τὸ κακὸς ποιῶν ἑμοίως
Τέρπει τὸν κεν ἐθέλοντα καὶ τὸν μὴ θέλοντα.

111. Non est hic amor ſi quis pulchram formam habentem
Velit habere prudentibus oculis obedientem,
Sed quicunque deformem videns, abreptus furore,
Amat, intima ex mente combuſtus,
Hic amor, iguis hic. Pulchra enim omnes ſimiliter
Delectant qui iudicare formam poſſunt.

Ῥίμπτε σὺ μοῦσαν τόδ, ἀμίρᾳ δ μάθε μ' ἀκρατὲ δίκαι,
Ὡς θεμιὸν σπένδων ταῖσι θ' τὸ βρόμιον.

112. Mitto tibi ſuaue vnguentum, vnguento vnguentū reficies.
Tanquam bacchо ſacrificans laticem bacchi.

Ὑμᾶς τὸ Ῥοδίτη τοῦ κάλλεος καὶ πάντ χάριτ
Εἴπερ τις σὺν ὁρᾷ, ἀφρὸν ἀπ' ἀθανάτων.

Ἢ πάντ ἐκ τριχὸς τοσὸ δυνᾶν ἐπερκρέμασ σεμνῇ,
Ὀρνεόθισσι πατεῖ πὶς σαυρόεις ὄρεσιν.

Ὦ δυπόδες, ἐκ γόνεος αἰκάλεος, ἐλάτε πόσαι,
Σπεῦσον τὸ κ' ἐμοὶ ἡμεῖς πάντα τὸ Ῥοδίτεω.

113 Superbit Rhodope pulchritudine: & ſi quando ſalue
Dico, ſuperbis ſupercilijs reſaluta.
Si quando coronas etiam ante ianuas ſuſpendo.
Irata conculcat ſuperbis pedibus.
O rugæ, & ſenectus immiſericors, venite cito,
Feſtinate vos ſaltem perſuadebuis Rhodopen.

Ὠπόσημαι σοὶς Ῥόδαι τὸ ἐξ εἰρεσίαι λογεσαὶς,

Οἰόν

Οὐδὲ μὲ νικήσῃ μεμύων εἰς πᾶσ᾽ ἔνα.

Θνατὸς δ᾽ ἀλκαίνει στυγερὰ δύσπνοος δὲ βοηθὸν
Βάκχον ἔχῃ τί μοὶς πᾶσιν δὺ᾽ ἐγὰ διάμωμος.

134. Armor contra amorem in pectore ratione,
Neque me vincet solus exiltens contra vnum.
Mortalis verò cū immortali congrediar. Si verò auxiliatorem
Bacchum habuerit, quid solus ego contra duos possum?

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, Παφίαι δύο, τρὶς δέκα Μοῦσαι.
Δερκιλὶς ὦ πάσσυ, μοῦσα μέλος, πάφιη.

135. Quatuor sunt gratiæ, Venerei duæ, & decem musæ.
Dercilis in cunctis Gratia, musa, Venus.

Ὄμματ᾽ ἔχεις Ἥρης Μελίτη, χεῖρας δ᾽ Ἀθήνης,
Τοῖς μὲ βολαῖς Παφίης, πᾶσιν ὁμῶς τὸν Ὄιτ᾽ ἅδε.
Εὐδαίμων ὁβάλιτον σι τεσσαρολοὺς ὄστις ἀκούῃ.

Ἡμίσεος αἱ᾽ ὁ φιλῶν ἄρτιος αἱ᾽ ὁ σιωπῶν.

136. Oculos habes Iunonis Melitæ, & manus Minervæ,
Mamillas Venetis, & iuras Theridis.
Felix qui te videt, ter felix quite audit:
Semideus qui osculatur: immortalis qui congreditur.

Ῥυβίνος τ᾽ μὲν γλυκερωτέρη ἀλπίδι πολλᾷ
Χαίρῃ εἰ χαίρῃ χαιδὲ ἡμὶ δυὰ ἀστα.

137. Rufinus mea dulcissimæ spei multum
Saluete. Si gaudere sine me poteſt.

Οὐκ ἔ᾽ πεφιλημένῃς, ὡς φιλῇ πάντ᾽ μοι δίκα λάθῃμη
Θνητολεμένῃς ἐγὼ ἡμὶ δίκαις ἡμὶ κ᾽ σπάσαν.

Αντὶ δ᾽ μὲ πεφίλων ἀλλὴν χροὸς ἅψεα γύλῳ
Χείλεσιν, καὶ φίλεσι ἀεῖς ἐπιστόμιζε.

Βοσκίνη δελφίνας ὁ δυδρονέμων Ερώτας,
Καὶ πολιὸς πόντου κῦμα ῥοᾶς ἐλάθοσε.

138. Non amplius puerorum amore infanio vt prius, iā v. dicor
Feminis infanus, iam difcusmihi croralum.
Pro puerorum non fucato corpore placuere gypſi
Vnctiones, & fuci flos aduenitius.

Pascet Delphinas arbori comus Erymanthus,
Et canum maris flumen celeres cervos.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ Δωρὶς ἁμὸν ἔθος ἔκτανε τοξεύειν,
Εἰ δὲ τύχοι δ' ἔλαφος σφῆς μάχης, ἢ ἐγὼ εἶ.

139. Siquidem in vtramque æquales amor sagittas tendit,
Ea demissi verò inclinas ad patrem, non deus es.

Οὔτως ἀμφοτέροις Κυπάριττος ἀείμι πικρὸς
Κοιμᾶσθαι ψυχρὸς πλὴν ἀφ' ἑσπερίης.

Οὕτως ἀμφοτέροις ἀδικαιτέρ ἐσὶ θεὸς ἐγὼ δὲ
Κοιμᾶμαι λέων ἀ' ἐν ἠθάδι λαιμάσσω.

Τίλ' ἐπὶ σοὶ κτεῖνον ἀ' ἐπὶ σοὶ θέομαι πόλλ' ἀ'
Ἀλλὰ μάταιος ἐγὼ τὰ σὰ πάντα κρέων.

140. Vtinam ille dormias Conopium, vt me facis
Dormire frigidus has ante lauras:
Sic dormires inuisissime, vt amatorem
Dormire facis misericordia autem nihil ex parte ops.
Vicini misereturtu vero nihil cana vero
Subito in memoriam reuocabit hæc tibi omnia coma.

Εἰ ἔσσ' ἐμὸς κεῖνος ἔσθ' ἔμεθεν μὰν χάρις,
Οὐκ ἐν' ἀ' ἐν ἐπὶ σοὶ ἐπὶ σοὶ θέομαι πόλλ'.

141. Si has iudex dearum vidisset puellas,
Non certè amplius videre vellet priores.

Εἰ τοῦς δικάσας, Ῥοδόπην, Μελίτην, Ῥοδόκλειαν,
Τὰν σὰν ἂν ἔλιπε θεὰν οὐδεμίαν ἄν.

Καὶ μὴ γένοιτο δικαστὴς οὐδεὶς ἀλλ' ἀθάνατος,
Ἐπεὶ μὴ ἐν ἐκείνοις ἐκ τοῦ ἐκείνοις ἐκείνοις.

Ἀλλ' ἀφ' ὧν ἐ πάντ' ἐκείνοις ἐκείνοις ἐκείνοις ἐκείνοις,
Τὰς τρὶς ἀθανάτους ἐξ ἐκείνοις ἐκείνοις.

142. Contenderunt inter se Rhodope, Melite, Rhodoclea.
Trium quæ haberet pulchritudinem meliorem.
Et me iudicem fecerunt, & vedæ illustres.
Sic erunt sola immortalitate carentes.
Verò diiudicè quid passus sit Paris per hoc iudicii cognoscens.

Et tres Immortales flatim coronati.
Ἀσπάζομαι Περσέα, πυκνὰ σωμένη, καὶ ἅρματι
Ἐλκυσθῆναι κελεύσας μιᾷ σὺν ἁρμάδι.
Βαρὺς ἐ γὰρ ὁ γάμος τοῖς ἀτίμοις τοῖς τε καὶ τοῖς
Γήμας κολοσσὸν τὸν τέλαν, ἀκάματε.
145. Laudans Prodice coronemur, & merum
Bibamus, calices maiores exacuantes.
Parum latantium est tempus: poscite reliqua
Senectus impedit, & filiis, mors.
Εὐφράτης. Ὃ φίλτατ', ἐγὼ δὲ καὶ μᾶλλον φίλος,
Πίθι, κἀν ἀμὸν μεσῇ δέῃς σκύφον.
Ἀ καὶ σ' ἐγὼ σὺν τοῖς γαλεοῖς ὅλον ἐρίσασα
Τὸ σῶμα, πλὴν ὀρθῆς ἔτ' εἶν' ὑμᾶς ἀκμῆς.
144. Europes oculi, cui quinis ad fummitatē labi perueniat,
Delectat etiam fi rangat vique ad os.
Tangit autem non in fummis labris: fed trahens
Oranimam etiam ex vngulibus extrahit.
Πῶνιε Γραξτανὲ πολῖτ' ἀγ' ἀγ' ἀστρὸς ὦ Ῥαυκασίνου,
Αἰτεῖς σεβεῖν τὰς τῆνος σὺ θεὰν χαριζόμενος
Τὰς πλοκάμους Μελίτης δ' ὀδόντας, ὑπογέννα
Ὀμμασι τοῖς δέρης ὄζειν τὰ κάτω λευκά.
Ἦσθ' ὀπάσω σοὶ δ' εἰσὶ λιβυσσόμενοι τρίχα τᾶδε
Μυρτίνου ἐκ χρόα καὶ κόμαν ἐρίσασι.
145. Vbi nunc Praxiteles' vbi vero manus Polycleti,
Quæ prius artibus fpiritum exhibebant?
Quis comas Melites bene fragrantes, & ignitos
Oculos, & cutis fulgorem figuraui?
Vbi formatorem, vbi tunc qui polluit lapides? Fas erat huic
Formę templum habere, vt facrorum fimulacrorum.
Οὐκ ἔλαχεν Περσέως γενεσσάμενος σεσεφάνωσεν,
Ἡζεύξατ' ἅρμασιν ᾗ ἐλεφαντοφόροις.
Νῦν μνήσθε, τοῦ δ' ἐμοῦ κελεύσαντος σώματ' ἀκάλλου,
Καὶ σῶμα τὸ σεσιτίσμενον σὺν ἐτ' ἐμοὶ χρῆσθε.

Μὴ τὶς σε μετίμψῃ σκεπτόμενος ἢ κνήκον ἔλοιτο
Λύσπασιος ἢ πάθος μὴ σε περιγρώσσῃ.

146. Non dixi, Produce, senescimus non præcidi.
Veniunt citò qui loluunt amicos?
Iam rugæ, & capilli cani, & corpus lacerum.
Et os priores non habens gratias.
Nemo iam te superba accedit, nemo tibi adblandiens
Infantivæ fepulcrum vocabulo, ante te extrectimus.

Σοὶ μὲ μάτεα λάθομαι θυρέων ἔρως ἢ ἔλυσε βοσπὶς,
Τὰ ἔρρε, κλαυθμοὶ δ' ἐμὲ τὸν αὐτὸμολον,
Λύπελλ', ἀηδόνιον ἐγείσιον, αἰλλαλάδυσα,
Αἰτίσσεται πικρὸν μάταν' ἐλάθρειλας.
Ἀχρὶ φίλης ἐπὶ τὸ γήρασ. ἔλθωμεν ἐκ λιτοὶ
Μνησὶ' ἰφ' ἡμετέρων ἐλπίσι βιαιοκλῆ.

147. Tibi me famulam fuaui munere Amor dedit Beopi,
Superbum iubugrans in amorem transfugam,
Voluntarium, omnino seruum, vt non eum, tibi ipfi cauiam,
Petrurum acerbam nunquam liberatem.
Vos ad charis canitem & fenectutem Oculum autè coniciat
Nunquam in noftras fpes inuidia.

Τὶς γαμέλη σ' ὑπεσ τὰν ὀβελοὺν τὰ τόξευε,
Τὶς ἐμοὶ λάθελλ' ἐλπίδασ ἐξ ἐμὲ ἐξέλκυσε.
Μηχέτ' ἐπὶς ἐ ἐρκεσ ἀλκάμας χάλκεα ἔσσα ἔχων,
Τηκέλθοντ' ἐπ' ἐμὲ τὰν πολὶν πίκεον.
Πλὰν ἀσπίσαι, ὅτ' ἐν ἔθη κάλος ἀ' ἐνθρ ἐξω,
Τὰ σὲ ἐμὲ ἐγερσὶν ἐκ ἀπὸ πάλι ἔξω τὸ πάρος.

148. Quis nudam ficte eiecit & denudauit?
Quis animam lapideam habuit, & non vidit?
Aduiterum fortè inuenit intempeftiue ipfe ingreffus.
Vt fit. Omnes hoc facium, filia:
Impofterum cum eft intus, ille verò cum eft extra.
Ianuam adacto cuneo claude, ne iterum hoc patiare.

Ἐκ ἔκλῃ γαμέλα πεξίπαλ ἔρω κατὶ μαιμάν
Ὡς μὲ μαμ' ἀλάσας, ὡς ἔσσι Πλῶ ἔρε.

Εἶτα τέλεστι κρίμασι κακοπραγίας ὁ πάντα τιτρώσκων,
Καὶ σφαγὴν μεγάλην μηχανᾶται τοῖς ἐμοῖς τέκνοις.
Ἐκμανῆναι κρὴ καὶ πικρὸν ἀφροσύνης ἀλάστορα,
Μοιρῶν δὲ βλάπτει τέλεσις ἀνθρώπους ἐπὶ δίκῃ.

140. Eiicit audam quicquam inuenit abiurando mecchum?
Tanquam non mecchartus tanquam Pythagoræ?
Poſtea filia liens laniat faciem,
Et alienhabitum ſenex iamnam.
Abſtergere,ne fleas ſilia: inueniemus alium,
Non amplius videre poterunt, neque verberare.
Μάτερ τίνες Πρόβλητα τὸν ἐκ Φθίης ἀπώμοσε γάμον τινὰ
Γυναικὸς ἐκ τῶν ἐμῶν ἀνακτόρων;

Πᾶν τὸ λίκνον ἐν ἔστιν ἀπόπαλιν ἔβαλε.

Καὶ τὰ μὲν δὴ ἐν ἔστιν ἀπόπαλιν ἔβαλε.

150. Quouſque Prodice ſlebeſquioruſque tibi
Supplicabor rigida, nihil auditus?
Iam quippe cani tibi ſalsant capilli,
Et prope mihi dabis quod Hecuba Priamo.
Εὐσεβὴς μὲν ἱκέτης ἀνὴρ Πρόβλητος ἐκτέθαι·
Καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἐστὶν ἀλάστορος κακόν.
Ζεῦπατ, ἐθέλω δὲ σοὶ ἔστιν ἐκ τοῦ μὲν μακρὸν,
Καὶ σφάγιον ἔστι σφάγιον σὺν μεγάλοις.
Τεῦτα λέγοντες ἐκ τοῦ μὲν ἐστὶν ἐκ τοῦ μὲν ἔστιν,
Τοῖς τοιούτοις ἐκ τοῦ μὲν ἐστὶν ἐκ τοῦ μὲν.

151. Tempeſtiue ſoliturn videns Prodicem ſupplicabam.
Ambrohia tangens genua.
Seruo dixi hominem pereuntem minimo minus,
Et fugientem vite ſpiritum tu mihi largire.
Hæc dicente flebat abitergens vero lacrumam,
Deliriofis nos manibus eiecit.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ σοφιστοῦ. &ſequens.

Ἡ πᾶς βλάπτει βλάπτεται ὁ μὲν γὰρ ἄλλος ἐστὶ πᾶς ὁ
Σκοπὸς, ἡ πᾶς βλάπτει σκοπὸς ὁ πᾶς.

DIONYSII Sophiſtæ. 152. & ſequens.

Tu quæ roſas, roſeam habes gratiam. Sed quid vendis
Teipſam, aut roſas, aut vtrumque?

Εἴθ' ἄνεμος ἠθέλησα, σὺ δ' ἐμοὶ στείχουσα πρὸς αὐγάς,
Στῆθα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
Εἴθε ῥόδον ἠθέλησα· τανυπέρφυες, ὄφρα με χερσὶν
Ἁρπάσῃς, καμίσαις στήθεσι χιονέοις.
Εἴθε κρίνον ἠθέλησα λευκόχροον, ὄφρα με χερσὶν
Ἁρπάσῃς, μᾶλλον σῆς ἁπτῆς κωρέσῃς.

153. Vtinam ventus fiam, & tu incedens per æſtum,
Pectus denudares, & me flantem exciperes.
Vtinam roſa fierem purpurea, vt me manibus
Tollens, feras pectore niueo.
Vtinam lilium fiam albo colore, vt me manibus
Tollens, magis tua cuticula ſaturares.

ΜΑΙΚΙΟΥ. vſque ad epig. 156.

Ὤμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' Ἡδυλίου Κυθέρεια
Σὴν κεφάλην ἠσυχάσειν· ὡς δοκέω δὲ, γελᾷς,
Τὴν ἐμὴν ἁπτομένη πολύτως κακίην. ἀλλ' ἐγὼ ἔμπαιον
Τέλλω ἐτήσιον· ὅρκους δ' εἰς ἀνέμους πίθημαι.
Αἱρεῦμαι δ' ἀσεβῆ σε κακὴν χάριν, ἢ τὰ σὰ πρὸς
Ὅρκια, δεσποσύνην πότνι' ἔμ' ἀσεβίης.

MÆCII. 154. vſque ad epigr. 156.

Iuraui ego duas noctes ab Hedylio Venus.
A tuo opere quieſcere: vt cenſeo verò tu rides,
Meam cognoſcens omnino impotentiam. Non enim fufferam
Aliam. Iuramenta verò in ventos pono.
Eligam autem impia agere illius gratia, quàm tua cuſtodiens
Iuramenta, mori ô diua ob pietatem.

Τί φυγὴ; τί δὲ τοῦτα κόμης εἰκαῖα Φιλαγρὶ
Σκώλματα, καὶ ποτέρων σύγχυσις ὀμματίων;
Μὴ θεός ἐσσι εἶδες ἔχων τ' ἔμπαιον ἄλλων;
Εἰ πὰν ἐμοὶ λύπης φάρμακ' ἔπεσσάμεθα.

Δακρύεις ὦ Φίλαινε τί δακρύεις; τί κλαίεις;
Οὐδὲν μοι γελάσασα δὲ βραχύτερα.

115 Quid triſtaris, quid a hæc capilloꝝ temeraria, Philæni
Laniatio, & humidorum confuſio oculorum?
Nunquid amatorem vidiſti habentem in his aliam?
Dic mihi dolorꝭ remedia ſimus.
Lacrumaris, non dicis verò. Fruſtra negare hoc tentas:
Oculi ſunt lingua digniores fide.

Θέρμαινε μ' ὦ κακὲ Κυπρίδος. ἀλλ' ἐς ἕτερα
Τὴν πόθος, ἢν πῦρ μᾶλλον ἐγείρῃσιν.

116. Cui ſcis me pulcher Cornelius ſed metuo
Hoc lumen, iam magnum ignem fadum.

ΜΑΡΚΟΥ Ἀρβιτηίου. viſque ad epig. 160.

Μάλλ' ἐγνώκαμεν ὅσσον πάθεα, καὶ προσόμματα
Ἀφρογενοῦς κἀλπὶς Ἐλευσῖνος δέλτος·
Σὲ μὲ μόνον ἐφρόντισεν ὁ μωλεσσεύς σ' ἐν Ἄρῃσι
Ἐκπαλαι· ἢ κρήνῃσι μαχησάμενος βουλαῖς,
Ἀλλ' ἔστε κεν ἐμὲ ὀστέα, δὲ ἔστεσι λοῖσθα
Κύανθε ἐμεῖ ἐξ ὀφθαλμῶν σκιδνάσεαι.

MARCI Argentarii. 157. viſque ad epigr. 160.

Luna aureis cornibus vides hæc, & circumlucentes
Stellæ, quas ſinu Oceanus capit?
Quòd me ſolum relinquens vaguenta fragrans abiit Ariſte:
Per ſex dies vero inuenire magicam non poſſum.
Sed tamen ipſam quærremus, ſi mifero
Cypridis veſtigatores argenteos canes.
Τίπτ' ἰσχέαι Διὸς κύων, ἐν ἀρκτούροιο λάρνῃσιν
Οὐλαι, δὲλα ἐκ ἐλεῖ ἦλιν τὴν τρηχαλόφωνον.
Θὲ πολὺ μοι τὸ μεσόβοον ἐμέτοιο τὲ δὲ ἀγκύλον·
Στόμα πασῶν ἰχνῶν κάπτομεν ὑλοπόνων.

156. Graſilem Diocleam graciliorem Venere
Videbis, ſed pulchris motibus delectantem.
Non multum mihi intervallum fect. ad deſiderabilia:

DIONYSII Sophistæ. 152. & sequens.

Tu quæ rosas, roseam habes gratiam. Sed quid vendis
Teipsam, aut rosas, aut vtrumque?

Εἰθ' αὔεμος ἠνώμιλλον, σὺ δ' ἐμὲ στίχουσα πρὸς αὐγάς,
Στῆθα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
Εἴθε ῥόδον ἠνώμιλλον ἐπώπερφυες, ὄφρα μὲ χερσὶν
Ἁρπάσσας, καμίσαις φῆθσι χιονέοις.
Εἴθε κρίνον ἠνώμιλλον λευκόχροον, ὄφρα μὲ χερσὶν
Ἁρπάσσας, μᾶλλον σῆς χροτιῆς χορέσῃς.

153. Vtinam ventus fiam, & tu incedens per æstum,
Pectus denudares, & me flantem exciperes.
Vtinam rosa fierem purpurea, vt me manibus
Tollens, feras pectore niueo.
Vtinam lilium fiam albo colore, vt me manibus
Tollens, magis tua cuticula saturares.

MAIKION. vsque ad epig. 156.

Ὤμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' Ἡδυλίου Κυθέρεια
Σὸν κρατέειν ἱμερτὸν ὡς δοκέω δι', ἐμοῦ,
Τὴν μὴν βλαπτομένην πολέος κακόν. ἣ γὰρ ἐτοίμη
Τοῦ ἑτέρου. ὄρκους δ' εἰς ἀνέμους πίθεμαι.
Αἰρεῦμαι δ' ἀσεβῆ καίνης χάριν, ἢ τὰ σὰ τηρῶν
Ὄρκια, δόξαν πότνι' ἐπ' εὐσεβίης.

MÆCII. 154. vsque ad epigr. 156.

Iuraui ego duas noctes ab Hedylio Venus.
A tuo opere quiescere: vt censeo verò tu rides,
Meam cognoscens omnino impotentiam. Non enim sufferam
Aliam. Iuramenta verò in ventos pono.
Eligam autem impia agere illius gratia, quàm tua custodiens
Iuramenta, mori ô diua ob pietatem.

Τί φυγή; τί δὲ τοῦτο κόμης εἰκαῖα Φιλαμὶ
Σκύλματα, καὶ ποτέρων σύγχισις ὀμματίων;
Μὴ θεός ἐσσιν εἶδες ἔχοιθ' ὑπολήλιπον ἄλλων;
Εἰ πὸν ἐμοὶ λύπης φάρμακ' ὀπιτάμεθα,

Δακρύεις; φύε δίμαστον ἄκρητον· ἔπειθεν γὰρ
Οφθαλμοὶ γλαυκωπὸν ἐρασσάμενοι.

155 Quid triſtaris, quid a hæc capillorũ temeraria, Philæni
Laniatio, & humidorum confuſio oculorum?
Nunquid amatorem vidiſti habentem in ſine aliam?
Die mihi dolorisremedia ſcimus.
Lacrumaris, non dicis verò. Fruſtra negare hoc tentas:
Oculi ſunt linguæ digniores fide.

Θέρμηλα μ' ὁ κακὸς Κυπρίδος, ἄλλα φιλεῖται
Τὴν τὸ φίλ', ἄλλα τὸ μιγα χειρίδιον.

156. Calefacit me pulcher Cornelius ſed metuo
Hoc lumen, iam magnum ignem ſidum.

MARTIALIS Argumentum. vſque ad epig. 160.

Μάνη χρυσέοιο δόμοι πάλαι, ἀμφιλύγαιοι
Ἀσφε, σὺ κάλπιος ἔλυσας δίγαπις

Ὅς με μόνον πρὶν ἔπεσσι ζωὸν μυθήσασθαι ἔρυτο
Ἐκπαλαι σ' ἄφρα τὸν μαζὸν οἱ δύσαμενος,

Ἀλλ' ἐπεσε κἀπὸ ζυτοκοπῆς, ἵν' ἔπτυσε μῶλυ
Κύφωθεν γνάθ' ἀε σκεμμένος κανθῷ κύκλ.

MARTIALIS Argentarii. 157. vſque ad epigr. 160.
Luna aureis cornibus vides hæc & circumlucentes
Stellæ, quas ſinu Oceanus capit?

Quòd me ſolum reliquens voguenta fragrans abiit Ariſte:
Per lex dies vero inentire magicam non poſſum.
Sed tamen ipſam quæremus, ſi mifero
Cypridis veſtigatores argenteos canes.

Τὸν ἐμὸν Δίδυμον, ἀτὰρ οὐκ ἐπίλεν Ἀθηνᾶς
Οὐδὲν, ἀλλ' ἐκάλει Ἥβη τερπομένου.

Οἱ δ' ἀλλοι μὲν ἐμεσσὶν ἄμυνον τὰ δὲ φῶτα
Στέρνα πεσεῖν, ὄφρα κάλλεσιν ὑφαίνῃσι.

158. Gracilem Diocleam graciliorem Venere
Videbis, ſed pulchris moribus delectantem.
Non multum mihi intervallum fiet. ad deſiderabilia:

Pectora lapsus animæ propior iacebo.

Εξχι Λεσβίαις κυάθους δέκα, τὰς δὲ πρῴην

Εὐφραίτης ἕνα μοι πρόπιε δίδου κύαθον.

Φησὶς Λεσβίαις με φιλεῖν πλέον· ἢ μοὶ δοκεῖ

Βακχον, ὃν ἐν ταύτῃ κυβερνητὴν κυλικι.

Αλλά μοι Εὐφραίτη μία πρὸς δέκας· ἐκ γὰρ ἀτιμίης

Λεσβίος ἐν μέσσῃς φίσλος ἀναφαίνομαι.

159. Habet Lydice decem cyathos, defiderabilia Euphrantes vnum mihi famula da cyathum.

Dices Lydicem me amare magis. Non per ſuauem Bacchum, quem in hoc vorans poto calice:

Sed mihi Euphrante vna ad decem. Etenim infinitis Stellis vnum lunæ lumen præponitur.

Παρθένον Αλκίππαν ὁρῶ μόνην καὶ πόσα πείσας

Αὐτὴν, λαθεῖλιος εἶμι· τοῦτ' ἐκλιπὼν

Αμφοτέρων δὲ τέρπει ἑκάτερα μάτην ἐπέλπῃ.

Μήτε ἴδῃ τὰ πρῶτα χρυσῆν ἀφελοῦσαν τέρην.

Μητέρα δ' οὐκ ἔλαθε κείνης λάθρον· ἀλλ' ἐσιδοῦσα

Εξαπίνης, Ερμῆς κηπίς, ἔφη, βύσα τέρ.

160. Virginé Alcippem amaui valde: & aliquando perſuadens Ipſam, clam habebam in lecto:

Vtriuſq; verò pectus trepidabat, ne quis ſuperueniret, Ne quis videret amorum occulta plus quam pareſt.

Matrem verò non latuit eius loquacem ted intoſpicientes Repente, Mercurius communis, dicit, filia.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως. & quod ſequitur.

Γαίπε κελάδε, τὰ μελιῤῥυῆτον ἐν πίνῳ Αφροδίτην,

Εξοχα δ' ἁπάντων εἶπας ὁ Μακεδών.

Ηδιον γὰρ τὸ χαρακτὸν μέλι φίλαις, οὐ τὸ ῥυτὸν σοι

Εν ποσὶν, οὐτε κύων σε πρὸ ῥυτοῦ διέλεκτο.

Ης σ' ἑτέρως ἔλαθεν, ὦ Κεκρόπιε, σὺν πλουσίοις

Οἱ πλούσιοι, πενίην ὡς ἀδιάκριτ' ἐμοῖ.

Οἱ πλού-

ANTIPATRI Theſſalonicenſis. 161. & quod ſequitur.

Omnia rectè.hoc tamen,auream adhuc Venerem,
Optimè omnium dixit Homerus.
Siquidem notam auri feras amicus es,neque ianitor
In pedibus,neque canis in veſtibulo ligatus eſt:
Sin aliter veneris,vel Cerberus.O auari
Diuitiarum,paupertatem quàm iniuria afficitis ſoli.

Ορθρος ἔβη Χρύσιλλα, παλαὶ δ' ἠῷος ἀλέκτωρ
Κηρύσσων, φθονερὴν ἠείδμεναι ἄγγ.
Ὄρνιθων ἐρίηρος φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
Οἴκοθεν εἰς πολλοὺς ἡβώων ὄαρους.
Γηράσκεις Τιθωνέ. τί γὰρ σὴν βίνετιν ἠῶ
Οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων;

162. Matutinum tẽpus venit Chryſilla, dudũ matutinus gallus
Vociferans inuidam auroram adfert.
Auium pereas inuidiſſima,quæ me impellis
E domo ad multa iuuenum colloquia.
Seneſcis Tithone.quid enim tuam coniugem Auroram
Sic matutinis expuliſti è lectis?

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Εἰς Δανάην ἔῤῥυσας Ὀλύμπιε χρυσός, ἵν' ἡ παῖς
Ὡς δώρῳ πιθῇ, μὴ πείσῃ ὡς Κρονίδην.

PARMENIONIS. 163. & ſequens.

Ad Danaën fluxiſti ô Iupiter aurum,
Vt munere perſuaderetur,ne tremeret vt Iouem.
Ὁ Ζεὺς εἰς Δανάην, χρυσὸς καὶ γὼ δέ σε χρυσός.
Πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δυνάμαι.

164. Iupiter Danaën auro:ego verò te,auro.
Plura verò dare Ioue non poſſum.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης
Ἔξειν μήτε φίλον χρείσσονα μήτε φίλην.
Ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἐπήλια, τοῦτο δὲ καὶ ἔρωτι

Ορκους μὲν δώειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
Νεῶ δ' ὁ μὲν ἄλλης δι' ἔρεται πυέ· τῆς δὲ παλαίης
Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

CALLIMACHI. 165.

Iurauit Callignotus Ionidi nunquam se illâ
Habiturum neque amicum meliorem neque amicam.
Iurauit: sed dicunt vera, in amore
Iuramenta non subire aures deorum.
Nunc quidem hic alterius calescit igne. Miseræ verò
Puellæ, tanquam Megarensium, neque sermo neq; numerus.

ΣΗΚΑΙΟΥ.

Ἐχθαίρω σ' ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
Ὁρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ ἰοβολεῖ κραδίην;
Τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα κατασφάλλῃ τι πικρόν,
Δηώσας, ἀπ' ἐμοῦ ἆθλον ἔχει κρυφίης;

SECÆI. 166.

Odi amorem. Quid enim grauis non in feras
Impetum facit, sed in meum sagittas mittit cor?
Quid magnum si Deus hominẽ comburit, aut quid glorioſum,
Si hostiliter sequens, à meo præmium habet capito.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ὁ ὔτι μοι πενθερικῆς τέρπει γάμος, οὔτι γυναικῶν·
Τὴν μνώ' ἑπποις τείρω, τὴν δι' ἀκοντοδίκῃ.
Εἴη μήτ' ὄμφαξ, μήτ' ἀσταφίς· ἡ δὲ πέπειρος
Ἐς Κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσύνη.

ONESTI. 167.

Nec virginis delectant nuptiæ, neque vetulæ:
Hanc enim miseror, illam verò veneror.
Sit neque vua cruda, neque senex: excocta verò
In Veneris thalamos tempestiua pulchritudo.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ. & hæc duo quæ sequuntur.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει ἢν τι ποδαγρὸς
Ἢ τι δρομὰς γεγονὼς, εἰς ἅιδην κατάγῃ;

Πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χωλὸν μὲ γενέσθαι.
Τῶνδ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως οὔ ποτ' ἐσθλὸς ἔσει.

NICARCHI. 168. & hæc duo quæ sequuntur.

Non mori oportet me? quid mihi curæ si læsus pede,
Siue cursor factus, in infernum descendo?
Multi verò me dicent, sine, claudum me factum esse:
Horum autem causa fortè nunquá prætermittam choreas.

Γαῖα λίθον κίνει· σαυτὸν τρέφε· καὶ γράφε πρός με
Εἰς ποῖόν σε λιτὸν δύφεσον γάνυσις.
Εὔπακτον πειρᾶ τὸ σκοπίον αὖ τι θέλοντι
Γίγνεσθαι, καὶ ἐμοὶ φέρτερον ἱμάτιον.
Ἢν δὲ γαστρὶ λάβῃς, λάβε· καὶ τέκε. μὴ δορυβήσῃς·
Εὑρήσει πόθεν ἔς' ἐλθὼν ἐς πλινθίδα.

169. Omnem lapidem moue, teipsum nutri, & scribe ad me
Ad quod littus euphrosinon veneris.
Officium seruare nitere, quæstus meritorius si quis sum,
Persit & mihi cura vestem.
Si verò conceperis, concipe, & gigne, ne perterrearis:
Inueniet vnde sit vbi ad pubertatem peruenerit.

Κάλλος αἴθε χρείων, τέρπει μόνον· ἢ καὶ ἐχθρὸν δή,
Ὡς ἄτερ αἰσχίστου ἠχόμενον δίλεαρ.
Ὀπλίζου Κύπρι τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ.
Ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω πρακτὸν ὧδε τόπον.

170. Pulchritudo sine Gratiis delectat tantum. Non detinet v.
Tanquam sine hamo natans esca.
Expedi ô Venus arcum, & ad scopum quietus veni.
Alium ego enim habeo vulneris hîc locum.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἰσαὶ νὺ πνοιαῖς, καὶ εἰ δεκάκις μύριαι ὦσθε,
Ἔχρεο, καὶ δίξαι χερσὶ φίλαις στέφανον·
Οὐ γὰρ μὴν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ θέλεις νῷ
Ὀψαι, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

ARGENTARII. 171.

Iſias ſuaue ſpirans,& ſi decies vnguentum dormis,
Excitare,& accipe manibus charis coronam:
Iam quidem florentem,marceſcentem verò ante auroram
Videbis,noſtræ indicium ætatis.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κλῶ ῥίψῃς ὅτι λαιὰ, καὶ ἰὰ ὅτι δεξιὰ ῥίψῃς,
Κεναγόρη, κενεοῦ σεῦ πὸτ ὔσσελα λέχος·
Εἰ μή σοι χαρίεσσα παραγκλίνοιτο Γέμιλλα,
Γναφ᾽ ὀχμηθὶς ὐχ᾽ ὕπνον ἀλλὰ κόπον.

CRINAGORÆ. 172.

Etiamſi ieceris in læuam,aut in dexteram ieceris,
Crinagora,vacuum teipſum ſuper lectum:
Niſi tibi gratioſa accumbat Gemilla,
Cognoſces ſopitus non ſomnum ſed dolorem.

ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐ μίλῳ ῥοῦσι χρυσὸς ποτὶ βοῒ δὲ γλῶττα
Ἄλλος χὠ μιγίθεις κύκνος ἐπ᾽ ἠϊόνος.
Ζηνὶ φυλακτὰ θῶ παίγνια. τῇ δὲ Κορίννᾳ
Τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πτύσομαι,

BASSI. 173.

Non fluam vt aurum vnquam Bos verò fiat
Alius,& ſuauiter canens cycnus in littore.
Ioui ſeruentur hæc ludicra. Corinnæ autem
Obolos dabo hos duos,& non volabo.

Ἄδηλοι ſicut & quæ ſequuntur vſque ad epig.184.

Οὐκ ἔτι βασάνῳ μὰ τὰ σ᾽ ὄμματα, τηλεφίλητον
Καὶ τηλεμοιχολεχῆστιν ἔτ᾽ ἐξ ὀφθαλμῶν,
Ἀλλ᾽ αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢν ὀπτορχῶ,
Ἔρχομαι, ἢ μεγάλης μοῖραν ἐς Ἀρτέμιδος
Ἄϋειον. ἀλλά μ᾽ ἔτ᾽ ἐκ μέσσου δὲ δέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
Πτύσομαι, ἐρρῶσθαι μυρία σ᾽ εὐχόμενος.

Incerti. 174. vſque ad epigr. 184.

Non amplius fero per tuos oculos deſerto gaudentem

Et ſolam dormientem tuam diſiunctionem,
Sed ſemper lacrumis maculatus, vel iuro,
Venio vel magnæ templum in Artemidis
Cras. ſed patria me ſuſcipiet. Ad tuum autem oculum
Volabo, valere infinitum te optans.

Εἴτέ σε χωσείῃσι λιποσταλάοσθαι ἐθείρῃς,
Εἴτε πάλιν ξανθῇς εἶδον ἀϋσασαν κόμῃς,
Ισον ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά γε ταύτῃς
Θελξὶ σεμνοικίσῃ καὶ πολιῇσιν ἔρως.

175. Siue te nigris ſplendentem capillis,
Siue turſus flauis video regina comis,
Similis ex vtriſque elucet gratia. Profecto his
Capillis inhabitat etiam canis gratia.

Ποῦ σοι κεῖνα μέλισσα τὰ χρύσεα καὶ φιλόπλα
Τῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαιδρὰ κόμης;
Ποῦ δ' ἐφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὼ,
Καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σποδιή;
Νῦν πενιχρὴ ψαφαρή τε, κόμη τ' ὀλίγη πᾶσι βραχεῖα.
Ταῦτα τὰ τῶν ἀπαλῶν τέρματα παλλακίδων.

176. Vbi tibi illa Meliſſa, aurea & circunſpecta
Famigeratæ ſunt decora pulchritudinis?
Vbi ſupercilia, & ſuperba faſtidia, & magna ceruix,
Et ſuperbarum plantarum auriferæ delitiæ?
Nunc pauper ſqualidáque, & coma in omnibus breuis.
Hic ſumptuoſarum finis meretricum.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτι σὺ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
Κεῖνο τὸ τῆς λύγδου βάσκανε λειότερον.
Νῦν μοι προσπαίζεις ὅτι σὰς τείχας ἠφανίκασι,
Τὰς ὑπὲρ τοῖς σοβαροῖς αἰχέσι πλαζομένας.
Μηκέτι μοι μετέωρε προσέρχεο μηδὲ σεσαίνα·
Ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὸν βάτον οὐ δέχομαι.

177. Nunc mihi ſalue dicis, cùm tua facies abiit
Illa lydio lapide ô inuida, leuior.

Nunc mihi alludis cùm comas abſcondiſti tuas,
In ſuperbis humeris vibratas.
Non amplius me ſuperba accedas, neque occurre:
Pro roſa enim ego rubum non accipio.

Ἤδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἐπῆρες ἢ πάλα πρπιλῶ
Ες θαλάμους ἤξειν Ἀντιγόνῳ τὸν ἐρώμενον.
Εἰ γὰρ ἀληθὲς ἔπος τόδ' ἐτήτυμον, οἷος Ἀπόλλων,
Θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

178. Iam cariſſima lucerna ter ſcintillaſti. An forte amabilem
In thalamos venturam Antigonam prædicis.
Si enim erit verum, rex qualis Apollo,
Mortalibus, vates eris & tu apud tripodem.

Γραῦα, φίλη θρέπτειρα, τί μου τὸν ἐρώμενον ὑλακτεῖς,
Καὶ χαλεπὰς βάλλεις εἰς πόσιν εἰς ὀδυνας;
Παρθενικὴν γὰρ ἄγεις τὸν ἐπιχθόνιον τὸν ὑπερθύμων
Ἰσόθεον, τὸν ἰδεῖν οἷμον ἴσον ὡς φέρομεν,
Εἶδος ὑπερφυάζον μούνον γλυκύ. τίς φθόνος ἔστιν
Δισσόν τε, καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

179. Anus amica nutrix, quid me accedente latras,
Et graues coniicis duplo maiores in dolores?
Virginem quidem ducis perpulchram: huius inſiſtens
Veſtigiis, propriam viam vides vt ſequar,
Formam intuens ſolam dulcem: quæ inuidia oculorum
Infelix? Et imagines deorum videmus.

Αἰετὸς ὁ Ζηνὸς ἦλθεν ἐπ' αἰπὺν Γανυμήδην,
Κύκνος ὅπ' ἐξαθίην μητέρα τὴν Ἑλένης.
Οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα τῶν δύο δ' αὖ τῶν
Ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρέσσον ἐμοὶ, τὰ δύο.

185. Aquila Iuppiter venit ad diuinum Ganymedem,
Cygnus ad Hauam matrem Helenæ.
Adeo vtrumque eſt incomparabile: horum duorum verò
Aliis aliud videtur, melius verò mihi duo illa: *id eſt vtrumque*,
Εἴ μοι τις μέμψοιτο, δαεὶς ὅτι λάτρις ἔρωτος

Φοιτῶ, ϑηρυτικὴ ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
Εἰδείη καὶ Ζωὴν, καὶ Αἰδα, τὸν τὸ ϑαλάσσης
Σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόϑων.
Εἰ δ' ϑεοὶ τοιοίδε, ϑεοῖς δ' ἐπέπουσιν ἕπεσθαι
Ἀνϑρώπους, τί ϑεῶν ἔργα μαϑὼν ἀδικῶ;

181. Si me quis reprehendat, sciens quòd famula amoris
Vagor, venatorem oculis viscum habens,
Sciat & Iouem, & Plutonem, & maris
Regem ardentium seruum existentem cupidinum.
Si verò dij tales, deos verò iubent sequi
Homines: quid deorum opera discens pecco?

Χαῖρε κόρη. καὶ σύ. τίς ἡ προπομπεύουσα; τί προπέμπει σε;
Οὐκ ἀλόγως ζητῶ δεσπότις ἡμετέρη.
Ἐλπίζει τις ἔξεστι. ζητεῖς δέ τι; νύκτα. φέρεις τι;
Χρυσίον. εὐθύμει. καὶ πόσον; οὐ δυνάμαι.

182. Salue puella. Et tu. Quæ præcedis? quid ad te?
Non sine ratione quæro, domina nostra.
Sperare licet? quid quæris? Noctem. Fers aliquid?
Aurum. Sis bono animo. Sed an tantum? Non possum.

Ἄλλος ὁ Μηνοφίλας λέγεται κόσμος ἐν ἑταίραις κόσμος,
Ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γεύεται ἀκρασίης·
Ἀλλ' ὅτι Χαλδαῖοι καίπερ πέλας εἰσὶν ἑαυτῆς
Οὐρανὸν ἐντὸς ἔχει καὶ κύνα καὶ δίδυμον.

183. Alius Menophilæ dicitur apud meretrices mundus,
Alius, quoniam omnem gustauit lasciuiam:
Sed cùm Chaldæi ipsi vicini sunt. Certè illius
Cœlum intus habet, & canem, & geminos.

Γινώσκω σε φιλεῦσα φιλῶ σ' ὅτι σὲ φιλοῦσα,
Καὶ πάλι γινώσκω σὲ με δακοῦσα δακεῖν.
Μὴ λύπει με, λίαν σε φιλῶ σ', μισῶ δ' ἐρεθίζειν·
Τὰς βαρυεργίας μὴ φίλει παρείδας.
Ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ παρῄνεον· ἀλλ' ἴσα πάντα
Ἰονίῃ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.

Τοιγὰρ νεῶν σὺ μὴ ὧδε μέγα κλαίουσα βαΐζεις,
Ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἤμεθα νηϊάδος.

184. Scio ô gratioſa amare omnino amantem,
Et rurſus ſcio me mordentem mordere.
Ne me offendas nimis amantem te, neque irrita:
Grauiter iraſcentes neque velis pieridas.
Hæc clamabâm ſemper, & prædixi: ſed æqualia ponto
Ionio ſermones audiuiſti noſtros.
Ob id nunc tu quidem ſic valide clamans latras,
Nos verò in ſinu ſedemus naïadis.

IOYΛIANOY ἀπὸ ἐπάρχων Αἰγυπτίου.

Στέφος πλέκων ποθ', εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
Καὶ τὼ πτερὼ κατέχων,
Ἐβάπτισ' εἰς ⟨W⟩ οἶνον.
Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν.
Καὶ νῦν ἔσω μέλη μου
Πτεροῖσι παλλαλίζει.

IVLIANI regum Ægyptij. 185.

Coronam plectens quondam, inueni
In roſis amorem:
Et pennas tenens,
Immerſi in vinum.
Sumptum verò illud bibi:
Et nunc intus in membris meis
Pennas vibrat.

Αλλο.

Οὐ δύναμαί σ' ἐθέλων ποθᾶν φίλον. οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
Οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

Aliud. 186. & cætera vſque ad finem.

Non poſſum te volens facere amicum, neque enim petis,
Neque petenti das, neque quæ do accipis.

Κοὐκ ἐράω, οἷός ἐστι. τί μοι μέλει εἰ καλὸς γράμμα;
Οὐκ ἀναγιγνώσκω ⟨W⟩ καλόν, ἀλλὰ βλέπω.

187. Cyrus

Cyrus dominus est quid mihi curæ si præter litteram?
Non dico pulchrum, sed video.

Amo.

Μᾶλλόν τε καὶ μᾶλλον ἐρέω· σὺ δ' ἐρᾷς τάχα καὶ σύ
Ἀστραγαλὰς, μεμιμημένα πάλλε δεδεγμένος Ἔρωτα.

Aliud. 188.

Martis adhuc in sinu infans manet ludens
Astragalis, meum spiritum ea luerature est Amor.

Amo.

Πῶς Ἀνακρέοντα σὺ τὸ μέλημα, βιβλίον τοσοῦτο;
Οὐ σὲ μόνον μαθητὴν ἔκαμεν ἀλλὰ καὶ ἐρᾶν.
Οἶδ', ἴσθι· μὴ μανίην κρατέειν πόθεν ἐς τόδε ἦλθ'
Γνωρίζομαι· ἐξ ἑτέρου, ὃς ἐπάθη πρότερος.
Πάντῃθεν βάκχης ζωὴν πίνων Ἀνακρέοντος ἀείδω·
Ἡ καὶ κεκμηὼς λύρην ἐπὶ λάβρον.

Aliud. 189.

Bibe Asclepiades. Quid lacrumæ hæ quid pateris?
Non te solum gravis Venus prædatæ est.
Neque in te solum direxit arcum & sagittas
Acerbus amor. Quid vanus in cinerem ponéris?
Bibamus Bacchi nectarum poculum. Dignus est amore.
An rursus fopitorem lychnum videre expectamus?

Amo.

Καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶι, λίαν καλὸς· εἰ δὲ μὴ καλὸς
Φαίη, τὰς χαρίτων μανίας ἐγὼ τίς κρίνει.

Aliud. 190.

Pulcher puer Achelöe, nimis pulcher. Si vero quis non
Dicat, sciam solus ego pulchra.

Amo.

Ἡ λιπὼν Θήρωνα, τὸν ἐκ θεοῦ ὦ δι' ἐμὲ πόθος
Βακ[illegible]ον ἐν ὄρεσι, μαίνεται ἐν Διονύσῳ.

Aliud. 191.

Quando inuetor Theronem omnia cerno. Cùm verò omnia

Videbo,illum verò non,rursus nihil video.

Αλλο.

Εσπευδον ☸ ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ, βαιὸν ἀναψας
Φαεινὸν ἐκ τέφρης, δεῦρό με κρυπτόμενον.
Κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα διαπὰς,
Κνίσμα πυρὸς θρύψας, παῖδ' ὅτι λαθὼν ἔδηξεν.
Ἐκ δὲ φλογὸς πρώτη μοι ἐπίδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
Λάμψαν ἐμοὶ, μέγα πῦρ φαεινὸν ἐν κραδίῃ.

Aliud. 192.

Festinabam amorem effugere. Hic verò paruam incendens
Faculam in cinere,inuenit me absconditum.
Incuruans verò areum,manus duas vnguium extremitates
Pruritum ignis frangens,illo latens percussit.
Ex flamma verò vndique mihi incurrit O grauem lucem
Illucentem mihi magnum ignem in corde.

Αλλο.

Κύπρι,τί μοι τριοσὶ ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς,
Ἐν δὶ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
Καὶ τῆ μὲν φλέγομαι, τῆ δ' ἕλκομαι ἐν δ' ἀπιβώσω,
Διστάζω. λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

Aliud. 193.

Venus, quid mihi tres ad vnum scopum impegisti sagittas,
In vna verò anima tria infixisti tela?
Et hac quidem vror,illa verò trahor.Si verò renuo
Distrahor:voraci in igne totus comburor.

Αλλο.

Οἶδα φιλῶ φιλέοντας· ὀπίσσαμαι, εἴ μ' ἀδικῇ τις,
Μισῶ. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

Aliud. 194.

Noui amare amantes: noui,si quis me iniuria afficiat,
Odisse. Vtriusque enim non sum ignarus.

Αλλο.

Οὐμὸς ἔρως πρὸς ἐμοὶ μενέτω μόνῳ· εἰ δὲ πρὸς ἄλλους

Φευτέον, μεσὸν κοινὸ ἔρωτα Κύπρι.

Aliud. 195.

Meus amor apud me maneat solùm. Si verò ad alios.
Abeat, odi communem amorem, Venus.

Allo.

Ὁρᾷς· ἐξόν σοι, τί κεκερδᾶκα, τί μ' ἀνιᾷς,
Τὸν πανσόφης πεῖρας ὄντα κἀκ παίδων;

Εἰ δ' ἀλλοῖ πετάλοισιν ἀνθήσει, σὺ δ' ἐρᾷν ἔσῃ
Θῆλυ βρέφος, δέσμιος μαίνατ' ὑφ' ἱστοχόος.

Aliud. 196.

Aues garrulæ quid vociferamini, quid me lædítis
Delicatæ virginis corpore calefactum;
Sedentes in frondibus hiscinæ. Si autem loquax
Muliebre genus, manete in taciturnitate.

Allo.

Εἰ μεμάτ' αἶσι δεῖ, φιλεῖ πάσας ὁ δὺς λοιγός·
Ἀλεξήσω, ἐχούσῃ κἀκείνῃ τόξευσε.

Aliud. 197.

Si odisse labor est amare labor. Ex duobus reliquam
Accipiam vtilis vulnus habere doloris.

Allo.

Πάντ' ἀπιθάνοισιν ὑπόκειται ἔσχατ' ἀνθρώποις ἐλπίς.
Ἀρκεῖσει χρυσοῦς ἥκιστ' ἐμοὶ Δαναΐς.

Aliud. 198.

Quinque poscis, decem dabo: & viginti statim habebis.
Sufficit tibi aurum. Sufficit autem Danaæ.

Allo.

Εἰ δεῖ τὸ πολλοῖς ἀρέσκειν κἀμοί· τί δῆτα σὺ χρῆς
Ναυηγὸν φιλίᾳ σώσαι λοιπολυμάντῃ.

Aliud. 199.

Si quis sunt in pelago ferus Venus, & me qui in terra
Naufragum amicitiæ ferus pereuntem.

Αλλο.

Μισῶ τὴν ἀφρῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν·
Η μὲν γὰρ, βραδέως· ἡ δὲ, θᾶσσα κακῶς.

Aliud 200.

Odi simplicem, odi prudentem nimis:
Hæc enim tardè, hæc verò vult celeriter.

Αλλο.

Ομματα μὲν χρύσεα, καὶ ὑάλεα πρόσθεν,
Καὶ στόμα, πορφυρέης τερπνότερον βάκκαλυκος·
Δερμὰ λευγαλέη, καὶ χῆτα μὴ μέγα πάντα,
Καὶ πόδες, ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος.
Εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι μέσοις ἀίσσουσιν ἄκανθαι,
Τῆς λευκῆς κεφαλῆς· τοῦτό μ' οὐ τρέφομαι.

Aliud. 201.

Oculi aurei, & vitreæ genæ,
Et os purpureâ gratiosius baccâ:
Cutis candida, & pectus rutilans.
Et pedes argentea candidiores Thetide.
Si verò quid & capillis scintillant aculei,
Alba stipula nihil moueor.

Αλλο.

Φεύγειν δ' ἔρωτα κενὸς πόνος· οὐ γὰρ ἀλύξω
Πεζὸς ἐὼν πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

Aliud. 202.

Fugere amorem vanus labor. Non enim euitabo
Pedes ab alite fæpe occupatus.

Αλλο.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μάλα κέρδεα φίλξεις με,
Δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μεταδούς·
Εἰ δ' ἀξιοῖς μὴ γάμου τυχεῖν, τοῦτ' αὖθις λαβοῦσα,
Σκέδασαι τὸν ὥριον ὡς ἄλιον χρόνον.

Aliud. 203.

Pomo peto te, tu verò si quidem sponte amas me
Accipiens, de tua virginitate mihi communica.
Si verò, quod non fiat, cogitas, hoc ipsum capiens,
Considera tempus quàm breue sit.

Αλλο.

Φείδη πόρης; τὰ τί πλέον; ἢ γὰρ ἐς ἄιδαν
Ἐλθοῦσ' ἠρήσεις καὶ φιλέοντα κόρη.
Ἐν ζωοῖσι τὰ τέρπνα τᾶς Κύπριδος· ἐν δ' Ἀχέροντι
Ὀστέα καὶ σποδιὰ πάρθενε κείσόμεθα.

Aliud. 204.

Parcis virginitati: Quid tum postea? Non enim ad inferos
Veniens inuenies amantem puella.
In viuentibus voluptates Veneris: in verò Acheronte
Ossa & cinis virgo iacebimus.

Αλλο.

Γέμπω σοι μύρον ἁδύ, μύρῳ πρέπον ἁδέα χαίειν, οὐ σοί.
Αὐτὰ γὰρ μύρεισαι καὶ σὺ μύρον δώσασαι.

Aliud. 205.

Mitto tibi vnguentum suaue, exhibens gratiam, non tibi:
Ipsa enim inungere & vnguentum potes.

Αλλο.

Ἡ δὺ θέρεος δίψαι πιὸν ποτὶ χιὼν ποτὶ δὲ ναύτας
Ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
Ἡ δὲ δὶ καὶ ὀπάτευμ κρύψῃ μία σὺν φιλέοντι
Χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Aliud. 206.

Suaue in æstu sitienti aqua niualis pota. Suaue & nautis
Ex hyeme videre vernalem coronam:
Suaue etiam cùm abscondit vna amante
Læna, & laudatur Venus ab vtrisque.

Amo.

Ομφαξ εἰς ὑπήδοπας ὃ τῆ σαφυλῆ σφιγκτόμενον·
Μὴ φθόνησης δοῦσαι καὶ βεργὶ τῆς σαφίδος.

Aliud. 207.

Vua immatura non annuisti quod nubili ætati remittam:
Ne invideas quamuis parum de maturitate tua.

Amo.

Κύριε μ' ἐφίλησεν ἐφέπνευσε γαίλεσε γὰρ εἰς·
Νέκταρ γὰρ ὃ φίλημα· ὃ γὰρ στόμα, νέκταρος ἔσπεν.
Καὶ μᾶλλον ὃ φίλημα, πολλῷ ἢ ἔρωτα πιπτικώς.

Aliud. 208.

Puella quædam me osculabatur vesperi labiis vdis:
Nectar erat osculum. Os enim nectar spirabat.
Et inebrior ex osculo, qui multum amorem ebibetim.

Amo.

Ηεσθλων, ἐφίλασα, ἔτυχον, κατέφθασε, ἀγαπᾶμαι·
Τίς δὲ, τῷ πέ, τῷ πῶς, ἢ ὅτις οἶδε μόνη.

Aliud. 209.

Amatus sum, deosculabar, potitus sum, perfeci, amor:
Quis autem, & à qua, & quomodo, Dea nouit.

Amo.

Εκμαίῳ χάλαν με ῥόδεν ροα, πικτολόμυθα,
Ψυχοπαθῆ, σίμασας πικτερὰ σπλάγχνα.
Καὶ γλῶσσα λαπίσσι ⁘ ἐφρύσει ἀστραπῆσσαι,
Σπλαγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
Καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, ἐὐζυγες, μαλερόεντες,
Εὐζωνες, πάσης πρηστῆρες καλυκες.
Αλλ' ἡ μελιηδὲς κυπρόεσσα, μέλπορες εἶσι
Τῆς ὡρεσσιμενῆς ἢ μέσον κεφάλαιον.

Aliud. 210.

Insanum reddunt me labia rosea, varia loquentia,
Animam liquefacientia, oris nectarei ianuæ,

Et oculi denſis ſub ſupercilijs fulgurantes,
Viſcerum noſtrorum retia, & retinacula,
Et mamillæ lacte turgidulæ, bene coniunctæ, deſiderabiles,
Solidæ, omnii delectabiliores roſis.
Sed quid demonſtro canibus oſſa? Teſtes ſunt
Garrulitatis Midei calami.

Τέλος τῶν ἑβδόμων τερπνάτων τῶν ἀνθρωπίνων
ἀληθῶν ὑπογραμμάτων.

Finis ſeptimæ ſectionis Florilegij variorum
Epigrammatum.

Digitized by Google

Digitized by Google

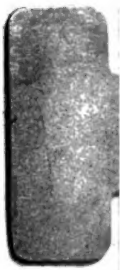

K
H4
14

Digitized by Google

IHS